Beyträge

zur

Geschichte und Literatur,

vorzüglich

aus den Schätzen

der

königl. Hof- und Centralbibliothek

zu München.

Herausgegeben

von

Joh. Chr. Freyherrn von Aretin,

königl. Hof- und Centralbibliotheks-Director, der Göttinger und Münchener Akademien der Wissenschaften ordentlichem Mitgliede, u. s. w.

Achter Band.

München, 1807.
In Kommission bey Joseph Lindauer,
und
bey J. E. Seidel in Sulzbach.

Inhalt

des achten Bandes, 1807. Jan. — Jun.

Erstes Stück.

Seite

I. Codex traditionum ecclesiae Ravennatensis in papyro scriptus; J. B. Bernhart ex autographo fideliter descripsit, et cum praefatione et indicibus edidit. Acced. specimen scripturae - - - - 1

Hiezu kömmt als Anhang, S. I — XLVIII. Index Archiepiscoporum eccles. Raven. S. I. — Ecclesiarum et monasterior. S. V. — Fluviorum, S. IV. Rerum memoratu digniorum, S. V.

Zweites Stück.

Nova appendix MSS. graecorum Augusta Vindelicorum in biblioth. reg. Monac. translatorum, Continuatio. Cod. 370, cet. - - - - - 115

Drittes Stück.

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio. Cod. 391, cet. - - - - - 227

Viertes Stück.

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio. Cod. 426, cet. - - - - - 339

Fünftes Stück.

Seite

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio.

Cod. 459, cet. - - - - - 451.

Sechstes Stück.

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio.

Cod. 490 — 498. - - - - 563

I. Codex

I.

Codex

Traditionum Ecclesiae Ravennatensis

in

Papyro scriptus

et

in regia Bibliotheca Monacensi asservatus,

quem

anno iam 1789. ex Autographo fideliter descripsit, et nunc cum Praefatione ac Indicibus edidit

Io. Bapt. Bernhart,

eiusdem Regiae Bibliothecae Custos.

1807.

Cum Tabula Specimen Scripturae Codicis exhibente.

Praefatio.

Quanti monumenta litteraria, in papyro aegyptiaca à veteribus exarata, vel in Bibliotheca Vaticana, locupletissima illa variarum antiquitatum penu, aestimentur, ex summa, qua illic asservantur, sollicitudine abunde apparet. Teste enim cl. *Bianconio* [1]) non nisi crystallo inclusa visentibus monstrantur.

Quum itaque etiam Bibliotheca regia Monacensis Codicem eiusmodi manuscriptum, 36 foliis constantem, possideat, an non iure eum primariis suis thesauris accensere poterit? Sane argentum et aurum ei exornando sola non sufficiunt; margaritae et gemmae insuper accedant oportet.

Pretium, iam ex ipsa materia, qua confectus est, resultans, adaugent bona eiusdem conservatio et argumentum historicum. Quod licet non tam Germaniam nostram, quam Italiam, praecipue verò Ravennam eiusque vicinam spectet (agit enim de fundis sub diversis episcopis ecclesiae Ravennatensi donatis, ab iisque rursus in homines quosdam privatos collatis): in eorum tamen descriptione non tantum personae plures notatu dignae occurrunt, verum etiam passim loca, flumina, montes et fundi alii contigui variorum territoriorum [2]) pro limitibus assignantur, quorum notitia cuivis historiae, praeprimis autem geographiae studioso non poterit non

esse iucunda. Unde manuscriptum hoc iam dudum sub nomine *Codicis Traditionum ecclesiae Ravennatis* seu *Ravennatensis* inclaruit.

Quanti pretii inter alios istud antiquitatis monumentum cl. *Bianconio* visum fuerit, haec eius verba luculente testantur: „*Quello, di cui non mi scorderò mai, e che v'ho riserbato all' ultimo, come riserbanzi al fin della mensa le confetture, è il piu bel papiro forse, che possiate sperare di vedere giammai.* 3)

Quo factum est, ut complures eruditos, quibus vel hoc cimelium in ipsa Bibliotheca regia inspiciendi quondam copia fuerat, vel aliorum de eo publica praeconia argumentum historicum prodiderant, non reprimenda indignatio incesseret, insignem hunc tantique momenti codicem, á temporis omnia consumentis iniuria maxima ex parte illaesum, hucusque praelo exclusum fatalibusque tenebris quasi mancipatum fuisse. 4)

Negari quidem nequit, iustae eruditorum indignationi hoc in casu locum fuisse, eamque tanto magis augeri debuisse, quanto vehementius plerumque talium rerum subtractione apud aequos earum arbitros desiderium accendi soleat. Verum hoc idem doctissimus Bibliothecae huiatis Praefectus *Felix de Oefele*, Musarum ille ocellus, iam dudum animo perpenderat, cumque pretium praeclari huius ex antiquitate superstitis monumenti minime omnium ignoraret, propria illud manu descriptum ut cum aequalibus suis communicaret, typo praeparavit. Sed invita Minerva tantus vir hoc opus aggressus fuit. Cum enim inter ipsum et cl. *Scipionem Maffei*, quem tum fors Monachium detule-

rat, utpote ambos recondita eruditione instructos brevi arctissima amicitia coaluisset, isque iam antea magnum antiquorum documentorum, in papyro aegyptiaca conscriptorum, numerum summa cum diligentia à se collectum evulgasset: adduci haud aegre se passus est, ut illi eumdem in finem etiam Codicis nostri apographum committeret. Non defuit quidem *Scipioni Maffei* consilium, hac adquisitione sua quamprimum orbem litteratum impertiendi opusque Romae praelo subiiciendi: verum inopinata eius morte contigit, ut apographum, antequam lucem publicam aspiceret, interiret omnisque deinceps cl. *Oefelii* in eo recuperando opera, licet nihil moraretur, frustra esset. 5)

Proximus post cl. *Oefelium* Emin. Cardinalis *Garampi*, quondam Nuntius apostolicus in aula Vindobonensi, cum 1763 Monachii degeret, hoc summae raritatis monumentum propria manu descripsit. 6)

Sed idem paene fatum, quod illud cl. *Oefelii*, etiam hoc apographum expertum est. Cum enim modo defunctus Abbas *Amadesius* historiae ecclesiasticae Ravennatensi elucubrandae se accinxisset, impensis reverendiss. Archiepiscopi *Cantonii* in publicum emittendae: paulo ante memoratus Cardinalis, hoc eximium istius operis decus futurum ratus, ad eum transmisit; sed subita Archiepiscopi morte toto molimine praefocato apographum etiam simul ita evanuit, ut vix ulla illius recipiendi spes amplius affulgeret. 7) Atque ex eo tempore nemo istud ab oblivione vindicare tentavit.

Gerholus Steigenberger, Canonicus regularis Monasterii Pollingani, suis per Galliam et Italiam itineribus illustrem eruditi famam consecutus, quam

etiam editis postea compluribus operibus implevit, cum praefectura Bibliothecae electoralis Monacensis decoratus fuisset, aegre quidem amborum apographorum amissionem tulit, optavitque, ut sibi otium pro novo conficiendo suppeteret, sed Bibliotheca tam vasta in novum ordinem redigenda occupatus atque insuper iam 5ta. Aug. anni 1787 è vivis ereptus, non potuit desiderio suo satisfacere.

Suffectus in eius locum Praepositus de *Roccatani,* cuius indefessa industria Bibliothecae nostrae non parum et augmenti et splendoris contulit, nullum quidem non lapidem movit, ut vel unum horum apographorum investigaret, sed omni licet adhibito conatu neutrum tamen in lucem protrahere ei concessum fuit. Quem in finem, ut eius votis satisfacerem, ego me obtuli ad manuscriptum, cuius priora duo apographa tam fortuito perierant, tertio demum describendum.

Cum verò non ignorarem crebrum litterarum commercium, quod cl. Praeposito cum pluribus eruditis, tum Romae, tum in aliis Italiae, immo et Germaniae urbibus degentibus, intercedebat: non abs re me facturum arbitrabar, si peculiare adhuc apographum pro meis scriniis reservarem, ne forte, si exemplar Bibliothecae regiae destinatum, quod nunc ibidem originali suo appositum conspicitur, alicui amicorum suorum transmitteret, illudque praeter spem casu quodam interiret, tam arduum tamque taediosum laborem frustra suscepissem. Nec inutilis haec cautio fuit. Lethali enim morbo correptus *Roccatani* valetudinis recuperandae causa redire Romam in patriam suam (Romanus erat) statuerat; sed priusquam itineris metam attingeret, Veronae 10ma. Octobris 1790 obiit. Quo

eventu Codicis apographum, quod secum tulerat, diu inquirentes latuit, donec tandem penes quemdam amicorum eius inveniretur.

Interea praeter omnem exspectationem Emin. Cardinalis *Garampi*, cum ego duplex meum apographum iam 29. Ian. 1789 confecissem, suum quoque postliminio demum à se receptum 17. Martii 1790 Monachium transmisit, rogans, ut cum MS. denuo conferretur, discrepantiae annotarentur, secumque eo remisso communicarentur: non enim hoc exemplar quondam à se propria manu è Codice descriptum, sed aliud ex illo apud Abbatem *Amadesium* à librario quodam traductum esse, quod illustris Comes *Fantuzzi* sibi restituisset. Comparatio porro à Praeposito de *Roccatani* mihimet ipsi iniuncta. 3)

Quam iucunda mihi occasio fuerit, apographum docti huius Cardinalis cum meo conferendi, quivis facile secum pensarit. Neque enim dubitabam, quin MS. tum temporis, quo illud Emin. Card. *Garampi* descripserat, anno nempe 1763, viginti sex integris annis, priusquam ego eamdem operam subirem, adhuc à corruptione immunius, lectuque pluribus locis expeditius fuerit; sed facta comparatione perspexi, per id temporis intervallum Codicem vix ullam labem passum esse.

Ipsam autem comparationem tali modo institui, ut assumto coram me Codice utrumque apographum inter se conferrem. Siquid forte alicubi discriminis deprehendissem, recursu ad originale facto, apographum istud, quod apertum mendum continebat, corrigebam. Quodsi ipsum MS. in una alterave voce dubiae lectionis esset, et in illa eno-

danda apographa dissentirent: utriusque scripturam in peculiari annotatione subiiciebam. Atque ita cuivis persuasum esse poterit, apographum meum cum illo Emin. Card. *Garampi,* atque cum ipso Codice originali ad amussim collatum, quam accuratissime cum eo concordare.

Maiorem fortasse gratiam ab eruditorum nonnullis iniissem, si compendia vocum, quae in MS. occurrunt, quo facilius celeriusque legi possent, explevissem. Verum eo libentius illa retinui, quo magis omne dubium removere cupiebam, me in iis solvendis hallucinatum esse, praesertim, cum tanta sermonis latini corruptione, tamque arbitraria abbreviandi ratione solutio saepe summae difficultatis sit, ut vel rei diplomaticae peritissimis quandoque in assequendo vero sensu aqua haereat. Ad levandos tamen hac in parte lectores appendicem adieci, in qua solutio omnium compendiorum ordine alphabetico, indicata difficillimorum concordantia, continetur, ni animi fallor, non prorsus ingratam.

Quod ad materiam, in qua Codex noster exaratus est, attinet, ea est vera charta Aegyptiaca, de cuius confectione inter alios latius agit *Georg. Frid. Wehrs,* indicatis simul omnibus iis scriptoribus, qui idem argumentum pertractarunt.9) Mihi hic sufficit annotasse, chartam hanc olim paratam fuisse è planta, quae ad ripas Nili nascitur, atque à cl. *Linnaeo* in Systemate Classe III. genere 66 sub nomine *Cyperus papyrus* describitur, antiquis *Papyrus* aut *Byblos* appellata.

Philyrae plantae huius, quae scapum cingunt, atque quo propriores medio, eo tenuiores fiunt, acubus ab invicem diductae iuxta longitudinem in ta-

bula, aqua Niliaca prius madefacta, plagularum exinde conficiendarum forma extendebantur, extensaeque rursus aqua Niliaca calida, glutino commixta, perlinebantur. Primae philyrarum seriei in rectum extensae seu, ut vocabant, stamini transversim alia seu subtegmen imponebatur, quae iunctae quamdam quasi cratem efformabant. Quo facto plagulae praelo premebantur, exemtaeque è tabulis, atque ad solem desiccatae malleo erugabantur ac dente vel concha laevigabantur.[10])

Facile quivis intelliget, chartae huius Aegyptiacae quemadmodum etiam nostrae lineae non unam tantum speciem esse potuisse; unde etiam iuxta bonitatem, spectata scilicet tenuitate, magnitudine atque candore, varia eiusdem nomina invaluere, quae iuxta cl. *Wehrs* potissimum ad haec octo revocari possunt:

1) *Charta hieratica,* complectens a. *Chartam hieraticam* sensu latiori, nulla adhuc apricatione candefactam, b. *Chartam Augustam,* una apricatione candefactam, atque adulatione in *Augustum* sic appellatam. c. *Chartam Livianam,* duabus apricationibus candefactam, atque à *Livia, Augusti* coniuge, hoc nomine insignitam. d. *Chartam hieraticam* sensu strictiori, pluribus apricationibus magis adhuc candefactam, et sacris voluminibus destinatam. Omnium harum speciminum latitudo 11 digitorum.

2) *Charta Claudia,* quae non est, nisi charta Augusta perfectior. Cùm enim haec species, propter nimiam tenuitatem calamo tolerando impar, litteras transmitteret, sub Imperatore *Claudio,* à quo et nomen hausit, duabus philyrarum seriebus, in modum cratis contextis, alia adhuc in rectum ex-

tensarum series adiecta est, ut adeo charta Claudia tribus coriis seu philyrarum seriebus constaret. Latitudo eius 13 digitorum.

3) *Charta Fannia* seu *Fanniana*, à *Rhemnio Fannio Palaemone* Grammatico sic appellata. Is enim officina chartarum promercalium Romae à se instituta, meliori alia chartae specie inventa Hieraticam et Claudiam sagacitate sua obscuravit. Latitudo eius 10 digitorum.

4) *Charta Athribitica* seu iuxta quosdam *Amphitheatrica*, vel à praefectura Aegypti huius nominis, vel ab Amphitheatris, in quibus ab opificibus manuariis non occupatis conficiebatur, sic cognominata. Multo deterior erat, quam priores species. Latitudo eius 9 digitorum.

5) *Charta Saitica* seu *Saltica*, ab oppido *Sai* (Said, Sahid) seu *Salo*, ubi ex absegminibus et vilioribus papyri ramentis, illic colligi solitis, parabatur. Latitudo eius 9 digitorum.

6) *Charta Toeniatica, Taeniotica, Taneotica* aut *Tanitica* ab urbe *Tanei*, nunc *Damiate* seu *Damiette*, dicta.

7) *Charta emporetica* seu mercatoria, inutilis scribendo, mercium tantum involucris deputata. Latitudo eius 6 digitorum.

8) *Charta macrocola*, *απο της μακροτητος των κωλων*, à longitudine membrorum, seu ut nos dicimus, foliorum sic nuncupata, ac praecipue in longum protensa.

Praeter has 8 chartae species cl. *Wehrs* adhuc sequentes recenset: *Chartam Libyanam*, à Libya denominatam, quae bonitate ad Augustam proxime

accedebat, *Chartam Thebaicam*, *Chartam Caricam*, *Chartam Memphiticam*, *Chartam Cornelianam*, à *Cornelio Gallo* sic dictam, qui eam invenit, *Paginam Mellonis*, *Chartam Blancam*, à candore appellatam, et *Chartam Nigram*, nigro colore infectam, in qua litteris albi vel alterius coloris scribere solebant.

Omissa hic discussione, ad quamnam harum specierum charta Codicis regii proprie sit referenda, sufficere mihi videtur asseverâsse, eam licet ex duabus philyrarum seriebus transversim sibi impositis contextam, tanto tamen laevore tantoque candore esse, ut scripturam nitidam aeque ac distinctam exhibeat.[11])

Folia in Codice nostro non 50, ut falso à cl. *Gerkenio* [12]) proditum, sed 36 numerantur. Prima quatuor, situ paene corrupta, non nisi fragmenta continent, sequentia 29 vix non prorsus illaesa, litterisque adhuc vivacissimis sunt, tria ultima plus iterum labis contraxere, quemadmodum ex lacunis, punctis à me expletis, patebit. Praeter has lacunas in apographo etiam spatia vacua reperientur, nullis punctis expleta, quae eodem modo etiam in ipso originali occurrunt, ubique verbis quibusdam deficientibus, quin ullum laesionis vestigium appareat.

Forma porro Codicis est illa, quam vulgo folium minus, aut quartum maius appellamus. Altitudo enim foliorum est $10\frac{3}{4}$ digitorum, latitudo $8\frac{1}{2}$ digitorum Gallicorum.[13])

Circa aetatem pretiosi huius cimelii eruditi in diversa abierunt. Primo quidem divulgabatur, illud è Sec. V. ortum trahere. Quod etiam cl. *Gerkenium* [14]) ac post eum cl. *Wehrsium* [15]) in eam sententiam adduxisse videtur, illud idem esse cum

Actis Ravennatensibus, ad calcem Tom. III. operis: *Nouveau Traité de diplomatique*, seu etiam Part. I. pag. 467. *des Neuen diplomatischen Lehrgebäudes* excusis, Sec. VI. saltem non inferioribus.[16]) Verum nullo haec fundamento niti, quivis ipse intelliget, cùm in Codice passim nomina Archiepiscoporum Ravennatensium offenderit, qui Seculo demum decimo vixerunt. Ex infeudatione in Massam Ausimanam, quae sectione de territorio Ausimano loco penultimo occurrit atque ita incipit: *Pet̄ quā petiuit Arnusto diebus vite sue tantumod̄ a Cailone archiepō de Massa ausemana etc.* patet, Codicem nostrum non esse exaratum ante *Honestum I.* Archiepiscopum Ravennatensem, qui anno 927 diem supremum obiit. Narratur enim ibidem, varias infeudationes illic contentas, atque ab Archiepiscopis *Cailone, Petro* et *Honesto* factas, *statim post se invicem,* id est brevissimo temporis intervallo interiecto locum habuisse. Unde etiam determinari potest, quinam hi Archiepiscopi fuerint, et quando regnarint. Teste enim Codice Archiepiscopus *Cailo* primò *Arnustum* solum tota Massa Ausimana, tum eum eiusque fratrem *Ermenaldum* simul infeudavit; postea Archiepiscopus *Petrus* dimidium illius Massae *Ermenaldo* eiusque coniugi *Berthae* in feudum contulit. Quo huius Massae dimidio Archiepiscopus *Honestus Ermenaldum* rursus privavit, eoque *Gislerium* donavit, qui iam antea ab Archiepiscopo *Petro* alterum dimidium, simul tamen cum *Attone*, *Racconis* filio, in feudum acceperat.

Cum *Cailo* idem sit cum *Ioanne XI.*, isque anno 904 et 905 simul cum *Petro V.* regnarit, cumque in allata superius infeudatione diserte haec verba occurrant: *Petitio, quam petivit Arnustus, tan-*

tummodo à Cailone Archiepiscopo: palam est, eam durante communi duorum horum Archiepiscoporum regimine seu inter annum 904 et 905 factam esse. Superflua enim alias esset vocula *tantummodo,* manifeste innuens, *Arnustum* feudum à solo Archiepiscopo *Cailone,* non item à consorte regiminis *Petro* petiisse. Planum inde etiam, sub Archiepiscopo *Petro,* qui *Ermenaldo* eiusque coniugi *Berthae* dimidium Massae Ausimanae in feudum contulit, alium intelligi non posse, quam *Petrum V.* Non minus clare ex eiusdem infeudationis tenore elucescit, Archiepiscopum *Honestum I.*, qui ab anno 920 — 927 regnavit, *Ermenaldo* feudum rursus ademisse illudque in *Gislerium* transtulisse. Incongruum enim hoc in *Honestum II.,* qui multo serius, ab anno nempe 971 — 983 regnavit, quousque *Ermenaldus* et *Gislerius* vix vitam prorogare potuerunt, cùm ambo, ùt supra monuimus. iam ab Archiepiscopo *Petro V.* feudum acceperint. Exploratum itaque, nullique amplius dubio obnoxium est, tres illos Archiepiscopos, quorum in infeudatione super Massam Ausimanam nomina recensentur, non esse alios, quàm *Ioannem XI.*, *Petrum V.* et *Honestum I.* Cùm verò omnes reliqui Archiepiscopi in Codice memorati, inter quos unus tantum nominis non diversi invenitur, scilicet *Damianus, Sergius, Gratiosus, Valerius, Martinus, Petronacius, Georgius, Deusdedit, Romanus, Dominicus* et *Constantinus,* tres istos Archiepiscopos *Cailonem,* seu *Ioannem XI., Petrum V.* et *Honestum I.* aetate antecedant: pronum est exinde colligere, infeudationem super Massam Ausimanam inter eas, quae à dictis Archiepiscopis factae sunt, esse omnium recentissimam.

Quam certum porro est, Codicem ante Archiepiscopum *Honestum I.* non esse exaratum, tàm certum etiam est, eum si non medio, saltem exeunte Seculo X. absolutum esse. Non solum enim Archiepiscoporum *Gerberti*, *Leonis II.* (*Leonis* nomen non nisi semel in Codice extat) et *Friderici*, qui ab anno 998 — 1004 regnarunt, aut ullius è sequioribus nusquam nomina occurrunt: verum etiam omnium eorum Archiepiscoporum, quorum nomina habentur, chronologica series contexi potest à *Damiano* usque ad *Petrum II.*, seu ab anno 688 — 971 pertingens, quae iuxta *Amadesium* haec est:

Damianus regnavit ab anno - - 688 — 705.

Felix - - - - - 705 — 723.

*) Huius Archiepiscopi nulla in Codice mentio, perditis fortasse foliis, in quibus de eo actum fuit. Nam inter folium 15 et 16tum. septem folia eaque perscripta, testantibus id minutis eorum reliquiis, excisa sunt. Unius folii pari modo resecti etiam inter 34 et 35tum. vestigium apparet. Quaedam etiam in ipso Codicis fine desiderari infeudatio ultima probat, sensu nondum absoluto lectorem destituens.

Ioannes VII. regnavit ab anno - 724 — 748.

*) *Ioannis* Archiepiscopi nomen quadragies et semel in Codice recurrit.

Sergius regnavit ab anno - - 748 — 769.

Leo I. - - - - - 771 — 777.

*) *Leo* Archiepiscopus non nisi semel in Codice obvius alius esse non potest, quam *Leo I.*

Ioannes VIII. - - - - 777 — 784.

Gratiosus - - - - 784 — 788.

Ioannes IX. - - - - 788 — 806.

S. Valerius - - - - 806 — 810.

Martinus - - - - - 810 — 816.

Petronacius - - - - - 816 — 834.
Georgius - - - - - - 834 — 846.
Deusdedit - - - - - 847 — 850.
Ioannes X. - - - - - 850 — 878.
Romanus - - - - - - 878 — 888.
Dominicus - - - - - 889 — 898.
Ioannes XI. seu *Cailo* - - - 898 — 905.

*) Archiepiscopus hic ab anno 898 — 904 solus, ab anno vero 904 — 905 simul cum *Petro V.* regnavit.

Petrus V. - - - - - 904 — 905.

*) *Petri* Archiepiscopi nomen 22 in Codice iteratur.

Ioannes XII. - - - - - 905 — 914.
Theobaldus

*) Anno 906 electus insequenti anno iterum depositus est, *Ioanne XII.* interim pontificatum continuante. Qua de causa etiam nomen eius fortasse in Codice non comparet.

Constantinus regnavit ab anno - 914 — 924.

*) Regnavit solus ab anno 914 — 920; simul vero cum Successore suo *Honesto I.* ab anno 920 — 924.

Honestus I. - - - - - 920 — 927.
Petrus VI. - - - - - 927 — 971.

*) Notat *Amadesius,* hunc Archiepiscopum circa annum 955 Coadiutorem, pariter *Petrum* nomine, assumsisse, cumque eo deinceps simul regnasse.

Cùm itaque tali modo series chronologica Archiepiscoporum Ravennatensium in Codice contentorum sit stabilita, cùm inter hos novissimus sit Petrus VI. [18]), cùm denique scripturae character, cuius specimen subiicio, cum regulis diplomaticis monumentorum è Seculo X. superstitum exacte conspiret: sequitur eo ipso, codicem absque omni dubio eodem seculo perfectum esse. [19])

Quomodo hoc cimelium ad Bibliothecam regiam devenerit, certo affirmari nequit. Cl. *Gerhohus Steigenberger* [20]) suspicatur, illud iam ab *Alberto V.* unacum libris *Ioannis Alberti Widmanstadii* emtum fuisse. Chartophylaciae Ecclesiae Ravennatensis primitus deberi, vel ipsum argumentum ostendit.

Votum itaque à compluribus eruditis proditum, ut hoc Manuscriptum typis committatur, [21]) *Scipionis Maffei* consilium, sola morte praeventum, hoc idem praestandi, *Amadesii* promissio, illud cum specimine scripturae *Disquisitionibus suis in Chronotaxim Antistitum Ravennatensium* subiungendi, ex ignotis rationibus, licet hoc opus lucem aspexerit, nondum impleta [22]), insignis denique illa sollicitudo, singula etiam fragmenta, in charta aegyptiaca hucusque detecta, publicandi, momenta sufficientia sunt, orbem eruditum argumento Codicis huius rarissimi, tamdiu in Bibliotheca regia asservati, non diutius defraudandi. [23])

Equidem iam sub priori regimine animus mihi fuerat, pretiosum hoc nulloque non titulo memoratu dignum antiquitatis monumentum typis vulgandi, eaque de causa pro impetranda facultate proprium meum apographum ad Intimum direxeram. Sed neque resolutio tum consecuta est, neque apographum meum, quamvis omni adhibita opera, iterum recuperare potui, quin immo rescire cogebar, illud, licet peculium meum esset, ad Bibliothecam electoralem Manhemiensem transmissum esse. Ei, cui modo subsum, supremo Bibliothecae regiae Praefecto ac Directori L. Baroni de *Aretin*, facta Bibliothecae Manhemiensis cum regia Monacensi unione,

unione, denuo restitutionem aprographi mei debeo, id quod maturiorem alias thesauri huius litterarii publicationem retardavit.

Quum non tantum indicem specialem Archiepiscoporum, Ecclesiarum, et Fluviorum, sed etiam universalem omnium rerum memorabilium, quae in Codice continentur, subiecerim, annotationibus criticis eo magis supersedendum duxi, quo minus ambigo, cuivis eruditorum, siquid hinc inde dubii occurrerit, subsidia apta ad id solvendum in antecessum praesto futura.

Silentio hic à me praetereundum non est, interea dum apographum meum in Bibliotheca Manhemiensi asservaretur, Codicem *Traditionum Ravennatensium* à Comite *Fantuzzi* editum, operique suo: *Monumenti Ravennati de' Secoli di mezzo per la maggior parte inediti*: insertum esse. (24) Superfluum hinc fortasse videri posset, huic Codicis editioni adhuc secundam superaddi. Quodsi vero perpendatur, apographum, cl. *Oefelii* industria factum, penitus intercidisse, illudque etiam, quod Eminent. Card. *Garampii* manus elaborarunt, hucusque investigari nequivisse, quodsi perpendatur, editionem illam Comitis *Fantuzzi*, utpote ex transsumto primi apographi procuratam multum de probabilitate exactae conformitatis suae cum originali amittere: tum profecto praesens haec editio, ad apographum immediate ex ipso Codice factum atque insuper de novo non solum cum apographo Eminent. *Garampii*, sed etiam cum ipsomet autographo collatum procurata superflua amplius videri nequit, quin immo, cum Comes *Fantuzzi* dubia circa apographi sui lectionem apud se exorta propter nimiam à Codice

distantiam certo expedire posset, ab antiquitatis et historiae studiosis non sine causa eidem praeferetur.

Praeterea Comitis *Fantuzzi* scripta potissimum pro Italia destinata videntur, praesertim cum ille opus suum *Monumenti Ravennati* etc., cui Codex *Traditionum Ravennatensium* insertus est, propriis impensis typo mandarit, eiusque exemplaria inter solos amicos distribuerit, quemadmodum ex epistola Praefecti Regiae Panormitanae Bibliothecae *Sterzingeri* nota 24 à me adducta patet, unde etiam Bibliotheca Regia opus hoc licet saepius pretio conductum hucusque obtinere nequivit, nec fortasse tam cito impetrabit, cum certe nusquam futurum sit promercale. Praesens itaque haec editio illud etiam commodi praestat, ut hoc ob argumentum suum tam memorabile monumentum eo citius, atque universalius per Germaniam divulgetur.

Quamvis nullus dubitem, quin Comes *Fantuzzi* editionem suam criticis iisque eruditis annotationibus instruxerit: non tamen credo, aeque accuratum scripturae specimen, aut Indices tam amplos, usuique tam accommodatos, qui annotationum vicem sustinere possunt, in ea reperiri, quam nostra haec editio exhibeat.

Cum Codex insuper compacturae loco membrana obvolutus sit, quae intrinsecus antiquissimum, Ravennam concernens, valde tamen corruptum documentum continet; extrinsecus vero variis antiquiorum et recentiorum annotationibus perscripta est, non incongruum duxi, haec etiam, ne quid omnino desit, Codicis ipsius editioni adiicere, aequi bonique sperans, omnia à lectoribus consulenda.

Codex

Traditionum Ecclesiae Ravennatensis.

Fragmenta,

quae in primis Codicis paginis adhuc supersunt.

. . . . . gl
. . . . . no
. . . . . nab
. . . . . auia
. . . . . ria
. . . . . trata
. . . . . niano
. . . . . ne
. . . . . ua . . .
. . . . . mi . . . . publico
. . . . . ana quar
. . . . . laterib; strata
. . . . . uit eudosia
. . . . . quē tenuit
. . . . . maria
. . . . . lie una
. . . . . in loco q̄
. . . . . in īn a singl̄
. . . . . arnī
. . . . . una
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . e quā te . . . it qnd̄
. . . . . riuo q̄ uoc
. . . . . ; a tcio lat̄ possid̄
. . . . . medietate de q̄nq;
. . . . . .
a sin . . . . . ribj — . . . . . .
possi . . . . . d̄ . . . . . .
cast. . . . . .

late . . . . . .
fluu ..... q uo ..... na. . . . .
cū ... aco suo a tc . . . . .
et fund . . . . . .
nus uoc . . . . . cas. . . . . .
tat. . . . . .
dicibj . . . . . .
uinea . . . . . .
capo extend . . . . . .
te de sep . . . . . semi. . . . .
tribj unc fund t . . . . .
ciano et cellula . . . . . .
cū medietate de . . . . . .
ab uno lat scaci . . . . . .
scaciano minore . . . . . .
fund trentula . . . . . .
et formis que ten . . . . . .
prata iuris scæ rau eccl. . . . . .
tenuit qnd leon . . . . . .
planca . . . . . atis que t . . . . .
pra . . . . . que tenuit . . . . .
alio lat limite q per . . . . .
de sup escripto prato . . . . .
Const haec oma ter a . . . . .
figuratos sol pens . . . . . .

. . . . . nd̄ . . .
. . . . . ab . . .
. . . . . ca . . .
. . . . . lat̄
. . . . . nst̄
. . . . . de...
. . . . . mod̄
. . . . . sex
. . . . . pod....
. . . . . icar...
. . . . . o cen
. . . . b alio lat . . . . . d̄ cellu
. . . . . .
quarto . . . . . .

Pet̄ quā pe . . . . . .
archiep . . . . . .
no alio . . . . . .
possident . . . . . .
ab uno lat . . . . . .
liano . . . . . .
liutefre . . . . . .
ne . . . n̄ su . . . . . .
ciani cū . . . . . .
et duab . . . . . .
septē unc̄ . . . . . .
iouis a singu . . . s la . . . . .
in loco q̄ dr̄ . . . . . .

use qua . . . o . . . . . .
nos aureos [1]) . . . . . .

Pet̄ quā petiū̄ . . . . . .
archie . . . . . .
arimin . . . . . .
publica . . . . . .
fund̄ . . . . . .
in flu . . . . . .
lo q̄ uoc̄ . . . . . .
dente p̄ . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . urso de casta
. . . . . . at̄ riuo
. . . . . . sorte
. . . . . . dictate
. . . . . . m;
. . . . . . corp
. . . . . . caris
. . . . . sol̄ denario dec . . . . .
. . . . . et georgio seu lucia
. . . . . fuit ariniano q̄ e
. . . . . et in fund̄
. . . . . .
. . . . . al̄ a pe
. . . . . lio lat̄
. . . . . n
. . . . . m
. . . . . .
. . . . . .
. . . iu mar. . . . . .
. . . q̄ uoc̄ spino . . . . .

gal̄ . . . . . ab uno lat̄ fund̄ . . . . .
lat̄ fund̄ ficareto a quarto . . . . . .

Pet̄ qua̅ petiu̅ uuido de fauen . . . a . .
q uoc̄ serbidoni et morciano . . . . .
in tra fin̄ ipsiu⁹ loci ab uno lat̄ . . .
alio lat̄ uia que decurrit ad mo . . .
ad monte̅ maiore̅ a tcio lat̄ . . . . .
pa altam quarto lat̄ . . . . . .
dicii sub pen̄ den̄ duodeci . . . . .

Pet̄ qua̅ petiu̅ teudruda sergiu . . .
germani fil̄ qnd̄ auspran . . i . . p . .
de casale q uoc̄ istriano ter̄ . . . . .
alio lat̄ fund̄ casalicclo t̄ . . . . .
to lat̄ fund̄ flauianu̅ et fund̄ . . . .

Pet̄ qua̅ petiu̅ rodelandus et . . . .
iugal̄ a petro archiepo de fun . . .
riuo . . . . . colenti alio lat̄ fund̄. . .
cola quarto lat̄ monte desca̅ . . . . .
de arca rupta et porcione . . . . .
de theodero. Seu et fund̄ sur . . . .
Veru̅ etia̅ sorte et portione fund̄ . . .
etia̅ et fund̄ ouilia in in̄ ab uno l̄ . . .
armtariola a tcio lat̄ fund̄ p . . . .
. . . . . .
. . . ariminen . . . . .
. . Stephani in monte eleuc . . .
. . gone sub pen̄ cp fund̄ castellione .
. . . rupta et rouerata sub tri . .
. . . ns et cp fund̄ puliano sub tri
. . . cp fund̄ barbiano sub trians.

. . . naria iugal deusdedit et petrus
. . . unc̄ fund̄ uirginis a singul̄

. . . uiciano et fluuio q uoc uico
. . . ualencio extend usq; in ser
. . . ab uno lat uia publica q; pgit
. . . git amaraciana tcio lat olmo
. . . biati que tenet liliu⁹ colonus
. . . . . .
. . . ioannia iugal de singul unc in
. . . no et casule . et porcione de
. . . attuor unc fund saui . . . . .
. . . se duo.

. . . gal a iohe archiepo de fund
. . . e sci uiti ab uno lat fund pat
. . . lat fund maceriola sub pen
. . .

Territorium Ariminense.

M

DE CALE BASILII.

Pet̄ quā petiū andreas et formosa iugal̄ a iohe archiepō de sex unc fund̄ q uoc̄ casal̄ basilii ter arimenēs plebe sc̄i iohis in galilea q fund̄ In In ptinet de iuris sc̄e rau ecc̄le a singulis lateribj fund̄ florianꝰ et fluuiū usa tcio lat̄ gauriolo sub pen̄ uno aureo infigurato.

Rodulfus

Com̄ detinet

SORTE IN FVNĐ ARINIANO ET TINIANO

Pet̄ quā petiū andreas dux ciū arimenēs et formosa iugal̄ a iohe archiepō de sorte et porcione in fund̄ ariniano et tiniano quo herentes se una cū mon̄ sc̄i martini in p̄dicto fund̄ ariniano ter arimenēs plebe sc̄i iohis in galilea sub pen̄ sol̄ unum . et trians.

Leto dux Detinet

SCACIANO CELLVLAS QVADRAGIN FORTVNATI VIRGINIS ET ALIIS LOCIS

Pet̄ quā petiū andreas dux et cristina iugal̄ a martino archiepo de fund̄ scaciano cellulas et quadraginta seu fortunati In In [2]) quo her̄ ter arimenēs in loco q uoc̄ . . .rtionis a singulis laterib̄ litus maris et fund̄ stiano et fund̄ scaciano minore et fund̄ pollenano et offiano et fund̄ tricentula et strata publica. Veru etiā et prat̄ cū formis suis que tenuit heds quond̄ musinio a singl̄ lat̄ prata sc̄e rau ecc̄lae. Simul et tras atq; prata seu formas quatuor in fund̄ duo centa a singul̄ laterib̄ riuus q uoc̄

Iohs de ma... et bengno ... tinet

tcius et planca prati que tenet hd qnd petrus trib et alia planca que tenebat uital magist militu arimines et limite q exit ad strata publica. Simul et septem unc fund uirginis a singulis lateribus fund mo....s et fund uiciano ter arimines . sub pen aureos infiguratos pensantes sol duodeci.

DSEXVNC FUND.CENTV

Pet qua petiu giso et capano iugal a iohe archiepo de sex unc fund centu a singulis lateribj fund missiliani ab alio lat fund melitu tcio lat fund q uoc transuersi quarto lat sex unc pdicti fund ter arimines plebe sci laurencii fundato in fund ampusiano q uoc in monte sub pen den quattuor.

FVND DVLIA ROSARIO FIGLINAS.

Pet qua petiu theodesia religiosa ancilla di relicta qnd iuliano glorioso duci ciu arimines a martino archiepo de fund dulia In In cu casalibj duobj id rosario et figlinas ter arimines ab uno lat strata publica alio lat fund quarantula tcio lat basilica sci laurencii quarto lat fund fufiano . sub pen sol duos bem.

FVND SIBOLIANVM Q VOC PRATO LONGO. ADVENCIOLA CIPITVLA QVINQVEVNC

Pet qua petiu iulian tribun et datiû ciu arimines et sergia iugal a martino archiepo . de fund sibolianu q et prato longo uoc a singulis lateribj calabriano et gabiano et rabiano et fund petronianu. Simul et casale aduenciola et cyp itula a singulis lateribj casale basiano et casale uiciano seu [3]) q dr duo lacora. Immo

et q̄nqj unc̄ fund̄ caniano ubi pratus ēe. uidet a singulis lateribj prat⁹ mon̄ sce mariae a tegianico pos in rau et pratus mon̄ sce eufymie ut sci Erasmi [4]) et strata pcurrente et limite publico pcurrente ter arimines. sub pen̄ aureos infiguratos sol̄ duos.

FVND CANIANO

Rodulfus com detinet

Pet̄ qua petiuit deodat⁹ tribunus ciu arimines et theodochia iugal̄ a petronaci archiepo. de dece unc̄ In In̄ fund̄ muciani cu aqmulo suo et sex unc̄ fund̄ camarciani et quattuor unc̄ fund̄ marinionis et sex unc̄ casale galeriano ter arimines sub pen̄ uno triens aureos infiguratos.

D DECE VNC FVNDMVCIANI ET ALIIS LOCIS.

Pet̄ qua petiu̇ anna relicta qnd.... ncio neg̈ a damiano archiepo. de fund̄ mille iugera et quarantula et petroniano In In̄, et sex unc̄ casale coriliano quo hr̄ ter arimines. a singul̄ latb̄ fund̄ popiliano et massa atiana et fund̄ ptoriolo et fund̄ cella piteinna [5]) sub pen̄ aureos infiguratos sol̄ duos bem.

QVARANTVLA FVND MILLE IVGERA.

PETRONIANO SEX VNC CORILIANO.

Pet̄ qua petiu̇ iohs lectori sacri palacii et sergia iugal̄ a damiano archiepo. de quatnis unc̄ fund̄ popiano et casula a singulis lat̄ iuris ecclae sci iohis q uoc̄ adropotu [6]) et casale insula et casale uiginti. Nec̄ nouenas unc̄ fund̄ pturiolo maiore et pturiolo minore a singulis lat̄ fund̄ popiano et capo marisci. Nec n̄ et capo q uoc̄ stabulis intra fiu [7]) fund̄ tu-

DE QVATNIS VNC FVND POPIANO. ET CASVLA. ET DE ALIIS LOCIS CAPO Q.V.STABVLIS ET EX CAPO MARISCI VNC

ricclas. Idem eodem et ex cāpo marisci
NOVĒ. ET EX noue unc . a singulis laterib fund turic-
FVND GALE- cla et basilica sci petri. Simul et noue
RIANI m V.... unc fund galeriano maiore intra fin casale uiciano et casale camariana. Verū etiā et noue unc fund faniano intra fin casal uigi ..... ter arimines sub pen aureos infiguratos sol binos.

FVND STI- Pet qua petiu iohannacis et blanca
CIANO. iugal a damiano archiepo . de fund sticiano In In ab uno lat fund treginto b alio lat fund casalicclo tcio lat fund auxiliaris. Simul etiā uinea pos iuxta murū ciu arimines ad portā sci gaudencii parte dextra a singul lat strata publica. et uinea mon sce eufymie intra ciu arim ter arimines sub pen aureos infiguratos sol quattuor.

DE FVND Pet qua petiu iohs tribunus et datiû
ISTRIANO. ciu arimenes et maria iugal a petronace archiepo . de casale q uoc istriano hab tras socionales et prato . ter arimines ab uno lat fund uenunciano alio lat fund casalicclo tcio lat fund qnquagintula quarto lat fund flauiano et auxiliare sub pen tnos sol aureos.

CESIANO. Pet qua petiu theodosius tribun' ciu
LANIETO. arimines et ioania iugal a sergio archiepo
CASALICCLO. de fundo cesiano et lanieto seu casalicclo In In quo hr ter arimines a singulis laterib fund gauiano et fund cerritulo et fund domiciano et fund corticiano. Si-

mul etiā et duas plancas pōs in loco q dr ad silua miciana a singul lat fund duo centa et limite publico tcio lat siluā miciana quarto lat prato que tenuit tribun⁹ [8]) et de scda planca prati a singul lat strata publica et prato iuri sce rau ecclae que tenuit qnd sergia ancilla dī. et prato iuris pdictae sce rau ecclae que tenet senator . et prato iuris iā dicte sce rau ecclae que tenuit maria relict qnd habundantio una cu laco suo ad anates capiendas ter arimines sub pen sol uno bem et cp pdictis plancis prati[s] sol bem;

Pet qua petiu honestus tribunus et maria iugal a petronace archiepo de sex unc fund spino albedo [9]) ter arimines ab uno lat fund ariole alio lat fund suliano tcio lat fund ficareto quarto lat fund filinciati sub pen aureos infiguratos sol bem.

... SEX VNC DE FVND SPINO ALBEDO

De his tres unc per petru archiepm nouit ordinate sun. T

Pet qua petiu . sergius tribun⁹ ciu arimines et benigna iugal a leone archiepo . de fund atiliano q patn⁹ et casale uoc et fund fabricula in integris ab uno lat uia pcurrente da ponte usque ad fund corniliano . et de pdicto fund fabricula ab uno lat fund geniciano . alio lat fund ucianus . tcio lat riuus q uoc ursis . ter arimines . sub pen sol duos aur infig.

FVND ATILIANO Q.PATN ET CASALE VOC. FABRICVLA.

Pet qua petiu theodoti ancilla dī rel qnd basilii a damiano archiepo . de fund ieniciano et aciano [10]) cum casale

DE FVND IENICIANO. ET ACIANO.

iouis ter arimines . a singul latb fund patnione et fund casaliccio et fund unciano et fund ptuniolo sub pen sol binos aur infig.

D FVND CAPVTAQVIS.

Pet qua petiuit agnen a iohe archiepo de fund q uoc capaqs . in integro [11]) cu duabus formis pos ppe ciu arimenes unacu salecto suo . et duas unc fund capitiniani ter ariminens . et sarsenate sub pen qnos sol aur infig.

DE SENIS VNC FVND PAMPIANO.

AVXINIANO.

MVSIANO.

Pet qua petiu agnella relict quond ueri gloriosi magist militu a damiano archiepo . de senis unc fund . papiano [12]) auxiniani et musiani cu casalibus suis a singulis lat fund ptuniolu et fund locrucianu . simul etia et fund centu cu casale suo q siluas scura ul lacus appellat⁹ In In q e pos iuxta silua denominata ul casale ul ulmito . in tra fin de pdicto fund centu ab uno lat frenactis [13]) et uia publica . ter arimines . sub pen aureos infiguratos sol duos.

DE SORTE FVND FLAVIANO.

Pet qua petiuit mauriciu⁹ glorios⁹ mag⁹ militu et petronia iugal a sergio archiepo . de sorte in [14]) fundo flauiano . . . . . pos juxta monte auxiliare domnicatu sce rau ecclae ter arimines sub pen sol uno.

OCTENIS VNC OCRINIANO. OLIANO. MVSIANO ET

Pet qua petiu dominic⁹ tribunus et horama iugal a sergio archiepo de octenis unc fund ocriniano et oliano et fund musia-

musiano In In cū aq mulo suo ter arimines. Simul etiam et casale q uoc galeriano In In ter arimines pago a ceruolano a singulis latb fund capriano et petroniano et fund guaano. Immo etia et fund maraciana In In cu casalb suis alticiano et paones et corbiliano et cellulas et cabriano et suprana minore et suprana maiore lusurio barbarica latroniano corfiniano et petroniano

CASALE GALERIANO ET MARACIANA ET ALIIS

et arcrifoliano et sorbiliano atq; luciano et ciciliano seu cana phanaria et furiano tribuniano et puciano in integris quo herentes se cū multis aliis casalibus ter arimines. sub pen sol octo aureos infig.

Pet qua petiu leo nobilis uir a iohe archiepo nono iuniore. de fund scaniano et fund lucruciano[15]) et fund bruniano et capo qui dr consulare quo hr. ab uno lat fund libiano et limite publico pcurrente alio lat strata publica tcio lat iuris basilice sci martini q uoc inborduncio. quarto lat mare ter arimines. plebe sci martini inborduncio sub pen den qndecim.

SCANIANO LVCRVCIANO ET BRVNIANO ET CAPO Q; dr CSVLARE.

Pet qua petiu theodosius tribun⁹ et datiu⁹ ciu arimines et maria iugal a damiano archiepo de sex unc fund augiciani ter arimines. ab uno lat alueo fluminis nicipupulli. alio lat fund agello tcio lat fund ferriano quarto lat ualle sub pen singulu sol.

SEX VNC FVND AVGICIANI ... bertus eps detinet hoc

SEX VNC FVND POPINIANI ET AVXINIANI ET MVSANI.

Pet qua petiuit germanus filius qnd leoniano a damiano archiepo. de sex unc fund popiniani et auxiniani seu musani ter arimines ab uno lat fund ancipanu alio lat fund preturiolo sub pen sol binos aureos infig.

FVND LIMINIANI. LAVRITO. LIMINIANI MINORIS SAVIGINIANI.

Joh... detinet cu scrib suis.

Pet qua petiu uitalis filiu qnd sergii et ipatia iugal a iohe archiepo. de sex unc fund liminiani et sex unc fundi laurito et quattuor unc fund limininiani minoris nec n et dece unc fund sauigiani sibi inuice quo herentes cu apendicib caru ter arimines intr afiu earu a singulis lat fund centu uiginti et fund nnigiano et fund cao senanul q uoc pratu et fund cacianu et flumicello q uoc sabloncello. et fund baulinianu et organianu sub pen tnos aureos infig.

FVND TICIANO.

Pet qua petiu martinus dux a iohe archiepo. de fund In In q uoc ticiano cu casale suo q dr casale [16]) ab uno lat fund flauiano ali° lat fund antiliano ter arimines sub pen sol unu bem.

FVND cellulas ET PERITVLO.

Pet qua petiu theucaristus et antusa iugal. de fund cellulas In In et casale q uoc peritulo ter arimines a singul latb fund bailonianu et fund cusiciano et fund paleriano sub pen sol uno trians.

FVND ALFIANO ET ALIIS LOCIS TERRI. CESSINAT.

Pet qua petiu paulus eminentissimus consul a sergio archiepo de trib; fund quo24 uocabula s alfino serbiliano caprilia In Integris a singl latb fund sidicianu

et fund cella mariana et fund asilliano et fluuio rubigone ter cessinate. Veru etia et fund laurito et casalicclo et casale et silua scura In Integris et octo unc fund uiciano quo herentes se. ab uno lat fund siuiciano alio lat fund pisarone tcio lat meturiano quarto lat fund patnu ter cessinat et arimines sub pen sol unu aureos infigu.

Pet qua petiu lupicinus et anna gem fil lupicini tribuni a iohe archiepo. de trib unc fund anticiano ter arimines. ab uno lat fund quarantula alio lat fund mariniano tcio lat fund curniano quarto lat fund cellula. sub pen sol singulum,

TRES VNC FVND ANTICIANO.

Pet qua petiuit curicius dudu tribun⁹ et cristophones et patricia iugl. a iohe archiepo. de sex unc fundo patno cu casalib et apendicib suis. Simul etia et senas unc triu fundo4 staciano et raiano seu sintiliano. ter arimines. a singul lat antuciano et fluuiu sambronis et fund sariano atq; fine bulgarisca sub pen uno aur infig. sol.

SEX VNC FVND.PATNO. SENAS VNC FVND STACIANO. RAIANO. SINTILIANO.

Pet qua petiu iohs et gregoria iugal a iohe archiepo de fund bibiano In In. ter
sub pen sol singl aur infigur.

DE FVND BIBIANO.

Pet qua petiu deus dedit ex trib et uitalian⁹ et petronaci diac germ a petronaci archiepo. de senis unc fund antisiani et axiniano. a singl lat de pdicto fund antisiano. fund marionis et cornianu seu

SENIS VNC FVND ANTISIANO. AXINIANO.

quadragintula et cellulas et fund gallianus et de pdicto fund anxiniano [17]) a singul latb fund pturiolo et fund lucurciano et fund ueneratis. ter arimines. sub penaur infigur. sol singl.

QVATNAS VNC FVND CELLVLAS et CastruciANO.

Pet qua petiu honestus tribunus et maria iugal a petronaci archiepo. de quatnis unc et scripul nouenis duo24 fundo24 quo24 uocabula s cellulas et castruciano quo hers ab uno lat fund duliano. alio lat fund q uoc septe tegul tcio lat fund q uoc uixiliati. quarto lat fluuiu use. ter arimines sub pen aur infig sol duos.

FVND CASALICCLO.

Libell que petiu iohs filio qnd iohis de guidoet rosa iugal ab honesto archiepo de rebus et pertinenciis uris in fund casalicclo ter arim plebe sci martini in borduncio sub redd mod septimo lino manna septima. cp glandatico den duos. exenio grano manu lectile quartario medio puliu unu deductu totu In In p nos colonos in ciu arim et ibi saluare debeamus in casa et in uasis uris usq; du missus ur uenerit ad tolleNDu;

FVND LATNANO.

Donat qua fecit iohs tribunus in scam rauent ecclam de fund latnano et de casale q uoc presbiteri In Integris quo hers ter ariminens.

VNA VNC FVND TRECENTA.

Donat qua fec theodor[9] neg et maria iugal in scam rau ecclam. de una unc fund q uoc trecenta ter arimines ab uno

lat fund q uoc casa episcopana alio lat strata publ tcio lat fund patno quarto lat fund flatiano.

Libell que petiuit urso et natalia iugal a iohe archiepo de duab unc fund ariniano.[18]) sitq; sorte et porcione in fund capitiniano et in fund tepanati ter arimines sub redd de omi labore modio decimo lino manna decima et pro uino. sol mancosu unu e xenio grano manu lectile quar unu pullo pario uno, DVAS VNC FVND ARINIANO.

Donat qua fec urso filio qnd iustiniano in scam rau ecclam tepr petronaci archiepi. de sorte et porcione in fund q uoc turiano ter arimines plebe scę stefanie. SORTE In fund TVRIANO.

Donat qua fec marinus et martinus germani filii qnd mauri in scam rau ecclam tepr georgio archiepo de omibj ptinenciis suis pos in loco q dicit conke. ter arimines. DE PTINENCIIS IN LOCO Q DICITVR CONKE.

Libell que petiu maurus de trib unc fund trecenta et porcione de fund flaciano quo hrs. ter arimines sub redd. scdm consuetudine ipsius loci. TRES VNC FVND TRECENTA. ET FLACIANO.

Donat qua fec imelpga religiosa ancilla di habitatrice in castello felicitatis in scam rau ecclam tep iohis archiepi. de fund casaliccio In In cu munime cartaru et fund ulmita et fund centario[19]) In In const ter ces et arimines. DE FVND CASALICCLO. ET FVND VLMITA. ET FVND CENTARIO.

DE FVND̄ MARIANO ET CASALE SVO ARIniANO.

Donat̄ quā fec̄ prescus [20]) defensor scā rau ecclæ in scām rau ecclam de fund̄ mariano in in̄ cū casale suo ariniano in tra fin fund̄ palarianū et fund̄ patrinione et fund̄ aqliano ter arimines.

VNA VNC̄ FVND̄ TVRIANO.

Donat̄ quā fec̄ maurus cū aliis suis sociis in scām rau eccla de una unc̄ in fund̄ turiano ab uno lat fund̄ mauriano alio lat̄ fund̄ figlinas sex unc̄ iuri sce rau ecclæ t̄cio lat̄ fund̄ balneari quarto lat fund̄ galeriano. Iuris p̄dicte ecclæ ter̄ ariminēs.

FVND̄. SEX VNC̄. PRATO;

Donat̄ quā fec̄ deodatus in scām rau ecclam de sex unc̄ fundi prato ter ariminēs a singul̄ lat fund̄ septiciano et fund̄ scorniianu et fund̄ domicianū.

SORTE In fund PARRIANO ET SATVRIANO.

Libell̄ que petiū lupicinus agellariu⁹ et ratilda iugal̄ a iohe archiep̄o de sorte et porcione in fund̄ parriano et saturiano q uoc̄ cuticella ter̄ arimines plebe sce stefanetis. sub redd̄ tres arfora uini deductu p nos colonos in domnicalia ūra in castruciano.

D̄. FVND̄ GVVIANO ET PRIAPV.

Donat̄ quā fecit felix diac̄ et uicedno in scām rau ecclam tep damiani archiep̄i. de fund̄ guuiano et priapū In In̄. ter ariminēs in t̄ra fiñ de p̄dicto fund̄ guuianū. ab uno lat̄ fund̄ sampniano. alio lat̄ fund̄ flacianū tercio lat fund̄ petroniano. et de p̄dicto fund̄ priapū a singl̄ latb̄ fund̄ patnu et fund̄ gordianū. seu strata publica.

Donat quā fec sinilanis in scam rau ecclam de quattuor unc fund rubianū ter ariminēs, in tra fiñ fund marcianū et fund catuccianū et fund macrinianū. QVATTVOR VNC RVBIANV.

Donat quā fec seuerinus pbr scę ficoclensis ecclæ seu guittinis germ fī qnd gaudencii de duab sort.. sul ptinenciis in fund turiano ter ariminēs plebe scę stefanetis; SORTE IN FVNDTVRIANO.

Fund q uoc curdianū In In cū casailb suis id curciano capitiniano. macriniano. coroniano. nariano. rubiano. appiano et cliuiniano. tauelliani - oma predicta loca In In in tra fiñ. fund robilia et massa salutis et fund septiciano.;

Pet quā petiū mauricius glorios magist militū et petronia iugal a sergio archiepo. de fund fabrica In In et quattuor unc casalis qui uoc turiano quo hers ab uno lat fund domiciano alio lat octo unc pdciti casal turriani. tcio lat casale q uoc pulliolus. quarto lat massa corniliana.. Verū etiā fund fabricula cu casale suo obliciano In Integris quo hers ab uno lat fund mansuriano alio lat fund arcolenti tcio lat casale q uoc uiginti quarto lat fund centu, ter ariminēs sol duos trians. rodulfulsus com detin

Pet quā petiū iohs uicarius numeri ariminensiū a damiano archiepo de domocella.[21]) cū superiorib et inferiorib suis hab in superiora triclinio et

petrus de mauro detinet hoc.

cubiculos duos et inferiora canafa et caldario cu curte et orto seu puteo a singl laterib orto iuris moñ scī thome. et muro publico. seu platea publica. simul et metata duo in superiora pos a singl lat domucella quē tenet heds qnd armati. et manś iuris diaconie sci stephani et uia publica. que dom⁹ et metata tegulis et imbricibus tectas muro usque ad grate const in ciu ariminēs. sub peñ sol tres.

Pet qua petiu bona filia tribunaci et susanna germane a sergio archiepo. de domo In In cu supb et inferiorib ss habente in superiora triclinio et cubiculas tres et iń superiora canafa tegul et imbricib seu sindol tecta cu curte orto seu puteo cost infra muru ciu ariminēsa duob. lat. platea publica tcio lat domu iuris moñ scī thome apli in qua domo moñ sco24 martyru iohis et pauli ee. uidetur. quarto lat muru ciu sub peñ sol unum.

D SALVCIOLA petrus de bengno et tras berto detinet

Pet qua petiu benedictus diac scī ariminēs ecclæ a petro archiepo de saluciola In In. hab cubiculos duos cu scindol coopta unacu spacio tre q e pos ñ longe a petra q uoc ociosa sitas infra ciu ariminēs. in tra fiñ ipsius ..... luciole et spacii tre cu omib; sibi ptinentib ab uno lat ..... moñ scī laurencii in monte opagiano alio lat posid petro et sergia germani tcio lat

platea publica que pgit ad ia ..... petra ociosa. quarto lat possid ipso petitore; sub pen ... den quinque;

Libell quē petiū florencius et petronia iugal a constantino archiepo de mans pede plana in in pos in ciū ariminēs. a duob lat possid moñ sce marie q uoc in tribio. ter lat uia publica quarto lat riuo auuse sub peñ deñ unū. Gocio com detinet

Libell que petiu gusberto et petronia iugal a petro archiepo de mañs pede plana in in ex parte cū pariete de axib et ex parte cū sepe circūclausa sindolis tecta cū solo tre suo cpprio cū stacione ante se et modica curticella retro se atq; andronella iuxta se const infra ciū ariminēs sup platea publica prope petra q uoc ociosa. ab uno lat possid petronia a iure heredes qnd ingelrada alio lat iuris moñ scī siluestri tcio lat possid urso et iohe germ q uoc aqua uiuli quarto lat platea publica sub peñ deñ tres.

Pet quā petiū eleutherius et desideria iugal a georgio archiepo de domocella cenaculata hab in superiora cubiculos tres. et inferiora canala cū coqnula et caldariolo extend in lato da uno cap da platea unacū curticella pedes treginta quattuor et semisse unacū accesso ripæ fluminis et in longo da platea ipsa domucella unacū ipsa curticella ped septuaginta et in lato da alio

cāp una cū ipsa curticella pedes quadraginta qnq; et semisse. que domucella hab murū ex luto usq; ad grate rel uero axe castrale constructa tegulis et imbricib; tecta cū puteo in in cū ingresso et egresso suo usq; in platea publica in tra fiñ a duob latb platea publica tcio lat mansionē martini q uoc pirotulo. quartó lat orto [22]) iuris moñ scę marie q uoc exe adochio [23]) uerū etiā orticelle extend in longo ped treginta septem et in lato pedes decē et septē et semisse. ab uno lat mans pdicti martini pirotti [24]) alio lat curte qnd rodemario argentario tcio lat platea publica. quarto lat curticella senatri iuris moñ scī zenonis. que pdicta ..... ptinent de iuris moñ sci zenonis fundatū foris porta .... que uoc pusterula sub peñ tremisse duo;

Pet quā petiū agnellus tribunus a sergio archiepo. de uacuāmto tre ubi aliquando fuit uinea pōs infra ciū ariminēs non longe a porta scī stephani. a singl laterib possid scę raū eccla et scā eufymia xpi martire alio lat platea que uadit ad murū tcio lat muro publico quarto lat possid diaconia scī stephani sub peñ sol unū.

Pet quā petiū mauricius gloriosū magist militū et petronia iugal a sergio archiepo de domo in in cū superiorib et inferiorib suis hab in superiora triclinio et cubiculos qnq; unacū turre sua. et in-

feriora canapha et stacione ab utrisq; latb̄ murū usq; ad tignū tegul̄ et jbricib̄ tecta. simul et coquina cū superiora sua axe colomnello constructa scindulis coopta cū curte et orto et puteo const infra ciū ariminēs ad latus forū. in tra fiñ ab uno lat̄ pdictu forū publicu al lat̄ platea publica tcio lat orto iuris moñ scē marie quarto lat cryptas et orto quē tenet theodorus. sub pēn sol̄ duos trians;

Pet̄ quā petiū iulianus filio ueneri et maria iugal̄ a martino archiepo. de domocella cenacolata in iū cū superiorib̄ et inferiorib̄ suis hab̄ a duob̄ partb̄ muro usque ad gratē ex luto lapide axis colunellis constructa sindol̄ tecta una cu modicis tegulis et imbricibus cū curte et sex unc̄ putei et cū omib̄ sibi ptinentibus const in ciū ariminēs ab uno lat possid̄ bonifacio a duob̄ latb̄ platea publica una que pgit a pusterula scī thome apli aquadrubio ubi ē petra odiosa et alia que pgit ad forum da porta scī petri. quarto lat domucella scī georgii nūm ariminēs. sub pen̄ auri solidos.

Pet̄ quā petiū iohes et anna iugal̄ a iohe archiepo. de domo in iū cū superiorib̄ et inferiorib̄ suis cu triclineo et balneo cū uaso posturios duos cisternas duas et portico ante se posito et necessario et cū omib̄, sibi pnentibj const in ciū ariminēs a singul̄ lat̄ murū ciū alio lat̄ fluuiū

q̄ uoc̄ auusa et platea publica et possid̄ sca rau̇. eccl̄am.

FVND̄ CARCARIONE FVND̄ PONCIANVM. FVND̄ SOL ET LVNA. FVND̄ PETRONIANO. SEX VNC̄ FVND̄ GORDIANI. ET SEX VNC̄ FVND̄ FALTINIANI FVND̄ FIGLINAS.

Veru̇ etiā et fund̄ qui uoc̄ carcarione et fund̄ fabricula in integris cū t̄ra sacionale a singul̄ lat̄ fund̄ uerocianu̇ et fund̄ auxiliaris ubi reside$^{T}_{N}$ familiares. scē rau̇ eccl̄æ. Simul etiā fund̄ poncianu̇ [25]) in integro et prato pōs iuxta siluā micianā in t̄ra fiñ pdicti fundi a singul̄ laterib̄ fund̄ ūbriano et fund̄ bolinianu̇ et fund̄ agellu̇. et de pdicto prato a singul̄ lat̄ silua miciana. et a duob̄ latb̄ prata iuri scę rau̇ eccl̄æ. Immo etiam et fund̄ q uoc̄ sol et luna et fund̄ petroniano in integris quo her̄s a singul latb̄ fund̄ causidiano. et fund̄ ofidianu̇ et fund̄ fornuli et strata publica. Immo etiā et sex unc̄ fund̄ gordiani [26]) et alias sex unc̄ fund̄ faltiniani. [27]) in t̄ra fiñ iā dicti fund̄ gordiani a singul latb̄ reliquas sex unc̄ ipsius fund̄ et possid̄ heredes fuscarini. t̄cio lat̄ t̄ra bulgaro24. et de pdicto fund̄ faltiniani a singl̄ latb̄ rel̄ sex unc̄ pdicti fundi et fund montaniani et fund̄ liscule et limite publico. Simul etiā et fund̄ figlinas in in a singl̄ latb̄ litus maris et possid̄ moñ scē marie pōs sub t̄re muro ciu̇ ariminēs et limite q pergit ad mare. const̄. ter̄ ariminēs. sub peñ pro domo et balneo et fund̄ carcarione et fabricula et ficlinas et prato auri sol̄ septē trians. et cp fundo sol et luna et petroniano et gordiano et faltiniano [28]) auri sol̄ quattuor. et cp fund̄ pontiano [29]) auri tremisse duo.

Pet̄ quā petiū iohs clericus et uili- D SPACIO
cus scę rauū ecclæ et maria iugal̄ a petro TRAE
archiepo. de spacio trę celo tecto ubi
proido eē uidet̄ de rectorio scē rauū ecclæ
pōs infra ciu ariminēs ab uno lat tres co-
lūnellos marmoreos fixos et fundam̄-ta
de muro anticō q extendit usq; ad auusa.
alio lat̄ p̄dicta auusa tcio lat̄ uia publica
quarto lat̄ uia que pgit ad mansionē
domnicā et ad puteum nec ñ et usu de
ipso puteo const̄ infra ciū ariminēs iux-
ta rectoriū scē rauū sub pen̄ den̄ duos.

Libell̄ quē petiū ursus pbr scē arim̄
de porcione sale in in cū curticella et cū
omib̄ sibi p̄tinentib̄ quantū cūq; a suis
detenuit manib̄ qud uuiliarius magist pōs
in ciū arim̄ ab uno lat platea publica que
uadit ad portam scī zenesii. alio lat̄ pōs
carlo a iura scī petri; tci° lat̄ pōs roma-
na. quarto lat̄ pōs stefano uenetico sub
pen̄ tremisso uno.

Peticio quas pecier̄ martin⁹ dux ciū
arm̄ et cristoduli iugl̄ seu albesinda et
petrus sitq; agnellus cleric⁹ hoū pueri
germ̄ de fund̄ ticiano in in et sex unc fund̄
casale q uoc̄ casalis cū supscriptis latb.
et fund̄ priapu in in a singul̄ lat̄ strata
publica et fund̄ patnu et fund̄ petronianu
et fund̄ quattuor tēpora. Itē tria fund̄
in in. cessiano lanieto et casaliccio quo
hers cū suprascriptis latb. atq; tres plan-
ca prati una ē pōs in loco q dr̄ silua mi-
ciana alia ē pōs q dr̄ tcio cū suis iu-

stis et certis in tra finib. nec n et fund humiliano in in a singul lat fund cellula et fund ticiano et fund cariniano et fund dulio. Ite fund grumarini in in cu supra scriptis latb simul et porcione que tenuit qnd dominic⁹ bandiforo cu suis iustis et certis int afinib. Immo etiã quinq; pecias uinearu quas tenuit qnd scds draconariu⁹ cu suis iustis et certis int afinib que loca s pos ter castro conke. Veru etiã fund gauiano in in cu suis iustis et certis int afinib. seu et quattuor unc fund uincorarii cu laco suo cu suis iustis et certis int afinib. simul et fund cisterna q et iulian⁹ uoc in in cu casalib et apendicib suis. Veru etiã colina longa q et furian⁹ uoc in in cu casalib et apendicib suis atq; et uacuamta tre ubi antea uinea fuit pos da scola ad mon sci theodori. unacu capo extendente usq; ad mare ab utrasq; partes. nec n septe semis unc fund mariniana. et tres unc fund turris cu suis iustis et certis int afinib. fund straciano cellulas quadraginta fortunati in in quo hers cu facturio uno pos in loco q dr arcioni cu suis iustis et certis int afinib. Veru etiã et medietate de prato et formis quattuor que tenuit qnd mansunio a singul lat prata iuri sce rau ecclæ. et medietate de prato que tenuit qnd leonico. a singul latb prata sce rau ecclæ. et medietate de tra et prato a singl latb riuo q uoc tcio et planca prati que te-

nuit qnd urso tribuno al lat prato que tenuit qnd adulfo auctenta numero arimines seu limite q pexit in strata publica. et medietate de pdicto prato que tenuit pdicto adulfo. in tra fin prato sce rau ecclæ. Immo et tres unc fund uirginis a singl latb fund montonis et uiciano. sub pen in auro sol dece et octo.

Pet quā petiu picardus et cristoduli iugl. petrus magist militu et anna iugl. a dominico archiepo. de sex unc fund galeriani Const ter ariminen plebe scī uiti. Int afin[29] ab unó lat fund maceria. ab alio lat fund patnu. a tcio lat fund mandricu. a quarto lat possid ipsi petitores. sub pens bem aureos infiguratos.[30])

SEX VNC FVND GALERIANI

Hoc d ..... iure ..... senod ..... scae m ..... cata ..... ta scī .....

Peticio quā petiuit ingelrada comitissa a romano[31]) archiepo. de duab unc et scripul octo fund uirginis ter ariminense sub pensione

Pet quā petiuit tepaldus filius leonis de duce ursone de tra et silua q uocat scī theodori constituto tritorio ficolensis et ariminensis in tā fines ab uno lat padule ab alio lat silua sce agathe a tcio lat iuris scī patniani et scī andree. atque a quarto lat cesenula. nec n et ccedimus uobis fundu castellione in integro et in fundo arcole

quantū de nro iure inuenire potueritis et in fundo rigussa in tā fines ab uno Lat fundū scamno ab alio lat fundū tribano et fundū arcole inter et fundū rancofrigido pueniente ad scām stefane q dr scā paulā seu a tcio lat fundū cauatico atque a quarto lat fundū ceula et aura marina simulq; et ccedim⁹ uobis quartā parte in integro de fundo sititiano et sortes et porciones quantascuque inuenire potueritis in fundo galliano da iure scæ nre rauenats ecle que pdicta loca cū tris et uineis cāpis pratis pascuis siluis salectis sacionabilib; aquis aquimolis ul omib; infra se habente et a se ptinentibus. Sub pen sol binos in auro. [32])

Ter-

Territorium Sinogaliense.

Peticio quā petiuit gloriosa et mara-
relo qnd eleotherio glos magist mi-
litū sinogallieńs a sergio archiepo
de fund catiliano in in in tra fines ab
uno lat fund luuianu alio lat fund
lunule tcio lat fund casalicclo. uerū
etiā et sex unc fund q uoc bugia-
no. In tra fines ab uno lat fund mau-
niano. alio lat fund q uoc capetel-
lus. tcio lat fund cellolas. Sitq; fund
q uoc silianu in in. In tra fines ab
uno lat flaminea currente. alio lat fund
parianu. tcio lat fund q uoc degianu.
quarto lat fund martianu q et montone
apellat. Immo etiā et trib fund quo24
uocabula s albianū et porclanū et alio
albianū quo herets in tra fines ab uno
lat fund coranda. alio lat massa scæ
marię ategiano. tcio lat fund ponciо-
nanū. Simul etiam et senas unc duo24
fundo24 quo24 uocabula sunt tunusiano
maiore et tunusiano minore quo her. Int
ra fines a singulis laterib; fund papianu.
et fund lunis. et fund ponpiano q per-
exit ad petrā ficta q uoc quarto fagio.
et flaminea currente. et fund iulianola

FVNDCATI-
LIANO.

SEX VNC

FVNDBVGIA-
NO.

FVNDVSILIA-
NV.

ALBIANV.

PORCLANV.

ALIO ALBIA-
NVM.

SENAS VNC

TVNVSIAN.

MAIORE ET
MINORE.

et fund celidiano. ter sinogall. sub pen in auro solidos sex.

FVND CLIIANO.

Libell quē petiuit sauinus et rodelinda iugal. a iohe archiepo. de quattuor unc fund q uoc cliiano trit sinogall. ab uno lat fund tricianu ab alio lat serra uia currente. tcio lat fund marcianu. quarto lat fund arcilionœ. sub reddito de omi labore modio decimo uino medietatē. oliuas uero et glandatico in in in domnico proficiat. puectu omēm traticu in in p uos colonos in rectorio nro in sinogall.

DE CASA IN SINOGALLIE Gezo detinet.

Libell quē petiuit ioania rel qnd dominico uenetico de casa pede plana cubiculos duos in in cu omīb; sibi ptinentib; posita infra ciu sinogall n longe a muro. sub pen tremisse uno.

DE FVND OLENANO ET VNCINIANO.

Libell quē petiuit razo et guiperga iugal iohe archiepo. de tra modio ꝝ trecenti pōs in fund olenano et unciniano. q fundi existunt in in iuris sce rau ecclæ. tr sinogall. sub reddito de omi labore mod decimo lino manna decima. uino arfora quarta puectu omēm tracticu in in p nos colonos in ciu sinogallie in domo rectorii uri. pro herbatico et glandatico et exenio et opere den treginta.

TERRA SCI VITALIS VBI EST IPSA EC-

Pet qua petiu gallio et gisa iugal. seu giselberto et rocia iugal a honesto archiepo. de tra sci uitalis ubi est fun-

data ipsa eccl̄a scī uitalis. ab uno lat̄ graniano. alio lat̄ ueclano. tcio lat̄ cornutula. quarto lat̄ uia publ. Simul et locum q̄ uoc̄ Jouis ter sinogall. sub pēn̄ sol̄ duos;[33])

CLA. SCĪ VITALIS. ET LOCVM Q̄ VOC IOVIS; Gezo detinet

Peticio quē petiuit hermenulfus et adelberga iugal[34]) a petro archiepō de capella scī uitalis et sortes et portiones que pertinent de iure scę rau ecclæ constituto tritorio sinogalns plebe scī laurentii sub pēn̄ duodecī denario4.

HermeNVLFI D̄ Capella SCĪ VITAL̄

Peticio quē petiuit giselprando filiu⁹ qd andrea sitq; frogerio et otperto cū suis germanis fratrib̄ seu filiis et ginepotibus ad honesto archiepō de locō q dr̄ casa uetere q̄ est posito in fund̄ galaciano maiore et galaciano minore capiente ipsa tra modio4 centu quinquaginta in tra fines ab uno lat̄ nos ipsi petitores et riuo q̄ decurrit int̄ pdicta tra et massa sinogaliens ab alio lat̄ riuo q̄ decurrit intro ipsa tra et tra scī iohis seu a tcio lat riuo q̄ ē posito iuxta montoni atq; a quarto lat̄ riuo q̄ est int̄ glaciano et casa uetere tritorio sinoḡ plebe scī bartholomei apli sub pen̄ denar̄ octo.

GISELPRANDI D̄ CASALE VETERE Giselbrandus filius berte detinet

Peticio quē petiuit lupo et aldeprandus germani filiis giselberto a petro archiepo de fundo q̄ uoc̄ altigiano in integro in terra fines ab uno lat̄ uia publica ab alio lat̄ possidente nos ipsi petitores seu a tcio lat riuo currente at-

FVND Q̄ VOC̄ ALTIGIANO. Valingo detinet

quē a quarto lāt limite q uadit int̄ alfiano. nec n̄ et una petia trę posita in fund̄ petritulo in terra fines a duabus lateribus possidendū famuli scī rau ecclæ seu a tcio lāt uia publica atque a quarto lāt fund̄ penetula constituto tritorio sinogaliens sub pen̄ denar̄ duodecī.

DE SENAS VNCIAS DVO24 FVNDO24 SPIRILIANO ET CORNVTVLA Gezo detinet

Peticio quē petiuit iuliano um̄ dāt ciū sinogaliens et petronie iugal̄ seu stefano sitque leone et constantina iugl̄ atque stefano filio nr̄o a deus- dedit archiepo de senas uncias principales in integro duo24 fundo24 spiriliano et cornutula sitas sinogaliens ab uno lat fund̄ uerriano et ueclano et ab alio lāt senas uncias supscripto24 fundo24 quas familias scę rau ecclæ tenere uidet̄ seu a tcio lat fund̄ centu iugera atq; a quarto lat fund̄ manoniano iure scę urę rau ecclæ sub singul̄ aureos infiguratos pēn subsaluatur.

DE FVND̄ Q VOC̄ CASA VETERE.

Peticio quē petiuit eleutherius et leo germanis a petro archiepo de fundo in integro q uoc casa uetere in terra fines ipsius ab uno lāt riuo pcurrente int̄ ipsa iura et iura scī iohis ciū sinogalien ab alio lat fundū digiano seu a tcio lat riuo pcurrente int̄ ipso fund̄ casa uetere et fund̄ montoni atque a quarto lāt possidente georgio et andrea- et limite pcurrente sub denar̄ duodecī pēn psoluatur.

DE FVN̄D Q̄ VOC STATILIANO.

Peticio quē petiuit sergius caro filio qd̄ honesto et anna iugal̄ a petro archiepo de fundo q̄ uoc̄ statiliano in integro in terra fines ab uno lat̄ casale puero24 q uoc̄ romalde seu ab alio lat̄ tra et uinea quē detinet anso seu a tcio lat̄ de subt9 tra q uoc̄ de milo atq; a quarto lat̄ uia publica q uadit int̄ ipso fund̄ et tra scī patniani et tra quē detinet digna tritorio sinogaliens sub pen̄ denar̄ duodecī.

DE VNA PETIA TRE FVN̄D ALTIGIANO.

Peticio quē petiuit adam et maria iugl̄ seu ingelbal- .... et albesinda iugal̄ a iohe archiepo de una petia terre p podismu designata da uno capite pticas duocentas quinquaginta et da alio capite similit et p longu similit̄ in tra fines ab uno lat̄ uia publica ab alio lat̄ tra famuli scī raū ecclæ seu a tcio lat̄ riuos pcurrente atque a quarto lat̄ nos ipsos petitores possidente q est posita in fund̄ altigiano et alia petia trę modio24 duodecim posita in loco q dr petritulo ab uno lat̄ possidente famul̄ scī raū ecclæ a tcio lat̄ uia publica atq; a quarto lat̄ fund̄ petritulo et tras et uineas que p donationes cartula contulimus in scm raū ecclæ q e posita in fund̄ gariliano extendentem in longo pticas duo centas quinquaginta tritorio sinogalie scī ypoliti sub pen̄ solidos aureos infiguratos triens.

QVATTVOR VNC FVND CISSIANI.

Peticio que petiuit tribuno et agathe iugal̄ de quattuor unciis principa-

les in integro fundi cissiani cū oliuetis ab uno lat fund sala et ab alio lat fund colicclo seu a tcio lat fund maliciano simul et terras sacionale et prata q fuit ex iura qd genecia usque ad fluuio pcurrente sub pen aureos infiguratos solid uno triens.

DE FVND SERVINIANO.

Donatio que fecit iohs de ciu sinogalienses a domno iohe archiepo in scam rauennate eccla in fund seruiniano q uoc maiore territor sinogalien tra p podismum plus minus modio24 uiginti unu ipsa uinea q infra ipsa tra pastenata est cu canetas et quaelibet pomas ipsa sup escripta tra sic superiu9 legit.

SENAS VNCIAS FVND TVNVSIANI.

Peticio que petiuit leoncio clerico et cartulario pdicta sce rau ecclæ et barbara iugal a damiano archiepo de senis unc tunusiani maioris et tunusiani minoris a singulis laterib; fund alliano et ab alio lat fund lunis seu a tcio lat fund emiliano q et casalitorti uoc nec n et a quarto lat limite q quat facies apellatur sub pen aureos infiguratos pensantes solidos duo triens.

SEX VNC FVND ALTIGIANO.

Peticio que petiuit anestasius tribun et capana iugal seu zenone et leoparda iugal de sex unc principal in integro fund altigiano in tra fines ab uno lat fund q uoc casa radia et ab alio lat fund q uoc casa liscalaria seu a tcio lat fund penitula atque a quarto lat

fundᵒ aragusto simul et quattuor principales in integro uncias fundᵒ q uocᵒ aragusto in ᵗra fines ab uno latᵒ fundᵒ laurito et ab alio latᵒ fundᵒ gauiliano seu a ᵗcio latᵒ fundᵒ q uocᵒ arcole atque a quarto latᵒ fundᵒ q uocᵒ altigiano sub uno bem aureos infiguratos pen solidᵒ singulᵒ.

DE FVNDᵒ MONTONIS.

Liuellᵒ quᵉ petiuit stefanus pbr et famul scᵉ rauᵉ ecclæ de ᵗciᵃ portioneᵐ ᵗreᵐ et uineᵉ posita in fundᵒ montonis ..... to de tritorio sinogaliens in ᵗra fines ipsi fundᵒ plan .... detinet. In fe ab uno latᵒ fundᵒ silianus et ab alio latᵒ fundᵒ alfianus a ᵗcio latᵒ fundᵒ carianus et riuus pcurrente atq; a quarto latᵒ uia que det adᵒ fluuiuᵐ q uocᵒ nebula sub modio decimo et arfora quarta.

FVNDᵒ. AGLIONE.

Liuellᵒ quᵉ petiuit eleutherio uilico et maria iugalᵒ dominico et martino seu peregrino a dominico archiepo de fundᵒ unuᵐ in integro q uocᵒ agilione constituto ᵗritorio sinogaliens in ᵗra fines a singulᵒ laterib; fundᵒ ueclanᵒ et fudᵒ uerianuᵐ et alios fundᵒ agelione seu riuo currente sub reddito modio decimo lini manipula decima deducto omᵃ in ciuᵐ s domuᵐ infra ciuᵐ sinogallie.

FVNDᵒ ALTIGIANO. ET AREGVSTO.

Liuellᵒ quᵉ petiuit albesinde ancilla dī rotdegario et gualdesie iugalᵒ urso gualdo et maria iugalᵒ unaldo et petro et liliosᵉ germanis famulᵒ urisᵐ de duoꝝ fundoꝝ quoꝝ uocabula s altigiano et aregusto a dominico archiepo hec sunt largita constituto ᵗritorio sinogallie sub

reddito de omib; septimo uino arfora tcia heXEnio modio unu et mediu de grano mano littere pulos paria duo oua uiginti pro erbatico arietes duos deducto oma in rectorio uro sinogall.

DE LOCO VBI EST MON SCI MARTINI IN RVINIS POSITO.

Liuell que petiuit aldo et leto etitoe germ filiis qd ingelberto sub dominio et potestate stefano uilico et gualderata iugal dieb; uite illo24 lauterio pbro et marie filiis psenti urse sub dominio iohi pbro dieb; uite suæ ab aunesto archiepo [35]) et cu aliis petitorib; de loco in integro ubi monaster sci martini in ruinis posito ee uidet que pdictu locu a duob; lat riuore duo unus uoc aqua salsa et alius uoc tripontio reliquis duob; lat limite publico unus e positus int pdictu locu et fund petronianu alius limite decurrit int uinea que ucc de ducarissa et ipsu locu constituto tritorio sinogaliens plebe sci iohis sub reditu modio. VII. uino arfora tcia deductu omem terraticu domnico in integro de labore et uino usque ciu sinogaliens. p uos sup escripti petitores.

EX MASSE MEROLARIE

Liuell que petiuit pascali et maria iugal constantino et saxe iugal floro et agathe iugal seu filiis nris a dominico archiepo de sortes et portiones nras quas a manib; nris tenere et laborare uisi sum° ex corpore masse merolarie constituto tritorio sinogalies sub redditu de omib; modio decimu uino

arfora quarto puectū oma in rectorio uro sinogallie pro exenio et erbatico et opere dare debeatis denarios decē et octo.

EX MASSE MEROLARIE.

Liuell quē petiuit astulfo et ergmenberge iugal seu filiis nris a dominico archiepo de sorte et portiones ex corpore masse merularie sub reddito de omib; modio decimo uino arfora quarta pro exenio et erbatico denarios quindecim.

EX MASSE MEROLARIE. Giselprandus detinet.

Liuell quē petiuit donatiano et eldeberto cū fratrib; suis a dominico archiepo de sorte et portiones in integro ex corpore masse merolarie constituto tritorio sinoglaliens sub reddito modio decimo uino arfora quarta pro exenio et erbatico denarii decē et octo.

DEFVND CASALE MAVRI. ET OLENANO. ET VNIANO. Giselprandus detinet

Libell quē petiuit iohs et lupicina iugal seu filiis ttm a iohe archiepo de tre modio4 centū quinquaginta in integro posito in fundo casale mauri et in fundo olenano et fund uniano q uoc tota merolaria ab uno lat tra et silua dominico et de martino et ab alio lat fluuio nebula seu a tcio lat riuo scortioso atq; a quarto lat tra et silua ipsi dominatore constituto tritorio sinogaliens sub reddito de oma et ex omib; modio decimo lino manna decima uino arfora quarta et pro exenio et herbatico et opere dare promittim9 dena-

reos bonos et ꝯp glandatico dare ꝯpmittimus om̄i annualit̄ mancoso uno deducto omem̄ iusticia p̄ nos colonis usq; in ciū sinogal̄ens in erectorio uro.[36])

DE MONTE SCĪ PANCHRACII.

Liuull̄ que petiuit dominicus et ueneria iugal̄ ioh̄s de siluari iugal̄ seu filiis uris a petro archiep̄o de monte sci̅ ponchratii in integro in t̄ra fines ipsius a duob; laterib; uia publica a t̄cio lat̄ t̄ra iuris sci̅ ioh̄is sinogalia que̅ detinet leo de plano atq; a quarto lat̄ t̄ra que̅ detinet ioh̄s pbr et stefanus german⁹ constituto t̄ritorio sinogal̄ plebe sci ioh̄is ex corpore masse sinogal̄ sub reddito modio septimo uinea si pastinauerim⁹ tēpr̄ que in colome ee̅ uidet̄ reddere exinde debeam⁹ arfora tertia oliuas uero t̄cia̅ parte̅ reddere debeam⁹ deductū omem̄ iusticia̅ p̄ nos sup escriptis colonis usq; in ciū sinogal̄ in mansione[37]) domnica nr̄a;

DE FVND̄ AVCINIANO ET ALENANO.

Liuell̄ que̅ petiuit ioh̄s et maria iugal̄ dominico et felicitas iugal̄ et martina seu filiis suis tantūmodo a iohe archiep̄o[38]) de modio⁊ quadringenti nonaginta posita in duo⁊ fundo⁊ q̄ uoc auciniano et alenano tritorio sinogal̄es ab uno lat̄ marcello

ab alio lat̄ a t̄cio lat̄ fund̄ demurello iure sc̄e rau̅ eccl̄æ

a quarto lat̄ riuo petroso constituto t̄ritorio sinogl̄en sub reddito modio decimo lino manna decima uino ar-

fora quattuor deducto p nos colonis in sinogaliens in rectorio uro.

Liuell que petiuit georgio et illaria iugal de porcione posita in fund auiano tritorio sinogaliens. in tra fines fundo salmariano et ab alio lat fund argelionis seu a tcio lat fund graniano. a quarto lat fund auiano iuris sce uræ rau ecclæ. sub reddito oma et ex onib; modio septimo deficas reste quarta exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim porro duodecim opera sex ubi ab actore domnico imperati fuerimus psoluere promittimus lignas carra dua in ciuitate sinogalens puectu omem iusticia in ciu sinogalens in rectorio sce rau ecclæ. DE FVND AVIANO.

Peticio que petiuit gesiberto pbr [89]) et eldemario de tra modioru nonaginta posita in fund auciniano et olenano sub reddito oma et ex onibj modio decimo et pro opere et exenio et glandatico denarii uiginti quattuor deducto oma in ciu sinogallie. DE FVND AVCINIANO.

Liuell que petiuit urso et stephania iugal famul sce rau ecclæ de tra culta cap modio24 plm quadraginta ex fund sproniano cu modico siluario in tra fine ipsius tre ab uno lat fud plucianu ab alio lat tra sci uitalis et sci georgii a reliquis duob; laterib; iuris scæ rau ecclæ. sub reddito de omi la- SPRONIANO.

bore mod decimo lino manipula decima pro herbatico agnu unu. puectu omem traticu in in usq; ad portu sinogalen.

DE FVND ARCINIANO ET OLENANO.

Liuell que petiuit dominic⁹ et genaria iugal adrepaldus agell et adteperga iugl a iohe archiepo de tra modio4 plm centu et dece pos in fund arciniano et olenano qbus fund in in existunt iuris sce rau ecclæ in tra fin⁹ ipsiu⁹ tre ab uno lat uia que uadit ad locu q uoc sagittatoriu ab alio lat tra siluari a tcio i possid rago a quarto lat possid iohes q uoc capiciuto et iuliano de lupari. tritorio sinogalen. sub reddito de omi labore mod decimo. lino manna decima uino arfora quarta ex ase puectu omem traticu in in in ciu sinogallie in domo rectorii uri et pro erbatico et pro opere et exenio seu glandatico den treginta.

DE FVND SERBINIANO.

Liuell que petiuit leo et potencia iugal constancio et maria iugal theodosio et maura iugal leo et maria iugal iohs et iusta[40]) iugal iohs cleric⁹ et maria iugal a iohe archiepo de sorte et portione principale in in pos in fund q uoc serbiniano[41]) tritorio sinogall plebe sci ioseph iuris mon sci iohis cata paterie in tra fines ab uno lat fund tricaciano ab alio lat casalicclo diaconie sce marie[42]) scoto4 sub pen de oleo sestaria treginta quinque scdm ister loci in kalendas februaria in ciu sinogall,

DE FVNĎ CASALE MAVRI.FVNĎ GAL .....

Liuull quē petiuit martinus agellarius q uoc gallato a iohe archiepo de tra modio24 plus min° tricenta quinquaginta pōs in fund q uoc casale mauri ex corpore masse merolarie tritorio sinogall sub reddito de omi labore modio decimo lino manipula decima uinea si pastinaueritis arfora quarta ex ase puectu omem traticu in in in ciu sinogall .... domo rectorii nri. et pro opere et exenio et herbatico den bonos duodecim glandatico in in in domnico pr..... ciatl minatu p uos colones in ia dictam ciu sino.....

Territorium Ausimanum.

DE CASTELLO

.....Stephan⁹ filius stephani et rodulfus ..... dro.. onis a honesto archiepo de castello in in ..... edifficatu in monte ..... q ofania uoc cu mu ..... et carbonariis et cu omib; edificiis suis et cu introito et exoito suo. Veru etia quadraginta modio4 træ in circuitu ipsius castelli in tra fin⁹ a duob laterib; uia. tcio lat limite q pgit int fund riaffa et tra sci thome apli. quarto lat tra masana pueniente usq; in capo maiore. Const ter ausimano sub pensione denar treginta sex;[43])

D FVND VALLE SEXAGINTA MOIOLIS.. etzo filius odelrico detinet.

Pet qua pet rodulfus filius qnd .. roginis[44]) a honesto archiepo de sexaginta moiolis .... træ in fund q uoc ualle in ta fines ab uno lat possid ipsi petitores alio lat uia quæ pgit da monte q dr lulonici. tcio lat fund coriliano quarto lat tra .... albrici et giselprandi germ. et tra hds qnd ... iord.. lo. ter ausimano. sub pensione denar sex;

SORTE IN FVND VAL.

Pet qua petiu tetbaldus comes et .... r... childa[45]) iugl. a .... o[46]) ar-

chiepo. de sorte et porcione .... in fund ualle et in fund cornianello et in fund corilliano et in fund paperiano. in ta finº ipsoχ ab uno lat fund longiano et fund cordiano. ab alio lat fund ..... oroniano tcio lat fund octabia et fund parciliano et fund selbenici. quarto lat fund corociano et fund scō seuerino. Const ter ausimano plebe sci iohis in strata sub pensione quattuor bizancios aureos; LE CORNIANELLO. CORILIANO ET PAPERIANO;

Pet qua petiu albericus filius qnd ..... et giselprandus et albini germ. a pet ..... chiepo. de fund flauianello in in. et ptinenci... fund cereniano. Coher se in ta finº ab uno lat fund turicle. alio lat riuo pcurrente. et fund agelli. tcio lat fund uariliano. et riuo q pgit int ipsu fund flauianellu et fund cereniano quarto lat fund cereniano. et fund peal ..... ter ausimano. sub pensione uno bizancio aureo; .... Flauianello ... fund cereniano.

Peticio qua petiuit urso et rotruda iugal seu burga hp a cailone archiepō de fund in in q uoc cerru longu in tra fn. ab uno lat corilianu ab alio lat fund cerisianu tcio lat strata talliata et fund septecianu quarto lat riuo q dr atrinia ter ausimano sub pen sol duos. FVND CERRV LONGV.

Peticio qua petiuit theodericus filiu qnd theoderici et iohs hp f..... SEX VNC FVND BOLI-

NIANI Q FVND PER IN DIC DECIMA INGRIMVALDO COMITE IN IN TRA PETRO ARCHIEPO ORDINATVS EST SVB PEN DVO24 SOLIDO24

derico a petro archiepo de sex unc fund boliniani ..... ausimano ab uno lat umbriano q mus leo uoc ..... uiciano q uoc uenatiano tcio lat aqua uiuola ..... capo longo quarto lat antoniano qcur ..... capo uno unacu spiscia sua in tra fines pra ..... de medana ab alio lat riuo q uoc aspia ..... therico filio qnd gregorio quarto lat riuo q ..... ta tra et loca const ter ancom ..... et au .....[47]) sub pen den sex.

..... IS CLANISI.

Peticio qua petiuit stefan⁹ et maria iugal a dominico archiepo de ....is clanisi in in ter ausimano sub pen sol du .....

..... FIBIANO.

Peticio qua petiuit theodosiu⁹ et petrus german ..... et portione ... fund fibiano q fund integrit existit iuris sce rau ecclæ in tra fines a singulis laterib; fund consortie et fund longobaldie et fund florie et fund triscanisi ter ausimano sub pen binos aureos infiguratos.

DE FVND ANTINIANO. Q VOC PCVLICI.

Peticio qua petiuit arnulfus filiu⁹ qnd iohis et inga iugal ingelbertus filio qnd rotmundi et oda iugal iohs ubaldus et tacemanno et giso germ ab aunesto[48]) archiepo. de fund antiniano q et pculici uoc ter ausimano in tra fines ab uno lat uia ab alio lat strata a tcio lat asspia a quarto lat uia que

pgit

pgit da aspia ad salam ruptam sub pen den sex.

Peticio qua petiuit leo epo sce ausimane ecclæ a georgio archiepo de massa que uoc atuana in in cu casalib; et apendicib; sub ter ausimano in tra fines a singulis laterib; fund roborata et fund tussiano et fund calciniano et fund tesidabonelli iuri sce rau ecclæ sub pen solidos uiginti p un.. quoq; sol den treginta et sex. de roma[49])

MASSA ATNANA Q.... modo detinet esmido sub pen bizancio.

Peticio qua petiuit arduinus filius qnd arduini et gisla iugal a petro archiepo de fund spinaciano et larciano[50]) in integris quo her in tra fines ab uno lat fund (cornito cu riuo pcurrente ab alio lat iuris mon scē colubę reliquis duob; laterib; strata publica pcurrente)[51]) ..... urpano et carbonaria et fund rotarici et fund maseniano. ab alio lat monte corano a tcio lat iuris sce ausimane ecclæ et tra de mon sce colubę. reliquis duob; laterib; strata publica ter ausimano sub pen uno bizancio aureo.

DE FVND SPINACIANO ET LARCIANO Q. LOCA ANTEA ESMIDO ..... LARGITA

Peticio qua petiuit arnustus et ermenaldus germ a cailone archiepo de massa que dr ausimano in in ter ausimano in tr fin ab uno lat strata publica ab alio lat uinciasi a tcio lat limite publico q decurrit int geminu et pdicta massa quarto lat limite q uadit int opa-

MASSA AVSIMANA.

go et pdicta massa sub pen uiginti quattuor aureos infiguratos.

Peticio qua petiuit ermenaldus genera franco24 [52]) et betta [53]) iugal a petro archiepo de medietate de massa ausimana cu medietate castelli q uoc de ernosto posito infra ipsa masa cu medietate ptinenciis ipsius masse, sub pen bizancios bonos duos.

FVND ECCLESIASTICO de quattuor VNC FVND CESIANO.

Peticio qua petiuit stefanus diac sce ausimane ecclæ et iohs dux et ottiperga iugal a deusdedit archiepo de fund q uoc ecclesiastico in in in tra fin ab uno lat fund oclasiano ab alio lat septe fontes tcio lat afriano quarto lat fine sinata. Simul et quattuor unc fund cesiano ab uno lat fund sauiano. ab alio lat fund trausiano. tcio lat fund patno quarto lat fund brutulo [54]) q uoc sulustriano. ter ausimano sub pen pro pdicto fund ecclesiastico. sol duo bem et ep quattuor unc fund cesiano sol uno.

SPACIV TERRE.

Peticio qua petiuit petrus diac sce ausimane ecclæ a deusdedit archiepo de spacio tre capientes modio24 duocenti treginta ter ausimano [55]) extendente ab uno capite pticas deci pedas plm centu tres et ab alio capite pticas deci pedas trecenti septuaginta et a tcio lat pticas deci pedas ..... [56]) seu a quarto lat pticas deci pedas trecenti septuaginta sep ..... fin ipsiu spacii tre ab uno lat fossato q est posito int ipsu

uualdū q uocat de fico ab alio latᵉ riuus q pergit usq; in uia que dr transuersa a tcio latᵉ ipsa uia transuersa q; ē iuxta facina. quarto latᵉ uia publica que uadit ad ciuitatē ausimanā ad porta scę eustochie. sub penā solᵃ singulū.

DE FVNDŌ SOLITA Q VOC CERNO.

Peticio quā petiuit ildebertus et constantinus gem filī emmonis uuido et bonō germani filī ermę ab honesto archiepo [57]) de sorte et porcione in massa que uocē ausimana id est in fundō solita q uocē cerno. In tra finᵒ ab uno latᵉ uia que pgit de atiliano ab alio latᵉ uia publica que pgit de ciuitate a tcio latᵉ alia uia publicā quarto latᵉ limite q partit int pdictū fundō et fundō gemina. Verū etiam sorte et porcione in fundō monaciano ab uno latᵉ uia publica alio latᵉ possidente iohē et stephanus de farnando a tcio latᵉ possid stephano de andrea cū csortib; suis a quarto latᵉ possidē stephano et iohe de ursone. Simul ecīa sorte et porcione in fundō ualle et in fundō uisiano. ter ausimano plebe scī apollinaris fundata sup ipsā massā. Sitq; sorte et porcione posita in massa falcariola sub penā den sex.

DE FVNDŌ MONACIANO VALLE. VISIANO.

D MASSA FALCARIOLA

Peticio quā petiuit tacemannus. sitq; adrianᵒ et odeltruda iugal a iohe archiepo. de nouē unciis fundi cissiani ter ausimano int finᵒ ab uno latᵉ fundō brutulo ab alio latᵉ fundō q uocē sauinaci a tcio latᵉ fundō trauciano. quarto latᵉ fundō

NOVĒ VNCĪ FVNDŌ CISSIANI.

triuinioli et patno. sub pen quattuor aureos infiguratos.

FVND FIBIANO. OCTO VNC FVND POPILIANI.

Peticio qua petiuit stephanus et felicias iugal et theodosiu[9] ..... eo24 a sergio archiepo de fund fibiano in in unacu colinianis suis. Simul et octo unc fund popiliani ter ausimano sub pen sol uiginti duos.

..... FVND GIBALSIS.

Peticio qua petiuit leo ..... a[58]) relicta quonda donato a damiano archiepo de octo unc fundi gibalsis reliquas quattuor uncias in salario sce ure rau eccle retenuistis. Simul et quatuor unc fund fidiianu ter ausimano et anconitano. a singulis laterib; fund mallianu et fund mimianu et fund capaniano sub pen cp octo unc fundo gibalsis sol octenos et cp quattuor unc fund fidiiano aureo infigurato sol singulu.

QVATTVOR VNC FIDIIANO.

DE FVND CORnianello ET VALLE.

Peticio qua petiuit uerfualdus et theudeleupa a petronaci archiepo de fund cornianello et ualle in in quo her ter ausimano sub pen sol binos.

DE FVND LVSIANO ET FLAVINIANO. ET CLVSIANO.

Peticio qua petiuit bacaudanis exercitalis a sergio archiepo de senis unc fundi lusiano et flauiniano seu clusiano quo her const ter ausimano int fin[9] a singulis laterib; titicianu et fund constanico sub pen in auro sol singl.

DE FVND FLAVIANICVS.

Peticio qua petiuit maioran[9] et laurencia iugal a iohe archiepo de fund

in in q uoc flauianic[59]) ter ausimano ab uno lat fund turriccla ab alio lat fund agelli tcio lat fund sirianu quarto lat fund friturianu sub pen ternos aureos infiguratos.

Peticio qua petiuit gregorius et grateria iugal a sergio archiepo de fund matenano in in ter ausimano a singulis laterib; fund bulusianu et fund anniano et fund boloniano sub pen auri sol duos. FVND MATENANVS.

Peticio qua petiuit radigisi castaldus et eustrogia iugal a ualerio archiepo. de quattuor unc fund lotaciano. ter ausimano int fin[9] ab uno lat fund laurianu ab alio lat fund luciliano a tcio lat fund latrociano a quarto lat fund miciliano iuri scę rau ecclæ sub pen bem aureos infiguratos. QVATTVOR VNC FVND LOTACIANO.

Pet qua petiu leoptus et sergia iugl. a georgio archiepo. de duab; porcionib; in in fund autiliano[60]) et ponciano. et casale colonis et bassiano. In ta fin[9] ab uno lat riuo q uoc minoccla. alio lat riuo pcurrente q uoc saliciano. tcio lat poss;d ipsi petitores. ter ausimano. sub pens trians aureos infiguratos sol.[61]) DVAB; PORCIONI... FVND AVXILIANO. PONCIANO. COLONIS. BASSIANO.

TER sinogall.

Pet qua petiu barbatus et maurosa iugl. a gracioso archiepo de duab; unc et scripul quattuor fund cassianu cu D FVND CASSIANO ET SALA.

apendicib; suis. a singul laterib; fund pesidiano. et fund capriano et fund canterio. et fund moraciano. Simul et duas unc et punctos sex et scripul quattuor fund sala. a singl laterib; fund cissiano et fund astiniano et fund ampiano. ter sinogail. sub pens aureos infig pensantes sol singl.;

FVND CALVIGIANI.

Pet qua petiu iohannaci et maura iugl a martino archiepo. de una unc fund caluigiano ter ausim[62]) reliquas uero unc in in existunt iuris scæ rau ecclæ. sub pensione aureos infig trians.

D CASIS IN CIV AVSIMANae. FVND LAMATICIA Q VOC DVLIOLO. TVLIANO. FORONIANO Q VOC CERRITO ET PATERNIONI ET LAVRITO.

Pet qua petiu iohannaci et ansipga iugl a petronaci archiepo. de duab; casis in in cu curte et portico et puteos tres et necessarios duos. et solu terræ celum tectu. et cu omib; earu ptinentib; pos infra ciu ausim. Simul ecia sor et porc in fund lamaticia q uoc duliolo. cu basilica sci donati. et por de fund tuliano. et por de fund foroniano q uoc cerrito. et por de fund patnioni. et por de fund laurito. ter ausimano. sub pensione septe aureos infig sol.;

FVND VENILIA ET FATINI.

Pet qua petiu theodorus magister militu a iohe archiepo de sorte et porcione in fund uenilia et por de fund fatini. ter ausimano. sub pen sol I.

FVND ATERNANO.

Libell que petiu paulus et lupuara iugl a dominico archiepo. de sor

et por in fund atnano. ter ausimano plebe scī damiani sub reddito de omī labore mod decimo lino seu canafa manipul X. infranctū uino anphora quarta peruectū ome traticu. in dom ura domnicata. erbaticū ariete unū uell. deductū p nos col rau. exenio scdm ist loci angarias quattuor cū bouib; et qnq; a manib; in curte ura atnano.

D MON SCĪ DAMIANI.

Libell que petiu leo pbr a romano archiepo de mon scī damiani cū oīb; sibi ptinentib; fundatū in fund atnano. q fund in in existit iuris scæ rau ecclæ. ter ausimano. sub pens. arietes tres cū lana sua in festiuitate scī apollinaris. et pro salutacione arietē unū similiter cū lana sua in festiuitate scī apollinaris.

FVND LARCINIAN...

Libell que petiu theodosius et lubiana iugl a iohe archi de sex unc fund larciniani cū apendicib; suis q fund integrit ptinet de iure scæ rau ecclæ. ter ausimano subiacencia ciu humanatæ. Inta fin⁹ ab uno lat iuris mon scæ mariæ et agathe martiris mon episcopii humanæ. ab alio lat casale diaconiae scī leopardi pred ciu ausimanæ. tcio lat fund maxinian⁹ et cornita quarto lat fund palsianic⁹ et fund urbau. sub reddito de oleo libras centū qnquaginta. lino tremisse tres. Canaua tremisse duo ficas reste qnquaginta. Capistros de canaua p unuqueq; hominē unū longū ped dece p unuqueq;;

MON̄ SCĪ LAVRENC.... Libell̄ quē petiū rofredus pb̄r a iohe archiepo de mon̄ sci laurencii leuitæ et martiris fundatū in fund̄ uariano q̄ uoc̄ aucanisi cū omib; sibi ptinentib; Const ter̄ ausimano. sub pen̄s sol. III. et ariete unū uellosū;

Q̄NQVA ..... MODIO..... IN FVND̄..... ET AGELLO. Libell̄ quē petiū martin⁹ agellarius et cāpana iugl̄ a deusdedit archiepo. de t̄ra capientes modio♃ qnquaginta. in fund̄ fabiano et agello. t̄er̄ ausimano sub pen̄s in auro tremisse duo;

.....Rae Libell̄ quē petiū iohs castaldus et iohannia iugl̄ de solo t̄ræ ubi casa edificata est nouit̄ infra ciū ausimana extend̄ in longo ped̄ sexaginta. et in lato ped̄ treginta. ab uno lat̄ murū ciū. ab alio lat casa et curte honorii sculd♃ tcio lat platea quarto lat̄ curte petitoris. sub pen̄s den̄ tres;

. . . . . Libell̄ quē petiū iohs et dominicia iugl̄ a iohe archiepo. de t̄ra modiorū quadraginta pōs in ualle que uoc̄ Cāpo maiore. ter̄ ausimano. sub reddito de om̄i labore mod̄ decimo lino manna decima ficas restas tres. exenio pull̄ par̄ unū ouas. XII. porros duodeci. Caldolā mundā. 1. Erbatico ariete unū. puectū totū in massa ausimana ūra p nos col̄. operas octo quattuor cū bouib̄; et quattuor cū manib̄.

..... COQ̄ DR̄ Libell̄ quē petiū adrian⁹ et honorata iugl̄ a iohe arch̄ de t̄ra modiorū

duodecī in loco q dr monticello. terī ausimano. sub reddī sedm istī loci.

Libellī quē petiū leopardus q uocī . . . . . maripassus cū multis sociis suis ā iohe archiepo. de sorte et porcione in fundī albarito. q fundī in īn existit iuris scæ rauē ecclæ. Constī ausimano. sub reddito de omī labore modī decimo lino et canaua manipulī decima. uino anphora quarta. pomas quartā parte. oliuas medī. puectū totū in ciū ausimana in domo rectorii uri p nos colī exenio scdm consuetudinē ipsius loci.

Libellī quā petiū massus et domi- D FVNDŌ PAnicia iuglī a iohe archiepo. de sorte et RIANO. porcione in fundī pariano q fundī in īn existit iuris scæ rau ecclæ. terī ausimano. sub reddito de omī labore modī decimo lino et canaua manipulī decī. uino et pona quartā porcionē. oliuas medietatē. puectū totū p nos colī in ciū ausimana in domo rectorii urī. exenio scdm consuetudinē ipsius loci. cp erbatico ogno anotino uno.

Libellī quē petiū iohannacis et do- D FVNDŌ ANminicia iuglī. a iohe archiepo. de tra TICO. modioru decē in fundī q uocī anticus. terī ausimano. sub reddito sedm consuetudinē ipsius loci.

Donacī de fundī liciniano in īn terī LICINIANO. ausima ..... et de fundī q uocī gallus GALLVS. Constī intī anconā et sinogallī.

QVATTVOR VNC FVND VSTILIANO.

Donac quā fec asprandus castaldus in scā rau eccla. de quattuor unc fund q uoc ustiliano. ter ausimano. in ta fin⁹ ab utrisq; partib; fund appiniano. et fund betulicus.

MASSA AFRINIANA.

Diffinitio de massa afriniana in in cu casalib; et apendicib; suis ter ausimano [63])

D FVND VINCIASI ET TILIANI.

Donac quā fec stephan⁹ fil bulgari [64]) in scā rau eccla. de reb; suis omib; in fund uinciasi. et centu modioru tre in fund atiliani. ter ausimano. in ta fin⁹ de pdicto fund uinciasi et uia publ pcurrente ab alio lat rau eccle massa. tcio lat mon sci uenancii. et de [65]) fund atiliani ab uno lat uia publ ab alio lat tra massæ maioris. tcio lat possid anso cu frib; suis. Simul et

D FVND MONTANIATI.

sor et por fund montaniati. in ta fin..... fund ab uno lat riuo q uoc aspia. ab alio lat .... ra qua possident Coloni sci leopardi. tcio lat possid huberto. quarto lat possid ipsi donatores tra sci mon.

D FVND AGELLI et FVND SCI MARTINI.

Donac quā fec petrus fil qud iohis in scā rau eccla tepore iohis archiepi [66]) de sor et por in fund agelli et in fund sci martini ter ausimano. plebe ipsius ciu ausiman ...

VARIANV Q VOC AVGANI.

Varianu q uoc aucanisi. et fatinis. seu cellul ....., ... bolaniano. et cor-

rigiano. sitq; u ..... et ausianello. Cū omib; eisd ptinentib; ter ausimano.; omi ptinent de iure scae rau ecclæ.; SI ET ALIIS FVND

Pet quā petiū audirosus et fermosia iugl a sergio archiepo. de quatnis unc fund ficlinas et tiniliano ter ausimano in tā fin⁹ ab uno lat fund arsi... iano. ab alio lat fund cursiano a tcio lat fund quarto lat fund superiorū sub pensione auri tremisse uno.; QVATERNAS VNC FVND FICLINAS ET TINILIANO.

Libell quē petiū lupo pbr ciū ausimanæ a iohe archiepo. de monasterio sci thomæ apli cū cellula sua et cū omib; sibi ptinentib; posito in fund matenano Const ter ausimano sub pensione solidos senos.;

Pet quā petiū gisleriu⁹ a petro archiepo de monte q uoc fabrica capiente centū modiorū. in tā fin⁹ ab uno lat castellū qd fuit hubaldo et hermenaldo alio lat tra sci gregorii et tra de curte sci laurencii. tcio lat monte iura sci laurencii et tra de aliis hominib;. quarto lat uia publica que decurrit iuxta tra quæ e de adelberto fil iosep et de aliis hominib;. Const ter ausimano. sub pensione bizancium unum.; MONTE Q VOC FABRICA.

Pet quā petiuit arnusto dieb; uite sue tantumod a cailone archiepo de massa ausemana in integro cstituta ter ausimano cū omib; sibi ptinentib; sub pēn

singulis annis XX. quattuor aureos infiguratos sol. que pdicta massa postea largita fuit a pfato cailone archiepo in arnusto et ermenaldo ger supra dicta pen. postea deniq; a petro archiepo medietas ipsius masse ccessa e in ermenaldo et berta [57]) iugale sub pen duo24 bizancio24 bono24. Ite ccessa e pdicta massa a pfato psule petro in ubaldo et keriberga iugale sub ia dic pen XXIIII sol. Itēq; largita est a ia dicto antistite in attone filio racconis et gislerio filio gislerii medietas ipsiu⁹ masse sub pen XII sol aureo24. Ad ultimu uero subtracta e altera medietas ab ermenaldo. et tributa e p psule honestu in gislerio. sub pen sol sex. et p unuquēq; sold24 XII. sed qa p bienniu illi pen n fuit data scdm legu censuram postea ex omi supra dicta massa pen ab eo n fuit recepta.

MASSA AFRANIANA Q VOCAVSIMO.

Pet qua petiuit uuido com et itana iugal. a deusdedit archiepo. De massa afraniana uo ..... ausimo in in cu fundis et casalib; seu apendicib; s..... Const ter ausimano. sub pens sol mancosos tres;

Pet qua petiu baro de bulgaro. sitq; amico et iohs ger fil qnd bulgaro. a petro archiepo. de fund sala rupta in in. ab uno lat aspia. alio lat limite massale icio lat montale quaro lat fund pclulici....., ter ausimano sub pens den sex.

Territorium Hesinum.

Pet̄ quā petiū trasiperga ancilla dī relicta qnd̄ faraone magist̄ militū a ualerio archiepō. de quattuor semis unc̄ fund̄ laurito. t̄rit hesinate in t̄a fin⁹ a duob; laterib; fund̄ agello et fund̄ clusura iuris scǣ raū eccl̄æ a t̄cio lat̄ fund̄ lisiano q uoc̄ puciolo. quarto lat̄ fund atiliano q̄ uoc̄ coloniolo. seu fund̄ iuris grateriæ iuris scǣ raū eccl̄æ. Simul eciam et fund̄ supra dictū q uoc̄ clusura. Verū eciā et predictū fund̄ q uoc̄ iuris grateriæ. ter̄ hesino sub pensione singul̄ aureos infiguratos sol.;

..... LAVR .....

FVND̄ CLVSVRA FVND̄ IVRIS GRATERIac.

Pet̄ quā petiuit acceptor et theodosia iugl̄ a iohe archiepō. de decē unc̄ fund̄ agellionis. in t̄a fin⁹ ab uno lat̄ fund̄ graderia ab alio lat̄ fund̄ lauritū et fundū clausurula q̄ sunt iuris scǣ raū eccl̄æ. a t̄cio lat̄ fund̄ rotulanū et fund̄ clodiolanū. a quarto lat̄ lilianū iuris scǣ raū eccl̄æ. Simul eciam predictū fund̄ lilianū in in̄ ter̄ hesinae. sub pensione bem aureos infiguratos sol̄.

FVND̄ LILIANVM.

Territorium Hegubium, Heugubium, Heugubinum, Augubinum.

D FVND SVIRCI NVMERIANO. MARSICIANO.

Libell̄ que petiū iohs q̄ uoc̄ Canino et georgius fil̄ gaudiosi petrus fil̄ leoni a cailone archiepo de octo unc̄ fund̄ suirci. et octo unc̄ fund̄ numeriano. et octo unc̄ fund̄ marsiciano. Cū oīb; eoru ptinenciis. pōs iuxta montaniā Const ter heugubio. sub reddito de oīi labore mod̄ decimo deductū p nos col̄ in ciū hegubio in rectorio ūro scæ rau̇ eccle.

D FVND FONTANVLA..... ngcb ..... de fal..... det .....

Libell̄ quē petiū iohs diac scæ heugubinæ ecclæ et ausimo dux germ. a iohe archiepo. de sorte ul̄ porcione pōs in fund̄ q uoc̄ fontanula. Const ter heugubino. in ta fin⁹ ab uno lat strata publ. ab alio lat riuo pdictæ fontanæ. a tcio lat possid̄ petro dat. a quarto lat possid̄ gaudencio garo a iuris n'æ scæ rau̇ ecclæ et iuris scæ ecclæ patuianis. sub reddito de oīi labore mod̄ decimo. uino et poma quarta parte.

Pet quā petiū georgius pbr scæ heugubinæ ecclæ. et iohs et agatho clerici. a iohe archiepo de casa in in cū curte et orto pōs in loco. q uoc̄ fullonica. [69]) Sitq; et porcionē in in̄ de mon̄ scoru ar-

changeli et mustiole ibid pōs cū clausura uineaꝝ in in iuxta se pōs atq; et porcione pōs in fund
Sitq; et cāpo uno in in pōs in fund quoc prato agellis. extend in longo pticas deci ped septuaginta qnq; et media et in latitudine sexaginta. Sitq; et alia pecia træ pōs in pdicto fund extend in longo pticas decip..... uiginti et p latitudine dece et octo. Atq; et una pecia træ pōs in fund teguria capientes modioχ qnq; et alia pecia træ ibid posita extend in loutudinē pticas deci ped uiginti duo. et in lato duodeci. et secunda pecia ead msura ibid pōs. Immo ecia et una pecia træ pōs in fund q uoc fusso. in ta fin⁹ ab uno lat uia. ab alio lat
a tcio lat possid iuliana. quarto lat possid floro pbro. ter heugubio. sub pensione binos aureos infig sol.

Fund q uoc turrita iuxta ciu augubinā. et fraxinito. atq; uicirianis. et sex fund casa alta. fund preturio. et alio fund preturiolo. Cū et adiacentib; casale suo marini habente cāpora et salecta in ta fin⁹ uilla alba et mediana seu tusianulo q ouener scæ rau ecclæ p petronacine mil num Itē in ciu heugubio domu quæ uoc domnicalia pōs iuxta scm secundinu cu orto et uinea seu nucareta et orto q uoc panisi. Nec non et uinea intra [70]) ciu hegubio pecia una. Itē foris ciu fund q uoc iapelly uillulas. labriano. uineola pos [71])

fund uillula. fullonica. ferrania prata lata. Casa nouula habente in curte q pso aleniano. et decano. quæ ouener scæ rau ecclæ a qnd stephano magnifico uiro q mansit in ciu meapoli.[72])

Pet quā petiu hugo fil tedaldi a petro archiep de ome ptinencia pos prope ciu agubio. et in loco q dr tauerne et in fund fuce, et in fund arcani. et in fund casa marci. et in fund tribiano et in fund uinioli. et in fund arcaula. et in fund obtezanu. et in fund gabiano. et oma quantu a iure scæ rau ecclæ infra ipsu comitatu agubiu inuenire potuerim'. Const ter agubino. sub pens auri sol senos.;

Ter-

Territorium Perusinum.

DOMVS ET

Parietes cū hospitiis ortis ut oīmib; spaciis in ciū perusina in uico iouis tecta tegulis uī scindolis. Iā puetusta ingredientib; portā pulchrā parte sinistra cū oīmi iure suo oīmibq; a se ptinentib; cū oīmib; asitilib; uī uasis. circūquaq; adiuctis

Massa macriniana. sub pensione solidis

Donacio quā fec̄ ualeria nobilissima femina in scām rauennatē eccl̄am. tēpore heraclii imperatoris in ciū perusina uel in territorio ei⁹. id est sex unc̄ in domib; uineis mancipiis montib; siluis pascuis oīmib;q; quæ ad predictas sex unc̄ ptinent.

Territorium Sabronense.

Pet quā petiū petrus ēps foris ..... mano archiepo. de fund macenulo ..... qui dudū petri abbati moñ scī ypoliti fuit lar.... Const ter sabronensi. In ta fin⁹ ab uno lat fluuius ..... e taurus pcurrente ab alio lāt riuus q pgit ..... anū et forus simfroni. a tcio lat petra fixa..... uia quæ uadit ad calcinariā. sub pensione tres aureos infiguratos pensantes sol.

Pet quā petiū ambrosius Notarius sāe sedis apostolice. et agatha iugal. De fund ..... reo. et fund ortus patagrasi ..... bulis nuncupantur. Const ..... miliaria ab urbe roma ..... ab uno lat fund q uoc cent ..... priuatarū et scæ romanę ..... tauernula. octauiano seu ..... iuris moñ scī andreę et scī laurencii ..... fund q uoc trifonisca ..... sub peñ aur eos infiguratos sol binos.

..... uit nicolaus tribun⁹ et eufraxia ..... o archiepo. De una tabula uenearū ..... oris porta scī petri in fund q uoc gaiano pensione in auro sol trians.

Territorium Urbinum.

Pet̄ quā petiū Iohannia fil̄ qud̄ iohis ..... a iohe archiepo de sorte et porcione ..... quæ uoc̄ gaifa cū casalib; et apendicib ..... urbino. Simulq; et domo in iū ..... dietate de moñ scī angeli fundatū in p̄ ..... gaifa. sub pensione uno bē ....

Pet̄ quā petiū leo et rosa iugl̄ a petronace a ..... de sorte et porcio fund̄ ornita et castanica ..... triano. Const ter̄ urbinatæ. sub pensione ..... sex denarios argenteos. hæc etiā loca ..... dominicū archiepm in iohane et iustino .....

Territorium Feretranum.

DECĒ VNC FVNDŌ CASA MEZANA ET ALIIS LOCIS

Pet quā petiū stephan⁹. iohs et ursa iugl ..... audicia germ. urso de gariprandō cū fr..... multis aliis sociis. a petro archiepo. de dec ..... casa mezana q uoc cerro cauo q fund in in .....[73]) scæ raū eccl̄æ et sorte ..... one in fund patno et in fund ticiano q uoc casa ..... in fund ulmitulo maiore et ulmitulo minore const ter feretrano. in ta fin⁹ de p̄dicto fund casa mezana ab uno lat fund usiano. ab alio lat serra quæ pgit ....., sulē. a tcio lat riuo de brutano. quarto lat ..... sapis. Const plebe scī stephani in murulo ..... denar bonos duodecim.

VSIANO FRA .....

Pet quā petiū urso de marino et albesinda ..... de anna. cū multis sociis eorū. a petro archiepo ..... te et porcione de senis unc quattuor fundorū q ..... uocabula sunt usiano et fragaciano et ..... rulo et gulusiano Coher se sex unc p unūquē fund .....[74]) Const ter feretrano ..... plebe scī stephani in murulo. in ta fin⁹ de ..... fundo24 ab uno lat fund

q̄ uoc̄ casa merati iur ..... raū eccl̄æ. ab alio lat̄ fund̄ q uoc̄ tapiana ..... lat̄ riuo de ualle. a quarto lat̄ fund̄ cellula sub pensione denar̄ bonos tres.

Pet̄ quā petiū mercurius pb̄r et lupicin⁹ pb̄r in quattuor suo2 successo2. a ioh̄e archiep̄o de monasterio sc̄ī saluatoris q est pōs in massa celle fausti. cū casalib; et apendicib; suis. Verū eciā ..... fund̄ andito de ..... sorbo et In ....NANO andito de unciano q̄ uoc̄ cer ..... a le ..... NO ..... andito cū casalib; et apen- Q VOC̄ et ..... dicib; illo2 ..... sorte et por- RIA BASI ..... cione in fund̄ basi maiore et..... ET MINORE minore. Const̄ ter̄ feretrano, sub pensione senes aureos infiguratos sol̄.;

Pet̄ quā petiū honestus gloriosus ..... NTA. dux et rodelinda ducarissa iugl̄ a ioh̄e RIOLA..... archiepō. de loco q̄ uoc̄ arm̄tariola. et DVS. de loco q uoc̄ pondus in integris Const̄ ..... feretranó et bobi ..... se. Hec ñ tra pōs infra ..... pus massæ marianæ. Const̄ ter̄. sub peñs ..... decē p̄ unūquēq; sol̄ana denar̄ duodecim.;

Pet̄ quā petiū leo et ursa iugl̄. ga- .....RNV. riprandus et ..... iugl̄ a cai- ..... lone archiep̄o. de fund̄ patno in in ..... Const̄ ter̄ feretrano. In t̄a fin⁹ fund̄ brutanū et iuris petitorū et fund̄ pondū. sub pensione uno aureo infiguratos.

Pet quā petiū rodruda filia qnd̄ anso a petro archiepo. de una pecia trę in fund̄ q uoc̄ suxiniū extend̄ in longitudine pticas centū qnquaginta. et in lato da superiore parte pticas centū treginta et de subtus pticas qnquaginta octo. Const̄ ter feretrano. quæ p̄dicta pecia trę ab uno lat̄ riuo p̄currente q uoc̄ biatuli. alio lat̄ uia publ̄ et iuris scæ rau̇ ecclæ. a tcio lat̄

..... iu urso sclauin ..... heldericus fl̄ ..... a petro archiep̄o deme ..... fund̄ casa merata q dr cerro cauo et medietate de fund̄ penito ..... p̄dictis fundis tenuer stephan⁹ fil̄ qnd̄ ..... mani et agatha coniux [75]) ..... q mulo antico q olī fuit in fluuio sapis in fund̄ casa cāpo. uerū ..... ulo et gulisiano et in fund̄ usiano et in fund̄ friganianū ..... fin⁹ ab uno lat̄ de fluuio sapis. ab alio lat̄ riuo de ..... descend̄ in usa. a tcio lat̄ riuo de brutano pexiente.

FINIS CODICIS.

Fragmentum

in membrana, qua Codex Traditionum Ravennatensium involutus est, interius contentum, eiusdem cum Codice aetatis.

. . . . . VEN . . . . . .
. . . . . contemplatio pr . . . . . considerare . . . . . In ñ patris . . . . . quorum regimin . . . . . titur ad culpa adscribatur sibi magis non . . . . . scī anno dō propitio por . . . . tatem IOHANNI . . . . . diac stē nr̄e Rau. eccl. dieb uite tue . . . . . tificatus domno aga ōmib; eisdem pertinentibus . . . . . quatinus p̄ tuā uigilantiā et aptā solerciā util . . . . . piti sūmmi pontificis . . . . . e fideles persistere dantes tibi in mandatis et uniuersalis pape in apre . . . . beatur et ibidem consistentes noctibusque laudes Conditori Deo nr̄o . . . . . postolicæ sacratiss. . . . . beati . . . . . et ueniam consequi mereatur pre . . . . ntes tibi per huius nr̄e preceptionis auctor . . . . . Petri sed septimo die pri. . . . diebus uite tue iam dicto Iohanni uēn diac. . . . . sc̄e Eccl̄e da predicta plebe aut de eius pertinen. . . . . mo mse Iunio Ind . . . . . de . . . . . aut uentilare presumps . . . . . sicut superius textus design . . . . . rie RAV. dn̄i benedictione redundetur quam paginam Georgio Notario sce nr̄e Rau eccl̄e scribe . . . . . .

Annotationes variae

eidem membranae exterius inscriptae.

a) Supra manu Erasmi Vendii, Bibliothecæ sub Duce Alberto V. Præfecti, assignatum est Codicis argumentum is verbis:

> Ravennati Archiepiscopatui factæ donationes Fundorum territorii Ariminii, Senogalliæ, Auximi, Asini, Humanatæ, Eugubi, Perusii, Sabronæ, Urbini et aliorum.

b) Post hoc argumenti indicium sequitur in latere Alberti Widmanstadii manu:

> Ex cortice sive Iunco Marino longobardicâ lr̃a Vetustissima.

c) In medio iterum Erasmi Vendii manu habetur:

> Scripta in papyro vera, satis latinè paginę numerantur.

Numerus ipse foliorum ab eo non est expressus.

d) Infra Nicolai Maillot, et Gerhohi Steigenberger, amborum quondam Bibliothecæ huiatis Præfectorum manu notatum est, Codicem hunc anno 1782 die 30 Aprilis à f. m. Summo Pontifice Pio VI, cùm Vienna Monachium

peruenisset, inspectum esse. Verba sunt:

Vidit Pius VI. Pont. Max. 30. April 1782, dum Vindobona redux Monachii ageret.

Nicolaus Maillot de la Treille tanti Pontificis Prælatus Domesticus, nec non Sereniss. Caroli Theodori Electoris Palatini utriusque Bavariae Ducis à Bibliothecis Præfectus.

Steigenberger, Biblioth.

e) Huic annotationi manu Nicolai Maillot alia subiecta conspicitur, qua monetur, hunc eumdem Codicem etiam anno 1783, die 23. Octobris a Gustavo III, Rege Sueciae lustratum esse. Verba sunt:

Die 23. Oct. MDCCLXXXIII vidit alter ille Gustavus Ordine III. Sueciae Rex, qui mitiora sibi et populo, absque ulla sanguinis effusione, iura imposuit.

Nicolaus Maillot de la Treille à Bibl. Præf.

Verba: qui mitiora sibi et populo, absque ulla sanguinis effusione, iura imposuit: Gustavum Adolphum respicere, à quo Bavaria bello tricennali non parum afflicta est, per se patet.

f) In fine demum, seu potius in pagina aversa membranæ huius ignota, valde tamen vetusta manu legitur:

Breuiariu t'ti Arimiñ et Segalie et alio24 Loco24.

Notae ad Praefationem.

1) Vid. *Lettere (del Consiglier Bianconi di Bologna) al Marchese Filippo Hercolani sopra alcune particularità della Baviera. Lucca* 1763. 8. *Lettera IV. p.* 94.— In versione germanica, quam dedit *Henrica de Runkel* sub titulo: *Briefe über die vornehmsten Merkwürdigkeiten der churbaierischen Residenzstadt München, und den umliegenden Lustgegenden: München und Leipzig* 1771. 8. *pag* 59.— Conf. etiam: *Essai de Curiosités bibliographiques, par Gabriel Peignot: Paris* 1804. 8. *pag. XXV.* ubi haec habentur: *Ce rouleau* (la donation faite à l'église de Ravenne) *était consérvé à la Bibliotheque du Vatican, dans un vase de Cristal: il est sur papier d'Egypte.*

2) Territoria, quorum in Codice nostro mentio occurrit, sunt 1) *Territorium Ariminense:* fol. 27 — 48. 2) *Territorium Sinogaliense:* fol. 49 — 61. 3) *Territorium Ausimanum:* fol. 62 — 76. 4) *Territorium Hesinum:* fol. 77. 5) *Territorium Hegubium, Heugubium, Heugubinum* seu etiam *Agubinum:* fol. 78 — 80. 6) *Territorium Perusinum:* fol 81. 7) *Territorium Sabronense* fol. 82. 8) *Territorium Urbinum:* fol. 83. et 9) demum *Territorium Feretranum:* fol. 84 — 86. Quaedam horum Territoriorum propria inscriptione distinguuntur, quaedam ea carent. Ego, quo facilius inter se discerni possint, cuivis inscriptionem peculiarem praemisi.

3) Vid. *Lettere (del Consiglier Bianconi) loc. cit. pag.* 93.; in versione germanica *Henricae de Runkel pag.* 54.

4) Cl. *Bianconi* loco citato inter alia inquit: „*Il Marchese Maffei, che non conobbe questo papiro se non*

dopo la publicazione della sua storia diplomatica, sospirava per averlo; ma la morte lo prevenne nel tempo medesimo, che ne faceva allestire la copia in Monaco. Io ve ne parlerei più a lungo se non tenessi per fermo, che questo bell' avanzo guari non tarderà a vedere il giorno per mezzo del Sig. di Oefele, che è uno de' pochi in Baviera, che ne conosca il pregio. E egli possibile, che l'autore dell' Opera Scriptores rerum Boicarum lasci più lungo tempo languire nelle tenebre si bella reliquia?" In versione germanica pag. 60.

5) Vid. *Carl Albrecht von Vacchiery Rede zum Andenken des Andre Felix von Oefele: München* 1781. 4. *pag.* 52 — 54. ubi auctor in annot. f. pag. 56. paene se timere ait, ne apographi Oefeliani iactura omnis spes, Codicem hunc unquam publici iuris videndi praecisa sit. Sane cl. *Oefele* primus omnium describendo Codici manum admovit, quo magis dolendum est, operam eius intercidisse.

6) Emin. Card. *Garampi* eximius ille antiquitatis cultor, possedit fragmentum Papyri Sæc. V. vel VI. donationem Ravennati Ecclesiae oblatam, continens, quod nunc in Bibliotheca Gambalongana civitatis Arimini adservatur. Illud, cum Præfatione *Ioannis Christophori Amadutii* ad *Andream Iohannitium* Abbatem Monachorum Camaldulensium S. Gregorii in Clivo Scauri, typis excusum legitur in opere inscripto: *Anecdota litteraria ex MSS. Codicibus eruta. Romae* 1773. 8. *T. II. p.* 430. *seqq.*

7) Vid. *Gerhoh Steigenbergers historisch-litterarischer Versuch von Entstehung und Aufnahme der churfürstlichen Bibliothek in München* 1784. 4. *pag.* 28. ubi Nota 37. ex epistola Emin. Cardinalis *Garampi* ad auctorem 12. Dec. 1781. data haec verba citantur: „*Depuis l'an* 1762 (seu potius 1763) *je copiai moi même tout le corps des traditions de Ravenne, qui existe dans la Bibliotheque Electorale en papier d'Egypte. J'en passai la copie à feu l'Abbè Amadesi, qui travailloit à l'Histoire*

de cette Eglise. Msgr. l'Archevèque Cantoni etoit deja pret à fournir les frais pour la publication de cet ouvrage, resté posthume. Mais helas qu'il vient de mourir! Je ne scais pas encore, s'il soit sous la presse."

8) Epistola, ab Emin. Cardinali *Garampi* apographo à se Monachium transmisso adiecta, quae casu in manus meas devenit, sic habet:

„Roma 17. Marzo 1790.

„Sigre. Abe Stimatisso.

„Non creda Ella già che siami riescito molesto l'emergente, per cui mi fu necessario d'instituire diligenze, a fine di soddisfare la di Lei ben giùsta premura in servigio di cod. Bibl. Elettorale. Godo anzi e mi compiaccio, ch' Ella mi abbia data occasione e impulso d'instituire tali ricerche: senza di che deplorerei ora come perduta affatto ogni opera, che impiegai costà nel 1763 nella trascrizione del consaputo Notiziario o Registro della Chiesa Ravennate.

Avrà Ella dunque già inteso dal nostro Monsigre. Nunzio, che dopo riescite vane tutte le altre diligenze, finalmente, se non si è potuto finora ricuperare il mio originale, mediante però la gentillezza del Sigre. Co. Fantuzzi, ne risarciamo e compensiamo frattanto il desiderio con una copia, che fin da quando vivea il defonto Amadesi, si era egli procurata Questa pertanto qui compiego, ch' è di pagg. 57. corrispondenti ad altrettanti del Codice originale in Papiro.

Quantunque io tema, che l'amanuense non abbia in più luoghi, specialmente nei nomi propri de' luoghi o persone, inteso bene il carattere mio, o quello di Monsigre. Marini, (che congiunse l'opera sua alla mia) nondimeno spero che potrà Ella facilmente rettificare la vera lezione sul Codice originale: e in caso di correzioni, pregola di aggiugnerle come apostelle anche ai fogli della copia che ora le spedisco.

Avremo voluto ed io e il Conte Fantuzzi trarre delle respettive copie per nostro uso: ma siccome una tale doppia trascrizione avrebbe fatto scorrere molto tempo, abbiamo preso il partito di fare subito costà la spedizione di quella ch' egli ne avea, tale quale si è, affinchè Ella non debba per tal motivo soffrire un nuovo e più lungo ritardo nel desiderio conceptione.

Sicchè allora quando ne avrà Ella fatto l'uso, che le sarà opportuno, pregola di rispedirmi addietro quello stesso plico e copia che qui le acchiudo, dirrigendolo con sopracarta all' Emo Antici Mino. di coda Corte, pel di cui canale ne le faccio ora la spedizione. Trattandosi di Elettorale servigio, ho giudicata opportuna una tale precauzione etc.

Di Lei Sige. Abe. Stimatisso.

Affet. per servirla.
Gius. Card. Garampi.

9) Vid. *Vom Papier, den vor der Erfindung desselben üblich gewesenen Schreibmassen und sonstigen Schreibmaterialien, von Georg Friedrich Wehrs. Halle bey Ioh. Iac. Gebauer* 1789. 8. *pag.* 54. *et seqq.* — Conf. etiam *Nouveau Traité de diplomatique: Tome I. Chapitre V. pag.* 484.

10) *Wehrs* l. c. p. 88. ait, chartam è libris arborum confectam, simillimam esse chartae aegyptiacae, adeo ut vix à se discerni possint. Unde pag. 89. tradit discrimen harum chartarum; chartam scilicet è libro confectam ad minimum sesqui aut duas crates habere, chartam vero aegyptiacam non nisi vnam; illam ergo multo fortiorem ac crassiorem esse, quam hanc. Cum itaque charta codicis *Traditionum ecclesiae Ravennatensis*, quo Bibliotheca Regia superbit, unica tantum crate constet, patet exinde, eam esse veram chartam aegyptiacam, non chartam è libro confectam.

11) *Il papiro*, inquit cl. *Bianconi* l. c. pag. 97. *di questo bel monumento è finissimo*; rursusque pag. 99., *In*

somma observate con divozione il bel papiro, perochè tutto in lui è raro, instruttivo, e degno di studio, e se eccettuate i papiri trovati ad Ercolano, benchè sì rovinati, non vedrete cosa piú singolare altrove. In versione germanica *Henricae de Runkel* locus hic extat pag. 61 — 62. *Christ. Gottlieb Schwarz de ornamentis librorum etc. Lipsiae* 1756. 4to *Dissert. IV. n* 7. *pag.* 141 testatur, à semetipso codicem regium Monachii inspectum, candoremque eximium in charta deprehensum fuisse. Ea illius verba: „*Mihi huiuscemodi Aegyptiacae chartae, eiusque satis candidae et bene conservatae, Codicem, qui Donationes Ecclesiae Ravennatensi factas complectitur, et quod ex nominibus Archiepiscoporum Ravennatensium patet, demum ineunte saeculo nono scriptus est, suspicere licuit Monachii in Bibliotheca Serenissimi Pr. Electoris Bavariae.*"

12) Vid. *Philipp Wilhelm Gerkens Reisen durch Schwaben, Baiern etc. in den Iahren* 1779 — 1782. *I. Theil. Stendal,* 1783. 8. *pag.* 329.

13) Plerique quidem codices manuscripti, qui in papyro aegyptiaca aetatem tulerunt, longitudinem plurium pedum, immo et cubitorum habent, idcirco in bacillos voluminum instar revoluti. Extant tamen etiam codices forma, ut dicitur, quarta, quorumdam tantum digitorum altitudine, quod vel solum Bibliothecae nostrae manuscriptum demonstrat. Praeter hoc cl. *Wehrs* l. c. pag. 86. aliud eiusdem formae, 30 foliis constans, commemorat, illud nempe, quod in Bibliotheca Monasterii S. Galli asservatur, homiliasque S. Augustini et Isidori continet.

Codicem in charta ex libro confecta exaratum folii minoris forma adducit *Mabillonius de re diplomat. L. I, c.* 8. *n.* 11. Est is è Bibliotheca Petaviana, continetque Sermones S. Augustini. Alium eiusdem materiae codicem noverat, olim Ecclesiae Narbonensis peculium, postmodum vero ad Dominam de Phirmacone delatum, S. Augustini Epistolas, Tra-

ctatus ac Sermones nonnullos complectentem. Altitudo eius 16 digitorum, latitudo 9. In epistola quadam, à cl. *C. G. de Murr* 28, Iul. 1784 ad Rev. *Gerhohum Steigenberger*, Bibliothecae huiatis tum Praefectum data refertur, eruditum quemdam Florentiae donationem in charta aegyptiaca conscriptam de anno 454 vel 469, 6 pedes longam, $1\frac{1}{4}$ latam explicuisse in opere inscripto: *Congetture di un Socio Etrusco sopra una carta papiracea dell' Archivio diplomatico de S. A. A. R. il Seren. Pietro Leopoldo etc. Firenze* 1781 4*to*. Autographum epistolae cl. *de Murr* in Bibliotheca Regia asservatur, opus autem praedictum in ea nondum habetur,

14) Vid. Eiusdem *Reisen* l. c. p. 329 — 330.

15) Vid. eiusdem opus: *Vom Papier etc. l. c. pag.* 87. Annotandum hic mihi est, Codicem Bibliothecae Regiae Monacensis, in charta aegyptiaca exaratum, bis à cl. *Wehrsio* citari, viderique, eum bina à se diversa ex illo manuscripta fecisse. Pagina enim 86 ait, in Bibliotheca nostra Codicem asservari, in charta aegyptiaca conscriptum, quod ex Bibliotheca germanica litterarum humaniorum (*Bibliothek der schönen Wissenschaften*) Part. XI, pag. 132 confirmat. Tum pag. 87. ex oratione à D. de *Vacchieri* in memoriam *Oefelii* habita, et *Gerkenii* itineribus asserit, in eadem materia etiam traditiones Ecclesiae Ravennatensis ibidem haberi, manifesto sane erroneae separationis argumento. Nullum enim aliud in Bibliotheca Regia monumentum extat, rarissima hac praerogativa insignitum, atque de eo tàm auctor Bibliothecae litterarum humaniorum, quàm D. de *Vacchieri* et *Gerkenius* intelligendi sunt. Similiter etiam criticus anonymus in novellis litterariis Monacensibus (IV. Stück des Aprils 1784 pag. 59.) conjectura sua fallitur, dum ait: Fortasse non tantum *Codex Traditionum Ravennatensium*, sed etiam pretiosum illud in charta aegyptiaca manuscriptum, *Decretale* sive *Syntagma Decre-*

torum ecclesiasticorum pars fuere collectionis Widmanstadianae. Solus enim Codex tradit, Ravennat. in charta aegyptiaca exaratus est, non item Decretale; quod praeterea in Bibliotheca Caesarea Vindobonensi asservatur, cum ille Bibliothecam Regiam monacensem exornet.

16) Eadem Acta etiam inserta sunt *Amadesii Disquisition. etc. Tom. I. Append. Nro. XVII. pag.* 254.

17) Vid. *Amadesii Disquisit. etc. Tom. I. in Prolegom. §. IX. pag. XCVI.*

18) Conf. Seriem hanc chronologicam Archiepiscorum Ravennatensium cum *Amadesii Disquisit. Tom. I, Proleg. §. IX.*, qui quidem *Petro VI.* statim *Honestum II.*, huicque *Ioannem XIII.* subiungit, unde hi duo Archiepiscopi allatam à me seriem chronologicam concludere possent, praesertim cùm *Honesti* et *Ioannis* nomen saepius in Codice referatur. Cùm verò probe attendi debeat, *Honesti* novies tantum mentionem fieri, *Honestum I.* porro septem annis regnasse, atque plures praecedentium Archiepiscoporum spectato regiminis ipsorum tempore aequalem feudorum numerum contulisse, *Martinum* e. gr. intra sex annos quinque, *Deumdedit* intra tres annos sex, *Dominicum* intra novem annos decem: vel hac sola de causa *Honestus II.*, qui 12 ipsos annos ecclesiam Ravennatensem gubernavit, vix amplius in censum admitti potest. Praeterea scripturae character etiam magis ad primum saeculi X dimidium, quàm ad secundum accedit. *Petro VI.* idcirco in eadem serie locum dedi, quod alias in ea solus *Petrus V.* occurreret, licet *Petri* Archiepiscopi nomen in Codice bis et vicies legatur, eique uni omnes infeudationes sub *Petri* Archiepiscopi nomine factae adscribendae essent, cum tamen non nisi ab anno 904 — 905, idque simul cum *Ioanne XI.* Ecclesiae Ravennatensi praefuerit. Ex maiori scripturae cum primo seculi X. dimidio conformitate haud improbabile redditur, Codicem iam

iam anno 955, quo *Petrus VI.* sibi Coadjutorem assumsit, ad finem perductum fuisse.

19) *Christ. Gottl. Schwarzius de ornamentis librorum pag.* 141. aetatem Codicis huius, à semetipso inspecti, ex nominibus Archiepiscoporum Ravennatensium in eo occurentium diiudicans, illamque Seculi IX. initio assignans, procul dubio toto seculo aberravit, id quod ex serie chronologica Archiepiscoporum à me evoluta sole clarius patescit; Scriptura, qua Codex exaratus est, non unam manum refert, sed triplex eiusdem varietas deprehenditur. Cum tamen characteres forma aevo cuique consueta non dissideant, ad aetatem determinandam unicum specimen sufficit. Usum chartae aegyptiacae usque ad dimidium Sec. XI. testatur *Werhrs.* Idem vero è contrario asserit, usum chartae è libro confectae adhuc Sec. XII. frequentissimum fuisse.

20) Vid. eiusdem *Historisch - litterarischer Versuch etc. pag.* 25 — 26.

21) Cl. *de Murr* in epistola ad *Gerhohum Steigenberger*, Bibliothecae huiatis quondam Praefectum data, et supra Not. 13. memorata ait, se iam dudum accuratiorem de Codice Traditionum Ravennatensium notitiam exoptasse, atque idcirco scripturae specimen efflagitare.

22) *Amadesius l. c. Proleg. §. VII. pag. LXIX. inquit:* „Supersunt tantummodo quinquaginta sex paginae scriptae in anteriore solum parte. Diversis inter se characteribus exaratum est, uti *Garampius* hic atque illic adnotavit; attamen scriptum fere omne videtur seculo X, aliquibus adjectis sequenti seculo praesertim in marginibus, cum nullibi inveniantur chronologicae notae. Specimen etiam characteris provide descripsit *Garampius*, quod nos cum ipso Codice dabimus, additis notis, ubi de rebus, quae iuris erant Ravennatis Ecclesiae, locus erit disserendi.“ Codex totus con-

numeratis quatuor primorum foliorum fragmentis constat 36 foliis, de quibus tamen octo una tantum pagina perscripta sunt, scilicet 1. 10. 15. 17. 30. 32. 33. et 35., folii 1. et 17 pagina adversa, reliquorum sex aversa nihil continente. Paginae scriptae itaque in Codice universim 64 numerantur. Cum *Amadesius* non plures quam 56 prodat, fallitur. Argumentum non ordine chronologico, sed iuxta territoria pertractari, etiam *Steigenberger* l. c. pag. 27. annotavit.

23) In *Wielands neuem teutschen Merkur de anno* 1803, *Tom. II. pag.* 163 — 155, inter ea, quae in *Beiträgen zur Geschichte und Litteratur vorzüglich aus den Schätzen der Münchner Hof - und National - Bibliothek, herausgegeben von C. Freiherrn von Aretin*, praeprimis locum merentur, etiam *Codex Traditionum Ecclesiae Ravennatensis* recensetur.

24) Editionem *Codicis Traditionum Ravennatensium* à comite Marc. Elephantutio parari iam *Franc. Ant. Vitale* monuit in libro, cui Titulus: *Specimen historicum litterarium originis et incrementi Bibliothecae Electoralis Monacensis, quod recurrente die erectionis Electoralis Academiae scientiarum* 28. *Martii* 1784 *pronunciavit in aula bibliothecae Gerholus Steigenberger etc. è Germanico in latinum sermonem vertit et adnotationibus Auctoris suas insuper addidit Abbas Franciscus Antonius Vitale U. I. D. et Patricius Arianensis: Romae ex officina typographica Salomoniana* 1785. 4to. ubi *pag.* 33. *nota* 37. ait: „Indubiam spem mihi praestitit Comes *Marcus Elephantutius*, Patricius Ravennas, meique amicissimus, illud (exemplar Codicis Traditionum Ecclesiae Ravennatis) propediem edendi in suo opere Collectionis Diplomatum Ravennatium aliorumque monumentorum medii aevi.“ Promissioni huic actu ab eodem Comite *Elephantutio* satisfactum esse cl. Bibliothecae Regiae Panormitanae Praefectus *Sterzinger* in epistola Roma 21. Dec. 1804. ad Bib-

liothecae huiatis supremum Praefectum L. Baronem de *Aretin* data, ab eoque humanissime mecum communicata his verbis testatur: „Codex Traditionum Ravennatensium, qui in Bibliotheca Regia Monacensi asservatur, iam à Comite *Marco Fantuzzi* publicatus est Venetiis in opere: *Monumenti Ravennati de' Secoli di Mezzo per la maggior parte inediti: Venezia* 1801. *4to. Voll. 6.* ubi Tom. I. Nro. 1. occurrit sub inscriptione: *Registro di Concessioni enfiteutiche e livellarie della Chiesa arcivescovile di Ravenna, e di donazioni fatte alla Chiesa dal Secolo settimo sino al decimo. Questo Codice papiraceo estisteva nella Biblioteca dell' Ellettore di Baviera.* In Praefatione auctor ait, se apographum Codicis ante annos 27 ab Abbate *Marini* obtinuisse, per decursum ipsum passim notas historicas adspergit. Libenter exemplar operis huius pro Dominatione Vestra (L. Barone de *Aretin*) coëmissem, nisi Comes illud, propriis impensis impressum, inter solos amicos suos distribueret."

Coeterum Comitem *Marcum Fantuzzi*, et Comitem *Marcum Elephantutium* unum eumdemque esse, pro iis tantum noto, qui duas appellationes *Fantuzzi* et *Elephantutius* forte etiam ad duas inter se diversas personas relaturi sint, quos hac de re ablegasse sufficit ad *Notizie degli Scrittori Bolognesi raccolta da Giovanni Fantuzzi: Bologna.* 1781 — 1790. *fol. min.* ubi Tom. III. varii *Fantuzzi* ibidem memorati, praesertim pag. 296. *Giovanni Fantuzzi Iunior*, eos de neminum identitate convincent. Illius enim monumentum typis excusum eo in loco his verbis incipit: *D. O. M. Ioanni de Fantutiis sive mavis de Elephantutiis Patricio Bonon. etc.*

Notae ad Codicem.

a) Fragmentum hoc in omnibus cum scheda peculiari membranacea, infeudationes complures bonorum in territorio Ariminensi sitorum complectente, atque procul dubio non nisi ex errore infeudationibus Territorii Ausimani inserta consentit, quam idcirco ceu supplementum huc spectans, cunctisque lucem affusurum subiiciendam duxi:

Pet̄ qua̅ petiu̅ bona ducarissa relc̄ qnd̄ ursi ducis a dominico archiep̄o de fund̄ q uoc̄ marciliana iu in. ab uno lat̄ fund̄ uiliniano alio lat̄ fund̄ camariano. tcio lat̄ fluuio q uoc̄ usa. quarto lat̄ possidente heredes qnd̄ mauri. Simul et trib⁹ unc̄ fund̄ cellule. ab uno lat̄ fund̄ amotaciano . et possidente galliense . et fund̄ dulliano . et fund̄ ancellano que loca supscripta largita st̄ liuttefredo p̄ honestu̅ archiep̄m. Nec non supradicte bone ducarisse largite st̄ qnq; unc̄ fund̄ miciani cu̅ medietate aqmulo suo . et trib⁹ unc̄ fund̄ camarciani . et duab⁹ unc̄ fund̄ marinioni. et trib⁹ unc̄ fund̄ galeriani . atqj septem unc̄ fund̄ monti Iouis. In ta fin de p̄dicto fundo monte iouis a singulis lateribj possid̄ basilica sc̄i archangeli fundata in loco qui d̄r aceruulis . ab alio lat̄ iura publica. tcio lat̄ fluuio use . quarto lat̄ fund̄ const̄ territorio ariminense.

2) Voces In In lineae in autographo superscriptae sunt.

3) *sex* lineae superscriptum.

4) ut sc̄i Erasmi lineae superscriptum.

5) Eminent. Card. Garampi legit: *pitcinna*,

6) In apographo Eminent. Card. Garampi habetur: *ad copotu̅.*

7) Abbreviatura haec significat *inter affines*, vel *in terra fines*. subintelligendo *sunt*. In Instrumento, Donationem

Ecclesiae Ravennatensis continente, atque à cl. *Maffeio* in *Istoria diplomatica: Mantova* 1727, 4to. *pag.* 143. exhibito legitur *inter ad fines*, quod etiam in alio Instrumento ab eodem l. c. pag. 165. edito recurrit. In *Amadesii* disquisitionibus etc. Tom. I. p. 260. lectio cum nostro Codice concordat: habetur enim *in terra fines.*

8) In Codice primitus exaratum fuerat, *tribuna*; littera *a* postmodum à librario deleta est.

9) Voci *albedo* adiectum est signum omissionis, quod lectorem ad haec verba amandat: *martin⁹ archipbr de murisiano hoc detinet cu suis scribj.* Quae cum contextui aptari non possint, ceu adnotatio librarii consideranda sunt.

10) Fuderat librarii manus initio *actano;* sed litterae *t* expuncta dein ab eo superscripta est syllaba *ci*, ut adeo legendum sit *acciano.* In margine notatum *Aciano.*

11) *in integro* lineae superscriptum.

12) Lectio primitiva fuit *capiano.* Cùm verò librarius litteram *c* per modum correctionis imposuerit litteram *p*, idemque in margine repetierit, dubitari non potest, quin genuina lectio sit *papiano.*

13) Eminent. Card. Garampi legit: *frenatis.*

14) *sorte in* lineae superscriptum.

15) Legebatur primo *lucraciano.* Litterae *a* praecedenti á librario postea absque ulla litura supra appicta est littera *u*, quod Eminent. Card. Garampium induxit ad legendum *Lucruaciano;* sed minus recte, cum in margine habeatur *lucruciano.*

16) Voces: *cu casale suo q dr casale:* superscriptae sunt.

17) Autographum quidem exhibet *anxiniano;* sed librarius punctis duobus primo *n* superpositis, unoque eidem subiecto indicare volebat, legendum esse *axiniano.*

18) Voci *ariniano* additum signum omissionis, quod lectorem ablegat ad verba: *Leto hoc detinet.*

19) In Codice exaratum *centurio.* Litterae *u* à librario dein superposita littera *a*, quod ab eo etiam in mar-

gine factum. Unde Eminent. Card. Garampi legebat *centuario*. Genuina lectio mihi videtur esse *centario*, quod simili correctione supra in voce *lucruciano* not. 15. occurrente stabilitur.

20) Garampius legit *priscus*.

21) Scriptum fuerat primo *docella*. Cùm verò à librario litteris *o* et *c* supra interiecta sit syllaba *mo*, legendum esse patet *domocella*.

22) *orto*, quod fortasse legendum *horto*, lineae superscriptum est.

23) Eminent. Card. Garampii apographum habet *exenadochio*.

24) Card. Garampi legit *pirocti*.

25) Exaratum quidem primo fuerat foncianū; cùm vero littera *f* litteram *p* ceu emendationem sibi impositam habeat, idemque in margine occurrat, manifestum est, veram lectionem esse *poncianū*.

26) Contextus atque etiam margo primo referebant *cordiani*: superposita vero litterae *c* à librario littera *g* indicat legendum esse *gordiani*.

27) Scripturam priorem *caltiniani* librarius, superposita litterae *c* littera f, monuit mutandam esse in *faltiniani*, quod etiam in margine extat.

28) Hìc etiam prius legebatur *caltiniano*.

29) Mendum à librario in hac voce commissum eodem modo, quo supra not. 25. sublatum cernitur, nisi quod emendatio in margine non compareat.

30) Characteres, quibus haec infeudatio exarata est, exiliores quidem, eiusdem tamen aetatis cum praecedentibus sunt.

31) Syllabae *ma* vocis *romano* librarius supra adscripsit syllabam *chi*, ut adeo legendum esse videatur *romachino archiepo*. Apud *Amadesium* vero, qui in Disquisit. in Antistit. Ravennat. Chronotaxim T. I. Proleg. c. IX. chronologicam omnium archiepiscoporum seriem sistit, nulla *Romachini archiepiscopi* mentio habetur.

32) Characteres huius infeudationis aliquanto crassiores minorisque elegantiae sunt, quam hi, quorum specimen subiunxi, nec tamen aetate ab iis differunt.

33) Manus huius infeudationis cum illa convenit, à qua scriptura supra not. 30 memorata originem duxit.

34) Hic in Codice sequuntur voces nonnullæ lituræ obductæ, quæ sese hoc ordine excipiunt: *et paulus q uoc̄ aucello et lupo de uicilino ambo natione longobardc̄*. Specimen scripturæ integram hanc paginam additis iis quoque, quæ expuncta sunt, oculis subiicit.

35) Autographum quidem distincte refert: *aunesto archiepo.* Cum verò Catalogus archiepiscoporum Ravennatensium *Aunesti* nomen ignoret, verosimile est, *Aunestum* eumdem esse cum *Honesto.*

36) Hæc et sequentes quatuor infeudationes pallidiori atramento scriptæ sunt, characteres tamen cum specimine à me exhibito conveniunt.

37) Scriptum primo fuerat *masione;* ex apposita autem à librario super litteras *a* et *s* littera n apparet, legendum esse *mansione.*

38) Sub *Joanne Archiepiscopo* hic intelligendum esse *Joannem XI.* adiecta particula *tantummodo* declarat. Hæc enim aperte *Petrum V.* excludi innuit, qui ab anno 904 — 905 simul cum *Joanne* ecclesiam Ravennatensem gubernavit.

39) Vox p̄br̄ (presbyter) lineae superscripta.

40) Vox *iuxta,* à librarii manu primo profecta, deleta littera *x* et suffecta in eius locum littera *s* ab eodem mutata fuit in *iusta.*

41) Initio legebatur *serbeniano;* mutata autem à librario littera e secunda in i emergit nova lectio *serbiniano,* iteratione in margine confirmata.

42) *sce marie* lineae superscriptum.

43) Characteres huius et sequentium trium infeudationum conveniunt cum illis, quos supra not. 30 indicavi.

44) Eminent. Card. Garampius legit *Frogonis.*

45) In apographo Eminent. Card. Garampii extat *Rachilda.*

46) Ibidem extat *Petro.*

47) Garampi *anconitano et ausimano* habet.

48) Nomen hoc Codex incertum reddit. Videtur enim primo exaratum esse *auhesto*. Litteræ *u* librarius litteram *l*, et litterae *e* rursus eamdem, quæ prius iam aderat, litteram *e* superposuit, iustam sane causam præbens, de vera lectione dubitandi. Legendum putarim *aunesto*, quod, ut supra iam not. 35 à me monitum, in *Honesti* locum immigrarit.

49) Voces *de roma* pallidiori atramento exaratae.

50) MS. habet *larciano*, littera *n* super *a* et *o* adiecta.

51) Verba uncinis inclusa et lineis duabus comprehensa ad calcem huius infeudationis extant, præfixo signo omissionis.

52) *genera franco* 24 lineæ superscriptum.

53) Infra in infeudatione eiusdem argumenti loco *berta* exhibetur *betta*, vide not. 67.

54) Primo librarii calamus dederat *brutolo*, secundis curis haec vox ab eodem mutato primo *o* in *u* transformata est in *brutulo*, quod cum ita alio etiam in loco recurrat, genuinum videtur.

55) *ter ausimano* lineae superscriptum.

56) Eminent. Card. Garampi hic legit *uiginti*.

57) *Ab honesto archiepo* lineæ superscriptum.

58) Vox hæc tam evanida est, ut pæne oculos fallat. Eminent. Cardinalis Garampius legit quidem *Leoncia*; prætulerim tamen *Leoaria*.

59) Abbreviatura c^{9} (cus) lineæ superscripta.

60) In margine habetur *Auxiliano*.

61) Hæc atque omnes reliquae infeudationes characteribus supra not. 30 à me notatis exaratae sunt, unica tantummodo excepta, quæ paulo inferius occurrit et incipit: *Pet qua petiuit arnusto etc.* Hæc enim cum Specimine congruit. Quæ cum pluribus aliis diversæ scripturæ tam præcedentibus quam subsequentibus intermixta sit, vel ex hoc inferri potest, ambos characteres, quos Codex exhibet, eiusdem ætatis esse.

62) *ter ausim* lineæ superscriptum.

63) *cū casalib; et apendicib; suis* adiecto signo omissionis infra lineam subiungitur.

64) *fil⁹ bulgari* lineae superscriptum.

65) Vocabulum *de* sequitur in Codice signum simillimum tribus litteris *nbj*, quod etiam supra in infeudatione incipiente: *Libell⁹ quē petiū iohs castaldus:* post vocem *curte* habebatur, ubi tamen à librario iterum deletum est. Infra in infeudatione incipiente: *Fundū q uoc turrita etc.* bis recurrit primo quidem è litteris *n b a*, secundo verò è litteris *n b m* compositum, similiter à librario utrobique rursus expunctum. Unde patet, nihil plane his signis denotari, eaque salvo contextu ex integro omitti posse.

66) *tepore iohis archiepi* lineæ superscriptum.

67) Supra legitur *betta* pro *berta*. Vide not. 53.

68) tcio lat lineæ superscriptum.

69) Vocis huius ductus vix non omnino oculos effugiunt, unde à Card. Garampio penitus omissa est. Mihi legenda esse videtur *fullonica;* saltem à voce hac, in sequenti infeudatione distincte expressa, non multum abludit.

70) Hìc occurrit signum *n b a*, cuius supra in nota 65 mentio facta.

71) Post hanc vocem comparet signum *n b m*, ibidem memoratum, ambo a librario litura obducta sunt.

72) Eminent. Card. Garampi legit *incapoli.*

73) *q fund' in in* hæ voces lineæ superscriptae sunt; sequentia situ corrupta.

74) *sex unc p unuque fund.* Hæ etiam voces præfixo signo omissionis lineae superscriptæ sunt, sequentibus pariter situ corruptis.

75) Vox *coniux* per totum Codicem nonnisi semel occurrit, ubique locum eius occupante voce *Jugalis.*

Appendix alphabetica Abbreviaturarum in Codice contentarum.

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
	A.		
Adrōpotū – –	Adrompotum, vel Adronpotum		
al̄ – – –	alius – – – – –	56	12
apl̄i – – –	apostoli		
aq̄ – – –	aqua		
aqmulo – –	aquimulo – – – –	48	15
aq̄s – – –	aquis		
archiep̄o – –	archiepiscopo		
arim̄ – –	ariminensis		
atq; – – –	atque		
aur̄ – –	aureus – – – –	63	11
	aurum – – – –	50	2
	B.		
b̄ – – –	bus		
b; – – –			
bē – – –	bem		
bon̄ – – –	bonus		
	C.		
c̄ – – –	con		
c⁹ – – –	cus		
c̄ao senanul̄ –			
cap̄ – –	capientes – – – –	79	11
c̄apana – –	campana		
c̄apaq̄s – –	caputaquis – – – –	32	in marg.
c̄apo – –	campo		
c̄cedim⁹ – –	concedimus		
ces̄ – – –	cessinatensis		
cessinat̄ – –			
ciū – – –	civitas		
coher – –	coherentes – – – –	59	15

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
col̄	colonus	50	26
com̄	comes		
const̄ / cost̄	constitutus	47	24
cu̇	cum		
	D.		
d̄	dum, *vel* dus		
dat̄	Datius	33	28
den̄	denarius	51	11
dī	Dei		
diac̄	diaconus		
dic̄	dictus	31	9
dom̄	domus		
donat̄	donatio	81	11
dr̄	dicitur		
	E.		
ē	est		
eccle	ecclesiae		
eē	esse		
ei⁹	eius		
eps̄	episcopus		
extend̄	extendens	46	21
	F.		
fec̄	fecit	54	8
fil̄	filius *vel* filia	65	12
fin̄ / fin⁹	finis, *seu* fines		
fl̄	filius *vel* filia	51 65	14 12
fud̄ / fun̄ / fund̄	fundum *et* fundus	50	22
	G.		
gem̄ / ger̄ / germ̄	germana *vel* germanus	40 51	13, 33 14
glos̄	gloriosus		

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
	H.		
hab̄	habens, *vel* habitatio		
hd̄ / heds̄	hæredes	44	21
her̄ / hers̄	hæret, *vel* hærentes	27	12
hon̄	honestus		
hp̄	honesta persona		
hr̄	hæret, *vel* hærentes	34	12
	I.		
ia	iam		
ibid̄	ibidem		
ibricib̄	imbricibus	40	9
id̄	id est	81	14
infiḡ	infiguratus	76	1
in in̄	in integro, *vel* in integris	33 47	13 30
int̄	intro vel intra	51 79	22 22
int̄ afin̄ / in tā fin̄ / int̄ fin9 / intr̄ afin̄ / in tr̄ fin̄	inter affines in terra fines	46 51	15 29
iohs̄	Iohannes		
ist̄	ister	60	52
iugal̄ / iugl̄	iugalis	76	7
iulian9	Iulianus		
	L.		
lat̄ / l̄	latus *vel* latere		
latb̄ / laterib̄	lateribus		
latn̄ano	laternano		
libell̄ / liuell̄	libellus		

m'

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
	M.		
m'	mus		
mag̃ / magist̃	magister		
manipul̃	manipula		
mans̃	mansio	42	8
med̃	medius *vel* medietas	73	21
militu̇	militum		
mil̃ num̃	militum numero		
mod̃	modius	50	9
mon̄	monasterium vel mons	56 / 58	13 / 7
m̄sura	mensura		
	N.		
n̄	nomine	89	8
n̄	non *vel* enim		
n^{9}	nus		
neg̃	negotiator		
nn̄igiano	nonigiano		
nr̄is	nostris		
num̄	numeri / numero	39 / 47	29 / 2
	O.		
omi̇	omni		
omib;	omnibus		
onib;	omnibus		
ouener̃	obvenerunt		
	P.		
p̄	per *vel* par		
p̄	præ *vel* pre		
cp̄	pro		
par̃	pario	37	11
partb̃	partibus		
patn^{9}	paternus		
patniani	paterniani		
patno	paterno		
pbr̃	presbyter		

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
pecier̄ – –	petierunt		
ped̄ – – –	pedes – – – –	41	28
pēns }	pensantes – – – –	54	26
pen̄ } – –	vel pensione – – – –	62	15
pet̄ – – –	petitio – – – –	69	6
petiu̇ – –	petivit – – – –	69	6
plm̄ – – –	plus minus – – –	54	12
pōpiano – –	ponpiano – – – –	49	25
pōpiliano – –	pompiliano		
pōr̄ } – –	portio, *vel* portiones		
porc̄ }			
pos̄ – – –	positus – – – –	52	2
	possidens – – – –	51	31
possd̄ – –	possidens *vel* possidet		
prat̄ – – –	pratum		
prat⁹ – –	pratus *pro pratum*		
pred̄ – –	præditus		
p̄tinet – –	pertinet		
p̄turiolo – –	præturiolo *vel* preturiolo –	34	5
p̄publ̄ – –	publicus		
p̄pull̄ – –	pullus		
	Q.		
q̄ – – –	qui *vel* quæ		
qa̅ – – –	quia *et* quam		
qd̄ – – –	quod		
q;̄ – – –	que *et* quae		
qnd̄ – – –	quondam		
qnq;̄ – – –	quinque		
q̄uat̄ – –	quatuor		
quatn̄is – –	quaternis		
quond̄ – –	quondam		
quo2ꝝ – –	quorum		
	R.		
r̄ – – –	rum *vel* rus		
rau̅ } – –	Ravennatensis		
rauenat }			

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
rel̄ – – –	relicta – – – –	28	18
	vel		
	reliquus – – – –	44	20
relc̄ } – –	relicta		
relict̄ }			
redd̄ – –	redditus – – – –	50	9
	S.		
ꝰ – – –	Sinogaliensis		
sꝰ – – –	sus		
s̄ – – –	sunt		
scda – – –	secunda		
scds – –	secundus		
sc̄i – – –	sancti		
sc̄oꝝ – –	sanctorum		
sc̄m – – –	sanctum		
scripul̄ – –	scripulis		
sculdꝝ – –	sculptor?		
sedm̄ – –	secundum		
sic̄ – – –	sicut		
singl̄ } – –	singulus, *vel* singulis		
singul̄ }			
sinogall̄ – –	Sinogaliensis, *vel* Sinogaliæ		
sol̄ – – –	solidus – – – –	65	10
solḍꝝ – –	solidorum		
s̄or et porc –	sortes et portiones – –	48	10
	sorte et portione – –	57	14
sor̄s – – –	sortes, *vel* sortibus		
s̄s – – –	suis		
s̄t – – –	sunt		
subtꝰ – –	subtus		
sumꝰ – –	sumus		
sup̄ – – –	super		
sup̄ – – –	supra		
supb̄ – –	superioribus		
srib̄; – –	sororibus		
	T.		
t – – –	ter, *vel* tur		
tꝰ – – –	tus		

Abreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
t̄a fin⁹	terra fines		
t̄cio	tertio		
tegul̄	tegulis		
tem̄	tempus		
tep̄	tempore		
tepr̄	territorium		
ter̄	ternos	69	4
t̄nos	territorium		
t̄r	terra		
t̄ra	terras		
t̄ras	terræ		
t̄re	tribus		
trib̄	territorium		
trit̄	tantummodo	75	29
ttm			
	V.		
ū	um, *vel* us		
u⁹	us		
uacuamto	vacuamento		
uell̄	vellosus	72	6
uicedn̄o	vicedonno		
uital̄			
ul̄	vel		
um̄ dat	vir magnificus datius		
un̄c	uncia, *vel* unciæ	52	13
uoc̄	vocatur		
ur̄	vester		
uris	vestris		
	X.		
χp̄i	Christi		

Elen-

A.

Index Archiepiscoporum ecclesiae Ravennatensis in hoc Codice occurrentium.

*) Numerus ante duo puncta positus paginam, subsequentes verò lineam indicant.

Aunestus. 56: 11. — 64: 28.

*) Exulat hoc nomen ex Amadesii serie chronologica Archiepiscoporum Ravennatensium. Dubium non esse videtur, quin Honestus sit intelligendus.

Cailo. 63: 25. — 65: 27. — 75: 29. — 76: 3. — 78: 4. — 85: 27.

Constantinus. 41: 5.

Damianus. 29: 17, 25. — 30: 10. — 31: 32. — 32: 12. — 33: 29. — 34: 2. — 38: 25. 39: 30. — 54: 19. — 68: 10

Deusdedit. 25: 30. — 52: 12. — 66: 12, 24. — 72: 8. — 76: 22.

Dominicus. 47: 11. — 55: 19, 32. — 56: 28. — 57: 6, 19. — 64: 14. — 70: 31. — 83: 16. — 100: 10.

Georgius. 37: 19. — 41: 24. — 65: 4. — 69: 21,

Gratiosus. 69: 30.

Honestus. 36: 16. — 50: 31. — 51: 15. — 62: 4, 17. — 67: 9. — 76: 16. — 100: 16.

Ioannes. 26. 11. — 27: 3, 10. — 28: 10. — 32: 5. — 34: 8, 19. — 35: 10, 16, 25. — 37: 5, 28. — 38: 18. — 43: 27. — 50: 4, 20. — 53: 14. — 54: 9. — 57: 20. — 58: 24. — 60: 7, 25. — 62: 2. — 67: 29. — 68: 31. — 70: 27. — 71: 19. — 72: 1, 21, 32. — 73: 4, 15, 26. — 74: 25. — 75: 12. — 77: 16. — 78: 13, 25. — 83: 3. — 85: 7, 19.

Ioannes IX iunior. 33: 17.

Leo. 31: 23.

Martinus. 27: 17. — 28: 19, 26. — 43: 12. — 70: 10.

Petronas vel Petronatius. 29: 9. — 30: 20. — 31: 16. — 35: 29. — 36: 7. — 37: 13. — 68: 21. — 70: 15. — 83: 12.

Petrus. 25: 16. — 40: 25. — 41: 11. — 45: 2. — 51: 7, 28. — 52; 24. — 53: 2. — 58: 7. — 63: 14. — 64: 1. 65: 13 — 66: 4. — 75: 17. — 76: 5, 9, 28. — 80: 6. — 84: 5, 20. — 86: 2, 12.

Romanus. 47: 19. — 71: 10.

Sergius. 30: 28. — 32: 24, 31. — 34: 30. — 39: 17. — 40: 13. — 42: 21, 30. — 49: 4. — 68: 5, 25. — 69: 7. — 75: 5.

Valerius. 69; 13. — 77; 3.

B.

Index Ecclesiarum et Monasteriorum in Codice occurrentium.

Adrompotum. *Vid.* S. *Ioannis* Ecclesia.

Stae Agathae Martyris Monasterium (*Petitio .... de sex unciis fundi larciniani .... in terra fines, ab uno latere iuris mon. scae mariae et agathae martiris mon. episcopii humanae.* 71: 23.— ... *ab alio latere silua scae. Agathae.* 47. 26.)

S. Andreae (Ecclesia?) 47: 28.

S. Andreae et S. Laurentii Monasterium. 82: 20.

S. Angeli Monasterium. 83: 8

S. Apollinaris Plebs. 67: 24.

S. Archangeli Basilica, fundata in loco, qui dicitur Acervulis. 100: 22.

SStorum Archangeli et Mustiolae Monasterium. 78: 27.

Ausimana Ecclesia. 65. 3.

Ausimanae civitatis Plebs. 74: 27.

S. Bartholomaei Apostoli Plebs. 51: 25.

In Bordunclo: *Vid.* S. *Martini* Basilica et S. *Martini* Plebs.

Stae Columbae Monasterium. 65: 17, 22.

S. Damiani Monasterium. 71: 11.

S. Damiani Plebs. 71: 2.

S. Donati Basilica. 70: 21.

S. Erasmi Monasterium. 29: 4.

Stae Eufymiae Martyris Ecclesia. 42. 24.

S. Eufymiae Monasterium. 29: 4.— 30: 16.—

Exeadochium Monasterium: *Vid.* S. *Maria.*

Ficoclensis Ecclesia. 39: 5.

Sta Heugubina Ecclesia. 78: 13.

S. Hippolyti Monasterium. 53: 31.— 82: 4.

S. Ioannis Ecclesia in civitate Sinogaliensi. 52: 27.

S. Ioannis Ecclesia, quae vocatur Adrompotum. 29: 27.

S. Ioannis Monasterium. 60: 28.

S. Ioannis Plebs. 56: 21.— 58: 13.

S. Ioannis in Galilaea Plebs. 27: 4, 14.—

S. Ioannis in Strata Plebs. 63: 9.

S. Ioannis et Pauli Monasterium. 40: 21.

S. Iosephi Plebs. 60: 27.

S Laurentii Basilica. 28: 23.

S. Laurentii Levitae et Martyris Monasterium, fundatum in fundo Variano, qui vocatur Aucanisi. 40: 31.— 72: 2.— 75: 22.

S. Laurentii et S. Andreae Monast. *Vid.* S. *Andreas.*

S. Laurentii Plebs. 28 14.— 51: 10.

S. Leopardi Diaconia. 71: 25.— 74: 21.

S. Mariae Monasterium. 43: 8.— 44: 26.
S. Mariae Monasterium, quod vocatur Exeadochium. 42: 9.
S. Mariae Scotorum Diaconia. 60: 30.
S. Mariae Monasterium, quod vocatur in Tribio. 41: 7.
S. Mariae à Tegianico vel à Tegiano Monasterium in Ravenna positum. 29: 2.— 49: 19.
S. Mariae et Agathae Martyris Montis Episcopii Monasterium. 71: 23.
S. Martini Basilica, quae vocatur in Bordunclo. 33: 23.
S. Martini in Bordunclo Plebs. 33: 25.— 36: 18.
S. Martini Monasterium. 27: 13.— 56: 13.
SS. Mustiolae et Archangeli Monasterium: *Vid. Archangelus.*
S. Paternianis Ecclesia. 78: 20. (*Conf. etiam* 47: 27. —)
Sta Paula Ecclesia: *Vid.* S. *Stephane.*
S. Pauli et S. Ioannis Monasterium. *Vid.* S. *Ioannes.*
S. Petri Basilica. 30: 3.
Ravennatensis Ecclesia. *saepius*
S. Salvatoris Monasterium. 85: 7.
S. Secundinus (*Item in ciuitate heugubio domum quae uocatur dominicalia posita iuxta scm. secundinum*) 79: 30.
S. Siluestri Monasterium. 41: 20.
Sta Stephane, quae dicitur Sancta Paula. 48: 5.
Stae Stephanetis Plebs. 38: 21.— 39: 8.
S. Stephani Diaconia. 40: 7.— 42: 27.
S. Stephani in Munclo Plebs. 84: 15, 26.
Stae Stephaniae Plebs. 37 15.
à Tegianico, vel à Tegiano. *Vid.* Stae *Mariae* Monasterium.
S. Theodori Monasterium (.... *et uacuamenta terrae ubi antea uinea fuit posita da scola ad mon. sci Theodori* 46: 20. — *Petitio..... de terra et silua quae uocatur S. Theodori.* 47: 23.)
Sti Thomae Apostoli Monasterium. 40: 3, 20.— 75: 12.
In Tribio Monasterium. *Vid. S. Maria.*
S. Venantii Monasterium. 74: 15.
S. Vitalis Ecclesia. 51. 1.
S. Vitalis Capella. 51: 8.
S. Viti Plebs. 47: 12.
S. Ypoliti Monasterium. *Vid. S. Hippolytus.*
S. Zenonis Monasterium. 42: 16, 17.

C.

Index Fluviorum in codice occurrentium.

In Territorio Ariminensi.

Avusa, fluvius. 44: 1.— 45: 7, 8.
Avuse, rivus. 41: 9.
Nicipupullus, flumen. 33: 31.
Rubigone, fluvius. 35: 2.
Sambronius, fluvius. 35: 21.
Tertius, rivus. 28: 1.— 46: 35.
Vico, fluvius. 26: 1.
Ursis, rivus. 31: 29.
Usa, fluvius. 27: 7.— 100: 12.
Use, fluvius. 36; 13.— 100: 24.

In Territorio Sinogaliensi.

Aqua salsa, rivus. 56: 16.
Nebula, fluvius. 55: 15.— 57: 26.
Petrosus, rivus. 58: 31.
Scortiosus, rivus. 57: 26.
Tripontio, rivus. 56: 16.

In Territorio Ausimano.

Aspia, rivus. 64: 8, 32. 65: 1.— 74: 20.— 76: 30.
Atrinia, rivus. 63: 28.
Minoccla, rivus. 69: 24.
Saliciano, rivus. 69: 25.

In Territorio Heugubino.

Fontanae, rivus. 78: 17.

In Territorio Feretrano.

Biatuli, rivus. 86: 8.
de Brutano rivus. 84: 14.— 86: 22.
Sapis, fluvius. 84: 15.— 86: 17, 21.
de Valle, rivus. 85: 3.
Usa, fluvius. 86: 22.

Fluvii et Rivi,

quos Codex indicat, nomina eorum tamen silentio praeterit.

In Territorio Ariminensi.

Fluvii. 41: 30.— 54: 5.

In Territorio Sinogaliensi.

Rivi. 51: 20, 21, 22, 23, 31.— 52: 26, 29.— 53: 20.— 54: 5.— 55: 14, 23.

In Territorio Ausimano.

Rivi 63: 17, 19.— 64: 10.— 65: 19.— 67: 1, 2.—

In Territorio Sabronensi.

Fluvius. 82: 6.—
Rivus. 82: 7.

In Territorio Feretrano.

Rivus, qui descendit in (fluvium) Usa. 86: 21.

D.

Index

universalis rerum memoratu dignissimarum in codice occurrentium.

A.

Abbas Petrus Monasterii S Hipoliti. 82: 4.

Acceptor (*Petitio quam petivit acceptor et theodosia iugalis etc.*) 77: 15.

Accessus ripae fluminis. 41: 29.

Acervulis, locus, in quo Basilica S. Archangeli fundata est. 100: 23.

Acianus fundus. 31: 33.

Actor domnicus (*Libellus .... de porcione posita in fundo auiano ..... sub reddito omā ex oīb⁹ modio septimo ..... opera sex ubi ab actore domnico impetrati fuerimus persoluere promittimus lignas cara duo*) 59: 13.

Adam, nom. prop. 53: 12.

Adelberga, iugalis Hermenulfi. 51: 7.

Adelbertus filius Ioseph. 75: 25.

Adrepaldus Agellus. 60: 6.

Adrianus, nom. prop. 67: 29. — 72: 31.

Adrompotum, *vid. in Ind. Eccles.*

Adteperga, iugalis Adrepaldi Agelli. 60: 6.

Advenciola, casale. 28: 30.

Adulfus, nom. prop. 47: 2, 5.

Afraniana Massa, quae vocatur *Ausimo*. 76: 22.

Afriniana Massa, 74: 6.

Afriano (*Petitio ..... de fundo qui vocatur ecclesiastico in integro in terra fines ..... tertio latere afriano*) 66: 15.

Agatha, iugalis Ambrosii Notarii Stae Sedis Apostolicae. 82: 13.

Agatha, iugalis Flori. 56: 28.

Agatha, coniux Stephani. 86: 16.

Agatha, iugalis Tribuni. 53: 33.

Stae Agathae silva. 47: 26.

Agatho, clericus. 78: 24.

Agelione, fundus. 55: 23.

Agellarius, *Martinus*, qui vocatur *Gallato*. *Vid. Martinus etc.*

Agellio, fundus. 77: 17.

Agellis Prato: *Vid. Prato.*

Agello et Agellus fundus. 33: 31. — 44: 11. — 63: 18. — 69: 3. — 72: 10. — 74: 26. — 77: 6.

Agellus Adrepaldus. *Vid. Adrepaldus.*

Agilione, fundus. 55: 20.

Agnella, nom. prop. 32: 11.

Agnellus, clericus, germanus Honesti Pueri. 45: 24.

Agnellus, tribunus. 42 : 20.
Agnen, nom. prop. 32 : 5.
Agnus, (*sub reddito de omni labore modio decimo .... pro herbatico agnum unum.* 60 : 2. — .... *sub reddito de omni labore modio decimo .... pro erbatico agno anotino uno.* 73 : 24.
Albaritus, fundus. 73 : 6.
Albericus, filius. 63 : 12.
Albesinda, nom. prop. 45 : 23. — 84 : 19.
Albesinda, ancilla dei 55 : 27.
Albesinda, iugalis Ingelbaldi. 53 : 13.
Albianus, fundus. 49 : 17, 18.
Albini, germanus Giselprandi. 63 : 13.
Albricus, germanus Giselprandi. 62 : 22.
Aldeprandus, germanus Lupi et filius Giselberti. 51 : 27.
Aldus, filius Ingelberti, germanus Leti et Etitoe. 56 : 6.
Alenanus, fundus. 58, 27.
Alenianus, nom. prop. 80 : 3.
Alfianus, fundus. 52 : 1. — 55 : 13.
Alfino, fundus 34 : 31.
Allianus, vel Alliano, fundus. 54 : 21.
Alticianus, casale. 33 : 6.
Altigianus, fundus. 51 : 29. — 53 : 22. — 54 : 30. — 55 : 6, 31.
Ambrosius, Notarius Stae Sedis Apostolicae. 82 : 12.
Amotacianus, fundus. 100 : 14.
Ampiano, fundus. 70 : 6.
Ampusianus, fundus, qui vocatur in Monte. 28 : 15.
Ana (*Petitio .... de loco, qui vocatur Armantariola, et de loco, qui vocatur Pondus in integris ...., sub pensione .... per unumquemque sol. ana denarios duodecim*) 85 : 25.
Anates (.. *et prato iuris iam dictae scae. rau ecclesiae, quem tenuit maria relicta quondam habundantio una cum laco suo ad anates capiendas*) 31 : 12.
Ancellanus, fundus. 100 : 15.
Ancilla dei, *Albesinda, Imelperga, Sergia, Theodeti, Theodesia, Trasiperga.*
Ancipanus, fundus. 34 : 4.
Andito, fundus. 85 : 13.
Andito de Sorbo, fundus. 85 : 10.
Andito de Unciano, fundus. 85 : 12.
Andreas, nom. prop. 52 : 31. — 67 : 20.
Andreas Dux. 27 : 2, 16.
Andreas, Dux civitatis Ariminensis. 27 : 9.
Andreas, pater Giselprandi. 51 : 12.
Andronella (*Petitio ...., de mansione pede plana .... cum solo terrae suo proprio cum stacione ante se et modica curticella retro se atque andronella iuxta se*) 41 : 16.
Anestasius, tribunus. 54 : 27.
Anna, nom. prop. 29 : 16. — 84 : 19.
Anna, filia Lupicini tribuni. 35 : 9.
Anna, iugalis Ioannis. 43 : 26.

Anna, iugalis Petri Magistri militum. 47: 10.
Anna, iugalis Sergii. 53: 2.
Anniano, fundus. 69: 10.
Ansiperga, iugalis Iohannacis. 70: 14.
Anso, nom. prop. 53: 6.—74: 18
Anso, pater Rodrudae. 86: 1.
Anticiano, fundus. 35: 11.
Anticus, fundus. 73: 27.
Antiliano, fundus. 34: 22.
Antinianus fundus, qui *Praeculici* vocatur. 64: 29.
Antisianus, fundus. 35: 30, 32.
Antistes, (eadem notione ac Archiepiscopus.) 76: 11.
Antoniano (fundus). 64: 5.
Antuciano. 35: 21.
Antusa, iugalis Theucaristi. 34: 24.
Sti Apollinaris festivitas. 71: 15, 17.
Appendices (*Petitio .... de sex unciis fundo paterno cum casalibus et appendicibus suis*) 35: 17.
Appiano, casale. 39: 13.
Appiniano, fundus. 74: 4.
Aquadrubio (*Petitio .... de domocella cenacolata .... constituta in ciu. arimines. ab uno latere possid. bonifacio a duobus latb. platea publica una que pergit a pusterula sti. thome apli. aquadrubio ubi est petra odiosa*) 43: 22.
Aqua viuli. *Vid. Ursus et Ioannes.*
Aqua vivola. 64: 4.
Aquiliano, fundus. 33: 5.
Aquimola (*quae praedicta loca cum terris et vineis campis .... aquis aquimolis vel omnibus infra se habentes*) 48: 15.
Aquimulus (*Petitio .... de decem unciis in integro fundi muciani cum aquimulo suo.* 29: 11.— *Petitio.... de octenis unciis fundi ocriniano et oliano et fundi musiano in integris cum aquimulo suo territorii Ariminensis.* 33: 1.— *Nec non supradictae bonae ducarissae largitae sunt quinque unciae fundi miciani cum medietate aquimulo suo*) 100: 18.
Aragusto, fundus. 55: 1, 3.
Arca rupta. 25: 19.,
Arcani, fundus, 80: 9.
Arcaula, fundus. 80: 11.
Archipresbyter, Martinus de Murisiano. *Vid. Martinus.*
Arcilionoe, fundus. 50: 8.
Arcinianus, fundus. 60: 8.
Arcioni, locus sic dictus. 46: 27.
Arcole, fundus, 47: 30.— 48: 4.— 55: 5.
Arcolenti, fundus. 39: 26.
Arcrifoliano, casale. 33: 11.
Arduinus, filius Arduini. 65: 12.
Aregusto, fundus. 55: 32.
Arfora (*sub reddito de omni labore modio lino manna decima. uino arfora quarta.* 50: 25.) *saepius.*
Argelionis, fundus. 59: 6.

Argentarius, Rodemarius. 42: 14.
Aries (*sub reddito ..... pro erbatico arietes duos.* 56: 4. — *sub pensione solidos* III. *et arietem unum uellosum.* 72: 6. — *sub pensione arietes tres cum lana sua.* 71: 14.
Ariniano, casale. 38: 3.
Ariniano, fundus. 27: 11, 13. — 37: 6.
Ariole, fundus. 31: 18.
Armantariola, locus sic dictus. 25: 23. — 85: 20.
Armatus, nom prop. 40: 7.
Arnulfus, filius Ioannis. 64: 25.
Arnustus, germanus Ermenaldi. 65: 26. — 75: 28. — 76: 4.
As, Assis, (*sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima uino arfora quarta ex ase peruectum omnem terraticum .... in civit. Sinogal.* 60: 17. — *.... sub reddito de omni labore modio decimo lino manipula decima uinea si pastinaueritis arfora quarta ex ase peruectum omne terraticum in civit. Sinogal.* 61: 8.)
Asilliano, fundus. 35: 1.
Asitilis (*domus et parietes cum hospitiis ortis vel omnibus spatiis in civitate perusina ... Ia peruetusta ingredientibus portam pulchram parte sinistra cum omnibus asitilibus vel uasis circumquaque adiunctis*) 81: 8.
Asprandus, castaldus. 74: 1.
Astiniano, fundus. 70: 6.
Astulfus, nom. prop. 56: 5.
Ategiano vel à Tegiano (*in terra fines ab uno latere fundus coranda. alio latere massa scae mariae ategiano. tertio latere fundus poncionanus etc.*) 49: 20.
Aternana massa. 65: 4.
Aternanus, fundus, 71: 1, 12.
Atiana massa. 29: 21.
Atiliano, fundus, qui *Coloniolo* vocatur. 77: 8.
Atilianus fundus. 31: 24. — 67: 13. — 74: 12, 16.
Atilianus fundus, qui *Paternus* et *Casale* vocatur. 31: 24.
Atto, filius Racconis. 76: 11.
Aucanisi fundus. *Vid. Varianus* fundus.
Auciniano, fundus. 58: 27. — 59: 20.
Auctenta (*Verum etiam et medietatem de prato et formis quattuor, quem tenuit quondam mansunio .... et medietatem de terra et prato a singulis lateribus riuo qui vocatur tertio et planca prati quem tenuit quondam urso tribuno alio latere prato quem tenuit quondam adulfo auctenta numero ariminens.*) 47: 2.
Audirosus, nom. prop. 75: 4.
Augiciani, fundus. 33: 29.
Aviano, fundus. 59: 5, 8.
Aura marina, fundus. 48: 8.
Aureus infiguratus (*sub pensione uno aureo infigu-*

rato. 27 : 8. — *sub pensione viginti quatuor aureos infiguratos*) 66 : 2. — 68 : 2.
Aureus infiguratus solidus. *Vid. Solidus.*
Aurum (... *sub pensione in auro solid. singul.* 68 : 29. *sub pensione in auro tremisse duo*) 72 : 11.
Ausianello, fundus. 75 : 1.
Ausimana Massa. 65 : 28. — 66 : 5. — 67 : 11. — 75 : 29.
Ausimo Dux, germanus Iohannis Diaconi Stae Heugubinae Ecclesiae. 78 : 13. —
Ausimo Massa : *Vid. Afraniana.*
Ausprandus, nom. prop. 25 : 11.
Autiliano, fundus (*) 69 : 22.
Auxiliaris, fundus. 30 : 12, 25.
Auxiliaris fundus, ubi resident familiares Stae Ravennatensis Ecclesiae. 44 : 6.
Auxiliaris, Mons domnicatus Stae Ravennatensis Ecclesiae. 32 : 26.
Auxinianus fundus. 32 : 14 — 34 : 3.
Axiniano, fundus. 35 : 31. — 36 : 2.
Axis (*Petitio ... de mansione pede plana in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa.* 41 : 12. — .... *quae domucella habet murum ex luto usque ad grate, reliqua vero axe castrale constructa.* 42 : 3.

B.

Bacaudanis exercitalis (*Petitio quam petivit Bacaudalis exercitalis a Sergio Archiepiscopo*) 68 : 24.
Bailonianus fundus. 34 : 27.
Balneari fundus. 38 : 10.
Balneum (*Petitio ... de domo in integro cum superioribus et inferioribus cum triclineo et balneo*) 43 : 28. *saepius.*
Bandiforus (*Item fundus grumarini in integro cum suprascriptis lateribus simul et portione quem tenuit quondam dominicus bandiforo cum suis iustis et certis inter afinibus*) 46 : 6. (**)
Barbara, iugalis Leoncii clerici et chartularii Stae Ravennat. Ecclesiae. 54 : 19.
Barbarica casale. 33 : 9.
Barbatus, nom. prop. 69 : 29.
Barbianus fundus. 25 : 29.
Baro de Bulgaro. 76 : 27.
Basi maiore, fundus. 85 : 15.
Basi minore, fundus. 85 : 16.
Basiano, casale. 28 : 31.
Basilii, casale. 27 : 4.
Basilius, nom. prop. 31 : 32.
Bassiano, fundus. 69 : 23.

*) In margine legitur Auxiliano pro Autiliano.

**) Vox Bandiforus eadem notione ac Bandophorus.

Baulinianus fundus. 34: 17.
Bem (*sub pensione solidos duos bem.* 28: 24. — *sub pensione aureos infiguratos solidos duos bem.* 29: 23. — *sub pensione bem aureos infiguratos solidos.* 77: 24. (*))
Benedictus, Diaconus Ariminensis Ecclesiae. 40: 24.
Bengno, nom. prop. 27: in margine.
de Bengno, Petrus. 40: in margine.
Benigna, iugalis Sergii Tribuni. 31: 23.
Berta, iugalis Ermenaldi. 76: 7.
Berta, mater Giselbrandi. 51: in margine.
Betta, iugalis Ermenaldi. 66: 4.
Betulicus, fundus. 74: 5.
Bibiano, fundus. 35: 25.
Bizantius aureus (*sub pensione quattuor bizancios aureos*) 63: 10. —
Bizantius bonus (*sub pensione duorum bizanciorum bonorum*) 76: 7.
Blanca iugalis Iohannacis. 30: 9.
Bolaniano, fundus. 74: 30.
Bolinianus fundus. 44: 10. — 64: 2.
Bolinianus fundus, qui dicitur *Perinus.* 64: in margine.
Boloniano, fundus. 69: 10.
Bona Ducarissa, relicta Ursi Ducis. 100: 9, 17.
Bona, filia Tribunaci. 40: 12.
Bonifacius, nom. prop. 43: 20.
Bonus, germanus Widonis, et filius Ermae. 67: 9.
In Borduncio. *Conf. Index Ecclesiarum etc.*
Bruniano, fundus. 33: 20.
Brutanus, fundus. 85: 30.
Brutulo, fundus. 67: 32.
Brutulo, fundus, qui vocatur *Sulustriano.* 66: 19.
Bulgarisca finis (*Petitio .... de sex unciis fundo paterno cum casalibus et appendicibus suis. Simul etiam et senas uncias trium fundorum staciano et raiano seu sintiliano, territorii ariminensis a singulis latteribus antuciano et fluuius sambronis et fundus sariano atque fine bulgarisca*) 35: 22.
de Bulgaro, Baro. *Vid. Baro.*
Bulgarorum terra. 44: 22.
Bulgarus, pater Stephani. 74: 9
Bugiano, fundus. 49: 8.
Bulusianus, fundus. 69: 9.
Burga, honesta persona. 63: 25.

C.

Cabriano, casale. 33: 8.
Cacianus, fundus. 34: 16.
Calcinaria (*uia quae uadit ad calcinariam*) 82: 9.

*) Vox Bem originem ducere videtur de voce Bisse, qui et Bes dicitur quasi bis triens, vel triente demptus. Confer Glossarium med. et infim. latinit. auctore Carl. du Fresne du Cange, in voce Bisse.

Calcinianus, fundus. 65: 8.
Caldariolum (*Petitio .... de domocella cenaculata habente in superiora cubiculos tres, et inferiora canafa cum coquula et caldariolo etc.*) 41: 27.
Caldarium (*Petitio .... de domocella cum superioribus et inferioribus suis habente in superiora triclinio et cubiculos duos et inferiora canafa et caldario*) 40: 2.
Calubriano (*Petitio .... de fundo siboliano qui et prato longo uocatur a singulis lateribus calubriano et gabiano et rabiano et fundus petronianus etc.*) 28: 28.
Calvigiano, fundus. 70: 11.
Camarcianus, fundus. 29: 12. — 100: 19.
Camariana, casale. 30: 5.
Camarianus, fundus. 100: 11.
Campana, iugalis Anestasii Tribuni. 54: 28.
Campana, iugalis Gisonis. 28: 9.
Campana, iugalis Martini Agellarii. 72: 8.
Campaniano, fundus. 68: 16.
Campetellus, fundus. 49: 10.
Campiano, fundus. *Vid. Pampiano.*
Campo, qui dicitur *Consulare*. 33: 20.
Campo longo. 64: 5.
Campo maiore, vallis. 62: 14. — 72: 22.
Campo Marisci. 29: 31. — 30: 1.
Campo, qui vocatur *Stabulis*. 29: 32.
Cana Phanaria, casale. 33: 12.
Canafa, Canapha et Canava (*Petitio .... de domocella cum superioribus et inferioribus suis habente in superiora triclinio et cubiculos duos et inferiora canafa et caldario*. 40: 1. — *Libellus quem petiuit .... de sorte et portione in fundo aternano .... sub reddito de omni labore modio decimo lino seu canafa manipul. X.* 71: 3. — *Petitio .... de domo .... habente in inferiora canapha et stacione.* 43: 1. — *Libellus .... de sex unciis fundi larciniani .... sub reddito de oleo libras centum quinquaginta lino tremisse tres Canaua tremisse duo, ficas reste quinquaginta. Capistros de canaua per unumquemque hominem unum longum ped. decem per unumquemque.* 71: 30.
Caneta. *Vid. Cannetum.*
Caniano, fundus. 29: 1.
Canino, Ioannes. *Vid. Ioannes.*
Cannetum (*uinea quae infra ipsa terra pastenata est cum canetas*) 54: 14.
Canterio, fundus. 70: 2.
Caō Senaul, fundus, qui vocatur Pratum. 34: 15.
Capiciuto, Ioannes. *Vid. Ioannes.*
Capitiniano, casale. 39: 11.

Capitinianus, fundus. 32 : 9. — 37 : 7.
Caprianus, fundus. 33 : 4 — 70 : 2.
Caprilia, fundus. 34 : 31.
Caput (*Petitio .... de una petia terrae per podismum designata da uno capite perticas duocentas quinquaginta et da alio capite similiter*) 53 : 15, 17.
Caput aquis, fundus. 32 : 6.
Carbonaria (*Libellus .... de castello .... edifficato in monte .... cum mu..... et carbonariis et cum omnibus edificiis suis etc.* 62 : 7. — *Petitio .... de fundo spinaciano et larciano .... in terra fines ab uno latere fundus cornito .... ab alio latere iuris monasterii Staecolumbae reliquis lateribus strata publica ..... urpano et carbonaria et fundus rotarii etc.* 65 : 19.)
Carcarione, fundus. 44 : 3, 30.
Carianus fundus. 55 : 13.
Cariniano, fundus. 46 : 3.
Carlo (*Libellus .... de portione sale .... ab uno latere platea publica quae uadit ad portam sci. zenesii. alio latere pos. carlo a iura sci. petri. tertio latere pos. romana. quarto latere pos. stefano uenetico etc.*) 45 : 19.
Carreum vel Carrus (*Libellus de portione posita in fundo auiano .... sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo .... exenio uero turta munda una pullo pario uno ..... opera sex ubi ab actore domnico imperati fuerimus persoluere promittimus lignas carra dua etc.*) 59 : 14.
Carta, Cartula, Cartularius: *vid. Charta etc.*
Casa (*Petitio .... de casa in integro cum curte et orto posita in loco qui uocatur fullonica;* 78 : 25. *Libellus .... de solo terrae ubi casa edificata est nouiter infra ciuitatem ausimanam.* 72 : 13)
Casa alta, fundus. 79 : 23.
Casa campo, fundus. 86 : 18.
Casa episcopana, fundus. 37 : 1.
Casa liscalaria, fundus. 54 : 32.
Casa Marci, fundus. 80 : 10.
Casa merata, fundus, qui dicitur *Cerro cavo.* 86 : 13.
Casa merati. 85 : 1.
Casa mezana, quae vocatur *Cerro cavo.* 84 : 6, 12.
Casa novula. 80 : 2.
Casa pede plana (*Libellus ... de casa pede plana posita infra ciuitat. Sinogal.*) 50 : 15.
Casa radia, fundus. 54 : 31.
Casa vetere, fundus. 52 : 25, 30.
Casa vetere, locus in fundo Gallaciano. 51 : 16, 25.
Casale Diaconiae Sti Leopardi civitatis Ausimanae. 71 : 25.
Casale, locus sic dictus 34 : 21.
Casale, fundus. 35 : 3. *Vid. etiam Atilianus* fundus.

Casale Iovis. 31: 33.
Casale Mauri, fundus. 57: 22. — 62: 4.
Casale Puerorum, quod *Romoalde* vocatur. 53: 4.
Casale, quod *Silua scura* et *Lacus* appellatur. 32: 17.
Casale viginti. 29: 28.
Casalicclo, fundus. 25: 13. — 30: 12, 24, 29. — 32: 2. — 35: 3. — 36: 17. — 37: 29. — 45: 30. — 49: 7.
Casalicclo Diaconiae Stae Mariae Scotorum. 60: 30.
Casalis, fundus, qui *Casalis* vocatur. 45: 26.
Casalitorti: *vid. Emilianus* fundus.
Cassianus, fundus. 69: 31.
Castaldus Asprandus. 74: 1.
Castaldus Ioannes. 72: 12.
Castaldus Radigisi. 69: 12.
Castanica, fundus. 83: 13.
Castellione, fundus. 25: 26. — 47: 29.
Castellum. (*Petitio .... de castello in integro ..... edificatum in monte ..... qui ofania uocatur etc.*) 62: 4.
Castellum, quod vocatur de *Ernosto*. 66: 6.
Castellum Felicitatis. 37: 27.
Castellum, quod fuit Hubaldo et Hermenaldo. 75: 20.
Castruciano, fundus. 36: 10. — 38: 23.
Cata paterie: *vid. Paterie.*
Catiliano, fundus. 49: 5.
Catucianus, fundus. 39: 4.
Cavatico, fundus. 48. 6.
Causidiano, fundus. 44: 16.
Celidiano, fundus. 50: 1.
Cellae Fausti, Massa. 85: 8.
Cella Mariana, fundus. 35: 1.
Cella Piteinna, fundus. 29: 22.
Cellula (*Libellus ... de monasterio Sti Thomae Apostoli cum cellula sua et cum omnibus sibi pertinentibus*) 75: 13.
Cellula, Cellulas vel Cellolas, fundus. 33: 7. — 34: 25. — 35: 14. — 36: 1, 9. — 46: 2, 25. 49: 11. — 85: 3. — 100: 11.
Censura legum (*sed quia per biennium illi* (Honesto Archiepiscopo) *pensio non fuit data, secundum legum censuram postea ex omni supra dicta massa pensio ab eo* (Gislerio) *non fuit recepta*) 76: 18.
Centario, fundus. 37: 30.
Centum, fundus. 28: 10. — 39: 27.
Centum, fundus cum casale suo, qui *silua scura* vel *lacus* appellatur. 32: 16, 20.
Centum Jugera, fundus. 52: 19.
Centum viginti, fundus. 34: 14.
Cereniano, fundus. 63: 16, 20, 21.
Cerisianus, fundus. 63: 28.
Ceritulo, fundus. 30: 31.
Cerno; *Vid. Solita*, fundus.
Cerrito; *vid. Foronianus*, fundus.
Cerro cavo, fundus; *Vid. Casa* Merata; et *Casa* Mezana.

Cerrum longum, fundus. 63: 26
à Cervolano, pagus. (*Petitio .. de octenis unciis fundi ocriniano .... Simul etiam et casale qui uocatur galeriano in integro territ. ariminens. pago a ceruolano a singulis lateribus*) 33: 3.
Cesenula (*Petitio ... de terra et silua quae uocatur sci. theodori ... in terra fines ab uno latere padule ..... a quarto latere cesenula*) 47: 28.
Cesiano, vel Cesianus, fundus. 30: 29. — 66: 16, 22.
Ceula, fundus. 48: 7.
Chartarum munimen (*Donatio .... de fundo casalicclo in integro cum munime cartarum*) 37: 29.
Chartula (*et terras et uineas, quem* (quas) *per donationem cartula contulimus in S. Raven. ecclesiam*) 53: 27.
Chartularius Eccl. Ravennat., Leoncius Clericus. 54: 18.
Christina, iugalis Andreae Ducis. 27: 16.
Christophorus, nom. prop. 35: 16.
Ciciliano, Casale. 33: 12.
Cissianus, fundus. 54: 1. — 67: 30. — 70: 5.
Cisterna (*Petitio ... de domb in integro cum superioribus et inferioribus suis ..... posturios duos cisternas duas*) 43: 29.
Cisterna, fundus, qui et Iulianus vocatur. 46; 15.
Civitas, *saepius.*
Clausura vinearum (*Petitio ... de casa in integro cum curte et orto posito in loco qui vocatur fullonica. Sitque et portionem in integro de monasterio sanctorum archangeli et mustiole ibidem posito cum clausura uinearum in integro*) 79: 1.
Clausurula, fundus, 77: 19.
Clericus, *Agatho, Agnellus, Ioannes, Ioannes Villicus, Leoncius Chartularius.*
Cliiano, fundus. 50: 5.
Cliviniano, casale. 39: 13.
Clodiolanus, fundus. 77: 21.
Clusiano, fundus. 68: 26.
Clusura, fundus 77: 6, 11,
Coelum tectum (*Petitio ... de spacio terrae celo tecto ubi proido esse videtur de rectorio scae. rau. ecclesiae posito infra ciuit. Ariminens.* 45: 3. — *Petitio .... de duabus casis in integro cum curte et portico et puteos tres et necessarios duos. et solum terrae coelum tectum et cum omnibus earum pertinentibus.* 70: 18.)
Colicclo, fundus. 54: 3.
Colina longa (*Petitio .... de fundo ticiano ..... Verum etiam colina longa, quae et furianus uocatur in integro cum casalibus et appendicibus suis*) 46: 17.
Colomnello: *vid. Columnella.*

Coloniolo, fundus: *vid. Atiliano*, fund.
Colonis, casale. 69: 23.
Colonus (*pernectum omnem terraticum per uos colonos etc.* 50: 12. — *per nos colonos* 50: 26.)
Columnella (*simul et coquina cum superiora sua axe colomnello constructa scindulis cooperta*) 43: 3.
Columnellae marmoreae. 45: 5.
Comes, Gocio, *Rodulfulsus, Rodulfus, Tetbaldus, Wido.*
Comitatus Agubinus (*omnia quantum a iure scae. rau. ecclesiae infra ipsum comitatum agubium inuenire potuerimus*) 80: 14.
Comitissa, Ingelrada. *Vid. Ingelrada.*
Coniux, Agatha. 86: 16.
Conke, locus in Territorio Ariminensi. 37: 20.
Conke, castrum. 46: 11.
Consortie, fundus. 64: 21.
Constancius: *vid. Constantius.*
Constanico, fundus. 68: 29.
Constantina, iugalis Leonis. 52: 11.
Constantinus, nom. prop. 56: 27.
Constantinus, filius Emmonis. 67: 8.
Constantius, nom. prop. 60: 22.
Consul, Paulus eminentissimus. *Vid. Paulus.*
Coquina (*Petitio ... de domo ... simul et coquina cum superiora sua axe colomnello constructa*) 43: 3.
Coquula (*Petitio .... de domocella cenaculata habente in inferiora canafa cum coquula et caldariolo*) 41: 26.
Coranus Mons. 65: 21.
Corbiliano, casale. 33: 7.
Cordianus, fundus. 63: 5.
Corfiniano, casale. 33: 10.
Coriliano, casale. 29: 19.
Corilianus et Corillianus, fundus. 62: 21. — 63: 3, 27.
Cornianello, fundus. 63: 2. — 68: 22.
Cornianus, fundus. 35: 32.
Corniliana Massa. 39: 22.
Corniliano, fundus. 31: 27.
Cornita, vel Cornito, fundus. 65: 16. — 71: 27.
Cornutula, fundus. 51: 2. — 52: 15.
Corociano, fundus. 63: 8.
Coroniano, casale. 39: 12.
Corpus (*Libellus .... de sorte et portione ex corpore massae merulariae.* 57: 8.
Corrigiano, fundus. 74: 30.
Corticiano, fundus. 30: 32.
Cristoduli, iugalis. 45: 23.
Cristoduli, iugalis Picardi. 47: 9.
Cristina: *vid. Christina.*
Crypta (*in terra fines ab uno latere praedictum forum publicum .... quarto latere cryptas et orto quem tenet theodorus*) 43: 9.
Cubiculum (*Petitio .... de domocella .... habente in supe-*

riora triclinio et cubiculos duos) 40 : 1.
Curciano, casale. 39 : 11.
Curdinianus, fundus. 39 : 10.
Curicius tribunus. 35 : 15.
Curniano, fundus 35 : 13.
Cursiano, fundus. 75 : 8.
Curticella (*Petitio ... de mansione pede plana ... cum solo terrae suo proprio cum stacione ante se et modica curticella retro se* 41 : 15... *verum etiam orticella extendens in longo pedes treginta septem ..... ab uno latere mansio praedicti martini pirotti ..... quarto latere curticella senatri iuris monasterii sci. zenonis* 42 : 15.)
Curtis (*Petitio .... de domocella cenacolata .... cum curte et sex unciis putei*) 43 : 17.
Curtis Honorii. 72 : 17.
Curtis S. Laurentii. 75 : 21.
Cypitula, casale. 28 : 30.

D.

Datius (*Petitio quam petiuit Iulianus tribunus et datius ciuitatis ariminensis et sergia iugalis a martino archiepiscopo de fundo siboliano.* 28 : 25. — *Petitio quam petiuit Johannes tribunus et datius ciuitatis ariminensis etc.* 30 : 19. — *Petitio quam petiuit theodosius tribunus et datius ciuitatis ariminensis,* 33 : 27. — *Libellus ... de sorte et portione ... in fundo qui vocatur fontanula, const. territorio heugubino. in terra fines ab uno latere strata publica ..... a tertio latere possidente petro datio.* 78 : 18) (*)
Decanus 80 : 3.
Defensor eccl. Ravennatens. Prescus : *vid. Prescus.*
Deficas reste : *vid. Fica reste.*
De fico : *vid. Upaldus,* fundus.
Degianus, fundus. 49 : 14.
Demurello, fundus. 58 : 30.
Denarius (*pro exenio et erbatico et opere dare debeatis denarios decem et octo*) 57 : 3.
Denarius argenteus (*Petitio... de sorte et portione fundi ornita ..... sub pensione ..... sex denarios argenteos,* 83 : 15.
Denarius bonus (*Petitio ... de sorte et portione ..... sub pensione denarios bonos tres*) 85 : 4.
Deodatus, nom. prop. 38 : 13.
Deodatus tribunus civit. Ariminens. 29 : 8.
Desideria, iugalis Eleutherii. 41 : 23.

Deus-

*) Vox Datius eadem forte notione ac vox Datarius; videtur enim originem suam ducere de voce Datio sive Datium.

Deusdedit, nom. prop. (*Petitio quam petiuit deusdedit ex tribus et uitalinus et petronaci diac. germ.*) 35 : 28.
Diaconus, *Benedictus, Felix, Ioannes, Petronas, Petrus, Stephanus.*
Digiano, fundus. 52 : 28.
Digna, nom. prop. 53 : 10.
Domiciano, fundus. 30 : 32. — 39 : 20.
Dominator (*a quarto latere terra et silua ipsi dominatore constituto territorio sinogal.*) 57 : 28.
Dominicia, iugalis Iohannacis. 73 : 25.
Dominicia, iugalis Ioannis. 72 : 20.
Dominicia, iugalis Massi. 73 : 14.
Dominicus, nom prop. 55 : 18. — 57 : 25. — 58 : 5, 23. — 60 : 5.
Dominicus, Bandiforus (*Bandophorus?*) 46 : 6.
Dominicus, tribunus. 32 : 29.
Dominicus Veneticus. 50 : 15
Dominium (*Libellus quem petiuit ... sub dominio et potestate stefano uilico etc.* 56 : 7. — .... *sub dominio Iohanni presbytero etc.* 56 : 10.)
Domitianus, fundus. 30 : 32. — 38 : 16. — 39 : 20.
Domnica Mansio : *vid. Mansio.*
Domnicalia (*Item in ciuitate heugubio domum quae uocatur domnicalia posita iuxta scm. secundinum cum orto et uinea seu nucareta et orto qui uocatur panisi.* 79 : 29. .... *deductum per nos colonos in domnicalia uestra in castruciano* 38 22.)
Domnicus Actor : *vid. Actor.*
Domocella (*Petitio .... de domocella cum superioribus et inferioribus suis etc.* 39 : 31. — *Petitio .... de domocella cenaculata habente in superiora cubiculos tres, et inferiora canafa cum coquula et caldariolo.* 41 : 24. — *Petitio de domocella cenacolata in integro cum superioribus et inferioribus suis habente a duobus partibus muro usque ad gratem ex luto lapide axis columnellis constructa sindolis tecta una cum modicis tegulis et imbricibus ..... constituta in ciuitate Ariminensi.* 43 : 13.) .... *quarto latere domucella sci. georgii numero arimenens.* 43 : 24.)
Donationes, chartula collatae in S. Ravennat. Ecclesiam. 53 : 27.
Donatianus, nom. prop. 57 : 12.
Donatus, nom. prop. 68 : 10.
Draconarius (*Immo etiam quinque pecias uinearum quas tenuit quondam secundus draconarius cum suis iustis et certis inter afinibus*) 46 : 9.
Ducarissa, *Bona* et *Rodelinda.*
Ducarissa, vinea : *vid. Vinea.*
Dulia fundus. 28 : 20.

Duliano, fundus. 36: 10. — 100: 15.
Duliolo, fundus. *Vid. Lamaticia.*
Dulio, fundus. 46: 4.
Dullianus, fundus. *Vid. Duliano.*
Duo Centa, fundus. 27: 28. — 31: 2.
Duo Lacora: *vid. Viciano*, casale.
Dux, *Andreas, Ausimo, Honestus, Ioannes, Iulianus, Leto, Martinus, Urso, Ursus.*

E.

Ecclesiasticus, fundus. 66: 13, 21.
Egressus domus: *Vid. Ingressus.*
Eldebertus, nom. prop. 56: 12.
Eldemarius, nom. prop. 59: 19.
Eleotherius, gloriosus Magister militum Sinogaliensis. 49: 3.
Eleuc..... Mons. 25: 26.
Eleutherius, nom. prop. 41: 23
Eleutherius, germanus Leonis. 52: 23.
Eleutherius Villicus. 55: 17.
Emilianus, fundus, qui et Casalitorti vocatur. 54: 23.
Eminentissimus Consul, Paulus. *Vid. Paulus.*
Emmo, pater Ildeberti et Constantini. 67: 8.
Episcopii Mons. 71: 24.
Episcopus, *Leo, Petrus.*
Erbaticum: *Vid. Herbaticum.*
Ergmenberga, iugalis Astulfi. 57: 5.
Erma, mater Widonis et Boni. 67: 9.
Ermenaldus, genere Francorum. 66: 3.
Ermenaldus, germanus Arnusti. 65: 26. — 76: 4, 6, 15.
de Ernosto, castellum. 66: 6.
Esmidus, nom. prop. 65: in margine, bis.
Etitoa, filia Ingelberti, et soror Aldi et Leti. 56: 6.
Eudosia, nom. prop. 21: 15.
Eufraxia, iugalis Nicolai Tribuni. 82: 25.
Stae Eustochiae Porta: *vid. Porta.*
Eustrogia, iugalis Radigisi castaldi. 69: 13.
Exeadochio: *vid.* Monasterium Stae Mariae, in *Ind. Eccles.*
Exenium, Hexenium (*Libellus ..... de sorte et portione ex corpore massae merolariae..... sub reddito modio decimo uino arfora quarta pro exenio et erbatico denarii decem et octo.* 57: 17. — *..... sub reddito de omnibus septimo uino arfora tertia hexenio modio unum et medium.* 56: 2.)
Exoitus et Introitus: *Vid. Introitus.*

F.

Fabianus, fundus. 72: 10.
Fabrica, fundus. 39: 18.
Fabrica, Mons. 75: 18.
Fabricula, fundus. 31: 25, 27. — 39: 23. — 44: 4, 30.
Fagio Quarto: *Vid. Petra* ficta.

Falcariola, Massa. 67: 26.
Faltinianus, fundus. 44: 19, 22, 33.
Familia (*Petitio .... de senas uncias principales in integro duorum fundorum spiriliano et cornutula sinogaliens. ab uno latere fundi uerriano et ueclano et ab alio latere senas uncias suprascriptorum fundorum quas familia* *) *scae. rau. ecclesiae tenere uidetur*) 52: 18
Familiares (*Verum etiam et fundus qui uocatur carcarione et fundus fabricula in integris cum terra sacionale a singulis lateribus fundus uerocianus et fundus auxiliaris ubi resident familiares scae. rau. ecclesiae*) 44: 6.
Famulus (*Petitio de fundo qui vocatur altigiano in integro in terra fines ... ab alio latere possidente nos ipsi petitores .... nec non et una petia terrae posita in fundo petritulo in terra fines a duabus lateribus possidendum famuli sci rau. ecclesiae* 52: 4. — *Petitio .... de unà petia terrae per podismum designata ..... in terra fines ab uno latere uia publica ab alio latere terra famuli sci. rau. ecclesiae.* 53: 19. — .... *et alia petia terrae modiorum duodecim posita in loco qui dicitur petritulo ab uno latere possidente famuli sci rau. ecclesiae.* 53: 24. — *Libellus quem petiuit stefanus presbyter et famulus scae. rau. ecclesiae de tertia portione terrae et uineae posita in fundo montonis territorio sinogaliens.* 55: 9. — *Libellus quem petiuit urso et stephania iugalis famulus scae. rau. ecclesiae de terra culta.* 59: 25. **)
Faniano, fundus. 30: 6.
Faraon, Magister militum. 77: 3.
Farnandus, nom. prop. 67: 19.
Fatini, fundus. 70: 29.
Fatinis, fundus 74: 29.
Fausti Cellae Massa. *Vid. Cella.*
Februaria (*in kalendas Februaria*) 60: 32.
Felicitas, iugalis Dominici. 58: 23.
Felicitas, iugalis Stephani. 68: 4.
Felicitatis Castellum. 37: 27.
Felix, Diaconus et Vicedominus vel Vicedonnus. 38: 24.
Fermosia, iugalis Audirosi. 75: 4.
Ferrania, fundus. 80: 1.
Ferriano, fundus. 33: 32.
Festivitas S. Apollinaris. 71: 15, 17.
Fibianus, fundus. 64: 19. — 68: 5.

*) Codex habet familias, sed male.

**) Iterato legitur famuli sancti Ravennat. Ecclesiae, pro sanctae Ecclesiae.

Fica resta (*Libellus .... de sex unciis fundi larciniani ... sub reddito de oleo libras centum quinquaginta. lino tremisse. rest. canaua tremisse duo. ficas reste quinquaginta.* 71: 31. — *Libellus .... de terra modiorum quadraginta .... sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima ficas restas tres.* 72: 25.
Ficareto, fundus. 25: 2. — 31: 19.
Ficlinas: *Vid. Figlinas.*
de Fico: *vid. Ualdus.*
Fidiianus, fundus. 68: 14, 19.
Figlinas, casale. 28: 21.
Figlinas, fundus. 38: 9. — 44: 25, 30 — 75: 6.
Filinciati, fundus. 31: 20.
Fine Sinata (*Petitio ... de fundo qui uocatur ecclesiastico .... in terra fines ab uno latere fundus oclasiano ab alio latere septem fontes tertio latere afriano quarto latere fine sinata*) 66: 15.
Fine Bulgarisca. *Vid. Bulgarisca.*
Flacianus et Flatianus, fundus. 37: 3, 23. — 38: 29.
Flaminea (.... *in terra fines ab uno latere flaminea currente ..... In terra fines a singulis lateribus fundus papianus ..... et flaminea currente*) 49: 13, 27.
Flavianellus, fundus. 63: 15, 20.
Flavianicus fundus. 69: 1.
Flavianus fundus. 25: 14. — 30: 25. — 32: 25. — 34: 22.
Flaviniano, fundus. 68: 26.
Florentius, nom. prop. 41: 4.
Florianus fundus. 27: 7.
Florie fundus. 64: 22.
Florus, nom. prop. 56: 27.
Florus, presbyter. 79: 19.
Flumicello, fundus, qui vocatur *Sabloncello.* 34: 16.
Foemina nobilissima Valeria, *Vid. Valeria.*
Fontanula, fundus. 78: 14.
Forma (*Verum etiam et medietatem de prato et formis quatuor.* 46: 29. — *Verum etiam et pratum cum formis suis ..... Simul et terras atque prata seu formas quatuor in fundo duocenta.* 27: 24, 27.
Formosa, iugalis Andreae Ducis. 27: 2, 10.
Fornuli fundus. 44: 16.
Foronianus, fundus, qui vocatur *Cerrito.* 70: 22. *)
Fortunati, fundus. 27: 18. — 46: 26.
Forum publicum (*Petitio .... de domo ....., tegulis et imbrici-*

*) Apud Amadesium (Chronol. Antist. Ravennat. Tom. I. Append. No. XX. p. 260) legitur: „In territorio Liuiensi plebe S. Petri qui vocatur in cerito."

bus tecta, simul et coquina .... cum curte et orto et puteo const. infra ciuitatem ariminensem ad latus forum. in terra fines ab uno latere praedictum forum publicum alio latere platea publica) 43 : 6, 7.
Forus Simfroni (*In terra fines ... ab alio latere riuus .... et forus simfroni*) 82 : 8.
Fossatum (*.... ab uno latere fossato qui est posito inter ipsum uualdum qui uocatur de fico*) 66 : ult.
Fragaciano, fundus. 84 : 23.
Fraxinito (fundus?) 79 : 22.
Friganianus fundus. 86 : 20.
Friturianus fundus. 69 : 4.
Frogerius, nom. prop. 51 : 13.
Fuce, fundus. 80 : 9.
Fufianus fundus. 28 : 24.
Fullonica, locus sic dictus. 78 : 26. — 80 : 1.
Fundamentum (*Petitio ... de spatio terrae celo tecto ... ab uno latere tres columnellos marmoreos fixos et fundamenta de muro antico qui extendit usque ad auusa*) 45 : 6.
Furiano, casale. 33 : 13.
Furianus : *vid. Colina* longa.
Fuscarini haeredes. 44 : 21.
Fusso, fundus. 79 : 16.

G.

Gabiano, fundus. 28 : 29. — 80 : 12.
Gaiano, fundus. 82 : 23.
Gaifa. 83 : 5, 9. (*)
Galacianus maior, fundus. 51 : 16.
Galacianus minor, fundus. 51 : 17.
Galeriano, casale. 29 : 13. — 33 : 2.
Galeriano maiore, fundus. 30 : 4.
Galerianus fundus. 38 : 11. — 47 : 12. — 100 : 20.
Gallato, Martinus. *Vid. Martinus.*
Gallianus, fundus. 36 : 1. — 48 : 11.
Galliense (*Petitio de fundo qui vocatur marciliana ..... Simul et tribus unciis fundi cellule, ab uno latere fundus amotaciano. et possidente galliense. et fundus dulliano etc.*) 100 : 14.
Gallio, nom. prop. 50 : 30.
Gallus, fundus, constitutus inter Anconam et Sinogaliam. 73 : 31.
Gariliano, fundus. 53 : 29.
de Gariprando, Urso. 84 : 4.
Gariprandus, nom. prop. 85 : 26.
Garus, Gaudentius. *Vid. Gaudentius.*
S. Gaudentii Porta : *vid. Porta.*
Gaudentius Garus, nom. prop. 78 : 19.
Gaudentius, pater Guittinis. 36 : 7.

*) Utrum Gaifa sit mons, vallis, fundus vel alius locus, propter laesionem Codicis divinari non potest.

Gaudiosus, pater Georgii. 78 : 4.
Gaviano, fundus. 46 : 11.
Gaviliano, fundus. 55 : 4.
Gauriolo (fundus?) 27 : 7.
Gemina, fundus. 67 : 16.
Geminum, fundus. 65 : 31.
Genaria, iugalis Dominici. 60 : 5.
Genecia (*Petitio .... de quatuor unciis principales in integro fundi cissiani cum oliuetis ab uno latere fundus sala et ab alio latere fundus colicclo seu a tertio latere fundus maliciano simul et terras sacionale et prata qui fuit ex iura quondam genecia* (*) *usque ad fluuio percurrente*) 54 : 5.
Geniciano, fundus. 31 : 28.
S. Georgii domucella : *vid. Domocella.*
Georgius, nom. prop. 24 : 23. — 52 : 31. — 59 : 3.
Georgius filius Gaudiosi. 78 : 4.
Georgius, Notarius Ecclesiae Ravennat. 89. 25.
Georgius, Presbyter Stae Heugubinae Ecclesiae 78 : 25.
Germanus, filius Leoniani 34 : 1.
Gesibertus, Presbyter 59 : 18.
Gezo, nom. prop. 50 : in marg. — 51 : in marg.
Gibalsis, fundus. 68 : 11, 17.
Gisa, iugalis Gallionis. 50 : 30.
Giselbertus, nom. prop. 50 : 31.
Giselbertus, pater Lupi et Aldeprandi 51 : 28.
Giselprandus, germanus Albini. 63 : 13.
Giselprandus, germanus Albrici. 62 : 22.
Giselprandus, filius Andreae. 51 : 12.
Giselprandus, filius Bertae. 51 : in marg.
Gisla, iugalis Arduini filii. 65 : 13.
Gislerius, nom. prop. 75 : 17. — 76 : 16.
Gislerius, filius Gisleri. 76 : 12.
Giso, nom. prop. 28 : 9
Giso, germanus Ioannis et Tacemanni. 64 : 28.
Glaciano (*a quarto latere riuo qui est inter glaciano et casa uetere*) 51 : 24.
Glandaticum (*Libellus .... de rebus et pertinentiis uestris in fundo casalicclo .... sub reddito modio septimo lino manna septima. pro glandatico den. duos.* 36 : 20. — *Libellus .. de quatuor unciis fundi qui vocatur cliiano .... sub reddito de omni labore modio decimo uino medietatem. oliuas uero et glandatico in integro in domnico proficiat etc.* 50 : 10.)
Gloriosa, nom. prop. 49 : 2.
Gloriosus Dux *Honestus*, Gloriosus Magister militum *Mauritius* et *Verus*.

*) Vox Genecia eandem videtur habere significationem cum voce Gynaeceum apud Du Cange in suo Glossario med. et infim. latinit.

Gocio, comes. 41 : in margine.
Gordianus, fundus. 38 : 31. — 44 : 18, 19, 32.
Graderia, fundus. 77 : 18.
Graniano, fundus. 51 : 2. — 59 : 7.
Granum, feudalis redditus : *saepius.*
Grate (*Domucella habens murum ex luto usque ad grate.* 42 : 3. — ... *quae domus et meta tegulis et imbricibus tectas muro usque ad gratem.* 40 : 10.)
Grateria, iugalis Gregorii. 69 : 7.
Grateriae Iuris, fundus. *Vid. Iuris.*
Gregoria, iugalis Ioannis. 35 : 24.
Gregorius. 64 : 9. — 69 : 6.
S Gregorii terra, 75 : 21.
Grimualdus, Comes : 64 : in margine.
Grumarini fundus. 46 : 4.
Guaano, fundus. 33 : 5.
Gualderata, iugalis Stephani villici. 56 : 8.
Gualdesia, iugalis Rotdegarii. 55 : 28.
Gualdo, sive Gualdus, nom. prop. 55 : 29.
Guittinis, germanus filius Gaudentii. 39 : 6.
Gulisiano, fundus. 86 : 19.
Gulusiano, fundus. 84 : 23.
Gumiperga, iugalis Razonis. 50 : 19.
Gusbertus, nom. prop. 41 : 10.
Guuiano, fundus. 38 : 26, 28.

H.

Habundantius, nom. prop. 31 : 11.
Harduinus : *vid. Arduinus.*
Heldericus, nom. prop. 86 : 11.
Heraclius, Imperator. 81 : 13.
Herbaticum (*sub reddito de omni labore modio decimo .., pro herbatico et glandatico et exenio et opere denarios treginta.* 50 : 27. — ... *pro erbatico arietes duos.* 56 : 4.)
Hermenaldus, nom. prop. 75 : 20.
Hermenulfus, nom. prop. 51 : 6.
Hexenium : *vid. Exenium.*
Hilaria. *Vid. Illaria.*
Hildebertus. *Vid. Ildebertus.*
Honestus, nom. prop. 53 : 2.
Honestus, gloriosus Dux. 85 : 13.
Honestus Puer, germanus Agnelli clerici. 45 : 24.
Honestus, Tribunus. 31 : 15. — 36 : 6.
Honorata, iugalis Adriani. 72 : 31.
Hospitium (*Domus et parietes cum hospitiis ortis uel omnibus spaciis in civitate perusina etc.* 81 : 2.
Horama, iugalis Dominici Tribuni. 32 : 30.
Horticella (*Petitio ... de domocella cenaculata ... uerum etiam orticelle extendens in longo pedes decem et septem et semisse*) 42 : 10.
Hortus, qui vocatur *Panisi.* 79 : 31.

Hortus Patagrasi. 82: 14.
Hubaldus, nom. prop. 75; 20.
Hubertus, nom. prop. 74: 22.
Hugo, filius Tedaldi. 80: 6.
Humilianus, fundus. 46: 2.

I.

Iapellis, fundus, extra civitatem Augubinam. 79: 33.
Ieniciano, fundus. 31: 33.
Ildebertus, germanus Constantini, filius Emmonis. 67: 7.
Illaria, iugalis Georgii. 59: 3
Imbrex (*Petitio .... de domo .. una cum turre sua ... tegulis et imbricibus tecta*) 42: 2. *saepius.*
Imelperga, religiosa ancilla dei. 37; 26.
In borduncio. *Vid. Ind. Eccles*
Incolome, idem ac incolume. 58: 16.
Inferiora et Superiora domûs. *Vid. Superiora.*
Inga, iugalis Arnulfi, filii Ioannis. 64: 26.
Ingelbaldus, nom. prop. 53: 13.
Ingelbertus, filius Rotmundi. 64: 26.
Ingelbertus, pater Aldi et Leti et Etitoae 56: 7.
Ingelrada, nom. prop. 41: 19.
Ingelrada, Comitissa. 47: 18.
Ingressus et Egressus (*Petitio .... de domocella cenaculata ... que domucella habens murum ex luto usque ad grate tegulis et imbricibus tecta cum puteo in integro cum ingresso et egresso suo usque in platea publica*) 42: 5.
Insula, casale. 29: 28.
In Tribio; *Vid.* in *Ind. Eccles.*
Introitus et Exoitus (*Petitio ... de castello ... et cum carbonariis et cum omnibus edificiis suis et cum introito et exoito suo*) 62: 8
Ioannes, nom. prop. 35: 24. — 43: 26. — 57: 19 — 58: 22. — 60: 24 — 67: 19, 22. — 72; 20. — 83: 17. — 84; 2.
Ioannes, pater Arnulfi. 64: 26.
Ioannes, qui vocatur *Canino.* 78 : 3.
Ioannes, qui vocatur *Capiciuto.* 60 : 14.
Ioannes, Castaldus. 72: 12.
Ioannes de civitate Sinogaliensi. 54: 8.
Ioannes Clericus (*Petitio quam petiuit leo et potencia iugal. constancio et maria iugal. theodosio et maura iugal. leo et maria iugal. iohannes et iusta iugal. iohannes clericus et maria iugal. a iohanne archiepiscopo*) 60: 24.
Ioannes Clericus. 78: 24.
Ioannes Clericus et Villicus Ravennat. Ecclesiae. 45: 1.
Ioannes, Diaconus S. Heugubinae Ecclesiae. 78: 12.
Ioannes, Diaconus Ecclesiae Ravennat. 89: 10, 20.
Ioannes, Dux. 66: 11.

Ioannes, germanus filius Bulgari (forte Baronis de Bulgaro) 76: 28.
Ioannes, honesta persona. 63: 32.
Ioannes de Guido. 36: 15.
Ioannes, pater Ioannis. 83: 2.
Ioannes, filius Ioannis de Guido et Rosae. 36: 15.
Ioannes, lector sacri Palatii. 29: 24.
Ioannes de Ma.... 27: in marg.
Ioannes, pater Petri. 74: 24.
Ioannes, Presbyter, germanus Stephani. 56: 11. — 58: 12.
Ioannes de Silvari. 58: 6.
Ioannes de civitate Sinogaliensi. 54: 8.
Ioannes, Tribunus et Datius civitatis Ariminensis. 30: 19. — 36: 26.
Ioannes, germanus Ubaldi, Tacemani et Gisonis. 64: 37.
Ioannes, Vicarius numeri Ariminensium. 39: 29.
Ioannes et Ursus, germani, qui vocantur Aqua viuli. 41: 20.
Ioannia, filia Ioannis. 83: 2.
Ioannia, iugalis. 26: 7.
Ioannia, iugalis Ioannis Castaldi. 72: 13.
Ioannia, iugalis Theodosii Tribuni Civitatis Ariminensis. 30: 28.
Ioannia, relicta quondam Dominico Venetico. 50: 14.
S. Ioannis terra. *Vid. Terra.*
Ioseph, pater Adelberti. 75: 25.
Iovis casale. 31: 33.
Iovis, locus sic dictus. 51: 4.
Iovis Mons, fundus. 100: 21.
Iovis Vicus. 81: 4.
Ipatia, iugalis Vitalis, filii Sergii. 34: 8.
Ister loci (... *sub pensione de oleo sestaria treginta quinque secundum ister loci*) 60: 32 — 73: 2. (*)
Istriano, casale. 25: 12. — 30: 21.
Itano, iugalis Widonis Comitis. 76: 21.
Iugalis pro Coniux; saepius.
Iuliana, nom. prop. 79: 18.
Iulianola, fundus. 49: 27.
Iulianus, nom. prop. 52: 9.
Iulianus, tribunus et Datius civitat. Ariminens. 28: 25.
Iulianus, gloriosus Dux civitat. Ariminens. 28: 18.
Iulianus de Lupari. 60: 14.
Iulianus, filius Venerii. 43: 11.
Iulianus, fundus, *vid. Cisterna.*
Iura publica (... *in terra fines de praedicto fundo monte iouis .... ab alio latere iura publica*) 100: 23.
à Iure, de Iure, Iuri, Iuris, Iura (*in terra fines a duobus lateribus fundus agello et fundus clusura iuris scae. rau. ecclesiae.* 77: 6. — *Petitio.... de capella sci. vitalis et sortes et portiones quae pertinent de*

*) Vox Ister eadem notione ac vox Consuetudo.

iure scae. rau. ecclesiae. 51: 9. — *concedimus vobis fundum castellione in integro, et in fundo arcole quantum de nostro iure inuenire potueritis.* 48: 1. — *Simul etiam et duas plancas positas in loco qui dicitur silua miciana a singulis lateribus fundus duocenta ..... et de secunda planca prati a singulis lateribus strata publica et prato iuri scae. rau. ecclesiae.* 31: 6. — *Petitio .... de monte qui uocatur fabrica ... in terra fines .... tertio latere monte iura sci. laurencii et terra de aliis hominibus.* 75: 22.

Iuris Grateriae, fundus. 77: 9, 12.

Iusta, iugalis Ioannis. 60: 24.

Iustitia (*pro glandatico dare promittimus omni anualit. mancoso uno deducto omnem iustitiam per nos colonis usque in civitatem Sinogaliens.*) 58: 3, 19. — 59: 16.

cum Iustis et Certis (.... *Item tria funda in integro. cessiano lanieto et casalicclo ... cum suis iustis et certis in tra. finib.* 45: 33. — *Item fundum grumarini in integro .... quem tenuit quondam dominicus bandiforo cum suis iustis et certis int. afinib.* 46: 7.)

Iustinianus, nom. prop. 37: 12.

Iustinus, nom. prop. 83: 17.

K.

Kalendas (... *in kalendas februaria*) 60: 32.

Keriberga, iugalis Ubaldi. 76: 9.

L.

Labriano, fundus. 79: 34.

Lacora Duo: *Vid. Viciano*, casale.

Lacus, fundus. *Vid. Centum*, fundus.

Lacus (... *et prato iam dictae scae. rau. ecclesiae quem tenuit maria relicta quondam habundantio una cum laco suo ad anates capiendas*) 31: 11.

Lamaticia, fundus, qui vocatur *Duliolo* 70: 20.

Lanieto, fundus. 30: 29. — 45: 30.

Larciano, fundus. 65: 14.

Laroinianus fundus. 71: 20.

Laternano, fundus. 36: 27.

Latrociano, fundus. 69: 17.

Latroniano, casale. 33: 9.

Laurentia, iugalis Maiorani. 68: 31.

S. Laurentii de Curte Terra: *vid. Terra.*

Laurianus, fundus. 69: 15.

Lauritus, fundus. 34: 10. — 35: 3. — 55: 4. — 70: 24. — 77: 4, 18.

Lauterius, Presbyter, filius Stephani Villici et Gualderatae. 56: 9.

Lectile: *vid. Manu lectile.*

Lector S. Palatii Ioannes. *Vid. Ioannes.*

Legum censura: *vid. Censura.*
Leo, nom. prop. 52: 11. — 58: 11. — 60: 21, 23. — 68: 9. — 83: 11. — 85: 26.
Leo, Episcopus Ausimanae Ecclesiae. 65: 3.
Leo, germanus Eleutherii. 52: 24.
Leo, pater Petri. 78: 4.
Leo de Plano. 58: 11.
Leo, pater Tepaldi. 47: 22.
Leo, Presbyter. 71: 10.
Leo, nobilis vir. 33: 17.
Leo Mus, fundus. *Vid. Umbrianus*, fund.
Leoncius clericus et chartularius S. Rav. Eccl. 54: 17.
Leonianus, pater Germani. 34: 2.
Leonicus, nom. prop. 46: 32.
Leoparda, iugalis Zenonis. 54: 28.
Leopardus, qui vocatur Maripassus. 73: 3.
Leopartus, vel Leopertus, nom. prop. 69: 20.
Leto, Dux. 27: in marg.
Leto, filius Ingelberti, et germanus Aldi et Etitoae. 56: 6
Libiano, fundus. 33: 21.
Libra, pondus (... *sub reddito de oleo libras centum quinquaginta*) 71: 29.
Licinianus, fundus. 73: 30.
Lignum, feudalis redditus. 59: 14. ubi *lignas* pro *ligna* habetur.
Lilianus, fundus. 77: 21, 23.
Liliosa, nom. prop. 55: 30.
Lilius, colonus. 26: 5.
Limes publicus (.... *a singulis lateribus fundus duocenta et limite publico*) 31: 3. *Alibi saepius.*
Liminianus, fundus. 34: 9.
Liminianus minor, fundus. 34: 10.
Linum (... *sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima*) 37: 9. *Alibi saepius.*
Liscule, fundus. 44: 24.
Lisianus, fundus, qui vocatur *Puciolo.* 77: 7.
Litterae (*sub reddito de omnibus septimo uino arfora tertia hexenio modio unum et medium de grano mano litterae pulos paria dua*) 56: 3.
Liutefredus, nom. prop. 100: 16.
Locrucianus, fundus. 32: 15.
Longianus, fundus. 63: 4.
Longobaldie, fundus. 64: 22.
Lotaciano, fundus. 69: 14.
Lubiana, iugalis Theodosii. 71: 18.
Lucia, nom. prop. 24: 23.
Luciano, casale. 33: 12.
Luciliano, fundus. 69: 16.
Lucruciano, fundus. 33: 19. — 36: 3.
Lulonici mons. *Vid. Mons.*
Lunis, fundus. 49: 25. — 54: 22.
Lunula, fundus. 49: 7.
de Lupari, Iulianus: *vid. Iulianus.*
Lupicina, iugalis Ioannis. 57: 19.

Lupicinus, nom. prop. 35: 9.
Lupicinus, Agellarius. 38: 17.
Lupicinus, Presbyter. 85: 6.
Lupicinus, Tribunus, pater Annae. 35: 20.
Lupo, nom. prop. *Vid. Lupus.*
Lupus, germanus Aldeprandi et filius Giselberti. 51: 27.
Lupus, Presbyter civitat. Ausiman. 75: 11.
Lupuuara, iugalis Pauli. 70: 30.
Lusiano, fundus. 68: 26.
Lusurio, casale. 33: 9.
Luvianus, fundus. 49: 6.

M.

Macenulus, fundus. 82: 3.
Maceria, fundus. 47: 14.
Maceriola, fundus. 26: 13.
Macriniano, casale. 39: 11.
Macriniana Massa. 81: 10.
Macrinianus fundus 39: 4.
Magister militum, *Eleotherius, Faraon, Mauritius, Petrus, Theodorus, Verus, Vitalis.*
Magnificus vir, Stephanus: *vid. Stephanus.*
Maior Massa. 74: 17.
Maioranus, nom. prop. 68: 30.
Malcianus, fundus. 54: 3.
Mallianus, fundus. 68: 15.
Mancipium (*Donatio quam fecit Valeria in civ. perusina ..... id est sex unc. in domibus uineis mancipiis montibus etc.*) 81: 15.
Mancosus, (... *pro glandatico dare promittimus omni annual. mancoso uno.* 58: 3. — ... *sub pensione sol. mancosos tres.* 76: 25.)
Mandricus fundus. 47: 15.
Manipula (... *sub reddito de omni labore modio decimo lino manipula decima uinea si pastinaueritis arfora quarta*) 61: 8.
Manna (... *sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima uino arfora quarta*) 60: 17.
Mano Littere (.... *sub reddito de omnibus* (modio) *septimo uino arfora tertia hexenio modio unum et medium de grano mano littere pulos paria duo oua viginti*) 56: 3. (*)
Manonianus, fundus. 52: 20.
Mansio Domnica (.... *deductum omnem iustitiam per nos super escriptis colonis usque in ciuitatem Sinogaliae in mansione domnica nostra*) 58: 20.
Mansio iuris Diaconiae S. Stephani. 40: 7.
Mansio Martini, qui vocatur Pirotulo. 42: 8.
Mansio Pede plana (*Petitio .... de mansione pede plana in integro posita in ciuitate Ariminensi.* 41: 6. — *Petitio ... de mansione pede pla-*

*) Alibi pro mano littere legitur manu lectile. De voce Litera conf. du Cange in voce Lecteria.

na in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa sindolis tecta, 41 : 11.)
Mansunius, nom. prop. 46: 30.
Mansuriano, fundus. 39: 25.
Manu lectile (.... *Libellus... de rebus et pertinentiis vestris in fundo casaliccio .... sub reddito modio septimo ... pro glandatico den. duos. exenio grano manu lectile quartario medio pullum unum.* 36: 21.— *Libellus ... de duabus unciis fundi ariniano .... exenio grano manu lectile quartarium unum.* 37: 10.
Maraciana, fundus. 33: 6.
Mararelo, nom. prop. 49: 2.
Marcello (*Libellus ..., de modiorum quadringenti nonaginta posita in duorum fundorum qui vocantur aucinianoet alenano territorio sinogal. ab uno latere marcello ...*) 58: 28.
Marcianus: *vid. Martianus.*
Marciliana, fundus. 100: 10.
Maria, iugalis Adami. 53: 12.
Maria, iugalis Constancii. 60: 22.
Maria, iugalis Datii civitat. Ariminens. 30: 20. — 33: 28.
Maria, iugalis Eleutherii villici. 55: 17.
Maria, iugalis Gualdi siue Gualdonis. 55: 29.
Maria, iugalis Honesti Tribuni 31: 16. — 36: 7.
Maria, iugalis Ioannis. 58: 22.
Maria, iugalis Ioannis Clerici. 60: 24.
Maria, iugalis Ioannis Clerici et villici Raven. Ecclesiae. 45: 2.
Maria, iugalis Iuliani, filii Venerii. 43: 12.
Maria, iugalis Leonis. 60: 23.
Maria, iugalis Pascalis. 56: 26.
Maria, iugalis Stephani. 64: 13.
Maria, iugalis Theodori Negotiatoris 36: 30.
Maria, iugalis Ursi Gualdi. 55: 29.
Maria, filia Stephani Villici et Gualderatae. 56: 10.
Maria, relicta quondam Habundantio. 31: 10.
Stae Mariae Ategiano, sive à Tegiano, Massa. 49: 20.
Mariana Massa. 85: 23.
Mariano, fundus. 38: 3.
Mariniano, fundus. 35: 12.— 46: 23.
Marinionis, fundus. 29: 12.— 100: 19.
de Marino, ursus. 84: 18.
Marinus, filius Mauri. 37: 17.
Marionis fundus. 35: 32.
Maripassus: *vid. Leopardus.*
Marisci campus. 29: 31.— 30: 1.
Marsiciano, fundus. 78: 7.
Martianus fundus. 39: 3.— 50: 8.
Martianus fundus, qui *Montone* appellatur. 49: 15. *Vid. etiam Montone.*
Martina, nom. prop. 58: 23.
S. Martini, fundus. 74: 27.
S. Martini Mansio: *vid. Mansio.*

Martinus, nom. prop. 55: 18. — 57: 25. —
Martinus Agellarius. 72: 7.
Martinus Agellarius, qui vocatur Gallato. 61: 1.
Martinus Archipresbyter de Murisiano. 101: 11.
Martinus Dux civit. Ariminens. 34: 19. — 45: 22. —
Martinus, filius Mauri. 37: 17.
Martinus, qui vocatur *Pirotulo.* 42: 8. et *Pirotti.* 42: 13.
Masana Terra: *vid. Terra.*
Maseniano, fundus. 65: 20.
Massa. *saepius.* (*)
Massae Maioris Terra. *Vid. Terra.*
Massale (*Petitio ... de fundo sala rupta .... alio latere limite massale*) 76: 30.
Massus, nom. prop. 73: 14.
Matenanus, fundus. 69: 8. — 75: 14.
Mauniano, fundus. 49: 9.
Maura, iugalis Iohannacis. 70: 9.
Maura, iugalis Theodosii. 60: 23.
Mauri casale, fundus. 57: 22. — 62: 4.
Mauriano, fundus. 38: 8.
Mauritius, gloriosus Magister militum. 32: 23. — 39: 16. — 42: 29.
de Mauro, Petrus. 40: in marg.
Maurosa, iugalis Barbati. 69: 29.
Maurus, nom. prop. 37: 22. — 38: 6. — 100: 13
Maurus, pater Marini et Martini. 37: 18.
Maxinianus, fundus. 71: 27.
Meapolis, civitas. 80: 5.
Medana (... *in terra fines pra ..... de medana alio latere riuo etc.*) 64: 8.
Militum fundus. 28: 12.
Merata casa: *Vid Casa.*
Mercurius, Presbyter 85: 5.
Merolaria, fundus: *vid. Unianus.*
Merolaria Massa. 56: 31. — 57: 15. — 61: 4.
Merolaria Terra. *Vid. Terra.*
Merularia Massa. 57: 8.
Metatum (*Petitio .... de domocella .... cum curte et orto iuris mon. sci. thomae. et muro publico. seu platea publica. simul et metata duo in superiora posita*) 40: 5.

*) Massa, Massum, Masa, Masada, voces eiusdem notionis et originis, ac Mansa et Mansus, certus agrorum modus, seu, ut quidam volunt, conglobatio ac collectio quaedam possessionum ac praediorum, quam Graeci συγκτησιν vocant. Ita Du Cange l. c. in voce Massa. — In Codice nostro sequentes denominantur Massae, scilicet: Afraniana, Afriniana, Alternana, Atiana. Ausimana, Ausimo, Cellae Fausti, Corniliana, Falcariola, Macriniana, Maior, S. Mariae à Tegiano, Mariana, Merolaria, Merularia, Salutis, Sinogaliensis.

Meturiano (... *ab uno latere fundus siuiciano. alio latere fundus pisarone tertio latere meturiano*) 35 : 6.
Mezana Casa: *vid. Casa.*
Miziana Silva. 31 : 2, 3. —
Micianus fundus. 100 : 18.
Miciliano, fundus. 69 : 17.
Mil. num. (... *in terra fines uilla alba et mediana seu tusianulo quae ouenerunt scae. rau. ecclesiae per petronacine mil. num.*) 79 : 28. (*)
Mille Iugera, fundus, 29 : 18.
de Milo Terra. *Vid. Terra.*
Mimianus fundus. 68 : 16.
Missiliani fundus. 28 : 11.
Missus (... *in ciuitate ariminensi salvare debeamus in casa et in uasis nostris usque dum Missus uester uenerit ad tollendum*) 36 : 24.
Modius (... *de sorte et portione ex corpore massae merulariae sub reddito de omnibus modio decimo uino arfora quarta.* 57 : 9. — *Petitio ... de loco qui dicitur casa uetere .... capiente ipsa terra modiorum centum quinquaginta.* 51 : 18. — *Petitio ...., de terra modiorum plus minus centum et decem .... sub reddito de omni labore modio decimo. lino manna decima.* 60 : 7, 16.)
Moiolus (*Petitio ... de sexaginta moiolis ... terrae in fundo qui vocatur Valle*) 62 : 18.
Monacianus fundus. 67 : 17.
Mons Auxiliaris. 32 : 26.
Mons Coranus. 65 : 21.
Mons Eleuc. ... 25 : 25.
Mons Episcopii. (... *Inter affines ab uno latere iuris mon.* (monasterii) *scae. mariae et agathae martiris mon.* (montis vel in monte?) *episcopii humanae. ab alio latere* etc.) 71 : 24.
Mons, qui vocatur *Fabrica.* 75 : 18.
Mons Iovis, fundus. 100 : 21.
Mons iuris S. Laurentii. 75 : 22.
Mons, qui vocatur *Lulonici.* 62 : 20.
Mons maior. 25 : 7.
Mons Ofania. 62 : 5.
Mons Opagianus. 40 : 32.
Mons S. Pancratii. 58 : 7.
Montale (*Petitio .... de fundo sala rupta ... ab uno latere aspia. alio latere limite massale. tertio latere montale*) 76 : 31.
Montanianus fundus. 44 : 24.
Montaniatus fundus. 74 : 19.
In Monte, fundus. *Vid. Ampusianus.*
Monticello, locus ita dictus. 73 : 1.

*) Forte legendum: per Petronacem militem numeri. Conferat. Istoria diplomatica da Scipione Maffei. Mantova 1727. 4to. pag. 165. Document. X.

Montone, Montoni et Montonis fundus. 47: 7.— 51: 23.— 52: 30.— 55: 10. (... *quarto latere fundus martianus qui et montone appellatur*) 49: 15.
Moraciano, fundus. 70: 3.
Morcianus fundus. 25: 4.
Mucianus fundus. 29: 10.
Mulo antico, qui olim fuit in flumine Sapis in fundo Case campo. 86: 17. (*)
Munimen chartarum (*Donatio ... de fundo Casalicclo in integro cum munimine cartarum*) 37: 29.
Muro Antico (Murus antiquus) qui extendit usque ad Auusam (Fluvium). 45: 7.
In Murulo, Plebs S. Stephani. *Vid.* in *Ind. Eccles.*
Murus civitatis Ariminensis. 30: 13.
Murus publicus. 40: 4.
Murus ex luto (*Petitio ... de domocella cenaculata .... habente a duabus partibus muro usque ad gratem ex luto lapide axis columnellis constructa*) 43: 14.
Mus Leo, fundus: *vid. Umbrianus.*
Musani, fundus. 34: 3.
Musianus fundus. 32: 14. — 331.
Musinio, nom. prop. 27: 25.

N.

Nariano, casale. 39: 12.
Natalia, iugalis Ursonis. 37: 4.
Necessarius (*Petitio .... de domo in integro cum superioribus et inferioribus suis cum triclinio et balneo cum uaso posturias duos cisternas duas et portico ante se posito et necessario et cum omnibus sibi pertinentibus.* 43: 30.— *Petitio .... de duabus casis in integro cum curte et portico et puteos tres et necessarios duos.* 70: 17.
Negotiator, Theodorus. 36: 30.
Nicolaus, Tribunus. 82: 24.
Nobilissima faemina, Valeria. *Vid. Valeria.*
Nobilis vir, Leo: *Vid. Leo.*
Nonigiano, fundus. 34: 14.
Notarius S. Sedis Apostolicae, Ambrosius. 82: 12.
Notarius Ecclesiae Ravennat. Georgius. 89: 25.
Numeri et Numero (*Petitio quam petiuit Iohannes Vicarius numeri Ariminensium.* 39: 29.— *... alio latere prato quem tenuit quondam Adulfo auctenta numero ariminens.* 47: 2.— *quarto latere domucella sci. Georgii numero ariminens.* 43: 24.— *.... quae ouenerunt scae ecclesiae rau. per petronacino mil. num.* (militem numeri) 79: 28.)
Numeriano, fundus. 78: 6.

O. Obli-

*) Mulo antico eadem forte notione ac Mola antiqua.

O.

Obliciano, casale. 39: 24.
Obtezanus, fundus. 80: 12.
Ociosa Petra. *Vid. Petra.*
Oclasiano, fundus. 66: 14.
Ocriniano, fundus. 32: 31.
Octabia, fundus. 63: 6.
Oda, iugalis Ingelberti, filii Rothmundi. 64: 27.
Odeltruda, iugalis Adriani. 67: 29.
Odelricus, nom. prop. 62: in marg.
Ofania Mons. 62: 6.
Offianus, fundus. 27: 23.
Ofidianus, fundus. 44: 16.
Olenanus fundus. 50: 21. — 57: 23. — 59: 20. — 60: 9. —
Oleum, feudalis redditus. 60: 31. (*saepius.*)
Oliano, fundus. 32: 31.
Oliva, feudalis redditus. 54: 1. (*saepius.*)
Omnia et ex Omnibus (*Libellus .... de portione posita in fundo auiano .... sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo*) 59: 9. 21.
Opagianus Mons. 40: 32.
Opago (*.... in terra fines ab uno latere srata publica ..... quarto latere limite, qui uadit inter opago et praedicta massa*) 65: 32.
Opus, (*Libellus .... de terra modiorum trecenti ..... sub reddito de omni labore modio decimo ..... pro herbatico et glandatico et exenio et opere denarios treginta.* 50: 28. — .... *sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo .... exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim porro duodecim opera sex ubi ab actore domnico impetrati fuerimus persoluere promittimus lignas carra dua.* 59: 12. — .... *sub reddito de omni labore modio decimo ..... operas octo quattuor cum bouibus et quattuor cum manibus.* 72: 29)
Organianus fundus. 34: 17.
Ornita, fundus. 63: 6.
Oronianus fundus. 83: 13.
Orticella: *vid. Horticella.*
Ortus: *vid. Hortus.*
Otpertus, nom. prop. 51: 13.
Ottiperga, iugalis Ioannis Ducis. 66: 11.
Ovilia, fundus. 25: 22.
Ovum, feudalis redditus. 56: 3. (*saepius*)

P.

Padule (*Petitio .... de terra et silua quae vocatur sci Theodori ..... in terra fines ab uno latere padule ab alio latere silua scae Agathae*) 47: 26. (*)
Pagus à Cervolano. 33: 3.
Palarianus fundus. 38: 4.

*) Padule est vocabulum italicum paludem vel stagnum significans.

Petrus, Magister militum. 47: 10.
Petrus de Mauro: vid. de *Mauro*.
Petrus, Tribunus. 28: 2.
Phanaria Cana: *vid. Cana.*
Picardus, nom. prop. 47: 9.
Pirotulo: *vid. Mansio Martini.*
Pirottus: *vid. Martinus.*
Pisarone, fundus. 35: 6.
Piteinna Cella. *Vid. Cella.*
Planca (... *Simul etiam et duas plancas positas in loco qui dicitur silua miciana .... et de secunda planca prati a singulis lateribus strata publica ... sub pensione uno bem et pro praedictis plancis pratis sol. bem*) 31: 1, 5, 13.
Platea publica (*una quae pergit a pusterula Sti Tomae Apostoli et alia quae pergit ad forum da porta Sti Petri*) 43: 20.
Plebs S. Damiani et alior. SStorum: *vid. in Ind. Ecclesiar.*
Plucianus, fundus. 59: 29.
Podismus (*Petitio .... de una petia terrae per podismum designata*) 53: 15. —
Pollenanus, fundus. 27: 22.
Pompilianus, fundus. 29: 21.
Pompinianus, fundus. 34: 3.
Poma, feudalis redditus: *saepius* (... *sub reddito de omni labore modio decimo ... uino anphora quarta. pomas quartam partem.* 73: 10. — ... *sub reddito .... uino et pona quartam porcionem.* 73: 20.
S. Ponchratii Mona. *Vid. Pancratii etc.*
Poncianus: *vid. Pontianus.*
Poncionanus, fundus. 49: 20.
Pondus, fundus. 85: 30.
Pondus, locus ita dictus. 85: 21.
Ponpiano, fundus. 29: 26, 31. — qui perexit ad petram fictam, quae vocatur Quarto Fagio. 49: 25.
Pontianus fundus. 44: 7, 34. — 69: 22.
Popilianus, fundus. 68: 7.
Porclanus, fundus. 49: 17.
Porrus (*Libellus ... de portione posita in fundo auiano ... sub reddito omnia ex omnibus modio septimo deficas neste quarta exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim porro duodecim opera sex.* 59: 12. — .... *sub reddio de omni labore modio decimo .... exenio ..... ouas XII. porros duodecim.* 72: 26. (*)
Porta Stae Eustochiae in civitate Ausimana 67: 5.
Porta S. Gaudentii civitatis Ariminensis 30: 14.
Porta S. Petri. 43: 23. — 82: 26.
Porta pulchra in civitate Perusina. 81: 6.
Porta, quae vocatur *Pusterula: vid. Pusterula.*
Porta S. Stephani civitatis Ariminensis. 42: 23.

*) Porrus gallicè Porreau, vel Poireau.

Porta S. Zenesii in civitate Ariminensi 45: 18.
Porticus (*Petitio de domo ..... cum triclineo et balneo cum uaso posturios duos cisternas duas et portico ante se posito*) 43: 30.
Portio de fundo Flaciano. 37: 23.
Portiones: *vid. Sortes et Portiones.*
Portus Sinogaliensis. 61: 3.
Posterula: *vid. Pusterula.*
Posturii (*Petitio ... de domo ... cum triclineo et balneo cum uaso posturios duos cisternas duas*) 43: 29.
Potentia, iugalis Leonis. 60: 21.
Potestas (*Libellus quem petiuit aldo et leto etitoe germ. filiis quondam ingelberto sub dominio et potestate stefano uilico et gualderata iugalis*) 56: 8.
Praeclulici fundus. 76: 31.
Praeculici fundus; *vid. Antinianus* fund.
Praesul. 76: 9, 15. (*)
Praeturio fundus. 79: 23.
Praetoriolus, sive Praeturiolus fundus. 29: 21. — 32: 15. — 34: 5. — 36: 3. — 79: 24. —
Praetuniolo, fundus. 32: 3.
Praeturiolus maior. 29: 29.
Praeturiolus minor. 29: 30.
Prata lata, fundus. 80: 1.
Prato, fundus. 38: 14.
Prato Agellis, fundus. 79: 5.
Prato Iuris, fundus. 31: 6, 8, 9.
Prato longo, fundus: *vid. Sibolianus* fundus.
Pratum cum formis suis. 27: 24, 27.
Prati Planca: *vid. Planca.*
Presbyter, *Florus, Georgius, Gesibertus, Ioannes, Laurentius, Leo, Lupicinus, Lupus, Mercurius, Rofredus, Severinus, Stephanus, Ursus.*
Presbyteri casale. 36: 28.
Prescus, Defensor Ecclesiae Ravenat. 38: 1.
Priapus fundus. 38: 26, 30. — 45: 27.
Proido (*Petitio .... de spacio terrae celo tecto ubi proido esse videtur de rectorio scae. rau. ecclesiae posito infra ciuit. ariminens.*) 45: 3.
Puciano casale. 33: 13.
Puciolo fundus. *Vid. Lisiano*
Puerorum casale. *Vid. Casale*
Pulianus fundus. 25: 28.
Pulliolus, casale. 39: 22.
Pullus, feudalis redditus. 36: 22. — 56: 3. — *saepius.*
Punctus (*Petitio .... de duabus unciis et scripulis quattuor fundi cassiani..... Simul et duas uncias et punctos sex et scripulos quattuor fundi sala*) 70: 4.
Pusterula (*... quae praedicta... pertinent de iuris mon. sci. zenonis fundatum foris porta...*

*) Eadem notione ac Archiepiscopus. Conf. Infeudatio de Massa Ausimana pag. 75 et 76.

que uocatur p u s t e r u l a. 42: 18, 19. — *Petitio .... de domocella cenacolata ..... constituta in ciuitate Ariminensi ab uno latere possidente bonifacio a duobus lateribus platea publica una quae pergit a p u s t e r u l a sci. thomae Apostoli a quadrubio ubi est petra odiosa.* 43: 21.)

Puteus constitutus infra ciuitatem Ariminensem iuxta rectorium S. Ravennat. Ecclesiae 45: 10. ... *Petitio de duabus casis ... cum curte et portico puteos tres et necessarios duos.* 70: 16.

Q.

Quadraginta fundus. 27: 18. — 46: 25.

Quadragintula fundus. 36: 1.

Quarantula fundus. 28: 22. — 29: 18. — 35: 12.

Quartarius (*Libellus .... de rebus et pertinentiis uestris in fundo casalicclo .... sub reddito modio septimo .... pro glandatico denarios duos. exenio grano manulectile q u a r t a r i o medio.* 36: 21. — *Libellus .... de duabus unciis fundi ariniano .... sub reddito de omni labore modio decimo .... exenio grano manulectile q u a r t a r i u m unum* 37: 11)

Quarto Fagio: *v i d. Petra ficta.*

Quatuor facies (.... *a quarto latere limite qui quatuor facies appellatur.*) 54: 24.

Quatuor tempora, fundus. 45: 29.

Quinquagintula, fundus. 30: 24.

R.

Rabiano (*Petitio .... de fundo siboliano qui et prato longo uocatur a singulis lateribus calubriano et gabiano et r a b i a n o et fundus petronianus*) 28: 29.

Racco, pater Attonis. 76: 12.

Rachilda, iugalis Tetbaldi comitis. 62: 26.

Radigisi Castaldus. 69: 12.

Ragus, nom. prop. 60: 13.

Raiano, fundus. 35: 19.

Rancofrigidus fundus. 48: 5.

Ratilda, iugalis Lupicini Agellarii. 38: 18.

Razo, nom. prop. 50: 19.

Rectorium (*Petitio .... de spacio terrae celo tecto ubi proido esse videtur de r e c t o r i o scae. rau. ecclesiae posito infra ciuit. ariminens.* 45: 4 — ... *peruectum omnem terraticum in integro per uos colonos in r e c t o r i o nostro in sinogalia.* 50: 13. — ... *peruectum omnem terraticum in integro per nos colonos in ciuitate sinogaliae in domo r e c t o r i i uestri.* 50: 27.)

Religiosa Ancilla Dei, *Ingelperga, Theodesia.*

Resta, vel Reste: *v i d. Fica resta.*

Riaffa, fundus. 62: 11.

Rigussa, fundus, 48: 2.

Robilia, fundus. 39: 14.

Roborata, fundus. 65: 7.

Rocia, iugalis Giselberti. 50: 31.

Rodelandus, nom. prop. 25: 15.
Rodelinda, Ducarissa, iugalis Honesti gloriosi Ducis. 85: 19.
Rodelinda, iugalis Savini. 50: 3.
Rodemarius, Argentarius. 42: 14.
Rodruda, filia Ansi. 86: 1. (*vid. etiam Rotruda.*)
Rodulfulsus, comes. 39. in marg. (Forte idem cum comite Rodulfo.)
Rodulfus, nom. prop. 62: 3.
Rodulfus, comes. 27: in marg. — 29: in marg.
Rodulfus, filius Rogionis. 62: 16.
Rofredus, Presbyter. 72: 1.
Rogio, pater Rodulfi. 62: 17.
Roma, urbs. 65: 11. — 82: 16.
Romalde: *vid. Casale Puerorum.*
Romana, nom prop. 45: 19.
Rosa, iugalis Ioannis de Guido. 36: 16.
Rosa, iugalis Leonis. 83: 11.
Rosario, casale. 28: 20.
Rotarici fundus. 65: 20.
Rotegarius, nom. prop. 55: 28
Rotmundus, pater Ingelberti. 64: 27.
Rotruda, iugalis Ursi vel Ursonis. 63: 24.
Rotulanus fundus. 77: 20.
Rubiano, casale. 39: 12.
Rubianus fundus. 39: 2.

S.

Sabloncello, fundus. 34: 16.
Sacionalis: *vid. Sationalis.*
Sagittatorius, locus ita dictus. 60: 12.
Sala, fundus. 54: 2. — 70: 5.
Sala rupta, fundus. 65: 1. — 76: 29.
Salarium (*Petitio ..., de octo unciis fundi Gibalsis reliquas quattuor uncias in salario scae. rau. ecclesiae retenuistis*) 68: 12.
Salecta (*... cum terris et vineis campis ... salectis sacionabilibus aquis etc.*) 48: 14.
Salmarianus fundus. 59: 6.
Saluciola (*Petitio ... de saluciola in integro habente cubiculos duos cum scindolis cooperta*) 40: 25.
Salutatio (*... sub pensione arietes tres cum lana sua in festivitate Sti Apollinaris et pro salutatione arietem unum*) 71: 16.
Salutis Massa. 39: 15.
Samproniano fundus. 38: 28.
Sariano, fundus. 35: 22.
Sationabilia (*... cum terris et uineis campis pratis pascuis siluis salectis sacionabilibus aquis aquimolis*) 48: 14. (*)
Sationalis terra. *Vid. Terra.*
Saturiano fundus, qui vocatur *Cuticella.* 38: 20.
Saviano fundus. 66: 17.
Savigianus fundus. 34: 11.
Savinaci fundus. 67: 32.

*) Vox Sationabilia eadem forte notione ac Sationalia apud Du Cange l. c.

Savinus, nom. prop. 50: 3.
Saxa, iugalis Constantini. 56: 27.
Scaciano fundus. 27: 18.
Scaciano minore (fundus) 22: 15. — 27: 22.
Scamno fundus. 48: 3.
Scaniano fundus. 33: 18.
Schola (*Verum etiam colina longa quae et furiarus uocatur in integro cum casalibus et appendicibus suis atque uacuamenta terrae ubi antea uinea fuit posita da scola ad mon sci. theodori*) 46: 20.
Scindola, et Sindola (... *Simul et coquina cum superiora sua axe colomnello constructa scindolis cooperta.— Petitio... de domocella cenacolata in integro.... habente a duobus partibus muro usque ad gratem ex luto lapide axis columnellis constructa sindolis tecta una cum modicis tegulis et imbricibus.* 43: 4, 16.)
Scola; *vid. Schola.*
Scorniianus fundus. 38: 16.
Scriba (*Martinus Archipresbyter de Murisiano hoc detinet cum suis scribis*) 101: 12.
Scripulus (*Petitio .... de quaternis unciis et scripulis nouenis duorum fundorum, quorum uocabula sunt cellulas et castruciano.* 36: 8.
S. Secundinus (*Item in ciuitate heugubio domum quae vocatur domnicalia positam iuxta scm. secundinum*) 79: 30.
Selbenici fundus. 63: 7.
Semissis (*verum etiam orticelle extendens .... in lato pedes decem et septem et semisse*) 42: 12.
Senator (... *et de secunda planca prati a singulis lateribus strata publica et prato iuri sanctae rau. ecclesiae quem tenuit quondam sergia ancilla dei. et prato iuris praedictae sanctae rau. ecclesiae quem tenet senator*) 31: 9.
Sepes, vel Seps (*Petitio ... de mansione pede plana in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa*) 41: 13.
Septecianus fundus. 63: 29.
Septem Fontes (*Petitio .... de fundo qui uocatur ecclesiastico in integro in terra fines ab uno latere fundus oclasiano ab alio latere septem fontes tertio latere afriano*) 66: 14.
Septem Tegulae, fundus. 36: 11.
Septiciano, fundus. 38: 15. — 39: 15.
Serbidoni (fundus?) 25: 4.
Serbiliano, fundus. 34: 31.
Serbinianus fundus. 60: 27.
Sergia ancilla dei. 31: 7.
Sergia germana Petri. 40: 33.
Sergia, iugalis Datii. 28: 26.
Sergia, iugalis Ioannis Lectoris S. Palati. 29: 25.
Sergia, iugalis Leoparti vel Leoperti. 69. 20.
Sergius, nom. prop. 53: 1.

Sergius, tribunus civit. Ariminensis. 31 : 22.
Sergius, pater Vitalis. 34 : 7.
Serra (*Libellus... de quattuor unciis fundi qui uocatur cliiano territ. sinogal. ab uno latere fundus tricianus ab alio latere serra uia currente*) 50 : 7.
Servinianus, fundus, qui vocatur maior. 54 : 10.
Sestarium, mensura. 60 : 31.
S. Severini fundus. 63 : 8.
Severinus, Presbyter Ficolensis Ecclesiae. 39 : 5.
Sibolianus fundus, qui et *Prato longo* vocatur. 28 : 27.
Sidicianus fundus. 34 : 32.
Silianus fundus. 49 : 12. — 55 : 12.
Silva Stae Agathae. 47 : 26.
Silva Miciana. 31 : 2, 3. — 44 : 8, 12. — 45 : 32.
Silva scura, fundus, qui et *Lacus* appellatur. *Vid. Centum*, fund.
Silva, quae vocatur S. Theodori 47 : 23.
Silvari Terra : *vid. Terra.*
Silvarius (*Libellus .... de terra culta capiente modiorum plus minus quadraginta ex fundo sproniano cum modico siluario*) 59 : 28.
Simfroni Forus : *vid. Forus.*
Sinata finis : *vid. Finis.*
Sindola. *Vid. Scindola.*
Sinilanis, nom. prop. 39 : 1.
Sinogaliensis Massa. 51 : 21.
Sintiliano, fundus. 35 : 20.
Sirianus fundus. 69 : 3.
Sititianus fundus. 48 : 9.
Siviciano, fundus. 35 : 5.
Socius (*Petitio quam petiuit urso de marino et albesinda iugalis .... cum multis sociis eorum*) 84 : 19.
Sol et Luna, fundus. 44 : 14, 32.
Solidus (*Petitio .... de sorte et portione in fundo uenilia et portione de fundo fatini. territ. ausimano. sub pensione solidum unum.* 70 : 29. — *Libellus... de monasterio sci. Laurencii leuitae et martiris .... constituto territ. ausimano. sub pensione solidos tres. et arietem unum uellosum.* 72 : 5. — *Petitio ... de terra sci. uitalis .... sub pensione solidos duos.* 54 : 5. .... *sub pensione solidos senos.* 75 : 15.
Solidus aureus (*Item largita est a iam dicto antistite in attone filio racconis et gislerio filio gislerii medietas ipsius massae sub pensione XII solidorum aureorum*) 76 : 13.
Solidus aureus infiguratus (... *sub pensione aureos infiguratos solidos* duos. 29 : 6, 23. ... *sub pensione aureos infiguratos solidos binos.* 30 : 8. — *sub pensione solidos duos aureos infiguratos.* 31 : 30. —
Solidus mancosus (*Petitio .... de massa afraniana .... sub pensione solidos mancosos tres*) 76 : 25.

Solita, fundus, qui vocatur *Cerno*. 67 : 11.
Sorbiliano, casale. 33 : 11.
de Sorbo Andito : *vid. Andito.*
Sortes et Portiones (*... et concedimus uobis quartam partem in integro de fundo sititiano et sortes et portiones quantascunque inuenire potueritis in fundo galliano da iure scae. rau. Ecclesiae.* 48 : 10. — *Libellus quem petiuit Pascali ... de sortes et portiones nostras, quas a manibus nostris tenere et laborare visi sumus ex corpore massae merolariae.* 56 : 29. — *Libellus .... de sorte et portione principale in integro posita in fundo qui uocatur serbiniano.* 60 : 25.
Spinacianus fundus. 65 : 14.
Spino Albedo, fundus. 31 : 17.
Spiriliano, fundus. 52 : 14.
Spiscia (*Petitio .... de sex unciis fundi boliniani ..... una cum spiscia sua*) 64 : 7.
Spronianus fundus. 59 : 28.
Stabulis, campus ita dictus. 29 : 32.
Staciano, fundus. 35 : 19.
Statiliano, fundus. 53 : 3.
Statio (*Petitio de mansione pede plana .... cum solo terrae suo proprio cum stacione ante se et modica curticella retro se atque andronella iuxta se*) 41 : 14.
S. Stephani Porta civit. Ariminens. 42 : 23.
Stephania, iugalis Ursi vel Ursonis, famuli S. Ravennat. Ecclesiae. 59 : 25.
Stephanus, nom. prop. 25 : 25. — 52 : 11. — 64 : 13. — 67 : 19, 20, 22. — 68 : 3. — 84 : 2. — 86 : 15.
Stephanus, filius Leonis et Constantiae. 52 : 11.
Stephanus magnificus vir (*... quae ouenerunt scae. rau. ecclesiae a quondam Stephano magnifico uiro qui mansit in ciuitate meapoli*) 80 : 4. (*)
Stephanus, Diaconus Stae Ausimanae Ecclesiae. 66 : 10.
Stephanus, filius Bulgari. 74 : 9.
Stephanus, filius Stephani. 62 : 2.
Stephanus, germanus Ioannis Presbyteri. 58 : 12.
Stephanus, Presbyter et Famulus Stae Ravennat. Ecclesiae. 55 : 8.
Stephanus, Veneticus. 45 : 20.
Stephanus, Villicus. 56 : 8.
Stiano, fundus. 27 : 21.
Sticiano, fundus. 30 : 10.
Straciano, fundus. 46 : 25.

*) Magnificus vir eandem habere notionem ac Mirificus vir probat Du Cange ex Vita S. Simeonis Stylitae : ibi enim legitur cap. 2. Ibat in Monasterium S. Timothei Magnifici viri. Vid. Eiusd. Glossar. med. et inf. Latinit. in voce Magnificus.

Strata publica. 27: 23. — 28: 4, 22. — 65: 23, 29.
Strata talliata. 63: 28. —
Successor (*Petitio quam petiuit mercurius presbyter et Lupicinus presbyter in quatuor suorum successorum a Iohanne archiepiscopo de monasterio sci. saluatoris*) 85: 6.
Suirci fundus. 78: 5.
Suliano, fundus. 31: 18.
Sulustriano, fundus. *Vid. Brutulo*, fund.
Superiora et Inferiora domus (*Petitio ... de domo in integro cum superioribus et inferioribus habente in superiora triclinio et cubiculos quinque una cum turre sua et inferiora canapha et stacione ab utrisque lateribus murum usque ad tignum*. 42: 31.
Superiorum fundus. 75: 9.
Suprana maiore, casale. 33: 9.
Suprana minore. 33: 8.
Susana, germana Bonae, filiae Tribunacis. 40: 13.
Suxinius, fundus. 86: 3.

T.

Tabula Venearum. 82: 26.
Tacemannus, nom. prop. 64: 28. 67: 28.
Tampiana, fundus. 85: 2.
Tavelliani, casale. 39: 13.
Taverne, locus ita dictus. 80: 8.
Tegula (*Petitio .... tegulis et imbricibus tecta*. 43: 2. — *Petitio .. de domocella cenacolata .... sindolis tecta una cum modicis tegulis et imbricibus*. 43: 17.)
Teguria, fundus. 79: 11.
à Tegiano: *vid. Ategiano.*
à Teginiano: *vid. in Ind. Eccles.*
Tempanati fundus. 37: 7.
Tepaldus, filius Leonis. 47: 22.
Terra (*Petitio .... de mansione pede plana .... cum solo terrae suo proprio*. 41: 14. — *Petitio ... de spacio terrae coelo tecto:* 45: 3.)
Terra Bulgarorum. 44: 22.
Terra culta (*Libellus ... de terra culta capiente modiorum plus minus quadraginta*) 59: 26.
Terra de Curte Sti Laurentii. 75: 21.
Terra Sti Georgii. 59: 30.
Terra Sti Gregorii. 75: 21.
Terra Sti Ioannis. 51: 22.
Terra iuris Sti Ioannis. 58: 10.
Terra masana. 62: 12.
Terra Massae maioris. 74: 17.
Terra Merolaria (*Libellus .... de Terrae modiorum centum quinquaginta in integro posito in fundo casale mauri et in fundo olenano et fundo uniano, quae vocatur tota merolaria*) 57: 24.
Terra, quae vocatur de *Milo*. 53: 7.
Terra Sti Paterniani. 53: 9.
Terra per podismum designata. 53: 15. — 54: 12.
Terra sationalis. 30: 22. — 44: 4 — 54: 4.

Terra Silvari. 60: 12.
Terra Sti Thomae Apostoli. 62: 12.
Terra Sti Vitalis. 50: 32.
Terra Sti Vitalis et Sti Georgii. 59: 30.
Terraticum (... *peruectum omnem terraticum in integro per uos colonos in rectorio nostro in Sinogalia*) 50: 12. (*saepius.*)
Tesidabonelli fundus. 65: 9.
Tetaldus, pater Hugonis. 80: 6.
Tetbaldus, Comes. 62: 25.
Teudruda. 25: 10.
Theodericus, filius Theoderici 63: 31.
Theoderus, nom. prop. 25: 20.
Theodesia religiosa ancilla dei, relicta quondam Iuliano glorioso Duci civitat. Ariminens. 28: 17.
Theodochia, iugalis Deodati Tribuni Civit. Ariminens. 29: 9.
S. Theodori Silva, constituta in Territorio Ficolensi et Ariminensi. 47: 23.
Theodorus, nom. prop. 43: 9.
Theodorus, Magister militum 70: 26.
Theodorus, negotiator. 36: 30.
Theodosia, iugalis Acceptoris. 77: 15.
Theodosius, nom. prop. 68: 4. — 71: 18. — 60: 22.
Theodosius, germanus Petri. 64: 17.
Theodosius, tribunus civit. Ariminensis. 30: 27.
Theodosius, Tribunus et Datius civit. Ariminensis 33: 27.
Theodoti ancilla Dei, relicta quondam Basilii. 31: 31. —
Theucaristus, nom. prop. 34: 24.
Theudeleupa (forte iugalis Verfualdi) 68: 21.
Sti Thomae Apostoli Terra. 62: 12.
Ticiano, fundus. 34: 20. — 45: 25. — 46: 3. — 84: 9. —
Tignum (*Petitio ... de domo .... habente ..., ab utrisque lateribus murum usque ad tignum*) 43: 2.
Tinianus, fundus. 27: 12.
Tiniliano, fundus. 75: 6.
Titicianus fundus. 68: 28.
Trausversi fundus. 28: 12.
Trasberto, nom. prop. 40; in marg.
Trasiperga ancilla dei. 77: 2.
Trauciano, fundus. 67: 33.
Trausiano, fundus. 66: 18.
Trecenta, fundus. 36: 32. — 37: 23.
Treginto, fundus. 30: 11.
Tremissis (... *sub pensione tremisse duo.* 42: 19. — ... *sub pensione tremisse uno.* 50: 18. — ... *sub pensione in auro tremisse duo.* 72: 11. — ... *sub pensione auri tremisse uno.* 75: 10.
Trentula, fundus. 22: 16.
Trians: *vid. Triens.*
Tribanus fundus. 48: 4.
Tribianus fundus. 80: 10.

In Tribio. *Vid. in Ind. Eccles.*

Tribunacus, nom. prop. 40: 12.

Tribuniano, casale. 33: 13.

Tribunus, *Agnellus, Anestasius, Curicius, Deodatus, Dominicus, Honestus, Ioannes Datius, Lupicinus, Nicolaus, Petrus, Sergius, Theodosius, Theodosius Datius, Ursus.*

Tribus (*Petitio quam petivit deusdedit ex tribus et uitalinus et petronaci diacon. germ. a petronaci archiepiscopo de senis unciis fundi antisiani et axiniano*) 35: 28.

Tricatianus fundus. 60: 29.

Tricentula fundus. 27: 23.

Tricianus, fundus. 50: 6.

Triclinium (*Petitio .... de domocella .... habente in superiora triclinio et cubiculos duos* 39: 32. — *Petitio ... de domo in integro cum superioribus et inferioribus suis cum triclinio et balneo.* 43: 28.)

Triens et Trians (*... sub pensione solidos aureos infiguratos triens* 53: 32. — *sub pensione solidum unum et trians.* 27: 15. — *... sub pensione solidos duos trians.* 43: 10.)

Trifonisca fundus. 82: 22.

Triscanisi, fundus. 64: 22.

Triviniolus fundus. 68: 1.

Tulianus fundus. 70: 22.

Tunusianus maior, fundus. 49: 22. — 54: 20.

Tunusianus minor, fundus. 49: 23. — 54: 20.

Turiano, casale. 39: 19, 21.

Turiano, fundus. 37: 15. — 38: 8. — 39: 8.

Turiccla, Turiccle, Turicclas et Turriccla, fundus. 29: 32. — 30: 2. — 63: 17. — 69: 2.

Turris, fundus. 46: 24.

Turrita, fundus. 79: 21.

Turta munda (*Libellus .... de portione posita in fundo auiano ..... sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo deficas reste quarta exenio uero turta munda una*) 59: 11.

Tusianulo (*... in terra fines uilla alba et mediana seu tusianulo, qui ouenerunt scae. rau. ecclesiae per petronacine mil. num*) 79: 27.

Tussianus, fundus. 65: 8.

V.

Valeria, nobilissima foemina, quae tempore Heraclii Imperatoris vixit. 81: 11.

Vacuamentum Terrae (*Petitio .... de uacuamento terrae, ubi aliquando fuit uinea posita infra ciuitatem arriminensem.* 42: 21. — *Verum etiam colina longa .... cum casalibus et appendicibus suis atque et uacuamenta terrae ubi antea uinea fuit posita da scola mon. sci. theodori.* 46: 19.

Valingo, nom. prop. 51: in marg.
Valle, quae vocatur *Campo Maiore*. 72: 22.
Valle, fundus. 62: 19.— 63: 2.— 67: 23.— 68: 22.
Varianus, fundus, qui vocatur Aucanisi. 72: 3.— 74: 29.
Variliano, fundus. 63: 19.
Ubaldus, nom. prop. 76: 9.
Ubaldus, germanus Ioannis, Tacemanni et Gisonis. 64: 27.
Ucianus, fundus. 31: 29.
Veclanus, fundus. 51: 2.— 52: 16.— 55: 22.
Venatiano: *vid. Viciano.*
Venearum Tabula. 82: 26.
Veneratis, fundus. 36: 4.
Veneria, iugalis Dominici. 58: 6.
Venerius, nom. prop. 43: 11.
Veneticus, Dominicus. 50: 15.
Veneticus Stephanus. 45: 20.
Venilia, fundus. 70: 28.
Venunciano, fundus. 30: 23.
Verfualdus, nom. prop. 68: 20.
Verianus et Verrianus, fundus. 52: 16.— 55: 23.
Verocianus, fundus. 44: 5.
Verus, gloriosus Magister militum. 32: 12.
Via publica (*Petitio .... de fundo qui uocatur altigiano ... in terra fines ab uno latere uia publica.* 51: 30.— ... *a tertio latere uia publica.* 52: 5.— ... *a quarto latere uia publica.* 53: 8.
Via, quae dicitur Transuersa. 67: 2, 3.
Vicarius numeri Ariminensium, Ioannes. 39: 29.
Vicedominus, vel Vicedonnus, Felix Diaconus. *Vid. Felix.*
Viciano, casale. 30: 5. *a singulis lateribus casale basiano et casale uiciano seu qui dicitur duo lacora.* 28: 31.—
Viciano, fundus. 28: 6.— 35: 4.— 47: 7.
Viciano, fundus, qui vocatur *Venaciano.* 64: 3.
Vicirianis fundus. 79: 22.
Vicus Iovis (*Domus et parietes cum hospitiis ortis uel omnibus spaciis in ciuitate perusina in uico iouis tecta tegulis uel scindolis*) 81: 4.
Viginti, casale. 29: 28.— 30: 7.— 39: 26.
Vilinianus fundus. 101: 11.
Villa alba. 79: 26.
Villa Mediana. 79: 26.
Villicus, *Eleutherius, Stephanus, Ioannes Clericus.*
Villula, fundus. 79: 33.— 80: 1.
Vinciasi fundus. 65: 30.— 74: 11, 13.
Vincorarius, fundus. 46: 13.
Vinea (*Simul etiam uineam positam iuxta murum ciuitatis ariminensis ad portam sci. gaudencii parte dextra a singulis lateribus strata publica. et uinea monasterii scae. eu-*

fymiae intra ciuitatem ariminensem) 30: 13, 16.
Vinea, quae vocatur de *Ducarissa.* 56: 19.
Vineola, fundus. 79: 34.
Vinioli, fundus. 80: 11.
Vir Magnificus, Stephanus: *vid. Stephanus.*
Virginis fundus. 25: 31. — 28: 5. — 47: 7, 20.
Visianus fundus. 67: 19.
Vitalianus, nom. prop. 35: 29.
Vitalius, filius Sergii. 34: 7.
S Vitalis Terra. 50: 32.
Vitalis, Magister militum Ariminensium. 28: 3.
S. Vitus. 26: 12.
Vixiliati fundus. 36: 12.
Ulmita, fundus. 37: 30.
Ulmitulo maiore, fundus. 84: 10.
Ulmitulo minore, fundus. 84: 10.
Umbriano fundus. 44: 10. — qui *Mus Leo* vocatur. 64: 3.
Unaldus, nom. prop. 55: 29.
Uncia (*Petitio .... de sex unciis fundo paterno cum casalibus et appendicibus suis. Simul etiam et senas uncias trium fundorum staciano et raiano seu sintiliano.* 35: 17, 18. — *Petitio .... de sex unciis principalibus in integro fund. altigiano.* 54: 29. — *Simul et quatuor principales in integro uncias fundi qui uocatur aragusto.* 55: 1, 2. — *Donatio quam fecit Valeria nobilissima foemina .... id est sex unciae in domibus, uineis mancipiis montibus siluis pascuis omnibusque quae ad praedictas sex uncias pertinent.* 81: 14, 16.
Unciano fundus. 32: 2. — 85: 12.
Uncinianus fundus. 50: 21.
Unianus, fundus. 57: 23.
Urbanus, fundus. 71: 28.
Urbs Roma: *vid. Roma.*
Urpanus (fundus?) 65: 19.
Ursa, nom. prop. 56: 10.
Ursa, iugalis Ioannis. 84: 2.
Ursa, iugalis Leonis. 85: 26.
Urso, Dux 47: 23.
Urso de Gariprando. 84: 3.
Urso famulus S. Ravennat. Ecclesiae. 59: 25.
Urso de Marino. 84: 18.
Ursus, nom prop. 37: 4, 12. — 55: 28. — 63: 24. — 67: 22.
Ursus, Dux. 101: 10.
Ursus et Ioannes, germani, qui vocantur *Aqua Viuli.* 41: 20.
Ursus, filius Iustiniani. 37: 12.
Ursus, Presbyter Eccles. Ariminens. 45: 13.
Ursus Sclauin .... 86: 11.
Ursus Tribunus. 47: 1.
Usiano fundus. 84: 13, 22. — 86: 19.
Ustiliano, fundus. 74: 3.
Usus de puteo, constituto infra ciuitatem Ariminensem iuxta Rectorium Ecclesiae Ravennat., Ioanni Clerico et

Villico eiusd. Rav. Eccl. et Mariae iugali à Petro Archiepiscopo conceditur. 45: 10.

Uualdus (*ab uno latere fossato qui est posito inter ipsum uualdum qui vocatur defico*) 67: 1.

W.

Wido, nom. prop. 25: 3.

Wido, Comes. 76: 21.

Wido, filius Ermae, et germanus Boni. 67: 8.

Wiliarius Magister (*Libellus ... de portione sale in integro cum curticella et cum omnibus sibi pertinentibus quantumcunque a suis detenuit manibus quondam uuiliarius magist. posita in ciuit. ariminens.*) 45: 16.

Z.

S. Zenesii porta in ciuitate Ariminensi. 45: 18.

Zeno, nom. prop. 54: 28.

Errata.

Pag. 28. lin. 9. campano leg. campana
— 34. — 13. carum leg. earum
— 35. — 16. Christophones leg. Christophorus
— 38. — 28. Sampniano leg. Samproniano
— 43. — 11. ueneri leg. uenerii
— 45. — 6. fundam̄-ta leg. fundamta
— 45. — 21. tremisso leg. tremisse
— 49. — 10. capetellus leg. campetellus
— 50. — 19. Guiperga leg. Gumiperga
— 54. — 28. capana leg. campana.
— 112. — 23. vir magnificus datius: adde: pag. 80. lin. 4.
— 121. — 8. col. 2. Bacaudalis leg. Bacaudanis
— 137. — 19. — 2. Iulianus nom. prop. leg. Iulianus vir magnificus, datius Civitat. Sinogal.

TERRITORIO SINOGALLIE

herme nulfi de capella sci uitalis

Peticio quē petiuit herme nulfus & adelberga iugal ~~et paulus quoc aucello et lupo de uitaliano ambona tione longobardorum~~ a petro archiepō de capella sci uitalis et sortes et portiones que pertinent de iure scē rauen ecclie constituto tritorio sinogalnis plebe sci laurentii sub pen duodecim denariorum

Gisel prandi de casa le uetere

Peticio quē petiuit gisel prando filiū qd andrea sitq: frogerio et otperto cū suis germanis fratrib seu filiis et nepotibus ad honesto archiepō de loco qdr casa uetere qest posito infund galaciano maiore et galaciano minore capiente ipsa tra modiorum centū quinquaginta intrafines ab uno lat nos ipsi petitores et riuo qdecurrit in p̄ p̄dicta tra et massa sinogaliensis ab alio lat riuo qdecurrit intro ipsa tra et tra sci iohis seu atcio lat riuo qē posito iuxta montoni atq; a quarto lat riuo qest intgalaciano et casa uetere tritorio sinog plebe sci bartholomei apli sub pen denar octo.

Gisel prandus filius berte dexinat

Peticio quē petiuit lupo et aldeprandus germani filiis gisel berto a petro archiepō de fundo quoc altigiano in integro interrafines ab uno lat uia publica ab alio lat possidente nos ipsi petitores seu atcio lat riuo cur

Effundo iocalmano

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum in bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Continuatio. Cod. CCCLXX.

Φύλ. ρις. Fol. 127.

... ὁλοκαρτώσεως ξύλα. ὁρᾷς, πῶς ὁ πάντα Φέρων.

Τ. Ἀγαθῆς ἐλπίδος. ἐν χῷ ἰυ τῷ κῳ κ. τ. λ.

†. Initium est mutilum. Tit. est: *εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ περὶ τῆς τριημέρου προθεσμίας τῆς τοῦ χυ ἀναστάσεως. ἔι τις πατριαρχῶν.*

Quam verò citat cl. Harlesius in Cod. Monacensi 114, nunc 221, non est eadem, sed alia tit. *εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον πάσχα. Ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου.*

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ. Καὶ ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισαὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα τῇ ἀναστάσει τοῦ ἐμμανουὴλ ἱστόρησαν. Λόγ. β.

Eiusd. de resurrectione Dom. nostri Iesu Christi. Et quod nullo modo sibi invicem contrarii Evangelistae varie factum resurrectionis Emmanuel narrarint. Orat. II.

Α. Πάντες μὲν, ἀγαπητοὶ. Τ. καὶ ποιεῖν ἀγαθὸν. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως. Ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ κυριακῇ. Λόγ. γ.

Eiusdem in sacrum pascha et de resurrectione. Dicta est magna Dominica. Orat. III.

Α. Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων. Τ. ἀναπέμποντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Omnes hae tres orationes occurrunt adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ροα. Fol. 171.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν λεγομένην τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν καππαδοκῶν ἔθει ἐπισωζομένην, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀνάληψις τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ.

Eiusdem in diem, quae patrio Cappadocum more conservata dicitur, quae est ascensio Dom. nostri Iesu Christi.

A. ὡς γλυκὺς συνέμπορος.

T. χειραγωγία. ἐν χῳ κ. τ. λ.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἐυσάθιον καὶ κατὰ τῶν πνευματομάχων, ὅτι θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Eiusdem ad Eustathium et contra Pneumatomachos, quod S. spiritus Deus sit.

A. Εσι μὲν καὶ πᾶσιν ὑμῖν.

T. παρασατικοῦ ταυτῆ ὀνόματος.

†. In ora superiore scriptum recentiore manu: ὁ παρὼν λόγος, ὅς καὶ ἐν ἔιδει ἐπισολῆς ἐγγέγραπται πρός τινα Φιλόσοφον ἐυσάθιον τὸν ἰατρὸν, ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μεγάλου βασιλείου, καθὼς ἀσφαλῶς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ ἔυρον, καὶ οὐ τοῦ δε τοῦ μεγάλου γρηγορίου ἐστίν. Ὁμοίως καὶ ὁ ἕτερος ὁ περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πέτρον. Καὶ δῆλος ἐστιν ὅυτος, κἀκεῖνος ἀπὸ τῆς Φράσεως τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Praesens sermo, qui et in forma epistolae inscriptus est ad philosophum quemdam Eustathium medicum, scriptus est a S. Basilio M. prout certô in altero libro inveni, et huius magni Gregorii non est. Similiter et alius de differentia essentiae et hypostasis ad fratrem suum Petrum. Et manifestus est uterque ex dictione Basilii M. Qui

igitur circumspecto iudicio dictionem utriusque examinant, rem sic habere scient.

Et reverà inter Basilii M. opera p. 333. uterque extat. At Nysseni nomine citatur primus ab Euthymio in panoplia, et Scholiastes graecus eum Nysseno tribuit propter scribendi rationem. Aliud dicendum de sermone secundo, qui est de differentia essentiae et hypostasis, qui in plerisque codicibus nomine Basilii M. habetur et illius stilum prae se fert. Et tamen in codice alio Monac. 107. etiam Gregorio Nisseno tribuitur.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ ὀιεσθαι λέγειν τρεῖς θεοὺς πρὸς ἀβλάβιον.

Eiusdem, non putandum se tres Deos dicere ad Ablabium.

A. *ὑμᾶς μὲν δίκαιόν ἐστι.*

T. *μοναδικῶς ἐξαγγέλλεται.*

Φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περι διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως.

Eiusdem ad Petrum fratrem de differentia essentiae et hypostasis.

A. *Ἐπειδὴ πολλοὶ τόν δε.*

T. *ἐναργῆ τῶν ὑποστάσεων.*

†. In ora superiore eadem, qua prius, manu scriptum: *ὁ παρὼν λόγος ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου γραφεὶς καὶ ταλεὶς εἰς τὸν παρόντα ἅγιον γρηγόριον, ὡς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ κέκτημαι, καὶ δῆλος ἐστιν ἀπὸ τοῦ φράσεως, καὶ τοῦ χαρακτῆρος. Διὸ καὶ ὀφείλει γραφῆναι, βασιλείου πρὸς γρηγάριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως.*

Praesens sermo Basilii M. est scriptus et missus ad S. Gregorium, ut in alio libro reperi.

Et manifestus est ex ratione dicendi et charactere. Adeoque scribendum est, Basilii ad Gregorium fratrem suum de differentia essentiae et hypostasis. v. notam priorem.

φύλ. σβ. Fol. 207.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἁρπαζομένων νηπίων πρὸς ἱέριον. Λόγ. ιθ.

Eiusdem de abreptis praemature infantibus ad Hierium. Orat. XIX.

A. Σοὶ μὲν, ὦ ἄρισε πάντες.

T. προμηθείας ἀνάξιον.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

φύλ. σκβ. Fol. 222.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς σιμπλίκιον περὶ πίστεως.

Eiusdem ad Simplicium de fide.

A. Κελεύει ὁ θεὸς διὰ τοῦ.

T. εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

φύλ. σκς. Fol. 226.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἁρμόνιον περὶ τοῦ, τί τὸ χρισιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα.

Eiusd. ad Harmonium de eo, quid christianorum nomen professiove sit.

A. Ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς.

T. καὶ ἡμῖν καταθύμιον.

†. Ext. adhuc in Cod. 107.

φύλ. σλγ. Fol. 233.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα. Λόγ. κβ.

Eiusdem in id, tunc ipse quoque filius subiicietur ei, qui sibi subiecit omnia. Orat. XXII.

A. Πάντα μὲν τὰ λόγια.

T. ἡ τῶν κρυφίων φανέρωσις.

†. Scholia marginalia hic occurrunt, quorum unum seligam scriptum recentiore manu ad hoc: *δίον τινος ὕλης κιβδήλου διὰ τῆς τοῦ καθαρσίου πυρὸς χωνείας ἀναλυθείσης. Καθαρτικὸν πῦρ οὐ λέγομεν, ὅτι τὸ ἄϋλον ὑλικῷ πυρὶ οὐχ ἅψεταί ποτε. Εἰ μή ποτ' ἔστιν ἕτερον πῦρ τὸ τὰς ψυχὰς καθαῖρον ἀνάλογον τῇ ψυχῇ. Ἰσέον δὲ, ὅτι οὐ πᾶσαι ψυχαὶ καθαίρονται μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὅσαι σύγγνωστὰ ἁμαρτήματα πεπλημμελήκασι, καὶ μετανοήσασαι τὴν προσήκουσαν οὐκ ἐνεδείξαντο μετάνοιαν. Ἐπεὶ πῶς σωθήσεται Φήσομεν ἡ ἀνείπεσα πλημμελήσασα, καὶ οὐδὲν ἄξιον ἐν ἑαυτῷ μετανοίας ἐπιδείξασα. Αὗται γὰρ ἀληθῶς εἰς τὸ μὴ ὂν μεταχωρύσουσιν, ἐπεὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστι. Εἰ οὖν τὸ κακὸν οὐκ ἔστι τι, ἀλλ' ἡ ἀπουσία τοῦ ἀγαθοῦ, ἔυδηλον, ὁ ἐν τῷ κακῷ μείνας, εἰς τὸ μὴ ὂν ἑαυτὸν μετέστησεν.*

Purgatorium ignem non dicimus, quia ignis materialis immateriale quid nunquam attinget, nisi alius ignis, qui animas purgat, animae analogus sit. Sciendum verò, non omnes animas purgari post solutionem corporis, sed illas, quae qui ignoscenda commisere delicta et poenitentes debitam monstrarunt poenitentiam. Nam quomodo salvabitur anima, quae insanabilia committens, nil dignum poenitentiae in se ostendit? Tales enim vere in nihilum abibunt, cum malum non sit. Si igitur malum nil aliud est, quàm absentia boni, clarum est, illum, qui in malo manet, in nihilum abiturum.

Caeterum homilia dicitur repleta erroribus Origenianus v. Oudin. I. p. 599. Ab aliis igitur interpolata dici potest. Si tamen Gregorii Nysseni sit, v. Cod. 107. ubi eadem oratio occurrit.

Φύλ. ομη. Fol. 248.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς πουλχερίαν. Λογ. κδ. Eiusdem in Pulcheriam. Orat. XXIV.

Α. Οὐκ οἶδα, ὅπως τῷ λόγῳ. *Τ. ἐλπὶς δὲ ἐστιν ὁ χς κ. τ. λ.*

†. Occurrit etiam in Cod. 107.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς πλάκιλλαν. Λόγ. κε. Eiusdem in Placillam. Orat. XXV.

Α. Ὁ πίστος καὶ Φρόνιμος. *Τ. ἀξιωθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Extat adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σνς. Fol. 267.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν περὶ τῆς ὀγδόης. Eiusdem in psalmum VI. de octava.

Α. Οἱ ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν. *Τ. μὴ καταλήγουσα. χάριτι.*

†. Extat etiam in Cod. 107.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. Λόγ. κξ. Eiusd. in vitam S. Gregorii Thaumaturgi. Orat. XXVII.

Α. Ὁ μὲν σκόπος ἓις ἐστι. *Τ. οὐ προσεθήκαμεν.*

†. Occurrit adhuc in Cod. 107. 179.

Φύλ. τιβ. Fol. 312.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Eiusdem de beatitudinibus.

Α. Τίς ἄρα τοιοῦτος ἐστιν. *Τ. ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. χάριτι.*

†. Sunt homiliae VIII., quae adhuc in Cod. 107. occurrunt.

Φύλ. τογ. Fol. 573.

Γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης εἰς τὴν προσευχήν. Gregorii Nysseni in orationem Dominicam.

A. Προσευχῆς ἡμῖν διδασκαλίαν. T. fine mutilo.

†. Sunt alias homil. V. et occurrunt adhuc in Cod. 107. quem cl. Harlesius in omnibus etiam praecedentibus non indicavit.

Cod. CCCLXXI.

Chartaceus, non ligatus, in fol. M. sine minio, charactere minutissimo et nitidissimo cum tab. genealogicis, initio mutilus, abbreviatus, laceratus, non signatus, male conservatus, Saec. XV. in foliis 7. et inscriptus.

Chronicon succinctum ab origine mundi usque ad Christum.

†. Verus titulus deest, ubi fors auctoris nomen additum est. Incipit verò: *ἐνταῦθα ἔρχεται ὁ καιρὸς τοῦ Φυσικοῦ νόμου, καὶ ἐκτείνεται ἄχρι τοῦ καιροῦ.*

Praemittitur etiam prooemium, quod incipit: *....τῆς ἱερᾶς ἱσορίας καταυοήσας ἐγὼ μῆκος οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὴν δυσχέρειαν, τήν τε τῶν εἰσαγομένων ἀμέλειαν, περὶ τὴν τῆς ἱερᾶς ἀναγνώσεως μελέτην τῆς ἐν τῷ τῶν νησειῶν μάλισα καταστρεφομένης καλῶς τῇ τῶν βίβλων ἐνδεία — ἐν ᾧ ἀπὸ ἀδὰμ οὖν ἀρξάμενος, καὶ διὰ πατριαρχῶν, κριτῶν, βασιλέων, προφητῶν. καὶ τῶν συγχρόνων αὐτοῖς μετελθὼν ἱερέων ἄχρι τέλους, ἤτοι τοῦ χυ πέρας τῷ ἔργῳ τῷ δὲ καὶ τάξιν περίεσχον.*

Auctores vero citantur:

Iosephus, Methodius, Philo, Chrysostomus Hieronymus ὁ διδάσκαλος τῶν ἱστοριων etc.

Ultima verba sunt:

Ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ σωθήσεται ὁ λκός μου πᾶς, ὅς ἐυρεθήσεται γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ ζωῆς ζωὴν ἀιώνιον. ἀμήν.

6 Iun. 1615. possessor notavit.

Cod. CCCLXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubris, literis titulorum capitalibus, charactere eleganti, in foliis 228, Saec. XI. possessus quondam a Petro quodam A. 1409, lectus a Mart. Crusio, ut ipse in fine notavit Tybingae 1572., optime conservatus et inscriptus, cum signat. p. 10. n. 28.

Βίβλος $\overline{ιε}$ ὑιὸς Νάβη. Liber Iosue filius Navae.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσή.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Βίβλος Ρούθ. Liber Ruth.

A. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτάς.

T. καὶ ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν $\overline{δαδ}$.

φύλ. μβ. Fol. 42.

Ἑρμηνεία θεολόγου. Expositio theologi.

A. Ἑδει δὲ καὶ τὴν αἰτίαν δηλώσω τῆς πάσης.

T. τὸ ὑπισχνούμενον, ἢ τὸ διδασκόμενον.

†. Est de duobus testamentis admodum brevis expositio, et, ut videtur, ex eius sc. Gregorii Naz.

operibus excerpta. Non enim memoratur in elencho operum Fabriciano.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Μαξίμου περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν. Maximi de eo, ad imaginem et similitudinem.

A. *Τέσσαρα τῶν θείων ἰδιωμάτων συνεκτικά.*

T. *καθ' ὁμοίωσιν δὲ μόνοι οἱ ἀγαθοὶ καὶ σοφοί.*

†. Videtur esse Maximi Conf. excerptum utpote brevissimum ex ipsius dubiis in S. Scripturam.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Βασιλείων. $\overline{δ}$. Regum. IV.

T. *Ἄνθρωπός τις ἦν ἐξ ἁρμαθαὶμ σιφά.*

†. Foliorum ordine turbato, quaere post iudices. Liber IV. non occurrit.

Φύλ. ξς. Fol. 66.

Κριτῶν. Iudicum.

A. *Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν* $\overline{ἰυ}$.

T. fine mutilo.

†. Reliqua quaere fol. 9. ubi finis verus occurrit.

Φύλ. ροε. Fol. 175.

Ἀπὸ τῶν παραλειπομένων. E paralipomenis.

A. *Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσαφὰτ βασιλεύς.*

T. *ἔσαι ὡς ὁ θς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω.*

†. De his paralipomenis nil legitur in Reiseri catalogo, licet titulus expressus sit.

Φύλ. σις. Fol. 216.

Λόγος τωβίτ. Liber Tobiae.

A. *Βίβλος λόγων τωβὶτ, τοῦ τοβιήλ.*

T. *πρὶν ἀποθανεῖν αὐτὸν τωβίτ.*

φύλ. σκη. Fol. 228.

A. Ἄσφαλτος εἶδος ὕλης ἐν ταῖς νεκραῖς.

†. Est expositio quarundam vocum biblicarum. Ultima est: τελεμῶνα, λεπτὸν ἱμάντα etc. In primo folio membranaceo occurrit diploma Andronici Imp. graeci cum anno τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου. ϛωλγ. 6833. Et ad latus M. Crusius adscripsit Chri. 1324.

Et alius annus diplomatis alterius habetur: τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους, ϛωμζ, 6847. Ad cuius latus adscripsit Mart. Crusius Chri. 1338. Iuxta Montfaucon autem, subtrahendis 5508, erit 1. 1325. 2. 1339.

In eodem folio legitur: τοῦτο βίβλιον ἐγοράσατο ϗ πέτρος μπ$^{\pi}_{\eta}$ τῆς ὀχ$^{\xi}_{\varepsilon}$. μῆν. lego διατρεχομένου ἔτους ϗ αυθ τοῦ χυ κ. τ. λ. Hunc librum emit Petrus currente anno Chri. 1409.

Cod. CCCLXXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, sine minio, charactere nitido, columnis duabus, in foliis 416. Saec. X., ad finem laceratus, signatus p. 1. n. 9., alias probe conservatus et inscriptus.

Ioan. Chrysostomi homiliae XL. in priorem ad Corinthios.

†. Initium deest, immo 4 primae homiliae:

5. Εἰπὼν, ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ.
6. Οὐδὲν τῆς ψυχῆς ἀγωνισικώτερον.
7. Τὸ σκότος τοῦ φωτὸς ἐπιτηδειότερον.
8. Καθελὼν τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἔξωθεν.
9. Οὐ μικρὸν ἡμῖν τοῦτο.

10. Ὅπερ ἔφθην εἰπὼν καὶ πρὸ.
11. Μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν.
12. Ἕως μὲν αὐτῷ τῶν Φορτικῶν. Fabric. αὐτῶν.
13. Πολλῆς βαρύτητος ἐμπλήσας τὸν λόγον.
14. Σκόπει μὲν καντεῦθεν τὴν γενναίαν.
15. Ὅτε μὲν περὶ τοῦ διεσπᾶσθαι.
16. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν οὐχὶ μᾶλλον.
17. Τοὺς λαιμαργοὺς ἐνταῦθα αἰνίττεται.
18. Ἀπὸ τοῦ πεπορνευκότος ἐπὶ τὸ πλέον.
19. Διορθώσας τὰ χαλεπώτατα ἐγκλήματα.
20. Ἀναγκαῖον πρῶτον εἰπεῖν.
21. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι ἐὰν βρῶμα. Fabric. εἰπὼν.
22. Πολλὴν ποιεῖτε σπουδὴν, ὥσε.
23. Δείξας, ὅτι πολὺ χρήσιμον.
24. Ἐπειδὴ γὰρ ἐφόβησεν αὐτούς.
25. Εἰπὼν, ὅτι ἀδύνατον ποτήριον.
26. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
27. Ἀναγκαῖον καὶ τοῦ παρόντος.
28. Τί βούλεται ταῦτα τὰ ῥήματα.
29. Τοῦτο ἅπαν τὸ χωρίον σΦόδρα.
30. Παραμυθησάμενος ἐκ τοῦ.
31. Κατασείλας τῶν ἐλαττόνων τὸν Φθόνον.
32. Ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ.
33. Ἐπειδὴ περ ἀπεΦήνατο. Fabr. ἐπειδὴ γὰρ.
34. Δείξας τῆς ἀγάπης τὴν ὑπεροχὴν.
35. Ἐπειδὴ γὰρ μετὰ ἀκριβείας.
36. Εἰκότως μετὰ τὴν πολλὴν.
37. Περικόψας τὸν θόρυβον.
38. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
39. Ἐπάρας τοὺς ἀποστόλους.
40. Ἑτέρῳ πάλιν ἐπιχείρει.
41. Ἥμερος ὢν σΦόδρα, καὶ.
42. Ἀλλ' ἐπειδὴ ψυχικὸν εἶπεν. Fabr. Ἀλλ' omisit.
43. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
44. Τάχα τις ἡγεῖται ἀνάξιον.

Hae homiliae prodierunt in edit. Montfauc. In Msc. etiam moralia continentur, marginibus adscripta.

φύλ. τιη. Fol. 318.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς γαλάτας ἐπιστολήν, μὴ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸν ἠθικόν.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi expositio epistolae ad Galatas, non proprie habentis moralia.

Παῦλος ἀπόστολος κ.τ.λ. Paulus Apostolus.

A. Πολλοῦ τὸ προοίμιον γέμει.

T. τῶν τοιούτων δογμάτων ἡ ἀπάτη.

†. Ext. cum versione Erasmi in opp. gr. lat.

φύλ. τοζ. Fol. 377.

Λεοντίου ἐπισκόπου νεαπόλεως τῆς κυπρίων νήσου εἰς τὰ λειπόντα τοῦ βίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας ἰωάννου τοῦ ἐλεήμωνος.

Leontii episcopi Neapolitani Cypriorum in vitae paralipomena sancti patris nostri et archiepiscopi Alexandrini Ioannis Eleemonis.

A. Ὁ μὲν σκόπος ἓις ἐστιν ἡμῶν.

†. Extat. lat. cum versione Anastasii bibl. in vitis Rosweidi et apud Bollandum. Graece asservatur adhuc in bibl. Vindob. Finis in Msc. nostro est mutilus. In ultimo folio notatum: Ἰω̄ τοῦ μύλ̄.

Cod. CCCLXXIV.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, literis nitidissimis, titulis et initialibus miniatis, parum abbreviatus, Saec. XV. in foliis 582. cum marginalibus, ad editionem adhibi-

tus a D. Hoeschelio et Schweighäuser, signatus p. 67. n. 4. optime conservatus et inscriptus.

Ἀππιανοῦ σοφιστοῦ ἀλεξανδρέως ῥωμαϊκῆς ἱστορίας προοίμιον.	Appiani sophistae Alexandrini romanae historiae prooemium.
A. *Τὴν ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχόμενος συγγράφειν.*	T. *κατὰ τὴν μόναρχον ἐξουσίαν. ῥωμαϊκῶν ἰλλυρικὴ ιθ̄.*

†. Licet Codex non sit membranaceus et antiquus, est tamen ex probato exemplari magna fide et diligentia descriptus, teste cl. Schweighäuser, qui hoc usus codice Appianum edidit Lips. 1785. 8. in Vol. VI. Praemittitur graeci anonymi testimonium de Appiano incip. *τὸ προοίμιον μόνον τῆς ἰταλικῆς τοῦ ἀππιανοῦ ἱστορίας τῇ παρούσῃ ἐνέταξα δέλτῳ.* Quod in vol. III. P. I. p. 10. editum est. Sequitur alterius graeci anonymi librorum divisio incipiens: *τοῦ ἀππιανοῦ ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἐν λόγοις ἔυρηται περιπλειομένη ηβ̄.* etc. et desinit: *ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν ϑ̄ μόνοι.*

Tituli autem sunt sequentes:

Ἀππιανοῦ ῥωμαϊκῶν λιβυκὴ, συριακὴ, παρθικὴ, μιθριτάτειος, ἐμφυλίων ε̄. ἰλλυρικὴ.

Iuxta verò graecum anonymum prius citatum haec librorum divisio habetur:

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ ῥωμύλου μέχρι ταρκυνίου βασιλέων ἐπτὰ πράξεις. Ἐπιγράφεται δὲ ῥωμαϊκων βασιλικὴ ἱστορία.

ὁ δὲ β̄. ῥωμαϊκῶν ἰταλικὴ.

ὁ δὲ γ̄. ῥωμαϊκῶν σαυνιτικὴ, ὅς καὶ π̄ ἐτῶν περιέχει πολέμους.

ὁ δὲ δ̄. ῥωμαϊκῶν κελτικὴ.

ὁ δὲ ε̄. ῥωμαϊκῶν σικελικὴ.

ὁ δὲ ε. ῥωμαϊκῶν ἰβηρική.
ὁ δὲ ϛ. ῥωμαϊκῶν ἀννιβαϊκή.
ὁ δὲ η. ῥωμαϊκῶν λυβικὴ καὶ καρχηδονική.
ὁ θ. ῥωμαϊκῶν μακεδονική.
ὁ ι. καὶ ια. ῥωμαϊκῶν ἑλληνικὴ καὶ ἰονική.
ὁ ιβ. ῥωμαϊκῶν συριακή.
ὁ ιγ. ῥωμαϊκῶν παρθική.
ὁ ιδ. ῥωμαϊκῶν μιθριτάτειος.
ὁ ιε. ῥωμαϊκῶν ἰλλυρική.
ὁ ις. ἀράβιος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσὶν οἱ ἐπιγραφόμενοι ῥωμαϊκων ἐμφυλίων πέντε.

Ὁ δε ἐφεξῆς κβ. ἐπιγράφεται ἑκατονταετία. ὁμοῦ λόγοι κβ. ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θ. μόνοι.

Apud Bandinium tom. 2. p. 659. idem, paucis mutatis in lib. 9. 10. et 11. occurrit.

Alia divisio lib. XXIV. apud Fabricium tom. V. p. 245. novae editionis habetur.

Cod. CCCLXXV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in fol. M. titulis et initialibus rubricatis, atramento flavescente, literis minutis et elegantibus, cum scholiis marginalibus, Saec. X. in foliis 581., signatus p. 23. n. 12., optime conservatus et inscriptus.

Προοίμιον τῆς ἑρμηνείας τῶν πράξεων.	Prooemium expositionis actuum Apostolorum.
Α. Ἐι καὶ πράξεις τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται.	Τ. ἀπὸ δὲ σωτηρίου πάθους τριάκοντα καὶ ἕξ.

†. Ex initio et fine, licet aliquantum diverso, sat constat, esse commentarium Oecumenii episcopi

Episcopi Triccae in Thessalia, judicio, et perspicuitate commendandi in actus Apostolorum, ut facta collatione cum edit. Paris. 1630. f. in tom. II. vidi. Finito enim prooemio: Τὰς πράξεις δὲ τοῦ παναγίου πνεύματος, commentarius sic incipit: πρῶτον λόγον ἔιπεν, καὶ οὐκ εὐαγγέλιον, καίτοι παύλου εὐαγγέλιον αὐτὸν καλοῦντος. Titulus autem editionis est:

Ε'ξήγησις τῶν πάλαι ἁγίων ἀνδρῶν ὑπὸ ἀνωνύμου, ἢ καὶ ὑπὸ οἰκουμενίου ἐκ διαφόρων ὑπομνημάτων συλλεχθείσα τε καὶ ἀκριβωθείσα εἰς σύνοψιν εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων.

In Msc. sunt adhuc scholia aliquot marginalia, ut et in sequentibus.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Υ'πόθεσις τῆς *Ἰακώβου ἐπιστολῆς.* Argumentum Jacobi epistolae.

Α. Ταύτην ἐπιστέλλει αὐτὸς *Ἰάκωβος* τοῖς.

Τ. ὑπὸ τὴν αὐτὴν πίστιν χριστιανοὶς τελοῦσιν.

Ε'πιστολὴ τοῦ ἁγίου *Ἰακώβου.* Epistola S. Jacobi.

Α. Ο' *Ἰάκωβος κ. τ. λ.* θεοῦ μὲν τοῦ πατρὸς *κ. τ. λ.*

Τ. καὶ τὴν διαθήκην ἀναλαμβάνειν διὰ σώματος.

†. Est eiusdem Oecumenii Episc. commentarius in S. Jacobi epistolam catholicam cum eodem argumento editus in edit. cit. ut ex collatione perspexi.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Υ'πόθεσις τῆς πέτρου ἐπιστολῆς. Argumentum epist. Petri.

Α. Ταύτην γράφει ὁ πέτρος. Τ. οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου ἐπιστολὴ α̅ Sancti Apostoli Petri epistola I.

Α. Πέτρος κ. τ. λ. μεθ' ὑπερβατὸν ἀκουσέον.
Τ. Καὶ τὴν νομιμην σύζυγον.

†. Est eiusdem Oecumenii commentarius in S. Petri epistolam I editus. Initium quidem aliquantum differt, et in fine quaedam desunt, ut inspicienti clarum est.

φύλ. πδ. Fol. 84.

Τ'πόθεσις τῆς πέτρου δευτέρας ἐπισολῆς. Argumentum Petri secundae epistolae.

Α. Καὶ ταύτην πάλιν αὐτός. Τ. τελειοῖ τὴν ἐπισολήν.

Τοῦ ἁγίου ἀποσόλου ἐπιξολὴ β̄. Sancti Apostoli Petri epist. II.

Α. Συμεὼν πέτρος - εκ προοιμίων ἀνίσησι.
Τ. Καὶ ἀύξησιν ἀυτοῖς ἐπευχομένοις.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II. Initii quaedam desunt. Reliqua conveniunt.

φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Τ'πόθεσις τῆς ἰωάννου ἐπισολῆς α̅. Argumentum Joannis epist. I.

Α. Ε'πειδὴ ἀυτὸς ὁ ἰω̅. Τ. ἀπὸ τῶν ἐιδώλων.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποσόλου ἐπισολὴ α̅. Sancti Joannis Apostoli epist. I.

Α. Τοῦτο καὶ πρὸς ἰουδαίους, καὶ.
Τ. Τὸ ἐυόλισθον ἀυτῶν ὐφορώμενος.

†. Est eiusdem commentarius editus, ut ex initio et fine intellexi, cum argumento.

φύλ. ρϛ. Fol. 107.

Τ'πόθεσις τῆς ἰωάννου β̄ ἐπισολῆς. Argumentum secundae Joannis epistolae.

Α. Ταύτην ὡς πρεσβύτερος.

Τ. τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Τοῦ ἁγίου ἰωάνναυ τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ β̄. Sancti Joannis Apostoli epist. II.

Α. Τινὲς ὠήθησαν ταύτην τὴν ἐπιστολὴν.

Τ. οὐδὲν τῷ βουλομένῳ διενεχθείην.

†. Est eiusdem commentarius in epistolam II^m Joannis ibidem cum argumento editus.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου γ̄ ἐπιστολῆς. Argumentum Joannis epist. III^ae.

Α. Καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολήν. Τ. ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ γ̄. Sancti Joannis Apostoli epist. III^a.

Α. Ἐν ἀληθείᾳ ἀγαπᾷ, ὃ κατὰ κν̄ ἀγαπῶν.

Τ. καγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω.

†. Est eiusdem commentarius in epist. III. Joannis ibidem editus, licet initium et finis differant. Reliqua enim post initium conveniunt, et tertium, idque ultimum caput deest in Msc.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Ὑπόθεσις τῆς ἰουδᾶ ἐπιστολῆς. Argumentum epist. Iudae.

Α. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν γράφει.

Τ. τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Ἐπιστολὴ ἰούδα τοῦ ἀποστόλου. Epistola Iudae Apostoli.

Α. Ἤρκεσεν αὐτῷ τῷ παρόντι ἀποστόλῳ.

Τ. ἐπισφραγίζει τὴν ἐπιστολήν.

†. Est eiusdem commentarius ibidem editus initio, et fine eodem.

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῆς. Argumentum epistolae ad Romanos.

A. Ταύτην ἐπιστέλλει ἐκ κορίνθου.

T. διδάξας τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Πρὸς ῥωμαίους. Ad Romanos.

A. Παῦλος ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐν ῥώμῃ.

T. περιτίθησι διὰ τὸ ἀνεπιβούλευτον.

†. Est eiusdem commentarius in Pauli epistolam ad Romanos ibidem cum argumento editus, licet finis aliquantum diversus sit.

In ora initii superiore scriptum:

Ὅ ὑπερ πέπομφε παῦλος ἐν ῥώμῃ λόγον.

Et in fine ad latus:

Πρὸς ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου. στίχων |H| H. H. H. Δ. Δ. Id est, 820. Alias sunt 920.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους α ἐπιστολῆς. Argumentum epist. I. ad Corinthios.

A. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ἐφέσου.

T. καὶ οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Πρὸς κορινθίους α. Ad Corinthios I.

A. Οἱ ἐν κορίνθῳ σοφοὶ, καὶ πλούσιοι.

T. καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Est eiusdem commentarius in Pauli epist. I. ad Corinthios cum argumento ibidem editus, licet initium et finis differant. Haec enim in Msc. praemittuntur:

Οἱ ἐν κορίνθῳ σοφοὶ καὶ πλούσιοι διανειμάμενοι τὸν λαὸν αὐτοχειροτόνητοι ἐξ ἀπονοίας γεγόνασι διδάσκαλοι, ὡς ἐκ τούτου σχίσματα γίνεσθαι ἐν τοῖς πιστοῖς, τῶν μὲν

τῷ δεῖνι προσχωρούντων, τῶν δὲ ἑτέρῳ, καὶ ἀπὸ τούτων ἑαυτοὺς προσαγορευόντων. Τὸ τῆς ἀπονοίας οὖν ἐν πρώτοις διορθοῦται πάθος, ἐκ τοῦ κλητὸν ἑαυτὸν καλέσαι, καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ προοίμιον τὸν τῆς κατηγορίας σημαίνει σκόπον, αὐτὸς ἐγώ φησι οὐκ αὐτοχειροτόνητός εἰμι κ. τ. λ.

. Et sic in sequentibus etiam aliquantum differt, et in fine etiam, qui est: συνδεῖ πάντας τῷ πνευματικῷ ἀσπασμῷ, ὡς ἀλλήλων μέλη. τοῦ ἀκύλα δὲ μέμνηται, ὡς ὁμοτέχνου, παρ' ὃν διὰ τοῦτο καὶ κατέλυεν. ὅρα δὲ ὅπως τὴν οἰκείαν ἐκκλησίαν ἐποίησαν. δι' ἀρετὴν καὶ πίστιν. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν Φιλήματι ἁγίῳ κ. τ. λ.

Et sic differt usque ad finem, ad cuius latus subscriptum est: ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ σεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμοθέου. στίχων |Η| Η Η Η |Δ| Δ Δ. Id est, 870.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους β. ἐπιστολῆς. Argumentum epist. II^ae ad Corinthios.

Α. Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ μακεδονίας.

Τ. ἡ κατὰ μέρος ἑρμηνεία δηλώσει.

Πρὸς κορινθίους β. Ad Corinthios II^a.

Α. Ζητῆσαι ἄξιον, διὰ τί καὶ δευτέραν.

Τ. ἐν ἄλλοις γὰρ ἐναντίως ταῦτα εἴρηκεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II^m. Pauli ad Corinthios ibidem cum argumento editus, licet initium et finis differant. Idem tamen reipsa est, licet cum differentiis. In fine non est scriptum, unde, per quem, et quot versibus.

φύλ. σκη. Fol. 228.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς γαλάτας. Argumentum illius ad Galatas.

Α. Α'πὸ ῥώμης ταύτην ἐπιστέλλει.
Τ. οὐκ ἀπ' ἀνων̄ λέγων καὶ ἑξῆς.

Πρὸς γαλάτας. Ad Galatas.

Α. Εὐθὺς τὸ προοίμιον τὴν γεγενημένην ἐλέγχει.
Τ. ὥσπερ τινὶ σφραγῖδι κατέκλεισεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Galatas ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. In ora initii superiore legitur:

Ο' πρὸς γαλάτας εὐσεβὴς παύλου λόγος.

Et in fine ad latus notatum est:

Πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης. στιχων Η̄ Η̄. |Δ̄| Δ̄ Δ̄ Δ̄ Δ̄ Ī Ī Ī. 293.

Duo hic prooemia praemittuntur, quorum 2um Theodoreti est, ut in editione.

φύλ. σμς. Fol. 246.

Υ'πόθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Argumentum epistolae ad Ephesios.

Α. Η' ἔφεσός ἐστι μὲν μητρόπολις.
Τ. ἤρκεσε μέχρι τραϊανοῦ.

Πρὸς ἐφεσίους. Ad Ephesios.

Α. Κατὰ τὸ ἐιωθὸς αὐτῶ τῆς ἐπιστολῆς.
Τ. ἧς ῥυσθείημεν χάριτι τοῦ κῡ̄ κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Ephesios cum argumentis duobus, sc. et Theodoreti, ut in editione, conjunctis editus, licet cum pluribus differentiis. In ora initii superiore scriptum:

Ε'πιστολὴ γραφεῖσα τοῖς ἐφεσίοις. Et in fine: πρὸς ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ στίχων. Η̄. Η̄. Η̄. |Δ̄.| Ī Ī, id est, 352.

Φύλ. σξθ. Fol. 264.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιπ- Argumentum epistolae
πησίους. ad Philippenses.

A. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Πρὸς Φιλιππησίους. Ad Philippenses.

A. Ὡς πρὸς ὁμοτίμους ἐπιστέλλων.

T. μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Philippenses ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. Initio in ora superiore legitur: ἐπιστολὴ γραφεῖσα Φιλιππησίοις. Et in fine: πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης δ' ἐπαφροδίτου στίχων Η. Η. Π. Ī Ī Ī. 208. Scholium etiam marginale Isidori Pelusiotae habetur: οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, Φιλιππησίοις γράφει ὁ θεῖος ἀπόστολος ἀνθρώποις δεισιδαίμοσι, καὶ τῶν ἑλληνικῶν δογμάτων προμάχοις, καὶ Φυλάξει — desinit: Τῆς τοῦ θανάτου τυραννίδος ἀφαιρούμενος. Quod in editione ad hunc locum non habetur.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κολοσ- Argumentum epistolae
σαεῖς ἐπιστολῆς. ad Colossenses.

A. Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. ἅ δὴ καὶ διορθοῦται γράφων.

Πρὸς κολοσσαεῖς. Ad Colossenses.

A. Ἐπεὶ τοῖς ἀπατήσασιν ὑπαχθέντες.

T. ὡς ἡμεῖς τὸ χαίρειν ἐν κῳ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Colossenses ibidem cum duobus argumentis Sc. et Theodoreti conjunctis, cum multis verò differentiis. Initio supra scriptum: Κολοσσαεῦσι ἐν θέοις γράφη

παύλου. Et in fine: ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ καὶ ὀνησίμου. στίχων Η. Η. Π Ι Ι Ι. id est, 208.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς α ἐπιστολῆς. Argumentum epistolae ad Thessalonicenses.

A. Ταύτην ἐπέστειλεν ἐξ ἀθηνῶν.

T. τὴν ἐπιστολὴν ἅπασι.

Πρὸς θεσσαλονικεῖς α. Ad Thessalonicenses I a

A. Διὰ τι οὐδὲ ἀπόστολον, οὔτε δοῦλον χυ.

T. πάντα τὰ ἀγαθὰ παρομαρτεῖ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. I. ad Thessalonicenses ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. Initio supra scriptum: τὰ θετταλοῖς γραφέντα τὸ πρῶτον παύλου. Et in fine: ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν. στίχων Η |Δ| Δ Δ Δ Δ Ι Ι Ι, id est, 193.

φύλ. τα. Fol. 301.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β ἐπιστολῆς. Argumentum epist. II ae ad Thessalonicenses.

A. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.

Πρὸς θεσσαλονικεῖς β. Ad Thessalonicenses II a.

A. Τοὺς συνεργοὺς τοῦ κηρύγματος.

T. καὶ ἀρχόμενος καὶ παυόμενος.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II am ad Thessalonicenses ibidem cum argumento editus, quamquam initio et fine diverso. Quoad rem conveniunt.

Initio supra scriptum: τὸ δεύτερον γραφέντα θετταλοῖς παύλου. Et in fine: πρός.... ἐγράφη ἀπὸ ἰταλίας διὰ τιμοθέου. στίχων |Η| Η Η Ι Ι Ι, id est, 703. In editione: ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν.

Φύλ. τζ. Fol. 307.

Τ*πόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον* $\bar{\alpha}$ *ἐπισολῆς.* Argumentum epistolae I. ad Timotheum.

A. Τῶν τοῦ παύλου μαθητῶν.

T. *νεότητα ἐμποδίσαι.*

Πρὸς *τιμόθεον* $\bar{\alpha}$. Ad Timotheum I.

A. Μέγα ἦν τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀξίωμα.

T. *ὡς ἀρειανοὶ καὶ νεστοριανοί.*

†. Est eiusdem commentarius in epist. I. ad Timotheum, quamvis argumento, initio et fine diverso ibidem editus cum multis aliis differentiis. Initio legitur: Τῷ *τιμοθέῳ παῦλος ἅ πρῶτον γράφει.* Et in fine: *ἐγράφη ἀπὸ λαοδικείας, ἥτις ἐστιν μητρόπολις φρυγίας τῆς πακατιανῆς. στίχων* $\bar{\text{Η}}$ $\bar{\text{Η}}$ Δ Δ Δ, id est, 230.

Φύλ. τκγ. Fol. 323.

Τ*πόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον* $\bar{\beta}$ *ἐπισολῆς.* Argumentum epist II. ad Timotheum.

A. Ταύτην *ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης.*

T. *ἀγαγεῖν καὶ τὰ βιβλία.*

Πρὸς *τιμόθεον* $\bar{\beta}$. Ad Timotheum II [a].

A. Α*πόστολός ἐιμί φησιν ἐπὶ τῇ.*

T. *χάρισμα ἔχειν πνευματικόν.*

Χειροτονηθέντα πρῶτον τῆς ἐφεσίων ἐκκλησίας.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II. ad Timotheum ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Initio superiori orae inscriptum.

Πρὸς *τιμόθεον δευτέρα γραφὴ παύλου.*

Et in fine. *ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέση παῦλος νέρωνι τῷ καίσαρι ῥωμαίων. στίχων* $\bar{\text{Η}}$ [Δ] $\bar{\Delta}$ Δ $\bar{\text{Ι}}$ $\bar{\text{Ι}}$, id est, 172.

Φύλ. τλγ. Fol. 333.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τῖτον ἐπισολῆς. Argumentum epistolae ad Titum.

A. Ταύτην ἐπισέλλει ἐκ νικοπόλεως.

T. ἐι μή τις ἐσιν ἕτερος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι.

Πρὸς τῖτον. Ad Titum.

A. Ὁρᾶς, ὡς ἀδιαφόρως ταῦτα τίθησι.

T. τὸ δὲ ἐν πίσει, ἴδιον διὰ τῆς πίσεως.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Titum ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Suprà inscriptum initio: *ἐπισολὴ γραφεῖσα τῷ τίτῳ παύλου.* Et in fine: *Πρὸς τῖτον τῆς κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα. ἐγράφη ἀπὸ νικοπόλεως τῆς μακεδονίας.* στίχων Η Η Π Ι Ι, id est, 207.

Φύλ. τλη. Fol. 338.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φηλήμονα ἐπισολῆς. Argumentum epistolae ad Philemonem.

A. Ταύτην ἐπισέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. κερδανοῦμεν ἐκ τῆς ὑφῆς.

Πρὸς Φιλήμονα. Ad Philemonem.

A. Ὑπερ οἰκέτου ταῦτα πρὸς δεσπότην.

T. ἑαυτοὺς διηλημένου βίου κατασκευάζομεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Philemonem ibidem cum argumento editus, licet initio et fine aliisque differentibus. Initio supra inscriptum: *Φιλήμονι γραφεῖσα ῥῆσις ἐκ παύλου.* Et in fine:

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ ὀνησίμου οἰκέτου. στίχων Δ Δ Δ Π Ι Ι, id est, 37.

Φύλ. τμα. Fol. 341.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπισολῆς. Argumentum epistolae ad Hebraeos.

A. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἰταλίας.
T. καὶ Φροντίζων ὑπὲρ αὐτῶν.

Πρὸς ἑβραίους. Ad Hebraeos.

A. Διαφόρως Φησι καὶ ποικίλως ἐκάλεσε.
T. καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ χυ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Hebraeos ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Supra inscriptum: Τοῖς εὐσεβοῦσι παῦλος ἑβραίοις τάδε. Et in fine nulla subscriptio est, parte folii exscissa. Et hi sunt Oecumenii commentarii, non quidem diserte huic inscripti, ut et in aliis codicibus fit, sed tantum, ἐξηγήσεις ἐκ διαφόρων τῶν ἁγίων πατέρων. Argumentis tamen probabilibus a viris doctis Oecumenio iure tribuuntur, licet alii contractiores, alii ampliores sint. Est verò expositio literalis cum delectu et judicio.

Cod. CCCLXXVI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum paucis abbreviationibus, cum lacunulis, Saec. XVI. in foliis 114. optime conservatus, signatus p. 78. n. 12. et inscriptus.

Ἑρμηνεία ἀνώνυμος εἰς τὸν ἑρμογένην. Expositio anonyma in Hermogenem.

A. Ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τοῦ εὐλέγειν, ὅυτος οὖν ὁ ὅρος ἐκρίθη καλῶς τε ἔχειν καὶ ἐδοκιμάσθη μάλα σοφῶς.

T. τὸ νόμιμον, τὸ σύμφερον, τὸ δυνατὸν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

†. Non anonymi, uthic et in Reiseri catalogo p. 78. n. 12. inscriptio est, sed Matthaei Camariotae esse commentarium in Hermogenem de statibus, ex dicendis apparebit. Sic apud Nessel. P. IV. p. 161. titulus occurrit:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ.
Ματθαίου τοῦ καμαριώτου ῥητορικῆς.
Ε'πιτομὴ ἐκ τοῦ ἑρμογένους. Ο'ρος ῥητορικῆς.
Ρ'ητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου.

In bibl. Mosquensi apud cl. Matthaei p. 203. n. 24. eodem titulo et initio.

In bibl. Taurin. apud Pasinum p. 316. eodem titulo et initio, paucis mutatis. ut in codice nostro, ubi ex Fabricio tom. VI. p. 119. novae edit. monet, diversam esse synopsin ab alia, quam D. Hoeschelius edidit graece Aug. Vind. 1597. 4. adeoque ineditam.

In Codice nostro praemittitur auctoris prologus, ubi adhuc titulus minio exaratus occurrit. Τί παράδειγμα, καὶ τί παραβολὴ, καὶ τί διαφέρει παράδειγμα παραβολῆς.

Hermogenis etiam brevis vita continetur. Ε'ρμογένης, ταρσεὺς μὲν ἦν τῷ γένει, υἱὸς δὲ καλίππου. ἑπτὰ καὶ δέκα οὖν ἐτῶν γεγονὼς, τὸ βιβλίον ἔγραψεν. εἰς τρίτον δὲ καὶ εἰκοστὸν προελθὼν χρόνον, τὸ περὶ ἰδεῶν ἐξέδωκε σύνταγμα. ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἐξελάθετο. καί φησιν ὁ τύραννος, ὅτι ἀπὸ πολλῆς θερμότητος εἰς ἔξιν ἦλθε τῆς τέχνης ὅτι τάχιστα, μεταβληθείσης τῆς ἡλικίας, εἰκότως καὶ τοῦ πλεονεκτήματος ἐσερήθη. αἱ γὰρ εἰς ἄκρον ἐυεξίαι σφαλεραὶ καθ' ἱπποκράτην. Πρὸς ὃν καὶ ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἀντίτεχνος ὢν αὐτῷ, ἐπεῖπε τάδε. Ε'ρμογένης ὁ ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. v. Iriarte. Tum sequitur tit. Ε'ρμογένους ῥητορική. Κείμενον. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων.

Ἑρμηνεία. Πολλῶν ἤτοι βιβλίων, ὅιον τοῦ περὶ γυμνασμάτων, περὶ στάσεων, περὶ εὑρύσεων, περὶ σχημάτων, περὶ ἰδεῶν, περὶ μεθόδου δεινότητος ἢ προοιμίων, διηγήσεων, ἀγώνων ἐπιλόγων. Ultimi tituli sunt περὶ συλλογισμοῦ, περὶ ἀμφιβολίας, περὶ τῶν ἐπιλόγων. Ex quibus omnibus constat, esse commentarium in Hermogenem de statibus, qui in cod. 123. titulo anonymi quoque, eodem initio et fine occurrit.

Cod. CCCLXXVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus, in folio, titulis, initialibus et ethicis miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, columna duplici, cum moralibus, quondam monachi Sioi, et monasterii Studii, Saec. X. in foliis 304. atramento flavescente, sat conservatus et inscriptus, praemisso indice, cum sign. p. 2. n. 11.

Λόγος α̅ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. Ἀρχιεπ. κωνσταντινοπ. τοῦ χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς θεσσαλονικεῖς α̅ ἐπιστολήν. Homilia I. Sancti patris nostri Joannis Chrysostomi Archiep. Constant. expositio in epist. ad Thessalonicenses.

†. Sunt homiliae XI. quarum initia sunt:

1. Τί δή ποτε ἐφεσίοις μὲν.
2. Καθάπερ μῦρον εὐῶδες.
3. Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἐπαχθές.
4. Ζήτημα πρόκειται τήμερον ἡμιν.
5. Ὅταν πρὸς τὰ κατεπείγοντα.
6. Τί δή ποτε περὶ σοφροσύνης.
7. Πολλά τῶν πραγμάτων ἐξ ἀγνοίας.
8. Ὅτι προφῆται μὲν τὸ ἀξιόπιστον.
9. Οὐδὲν οὕτω περίεργον. Edit. ὡς ἔοικε.

10. Πολλὰς ἀνάγκη τὸν ἄρχοντα.
11. Ἀχλύς τις παχεῖα, ζόφος.

Habentur etiam moralia, et scholia brevia marginalia, recentioris tamen manus. Extant verò homilae XI. in edit. Montfauc. tom. XI. p. 425.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς $\overline{\beta}$ ἐπιστολῆς. Eiusdem argumentum in epist. II. ad Thessalonicenses.

†. Sunt homiliae V. quarum initia sunt:

1. Εἰπὼν ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ.
2. Οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων.
3. Εἰσὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.
4. Ζητήσειεν ἄν τις πρῶτον.
5. Οὔτε τὸ πᾶν ταῖς εὐχαῖς.

†. Sunt cum moralibus et scholiis brevibus marginalibus editae cum prioribus.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον $\overline{\alpha}$ ἐπιστολῆς. Eiusdem argumentum epist. I. ad Timotheum.

†. Sunt homiliae XVIII, quarum initia sunt:

1. Μέγα τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀξίωμα.
2. Οὐδὲν οὕτω λυμαίνεται.
3. Τὴν ταπεινοφροσύνην πολὺ μὲν.
4. Οὕτω μεγάλαι εἰσὶν αἱ ἐυεργεσίαι.
5. Τὸ τῆ διδασκαλίας καὶ τῆς ἱεροσύνης.
6. Ὥσπερ κοινός τίς ἐστι πατήρ.
7. Εἰ τοὺς κοινοὺς βούλεται λύεσθαι.
8. Οὅταν προσεύχεσθε φησὶν ὁ $\overline{\chi\varsigma}$.
9. Πολλὴν ἀπαιτεῖ τὴν αἰδῶ.
10. Μέλλων καθιέναι εἰς τόν.
11. Διαλεγόμενος περὶ ἐπισκόπων.

12. Ὥσπερ οἱ τῆς πίστεως ἐχόμενοι.
13. Τῶν πραγμάτων τὰ μὲν.
14. Πολλοὶ νομίζουσιν ἀρκεῖν ἑαυτοῖς.
15. Πολὺν ὑπὲρ τῶν χηρῶν.
16. Διαλεχθεὶς περὶ ἐπισκόπων.
17. Οὐκ αὐθεντίας δεῖ τῷ.
18. Πάλιν τὸν θεὸν μαρτύρεται.

Sunt cum moralibus et scholiis brevibus ibidem editae.

Φύλ. ργ. Fol. 103.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία τῆς πρὸς τιμόθεον δευτέρας ἐπιστολῆς.

Eiusdem commentarius in epistolam II. ad Timotheum.

†. Sunt homiliae XI. quarum initia sunt:

1. Τί δή ποτε καὶ δευτέραν.
2. Οὐδὲν χεῖρον ἢ ὅταν τις.
3. Οὐ διὰ γραμμάτων μόνον.
4. Φέρει μὲν καὶ ἐν θαλάττῃ.
5. Πολλοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων.
6. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων θορυβεῖ.
7. Ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ.
8. Εἴ τις ἐπὶ τοῖς αἱρετικοῖς ἀσχάλλει.
9. Πολλὴν παράκλησιν ποιησάμενος.
10. Ἄξιον ζητῆσαι, πῶς καλεῖ.

Τέλος τῆς πρὸς τιμόθεον $\overline{\beta}$ ἐπιστολῆς. ἐν λόγοις $\overline{\iota}$.

Sunt cum moralibus in fronte et in calce.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς τῖτον ἐπιστολήν.

Eiusdem commentarius in epist. ad Titum.

†. Sunt homiliae VI. a Reisero p. 2. n. 11. prorsus omissae, quarum initia sunt:

1. Τῶν παύλῳ συνόντων δόκιμος.
2. Τοῖς μὲν παλαιοῖς ἀνδράσιν.
3. Πολλὰ ἐνταῦθα ἐξι τὰ ζητούμενα.
4. Ε'σιν, ἅ καὶ τὸ γῆρας ἐλαττώματα.
5. Πολλὴν παρὰ τῶν οἰκετῶν.
6. Ε'ιπὼν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ.

φύλ. ρκγ. Fol. 153.

Υ'πόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπισολῆς. Argumentum epistolae ad Philemonem.

†. Sunt homiliae tres cum moralibus ibidem editae, quarum initia sunt:

1. Υ'περ οἰκέτου πρὸς δεσπότην.
2. Ο'υκ εὐθέως ἐκ προοιμίων.
3. Ο'υδὲν ὕυτω πρᾶγμα περαινεῖν.

φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπισολὴν ἐκτεθεῖσα ἀπὸ σημείων μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ παρὰ κωνσαντίνου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας. Eiusdem commentarius in epist. ad Hebraeos ex notis editus post ipsius mortem a Constantino Presbyteró Antiochiae.

Υ'πόθεσις τῆς ἐπισολῆς κεφαλαιώδης. Argumentum epistolae summarium.

Α. Ρ'ωμαίοις γράφων ὁ μακάριος.
Τ. κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

†. Sunt homil. XXXIV, quarum initia sunt:

1. Ο'ὕτως ὅπου ἐπλεόνασεν.
2. Πανταχοῦ μὲν ἐυλαβοῦς.
3. Ο' μὲν κς ἡμῶν ις χς.
4. Ε'βουλόμην γνῶναι σαφῶς.
5. Τὴν πολλὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν.

6. Διαλεχθεὶς περὶ ἐλπίδος ὁ παῦλος.
7. Μέγα μὲν ἡ πίστις, καὶ σωτήριον.
8. Θέλει δεῖξαι λοιπὸν ὁ μακάριος.
9. Ἠκούσατε, ὅσα ἑβραίοις.
10. Μετὰ φόβου τῶν λογίων.
11. Καθαψάμενος τῶν ἑβραίων.
12. Βουλόμενος ὁ Παῦλος τὸ διάφορον.
13. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις.
14. Ἀναμίγνυσι τὰ ταπεινά.
15. Ἔδειξεν ἀπὸ τοῦ ἱερέως.
16. Εἰκὸς ἦν πολλοὺς τῶν.
17. Μέγα ἐφρόνουν οἱ ἰουδαῖοι,
18. Ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἔδειξεν.
19. Δείξας τὸ διάφορον, ὅσον.
20. Τῶν δένδρων, ὅσαπερ ἂν.
21. Οἱ τῶν ἰατρῶν ἄριστοι.
22. Τὸ τῆς πίστεως γενναῖας.
23. Καθάπερ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
24. Ἡ πρώτη ἀρετὴ καὶ ἡ πᾶσα.
25. Μεγάλη ὄντως ἡ πίστις.
26. Πολλοί φησι προφῆται.
27. Πολλὰ μεταξὺ κατασκευάζειν.
28. Ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ ὅταν.
29. Ἔστιν εἴδη παρακλήσεων δύο.
30. Οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες.
31. Πολλὰ μέν εἰσι χαρακτηρίζοντα.
32. Ἦν μὲν τὰ κατὰ τὸν ναόν.
33. Ὅπερ ἀλλαχοῦ εἶπεν. Τὰ γάρ.
34. Κακὸν μὲν ἡ ἀναρχία.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ϊω τοῦ χροσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιστολὴν ἐν λόγοις λδ.

Sancti patris nostri Joan. Chrysostomi commentarius in epist. ad Hebraeos in homil

XXXIV. Ad homil. III. duo scholia in frontibus exarata leguntur. Sunt autem:

1. σχολ. τί δή ποτε πολλάκις καὶ καθαρὸν ἔχοντες βίον οὐ λαμβάνουσι χαρίσματα, καὶ ὅτι μᾶλλον τοῖς ἀφελεστέροις, καὶ ἁπλουστέροις δίδοται πρὸς τὸ σύμφερον. καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν χαρισμάτων ἐπιθυμεῖν.

2. σχολ. ὅτι μεῖζον τοῦ θαυματουργεῖν τὸ ἀγάπην ἔχειν, παρόσον καὶ τὸν χρισιανὸν τοῦτο χαρακτηρίζει, καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐσὶ τῆς τοῦ χάριτος, τὸ δὲ καὶ τῆς τοῦ κεκτημένου σπουδῆς.

Item ad homiliam V. in fronte:

σχολ. ὅτι τὸ ἐνταῦθα κακοπαθεῖν ἄφεσιν ἁμαρτίων χαρίζεται. Τὸ δὲ εὐπραγεῖν βαρυτέραν τὴν μέλλουσαν κόλασιν ἐργάζεται, ἀντὶ τῶν προσόντων τισὶν ὀλίγων ἀπάθων τήρουσαν ἄνεσιν χαριζόμενον, καὶ ἀγῶνος καὶ θλίψεως, ἀλλ' οὐκ ἀδείας ἡ ἀπολαύσεως ὁ παρὼν καιρός.

Φύλ. σξζ. Fol. 267.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φυσικῶν νόμων. Eiusdem de legibus naturalibus.

A. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευσος καὶ ὠφέλιμος.
T. ἡ ἀκατάληπτος δόξα τοῦ πατρός κ. τ. λ.

†. Est alias inscriptum: de fide et lege naturae, et spiritu S. inter spuria. Quid Reiserus sua inscriptione voluerit p. 2. n. 11. — Item epistolae VII. de legibus naturae — sane nescio. Nullae hic sunt epistolae. Quod verò in indice praemisso inscriptum sit. Ἐπισολαὶ ἐξηγημέναι παρὰ τοῦ χρυσοσόμου ἑπτά, hoc respicit epistolas septem priores expositas.

Φύλ. ροα. Fol. 171.

Κλήμεντος τῶν πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή.

Clementis peregrinationum Petri epitome.

Α. Κλήμης Ἰακώβῳ. — Γνώριμον ἔσω σοι.

Τ. καὶ ὅυτω διαπέμψαι σοι ἐπιγραφάς.

Κλήμεντος τῶν πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή.

†. Occurrit adhuc in Codd. 52. 54. et 179. Sed alio titulo, quem vide sis.

Post huius finem recentiore manu titulus in calce positus est:

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος. Ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ πλήρης οὐρανίου καὶ πνευματικῆς σοφίας διήγησις. — et des. μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. αὐτῷ κ. τ. λ.

Martyrium S. Martyris Clementis. In margine autem haec nota habetur recentioris anonymi, qui plura adscripsit: Οὐ Κλήμεντος ἡ φράσις αὕτη τυγχάνει. οἶμαι δ' Ἰακώβου τ' ἀδελφοῦ κυρίου, ἢ τοῦ ἁγίου κλήμεντος μαθητῶν κορνηλίου καὶ φοίβου

Non est Clementis haec dicendi ratio. Puto autem, Jacobi, fratris domini, aut sancti Clementis, discipulorum Cornelii et Phoebi.

Prodiit utrumque in Cotelerii P. P. Apostolicis.

Φύλ. τ. Fol. 300.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου χερσῶνος καὶ μάρτυρος εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου κλήμεντος, τὸ εἰς τὸν παῖδα.

Sancti patris nostri archiepiscopi Chersonis et martyris in miraculum Clementis de puero.

A. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

T. ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Est hic Ephraem Cherson, quem Cotelerius in P P. gr. et lat. cum notis edidit.

Φύλ. τβ. Fol. 302.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου. Martyrium sancti Hieromartyris Blasii.

A. Βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιον τοῦ τοιοῦδε τέλους.

T. σωτῆρι πάντων. ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium attribuitur Simeoni Metaphrastae. Post. praemissum in primo codicis folio contentorum indicem eadem manu notatum:

βιβλίον προδρόμου μονῆς τοῦ σουδίου. Ἐδώθη τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν μονὴν τοῦ σουδίου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἱερομονάχου σισῶι ψυχικῆς σωτηρίας ἕνεκα. Καὶ ὅσις βουλήθη, ἵνα ἐπάρῃ αὐτὸ, ἵνα ἔχῃ τὸν πρόδρομον ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Liber hic datus est monasterio Studio a colendissimo hieromonacho Sisoi animae salutis causa. Volens auferre adversarium habeat Praecursorem in die judicii.

Cod. CCCLXXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, bipartitò scriptus, atramento flavescente, antiquis abbreviationibus, Saec. X. in foliis 305. signatus p. 1. n. 1., probe praeter finem conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσαντινουπόλεως τοῦ Sancti patris nostri Joannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantino-

χρυσοστόμου λόγ. εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

politani, homiliae in introitum sacrae quadragesimae.

†. Est commentarius illius in genesin, cuius homiliarum initia sunt:

1. Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι.
2. Πολλῆς σήμερον πληροῦμαι.
3. Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.
4. Ὁρῶν ὑμῶν ἀγαπητοὶ τήν.
5. Φέρε καὶ σήμερον ἐκ τῶν.
6. Βούλομαι τῆς συνήθους ἅψασθαι.
7. Ἱκανῶς χθὲς καθηψάμεθα.
8. Φέρε καὶ σήμερον ἐπειδή.
9. Οἱ φιλόπονοι τῶν γηπόνων.
10. Ἔλαττον ἡμῶν ὁ σύλλογος.
11. Οἶδα, ὅτι κατετείναμεν.
12. Φέρε δὴ σήμερον πληρώσωμεν.
13. Ὁρῶν ὑμῶν τὸν πόθον.
14. Πάλιν, εἰ βούλεσθε καὶ σήμερον.
15. Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.
16. Βούλομαι σήμερον ἀγαπητοί.
17. Ἱκανῶς οἶμαι κατὰ δύναμιν.
18. Ἴδετε χθὲς δικαιοῦ φιλανθρωπίαν.
19. Καθάπερ τὰ ἀγίατα τῶν τραυμάτων.
20. Φέρε πάλιν τῆς ἀκολουθίας.
21. Πολὺς καὶ ἄφατος ὁ θησαυρός.
22. Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς.
23. Ἴδετε ἐν τοῖς ἤδη ῥηθεῖσιν. Edit. Εἴδετε.
24. Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς.
25. Τῆς ὑποθέσεως βούλομαι.
26. Μεγάλη καὶ ἄφατος ἐν τοῖς.
27. Ἴδετε χθὲς τοῦ φιλανθρώπου. Edit. εἴδετε.
28. Τὴν εὐλογίαν εἰς τὸ μέσον.
29. Πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν ἐφθάσαμεν.

50. Ἰδοὺ πρὸς τὸ τέλος λοιπόν.
51. Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.
52. Πολὺς ὁ θησαυρὸς καὶ ἄφατος.
53. Ὁρῶν ὑμῶν σήμερον. Edit. ἡμῶν.

†. Non sunt igitur homiliae XXXVI. ut Reiserus p. 1. n. 1. in suo catalogo scribit. Ultima enim signata XXXIII. Editae autem sunt in tom. IV. Montfauc. et quidem eodem ordine. Graecus anonymus in vita S. Chrysost. cap. 36. notat, eas exceptas esse a tachygraphis.

Cod. CCCLXXIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XI, in foliis 268. signatus p. 1. n. 2. optime conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου ὁμιλίαι μέχρι ξζ. — Joannis Chrysostomi homiliae usque LXVII.

†. Est altera pars homiliarum in genesin. Incipiunt verò:

33. Ὁρῶν ὑμῶν σήμερον τήν.
34. Κατεμάθετε χθὲς ἀγαπητοί.
35. Μέγα ἀγαθὸν ἀγαπητοί.
36. Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.
37. Μεγάλη τῆς θείας γραφῆς.
38. Πάλιν τὰ σήμερον ἀναγνωσθέντα.
39. Ἴδετε, ἀγαπητοὶ, πῶς οὐδέν.
40. Φέρε τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς.
41. Ὀκνῶ καὶ ἀναδύομαι σήμερον.
42. Ἐμάθομεν ἐκ τῶν χθές.
43. Καθάπερ λειμών τις ἐυανθής.
44. Η κατὰ τὴν σαμαρίτην ὑπόθεσις.

45. Χαίρω ὁρῶν ὑμᾶς συντρέχοντας.
46. Φέρε καὶ σήμερον ἀγαπητοί.
47. Πολὺ τῶν σήμερον ἡμῖν.
48. Ἴδετε χθὲς τοῦ πατριάρχου. Edit. εἴδετε.
49. Πάλιν ὑμας ἐπὶ τὰ συνήθη.
50. Βούλεσθε σήμερον τὰ λείψανα.
51. Πάλιν ἐκ τῆς ἀκολουθίας.
52. Τὰ λείψανα τῶν χθὲς εἰρημένων.
53. Φέρε καὶ σήμερον, εἰ δοκεῖ.
54. Ἴδετε χθὲς καὶ τοῦ τελώνου. Edit. εἴδετε.
55. Ἱκανῶς ἡμᾶς χθὲς τὰ προοίμια.
56. Ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ἰακώβ.
57. Τὰ λειπομενα τῶν χθές.
58. Οἶδα, ὅτι κεκμήκατε χθές.
59. Ἴδετε χθὲς καὶ τοῦ κοινοῦ. Edit. εἴδετε.
60. Φέρε καὶ σήμερον, εἰ βούλεσθε.
61. Πάλιν ἐπὶ τὴν συνήθη τράπεζαν.
62. Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην ἡ κατά.
63. Τὰ λείψανα τῶν χθὲς ἡμῖν.
64. Βούλεσθε καὶ σήμερον τῇ κατά.
65. Ἴδετε ἐκ τῶν χθὲς εἰρημένων.
66. Φέρε καὶ σήμερον τὸ τέλος.
67. Πρώην ἐπαγγειλάμενος τέλος.

Περιέχων λόγους λε.

Tum recentiore manu notatum: Διανέγνων τῇ ις ἰαννουαρίου ἔτει ᾳχιβ. σὺν θεῷ, id est, legi 16 Jan. an. 1612.

Prodire ibidem eodem ordine.

Cod. CCCLXXX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus et clausus, in folio, initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum notis marginalibus

Saec. XIV. in pag. 568., signatus p. 9. n. 24., praemisso contentorum indice, male conservatus et inscriptus.

Φύλ. ς. Fol. 6.

Σχόλιον εἰς τὸν ἕκτον κανόνα τῆς ἐν νικαίᾳ πρώτης συνόδου, ἐν ᾧ φησὶ, κρατειτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.

Scholium in Canon. VI. concilii primi Nicaeni, ubi dicit, plurimorum vota valeant.

Καὶ εἰς τὸν ι̅θ̅ κά. τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ σηνόδου, ἔνθα φησὶ, ὅτι ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος κρατειτω.

Et in can. XIX. Concilii Antiocheni, ubi ait, plurimorum sententia valeat.

A. *βιβ. ζ. τίτ. α̅. κεΦ. τέλευτ.* N ρπε. *ὅτι ὁ νόμος ἐσὶ, ὅταν διαΦωνία γένηται.*

σχόλιον εἰς τὸν λ̅β̅ κὰ. τοῦ ἁγίου βασιλείου Μ.

Scholium in can. XXXII. S. Basilii M.

A. Ἔσι κυρίως ἡ πρὸς θάνατον ἁμαρτία.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ὁ λίβελλος τῆς μετανοίας τοῦ Νείλου.

Libellus poenitentiae Nili.

A. Ἐπειδὴ πᾶς οἰήτεως πάθει, καὶ Φυσιώσει κατασχεθεὶς ἔδοξά τις εἶναι.

†. Est hic Nilus Monachus dictus Calaurus, ut ipse ad finem ait: Πάντας τοὺς μὴ Φρονοῦντας κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀναθεματίζω, καὶ ἀσΦαλιζόμαι διὰ τοῦ παρόντος λιβέλλου τῆς μετανοίας. νεῖλος ἐγὼ ☧ ὁ καλάυρος, μήτε περὶ δόγματος ὅλως τοῦ λοιποῦ διαλέγεσθαι, μήτε διδάσκειν μηδένα περὶ πίςεως, μήτε δογματικὰ βιβλια μεταχειρίζεσθαι, μήτε συγγράμματα ποιεῖν, μήτ' ἐπιςέλλειν περὶ ἐκκλησιασικοῦ ζητήματος,

ἀλλ' ἡσυχάζειν καθ' ἑαυτὸν, καὶ διὰ θερμοτέρας μετανοίας ἐξιλεοῦσθαι τὸν κύριον— et desinit: καὶ ποινὴν τῆς παραβάσεως ὁρίζομαι γλώσσης αμα, καὶ δεξιᾶς χειρὸς ἐκτομὴν, καταλληλότατον ἐπιτίμιον.

Neque de hoc Nilo, neque de eius poenitentiae libello in cap. VIII. ullum vestigium in Fabricii bibl. gr. habetur. Neque in praemisso contentorum indice continetur, ut et priora duo scholia. Sequens in indice primum est.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος τοῦ κυροῦ στυλιάνου. De sancta trinitate dom. Styliani.

A. Εἰ τοῦ λόγου τυχεῖν καταλλήλου.

T. ἰδιοτρόπως τῶν τριῶν ἀποφέρεται.

†. Extat gr. lat. in Montfauc. bibl. Coislin. p. 88. his additis:

Stylianus, Mappa cognominatus, Neocaesareas in Euphratesia Metropolita synodo Constantinopolitanae IV. subscripsit A. 870. Photiique adversarius, Ignatio semper favit.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Μιχαὴλ συγκέλλου ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. β. Michaelis Syncelli Hierosol. libellus de orthodoxa fide II.

A. Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα ἀγέννητον.

T. καὶ οὓς ἀνεθεμάτισαν, ἀναθεματίζω.

†. Extat gr. lat. in bibl. Coislin. Montfauc. p. 90. eodem titulo, initio et fine. Occurrit etiam libellus in bibl. Vindobon. apud. Nessel. p. 117. n. 65. Et in bibl. Taurin. apud Pasinum p. 301.

De hoc Michaele Presbytero et Syncello v. Dionysii Areop. operum tom. II. p. 457. ubi M. Delrius

in vindiciis Areop. de eo scribit. Et Theodori Studitae lib. 11. epist. 213. ubi idem laudatur. Vixit Ludovici pii tempore.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Λίβελλος Θεοδώρου ἐπισκόπου σκυθοπόλεως τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ θεοφυλάκτῳ μετὰ θεὸν δεσπότῃ ἰουστινιανῷ, καὶ τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχαις εὐτυχίῳ, ἀπολιναρίῳ, δομνίνῳ, εὐσοχίῳ θεόδωρος ἐλέι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς σκυθοπολιτῶν γ.

Libellus Theodori Episcopi Scythopolitani piissimo et in Dei custodia posito, post Deum domino Iustiniano, et beatissimis Patriarchis Eutychio, Apolinario, Domnino, Eustochio Theodorus misericordia Dei Episc. Scythopol. III.

A. Ἐπειδὴ πρώην, ὡς ἄνθρωπος.

T. *λίβελλον ὁλόγραφον ἐν χειρὶ ἐμῇ.*

†. Extat gr. et lat. in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 94. ubi impia doctrinae Origenianae proscribit.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων τῶν οἰκουμενικῶν, πότε ἑκάστη τούτων γέγονεν ἀπὸ τοῦ χῡ ἕως τῆς ᾱ συνόδου ἔτη τιη.

De sacris septem synodis oecumenicis, quando quaelibet harum fuerit. A Christo usque ad synodum I. 318 anni.

A. *Πρώτη σύνοδος γέγονεν οἰκουμενικὴ ἐν νικαίᾳ.*

T. *καὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν πασῶν ἐντολῶν ἐκπληρώσεως.*

†. Non solum quo tempore, sed et quam ob causam fuerint celebratae, qui ipsis interfuerint, qui in ipsis damnati haeretici, eorum dogmata, ipsisque opposita a synodis doctrina orthodoxa cum scholiis, quorum primum est in secunda synodo.

Σχολ. ἰσέον, ὡς ἡ τοῦ Φωτεινοῦ αἵρεσις ἦν, ὅτι ἀπὸ μαρίας εἶχε τὴν ἀρχὴν τῆς θεότητος, καὶ τῆς σαρκὸς ὁ χς, καὶ οὐκ ἦν προαιώνιος κατὰ τὴν ἄκτισην αὐτοῦ θεότητα.

Videtur esse idem opusculum, quod in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 86. occurrit. Nec et ibi inscriptum, cuiusnam sit.

φύλ. ιη. Fol. 18.

Ἐπιστολὴ ἀποσταλεῖσα τῇ ἁλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ παρὰ τῆς ἐν νικαίᾳ τῶν τιη ἁγίων πατρῶν ε.

Epistola missa ad ecclesiam Alexandrinam a sancta synodo Nicaena 318 sanctorum patrum V.

A. Ἐπειδὴ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, καὶ τοῦ.

T. σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Ext. in Labbei act. Conc. tom. 2. p. 260.

φύλ. θι. Fol. 19.

Συνοδικὰ τῶν οἰκουμενικων συνόδων, ἤγουν ὅροι ς.

Synodica oecumenicorum conciliorum, sive definitiones VI.

†. Hoc titulo comprehenduntur sequentia:

Ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν χαλκεδόνι συνόδου. Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη . . . ὁ κύριος ἡμῶν, ut in edit. Conc.

Ἔκθεσις πίστεως τῶν ἐν νικαίᾳ τιη ἁγίων καὶ μακαρίων πατρῶν. Πιστεύομεν.

Ἔκθεσις πίστεως τῶν ἐν κωνσαντινουπόλει ρν ἁγίων, καὶ μακαρίων πατρῶν. Πιστεύομεν, cum scholio.

Ὅρος τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα συνελθούσης πόλιν κατὰ δυσσεβοῦς σευήρου, καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονησάντων αἱρετικῶν.

σύνοδος ε̄. ἀναγινώσκεται Κ^υ. τῶν ἁλλακτῶν. εἰ καί τι νεώτερον ἦν. Ut in edit. conc.

Ὅρος τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς ἐν κωνσαντινουπόλει ἕκτης συνόδου. Ἡ ἁγία μεγάλη — ὁ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς. Tom. VI. Conc. p. 1019.

Ὅρος τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον. Ἡ ἁγία ὁ τὸ φῶς. Tom. VII. Conc. p. 552.

Συνοδικὸν τῆς ὀρθοδοξίας. Ἐποφειλομένη πρὸς θεὸν ἐτέσιος εὐχαριστία — Προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν.

†. Ext. in Montfauc. bibl. Coislin. gr. et lat. p. 96. Alio autem titulo. Ibi enim dicitur epistola synodi Nicaenae ad Alexandrin. ecclesiam.

Ἔκθεσις, ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἑνώσεως ἐπὶ κωνσαντίνου καὶ ῥωμανοῦ, τοῦ μὲν βασιλεύοντος, τοῦ δὲ τηνικαῦτα τῷ τοῦ βασιλεοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος. Ὁ κύριος ἡμῶν.

†. Omnia haec in Montfauc. bibl. Coislin. p. 86. seorsim etiam occurrunt.

φύλ. μα. Fol. 41.

Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ θεοῦ διὰ τοῦ μωϋσῆ δοθέντος νόμου τοῖς ἰσραηλίταις.

Ecloga datae Israelitis a Deo per Moysen legis.

Περὶ κρίματος, καὶ δικαιοσύνης. Κεφ. ξθ. τῆς ἐξόδου.

De judicio et justitia Cap. LXIX. Exodi.

Α. Οὐ παραλήψῃ ἀκοὴν ματαίαν.

Τ. καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ὀρφανά.

†. Sunt cap. L. in marginibus rubrè signata. Eadem ecloga iam occurrit in cod. 509. Extat autem gr. et lat. in Cotelerii monumentis. tom. 1.

Φύλ. μϑ. Fol. 49.

Τῆς γενομένης συνόδου ἐπὶ κυπριανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκ. καρχηδόνος ἐπισκόπων π̄ὸ συναχθέντων εἰς τὴν αὐτὴν καρχηδόνα περὶ τοῦ δεῖν βαπτίζεσθαι τοὺς αἱρετικούς, ἥτις σύνοδος προγενεσέρα μὲν ἐστι τῆς ἐν νικαίᾳ. δευτερεύει δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμενικῆς αὐθεντίαν.

Habitae synodi sub Cypriano sanctissimo archiepisc. Carthaginensi coram episcopis LXXXIV. congregatis ibid. de baptizandis haereticis. Quae synodus prior quidem est Nicaena, secundas autem fert propter oecumenicae auctoritatem. VIII.

A. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, ὦ ϑεόφιλε.
T. καὶ ἐξ ἀντιχρίσεων χρισιανοί.

†. Extant quidem concilii huius Carthaginensis acta in Jo. Zonarae syntagmate p. 271. Apud Theod. Balsamon p. 587, et in editione Concil. Labbeana. tom. 1. et in S. Cypriani operibus. Operae autem pretium foret, ut cum hoc Msc. conferantur. Occurrit adhuc in Cod. Vindobon. apud Nessel. P. V. p. 24. Et codex dicitur praestantissimus.

Φύλ. νϑ. Fol. 59.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παμφίλου ἐκ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀποστόλων συνόδου, τουτέστιν ἐκ τῶν συνοδικῶν αὐτῶν κανόνων μέρος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐυρεϑέντων εἰς τὴν ὠριγένους βιβλιοϑήκην ϑ.

Sancti hieromartyris Pamphili ex synodo Apostolorum Antiochena, hoc est, ex synodicis ipsorum canonibus, pars ab ipso inventorum in Origenis bibliotheca IX.

A. Μετὰ τὴν τοῦ μεγάλου ϑεοῦ καὶ σωτῆρος.
T. διαφόρων κεφαλαίων τὸν ἀριϑμὸν π̄ε.

†. Non est expositio capitum actuum Apostolorum edita in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 78.

Sed sunt tantum can. IX.

1. de Galilaeis vocandis christianis.
2. de non circumcidendis baptizatis.
3. de praedicando ubique evangelio.
4. de vitandis idolis etc.
5. de non assimilando Judaeis Christianos.
6. de non quaerendis divitiis.
7. de vitandis engastrimargiis etc.
8. de abstinendo a scurrilitate etc.
9. de abstinendo a sanguine etc.

Iste Pamphilus Eusebii Caesareensis amicus erat, et plures codices sua manu descripsit. De hac autem collectione alibi nil inveni. Post finem prioris opusculi sequitur brevis enarratio conciliorum his verbis:

Ἐγένοντο δὲ σύνοδοι πρὸ τῆς ἐν νικαίᾳ ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου αὗται. Ἐν τοῖς χρόνοις αὐρελιανοῦ τῶν ῥωμαίων βασιλέως. Des. *Τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν διατυπώσασαι.*

Sunt verò concilia XIV, quorum ultimum Constantinop. V. est. Haec enarratio in praemisso indice non continetur, quasi ad priora adhuc pertineret. Hoc autem non est, et insuper signo marginali, ut reliqua, a priore separatur. Idem apud Bandinium occurrit tom. I. p. 597. tit. *Περὶ τοπικῶν συνόδων.*

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Διδασκαλία τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ χαρισμάτων ῑ. Doctrina sanctorum Apostolorum de gratiarum donis X.

A. *Τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῡ χῡ.*
T. *καὶ τρέμοντά μου τοὺς λόγους.*

†. Extat in Cotelerii constitut. Apostol. tom. I. p. 330. etc. in cap. 2. In Msc. autem nulla capitum fit divisio. Occurrit adhuc Msc. in bibl. Medic. apud Bandinium tom. I. p. 396. eodem titulo, initio et fine. Item in bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 20. n. 1. eodem initio, at non eodem titulo. Ibi enim legitur: Constitutionum Apostolicarum S. Clementis liber VIII^us^ seu ultimus. Hoc etiam respici videtur in laterculo marmoreo scriptorum Hippolyti, ubi *περὶ χαρισμάτων ἀποστολικὴ παράδοσις* memoratur.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Διατάξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ χειροτονίων διὰ ὑππολύτου ια.

Constitutiones sanctorum Apostolorum de ordinationibus per Hippolytum XI.

Α. *Ἅμα τοίνυν ὑπάρχοντες ἡμεῖς οἱ ιβ.*
Τ. *λεγέτω πρὸς θεόν.*

†. Extat ibidem p. 335. et est cap. IV. 16. etc. subsequitur adhuc: *Εὐχὴ χειροτονίας ἐπισκόπων. Ὁ θεὸς καὶ πατήρ.* Subsequuntur adhuc tituli, *περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρου. ἐγὼ ὁ φιλουμένος.* cum orat.

Περὶ χειροτονίας διακόνου. Ἐγὼ Φίλιππος cum orat.
Περὶ χειροτονίας διακονίσσης. Ἐγὼ βαρθολ. cum orat.
Περὶ χειροτονίας ὑποδιακόνου. Ἐγὼ θωμᾶς. cum orat.
Περὶ ἀναγνώσου. Ἀναγνώσης. Sine orat.
Περὶ ὁμολογητῶν. Ἐγὼ ἰάκωβος ἀλφαίου.
Ὁ αὐτὸς περὶ παρθένων. Ἐγὼ ἰάκωβος ἀλφαίου.
Περὶ χηρῶν. Ἐγὼ λευναῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος.
Ὁ αὐτὸς περὶ ἐπορκισῶν. Ἐπορκισής.
Σίμωνος τοῦ καναναίου, ὑπὸ ποσῶν ἐπισκόπων ὀφείλει χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπος. ὑπὸ τριῶν ἢ δύο.

Τοῦ αὐτοῦ κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ θ. Ἐπίσκοπος εὐλογεῖ.

Περὶ ἀπαρχῶν καὶ δεκάτων.

Περὶ εὐλογιῶν des. ἀλλ' εὐταξίας ἐστὶ διδασκαλία.

Apud Bandinium tom. 1. p. 396. habentur eodem etiam ordine. In editione a cap. XVI. usque ad cap. XXXI. sine benedictione aquae et olei. Apud Nessel. P. V. p. 20. n. 2. 4. v. S. Clementis constit. Apostol. lib. VIII. cap. 4. etc.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Παύλου τοῦ ἁγιωτάτου διατάξεις κανόνων ἐκκλησιαστικῶν ιβ. Pauli sanctissimi constitutiones Canonum ecclesiasticorum XII.

A. Οἱ πρώτως προσιόντες τῷ μυστηρίῳ.

T. καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διετάξαμεν.

†. Sunt cum notis brevibus marginalibus. Apud Bandinium tom. 1. p. 396. titulus est: Περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν. Τίνες ὀφείλουσι προσάγεσθαι πρὸς τὸ βάπτισμα. Et apud Nessel. P. V. p. 21. Περὶ ἐκκλησιαστικῶν. Est verò cap. XXXII. Clementis constitut. eccles. lib. VIII.

φύλ. ο. Fol. 70.

Πέτρου καὶ παύλου τῶν ἁγίων ἀποστόλων διατάξεις περὶ τοῦ φυλάττειν ἕκαστον τάξιν καὶ λειτουργίαν. Petri et Pauli sanctorum Apostolorum constitutiones de servando ordine et liturgia.

A. Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεν.

T. τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ κατα δικασθήσεται.

†. Est quoque cum scholiis brevibus marginalibus. Sunt autem Clementis constit. eccles. lib. VIII. cap. XXXIII—XLVI. eodem ordine, ut

apud

apud Bandinium in citato loco. Finis tantum diversus est. In nostro enim codice aliqua adhuc addita sunt. In horum fine hic titulus occurrit: *Σχόλιον τῶν ὄπιθεν γεγραμμένων τῶν ἐκ τῶν ἀποστόλων διατάξεων, ὧν ἡ ἀρχὴ, τῶν ἐπὶ σκηνῆσι καὶ ἀρρητοποιος. Σχόλιον. λουδεμπιςὴς ἑρμηνεύεται ὁ διακορητὴς, ἤγουν ὁ παρθενοφθόρος, λοῦδος γὰρ παρὰ τῇ ῥωμαίων διαλέκτω, ἡ φθορὰ.* In notis verò marginalibus sic explicatur: *ὁ τῶν παιγνίων ἄρχων. λοῦδα γὰρ παρὰ ῥωμαίοις εἰσὶ τὰ παίγνια.*

Φύλ. οε. Fol. 75.

Πρόλογος. ιγ. Prologus. XIII.

A. *Οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος.*
T. *τοῦ μεγάλου βασιλείου κανόνες ξη.*

†. Ex initio et fine constat, esse prooemium collectionis ecclesiasticorum canonum in Justelli bibl. jur. tom. 2. p. 499. editum. Occurrit etiam apud Bandinium in citato loco cum hoc discrimine, quod ibi Basilii M. can. πδ id est, 84 numerentur.

Φύλ. οϛ. Fol. 76.

Πρόλογος Φωτίου πατριάρχου ιδ. Prologus Photii Patriarchae XIV.

A. *Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνύλου.*
T. *καὶ προθυμίας τὸν μισθὸν ἀπενέγκασθαι.*

†. Apud Bandinium tom. 1. p. 395. et apud Nessel P. V. p. 21. n. 10. titulus est ex bibl. Oxoniensi: *Εἰς τὸν νομοκάνονα πρόλογος.* Finis diversus a Bandinio allegatur ex eo, quod in nostro codice alius adhuc titulus sequatur, nempe: *πρόλογος Φωτίου πατριάρχου ιε. ὁ μὲν παρὼν λόγος*, et des. *τὴν*

προκειμένην πρᾶξιν προήνεγκεν. Qui finis apud Bandinium ad priorem prologum refertur, ut adeo ex duobus ibi unus factus sit. Exstat in Justelli bibl. jur. tom. 2. p. 789.

Φύλ. ϙθ.	Fol. 79.
Ἐκ ποίων συνόδων τε καὶ προσώπων, καὶ πόσων κανόνων τὸ παρὸν ἠθροίσθη σύνταγμα. ις.	Ex quibusnam synodis et personis, quotque canonibus praesens liber sit compositus. XVI.

A. Οἱ λεγόμενοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

T. ἔτει μετὰ τελευτὴν κωνσαντίνου.

†. Extat ibidem p. 793. et occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 395. In nostro etiam codice est cum scholiis: ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν προκειμένων συνόδων οὐ γέγονε πρὸς τὴν τάξιν τῶν χρόνων, καθ' ὃν συνῆλθον. Videntur autem esse Theod. Balsamonis, ut ibidem Bandinius ait.

Φύλ. πα.	Fol. 81.
Πίναξ τῶν τίτλων τοῦ κανονικοῦ συντάγματος, καὶ τῶν ἁρμαζόντων ἑκάστῳ τίτλῳ κεφαλαίων. ιζ. περὶ θεολογίας, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ κανόνων, καὶ χειροτονίων.	Tabula titulorum canonici syntagmatis, et capitum singulis titulis convenientium. XVII. De theologia, et orthodoxa fide, et de canonibus et ordinationibus.

†. Iste index habet tit. XIV. Cum suis cap. Tit. I. cap. XXXVIII. Tit. II. cap. III. Tit. III. cap. XXII. Tit. IV. cap. XVII. Tit. V. cap. III. Tit. VI. cap. III. Tit. VII. cap. V. Tit. VIII. cap. XIX. Tit. IX. cap. XXXIX. Tit. X. cap. VIII. Tit. XI. cap. XV. Tit. XII. cap. XVIII. Tit. XIII. cap. XLI. Tit. XIV. cap. VII.

Ext. ibidem p. 796. Occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 395. cum assignat. tit.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν διηρημένων εἰς ιδ̄ τίτλους, καὶ τὰ ἁρμάζοντα ἑκάστῳ τίτλῳ κεφάλαια. ιη̄.	Collectio canonum ecclesiasticorum divisorum in tit. XIV. et conveni-entia singulis titulis capita. XVIII.
Τίτ. ά. περὶ θεολογίας.	Tit. I. de theologia.

†. Est hic secundus index, qui a Bandinio in citato loco memoratur, cum notis marginalibus et scholiis, ut Bandinius ait, Theod. Balsamonis et extat ibidem in cit. edit. p. 815. etc.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Περὶ τῶν πέντε τόπων, καὶ βαθμῶν τῶν μετανοούντων. ιθ.	de quinque locis, et gradibus poenitentium. XIX.

†. Vocantur *προσκλαύσεως, ἀκροάσεως, ὑποπτώσεως, συσάσεως, καὶ μετοχῆς*, et explicantur. Tum sequuntur duo scholia, quorum 1m est: *Τέσσαρας τόπους ἀναπληροῖ ὁ ἐν ἐπιτιμίοις.* Item nota de infante infirmo statim baptizando. v. ibidem.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων κ̄.	Canones SS. Apostolorum XX.

A. *Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων.*

T. *καὶ καταξιώσει τῆς αἰωνίου ζωῆς.*

†. Sunt can. LXXXV. Ultimus est de S. Scripturae libris auctior, quàm in collectione Balsamonis, et Beveregii. sc. *Ταῦτα καὶ περὶ κανόνων διατετάχθω ὑμῖν παρ' ἡμῶν ὧ ἐπίσκοποι κ. τ. λ.*

ut apud Bandinium p. 397. et apud Pasinum p. 195. In Cotelerii constit. Apostolicis numerantur tantum LXXVI. eo quod plura interdum capita eodem numero conjungantur. Sunt in hoc codice cum notis marginalibus usque ad finem. Similes, aut eaedem occurrunt in bibl. Vindob. apud Nessel. P.V. p. 101. In nostro codice remittunt lectorem ad alios synodorum canones, iisdem similis.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Κανόνες τῶν ἁγίων πατρῶν τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων τιη ἐν ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τῶν λαμπρωτάτων ἔτους χλς ἀπὸ ἀλεξάνδρου ἐν μηνὶ Δεσίῳ ἐννεά καὶ δεκάτῃ πρὸ ιγ καλανδῶν Ἰουλίων. κα.

Canones sanctorum Patrum Nicaeae congregatorum CCCXVIII. sub consulatu Paulini et Juliani clarissimorum anni 636 ab Alexandro mensis Junii XIX. Cal. XIII. Julii. XXI.

A. *Εἴ τις ἐν νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχειρουργήθη.*
T. *τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι τῷ θεῷ.*

†. Sunt can. XX. in pandectis can. Beveregii a pag. 58 etc. Item in conc. Labbei tom. 2. Hic sunt cum notis marginalibus et insertis scholiis vg. ad Can. 2.

Σκόπει, ὅπως τὸν νεόφυτον ἡ ἐν νικαίᾳ σύνοδος ὀρθῶς νοεῖ, καὶ ἀκολούθως τοῖς τῶν ἁποστόλων π καν'. καὶ οὐχ ὡς ἡ ῥωμαικὴ ἄνοια, καὶ ἁμαθία κατὰ τὸν I. τῆς ἐν σαρδικῇ κανόνα.

Apud Nessel P.V. p. 101. etiam citantur scholiastis cuiusdam graeci annotationes marginales etc. Utrum eaedem sint, et cum insertis etiam scholiis, nescio.

Apud Bandinium tom. I. p. 397. idem titulus, initium et finis habentur. Annus apud Pasinum p. 195. perperam statuitur 736.

In nostro codice post finem canonum habetur adhuc expositio fidei SS. PP. Nicaenorum CCCXVIII.

Φύλ. ρξς. Fol. 166.

Κανόνες τῶν ἐν ἀγκύρᾳ συνελθόντων μακαρίων πατέρων, οἵτινες προγενέστεροι μέν εἰσι τῶν ἐν νικαίᾳ ἐκτεθέντων κανόνων. δευτερέουσι δὲ διὰ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου αὐθεντίαν. πβ.

Canones beatorum Patrum Ancyrae convenientium, qui priores quidem sunt Nicaenis canonibus. Posteriores verò propter oecumenici concilii authoritate XXII.

A. *Πρεσβυτέρους τοὺς ἐπιθύσαντας.*
T. *κατὰ τοὺς ὡρισμένους βαθμούς.*

†. Sunt can. XXV. cum scholiis, editi a Beveregio tom. 1. p. 375. et in concil. Labbei. Occurrunt etiam apud Bandinium, Nesselium et Pasinum in cit. prius locis.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Κανόνες τῶν ἐν νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατρῶν, οἵτινες δεύτεροι μέν εἰσι τῶν ἐν ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐν νικαίᾳ προγενέστεροι, διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέτακται αὐτῶν ἡ ἐν νικαίᾳ κγ.

Canones sanctorum Patrum, qui Neocaesareae convenerunt, qui posteriores quidem sunt Ancyranis, priores verò Nicaenis, ob reverentiam verò Nicaena synodus praeposita est. XXIII.

A. *Πρεσβύτερος ἐὰν γήμῃ, τῆς τάξεως.*
T. *πεισθήσῃ δὲ ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν πράξεων.*

†. Sunt canones XV. cum scholiis, ibidem editi p. 402. Occurrunt adhuc apud Bandinium, Nesselium et Pasinum in cit. antea locis. Apud Nesselium etiam cum Scholiastae graeci annotationibus marginalibus. Statuuntur autem can. XIV.

Apud Bandinium errore calami scriptum, qui Nicaae convenerunt. Ibidem Canones Gangrenses praeponuntur contra, quàm hîc et apud Nesselium factum est.

Φύλ. ρο.

Κανόνες τῶν ἐν γάγγρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν κυρίοις τιμιωτάτοις ἐν ἁρμενίᾳ συλλειτουργοῖς, εὐσέβιος, αἰλιανὸς, εὐγένιος, ὀλύμπιος, βιθυνικὸς, γρηγόριος, φιλητὸς, πάππος, εὐλάλιος, ὑπάτιος, προαιρέσιος, βασίλειος, βάσος, εὐγένιος, οἱ συνελθόντες εἰς τὴν κατὰ γάγγραν ἁγίαν σύνοδον ἐν κῳ̄ χαίρειν. κδ̄.

Fol. 170.

Canones Gangrae congregatorum sanctorum Patrum, qui post Nicaenam synodum editi sunt, reverendissimis in Armenia consacerdotibus. Eusebius, Aelianus, Eugenius, Olympius, Bithynicus, Gregorius, Philetus, Pappus, Eulalius, Hypatius, Proaeresius, Basilius, Basus, Eugenius Gangrae congregati in domino salutem. XXIV.

A. *Ἐπειδὴ συνελθοῦσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος.*

T. *τοιούτων, τοῦτο παραφυλάξασθαι.*

†. Sunt Can. XX. cum tribus scholiis, ibidem editi p. 415. etc. Can. 1. est: *εἰ τὸν γάμον μέμφοιτο*, et ultimus: *Εἴ τις αἰτιῶτο κ. τ. λ.* et desinit: *Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι εὐχόμεθα.*

Praemittitur epistola, ubi se contra Eustathium decrevisse aiunt, dicitur autem Sebastianensis in Armenia Episcopus apud Nessel. P. V. p. 104. Baro-

nio autem et Binio visum, esse contra Eutactum Monachum Armenum, nuptias damnantem. Occurrit apud Bandin. et Pasinum in cit. loco cum eadem epistola. v. conc. Labbei tom. 2.

Φύλ. ρ̄οδ̄. Fol. 174.

Κανόνες τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ συνελθόντων πατέρων. κε̄. Canones Patrum Antiochiae congregatorum XXV.

A. Ἡ ἁγία — Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀληθεία.

T. *τὸ πρέπον δοκιμαζούσης τῆς ἁγίας συνόδου.*

†. Sunt Can. XXV. cum notis marginalibus ibidem editi p. 429. et in conc. Labbei tom. 2. p. 559. Occurrunt adhuc apud Bandin., Nesselium et Pasinum in cit. locis.

Φύλ. ροη. Fol. 178.

Κανόνες τῶν ἐν λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας συνελθόντων μακαρίων πατέρων κ̄ς̄. Canones beatorum Patrum Laodicea in Phrygia congregatorum XXVI.

A. Ἡ ἁγία σύνοδος ἡ κατὰ λαοδικείαν.

T. *προς Φιλήμονα. α̅.*

†. Sunt can. LIX. cum notis marginalibus et insertis scholiis, ibidem editi p. 553. Occurrunt adhuc apud Nesselium cum notis Scholiastae graeci, uti priores; apud Bandinium et Pasinum in cit. locis. Apud Nesselium legitur: Παπτιάνης.

Φύλ. ρπβ̄. Fol. 182.

Κανόνες τῶν ρν̄ πατέρων, τῶν ἐν κωνσαντινουπόλει συνελθόντων ἐν ὑπατείᾳ Φλαβίου εὐχερίου, καὶ Φλαβίου εὐαγρίου τῶν λαμπροτάτων πρὸ ἑπτὰ εἰδῶν ἰουλίων. κ̄ζ̄. Canones CL. Patrum Constantinopoli congregatorum sub consulatu Flavii Eucherii, et Flavii Evagrii clarissimorum VII. idus Julii XXVII.

Προσφωνητικὸς τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μέγαν, ᾧ ὑπέταξαν τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντας κανόνας.

Allocutio eiusdem sanctae synodi ad piissimum Imperatorem Theodosium Magnum, cui subiecerunt statutos ab ipsis canones.

Α. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τοῦ πρὸς τήν.
Τ. καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

†. Sunt can. VII. cum notis marginalibus, ibidem editi p. 85. excepta synodi allocutione. Occurrunt adhuc apud Bandinium, ubi καὶ ἐναγρίου legitur, et diversus finis est; Apud Nesselium cum scholiastae graeci annotationibus, et apud Pasinum in cit. loc.

φύλ. ρπε. Fol. 185.

Κανόνες τῶν σ̄ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν ἐφέσῳ συνελθόντων μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαβίου, θεοδοσίου τὸ ιγ̄, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ τὸ γ̄ τῶν αἰωνίων αὐγούστων πρὸ δέκα καλανδῶν ἰουλίων. κη̄.

Canones CC sanctorum Patrum Ephesi congregatorum post consulatum Flavii Theodosii XIII°. et Flavii Valentiniani III. semper Augustorum X cal. Julii. XXVIII.

Α. Ἡ ἁγία — συναχθέντων ἡμῶν κατὰ τὸ εὐσεβές.
Τ. καὶ ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

†. Sunt can. IX. cum notis marginalibus, ibidem editi. In nostro codice can. 2us incipit: ἐπεὶ δὲ ἐχρῆν. Et in fine subiicitur epistola synodi Ephesinae ad Pamphiliae synodum, ut apud Bandinium in cit. loco. Nesselius plus, quàm ducentorum PP. synodum in cit. loc. ait. Scholiastae autem graeci annotationes non memorat.

Φύλ. ρτη. Fol. 188.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας κυρίλλου πρὸς νεστόριον, ἐπίσκοπον μηνὶ μεχὶρ ἰνδ. ιγ. κθ.

Exemplum epistolae scriptae a Dei amantissimo Alexandriae episcopo Cyrillo ad Nestorium episcopum mense Feb. indict. XIII. XXIX.

A. Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω.
T. ἀρραγὴς διαμένη τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ.

†. Vide conc. general. edit. Vatican. 1608. f. tom. 1. p. 25. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 110.

Φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας ἰωάννῃ παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξανδ. λ.

Epistola scripta Dei amantissimo Antiochiae episcopo Joannis à sanctissimo Cyrillo archiep. Alexand. XXX.

A. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ.
T. ἀπεσείλαμεν τὰ ἴσα τῇ σῇ ὁσιότητι.

†. Extat ibidem p. 556. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 115. n. 55. addendo, caeterosque episcopos Orientales de pace.

Φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Κανόνες τῶν χλ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν χαλκηδόνι συνελθόντων, ἐν ὑπατείᾳ μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν νοεμβρίων, λα.

Canones DCXXX. sanctorum patrum Chalcedone congregatorum, in consulatu Marciani semper Augusti, et proclamandi VIII. Cal. Nov. XXXI.

A. Τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων.
T. τῆς ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.

†. Sunt can. XXVIII. in margine signati, cum scholiis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 103. Cum antiqui scholiastis graeci anonymi annotationibus, et eodem titulo, ubi infra notatur, in edit. Paris. Labbaeana legi: τῇ πρὸ ὀκτὼ ἰδῶν ὀκτωβρίων. Et sunt Can. XXX.— Apud Bandinium p. 398. hoc tit. Ἐπὶ μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως cum can. XXX.— Et apud Pasinum p. 195. eodem prorsus titulo, ut in nostro codice. Legitur autem proclamati. Numerus canonum ibi non est indicatus.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος, ἤγουν συνοδικὴ τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπ. ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς Φλαβιανὸν Ἀρχιεπ. κωνσαντινουπ. λβ.

Epistola encyclica seu synodica sanctissimi Archiep. Rom. Leonis scripta ad Flavianum Archiep. Constantinop. XXXII.

A. Ἀναγνόντες τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης.
T. ὁ θεὸς ἐρρωμένον σε διαφυλάξει, ἀδελφέ.

†. Occurrit adhuc apud Nessel p. 115. n. 56. hoc tit. Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος πάπα ῥώμης γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν πατριάρχην κωνσαντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς αἱρεσιάρχου, ἡ ὀνομασθεῖσα παρὰ τῆς ἁγίας τετάρτης συνόδου σήλη ὀρθοδοξίας. Cum hac Nesselii nota v. edit. conc. general. vatic. tom. 2. p. 204. ubi agitur de concilio generali IV. A. C. 451. Chalcedone celebrato adversus Eutychetis haeresin.— Et apud Bandinium tom. 1. p. 79. tit. Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου λέοντος πάπα ῥώμης ἡ λεγομένη σήλη ὀρθοδοξίας πρὸς Φλαβιανόν, eodem initio et fine.— Item p. 395. sine titulo, eo-

dem autem initio, diverso tamen fine. Nullibi autem memoratur scholium in fine epistolae ad marginem scriptum hoc initio: Ὅτε μὲν οὖν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς τῷ τρισκαταράτῳ, καὶ δυσυχεῖ εὐτυχεῖ ἔλεγεν, εἰ ἡ μήτηρ ἡμῖν ὁμοούσιος ἐστί, καὶ ὁ χριστὸς κατὰ σάρκα ὁμοούσιός ἐστιν ἡμῖν, ὁ κατάρατος ἔλεγε. Πρώην μὲν τοῦτο οὐκ ἔλεγον κ. τ. λ.

φύλ. σς. Fol. 206.

Κανόνες τῶν ἐν σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων. Ἡ ἁγία — λγ.

Canones sanctorum patrum Sardicae congregatorum. Sancta — XXXIII.

A. Ὅσιος ἐπίσκοπος πόλεως κορδούνης.

T. ἅπαντες εἶπαν. ὁριζέσθω καὶ τοῦτο.

†. Sunt can. XXI. cum scholiis marginalibus ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 104. Cum antiqui scholiastis graeci anonymi annotationibus, et citatur edit. Conc. Paris. Labbaeanae tom. 2. ubi de hoc concilio eiusque canonibus agitur. — Et apud Bandinium p. 398. eodem titulo, initio et fine cum can. XXI. uti hîc et apud Nesselium. — Item apud Pasinum, sine initio autem et fine, nec canonum numerus statuitur.

φύλ. σιβ. Fol. 212.

Κανόνες τῶν ἐν καρθαγένῃ συνελθόντων σις̄ μακαρίων πατέρων. λδ̄.

Canones congregatorum Carthagine CCXVII. beatorum patrum XXXIV.

A. Μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν ἐνδοξοτάτων.

T. καὶ σέργομεν πάντες οἱ ἐκκλησιαστικοί.

†. Sunt Can. CXXXVIII. in margine signati, cum scholiis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 104., ubi ait, esse can. X. et claudi symbolo Nicaeno; tunc sequi alia cap.

CXXXVIII. Priores X. in nostro codice nullo signantur numero, et initium fit à cap. CXXXVIII. In fine can. 133. subscriptiones sequuntur. Et can. 134. est epistola synodi Africanae ad Bonifacium episc. Rom.

Can. 135. Est rescriptum Cyrilli Alexandr. episc. ad Africanam synodum.

Can 136. Epistola Attici, episc. Constantinop.

Can. 137. Exempla synodi Nicaenae missa VI. Cal. Septemb.

Can. 138. Epistola Africanae synodi ad Celestinum Papam.

Demum monumenta actorum Constantinop. de Agapio et Bagadio, utroque episcopatum Bostrensem sibi vindicante, ut apud Bandinium in cit. loc., ubi monet, haberi p. 509 etc. — quae in indice praemisso a prioribus non separentur, separantur ausem a Nesselio, et titulus affertur, nec non indicatur, ea haberi in conc. Labbaeanis, et in Theod. Balsamonis syntagmate.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Κανόνες τῶν ἐν κωνσαντινουπόλει ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ ἰουσινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως. λε.

Canones Constantinopoli in Trullo palatii Imperatorii congregatorum sanctorum Patrum, Imperante Justiniano piissimo et Christi amante. XXXV.

A. *Προσφωνητικὸς — Τῆς ἀῤῥήτου καὶ θείας.*
T. *Μαριανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος κιθαρίζων — σνζ.*

†. Sunt Can. CII. cum scholiis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nessel. in loc. cit. cum tot canonibus, et antiqui scholiastae graeci annotationibus, atque cum nota Nesselii, male legi in edit. conc. Labbaean. Ἐν τῷ τρούλλῳ βασιλικῷ παλατίῳ. — Item apud Bandinium in cit. loc. ubi titulo adhuc additum: Ἐκγόνου ἡρακλείου, cum totidem etiam subscriptionibus. Apud Pasinum nonnisi titulus legitur, v. Jo. Zonarae, et Theod. Balsamonis syntagma, et conc. edita.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Κανόνες τῶν ἐν νικαίᾳ πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἔτει ϛσϟϛ. τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδ. ια εὐσεβῶς βασιλευόντων κωνσαντίνου καὶ εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς. α ὅτι δεῖ τοὺς κανόνας κατὰ πάντα φυλάττειν λϛ.

Canones Patrum secundò Nicaeae congregatorum anno 6296. a creatione mundi ind. XI. piè regnantibus Constantino, et Irene ipsius matre. 1. divini canones in omnibus sunt observandi. XXXVI.

A. Τοῖς τὴν ἱερατικὴν λαχοῦσιν ἀξίαν.

T. ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης.

†. Sunt Can. XXII. cum singulorum summa, et notis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. in cit. loc. cum graeci scholiastis antiqui annotationibus, et cum nota Nesselii, anno a creatione mundi secundum vulgarem supputationem ecclesiae Constantinopolitanae 6296. ind. II. anno autem Christi 787. die 24 Sept. — Apud Bandinium verò in cit. loc. scribitur annus ϛσϟ, 6290, et aera vulgari 782. —

Apud Pasinum eodem titulo statuitur annus ϛσϟϛ, Christi 788. deductis scilicet secundum Montfaucon 5508. annis.

Φύλ. τβ. Fol. 302.

Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρ. ἀδριανῷ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, ταράσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος ἐν κῷ χαίρειν. λζ.

Sanctissimo et beatissimo fratri et comministro dom. Hadriano Papae Senioris Romae, Tarasius indignus episcopus in domino salutem. XXXVII.

A. *Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐαγγελικῶς.*

T. *ἐπὶ τῇ τῶν χρημάτων δόσει.*

†. Est contra Simoniam cum subjunctis decem testimoniis eò pertinentibus, quae desinunt: *ζωῆς κληρονόμους ἀναδεικνύοντες*, ut apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc.— Prodiit autem tom. 2. p. 184. Beveregii.

Φύλ. τδ. Fol. 304.

Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν κωνσαντινουπόλει α καὶ β συνόδου, τῆς συσάσης ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων. λη.

Canones editi a sancta et magna Constantinopolitana 1 et 2 synodo, congregata in venerabili sanctorum et celebratorum Apostolorum templo. XXXVIII.

A. *Πρᾶγμα σεμνὸν ὄντως καὶ τίμιον.*

T. *νῦν νενομισμένον χρόνον ἀποπληρῶν.*

†. Sunt can. XVII. cum notis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. v. Jo. Zonarae, et Theod. Balsamonis syntagma canonum. Item conc. Labb.

Φύλ. τι. Fol. 310.

Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ

Canones editi a sancta synodo in celebri et cog-

περιωνύμῳ ναῷ καὶ ἐπωνύμω τοῦ θεοῦ λόγῳ συσάσης τὴν ζ. καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης.

nominato Dei verbi templo, septimam et oecumenicam synodum confirmante, omnem verò schismaticum et haereticum errorem propulsante.

A. ὥρισεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος.
T. ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔσω.

†. Sunt can. III. sine notis marginalibus. Occurrunt etiam apud Nessel. in cit. loc. ubi in nota monet, legendum: τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας. Apud Bandinium in cit. loc. idem quidem titulus est, λόγου autem legitur. v. Jo. Zonarae, Theod. Balsamonii syntagma canonum, et conc. edit. Labb.

φύλ. τι. Fol. 310.

Τοῦ μακαρίου διονυσίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδρείας. Διονυσίος βασιλείδῃ τῷ ἀγαπητῷ μου υἱῷ, καὶ ἀδελφῷ συλλειτουργῷ καὶ θεοπρεπεῖ ἐν κῳ χαίρειν μ.

Beati Dionysii, archiepisc. Alexandrini, Dionysius Basilidi dilecto meo filio et fratri comministro et divino in domino salutem. XL.

A. Ἐπέσειλας μοι πισότατε καὶ λογιώτατε.
T. λειτουργοῦντα τῷ κῳ εὔχομαι.

†. Est de diversis capitibus canonicis cum notis marginalibus. Numerantur verò cap. IV. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Nullibi autem indicatur, scholium in margine exaratum de hoc Dionysio:

Ἰσέον, ὅτι γέγονε μὲν ὁ μακάριος διονύσιος οὗτος ἀκροατὴς ὠριγένους ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Φιλίππου τοῦ μετὰ γορδιανὸν βασιλεύσαντος, τὸν βίον μεταλλάξαντος ἡρακλᾶ τοῦ τριὶς καὶ δεκάτου τῆς ἀλεξαν-

δρέων ἐκκλησίας, τὴν προσασίαν ταύτης ὅδε ὑπολαμβάνει, καὶ προσὰς ἐπὶ δέκα καὶ ἑπτὰ ἔτεσιν, ἤτοι τοῖς λοιποῖς τρισὶ Φιλίππου, καὶ τῷ ἑνὶ Δεκίου, καὶ τῷ ἑνὶ γάλλου, καὶ ὑολουσιανοῦ τοῦ υἱοῦ Δεκίου, καὶ τοῖς δώδεκα οὐαλεριανοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν, ὁ δὲ βασιλείδης ἦν τῶν κατὰ τὴν πεντάπολιν τῆς λιβύης παροικιῶν ἐπίσκοπος, ὥς φησι εὐσέβιος, ἔν τε τῷ ϛ. καὶ τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγῳ.

Sciendum, beatum hunc Dionysium Origenis auditorem fuisse. Cum verò quarto Philippi post Gordianum imperantis anno, Heraclas XIII. Alexandrinus Episcopus vitam cum morte commutasset, huius ecclesiae Episcopatum ipse suscipit, et hoc officio XVII. annos functus, scilicet tribus reliquis Philippi, uno Decii, et uno Galli, et Volusiani Decii filii, et duodecim Valeriani ipsius filii, ad dominum profectus est. Basilides autem Pentapolis Libyae Episcopus erat, ut ait Eusebius in VI et VII lib. hist. eccles. de hac epistola v. Theod. Balsamonis syntagma p. 879. Beveregii tom. 2. p. 1. et conc. Labbaean. tom. 1. p. 831.

Φύλ. τιγ. Fol. 313.

Τοῦ ἁγίου πέτρου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας, καὶ μάρτυρος κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ. μα.

Sancti Petri Archiep. Alexandrini et Martyris Canones, qui feruntur in ipsius sermone de poenitentia. XLI.

A. *Ἐπεὶ τοίνυν τέταρτον ἤδη πάσχα.*

T. *ἐνόπιον πολλῶν μαρτύρων.*

†. Sunt can. XIV. cum notis marginalibus. Apud Nesselium verò, Bandinium et Pasinum numerantur Can. XV. computato scilicet, qui hìc separatur, canone sequenti, cuius titulus est:

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ πάσχα. μβ̄.
Οὐκ ἐγκαλέσει τίς ἡμῖν.
Eiusdem ex sermone in pascha.

Quod Bandinius non animadvertit, nec Pasinus, bene tamen Nesselius dicendo: Inscribitur separatim. v. Beveregium, Balsamon. et conc. Labb.

Φύλ. τιθ. Fol. 319.

Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκ. νεοκαισ. τοῦ θαυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων εἰδωλόθυτα φαγόντων, ἢ καὶ ἕτερα πλημμελησάντων. μγ̄.

Epistola canonica sancti Gregorii Neocaes. episc. Thaumatuugi de iis, qui in barbarorum incursione idolothyta comederant, aut alia peccata commiserant. XLIII.

Α. Οὐ τὰ βρώματα ἡμᾶς βαρεῖ.
Τ. ᾧ ὀνόματι καλοῦσιν, ἀπαιτοῦντες.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. In Can. XI. divisa gr. et lat. extat in Th. Balsamon. Beveregii etc.

Φύλ. τκα. Fol. 321.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἐπισκ. ἀλεξανδ. ἐπιστολὴ πρὸς ῥουφιανὸν ἐπίσκ. περὶ τῶν δι' ἀνάγκην ὑποσυρέντων μέν, μὴ φθαρέντων δὲ ἐν τῇ κακοπιστίᾳ. μδ̄.

Sancti Athanasii episc. Alexandrini epistola ad Rufianum episc. de necessitate quidem abstractis, non verò in malitia corruptis. XLIV.

Α. Σὺ μὲν τὰ υἱῷ ἠγαπημένῳ πρέποντα.
Τ. σε ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῷ προσαγορεύει.

†. Est sine notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium P. V. p. 109. Apud Bandinium tom. I. p. 74. Apud Pasinum p. 197. Extat verò in Th. Balsamonis syntagmate p. 923.

Φύλ. τκβ. Fol. 322.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἀμμοῦν μονάζοντα. με. Eiusdem epistola ad Ammum monachum XLV.

A. *Πάντα μὲν καλὰ καὶ καθαρὰ.*
T. *καὶ ἀσάλευτον ἐν χῳ̄ ιῡ. κ. τ. λ.*

Φύλ. τκδ. Fol. 324.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ̄ ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. μς̄. Eiusdem ex ep. XXXIX de festis. XLVI.

A. *Ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν αἱρετικῶν.*
T. *ἀπαντᾶν ἐκ τούτου τοὺς ἀκεραίους.*

†. Epistola prior et hoc fragmentum sunt sine notis marginalibus, et occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant verò in Beveregii et Balsamonis syntagmate, et in conc. Labbaeanis.

Φύλ. τκε. Fol. 325.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐπισκόπου καισ. καππαδοκίας ἀμφιλοχίῳ ἐπισκόπῳ ἰκονίου περὶ κανόνων πε ἐπιστολὴ α. μζ̄. μη̄. μθ̄. Sancti Basilii episc. Caesar. Cappad. Amphilochio, episcopo Iconii de can. LXXXV. epist. I. XLVII. XLVIII. XLIX.

A. *Ἀνοήτω φησὶν ἐπερωτήσαντι σοφίαν.*
T. *Τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περισώσασθαι.*

†. Sunt epist. III. canonicae de Can. LXXXV. cum notis marginalibus et insertis scholiis. Occurrunt adhuc apud Nesselium cum scholiastae graeci antiqui annotationibus. Apud Bandinium et Pasinum in cit. locis. Extant verò in Th. Balsamonis et Beveregii editionibus.

Φύλ. τλθ. Fol. 339.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον ἀμφιλόχιον Eiusdem ex scripta ad eundem Amphilochium

γραφείσης ἐπιστολῆς, περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν. ν̄.

epistola de eo, quod dominus non ignoret diem consummationis et horam. L.

A. Τοῖς δὲ κομψοῖς ἐγκρατίταις πρός.

T. ὡς ὅγε Φαγὼν, οὐκ ἠνόμησεν.

†. Est cum scholio marginali, quod incipit: Οὗτοι οἱ ὀνομαζόμενοι ἐγκρατιταὶ τὰ μὲν τῶν βρωμάτων ἐβδελύσσοντο, ὡς ἀκάθαρτα, τὰ δὲ ἤσθιον, ὡς καθαρά. καί ἐστι τοῦτο Ἰουδαϊκόν κ.τ.λ.

Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. locis. Notandum verò, particulam μὴ apud Pasinum etiam in titulo esse positam, apud Nesselium verò recentiore manu insertam, cum hac ipsius nota, quia videlicet S. Basilius responso suo affirmat, et demonstrat, Christum diem et horam consummationis mundi non ignorare, tanquam eiusdem cum patre substantiae. v. Balsamon. et Beveregium etc.

φύλ. τλϑ. Fol. 339.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον τὸν τάρσον κατὰ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμούντων, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμουμένων. να.

Eiusdem ad Diodorum Tarsensem adversus eos, qui ducunt duas sorores, aut quae nubunt duobus fratribus. LI.

A. Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα.

T. ἐτολμήϑη τόποις ἐναπομεῖναι.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extat verò in Beveregii, Balsamon. et Labbaeanis editionibus.

φύλ. τμβ. Fol. 342.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς γρηγόριον πρεσβύτερον, ὥστε χωρισϑῆ-

Eiusdem ad Gregorium Presbyterum, ut mulie-

ναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου. νβ̄.

rem sibi cohabitantem dimittat. LII.

A. Ἐνέτυχον σου τοῖς γράμμασι.

T. κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν γενήσονται.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Extat verò ibidem in cit. loc.

Τοῦ αὐτοῦ χορεπισκόποις, ὥσε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανόνας. νγ̄.

Eiusdem ad chorepiscopos, ne sine ipso fiant ministri praeter canones. LIII.

A. Πάνυ με λυπεῖ, ὅτι ἐπιλελοίπασι.

T. εἰς ὑπηρεσίαν δεχθείς.

†. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant verò, ut priora, in cit. loc.

Φύλ. τμγ. Fol. 343.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους, ὥσε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν. νδ̄.

Eiusdem ad episcopos sibi subiectos, ne pecuniis ordinent. LIV.

A. Τὸ τοῦ πράγματος ἄτοπον, περὶ οὗ.

T. ἀκελδαμᾶ κληθήσεται.

†. Est cum nota marginali: ἀνάγνωθι ὅλην τὴν ἐπιστολήν. λίαν ἐστὶ ὡραῖον κ. τ. λ. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Ext. in cit. loc.

Φύλ. τμδ. Fol. 344.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κ̄ζ̄ κεφαλαίου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον ἀμφιλόχιον. νε̄.

Eiusdem ex cap. XXVII. de sancto spiritu ad beatum Amphilochium LV.

A. Τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων.

T. τοῦ μυστηρίου δύναμιν εἰσφερομένην.

Φύλ. τμς. Fol. 346.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κϑ. κεφ. τῆς αὐτῆς πραγματείας. νς. Eiusdem ex cap. XXIX. eiusdem tractatus. LVI.

A. *Πρὸς γαμὴν τὸ ἀμάρτυρον.*

T. *τῇ ἀρχαιότητι τὸ αἰδέσιμον ἔχοντα.*

†. Sunt haec duo Basilii M. fragmenta cum notis marginalibus et scholio.

Occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum, et extant in cit. loc.

Φύλ. τμς. Fol. 346.

Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις λητόϊον ἐπίσκοπον μελιτινῆς. νζ. Epistola canonica sancti Gregorii Nysseni episc. ad sanctum Lethoium episc. Melitin. LVII.

A. *Ἐν καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτήν.*

T. *κἂν μικρότερον τῆς σῆς μεγαλοφείας ᾖ.*

†. Constat cap. VIII. et est cum notis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. 1. p. 137. Apud Bandinium et Pasinum in cit. loc. et extant cum prioribus.

Φύλ. τνβ. Fol. 352.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ ϑεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ συγγραμμάτων. νη. Sancti Gregorii Theol. ex metricis eius operibus. LVIII.

A. *Ὅφρα δὲ μὴ ξείνησιν νόον.*

T. *ἐκτὸς οὐκ ἐν γνησίαις.*

†. Est fragmentum de legendis libris et occurrit adhuc apud Nesselium et Bandinium, sed in aliis locis et apud Pasinum ibidem.

Φύλ. τνγ. Fol. 353.

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου τοῦ ἰκονίου ἐκ τῶν πρὸς σέλευκον ἰάμβων. νϑ. Sancti Amphilochii episc. Iconiensis ex iambis ad Seleucum. LIX.

A. Πλὴν ἀλλ ἐκεῖνο προσμαθεῖν μάλιστα.

T. κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύστων.

†. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. 2. p. 24. apud Bandinium p. 75. et apud Pasinum p. 197. Extant in eius operibus editis et in Balsamonis syntagmate.

φύλ. τνδ. Fol. 354.

Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τιμοθέου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχ. ἀλεξανδ. ἑνὸς τῶν ρν. ἁγίων πατέρων τῶν ἐν κωνσαντινουπόλει πρὸς τὰς προσαχθείσας ἐπερωτήσεις παρά τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν. ξ.

Responsiones canonicae Timothei sanctissimi archiep. Alexandrini unius è CL patribus concilii Constantinop. ad quaestiones propositas a quibusdam episc. et clericis. LX.

A. Ἐρώτ. α. ἐαν παιδίον κατηχούμενον.

T. καὶ περὶ τούτου τί ἀποκρίνασθαι οὐχ εὑρίσκω.

†. Sunt quaestiones et responsiones XV. cum notis marginalibus et scholio praemisso:

Σχ. ἰσέον, ὅτι μετὰ διονύσιον τὸν μέγαν ιδ ἀλεξανδρείας γεγόνασιν ἐπίσκοποι οἵδε· ἐπίσκοπος μάξιμος, θεωνᾶς, πέτρος ὁ ἱερόμαρτυρ, ἀχιλλᾶς, ἀλέξανδρος, ἀθανάσιος, γρηγόριος ἀρειανὸς, ἀθανάσιος τὸ δεύτερον, γεώργιος ἀρειανὸς ὁ καππαδόκης, ἀθανάσιος πάλιν, εἶτα πέτρος ὁ παρὰ οὐαλέντος ὑπερορισθεὶς, λούκιος ἀρειανὸς, πέτρος πάλιν, εἶτα τιμόθεος οὗτος μέγας ἀναχθεὶς μὲν ἐπὶ τὸν θρόνον κατὰ τὸ δ ἔτος τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. παρὼν δὲ ἐν τῇ κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου συνόδῳ τῶν ἁγίων ρν πατρῶν. μετὰ δὲ ἐπταετίαν ἐκθρονίσας πρὸς κύριον καὶ διάδοχον ἐσχηκὼς θεόφιλον.

Schol. Sciendum, post Dionysium M. XIV episcopos Alexandrinos fuisse hosce:

Episcopus Maximus, Theonas, Petrus Hieromartyr, Achillas, Alexander, Athanasius, Gregorius

Arianus, Athanasius secundò, Georgius Arianus Cappadox, Athanasius rursus, dein Petrus a Valente in exilium missus, Lucius Arianus, Petrus rursum, dein Timotheus hic magnus sedem hanc nactus 4to Theodosii M. imp. anno. Praesens verò in concilio contra Macedonium Pneumatomachum a CL. PP. habito. At post 7 annos ad dominum migravit et successorem Theophilum reliquit.

Occurrunt adhuc apud Nesselium in cit. loc. ubi per errorem calami scribit, qui unus fuit trecentorum quinquaginta. Apud Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant autem in Theod. Balsamonis syntagmat. conc. Labb. etc.

Φύλ. τνϛ. Fol. 356.

Θεοφίλου τοῦ ἀρχιεπ. ἀλεξανδρ. τῶν θεοφανίων ἐπισάντων ἐν κυριακῇ προσφώνησις. ξα.

Theophili archiep. Alexandrini, cum theophania die dominico instarent, edictum. LXI.

A. *Καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον.*

T. *ἀπὸ ὥρας ἐννάτης ἐνταῦθα.*

Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνησικὸν, ὅπερ ἔλαβεν ἀμμὼν διὰ τὴν λυκῶ. ξβ.

Eiusdem admonitorium quod accepit Ammon propter Lyco. LXII.

A. *Περὶ τῶν κοινησάντων τοῖς ἀρειανοῖς.*

T. *δεῖ τὸν λειτουργὸν τοῦ θεοῦ.*

†. Sunt Canones X cum notis marginalibus.

Φύλ. τνζ. Fol. 357.

Τοῦ αὐτοῦ ἀΦυγγίῳ περὶ τῶν λεγομένων καθαρῶν. ξγ.

Eiusdem ad Aphyngium de dictis Catharis. LXIII.

A. *Δεδήλωκέ μοι ἡ σὴ εὐλαβεία.*

T. *καὶ μηδὲν τούτοις ἀντίκειται.*

†. Est cum nota marginali.

Τοῦ αὐτοῦ ἀγάθῳ ἐπισκόπῳ. ξδ̄. Eiusdem ad Agathum episc. LXIV.

A. Ἀγνοῶν τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους.

T. μᾶλλον εἰδέναι δύνασαι.

φύλ. τνη. Fol. 358.

Τοῦ αὐτοῦ μηνᾶ ἐπισκόπῳ. ξε̄. Eiusdem ad Menam episc. LXV.

A. Νόμιμον πρᾶγμα πεποιήκασιν.

T. μετὰ τῶν λαῶν συνάγεσθαι.

†. Haec Theophili scripta canonica occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Extant in Theod. Balsamon. etc.

φύλ. τνη. Fol. 358.

Τοῦ ἐν ἁγίοις κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξ. Δόμνῳ. ξς̄. Sancti Cyrilli archiep. Alex. Domno. LXVI.

A. Ἔκασα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων.

T. ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῳ̄ προσαγορεύει.

†. Constat. cap. III. et est cum notis marginalibus.

φύλ. τνθ. Fol. 359.

Τοῦ αὐτοῦ τοῖς κατὰ λιβύην καὶ πεντάπολιν ἐπισκόποις. ξζ̄. Eiusdem ad episcopos Libyae et Pentapolis. LXVII.

A. Παντὸς τοῦ χρησίμου καὶ ἀναγκαίου.

T. ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῳ̄ προσαγορεύειν.

†. Constat cap. IV. cum nota marginali. Extat verò utraque in Theod. Balsamonis etc.

φύλ. τξ. Fol. 360.

Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσαντινοπ. καὶ τῆς σὺν Epistola encyclica Gennadii sanctissimi patriarchae Constantinop. et san-

αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι χειροτονεῖν. ξη.

ctae ipsius synodi ad omnes sanctissimos Metropolitas, de non ordinando propter pecunias. LXVIII.

A. Ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ θεὸς καὶ.

T. Ἰωυῖνος ἐπισκ. διυέλτου.

†. Est cum hoc scholio marginali:

Οὗτος ὁ μακάριος γεννάδιος ἀναχθεὶς εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ μεγάλου, κατὰ τὸ ιδ̄. μετέσῃ πρὸς κύριον.

Beatus iste Gennadius archiepiscopus factus anno secundo imperii Leonis M., ad dominum anno XIV° abiit.

Subscriptiones non sunt numero signatae. Apud Nesselium, Bandinium et Pasinum sunt LXXXI. Nesselius ait, hunc Gennadium obiisse A. C. 471. Extat haec epistola in Theod. Balsamonis, Leunclavii etc.

Φύλ. τξβ. Fol. 362.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας, περὶ τοῦ, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ξθ.

Epistola scripta Constantinopoli ad Martyrium episc. Antiochen. quomodo recipiendi sint haeretici ad sanctam et catholicam ecclesiam reversuri. LXIX.

A. Τίνα διηλέχθη μοι ὁ θεοφιλέστατος.

T. ταῦτα, ὡς ἡμέτερος, ἐσπούδασα σημάναι.

†. Est cum hoc scholio marginali:

Οὗτος εἰς τὸν τῆς ἀντιοχίας ἀνήχθη θρόνον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, καὶ κατὰ τὸ ιᾱ τοῦ μετ' αὐτον βασιλεύσαντος λέοντος τοῦ μεγάλου μετέσι πρὸς κύριον.

Hic ad sedem Antiochenam provectus est anno ultimo imperii Marciani, et undecimo successoris in imperio Leonis M. ad dominum abiit.

Occurrit adhuc haec epistola apud Bandinium tom. 1. p. 400. ubi autem verus finis non est allegatus, sed sunt adhuc initii verba, post quae notatum:

προεγράφη ὅλον καὶ ζήτει εἰς τὴν β̄ οἰκουμενικὴν σύνοδον τὴν ἐν τῇ κωνσαντινουπόλει. καν. ζ̄.

Scriptam totam quaere in concil. II. oecumenico Constantinop. Can. VII.

Apud Nesselium et Pasinum in cit. loc. Extat verò in Leunclavii iure tom. 1. p. 290.

φύλ. τξγ. Fol. 363.

Τοῦ *μακαριωτάτου ἀρχ. κωσαντ. σισιννίου τόμος συνοδικός. ο̄.*

Beatissimi archiep. Constantinop. Sisinnii tomus synodicus. LXX.

Α. Οὗτος ὁ τόμος ὁ γεγονὼς κατὰ Φεβρουάριον.

Τ. *καθαιρέσει τελείᾳ ὑποπεσεῖται.*

†. Est, ne duo fratres ducant duas consobrinas, promulgatus *ἐν ἔτει σφε.* 6505. id est 997 indict. X. Occurrit apud Nesselium P. 5. p. 61. Apud Bandinium tom. I. p. 9. 48. 79. Extat verò in cit. edit. p. 197.

φύλ. τξγ. Fol. 363.

Διὰ *τοὺς φύσιν ἀσελγαίνοντας. καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις. οᾱ.*

Propter eos, qui lasciviunt et iurant per capillum, et caput, et similia, jubet, ut extremis subiiciantur suppliciis. LXXI.

Α. Πᾶσιν *ἀνθρώποις τοῖς εὐφρονοῦσι.*

Τ. *καὶ τὴν ἐξ ἡμῶν ἀγανάκτησιν ὑποσήσεται.*

†. Est Justiniani novella constitutio LXXVII. quae in editionibus inscribitur: *Διάταξις περὶ τοῦ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς βλασφημοῦντας τιμωρεῖσθαι.* Constitutio de puniendo iurantes in Deum, et blasphemantes.

Φύλ. τοδ.

Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις, συνάδουσαν ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκείαν ἰσχὺν νέμουσαι, αἷς τάξιν τινὰ, καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν πρὸς σύντομον εὕρεσιν τοῦ ἐπιζητουμένου κεφαλαίου, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται, ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συναχθέντα ὡς ὑποτέτακται. οβ̄.

Fol. 374.

Ex editis post codicem novis divinisque constitutionibus Justiniani variae constitutiones, consentientes eximiè divinis, et sacris canonibus, et ex abundanti vim propriam sortientes, quas ordine quodam et numero disposuimus ad compendiosam cuiusvis capitis inventionem, propterea quod, uti dictum, ex variis constitutionibus haec collecta sint, ita et subiecta. LXXII.

†. Huic titulo immediatè subiecta est tabula cap. LXXXVII, quorum I^um^ *περὶ τῶν πρώτων, καὶ μεγίστων θεοῦ δωρέων κ.τ.λ.* et ultimum. *περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ κεχρῆσθαι, ἢ ἐμπαίξαι εὐλαβεῖ σχήματι κ.τ.λ.* Tum novus titulus priori consentaneus ponitur: *εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῡ χῡ̄.* *Καὶ τὰ νῦν συντεθειμένα κ.τ.λ.* et sunt cum quibusdam notis marginalibus.

Auctor huius collectionis est Theodorus Balsamon, cuius nomen in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 96. aperte praefigitur. Ibi etiam analysin totius operis dedit Pasinus, ita, ut superfluum foret, capita omnia hîc etiam enumerare. Ex hac

autem analysi constat, hanc collectionem non esse editam in Voelli et Justelli bibliotheca, ut Nesselio visum P. 2. p. 22. n. 3. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 402. et in cod. Monac. 214. Nullibi autem auctoris nomen continetur, nisi in codice Taurinensi. In nostro codice hoc post finem, qui est: *κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα πόλιν προτιθεμένων, ἀγάθοι* — sequuntur adhuc duo scholia brevia de privatis, et publicis, et de largitionibus. Quae etiam in cod. 214. occurrunt, cuius ultimi finis est: *καὶ δημόσιος τοῦ Φίσκου.* Tum *ἐδώθη τῇ νουμενίᾳ βασιλείας τοῦ δεσπότου αἰωνίου ἔτει εἰκοστῷ ὑπατείαν μεταδάτα καλάνδαις μαΐαις ἰμπεριΐ δομίνου ἰουσινιανοῦ, περπετούου, αὐγούστου, ἄννους* XX. *κονσουλι. πόσ. βασιλείου βικαρίου τούτεσι, ἐδώθη, καὶ ἐξεφωνήθη τῇ νουμενίᾳ τοῦ μαΐου, βασιλείας τοῦ δεσπότου ἰουσινιανοῦ αἰωνίου αὐγούστου, ἔτει εἰκοστῷ μετὰ τὴν ὑπατείαν βασιλείου τοποτηρητοῦ. Ἰσέον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς τῶν ἀριθμῶν σημαντικοῖς τὸ μὲν* X *δηλοῖ τὰ δέκα. Τὸ δὲ* V *τὰ πέντε. τὸ δε* I. *τὸ ἕν.* v. Morellii bibl. p. 97.

Φύλ. τπς. Fol. 386.

Διατάξεις νόμων πολιτικῶν ἐκ τῶν νεαρῶν ἰουσινιανοῦ βασιλέως συνηγορούσαι, καὶ ἐπικυροῦσαι τοὺς τῶν ἁγίων πατρῶν ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. ογ.

Constitutiones legum politicarum ex novellis Justiniani imp. consentientes, et subsidium praebentes ecclesiasticis SS. PP. canonibus. LXXIII.

A. *Αὐτοκράτορες θεοδόσιος καὶ οὐαλεντινιανός.*
T. *καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τῷ δημοσίῳ προσκυρωθῆναι.*

†. Hic alter Theod. Balsamonis tractatus constans cap. XXV. quorum ultimum est: *Ἴσον θείου νόμου*, a Voello et Justello pariter non est editus. Hinc Pasinus p. 105. totius operis analysin dedit.

Occurrit adhuc in cod. Monac. 214. v. Morelli bibl. gr. p. 97. Observandum adhuc, hoc opusculum notis marginalibus esse instructum.

Φύλ. υλβ. Fol. 432.

Συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τοῖς κώδιξι, καὶ τοῖς διγέσοις, καὶ ταῖς διατάξεσι τῶν νεαρῶν. περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ πραγμάτων αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἰουδαίων αἱρετικῶν. οδ.

Collectio expositorum in codice, digestis et novellis. De episcopis, et clericis, et monachis, et rebus ipsis, insuper et de judaeis et haereticis. LXXIV.

A. *Ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἁγίαν τριάδα.*

T. *οἰκέτας ἐν ἐκκλησίᾳ ἐλευθεροῦν.*

†. Praemittitur index tit. XIII. cui positus titulus subiicitur. Haec collectio extat in Voelli et Justelli bibliotheca tom. 2. p. 1225. Occurrit adhuc apud Pasinum in cit. loco et in codicibus nostris 214. 149.

Huius etiam auctor est Theod. Balsamon.

Φύλ. υοδ. Fol. 475.

Συναγωγὴ τῶν σποράδην ἐν τοῖς διγέσοις κειμενῶν περὶ ἱερῶν τόπον τε καὶ πραγμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γενομένων, ἔτι δὲ καὶ Ἰουδαίων, καὶ θυσίων, καὶ τῶν ἀπαγόντων τινὰς πρὸς ἀπηγορευμένην θρησκείαν, καὶ περὶ ἀποτροφῆς παίδων, γερόντων καὶ ἀσθενῶν. οε.

Collectio sparsim positorum in digestis de sacris locis et rebus, et de iis, quae ibi fiunt. Insuper et de judaeis et sacrificiis et de iis, qui aliquos ad religionem prohibitam abducunt, deque puerorum, senum et infirmorum alimentatione. LXXV.

A. B. *τῶν διγ. τ'. η. τὰ σάρκα, τουτέστι, ἱερά.*

T. *ὡς ἐν ζωῇ μου διῆγον.*

Φύλ. υπ. Fol. 480.

Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων. τίτλος ᾱ. περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ μοναστηρίων. οϛ̄.

Et ex editis post codicem novellis. Tit. I. De episcopis et clericis et monachis, et monasteriis. LXXVI.

A. *Νόμος περὶ τοῦ, πῶς δεῖ.*

T. *κογνατικὰ διατυπούσης. δόξα κ. τ. λ.*

†. Ista omnia in Justelli bibliotheca continentur. Occurrunt adhuc apud Pasinum et in cod. 149 et 214. In indice praemisso hic titulus positus est: *ἕτερος πίναξ τῶν ὑποτιτλώσεων ἀθανασίου σχολαστικοῦ. ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων, ἐν τρισὶ τίτλοις διηρημένος, καὶ τὰ ὑποκείμενα καθεξῆς κεφάλαια τῶν νομίμων τῶν εἰρημένων τίτλων, καὶ παρατίτλων.* Et apud Nessel. P. 2. p. 32. n. 7. Athanasii scholastici, sive advocati Emeseni ecloga, sive delectus legum ex Justiniani Imp. codice, et novellis, et ex paratitlis dicitur.

Φύλ. φια. Fol. 511.

Νόμος βεβαιῶν τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, καὶ τοῖς θεοφιλεστάτοις κληρικοῖς, καὶ μονάζουσι παρὰ τῶν προβεβασιλευκότων αὐτοῖς δεδωρημένα προνόμια, περὶ τοῦ μὴ ἐνάγεσθαι χρηματικῶς, προστιθεὶς ἐκ καινῆς, ὥστε μηδὲ μίαν, πάροδον κατ' αὐτῶν ἔχειν πολιτικοὺς, ἢ στρατιωτικοὺς ἄρχοντας. οϛ̄.

Lex confirmans sanctissimis episcopis, et Dei amantissimis clericis, et monachis privilegia ipsis ab antecessoribus Imperatoribus concessa, de non agendo, sive pecuniäliter, sive criminaliter, addens de novo, de non habendo forum contra eos, nec civile, nec militare. LXXVII.

A. *Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — υεργίῳ — οὐκ ἀλουργίς.*

T. *καὶ μακαριώτατε πατέρ.*

Ἐγράφη καλάνδ. ἀπριλ. ιβ̄. βασιλείας ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἔτους ιϑ̄, καὶ ἡρακλείου τοῦ νέου κωνσταντίνου ἔτους ιζ̄.

†. Est Heraclii imp. constitutio, quae apud Bandinium tom. 1. p. 480. hoc titulo effertur: *νόμος ἡρακλείου βασιλέως περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, ποῦ δεῖ αὐτοὺς ἐνάγειν.* Lex Heraclii imp. de episcopis, clericis et monachis, ubi eos convenire oporteat. Haec et sequentes extant in Leunclavii iure. tom. 1. p. 75.

Φύλ. Φιγ. Fol. 513.

Περὶ τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸν ἀριϑμὸν τῶν κληρικῶν τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἁγίας ϑεοτόκου ἐν βλαχέρναις τιμωμένης, ἔτι μὲν καὶ τῶν ἐν τοῖς ὀφφικίοις ἐξυπηρετουμένων τῇ τε εἰρημένῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ ἁγιωτάτῳ πάτριάρχῃ. οη̄.

De definito numero clericorum sanctissimae magnae ecclesiae Constantinopolis, et sanctissimae Deiparae in Blachernis honoratae, insuper et in officiis inservientium dictae magnae ecclesiae, et sanctissimo Patriarchae. LXXVIII.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — καὶ τοῖς ἄλλοις.
T. καὶ μακαριώτατε πατέρ.
Δ[τ]ά. καλάνδ. μαΐαις κωνσταντιν. ἰνδ. ιε̄.

†. Est eiusdem ad Sergium Patriarcham constitutio, cuius ad marginem habetur hoc scholium: *οὗτος καὶ ὁ ἑπόμενος τύπος καινίζονται ἐκ τῆς μετ' αὐτοὺς κελεύσεως.* Et paulo inferius ad vocabulum: *εἰς πολιτικήν. ὥρα, μὴ γράφειν εἰς πολλήν.* Apud Bandinium in cit. loc. titulus est: *τίτλος δεύτερος περὶ τοῦ ἀριϑμοῦ τῶν εὐσεβεστάτων κληρικῶν.* In priori et hac et sequentibus constitutionibus latine etiam effertur finis ita: *διβινιτας τε σερβετ τερ μυλτος ἀννος*

σαγστισιμε ac βεατισιμε πατερ. Divinitas te servet ter multos annos, sanctissime ac beatissime pater. Id quod innuere videtur Bandinius dicendo, subscriptiones arcano quodam scripturae genere exaratas esse.

Φύλ. Φιϛ. Fol. 516.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς σεργίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀρχ. κωνσαντ. καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ. οϑ.

Idem imperator ad Sergium, sanctissimum ac beatissimum archiep. Constantinop. et oecumenicum Patriarcham. LXXIX.

Α. Καὶ τὰ καλῶς τοῖς ἀνϑρώποις πολλάκις.
Τ. λανϑάνειν ὀφείλουσαν τοὺς πολλούς.

†. Subscriptio est: ἐδόϑη τῇ η̄. καλάνδ. μαΐῳ ἐν κωνσαντινουπόλει τῶν εὐσεβεστάτων, καί αἰωνίων ἡρακλείου ἔτους ϑ̄, καὶ μετα τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους η̄, καὶ ἡρακλείου τοῦ νέου κωνσαντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτους ζ̄. Id quod et latine exaratum, sed a latinae linguae prorsus ignaro.

Tertia haec constitutio apud Bandinium tom. 2. p. 311. anepigrapha dicitur, titulo desiderato. Est verò eiusdem initii et finis.

Φύλ. Φιη. Fol. 518.

Περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τινὰ σχῆμα περιβεβλημένον ἱερατικὸν, οἵου δήποτε βαϑμοῦ, ἢ τάγματος ὄντα ἐξ ἑτέρας πόλεως, ἢ κώμης, ἢ ἑτέρου τὸ σύνολον τόπου τῇ βασιλίδι τὸν ταύτῃ παραγενόμενον πόλει ἔν τινι τῶν αὐτῆς ἐκκλησίων, ἢ τῆς ἐνορίας αὐτῆς χωρὶς δοκιμασίας, καὶ ἐπι-

Non licere alicui habitu sacerdotali induto, cuiusvis demum sit gradus aut ordinis, ex alia urbe, aut vico, aut alio quocunque loco existenti, et ad urbem hanc regiam advenienti in quadam huius ecclesia, aut illius finibus, sine approbatione, aut mandato

τάγματος τοῦ τὸν ἀποστολικὸν ταύτης διέποντος θρόνον οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καταπέμπεσθαι, εἴτε ἐκ τῶν θείων οἴκων, εἴτε ἐκ τοῦ εὐαγοῦς ὀρφανοτροφίου, ἢ ξένων, ἢ μοναστηρίων, ἢ ἑτέρου τινὸς τοιούτου οἴκου, μήτε μὴν ἐν δύο ἐκκλησίαις κληρικὸν κατ' οἷον δήποτε τάττεσθαι τρόπον. π̄.

dato Apostolicam hanc sedem administrandis oecumenici Patriarchae edicta emittere, sive ex sacris locis, sive ex sacro orphanotrophio aut xeniis, aut monasteriis, aut altera tali domo, neque in duabus ecclesiis clericum quocunque demum modo collocari. LXXX.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — τὴν κοινήν.
T. καθιεώσης τῆς σῆς μακαριότητος.

†. Ex quo fine constat, has Heraclii filiique constitutiones etiam haberi in Cod. 214. Extant verò in Leunclavii et Justelli etc.

φύλ. φκ. Fol. 520.

Διάταξις περιέχουσα κεφάλαια διαφόρων ὑποθέσεων. πα.

Constitutio capita variorum argumentorum continens. LXXXI.

A. Πάντα τῆς ἡμῶν ἀρχιεροτικῆς.
T. εἰς ἀθώωσιν τῆς βεβηλώσεως μετασήσει.

†. Numerus capitum non est assignatus.

φύλ. φκδ. Fol. 524.

Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαίου, περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικὰς ἐπιστολὰς ἀμισθὶ δεδωθῆναι τοῖς αἰτοῦσιν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ. πβ̄.

Nicolai patriarchae de literis patriarchalibus gratis concedendis petentibus, ut scriptum extat in chartophylacio. LXXXII.

A. Χαλεπὸν μὲν πάθος σαρκός.
T. τοῖς ἔργοις παρέχεται ἀμοιβήν.

†. Cogitanti diu, quis ille Nicolaus esset ὁ παλαιὸς, in mentem demum incidit, esse mysticum, antiquiorem Chrysoberge, Muzalone et grammatico. Fabricius tom. X. p. 295. ait, Patriarcham CP̄oC. fuisse ab a. 895 ad 925. hocque ipsius decretum extare in iure gr. rom. Lib. IV. p. 249. Et hic est Nicolaus in catalogo Patr. CP. secundò octogesimus nonus et ultimus, occurrens apud Montfaucon in bibl. Coislin. codice scripto A. 912. Cum hîc mentio Nicolai Muzalonis fiat, observare volui, illum apud Bandinium tom. 1. p. 17. et in codice Monac. 14. Muzanum vocari, illiusque commentarium in Isaïam describi. Codex Laurentianus est membranaceus et sec. XII., nec proin, cum de alio non constet, dubito, quin noster Saec. XVI^i. codex ex illo descriptus sit.

Φύλ. Φκε. Fol. 525.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κατὰ τὴν καθέδραν τάξεως τῶν μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων, καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ νῦν ἀναγράφονται. πγ̄.

Eiusdem de ordine Metropolitarum et archiepiscoporum in sedibus suis, quemadmodum nunc in chartophylacio describuntur. LXXXIII.

A. Ἔδει τὰς πόλεις, αἱ τὸν τῆς ἀρχιεροσύνης.
T. ἀκηράτῳ κατακοσμεῖ, καὶ ἀποσεμνύνει.

†. Sequuntur post hoc decretum Metropoles et archiepiscopatus suo quique ordine his titulis:

Αἱ μετροπόλεις, ἡ καισαρεία — ult. ἡ πομπειούπόλις nº. LIX.

Αἱ ἀρχιεπίσκοπαι, ἡ βιζύη — ult. τὰ ταμάταρχα. nº. XLV.

Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου πόλεως. Ἐπαρχία καπ-

παδοκίας πρώτη. ὁ καισαρείας. ult. ἐπαρχία Φρυγίας. ὁ ἱεραπόλεως. no. XXXIII.

Εἰσὶ δὲ οἱ ἀποσπασθέντες ἐκ τῆς ῥωμαϊκῆς διοικήσεως, νῦν δὲ τελοῦντες ὑπὸ τὸν θρόνον κωνσαντινουπόλεως, προσεθέντες τῇ συνόδῳ κωνσαντινουπόλεως, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν κατέχεσθαι τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. α. ὁ θεσσαλονίκης. β. ὁ συρακούσης. γ. ὁ κρήτης. δ. ὁ κορίνθου. ε. ὁ τοῦ ῥιγίου. ς. ὁ νικοπόλεως. ζ. ὁ ἀθηνῶν. η. ὁ πατρῶν.

Τῶν ἀρχιεπισκόπων. ἐπ̄ἀρ. μυσίας. α. ὁ δύσσου. μα. ἐπ̄ἀρ. παμφυλίας. ὁ σέλγης. τάξις τῶν μητροπόλεων, καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγράφονται. α. ἡ καισαρεία. νθ. ἡ πομπηιούπολις.

Τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων. α. ηβιζύη. νγ. τὰ ταμάταρχα.

Ὅσοι ἐκάστη μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι. τῇ καισαρείᾳ καππαδοκίας, ὁ νύσσης — et statuuntur metropoles no. LI. ult. τοῖς εὐχαίτοις ἐλενοπόντου. τέλος τῶν μητροπόλεων, καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων, καὶ τῶν ἐπισκόπων.

Compara haec cum variis editis tam apud Leunclavium, quam apud Bandurium in imperio orientali, et ad calcem Codini de officiis etc. et apud Pasinum p. 201. Occurrit adhuc hoc Nicolai Patr. CP. decretum de ordine sedium metropolitanarum, et archiepiscoporum in Morellii bibl. gr. p. 97. ubi ait, esse emendatius et auctius, quam in iure orientali Enimundi Bonefidii p. 118. Ex quo mireris sane, hoc decretum esse omissum a Fabricio vol. X. p. 295. v. Theupolum p. 98. de his duobus.

Φύλ. Φλγ.	Fol. 533.
Πόνημά τι μικρὸν περὶ ὀρθολεξίας, πῶς δεῖ γραφεσθαί τε καὶ λέγεσθαι. πδ.	Elucubratio quaedam parva, quomodo recte scribendum et legendum sit. LXXXIV.

†. Cum ad geographos graecos minores pertineat et brevis sit, hîc integrum exhibebo.

Οἱ Φίλιπποι ῥητέον. πλούταρχος γὰρ ἐν τῷ τέλει τοῦ καίσαρος βίου φησὶν οὕτως. βροῦτος ὄψιν εἶδε φοβερὰν ἀνδρὸς ἐκφύλου τὸ μέγεθος. ὡς δ' ἠρώτα, ὅστις ἐστὶ, ἀποκρίνεται τὸ φάσμα αὐτῷ· ὁ σὸς, ὦ βροῦτε, δαίμων κακός. ὄψει δὲ με περὶ Φιλίππους. τῷ δὲ ἰνουμένῳ χρόνῳ, περὶ τοὺς Φιλίππους ἀντετάχθη ἀντωνίῳ καὶ καίσαρι.

Καὶ ὁ ὑδροῦς, ῥητέον. στράβων μὲν γὰρ πρὸς τῷ τέλει τοῦ ϛ φησὶν οὕτως. κατέρουσιν ἐν ἀριστερᾷ ἐκ τῆς σάσωνος πρὸς τὸν ὑδροῦντα. στέφανοι δὲ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς οὕτως. ὑδροῦς, φρούριον ἀρσενικῶς. τὸ ἐθνικὸν ὑδρούντιος, ὡς σελινούντιος.

Ἡ ἄπρος, ῥητέον. φησὶ γὰρ ὁ στέφανος, ἄπρος θηλυκῶς, πόλις θράκης, ὡς θεόπομπος ηε. τοῦ δ' αντιπάτρου διατρίβοντος περὶ τὴν ἄπρον. τὸ ἐθνικὸν ἀπραῖος.

Καὶ ἡ κότρατις, δεκτέον. τὸ γὰρ ἐθνικόν φησι στέφανος, κοτραδεώτης ἀπὸ γενικοῦ τῆς κοτράδεως.

Μετὰ τὴν σελεύκειαν τῆς ἰσαυρίας ἐστὶ τὸ κουρικὸν, ὅ ἦν ἀποθετικὸν αἰγύπτου. εἶτα πομπηιούπολις ἡ τῶν ἁγίων πρόβου, ταράχου, καὶ ἀνδρονίκου.

Ἡ ταρσὸς, ἡμαλὸς, ἐπισκοπὴ ταρσοῦ. ἡ ἄδανα. ἡ μομψουεστία. ἡ ἀνάβαρζα πρὸς ἤπειρον. αἱ αἰγαὶ πρὸς τῇ θαλάσσῃ. ἡ πάγρα, ἤτοι ἡ φλαυίας. ἡ ἀλέξανδρος. ἡ ῥοσός. ἡ σελεύκεια τῆς ἠπείρου. ἡ ἀντιοχεία ἡ μεγάλη τὸ ποσίδειον. ἡ λαοδίκεια. τὸ ζέβελ, ἤτοι γάβαλα. ἡ πάλσος. αἱ βαλανέαι. ἡ ἄραδος. ἡ ἀντάραδος, ἡ καὶ κωνσάντεια. ἡ ἄρκη, ἤτοι ἡ ὀρθωσίας. ἡ τρίπολις. ἡ βύβλος. ἡ βήρυτος. ἡ βότρυς. ἡ πτολεμαΐς. ἡ σιδών. ἡ τύρος. ἡ καισάρεια τῆς παλαιστίνης, ἤτοι στράτωνος πύργος. τὸ ἰάφα, ἤτοι ἰόππη. τὸ ῥάμβλη, ἤτοι ἡ λύδδα. ἡ ἀσκάλων. ἡ σκυθόπολις. ἡ ἰάμνια. ἡ γάζα. ἡ μαϊουμᾶς. Τὸ τα-

μιάθιν. τὸ πηλούσιον, ἤτοι ῥηνοκούρουρα. ἡ ῥασμεσὴ, ἤτοι τὸ μέσαρ. ἡ ἡλιούπολις. ἡ ἀλεξανδρεία.

Πρὸς δὲ τὴν ἀνατολην. μετὰ τὴν ἀντιόχειαν μεγάλην, τὸ χάλεπ, ἤτοι ἡ βέρροια. ἡ κόρος, ἤτοικύρρος. τὸτελοῦχ, ἤτοι ἡ δολίχη. ἡ γερμανίκεια. ἡ ἄδατα, ἤτοι εὐρόπολις. τὰ σαμόσατα. τὸ ζεῦγμα τοῦ ξέρξου. ἐν τῷ εὐφράτῃ. πέραν δὲ τοῦ εὐφράτου ἡ πέρρη, ἤτοι τὸ ῥάπα. ἡ χαρρὰν. τὸ ῥωχὰ, ἤτοι ἡ ἔδεσα. ἡ κωνσάντεια. αἱ βάρραι. αἱ βάτναι. τὸ μιεφερκεὶμ. ἤτοι ἡ μαρτυρόπολις. ἡ ἄμιδα, ἤτοι τὸ ἔμετ. τὸ θάρας. ἡ νίσιβις.

Πρὸς δὲ τὴν αὐτόθι μεσόγειον, τὸ ῥωσάφα, ἤτοι ἡ σεργιούπολις. τὸ ῥάκα. τὰ Φέμια, ἤτοι ἀπάμεια. τὸ μαρτενομᾶ. ἡ ἀρέθουσα. αἱ ῥαφανέαι. ἡ ἐπιφάνεια. ἡ σαλαμιάς. τὸ χέμψ, ἤτοι ἡ ἔμισα. τὸ ζουσίε, ἤτοι τὰ βενέθαλα. τὸ βάλβεκ, ἤτοι ἡ ἡλιούπολις. ἡ πάλμυρα πρὸς τὸν λίβανον. ἡ καισάρεια Φιλίππ. ἡ κεπανεάς. ἡ γεννησαρέτ. ἡ ἰουλιάς. ἡ δαμασκός. τὰ κάτρα τῆς ἀραβίας, ἔνθα πόλεις ἄλλαι τε πολλαὶ, καὶ ἡ γέρασα, καὶ ἡ μικρὰ ὅασις. ἡ γὰρ μεγάλη τῆς αἰγύπτου ἐστὶ. ἡ ἄβρουδα, τιβερία. v. Hudson in appendice tom. IV. geogr. gr. minorum.

φύλ. φλθ. Fol. 534.

Συνοδικὸς τόμος περὶ ἀθεμιτογαμίας σισιννίου πατρ. κωνσαντ. νέας ῥώμης. πε̄.

Synodicus tomus Sisinnii Patriarchae Constant. novae Romae de illegitimo matrimonio. LXXXV.

Α. Καὶ ἰατρὸς ἡδίων ἐκεῖνος, καὶ πολλῶν.

Τ. τοῖς ἐσομένοις ἐπρυτανεύθη κατὰ τὴν κᾱ τοῦ φε̄. μην. τῆς δεκάτης ἰνδ. ἐν ἔτει ϛφε.

†. Ex quo fine intelligitur esse XXI° Februarii indict. X. anno 6505. qui est annus Christi 997. Tomus autem synodalis est, ne duo fratres duas ducant consobrinas, contra quem Nicolaus scriba

sermonem antirrheticum scripsit, qui apud Theupolum p. 202. cum tomo synodali indicatur.

Alio longe titulo occurit apud Nessel. P. V. p. 61. et apud Bandinium tom. I. p. 948. 79. Est enim *εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ γάμου ἐπεισφρήσασαν ἤδη τῇ χριστοῦ πολιτείᾳ ἀθεμιτογαμίαν* etc. Apud Bandinium p. 79. non *γάμου*, sed *κόσμου* legitur. In reliquis autem numeris hic est titulus: *τόμος σισιννίου πατριάρχου περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν δύο ἀδελφοὺς ἐξαδέλφας δύο.*

Extat verò in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 197.

Φύλ. φλθ. Fol. 539.

Ὑπόμνημα τοῦ κυροῦ εὐσταθίου τοῦ μαγίστρου περὶ γάμου. πϛ. Commentarius domini Eustathii magistri de nuptiis. LXXXVI.

A. *Διχόθεν ἐπεχείρησε καλῶς ἐσῶτα.*
T. *καὶ δι' ὑπομνήματος ἐπεκύρωσεν.*

†. Ex initio et fine constat, non esse Eustathii Patricii romani *ὑπόμνημα* de nuptiis consobrinorum editum in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 414. Quod infra fol. 552. occurit, et idem videtur esse, quod in Nicetae Choniatae thesauro occurrere dicitur a Fabricio tom. VI. p. 419. Eustathii Romani *περὶ δύο ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς.* Initium enim libelli non citatur.

Φύλ. Φμα. Fol. 541.

Ὑπόμνημα τοῦ μητροπολίτου κυζίκου. οἱ δὲ τοῦ ῥωμαίου. πλείονες δὲ τοῦ κυζίκου λέγουσι περὶ γάμου. πζ. Commentarius Metropolitae Cyziceni. Alii verò romani, plures autem Cyziceni esse aiunt, de nuptiis. LXXXVII.

Α. Πολλάκις ἡμῖν ἐπῆλθε τῶν ἀνδρῶν.
Τ. συνιέναι πρὸς γάμον ἀλλήλοις.

†. Est Demetrii Syncelli Metropolitae Cyziceni declamatio edita in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 397. Finis quidem diversus est, quia in nostro codice post finem editionis duo alia sequuntur, quin dicatur, esse eiusdem, aut alterius.

Inc. 1. Εἴλετό τις νόμῳ γάμου συνοικῆσαι τῇ θυγατρὶ κ. τ. λ.

2. Ὁ τοῦ λιπόντος τὸν βίον ῥωμανοῦ πατρικίου τοῦ σαρονιτ' υἱὸς κ. τ. λ.

Φύλ. Φμϑ.

Συνοδικὴ ψῆφος, ἡ ἐκτεθεῖσα ἐπὶ μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου παρὰ νικήτα τοῦ ὁσιωτάτου χ̄α̅ συγκέλλου, καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τὸ ϛϕξ ἔτος τῆς ε ἰνδικτ. περὶ γάμων κεκωλυμένων καὶ μή. πη.

Fol. 549.

Synodica sententia edita sub Michaele sanctissimo Patriarcha a Niceta sanctissimo protosyncello, et chartophylace magnae ecclesiae A. 6560. indict. V. de nuptiis prohibitis et non prohibitis. LXXXVIII.

Ἀνήνεγκας ὁ ἱερώτατος πρὸς τὴν.
Τ. βεβαιωθὲν ἐξεδόθη μηνὶ καὶ ν̄ καὶ ἔτει τοῖς προγεγραμμένοις.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 9. 78. qui ait, forte eiusdem cum illo, qui postea Serrarum in Macedonia archiepiscopus, ac tandem Heracleae Ponti in Thracia fuit Metropolita. At hic dicitur diaconus et magister p. 270. Leunclavii iuris romani. Hi duo igitur sunt diversi, licet coaetanei. Protosyncellus enim hoc scripsit A. C. 1052. et diaconus A. 1072. Protosyncellus autem fuit tempore Michaelis Cerularii. Apud cl. de Mat-

thaei p. 331. in cod. Monac. 62. Ext. in E. Bonfidii iure orient. et Leunclavii iure rom. tom. 1, p. 206.

Φύλ. Φνα. Fol. 551.

Ψηφίσματος ἴσον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ ἰωάννου πρὸς τινα μητροπολίτην περὶ κεκωλυμένων, καὶ μὴ κεκωλυμένων γάμων ἐκτεθέντος παρὰ νικήτα διακόνου καὶ χαρτοφύλακος. πϑ.

Sententiae exemplum sanctissimi et oecumenici Patriarchae dom. Joannis ad quemdam Metropolitam de prohibitis et non prohibitis nuptiis editae a Niceta diacono et chartophylace. LXXXIX.

A. *Ὅτι μὲν ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων ἦ.*

T. *ἀπὸ τόκον προστιθεμένης.*

†. Fabricius Vol. XII. p. 506. ait, Nicetae diaconi et chartophylacis fieri mentionem in Leunclavii iure rom. p. 270. Silet autem de eo, quod hoc ipsum decreti exemplum Joannis Xiphelini a Niceta diacono et chartophylace literis mandatum, esse editum in Leunclavii iure rom. tom. I. p. 266. Apud Xiphilinum ibidem p. 515. illud dicere tamen non omisit.

Φύλ. Φνβ. Fol. 552.

Περὶ γάμων κωλυομένωνη καὶ μὴ κωλυομένων. ϛ.

Ἰσέον, ἡρμηνεύϑη τὰ κατωτερω δηλωϑησόμενα παρὰ τοῦ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

De nuptiis prohibitis et non prohibitis. XC.

Sciendum, esse exposita, quae inferius declarabuntur a chartophylace magnae ecclesiae.

A. *Δύο ἀδελφοὶ ἔλαβον γυναῖκας ξένας.*

†. Tria initia huius epitomae occurrunt:

1. *τὰ τοῖς νόμοις διηγορευμένα φυλάττειν τοὺς δικαστας.*

T. *τὸ ἰσχυρὸν καὶ πάγιον ἀποφέρεται.*

2. τὰ τοῖς νόμοις διηγορευμένα περὶ κεκωλυμένων γάμων.
T. μήτε τῆς ἐγγράφου ἀσφαλίας.
3. ἐπεβάλετο μὲν νικήτας ὁ τὴν ἐπωνυμίαν βοβυρίτης.
T. τοὺς ἐξ αὐτῆς τικτομένους αὐτῷ. ἐγράφη ἔτους ςϡλγ.

Quod ultimum esse constat Eustathii Patricii romani commentarium de duobus consobrinis, qui duas consobrinas duxerant, editum ibidem tom. 1. p. 414. Annus autem datus est Christi 1025.

Priora duo determinare non audeo, cuius sint et ubinam extent.

φύλ. φξγ. Fol. 563.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εὐσεβίου τοῦ παμφίλου. ϟα. — Ex historia ecclesiastica Eusebii Pamphili. XCI.

Ὅτι διονύσιος ὁ ἀλεξανδρείας τὸν ναυάτον ἐλέγχων, τοὺς παραπεσόντας ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ μετανοήσαντας μὴ δεχόμενον πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸ περὶ τοῦ σεραπίωνος ἐπάγει διήγημα. — Quod Dionysius Alexandrinus Navatum arguens, lapsos in persecutione et poenitentes non recipientem, praeter multos alios, etiam de Serapione narrationem instituit.

A. Ὅτι σεραπίων τις ἦν γέρων.
T. ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἐπιστολὴ διονυσίου πρὸς τὸν ναυάτον. ϟβ. — Epistola Dionysii ad Navatum. XCII.

A. Εἰ ἄκων, ὡς φῄς. T. ἐν κῷ εὔχομαι.

†. Male exhibent codices ad Novatum, ut et apud Eusebium legitur. Est enim ad Novatianum causantem, quod invitus Romae episcopus ordinatus esset. Ubi locus corruptus initio, ex hoc codice sic legendus est: καὶ ἦν οὐκ ἀδοξοτέρα τοῦ ἕνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατρῆσαι γινομένης, ἢ ἕνεκεν τοῦ μὴ σχί-

σαι μαρτυρία. Quae Fabricius iam ex Nicephoro, Syncello et Rufino sic substituit.

φύλ. φξδ. Fol. 564.

Ἐκλογὴ σὺν θεῷ. Ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων πρων εἰς τὸ κανονίζεσθαι καὶ διορθοῦσθαι τὰ ψυχικὰ σφάλματα. ϟγ.

Ecloga cum Deo. Ex divinis et sacris canonibus sanctorum Apostolorum et sanctorum PP. ad regulanda et corrigenda animae peccata. XCIII.

A. Ἀφεσῶσιν ἡμῖν, καὶ μακράν.
T. καὶ μετὰ δικαιοσύνης ποιμανεῖτε. ἀμήν.

φύλ. φξζ. Fol. 567.

Τὸ ἴσον τοῦ συνοδικοῦ πιτλακίου τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου κυρ. ἀρχ. θεσσαλ. κυρ. μιχαὴλ τοῦ χούμνου .... τοῦ χαρτοφύλακος. ϟδ.

Exemplum brevis synodici sanctissimi domini nostri archiep. Thessalonici, dom. Michaelis Chumni .... chartophylacis. XCIV.

A. Τὸ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ κρατῆσαν ἔθος.
T. ὡς ὁ κοινὸς τῆς ἐκκλησίας δίδωσιν νόμος.

†. Est de servandis quadragesimalibus ieiuniis. Fabricius quidem illius mentionem facit, eiusquè opusculi de gradibus cognationis. De hoc autem synodali brevi altum silet. Nec alibi quid de eo memoratur.

φύλ. φξη. Fol. 568.

Ἀπόκρισις τοῦ δικαιοδότου κυρ. κωνσαντίνου τοῦ μανουητᾶ, γεγονῆα ἐπὶ τῷ συναλλάγματι τοῦ λυκοπολίτου μιχαὴλ, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ

Responsum iurisdatoris dom. Constantini Manuetae factum de contractu Lycopolitae Michaelis et filiae dom. Constantini ad

ἐρ῀ω κυρ. κωνσαντίνου πρὸς episcopum Redesti dom. τὸν ἐπίσκοπον ῥεδεστοῦ κυροῦ Saban. XCV.
σάβαν. ϛ̄ε̄.

A. Τὸ μὲν εἰς πλάτος γράμμα σου.

T. μεθ' ἡμῶν ἡ ἁγία εὐχή σου.

†. Mirum in tanto catalogorum numero de hoc Constantino Manueta, eiusque responso nec verbulum haberi. Ex hoc autem et praecedentibus apparet, quantum operae pretium fuisset Reisero, enarrandi omnia hic contenta, dicenti tantum p. 9. n. 24. Codex continens synodos et constitutiones ecclesiasticas etc.

Cod. CCCLXXXI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in fol. M. titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum imag. SS. Evangelistarum IV., cum earum superscriptionibus, initio mutilus et laceratus, Saec. XIII. in foliis 335, signatus p. 22. n. 7. sat conservatus et inscriptus.

Theophylacti Bulgariae episcopi scholia in Evangelistas IV.

†. Titulus et initium deest. In codice autem Vindob. apud Nessel. p. 200. haec inscriptio est: θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκ. βουλγαρίας ἑρμηνία κατὰ συνοψιν εἰς τὸ τετραεὐαγγέλιον. Theophylacti archiepiscopi Bulgariae expositio in synopsi in evangel. IV.

Ἀρχὴ τοῦ κατὰ ματθαῖον. οἱ μὲν οὖν πρὸ τοῦ νόμου, des. συντελέσομεν ἐνταῦθα τὴν ἐξήγησιν. αὐτῷ γὰρ πρέπει. Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον, ὅπερ ἐγράφη, καὶ ἀντεβλήθη ἐκ τῶν ἱεροσολύμων παλαῖ ἀντιγράφων, τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἀποκειμένων ἐν τίχοις ᾳυπδ. κεφαλαίων

τνζ. ἐξεδόθη δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου ἐν ἱερουσαλήμ τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς τοῦ σωτῆρος χυ, καὶ θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως.

Evangelium secundum Matthaeum, quod scriptum et collatum est ad antiqua Hierosolymae exemplaria in sacro monte reposita, in versibus 1484. cap. 357. Editum verò est ab ipso Apostolo Hierosolymae lingua hebraica annos octo post salvatoris nostri, et Dei Christi ascensionem. Tum sequuntur alii tituli: ἱππολύτου τοῦ θηβαίου. Hyppoliti Thebani p. 65. de genealogia Christi etc. ἰάκωβος ὁ γεγονὼς ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων. des. δεκὰ πρὸς τοῖς ἑκατόν.

v. Canisii lect. ant. tom. III. et Nessel. p. 436. n. 4.

Εὐσεβίου τοῦ παμφίλου, Eusebii Pamphili in Matthaei locum. Serò Sabbat.

Α. Πῶς παρὰ μὲν ματθαίῳ ὀψὲ σαββάτου.

Τ. καὶ παρὰ τοῖς πᾶσιν ἐμνημονεύθη.

v. Combefisii auct. tom. 1. p. 781. et Bandin. tom. 1. p. 101. 159.

Ἰσιδώρου τοῦ πελουσιώτου. περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀνασάσεως.

Α. Λίαν θαυμάζω, καὶ ἐκπλήττομαι.

Τ. μὴ ἠληθευκέναι διισχυριζόμενοι.

Est Isidori Pelusiotae epistola ad Presbyterum de salvatoris nostri ascensione. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 159. adnectitur autem adhuc Eusebio Pamphili, quin ad eum pertineat.

Ἡσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἱεροσολυμίτου.

Α. Πῶς παρὰ μὲν τῷ ματθαίῳ ἡ μαγδαληνή.

Τ. οἱ παρὰ τῷ ἰω. μνημονευθέντες.

Est Hesychii presbyteri Hierosolymitani de angelis ad monumentum visis. Apud Bandinium

verò tom. 1. p. 159. adscribitur Eusebio Pamphili, et extare dicitur in Combefisii auctario novo tom. 1. p. 781.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου.
A. Κατὰ ματθαῖον τὸ εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται.
T. ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Argumentum evangelii secundum Matthaeum occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 154. ubi dicitur extare in catena PP. edita a Petro Possino Tolosae 1648.

Τοῦ χρυσοστόμου. εὐαγγέλιον εἰκότως ὁ ματθαῖος.
T. καὶ ἀκίνητα ἀγαθά.
2. Ματθαῖος ὁ μακάριος ἅτε ἑβραίοις γράφων.
T. ὡς ἀπὸ τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ εἴρηται.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Σχόλια εἰς τὸ κατὰ μάρκον θεῖον εὐαγγέλιον. Scholia in divinum Marci evangelium.

A. Κατὰ μάρκον εὐαγγέλιον μετὰ δέκα ἔτη
T. ἢ διὰ λόγων καὶ ἔργων δόξα. ἀμήν.

φύλ. ρθ. Fol. 109.

Σχόλια εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν θεῖον εὐαγγέλιον. Scholia in divinum Lucae evangelium.

A. Λουκᾶς ὁ θεῖος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν.
T. δόξα πᾶσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ἑρμηνείαι καὶ σχόλια εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην θεῖον εὐαγγέλιον. Interpretationes et scholia in divinum Joannis evangelium.

A. Ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ.
T. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Occurrunt adhuc isti commentarii in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 38. in bibl. Laurent. apud Bandin. tom. 1. p. 150. In bibl. Coislin. apud Montfaucon. p. 200. Editi autem sunt gr. et lat. Paris. 1631. f. digni editione meliori, utpote ex Chrysostomo et antiquis PP. confecti a Theophylacto Saec. XI.

Cod. CCCLXXXII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio M. titulis, initialibus et marginalibus rubris, charactere minuto et nitido, cum correctionibus marginalibus, in foliis 479, Saec. XV, signatus p. 74. n. 23. 24. optime conservatus et inscriptus.

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν τιμαῖον πλάτωνος. Procli diadochi in Timaeum Platonis.

A. Ὅτι μὲν ἡ τοῦ πλατωνικοῦ τιμαίου πρόθεσις.
T. περὶ τῆς ψυχῆς λόγον, δηλαδὴ τῆς θνητῆς.

†. Lacunas in libris primis IV. non observavi. Sed primum in V. eoque ultimo, ubi in fine ad marginem haec scripta leguntur: ἕως τῶν προκειμένων εὕρηται τὰ εἰς τιμαῖον τοῦ πρόκλου. εἰ δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα ἐξηγήσατο, ἄδηλον. Hucusque inventa sunt Procli scholia in Timaeum. An verò et sequentia exposuerit, ignotum est. Idem Bessario in codice Marciano adscripsit, hoc solum discrimine, quod ibi ἐντὸς loco ἕως, et ἐξηγῆται legatur, v. Morellii bibl. gr. p. 115.

Post finem libri tertii sine inscriptione scholium, ut videtur, legitur hoc initio: τί βούλεται ἡ ψυχογονία. ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ πλῆθος, καὶ πρώτη τῶν συνθέτων κ. τ. λ. et desinit: ἔδειξε γὰρ ὁ πτολεμαῖος, ὅτι κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους ἐσὶ τὰ ἀποσήματα. Sic et in editione. Miror, quod insignem hunc codi-

cem cl. Harlesius indicare omiserit. Iste enim, quem Fabricius in Reiseri catalogo adfert, alius est, et ibi p. 82. n. 10. occurrit.

Continetur idem adhuc commentarius in bibl. Vindob. apud Nessel. P. IV. p. 15. in bibl. Marciana apud Theupolum p. 108. Marinus Procli discipulus in vita Procli refert, insignes hos commentarios a Proclo aetatis anno XXVIII° conscriptos esse. Fabricius ait, obiisse Proclum A. C. 485. aetatis LXXV. a Iuliani imperio 124. Hinc Bandinius fallitur dicendo, eum saeculo post Christum sexto floruisse. v. Lambec. comment. l. VII. p. 44.

Cod. CCCLXXXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere unciali crasso, oblongo et erecto, nec ad sinistram vel dextram reclinante, cum accentibus et spiritibus, cum notulis musicis, bipartitò exaratus, atramento flavo, in foliis 265, Saec. IX., signatus p. 9. n. 21. a cl. de Matthaei adhibitus ad usum suae editionis, probe conservatus et inscriptus.

Evangelistarium:

A. Τῇ Γ̄ τῆς διακαινησίμου. ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

T. οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλούς.

†. Initio in ora superiore scriptum: τῇ γ̄. τῆς διακαινησίμου σημαίνεται ἡμῖν διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος ὅλη ἡ πρώτη ἑβδομὰς τῆς ἀναστασίμου τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἑορτῆς. Max. Margun.

Διακαινήσιμος (renovatio) apud Graecos dicitur tota hebdomas festum Paschatis subsequens, quia

tunc Christiani in resurrectione Domini renovantur. Subsequentes tituli capitales sunt: *σάββατον πρῶτον μετὰ τὴν ν. εὐαγγ. α ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον. εἶπεν ὁ κύριος. σάββατον πρῶτον τοῦ νέου ἔτους. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.*

Σάββατον πρῶτον τῶν νηστειῶν, ἤτοι τοῦ ἁγίου M. *θεοδώρου. Ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.*

Εὐαγγέλια τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ κυ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάν. εἶπεν ὁ κύριος.

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ α. ἀρ. ἰνδ. τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου συμεῶνος τοῦ συλίτου. εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατᾶ λουκᾶν. Et sic deinceps usque ad Ianuarium et a Ianuario usque ad Augustum inclusive. Tum *εὐαγγέλια διάφορα.*

Cod. CCCLXXXIV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in fol. M. titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, maculatus, in foliis 59, signatus p. 56. n. 32. sat conservatus et inscriptus.

Θαλασσίου ταπεινοῦ μοναχοῦ περὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας ἀληθοῦς καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς παῦλον πρεσβύτερον. Thalassii humilis monachi de sincera charitate et continentia vera et mentis regimine, ad Paulum Presbyt.

Ἑκατοντὰς πρώτη, ἧς, ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη. Πνευματικῷ ἀδελφῷ, καὶ ἀγαπητῷ κυρίῳ παύλῳ θαλάσσιος, τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαστὴς τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτὴς κενοδοξίας.

†. Sunt centuriae IV, quarum quaelibet acrostichide continetur. In prima acrostichide Fabricius tom. X. p. 167. in nota ait, esse legendum *κενόδοξος*, non *κενοδοξίας*. At ex ipsa acrostichide facile

facile refellitur. Sunt enim ultima: *ἵνα ἀνθρώπους ἀγγέλοις συνάψας.* — *ἁγιασμὸς, καὶ θέωσις καὶ ἀγγέλων.* — *συγχώρησις ἁμαρτιῶν, παθῶν ἔσι.* — Adeoque *ιας* non *ος* prodit ex primis literis. Occurrunt adhuc in bibl. Nanniana apud Mingarelli, sed mutile, et hoc titulo: *τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θαλασσίου τοῦ λίβυος καὶ ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης, καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας κ.τ.λ.* et ubi etiam *κενοδοξίας* legitur.

In bibl. Mosquensi apud de Matthaei ter habetur in cod. 260. 378. 398.

In bibl. Vindob. apud Nessel. p. 428. Extant verò huius Thalassii, Abbatis monasterii in desertis Libyae Saec. VII. in bibl. gr. lat. PP. tom. XI.

φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ σοφωτάτου ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ ἆσμα ἀσμάτων διὰ στίχων πολιτικῶν.

Sapientissimi Pselli expositio in cantica canticorum versibus politicis.

A. *Ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σον.*

T. *ἵλεως γένοιτό μοι.*

†. Occurrit adhuc in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 207. In bibl. Monac. cod. 64. 107. 189. 293. Extant verò cum Eusebio et Polychronio in edit. Meurs. Lugd. 1617. 4.

φύλ. ιβ. Fol. 12.

Συμεὼν μαγίστρου τοῦ σὴθ τοῦ ἀντιοχέως, καὶ φιλοσόφου προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ στοιχεῖον.

Symeonis Sethi, magistri Antiocheni et philosophi, prooemium de cibariorum facultatibus ordine alphabetico.

A. *Πολλῶν καὶ λογίων, ὦ μέγιστε.*

T. *περὶ ἐκείνων λόγων διαγνωσθήσεται.*

†. Praemittitur prooemium ad Michaelem Ducam, quod Baudinius ab editione Basileensi diversum edidit tom. 1. p. 264. a quo nostrum in his sequentibus differt sc. προσαγόντων. ἄλλως μὲν ἡ κοινὴ ὀνομάτων συνήθεια. καὶ τῶν γνωρίμων πομάτων. Sequitur index cap. CXLIV. quorum 1. περὶ ἄρτων, et ultimum περὶ ὠτίδων est. Demum incipit: ἡ ἐν τῷ ἄρτῳ τροφὴ διαφέρει τετραχῶς. v. cod. 362. et desinit, ut supra. Fol. 24. occurrit adhuc, quod huc pertinet: περὶ ἀμυγδάλων. τὸ ἐπίλοιπον κεφάλαιον τοῦ κατὰ στοιχεῖον τροφῶν, τοῦ ὕδατος. Demum subsequuntur alia capita eiusdem et diversi argumenti. Titulorum verò minium fere evanuit, quo minus omnes adferre possem. Incipit sine titulo, scripto tantum ad marginem: Ἀναγκαῖα. τὴν ἀρίστην γῆν δυνατὸν ἦν καταμαθεῖν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ὄψεως κ. τ. λ. περὶ γλεύκους. περὶ σίτου. περὶ ῥοιῶν. περὶ ἀμυγδάλων. περὶ πετεινῶν. περὶ ἐλαίας. περὶ τερεβίνθου. περὶ φλέγματος. περὶ ῥαφανίδος. περὶ πλήγης. περὶ τοῦ βλισκονίου κ. τ. λ. Et ultimum demum: περὶ φυσικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. Des. κόριδοι ἀγρώσιν. ἀπολήιος. Quae omnia non conveniunt cum capitibus diversis cod. 362. Reiserus haec indicare omisit.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Γαληνοῦ περὶ κρισίμων ἡμερῶν. Ἐκ τοῦ πρώτου.

Galeni de diebus criticis. Ex primo.

Α. Ὅτι πολλαὶ μέν εἰσιν αἱ κατά.
Τ. μήπω κεκριμμένους ἀναγκαῖον.

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἱπποκράτους διαφοραὶ περὶ φλεβοτομίας.

Hippocratis differentiae de phlebotomia.

A. Μέγεθος νοσήματος καὶ ῥώμης δυνάμεως.

T. σύμμετρον διδόναι ἐπὶ γ ἢ δύο ἡμέρας.

†. Sunt inter spuria inedita, et a Reisero omissae. Sequuntur adhuc brevia de eadem, de elleboro et somno.

φύλ. κε. Fol. 25.

Characteres zodiaci, planetarum et cometarum.

φύλ. κς. Fol. 26.

Ἀρχὴν σὺν θεῷ τῶν ἀφορισμῶν τοῦ ἱπποκράτους. Principium cum Deo aphorismorum Hippocratis.

Τμῆμα πρῶτον. Sectio prima.

A. Ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρά.

T. οἶνος ἴσος ἴσα διδόμενος λύει.

†. Sunt in sectiones VII. divisi, et occurrunt adhuc apud Nessel. P. III. p. 30. n. 6. ita divisi, et in bibl. Monac. cod. 71.

φύλ. λ. Fol. 30.

De eclipsibus solis et lunae, eorumque significationibus in mense Martio etc. cum methodo inveniendi eclipses lunares et solares.

φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ σοφωτάτου ὑπερτίμου τοῦ ψέλλου ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ, καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφόρους καὶ ἀπορίας, γραφεῖσαι πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν μιχαὴλ τὸν δούκαν. περὶ πίστεως. πιστεύομεν εἰς ἕνα πατέρα. Sapientissimi hypertimi Pselli responsiones synopticae et expositiones ad varias quaestiones et dubia, scriptae ad imperatorem dom. Michaelem Ducam. De fide. Credimus in unum patrem.

T. Τῶν τοιούτων ἀπορίων διεξοδικώτερον.

†. Sunt nº CCV. Apud Nessel. p. 320. n. 5. idem titulus occurrit, quin numerus capitum indicetur. Videntur autem esse tantum quaestiones theologicae. In nostro autem codice tam theologicae, quam physicae continentur, ut adeoque titulus verus deberet esse διδασκαλία παντοδαπή, ut a Io. Alb. Fabricio gr. et lat. tom. 5. edita est.

Quaest. XV et XVI. in editione in unam contracta est.

Post Q. XXVI. Περὶ νοῦ. duo adhuc tituli de eodem sequuntur: 1. πᾶν νοερὸν εἶδος. 2. νοερὰ μὲν καὶ ἡ ψυχή.

Q. XXXI. Περὶ ψυχῆς. πᾶσα ψυχὴ κ. τ. λ. in editione non est.

Q. XXXII. Περὶ νοῦ καὶ ψυχῆς. ἔχομεν τὸ ἀείδιον, ibi deest.

Q. XXXV. Περὶ ψυχῆς. ἡ ψυχὴ ἐν σώματι. et

Q. XXXVI. De eadem. πλάτων ἐν τιμαίῳ. et sic reliquae desunt usque ad XLIV, quae in editione XXXI[a] est.

Q. XLV. XLVI. De eadem, pariter desunt in edit.

Q. LV. Τίς ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις, ibi deest.

Q. LXV. Πῶς ἡ ψυχὴ συνέχεται. deest.

Q. LXX. Ἔτι περὶ ἀρετῶν. τῶν μὲν πολιτικῶν ἀρετῶν. deest.

Q. Q. LXXV. LXXVI. De iisdem. Δίττης οὔσης. 2. πᾶσα ἡ θειουργία.

Q. LXXVIII. Ὅτι ἀρετὴ ἐστιν ἕξις. deest, ut sequentes.

Q. LXXXI. De iisdem. ἦθος ἐστι, ποιότης.

Q. LXXXIV. Περὶ ἰδεῶν.

Q. LXXXV. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων.

Q. XCVI. Διὰ τί ὅλως ἐστὶ τὸ κακόν.

Q. XCVII. Τελεώτερον περὶ τοῦ κακοῦ.

Q. CXI. Πῶς ἄρενα καὶ θήλεα γίνεται.

Q. CXII. Διὰ τί γυνὴ πολλάκις.

Q. CXIII. Διὰ τί δίδυμα καὶ τρίδυμα.

Q. CXV. Εἰ καὶ τὸ ἔμβρυον ζῷον.
Q. CXIX. Διὰ τί πεινῶντες, ἐὰν πίνωσι.
Q. CXX. Εἴ ἐστί τι ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ.
Q. CXXVI. Περὶ οὐσίας ἡλίου.
Q. CXXXVIII. Περὶ ἄστρων τῶν διοσκούρων.
Q. CXLI. Περὶ δρόσου αὖθις.

Demum post finem editionis aliae adhuc quaestiones sequuntur.

Q. CXCIV. Ἄλλο περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ. ψυχῆς οὐσιώδεις.
Q. CXCV. Ἄλλο περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ. πᾶσα ψυχὴ ἐνέργειαν.
Q. CXCVI. Ἄλλο περὶ ψυχῆς. ψυχὴ τελεία.
Q. CXCVII. Περὶ ψυχῆς. ψυχὴ πᾶσα.
Q. CXCVIII. Περὶ ὁμουποστάτου. Ὁμουπόστατα λέγονται.
Q. CXCIX. Περὶ τῆς κατὰ πυθαγόραν Φιλοσοφίας. Πυθαγόρας.
Q. CC. Τοῦ αὐτοῦ. περὶ δὲ χορευούσων.
Q. CCI. Ὁ πρὸς τῷ τέλει ἐπίλογος. Φιλοτιμησάμενος.
Q. CCII. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφὴ πρὸς ἄλλον ἐρωτήσαντα περὶ ὁρισμοῦ τοῦ θανάτου. Οὐχ ὡς ἠπόρηται.
Q. CCIII. Περὶ αἰῶνος. Αἰῶνος εἰκόνα.
Q. CCIV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ῥητὸν ἀποστολικὸν. ἐπεζήτησας.
Q. CCV. Τοῦ αὐτοῦ λύσις τῆς κοινῆς ἀπορίας ἁπάντων τῶν ἔξω τοῦ ἡμετέρου δόγματος χριστιανῶν.

Iam Fabricius in fine editionis hanc notam habet. Ita in Msc., quo usus sum, quaestiones hae cap. CLVII. distinguntur, neque tamen pauciora argumenta continent, quàm codex Allatii divisus in cap. CXCIII. ut ex titulis suprà p. 51. adscriptis videbis. Itaque ne quis existimaret, me minus integrum illud Pselli opusculum dare, in titulo capita CXCIII. memoravi.

Per Deum immortalem! Tantus ne vir etiam tantum labi potuit? Triginta sex capita desunt et illis minus non haberi contendit. Provoco ad ipsum etiam Allatii codicem p. 51. descriptum, ubi quilibet clare videbit, tot et tot titulos prorsus diversos in editione abesse. Ne quis mihi dicat, plures titulos in unum contractos esse. Illud in cap. XV. et XVI. locum habuit. Nec tamen idem habetur. In reliquis omninò non factum.

Confirmatur adhuc a Bandinio tom. III. p. 346. ubi capita adfert, quae prorsus in editione Fabriciana desiderantur. Capita, quae in nostro codice post cap. CXCIII. sunt, separata videntur, cum in titulo dicatur: τοῦ αὐτοῦ, eiusdem. At in cap. CCI° habetur epilogus? Reliqui quatuor tituli etiam apud Fabricium separantur.

Φύλ. με. Fol. 45.

Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας. Synopticum syntagma philosophiae.

A. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες πρῶτον μὲν.
T. καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν. τέλος τῆς Φιλοσοφίας.

†. In superiore primi folii ora haec leguntur: *τὰ ἐντὸς τά δ' ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις γρηγόριος τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν εἰς εὐμαθείαν εὐσύνοπτον αὐτοῖς τὸ τῆς Φιλοσοφίας ὄργανον, ἅμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακτύϊ προθέμενος, ὡς μήτε κλόνοιντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὧν καταφρονεῖν ἐκελεύσθησαν.*

Haec intus conscripsit in monotropis, seu solitariis Gregorius piis literarum amantibus, ut facili et compendiaria via ediscant philosophiae organum, una cum quatuor scientiis proponens ea mente, ut neque horum difficultatibus perturben-

tur, neque in talibus detineantur, quae contemnere iussi sunt.

Haec etiam a Bandinio tom. 2. p. 462. adferuntur. Apud Nessel. P. IV. p. 160. etiam Gregorio attribuitur tit. *πόνημα τόδε μοναχοῦ γρηγορίου*, eodem initio et fine.

Prodiit hic liber sub Nicephori Blemmidae nomine latine, Georgio Valla interprete. Basil. 1542. 8.

Librum gr. et lat. ex hoc codice sub Gregorii Aneponymi nomine edidit Ioan. Wegelin. Aug. Vind. 1600. 8. cum scholiis, ut notat Nessel. P. IV. p. 96. observo, Nicephori Blemmidae logicam aliter incipere, sc *ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη*. v. codd. 180. 225. et Nessel. P. IV. p. 156. cum diverso fine, et apud Bandinium tom. 3. p. 6. et 399. Observo adhuc, in margine haberi notas manu recentiore adscriptas, nisi ipsius Wegelini sint. Primum est: *ἐν δὲ τῷ περὶ ἑρμηνείας ἄνθρωπος τρέχει, βοῦς νικᾷ.*

Subsequuntur demum duo tituli huc non pertinentes, sive quaestiones:

Πόσοις ὀνόμασι σημαίνεται ὁ σωτὴρ παρὰ τῷ θεοπνεύστῳ γραφῇ. τινὲς φησί.

Πόσοις ὀνόμασι καλεῖται ἡ ὑπεραγία θεότοκος μαρία.

Quibus nominibus significatur salvator in S. Scriptura?

Quibus nominibus vocatur sanctissima Deipara Maria?

Φύλ. να. Fol. 51.

Tabula de paschate Christianorum etc. de eclipsi solari et lunari.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἑρμηνεία εἰς τὸ· κύριε ιῡ χ̄ε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. Expositio in id: domine Jesu Christe, Deus noster, miserere nostri. Amen.

A. Οὐχ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν.
T. ἐν ἀληθείᾳ καὶ βεβαιότητι.

Τοῦ ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ κε ἐλέησον. Pselli expositio in id: Miserere Domine.

A. Δοκεῖ τισιν ἁπλοῦν εἶναι ταῖς.
T. πασῶν αὐτοῦ τῶν δυνάμεων.

†. Est inter inedita Mich. Pselli iunioris scripta apud Fabricium tom. V. p. 58. Videtur autem hîc esse excerptum, eo quod ibi aliud initium sit. Hoc et sequens Reiserus omisit.

Ἑρμηνεία τοῦ ἀλληλουΐα. Expositio Alleluja.

†. Tres expositiones afferuntur breviter:

1. κραταιὸς θεὸς αὐτὸς μόνος.
potens Deus ipse solus.
2. ἔρχεται. ἐφάνη ὁ θεὸς.
Venit. Apparuit Deus. hebraicé.
3. αἰνεῖτε. ὑμνεῖτε τὸν κύριον. David.
Laudate. Cantate hymnis Dominum.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Ὑπόθεσις τῶν προφητῶν. Argumentum prophetarum.

A. Ἀρχαῖον μὲν τὸ τῆς προφητείας χάρισμα.
T. διὰ τοῦ ἀγαθοῦ κατειργάσθη θάνατος.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ πανσόφου ψέλλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρ. μιχαὴλ τὸν δούκαν ἐπιλύσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων. Sapientissimi Pselli ad imperatorem dom. Michaelem Ducam solutiones quaestionum physicarum compendiariae.

A. Ὁ μὲν πλούταρχος, ὦ μέγιστε.
T. νύξ παρ' ἑτέροις ἐστί.

†. Cap. 1. *περὶ τοῦ εἶναι τὴν γὴν σφαιροειδῆ.* ultimum: *περὶ ἐκλείψεως σελήνης.* Occurrit eodem titulo et initio apud Fabricium tom. 5. p. 56. inter Mich. Pselli iunioris scripta inedita, ubi in duos libros divisae sunt.

Hic nulla fit librorum divisio. In Reiseri catalogo de hoc nihil.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Ἀνατολίου περὶ δεκάδος, καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀριθμῶν. Anatolii de denario, et numeris illo comprehensis.

A. *Ἡ δεκάδος. καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς.*

T. *τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα γῆς ἐστι.*

†. Anatolius est christianus Alexandrinus omni literarum genere instructus, et episcopus Laodicenus. Apud Bandinium tom. III. p. 15. titulus occurrit: *τὰ θεολογούμενα ἀριθμητικῆς*, seu ex Lucae Holsteinii interpretatione arithmetica theologica ex Anatolio et Nicomacho, diversi quidem initii, eiusdem autem finis. Anonymi liber hic insignis prodiit graece Paris. 1543. 4. v. Fabric. tom. IV. p. 9.

Cod. CCCLXXXV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum tabulis et figuris, in foliis 158, Saec. XV, signatus p. 76. n. 7. optime conservatus et inscriptus.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον. Claudii, Ptolemaei harmonicorum libri tres.

A. *Ἁρμονική ἐστι δύναμις καταληπτική.*

T. *καὶ διὰ πάντας ἐπισφαλεῖς.*

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τοῦ τρίτου τέλος.

Cuilibet libro praemittitur index cap. XVI. In quibusdam codicibus ad lib. III. cap. XIV. scholium graecum marginale habetur, quo dicitur, tria ultima capita ab antiquis codicibus abesse, et Nicephori Gregorae esse. Hic autem nullum scholii vestigium apparet. Prodiere tres hi libri gr. et lat.

φύλ. νη. Fol. 58.

Πορφυρίου εἰς τὰ ἁρμονικὰ πτολεμαίου ὑπόθεσις. Porphyrii in Harmonica Ptolemaei argumentum.

Α. Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ.

Τ. ἐπιλαμβάνον ἑτερότητα τοῦ ἤθους ποιεῖν.

†. Est Porphyrii Tyrii philosophi, tertio post Christum Saeculo clari commentarius in cap. XV. lib I. et in cap. VII. lib. II. Apud Bandinium tom. II. p. 475. mutili sunt. In cl. Harlesii nota error calami est scribentis. Porro commentarius, quemadmodum in editione Wallisii sunt, haud ultra cap. II. lib. VIII. procedit. Scribere voluit cap. VIII. lib. II.

Cod. CCCLXXXVI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, atramento flavescente, literis minutis et nitidis, oris foliorum ultimorum laceris, bipartitò scriptus, usu tritus, in foliis 174, signatus p. 1. n. 6. cum moralibus, Saec. X, inscriptus:

Ioan. Chrysostomi commentariorum in Ioannem tomus alter.

†. Homiliarum haec initia sunt:

48. Οὐδὲν φθόνου. καὶ βασκανίας χεῖρον.

49. Τὰ ἀνθρωπίνως ὑπὸ τοῦ χριστοῦ.

50. Οὐδὲν ἁπλῶς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς.
51. Τοὺς προσιόντας τῷ θείῳ κηρύγματι.
52. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας σαφέστερον. Edit. 55.
53. Ὦ τῆς ἀνοίας τῆς ἰουδαϊκῆς.
54. Πολλῆς ὑπομονῆς δεῖται τὰ ἡμέτερα.
55. Ἀναίσχυντον ἡ κακία, καὶ ἰταμόν.
56. Καὶ παράγων ὁ ις εἶδεν.
57. Τοὺς μέλλοντάς τις παρὰ τῶν.
58. Ταῖς γραφαῖς οὐχ ἁπλῶς. Edit. τὰς γραφάς.
59. Οἱ διά τὴν ἀλήθειαν, καὶ τήν. Edit. 58.
60. Μέγα ἀγαπητοὶ μέγα ἐκκλησίας.
61. Πᾶσα μὲν ἀρετὴ καλόν.
62. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. †. Sub Basilii Seleuc. nomine etiam prodiit homil. 4o. uti sequens.
63. Μέγα ἀγαθὸν φιλοσοφία.
64. Ὁ πολλάκις εἶπον, τοῦτο καὶ νῦν.
65. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ.
66. Ὥσπερ ὁ πλοῦτος τοὺς οὐ προσέχοντας. Ed. οὐ deest.
67. Γλυκὺς ὁ παρὼν βίος, καὶ πολλῆς. Edit. 66.
68. Εὐφώρατον ἡ πλάνη καὶ ἀσθενές.
69. Πάντα μὲν φεύγειν ὁμοίως.
70. Μιμηταί μου γίνεσθέ φησιν.
71. Χαλεπὸν, ἀγαπητοὶ, χαλεπόν.
72. Μεγάλη τῆς περὶ τοὺς δούλους.
73. Μέγα ἀγάπη. καὶ πυρός. Edit. καλόν.
74. Ὁ μὴν προφήτης ἔλεγεν.
75. Ἔργον ἡμῖν δεῖ πανταχοῦ. Edit. πανταχοῦ deest.
76. Δειλὴν καὶ ἄνανδρον τὴν ψυχήν.
77. Πάντα τὰ ἀγαθὰ τότε ἔχει.
78. Μεγάλη τῆς ἀθυμίας τυραννίς.
79. Τὴν ὀδυνωμένην ψυχήν.
80. Ὁ ποιήσας. καὶ διδάξας φησίν.
83. Φρικτὸν ὁ θάνατος καὶ φόβου.
84. Θαυμαστὸν ἡ μακροθυμία.
85. Αἱ εὐπραγίαι τοὺς οὐ προσέχοντας.

87. Ὥσπερ τὸ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν.
88. Πολλὰ μέν ἐσι καὶ ἕτερα.

Cod. CCCLXXXVII.

Chartaceus, non ligatus, in folio, sine minio, charactere minuto et moderno, quadripartitò scriptus, in pag. 134, Saec. XVI. signatus 79, sat conservatus et inscriptus, rerum et verborum index.

A. Συνεσίου ἐνυπνίοις. — Ἀριστοτέλης τε καὶ ὁ λόγος φησίν. ἡ μὲν αἴσθησις μνήμην ἡ δὲ μνήμη πεῖραν, ἡ δὲ πεῖρα τέχνην ἐποίησεν. 127.

T. συνεσίου αἰγυπτίῳ. κατὰ τῆς καθεξῆς.

†. Sunt Aeschinis, Lysiae, Alcidamantis, Antisthenis, Demadis, Andocidis, Isaei, Dinarchi, Antiphontis, Lycurgi, Gorgiae, Lesbonactis, Herodis, Aristidis, Synesii et Libanii.

In primo folio a possessore notatus annus est, ἔτει αφξδ μαιμακτηριῶνος μεσοῦντος τῇ ε.

Cod. CCCLXXXVIII.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti cum lacunulis, cum notis marginalibus, in foliis 159. Saec. XV, signatus p. 68. n. 31. collatus a Joan. Rhemo, Abusian. optime conservatus et inscriptus.

Πολυβίου ἱστορίων λόγοι ε. Polybii historiarum lib. V.

A. Εἰ μὲν πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι.

T. κατὰ τὴν ἀρχαῖς ὑπόσχεσιν.

Πολυβίου τοῦ ς ου λόγου Libri VI. epitome. κατ' ἐπιτομήν.

A. Τῶν μὲν γὰρ ἑλληνικῶν πολιτευμάτων.

T. ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἁπρεπῆ.

†. Ultimus liber est XVII^us, licet XVIII^us sit signatus. Factum est enim per errorem, quo deceptus Ehingerus notavit, decimi octavi quoque excerpta legi in illo codice. Eodem deceptus quoque Reiserus in suo catalogo ait: Polybii historiarum libri V. et reliquorum tredecim epitome.

In primo folio haec graece notata leguntur: *τὸ παρὸν βιβλίον ἤφεραν οἱ τούρκοι μετὴν ἁρμάδαν του ϛεμπετανέβοντος, τοῦ ποτέ σουλτάνου ἀλητζέρϊς. νῦν δὲ πασία τῆς ἁρμάδης, καὶ πεγλερπεῆ τῆς αὐτῆς ἀλιτζέρις δεσποτάτου ναυπάκτου, εὐρίππου καὶ ῥόδου, τοῦ χαρατὴν πασία. κατὰ τῷ ᾱφλζ ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. καὶ θεγονίας, ἐπεὶ τῆς δυνασικωτάτης βασιλείας τοῦ μεγαλιοτάτου αὐθεντὸς σουλτᾶν σουλεημᾶν, αὐθεντεβοντος τοῦ εὐγενεϛάτου καὶ λογιωτάτου αὐθεντὸς χουσεηνσαχπεϙ υἱοῦ ὄντος μεχεμέτπεει, τοῦ Ἕλκοντος τὸ γένος ἀπὸ παρούλων. μεγάλων ὄντων αὐθεντῶν γεμονικῆς πρατῶν τὸν τόπον, καὶ Φλάμπυρον τοῦ ἀγγελοκάϛου, ἁγιας μαύρας σονδίτζης, καὶ παντὸς δεσπότου.*

Ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου κυρ. παχωμίου. Omnia sic. In eodem folio alia manu Polybii vita *ἐκ τοῦ σουδᾶ* desumpta legitur: *Πολύβιος λύκου υἱὸς κ. τ. λ.*

In secundo folio. Xystus Betuleius candido lectori.

Cum hoc codice contulimus illud exemplar, quo usus est Hervagius (Reiserus legit Hercoagius) in editione Polybiana. Facta est hinc accessio ad illam editionem non poenitenda. Quae autem in Hervagiano exemplari, quod hoc nostro melius erat, auctiora inveniebantur, marginibus hic nostris annotavimus. In conferendo usi sumus opera Joan. Rhemii Abusianensis, qui tum ad S. Antonii fovebatur, adolescentis me hercle ingenio foecundissimo praediti, qui nunc Tubingae publico fovetur

stipendio. Nostra post collatione in transferendo usus est W. Musculus, cum Tiguri exularet. Facta autem collatio est in hyeme 1548. Vale.

Cod. CCCLXXXIX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, initialibus et numeris marginalibus rubris, literis minutis et nitidis, cum notis marginalibus alterius manus, in foliis 61, Saec. XV, signatus p. 63. n. 72, optime conservatus et ab alio inscriptus.

Πεδακίου διοσκορίδου ἀναζάρβεως πρὸς ἀνδρόμαχον περὶ τῶ ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις βιβ. β̄.

Pedacii Dioscoridis Anazarbei ad Andromachum de simplicibus medicinis lib. II.

A. Ἡ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις.

T. καί σὺν ὁλισθένει διὰ τῆς ἕδρας.

†. Praemittitur index cap. 1033. in duobus libris, quibus subiicitur titulus: περὶ τοὺς πεποκότας κώνιον, καὶ ἄλλων τινῶν θανασίμων φαρμάκων. De iis, qui cicutam biberunt, aut alias medicinas mortiferas. In fine aliena manu additum: ὅσα διὰ πείραν ἡμῖν, ὦ φίλτατε ἀνδρόμαχε, τῶν ἁπλῶν φαρμακῶν συνηλλεχότες ἀπεσάλκαμέν σοι.

Quae experientiâ, ὁ amicissime Andromache, collecta de simplicibus medicinis, misimus tibi.

Ex notis margini adscriptis clarum est, Joan. Moibanum Medicum Augustanum in sua versione hoc codice usum esse, illoque mortuo, Conr. Gesnerum cum notis edidisse Argent. 1565. 8.

Dubitatum est, num duo hi libri Dioscoridis sint. Pro genuinis declararunt Joan. Moibanus, Conr. Gesnerus et Joan. And. Saracenus in praefatione. Non tamen negandum, graecas in hisce voces occurrere, tempore Dioscoridis non usi-

tatas. Apud Bandinium tom. III. p. 95. ubi auctoris nomen expunctum est, occurrit lib. I. cum priore subscriptione, mutila tamen.

Cod. CCCXC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et lisibili, manu diversa, cum aliquot correctionibus marginalibus, in pag. 108, Saec. XV, signatus p. 63. n. 71. probe conservatus et inscriptus.

Βιβλίον ὀρνεοσοφικόν. Liber orneosophicus.

A. Ἐσπουδακότι σοι λίαν πράτιστε.

†. Aliena manu suprà positus titulus est: Δημητρίου κωνσαντινοπολίτου περὶ τῆς τῶν ἱεράκων ἀνατροφῆς τε, καὶ θεραπείας βιβ. β̄. Demetrii Constantinopolitani de accipitrum nutritione et cura lib. II. Eadem manu praemissus est index cap. CXCVII. quorum primum est: πῶς χρὴ θηρᾶσθαι τοὺς ἱεράκας, καὶ ποίῳ καιρῷ. et ultimus: καὶ ὅπως εἰς νήσσας ἐδίζει. Des. ἄνευ κωδωνίου. τέλος τοῦ ἑνὸς βιβλίου, ὅ μοι δοκεῖ καὶ πλείονος ἐπιστήμης εἶναι. Finis unius libri, qui mihi videtur et maioris scientiae esse.

Tum nova capita XCIX sequuntur hoc tit. ἐξ ἄλλου ἀντιγράφου ἀγρικότερον. cap. 1. εἰς ἀναπνοὴν ἱέρακος. Φολβίον βοτάνης. cap. XCIX. εἰς αἰτίαν τῶν ἐντέρων.

Des. συχνῶς δίδου τῷ ἱέρακι, καὶ ἰαθήσεται. τέλος τοῦ περὶ ἱέρακος.

Apud Nesselium P. III. p. 46. Apud Bandinium vol. II. p. 364. et in cod. Monac. 135. anonymi est. Demetrio autem Pepagomeno tribuitur, Michaelis Palaeologi medico. In cod. Monac. 164. adscribitur Leoni imp. eodem titulo, initio et fine.

Rigaltius edidit nomine Demetrii Pepagomeni Paris. 1612. 4. et non 1619, ut Fabricius scribit.

φύλ. ρα. Fol. 101.

Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. Liber de cura canum.

A. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ καὶ κύων.

T. ἄλειψον τὸν κύνα καὶ ὑγιαίνει.

†. In praemisso indice dicitur κυνοσόφιον ἄρίσον, et continet cap. LIII. quorum primum est περὶ ἐπιμελείας κυνῶν, et ultimum εἰς ψώραν αὖθις.

Neque in indice praemisso, neque in titulo praesenti scriptum Δημητρίου κωνσαντινοπολίτου, Demetrii Constantinop. etc. et tamen apud Fabricium tom. I. p. 155. scriptum legitur. Sane codex Augustanus, qui olim fuit Antonii Eparchi, et quem post absolutam suam editionem Aurifaber demum inspexit, variasque illius lectiones subiecit, ita inscribitur: Δημητρίου κωνσαντινοπολίτου κ. τ. λ. περὶ τῆς τῶν κυνῶν ἐπιμελείας.

Ex eo autem, quod aliena manu sit illi inscriptum ad opusculum primum, nondum sequitur, etiam ad sequentia referendum, licet quaedam initii relatio sit. Debuisset enim eadem inscriptio, ut in MSCis obvium, repeti. Horum verò nihil fit.

Quin et Reiserus ipse in catalogo p. 63. n. 71. contra expressam codicis inscripsionem scrisit. Demetrii Constantinopol. de canum et accipitrum medicina libri duo. In hoc adhuc fallebatur Reiserus, quod duos putarit libros. Quis enim non videt, simul esse tres?

Apud Bandinium vol. 2. p. 364. auctoris etiam nomine destituitur, eodem titulo, initio et fine praeditum.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum in bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Cod. CCCXCI.

Chartaceus, membrana tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, in fine alia manu suppletus. Saec. XV, in foliis 477, signatus p. 81. n. 1. optime conservatus et inscriptus.

Γεωργίου εὐλαβεστάτου μοναχοῦ καὶ συγκέλλου γεγονότος ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως σύνταξις, ἤτοι χρονογραφία ἐν ἐπιτόμῳ, ἀπὸ τῆς βασιλείας ἰουλίου καίσαρος ῥωμαίων ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ϛυλδ μεχρὶ τῆς βασιλείας τοῦ πρώτου ἔτους διοκλητιανοῦ, κόσμου ἔτει ϛψοζ. ὁμοῦ ἔτων τμγ.

Georgii religiosissimi monachi et syncelli Tarasii sanctissimi archiepiscopi Constantinopolitani syntagma, seu chronographia in epitome ab imperio Iulii Caesaris Romanorum anno ab orbe condito 5434 usque ad imperium anni primi Diocletiani, mundi anno 5777, simul anni 343.

A. Πομπήϊος πολυορκία λαβὼν τὰ ἱεροσόλυμα.

T. ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἐξελαύνεται τῆς ἐκκλησίας.

†. Prodiit in corpore script. Byzantinorum. Ibi verò incipit ab Adamo. Cum verò plerique codices a Iulio Caesare incipiant, in editione hac nota separatum habetur eodem initio et fine. Fallitur autem Nesselius, dicens, hunc Hamartolum vocari. Georgius enim Hamartolus, cuius chronicon adhuc MSCum est, a me latine versum et praelo paratum, longe alius est, non confundendus cum Georgio Syncello Tarasii archiep. Constantinop.

Harlesius in nota ad hunc Georgium Syncellum ait, Velserum in epist. XX. Scaligero scripsisse inter L codd. gr. Venetiis venales fuisse Georgii Syncelli chronicon, cuius titulum Harlesius posuit. At error ibi in anno mundi irrepsit, legitur enim ϛυχδ.

Suspicabatur adhuc, reliquias bibliothecae Victorianae fuisse. Verisimile autem non est, tot esse distractos de hac bibliotheca Monachium translata.

φύλ. σιη. Fol. 218.

Θεοφάνους ἀμαρτολοῦ, καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀγροῦ καὶ ὁμολογητοῦ χρονογραφία ἐτῶν ϕκη, ἀρχομένη ἀπὸ πρώτου ἔτους διοκλητιανοῦ, ἕως δευτέρου ἔτους μιχαὴλ καὶ θεοφυλάκτου υἱοῦ αὐτοῦ τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ ε ψ ος ἔτους τοῦ κόσμου ἕως ἔτους ϛτε κατὰ τοὺς ἀλεξανδρεῖς, κατὰ δὲ ῥωμαίους ϛτκα.

Theophanis Hamartoli, et abbatis Agri, et confessoris chronographia annorum 528, incipiendo a primo anno Diocletiani usque ad secundum annum Michaelis, et Theophylacti eius filii, ab anno mundi 5777 usque ad annum 6305 secundum Alexandrinos, secundum verò Romanos 6321.

A. Ὁ μὲν μακαριώτατος ἀββᾶς γεώργιος.
T. τῇ ἀδριανουπόλει καὶ ταύτην ἑλῶν.

†. Io. Bosius codicem hunc cum editione contulisse videtur. Sic enim Fabricius tom VI. p. 151. scribit. Eam conferens Io. A. Bosius cum MSCo. codice Augustanae bibliothecae deprehendit, huius ope multo emendatiorem, alicubi et pleniorem expletis, quibus passim foedata est, lacunis aliquot, dare se posse. Extat verò in corpore hist. Byzant. eodem initio et fine.

Cod. CCCXCII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, charactere minuto et nitido, initio mutilus, scriptus ex parte a Valeriano monacho, in foliis 226, cum margina-

libus, Saec. XIV et XV. signatus p. 82. n. 14. ultra medium probe conservatus et inscriptus.

Liber mutilus principio et fine.

†. Perlegendo hunc librum perspexi, esse medicum, et ordine alphabetico compositum. Litera Π hic primum incipit, cuius initio Mithridatis epistola ad Graecorum regem ponitur: *ἐπειδή σε ὁρῶμεν σπεύδοντα τὴν αἰτίαν κατανοῆσαι, τί ἐσι, δι' ὃ συμβαίνει, μὴ δύνασθαι τέκειν τὴν ἀδελφὴν, τῶν ἄλλων οὖσην κατὰ τὸ σῶμα, καὶ τὸν τρόπον ὑπάρχουσαν, ἐφιλοτιμήθημεν διὰ προστάγματα πάντας παρατάξασθαι τοὺς τῆς οἰκουμένης ἰατροὺς, καὶ τῶν πάντων ἀξιολογωτάτων τὴν πεῖραν λαβόντες, ἀπεσάλκαμεν σὺν τῇ δυνάμει, ἥτις ἐσιν πρακτικωτάτη, καὶ σφόδρα ἡμῖν ἐπιτυχὴς, μόνων βασιλισσῶν δοκιμασθεῖσα ἐξ αὐτῶν τὴν τοιαύτην τοῦ πεσσοῦ δύναμιν.* Cum videamus, te studiosum sciendi causam, ob quam soror parere non possit, aliis et corpore et habitu similis, enixè contendimus mandatis omnes totius orbis medicos adsciscere, factoque de probatissimis periculo misimus tibi cum virtute, quae practicabilissima, nobisque opportunissima est, solis Reginis probata pessorum virtus.

Ultima litera est X. *χοιράδαι.* et finit n. 16. Fol. 11. Emplastra sequuntur hoc titulo: *ἔμπλαστρον τῆς ἀποσολικῆς σκευασίας πέτρου καὶ παύλου. ποιοῦν πρὸς πάντα τὰ ὑπογεγραμμένα θαυμασῶς. ἄμωτος τρωματικὴ κ. τ. λ.*

Emplastrum apostolicum Petri et Pauli mirabiliter operans etc.

Post emplastra veniunt trochisci et somnifera XI.

Mithridates rex Ponti aetatis suae regum maximus, omnes antecessores suos medendi scientia superavit. Eius commentationes Lenaeus, Pom-

peii libertus, latine transtulit. Nil tamen superest. Fabricius de hac ipsius epistola nil memorat.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Τοῦ σοφωτάτου, καὶ λογιωτάτου κυρ. δημητρίου τοῦ κυδώνη λόγος, ὅπως ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος ἀποδεικνύων.

Sapientissimi et doctissimi Demetrii Cydonii sermo, irrationalem mortis metum ostendens.

A. Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν.

T. ἡδύονος αὐτῷ γένοιτο βίου λάβεσθαι. τέλος.

†. Extat haec oratio Demetrii Thessalonicensis, qui A. C. 1355 cum imp. Ioanne Cantacuzeno monasterium ingressus est, gr. et lat.

In bibl. Monac. bis adhuc occurrit. In bibl. Vindob. et Medic. ubi Bandinius notat, ex Nemesii libello eiusdem argumenti transscriptam fuisse magnam partem usque ad verba, τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω. In fine librarius addidit: Οὐαλεριᾶνος Φορολιβεὺς ὁ ἀλβίνου μοναχὸς ἔγραψε. Valerianus Foroliviensis Albini filius, monachus scripsit: πλούσιος ἀμαθὴς προβάτου χρυσόμαλλον, dives inscius, ovis aureum vellus. Idem Valerianus occurrit apud Montfaucon. p. 88. 108. Sed alia subscriptione: Ὁ οὐαλεριανὸς Φωρολιβεὺς ὁ ἀλβίνου, κανονικὸς τῆς πολιτείας καλουμένης τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ταύτην γε βίβλον ἐν τῷ τοῦ ἁγίου ἀντωνίου μοναςηρίῳ ἐνετίησιν ἔγραψε, ἔτει τοῦ κυ̅ ἡμῶν ιυ̅ χυ̅ α̅φμγ. τετάρτῃ μηνὸς σεπτεμβρίου ἱςαμένῃ. δόξα τῷ θεῷ ἡμῶν.

Valerianus Foroliviensis, Albini filius, canonicus capituli S. salvatoris hunc librum scripsit in monasterio S. Antonii Venetiis anno Domini nostri Iesu Christi 1543 4 Septembris. Gloria Deo nostro.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Ὁ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων διάλογος τιμοθέου, καὶ θρακὸς, καὶ κατὰ μάνεντος. De operatione daemonum dialogus Timothei et Thracis et contra Manetem.

Α. Χρόνιος, ὦ θρᾷξ, ἐπὶ τὸ βυζάντιον.

Τ. συρρακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.

†. Reiserus auctorem opusculi ignorabat, cum in titulo deest. Ex initio autem et fine patet, esse Michaelis Pselli. In bibliothecis enim Vindob. Medic. et Monac. clarus titulus est: τοῦ σοφωτάτου ψέλλου κυρίου μιχαὴλ τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων. Sapientissimi domini Michaellis Pselli Timotheus, seu de daemonibus.

Alii tribuunt Michaeli Ephesio, ut Possevinus ait, et alii iterum Michaelem Ephesium et Psellum in unum confundunt. Distinguendos autem monet Allatius, licet utrumque Saec. XI. florentem.

Opusculum constat duobus libris editis Paris. 1615. 8. gr. et lat.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Πλήθωνος τοῦ καὶ γεμίστου περὶ ἀρετῆς. Pletonis, qui et gemistus, de virtute.

Α. Ἀρετή ἐστιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοί.

Τ. οὐδὲ κατὰ τὰς ἡδονάς.

†. Finis est mutilus. Nam alius est in codicibus Vindob. Monac. et Medic. Adolphus Occo ex hoc, ut videtur, et aliis primus gr. et lat. edidit Basil. 1552. 8. In aliis inscriptum: de virtutibus.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Ἰαμβλίχου χαλκιδέως λόγος περὶ τῆς πυθαγορικῆς αἱρέσεως. Iamblichi Chalcidensis sermo de secta Pythagorica.

α. Περὶ τοῦ πυθαγορικοῦ βίου, 1. De Pythagorica vita.

β. προτρεπτικὸς εἰς τὴν φιλοσοφίαν. 2. Adhortatio ad philosophiam.

γ. περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. 3. De communi scientia mathematica.

δ. περὶ τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς, ὃς περιέχει περὶ ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ πυθαγορίοις. 4. De Nicomachi arithmeticae isagoge, qui continet etiam de scientia arithmeticae, geometriae et musicae apud Pythagoreos.

A. Ἐπὶ πάσης μὲν φιλοσοφίας ὁρμηθεὶν.
T. καὶ σφαιρικῆς ἡ παράδοσις γέγηται.

†. Idem opus iam occurrit in cod. 102. ubi memoravi, omnes hos libros IV esse editos, non simul, sed separatim. Apud Bandinium vol. III. p. 286. post hos quatuor alii quinque sequuntur, nempe:

5. περὶ τῆς ἐν φυσικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
6. περὶ τῆς ἐν ἠθικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
7. περὶ τῆς ἐν θεοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
8. περὶ γεωμετρίας τῆς παρὰ πυθαγορίοις.
9. περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ πυθαγορίοις.

Quibus Fabricius addit decimum, ita, ut totum opus constet lib. X. quorum sex posteriores ibi inter deperdita numerantur. Est verò titulus decimi: εἰσαγωγὴ σφαιρική.

Cod. CCCXCIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, bipartitò scriptus, atramento flavescente, lectus a M. Crusio, quondam Ioan.

Birgotis, in foliis 236. Saec. XI, signatus p. 8. n. 20. praeter maculas sat conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἐπισκόπου κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας θεοτόκου.

Sancti patris nostri Andreae episcopi Cretensis sermo in annuntiationem sanctissimae Deiparae.

A. Ἐπέσῃ σήμερον ἡ πάντων χαρά.

T. ἀπολαύειν ἡμᾶς χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in edit. Combefisii. Hìc autem est mutila. Occurrit adhuc in cod. 3. 146. et in aliis bibliothecis.

φύλ. ια. Fol. 11.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀντιπάτρου ἐπισκόπου βόσρων εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας θεοτόκου.

Sancti patris nostri Antipatri episcopi Bostrens. in salutatione sanctissimae Deiparae.

A. Προέδραμεν ἐν τῇ προτέρᾳ κυριακῇ.

T. παραγενομένῳ σωτῆρι χῷ, ὦ κ. τ. λ.

†. In fine additum: τοῦ αὐτοῦ λόγος δ̄. Tres igitur sermones ipsius praecessisse necesse est. Erat autem Bostrensium in Arabia Petraea episcopus, medio circiter saeculo post Christum quinto. Apud Nessel. p. 337. titulus est: Ἀντιπάτρου βοσρῶν λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην, καὶ εἰς τὴν σιγὴν ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Antipatri Bostrensis sermo in sanctum Joannem Baptistam, et in silentium Zachariae, et in salutationem sanctissimae Deiparae.

Edidit Combefisius in bibl. concionatoria.

φύλ. ιε. Fol. 16.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυ-

Sancti patris nostri Gregorii archiepisc. Neocaesareens. thaumaturgi ser-

ματουργοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου.

mo in salutationem Deiparae.

A. Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας, καὶ ὑμνωδίας.

T. *μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Hanc orationem Gregorii A. C. 265 mortui edidit gr. et lat. Gerh. Vossius. Occurrit adhuc in Cod. 3. et apud Bandinium tom. 1. p. 285. ubi ait, tres ipsius in annunciationem Mariae ab eodem esse editas orationes.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἰωάννου ταπεινοῦ ἀρχιπρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ εἰς τὴν ἁγίαν ὑπερένδοξον κοίμησιν, καὶ μετάσασιν τῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.

Ioannis humilis archipresbyteri Damasceni in sanctam gloriosam dormitionem, et transpositionem dominae nostrae Deiparae Mariae.

A. Ἔσι μὲν ἀνθρώπων οὐδ' εἰς, ὅς,

T. *μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.*

†. Extat huius Damasceni Saec. VIII. clari oratio haec in eius operibus. Tres verò in idem argumentum scripsit ibidem editas, et sunt apud Bandinium tom. 1. p. 456. n. 33.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου ἐπισκόπου κρήτης, ἐγκώμιον εἰς τὴν πανσεπτον κοίμησιν τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.

Andreae Hierosolymitani episc. Cretensis encomium in venerandam dormitionem beatissimae dominae nostrae Deiparae.

A. Μυσήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις.

T. *ἀναθέμενος, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in Combefisii editione. Tres in hoc argumentum orationes scripsit, quae omnes apud Bandinium tom. 1. p. 442. et tom. 2. p. 600.

continentur, quarum una: *οἱ τὴν ἐν πνεύματι*, nondum edita occurrit in bibl. Coisl. 589. et apud Pasinum in bibl. Taur.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον.

Sancti patris nostri Andreae archiepisc. Cretens. encomium in quatreduanum Lazarum.

A. Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκρότηκε.

T. *ἐπίγνωσιν χῡ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in editione Combefisii, et occurrit adhuc in cod. 24. 146.

Φύλ. νε. Fol. 56.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὰ βάϊα.

Sancti patris nostri Andreae Cretensis archiepisc. Hierosol. in diem palmarum.

A. Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου.

T. *καὶ ἡ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in eius operibus. Reiserus ait: nonnusquam lectu difficilis. Percurri orationem, et inveni eadem manu scriptam, nec literas evanescentes. Occurrit adhuc in cod. 146.

Φύλ. ξϑ. Fol. 69.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκ. κωνσαντιν. νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος εἰς τὴν ϑεόσωμον ταφὴν τοῦ κῡ ἡμῶν ἰῡ χῡ, ῥηϑεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου σαββάτου.

Germani, sanctissimi archiepisc. Constantin. novae Romae, et oecumenici Patriarchae, sermo in sacram sepulturam domini nostri Iesu Christi, habitus in die sancti et magni sabbati.

A. Σάββατον μέν ἐστι σήμερον.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novo p. 1469. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 246. in sabbatum magnum.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπ. κωνσαντ. νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Germani sanctissimi archiep. Constantinop. novae Romae, et oecumenici Patriarchae sermo in salutationem.

A. Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀναβήθι.
T. ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

†. In fine adhuc additum: *αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξίωμα κάρισε γεώργιε ὦ ἀείμνηστε πατὴρ ἡμῶν.* Aeterna tui memoria dignitas carissime Georgi Monache, et semper celebrande pater noster.

Apud Fabricium eodem titulo et initio occurrit, nec memoratur, extare gr. vel lat. At apud Nessel. p. 350. alio initio effertur: *τῆς παρούσης τιμίας.* et dicitur extare in auctario novo Combefisii, licet mutilè.

Φύλ. ρε. Fol. 106.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πρώτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν, καὶ εἰς τὴν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀνασήλωσιν.

Eiusdem sermo in primam Dominicam ieiuniorum, et in restitutionem sacrarum ac venerandarum imaginum.

A. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Gretseri tom. 2. p. 549. Occurrit adhuc in bibl. Coislin. apud Montfaucon. Attribuitur verò Germano II. CP.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ τριτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν, καὶ εἰς τὸν ζωοποιὸν σταυρόν.

Eiusdem sermo tertia ieiuniorum dominica et in vivificam crucem.

A. Ἰδοὺ ἡ κλίνη σαλωμών. ξ δυνατοί.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ.τ.λ.

†. Extat gr. et lat. apud eundem Gretserum p. 294. Attribuitur autem Germano II. CP.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀναγνωσθεὶς εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μεσονηστίμου.

Eiusdem sermo lectus in adorationem pretiosae et vivificae crucis tempore medii ieiunii.

A. Φωτίζου, φωτίζου, ἱερουσαλήμ.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. κ.τ.λ.

†. Attribuitur Germano II. CP. et extat gr. et lat. apud Gretser. p. 308.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ἁγίων νηπίων, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου ἀναγινωσκόμενος κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων.

Eiusdem sermo in caedem sanctorum infantum, et in initium evangelii sancti secundum Marcum, lectus dominica ante lumina.

A. Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
T. τιμὴ καὶ προσκύνησις. νῦν κ.τ.λ.

†. Edidit graece ex hoc codice Augustano D. Hoeschelius, cuius notae marginibus adscriptae sunt, inter homilias sacras variorum PP. Aug. Vind. 1586. p. 154. Tribuitur etiam Germano II. CP.

Φύλ. ρλζ. Fol. 157.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σαυροῦ καὶ κατὰ βογομίλων.

Eiusdem sermo in exaltationem pretiosae crucis, et contra Bogomilos.

A. *Πάλιν ἑορτῆς μυσήριον, καὶ πάλιν,*

T. *εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. ἀμήν.*

†. Additum in fine: *τὸν δακτύλοις γράψανται σαυρικὸν λόγον φύλαττε χε παμβασιλεῦ τῶν ὅλων*, digitis scribentem de cruce sermonem custodi Christe rex omnium.

Tribuitur Germano II. CP. editus a Gretsero gr. et lat. tom. 2. p. 156.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατὰ τὴν κυριακὴν τὴν πρὸ τῆς χυ γενήσεως, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

Eiusdem sermo in Dominica ante Christi nativitatem et in sanctos tres pueros.

A. *Ἐπειδὴ πολυανθρωπώτερον σήμερον.*

T. *καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.*

†. Tribuitur Germano II. CP. adhuc ineditus.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ὁμιλία εἰς τὴν τοῦ χῦ γέννησιν.

Sancti patris nostri Basilii archiepisc. Caesar. Cappadoc. homilia in Christi nativitatem.

A. *Χῦ γέννησις, ἡ μὲν οἰκεία.*

T. *ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.*

†. Est Basilii M. cum notis D. Hoeschelii marginalibus edita tom. 1. p. 584. Occurrit adhuc in cod. 141.

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

Eiusdem homilia adhortatoria ad baptismum.

Ὁ μὲν σοφὸς σολομὼν τῶν.
Τ. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ χῦ κ. τ. λ.
μηνὶ νοεμβρίῳ κα. Mens. Novemb. 21.

†. Extat in tom. 1. opp. et occurrit adhuc in cod. 141.

Φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Γεωργίου χ, καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀπόδωσιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ καὶ ἀφιέρωσιν τῷ θεῷ κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Georgii Monachi, et chartophylacis magnae ecclesiae encomium in praesentationem sanctissimae Deiparae in templo, et consecratione Deo secundum historiam.

Α. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς.
Τ. προσκύνησις τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
Μηνὶ φεβρουαρίῳ β. Mens. Februar. 2.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auct. novo. p. 1070.

Φύλ. ρεο. Fol. 175.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν, καὶ εἰς τὸν σιμεῶνα, καὶ εἰς τὴν ἄνναν.

Sancti patris nostri Amphilochii episc. Icoiiensis sermo in occursum, in Simeonem et Annam.

Α. Πολλοὶ τῶν μεγάλων. ἀνθρώπων.
Τ. αὐτῷ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρα. Eodem die.

†. Extat gr. et lat. in Combefisiana Amphilochii editione Paris. 1644. f. Occurrit adhuc in codd. 52. 221.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσο-

Sancti patris nostri Hesychii, presbyteri Hiero-

λύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ.

solymit. sermo in occursum domini nostri Iesu Christi.

A. Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων.
T. ἐσήριξεν ἐν χῷ ἰῦ κ.τ.λ.

†. Hesychii Saec. V. clari sermo ineditus est.

Φύλ. ρπε. Fol. 185.

Τοῦ μακαρίου ἰῶ. πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ.

Beati Presbyteri Ioannis Damasceni sermo in transfigurationem domini et salvatoris nostri Iesu Christi.

A. Δεῦτε πανηγυρίσωμεν. ὦ.
T. εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Attribuitur etiam Ioanni Antiocheno et extat gr. et lat. in Damasceni operibus. D. Hoeschelii notae marginibus adscriptae sunt. Occurrit adhuc in Cod. 146. eodem nomine auctoris.

Φύλ. ρϟη. Fol. 198.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀντιπάτρου λόγος εἰς τὸν γενέσιον τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ προδρόμου.

Sancti patris nostri Antipatri sermo in natalem sancti Ioan. praecursoris.

A. Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδένα.
T. καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ.τ.λ.

†. Extat latine apud Lipoman. et Surium. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 337. et apud Bandinium tom. I. et II.

Φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. ἀρχιεπ. κωνσαντ. τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀπο-

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi arch. Constant. sermo in decollationem

τομὴν τοῦ προδρόμου καὶ βαπτισοῦ ἰωάννου. nem Ioan. Praecurs. et Baptistae.

A. Πάλιν ἡρωδίας μαίνεται. πάλιν.

T. ἀριθμῆτε. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus tom. VIII. edit. Montfauc.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς ἡρωδίαδος, καὶ εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς ἰω. τοῦ προδρόμου καὶ βαπτισοῦ. Eiusdem sermo in saltationem Herodiadis, et in decollationem Ioannis praecursoris et baptistae.

A. Ὥσπερ τίς ἀνὴρ φιλέρημος.

T. ἐκδράμωμεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Allatius Anatolio episc. Thessalonic. tribuit. Hoeschelius verò Chrysostomi nomine primus edidit, ut videtur, ex hoc codice A. 1587. 8. In editione Montfauconiana extat tom. VIII. inter spuria.

Φύλ. σία. Fol. 211.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ συνήγαγον οἱ ἰουδαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιήσωμεν. Eiusdem sermo in id: convocarunt Iudaei concilium, et dixere, quid faciemus?

A. Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας.

T. καὶ ἡ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Est in spuriis editus tom. VIII. opp.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους. Eiusdem sermo in decem virgines.

A. Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς.

T. σεναγμὸς. ἐν θεῷ κ. τ. λ.

†. Extat in spuriis tom. VIII. opp. cit.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πορνὴν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δ. Eiusdem sermo in meretricem sancta et magna IV[a].

A. *Πάντοτε μὲν ὁ θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.*

T. *καὶ ζωοποίῳ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.*

†. Extat tom. VIII. cit. edit. in spuriis.

Φύλ. σκβ. Fol. 222.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε. Eiusdem sermo in proditionem Iudae, et in pascha, et in traditionem mysteriorum, et de non reminiscendo iniuriae, sancta et magna V.

A. *Οὐκ ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.*

T. *καὶ ἡ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.*

†. In Fabriciano homiliarum indice tom. VIII. novae edit. p. 500. *οὐκ* omissum et dicitur editus a D. Hoeschelio ex hoc, ut videtur, codice. v. cit. edit. vol. 2.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. Eiusdem sermo sancta et magna parasceve.

A. *Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν.*

T. *συνεορτάσωμεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Extat tom. 2. cit. edit. in spuriis.

In fine lego graece scriptum sequens: *Διανέγνων ἐγὼ μαρτῖνος ὁ κρούσιος ὅλον τὸ τεύχος τόδε ἐν τυβίγγῃ αφοη. παλαιὸν ὄν.*

Legi ego Martinus Crusius totum opus hoc Tybingae 1578. quod est antiquum.

Hic igitur codex, quem Reiserus tum abesse scripsit, iterum restitutus fuit.

Cod. CCCXCIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, in foliis 261, Saec. X., signatus p. 13. n. 34. praeter maculas probe conservatus et inscriptus,

Τά δ' ἔνεσιν ἐν τῇ δε τῇ δέλτῳ προκατήχησις α̅ κατηχήσεις ιη̅ φωτιζομένων, καὶ μυσταγωγικαὶ ε̅.

Haec insunt huic tabulae Procatechesis. Catecheses XVIII illuminatorum, et mystagogicae V.

†. In hac tabula catechesis I. est:

α. Κατήχησις εἰσαγωγικὴ τοῖς τῷ βαπτίσματι προσελθοῦσι, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ἡσαίου. λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε, καὶ τὰ ἑξῆς.

ιη. Κατήχησις περὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ νεκρῶν ἀνασάσεως, καὶ περὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ περὶ ἄλλων κατηχήσεων, καὶ ἐπίλογος σοφρωσύνης. καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ιεζεκιὴλ. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυ̅, καὶ ἐξήγαγεν με ἐν πνεύματι κυ̅, καὶ τὰ ἑξῆς.

Tum sequitur titulus secundus:

Μυσταγωγικαὶ κατηχήσεις ε̅ ἰωαννου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων.

α. Μυσταγωγικὴ κατήχησις, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου καθολικῆς ἐπιστολῆς α̅. νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ἕως τοῦ, αὐτῷ τὸ κράτος καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνῶν. ἀμήν.

ε. Κατήχησις μυσταγωγικὴ, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου ἐπιστολῆς α̅. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν κακίαν, καὶ δόλον, καταλαλίαν, καὶ τὰ ἑξῆς.

His demum finitis sequitur:

Προκατήχησις α̅ περὶ τοῦ μὴ πειρᾶσαι.

Α. Ἤδη μακαριότητος ὀσμῇ πρὸς ὑμᾶς.

Τ. ἀνεξάλειπτον εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

Κατήχησις α̅. Α. Καινῆς διαθήκης μαθηταί.

Κατήχησις ιη̅. Τ. καὶ νοήμασιν ἀγαθοῖς, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Cui scholium sequens subiectum est: Πολλαὶ μὲν ἐῤῥήθησαν καὶ ἄλλαι κατηχήσεις κατ' ἐνιαυτὸν ἕκασον, καὶ πρὸ τοῦ βαπτίσματος, καὶ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοὺς νεοφωτίστους. Ταύτας δὲ μόνας ἐν τῷ λέγεσθαι τῶν σπουδαίων τινὲς ἐκλαβόντες ἔγραψαν ἐν τῷ τν̅β ἔτει τῆς τοῦ κυ̅ καὶ σρ̅ς ἡμῶν ιυ̅ χυ̅ παρουσίας, ἐν αἷς εὑρήσεις ἐκ μέρους κατὰ τὰς θείας γραφὰς περὶ πάντων ἀναγκαίων τῆς πίστεως δογμάτων, τῶν ὀφειλόντων εἰς γνῶσιν ἀνθρώπων ἐλθεῖν, καὶ τὰ πρὸς ἕλληνας, καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς, καὶ πρὸς τὰς αἱρέσεις, καὶ τὰ ἠθικὰ χρισιανῶν παραγγέλματα θεοῦ χάριτι.

Multae quidem habitae et aliae catecheses annis singulis et ante baptismum, et post baptismum illuminatorum. Has vero solas, cum haberentur, diligentes quidam exceptas scripserunt anno 352. Christi et saluatoris nostri adventus, in quibus ex parte secundum sacras scripturas de omnibus necessariis fidei dogmatis, ut ad cognitionem hominum venirent, invenies et illa ad ethnicos, et ad circumcisos, et ad haereticos omnimoda ethica Christianorum mandata Dei gratia.

Finito hoc scholio titulus sequitur: Μυσαγωγία α̅ ἰωάννου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου α̅ καθολικῆς ἐπιστολῆς κ. τ. λ.

Ἐπόθουν ὑμῖν καὶ πάλαι. Ultima desinit: προσεύχου, μακάριε ποιμήν.

Ex quibus omnibus constat, catechesibus XVIII nullum auctorem praefixum esse, et solarum mystagogiarum auctorem scribi Ioannem Hierosolymitanum. Iam non capio, quomodo Reiserus p. 13.

n. 54. scribere potuerit: Ioannis episcopi Hierosolymitani institutiones catecheticae illuminatorum, et mystagogicae; cum clarum sit, esse Cyrilli Hierosolymitani, ut in aliis cod. sc. 278. manifeste illi adiudicantur. Nec obest, quod indicis primi auctor, et Ehinger ita scripserint. Eundem enim errorem commisere, dicendo, Ioannem esse praefixum auctorem catechesium XVIII.

In codice Parisiensi quidem *προκατήχησις* seu prologus illis praemissus extat nomine Basilii, sed cum nota critici graeci adscripta margini:

Σαφῶς ἡμῖν δείκνυσι ὁ χαρακτὴρ τοῦ προκειμένου λόγου, ὅτι οὐκ ἔστιν τοῦ ἁγίου βασιλείου.

Clare nobis ostendit character praesentis sermonis, non esse sancti Basilii. Ideoque Milesius eundem prologi, et et catechesium priorum auctorem esse contendit.

In codice Naniano LVI. apud Mingarelli haec nota est: *Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων κατηχήσεις ιη̄ φωτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τεσσαρακοστῇ μιᾷ τοῖς σύροις δι' ἑρμηνευτοῦ ῥηθεῖσαι, σχεδιασθεῖσαι, καὶ μὴ ἐπιξεσθεῖσαι.* Cyrilli archiepiscopi Hierosolymitani catecheses XVIII. illuminatorum Hierosolymis pentecoste una Syris per interpretem dictae, insubide factae, et non exaratae. In cod. Vindobon. apud Nessel. p. 47. *Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων κατήχης α βαπτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις σχεδιασθεῖσα εἰσαγωγικὴ κ. τ. λ.*

Cyrilli archiepisc. Hierosolymitani catechesis I. baptizatorum Hierosolymis ex tempore facta isagogica etc. ubi notat, catecheses tàm illuminatorum, quàm mystagogicas manifestissimo, et prorsus incorrupto testimonio ibi sancto Cyrillo Hiero attribui, quidquid S. Hieronymus dixerit. My-

stagogicas autem, qui laudet, vel Cyrillo Hierosolymitano tribuat, neminem veterum novi.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Θεουπόλεως ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς Μαρίαν. α̅. Sancti martyris Ignatii archiepisc. Theopolis Antiochiae epistola ad Mariam I.

A. Ἰγνάτιος — Κρεῖττον μὲν γράμματος ὄψις.
T. τυχοῦσα τοῦ σεφάνου.

Φύλ. σιε. Fol. 215.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τραλλησίους. β̅. Eiusdem epistola ad Trallenses. II.

A. Ἰγνάτιος — Ἄμωμον διάνοιαν, καὶ.
T. ὀναίμην ὑμῶν ἐν κῳ̅.

Φύλ. σκ. Fol. 220.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς μαγνησίους. γ̅. Eiusdem epistola ad Magnesios. III.

A. Γνοὺς ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον.
T. ἐν χω̅ ιυ̅ διὰ θελήματος θεοῦ.

Φύλ. σκε. Fol. 225.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν ταρσῷ. δ̅. Eiusdem ad Tarsenses IV.

A. Ἰγνάτιος — Ἀπὸ συρίας μέχρι ῥώμης.
T. ἐπιλάθησθε. ὁ κύριος μεθ' ὑμῶν.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Φιλιππησίους περὶ βαπτίσματος. ε̅. Eiusdem ad Philippenses de baptismo. V.

A. Ἰγνάτιος — Μεμνημένοι τῆς ἀγάπης ὑμῶν.
T. ἐν τῷ χάριτι τοῦ κυ̅ ἡμῶν ιυ̅ χυ̅.

Φύλ. σλγ. Fol. 233.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Φιλαδελφεῖς. ϛ̄. Eiusdem epistola ad Philadelphienses. VI.

A. Ἰγνάτιος — *θεασάμενος ὑμῶν τὸν ἐπίσκοπον.*

T. *ἐλπίδι ὑμῶν, ἐν ἁγίῳ πνεύματι.*

†. In hac epistola locus est de Petro et Paulo uxoratis, sc. *ὡς πέτρου, καὶ παύλου, καὶ τῶν ἄλλων ἀποστόλων τῶν γάμοις προσομιλησάντων*, ut Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum connubio iunctorum.

Φύλ. σλϑ. Fol. 239.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς σμυρναίους. ζ̄. Eiusdem epistola ad Smyrnaeos. VII.

A. Ἰγνάτιος — *Δοξάζω τὸν θεὸν καὶ πατέρα.*

T. *καὶ σοφίας θείας, καὶ ἱερᾶς.*

Φύλ. σμγ. Fol. 243.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς πολύκαρπον ἐπίσκοπον σμύρνης. η̄. Eiusdem epistola ad Polycarpum episcopum Smyrnae. VIII.

A. Ἰγνάτιος — *Ἀποδεχόμενος τὴν ἐνθεοῦ.*

T. *ἡ χάρις ἔῤῥωσθε ἐν κῳ̄.*

Φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἀντιοχεῖς. ϑ̄. Eiusdem epistola ad Antiochenos. IX.

A. Ἰγνάτιος — *ἐλαφρά μοι καὶ κοῦφα.*

T. *πεφωτισμένον τῷ ἁγίῳ πνεύματι.*

Φύλ. σμϑ. Fol. 249.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἥρωνα διάκονον ἀντιοχείας. ῑ. Eiusdem epistola ad Heronem diaconum Antiochiae. X.

A. Ἰγνάτιος — *Παρακαλῶ σε ἐν θεῷ.*

T. *καὶ προσεύχου, ἵνα τελειωθῶ.*

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἐφεσίους. ια. Eiusdem epistola ad Ephesios. XI.

A. Ἰγνάτιος — Ἀποδεξάμενος ὑμῶν ἐν θεῷ.
T. ἡ χάρις Ἰγνατίου ἐφεσίοις.

Φύλ. σνη. Fol. 258.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ῥωμαίους. xii. Eiusdem epistola ad Romanos. XII.

A. Ἰγνάτιος — ἐπεὶ εὐξάμενος τῷ θεῷ.
T. ἐν ὑπομονῇ ιῡ χυ.

†. Sunt epistolae XII interpolatae, quas graece ex hoc codice Msco edidit Valent. Paceus, Dilingae 1557. 8.

Septem memorantur genuinae:
1. Ad Ephesios. 2. ad Magnesios. 3. ad Trallenses. 4. ad Romanos. 5. ad Philadelphienses. 6. ad Smyrnenses. 7. ad Polycarpum ex Eusebii testimonio.

Necdum vero omnis lis, quaenam Ignatii epistolae genuinae, aut an non omnes spuriae, saltem mirè interpolatae sint habendae, composita videtur. De hac controversia v. Fabricii bibl. gr. nov. edit. tom. VII. p. 35.

Cod. CCCXCV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, bipartitò scriptus, atramento iam flavescente, Saec. X., initio laceratus, in foliis 212, signatus p. 16. n. 38. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἡσαΐαν. Sancti patris nostri Basilii archiep. Caes. Cappadoc. expositio in Prophetam Isaiam.

†. Haec expositio per homilias distributa est, quarum initia hic adducam:

1. Εὔξασθε, μὴ γενέσθαι τὴν φυγήν.
2. Τῶν παρ' ἡμῖν αἰσθητηρίων.
3. Εἰ ὅλον τὸ ἔθνος ἁμαρτωλόν.
4. Ἀπειρηκότος φωνὴ πρὸς τὰς.
5. Θαυμαστικὴ ἡ ἐπαπόρησις.
6. Μετὰ τὴν περιγραφὴν τῆς προτέρας.
7. Τάχα πρώτη ἁμαρτία ὕβρις.
8. Μετὰ τὸ βουλεύσασθαι τὸν Ἰουδαϊκόν.
9. Ταῦτα λοιπὸν ὁ προφήτης.
10. Εἰ καὶ μείζονά τινα προηγουμένως.
11. Τὰ ἄσματα πάντα φαιδροτέραν.
12. Ταλανίζονται νῦν οἱ διὰ τήν.
13. Τῆς ἀποστολικῆς λέξεως τὴν ἐξήγησιν.
14. Οἱ ἁμαρτάνοντες δεσμοὺς ἑαυτοῖς.
15. Πρὸς τοὺς ἀπὸ κτίσεως ἁγίους.
16. Ὁ τῆς λέξεως νοῦς.
17. Ἐν μὲν τοῖς κατόπιν διὰ τοῦ.
18. Διό τι ἀπολεῖ τὴν σοφίαν.
19. Ἐν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Ἰακώβ.
20. Μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι κύριον.
21. Οὐκ αἰσθητή τις ἐστιν.
22. Φανερῶς τὴν συντέλειαν.
23. Ἔτι μέρη θρήνου ἐστιν.
24. Συνήγαγε τὰ περὶ τοῦ μωάβ.

Apud Bandinium tom. I. p. 518. in homil. XIII. divisus est hic Basilii M. commentarius, nec tamen noster plura continet. Duae enim saepe in unam contractae sunt. Quamquam in Mscis codd. nomine Basilii M. in variis bibliothecis existat, dubitatum tamen olim, et nunc, an huius Basilii sit. Certè S. Hieronymus de hoc Basilii M. commentario prorsus silet. v. Fabricii bibl. gr. N. E. vol. IX. p. 24, ubi fusius de hoc excurrit.

In ultimo folio labyrinthus Salomonis est hoc tit. ἡ λαβίρυνθος τοῦ σολόμοντος.

Cod. CCCXCVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, initio lacerus, Saec. XV, in foliis 265, maculatus, signatus p. 83. n. 25. et inscriptus,

Φυσικὰ ἰωάννου σοβαίου βιβ. ᾱ. περὶ ἀριθμητικῆς. Physica Ioan. Stobaei lib. I. de arithmetica.

A. Ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ.

T. οὐδὲ ἥκει εἰς τὸν βίον ἔχων ὑποβολάς.

†. In folio separato chartaceo hìc inserto haec leguntur: Has Stobaei eclogas a Guil. Cantero editas And. Schottus contulerat cum vetere libro Ant. Augustini archiep. Tarraconens. atque inde descripserat tum initium operis, tum loca veterum v. c. Platonis etc. quae in editis tantum quoad initium et finem saepe exhibentur. Excerpta illa extant hodie in bibl. Leidensi inter libros Vossianos. Itaque consultum putavi, inde initium operis hìc describere, quoad illud in prioribus duobus huius codicis foliis, vetustate et usu detritis mancum admodum legitur. Ioh. Christophorus Wolfius.

Incipit cap. 1. περὶ ἀριθμητικῆς, et ultimum περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, cuius finis mutilus est.

Has physicas et ethicas Stobaei Saec. V. clari eclogas in lib. II. ex bibl. Io. Sambuci primus gr. et lat. edidit G. Canterus Antwerp. 1575. f. De Stobaeo haec Suidas habet:

Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος σοβαῖος ἔγραψε ἀνθολόγιον περίεχον τὰς παρὰ πᾶσι φιλοσόφων δόξας ἐν βιβλίοις Δ ἐνάρεται πανυ, καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς ἐπίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

Ioannes cognominatus Stobaeus scripsit anthologium continens omnium philosophorum sententias in libris IV, praeclara valde, omnisque institutionis plena. Scribit verò haec ad Epimium filium suum.

Cl. Harlesius de codice hoc Augustano ita scribit: Ex egregio codice descriptus, tantam lectionum egregiarum copiam praebet, quantam praeter vaticanum nullus alius.

Cod. CCCXCVII.

Chartaceus, charta spissiore et membrana circa dorsum tectus, in folio, sine minio, literis modernis et elegantibus, exaratus ab Elia Ehinger, graeco-latinus, in foliis 211, cum notis marginalibus, Saec. XVI, signatus p. 37. n. 55. probe conservatus et inscriptus,

Κανόνες τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων συνόδων.	Canones Apostolorum et sanctorum conciliorum.

†. In primo folio notatum est:

E manuscripto Parisiensi. — Hunc conciliorum graecorum codicem *ἀντιδώρου* loco bibl. graecae Augustanae dedit *δόσιν ὀλίγην* M. Elias Ehinger, gymnasii patrii professor et bibliothecarius, postridie Petri et Pauli 1618. — Qui et eos edidit.

Canones Apostolorum sunt LXXXV. quorum primus est: *ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν.* Ultimus: *ἔστω δὲ ὑμῖν πᾶσι κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς βιβλία σεβάσμια καὶ ἅγια κ. τ. λ.*

Canones verò conciliorum sunt:

1. Nicaeni I. Can. XX.
2. Ancyrani. Can. XXV.
3. Neocaesareensis. Can. XV.
4. Gangrensis. Can. XX.
5. Antiochení. Can. XXV.

6. Laodiceni. Can. LVIII.
7. Constantinop. I. Can. VII.
8. Ephesini I. Can. VIII.
9. Chalcedonens. Can. XXX.
10. Sardicensis. Can. XXII.
11. Carthaginensis. Can. CXXXVIII.
12. Constantinop. in Trullo. Can. CII.
13. Nicaeni II. Can. XXII.

Et huius finis est: ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης. τέλος τῶν ἁγίων κανόνων. αφμ.

Sequitur tum index generalis. Dein Iohannis metropolitae Russiae epistola latina ad archiepisc. Romanum de conciliis agens, quem baro Sigismund in Heberstein etc. in rerum Moscoviticarum commentariis p. 30. reliquit. An. 1549.

Inc. Dilexi decorem tuum, domine ac pater beatissime etc.

Des. Charitas spiritus S. sit tecum, et cum omnibus tuis. Amen.

Demum symbolum fidei ecclesiarum germanicarum, quod tempore Othonis M. Ao. 971. Pilegrinus archiep. Laureacensis Bavaros, Austriacos et Hungaros docuit.

Inc. Confiteor sanctam et ineffabilem etc.

Des. et ab ea nunquam deviare me velle promitto.

V. Casp. Bruchii de Laureaco. p. 105.

Cod. CCCXCVIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, charactere minuto et nitidissimo, cum notis marginalibus Vulcanii, in foliis 298, Saec. XI, signatus p. 21. n. 41. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πρὸς ἑρμείαν περὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος

Sancti Cyrilli Alexandrini in dialogo ad Hermiam de consubstantiali trinitate.

†. Hunc titulum aliàs positum ex Nesselio sumpsi, cum hìc deesset. Incipit illius prologus: Δυσέφυκτα τὰ μὲν κομιδῇ. et desinit: ἐν ᾧ εὔχομαι ἀγαπητέ. Sequitur tabula: τάδε ἔνεσιν ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ.

1. Ὅτι συναΐδιός τε καὶ ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ υἱός.
2. Ὅτι καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν γεννητὸς ὁ υἱός.
3. Ὅτι θεὸς ἀληθινὸς ὁ υἱὸς, καθὰ καὶ ὁ πατήρ.
4. Ὅτι οὐ κτίσμα ὁ υἱὸς, οὐδὲ ποίημα.
5. Ὅτι τὰ τῆς θεότητος ἴδια, καὶ ἡ δόξα φυσικῶς ἐν τῷ υἱῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ πατρί.
6. Ὅτι τὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἴδια, καὶ τὰ μὴ σφόδρα θεοπρεπῶς εἰρημένα περὶ τοῦ υἱοῦ, πρέπει ἂν μᾶλλον τῇ μετὰ σαρκὸς οἰκονομίᾳ, καὶ οὐκ αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ λόγου, καθὸ νοεῖται, καί ἐστι θεός.
7. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι καὶ θεὸς, καὶ ἐκ θεοῦ κατὰ φύσιν.

Sequitur post hanc tabulam dialogus I.: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου πρὸς ἑρμείαν πρεσβύτερον κατὰ πεῦσιν, καὶ ἀπόκρισιν, ὅτι ὁ ὁμοούσιος, καὶ συναΐδιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ υἱός.

Inc. τὸν ἱερὸν ἡμῖν ἑρμείαν. et ultimus

Des. συντετάξεται δὲ αὖ τῷ υἱῷ κ. τ. λ.

Post hos septem dialogos sequuntur capita argumentorum, quae continentur in dialogo de sancto spiritu cum additione aliarum animadversionum hoc tit. ὡς ἐν κεφαλαίοις τὰ ἐγκείμενα τῷ λόγῳ. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ προσθήκης ἑτέρων ἐννοίων.

Inc. εἰ τὸ δύνασθαι θεοποιεῖν. et
Des. κατὰ τὴν τινων ἀβουλίαν.

Tum sequuntur eiusdem alii duo dialogi:

Fol. 218. τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς. καὶ ὅτι χς εἷς, καὶ ης κατὰ τὰς γραφάς. κεῖται δὲ ὁ λόγος ζ. ἐν τοῖς πρὸς ἑρμείαν.

A. Ἆρα σοι δοκεῖ. T. καὶ δι' αὐτοῦ τε κ.τ.λ.

Eiusdem de incarnatione unigeniti, et quod Christus unus, ac dominus secundum scripturas. Ponitur verò dialogus VII. (VIII) in dialogis ad Hermiam.

Fol. 254. Τοῦ αὐτοῦ. ὅτι εἷς ὁ χριστὸς κατὰ ἀντίθεσιν πρὸς ἑρμείαν.

A. Μαθημάτων μὲν τῶν ἱερῶν.

T. ἐξομολογεῖται, ὅτι χς ις εἷς δόξαν τοῦ πατρὸς.

Eiusdem, quod unus Christus, ex oppositione ad Hermiam.

Apud Bandinium tom. I. p. 59. iidem dialogi excepto ultimo occurrunt iisdem initiis et finibus.

In ultimo folio hoc notatum legitur: Hos Cyrilli de trinitate dialogos ego Bonavent. Vulcanius, qua potui, diligentia ac fide latinos feci, quorum septem priores antea depravatissime versi fuerant. Octavus autem et nonus hoc titulo: Quod Christus sit unus, nunquàm antehac latine lecti fuerunt. Basileae anno Dñi CIↃ IↃ LXXVI. kal. II. Xbris. —

Et hos duos postremos idem primus gr. et lat. edidit. Lugd. 1605. 4. Priores autem VII. Ioan. Aubertus cum B. Vulcanii versione graece dedit primus ex hoc codice Augustano, cuius apographum Elias Ehinger ad eum transmisit.

Omnes autem IX dialogi censentur genuini contra Garnerii suspicionem de duobus postremis.

Cod. CCCXCIX.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus et aere munitus, ac clausus, in folio, titulis et initialibus quibusdam rubris, literis minutis et nitidis cum marginalibus, in foliis 471, saec. XVI, signatus p. 77. n.3. optime conservatus et inscriptus,

Δαυὶδ Φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν ε̄ Φωνῶν. Davidis philosophi expositio V vocum.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν προλεγομένων τῶν ε̄ Φωνῶν ἀπὸ Φωνῆς Δαυὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος. Principium cum Deo prolegomenorum V vocum à voce Davidis piissimi et religiosi.

A. *Μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι.*

T. *προλεγόμενα τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.*

†. Actiones III. tantum notantur. Apud Bandinium vol. III. p.30. alius titulus est, initium verò et finis idem, praeter ultima. En!

Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ Φωνῆς Ἡλίου Φιλοσόφου. Μέλλοντες σὺν θεῷ.

Prolegomena cum Deo Porphyrii isagoges ab ore Heliae philosophi.

Φύλ. η. Fol. 8.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς, ἤτοι τῶν πέντε Φωνῶν. Principium cum Deo Porphyrii isagogae, sive quinque vocum.

A. *Ἐπειδὴ κόρον ἔχειν τῶν προοιμίων.*

T. *καὶ τῶν ἄλλων ἀναλόγως.*

τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῶν πέντε Φωνῶν.

†. Haec quoque expositio in actiones dividitur. Non autem determinatur aut significatur, quot sint. Ultima est: *περὶ εἴδους καὶ συμβεβηκότος*, de specie et accidente.

In cod. 99. haec duo adhuc occurrunt et vocantur scholia. Etiam in aliis bibliothecis asservantur, ut in bibl. Taurin. apud Pasinum.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Ἐξήγησις σὺν θεῷ τῶν δέκα κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαυὶδ τοῦ φιλεσάτου φιλοσόφου. Expositio cum Deo X categoriarum philosophiae ab ore Davidis piissimi philosophi.

A. *Τῶν ἀριστοτελικῶν ἀρχόμενος λόγων.*

T. *παύεται δὲ αὐτὴ σὺν θεῷ, καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.*

†. In codd. 99 et 201 idem titulus occurrit eodem initio, diverso autem fine. Quot actiones sint, non determinatur. Apud Bandinium vol. III. p. 238. eiusdem initii et finis est. Inedita autem priora et haec censentur.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Τοῦ βλεμμίδου περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. Blemmidae de sophisticis elenchis.

A. *Τρισκαιδέκα τρόποι τῶν σοφισμάτων.*

T. *ἐς ἓν τὸν σοφισμὸν συνεσήσκντο.*

†. Videtur esse huius monachi ac philosophi doctissimi, qui circa A. C. 1272. obiit, excerptum ex eius logica, quae gr. et lat. prodiit Aug. Vind. Wegelini cura.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Δαυὶδ φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τα πορφυρίου, καὶ ἀριστοτέλους συγγράμματα τῆς λογικῆς. Davidis philosophi expositio in Porphyrii et Aristotelis scripta logica.

A. *Ἐν τῇ προτεραίᾳ δι' ἀριθμητικῆς.*

T. *καὶ μὴ κατὰ τὴν γράμμην.*

†. Prae-

†. Praemittitur tabula contentorum in hoc libro, quae, cum nullibi occurrat, hîc ponam:

Διὰ τί εἰσὶν ἐξ οἱ τῆς Φιλοσοφίας ὁρισμοί.
Τίς ἡ τάξις τῶν ὁρισμῶν τῆς Φιλοσοφίας. καὶ δι' ἣν οὕτως ἔχει.
Τίνων εἰσὶν ἐορήματα οἱ τῆς Φιλοσοφίας ὁρισμοί.
Ἐπίλυσις τοῦ α̅ ὁρισμοῦ τῆς Φιλοσοφίας τῶν ἀπορίων.
Ἐπίλυσις τοῦ β̅. γ̅. δ̅. ε̅. ϛ̅. ὁρισμοῦ κ. τ. λ.
Τί ἐστὶ διαίρεσις, καὶ τί ἐπιδιαίρεσις.
Διά τί διαιρεῖται εἰς δύο ἡ Φιλοσοφία.
Διαίρεσις τοῦ μαθηματικοῦ.
Περὶ τῆς τάξεως τῶν Δ̅ ἐπιστήμων μαθηματικῶν.
Τίνες οἱ ἐφευρεταὶ τῶν ἐπιστήμων, ἀριθμητικῆς. μουσικῆς, γεωμετρικῆς καὶ ἀστρονομικῆς.
Κατὰ πόσους τρόπους διαιροῦνται τὰ διαιρούμενα.
Ποίῳ τρόπῳ τὸ θεωρητικὸν διαιρεῖται.
Διαίρεσις τοῦ πρακτικοῦ τῆς Φιλοσοφίας.
Τί ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ Φιλοσοφία.
Περὶ τῶν ε̅ Φωνῶν.
Τίς ὁ σκόπος τοῦ παρόντος βιβλίου.
Τί τὸ χρήσιμον.
Αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς.
Περὶ τοῦ γνησίου.
Περὶ τῆς τάξεως τῆς ἀναγνώσεως.
Πάλιν περὶ τῶν ε̅ Φωνῶν τοῦ πορφυρίου.
Περὶ τοῦ σκόπου τοῦ παρόντος βιβλίου.
Περὶ τοῦ χρησίμου.
Πόσαι, καὶ ποιαῖ εἰσὶ, καὶ τὸ ἴδιον ἑκάστης τάξεως, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τάξεως.
Περὶ πίστεως παρὰ Φιλοσόφοις.
Τί διαφέρει διάλυσις ἀναλύτεως.
Τί διαφέρει στοιχείων μέρους.
Τίς ἡ τάξις αὐτῶν.

Πῶς συμβάλλεται τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς τὰς λεχθείσας διαλεκτικὰς μεθόδους.

Πάλιν περὶ τῆς τάξεως τῆς ἀναγνώσεως.

Τίς ἡ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ περὶ τοῦ πορφυρίου.

Πάλιν περὶ τοῦ γνησίου.

Διαίρεσις τοῦ βιβλίου. εἰς πόσα τμήματα διαιρεῖται.

Ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον ἀνάγεται ὑπὸ τὴν λογικήν.

Περὶ τῶν Δ διδασκαλικῶν τρόπων.

Περὶ τῶν τριῶν χαρακτήρων.

Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ε φωνῶν.

Τίς ἡ ἀσάφεια.

Διὰ τί προέταξε τὸ ὄν τοῦ ἀναγκαίου.

Διὰ τί ἐάσας τὸ ἀγαθὸν, καὶ χρήσιμον τοῦ ἀναγκαίου ἐμνήσθη.

Ποσακῶς γίνεται τὸ ἀναγκαῖον, καὶ πόσα σημαίνει.

Διὰ τί πρόκειται ὁ καὶ σύνδεσμος.

Διὰ τί προέταξε τὴν διαφορὰν τοῦ εἴδους.

Διὰ τί προέταξε τὴν ὁρισικὴν τῆς διαιρετικῆς.

Διὰ τί Δ οὔσων τῶν διαιρετικῶν, τριῶν ἐμνήσθη.

Διὰ τί ἄνω μὲν εἶπεν ἀναγκαῖον, κάτω δὲ χρήσιμον.

Περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν.

Ἆρα αὐταὶ αἱ φωναὶ πρὸ τῶν πολλῶν εἰσιν, ἢ ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ ὑστερογενέσι.

Διὰ τί ἄρχεται ἀπὸ τοῦ γένους.

Τί ὁήποτε ὁ πορφύριος περὶ γένους λέγων, τοῦ εἴδους μνημονεύει.

Ποσαχῶς λέγεται τὸ ἁπλῶς.

Τί ἐστι σχέσις, καὶ ποσαχῶς λέγεται.

Τί ἐστιν ὑπογραφὴ, καὶ τί διαφέρει ὁρισμοῦ.

Διὰ τί ὑπογραφῇ ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ γένους, καὶ τῶν λοιπῶν φωνῶν ὁ πορφύριος καὶ οὐχ ὁρισμῷ.

Περὶ τῆς τοῦ γένους ὑπογραφῆς.

Ποσαχῶς λέγεται τὸ ἄτομον.

Περὶ τοῦ εἴδους, καὶ διὰ τί πρῶτον διαλαμβάνων περὶ τοῦ γένους, εἶθ' οὕτως περὶ τοῦ εἴδους.

Ποσαχῶς λέγεται τὸ εἶδος.

α. Τί ἐστι διάλληλος δεῖξις.

β. Καὶ διὰ τί διαβέβληται παρὰ Φιλοσόφοις.

γ. Καὶ πῶς ἐχρήσατο ὁ πορφύριος αὐτῇ.

δ. Καὶ ὅτι οὐ περιπίπτει ἐγκλήματι ὁ πορφύριος.

Διὰ τί ἐκάλεσε τὸ τρίγωνον σχήματος εἶδος.

Περὶ ἀψύχων, καὶ ἐμψύχων.

Διὰ τί μὴ τελείαν ἐποιήσατο τὴν λεχθεῖσαν διαίρεσιν.

Ποσαχῶς λέγεται τὰ ἀντικείμενα.

Τί ἄρα τὸ θεῖον, λογικὸν καὶ ἄλογον.

Περὶ τῆς οὐσίας διαιρέσεως.

Ποσαχῶς διαιροῦνται τὰ διαιρούμενα.

Περὶ τῶν ὑποκειμένων.

Τί ἄτομον, ἢ μερικὸν, τί μοναδικόν, τί καθ' ἕκαστον.

Ποσαχῶς τὸ ἄτομον.

Περὶ τοῦ εἴδους.

Περὶ τῆς διαφορᾶς.

Πῶς λέγεται κοινῶς αὕτη ἡ διαφορά.

Ὅτι τρεῖς εἰσιν αἱ διαφοραὶ τῆς διαφορᾶς.

Διαφοραὶ τῶν διαιρετικῶν διαφορῶν πρὸς τὰς συστατικάς.

Β. δὲ διαφορὰ, ὅτι ὅπου εἰσὶν αἱ διαιρετικαὶ οὐχ εὑρίσκονται αἱ συστατικαί.

Γ. Ὅτι αἱ μὲν συστατικαὶ διαφοραὶ, ἢ καθολικώτερον, ἢ πάντας ἐξισάζουσι.

Δ. Ὅτι κἂν αὗται ὦσι συστατικαί τε, καὶ διαιρετικαὶ, ἀλλ' ἄλλου, καὶ ἄλλου ἔσονται.

Ε. Ὅτι κἂν τοῦ αὐτοῦ ὦσι αἱ διαφοραὶ συστατικαὶ, ἀλλ' οὐχ αἱ αὐταί εἰσιν.

Ὑπογραφὴ τῆς διαφορᾶς.

Εἰ μόνη τῇ ἰδιαιτάτῃ διαφορᾷ ἁρμόζει ἡ παροῦσα ὑπογραφή.

Αἱ διαφοραὶ πότερον ἐν τοῖς γένεσίν εἰσιν, ἢ ἐν τοῖς εἴδεσι.

Διὰ τί Δ̄ ὑπογραΦὰς τῆς διαΦορᾶς.
Περὶ τῆς τάξεως τῶν ὑπογραΦῶν τῆς διαΦορᾶς.
Περὶ συμβεβηκότος, καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ.
Δεύτερον τμῆμα περὶ κοινωνίας καὶ διαΦορᾶς.
Περὶ τῆς α̅. β̅. γ̅. κοινωνίας.
Ὅτι διαΦέρει τὸ γένος διαΦορᾶς.
Καθ' ἣν διαΦέρει τὸ γένος τῆς διαΦορᾶς.
Ὅτι τὸ γένος συναναιρεῖ, καὶ οὐ συναναιρεῖ. συνεισΦέρεται. καὶ οὐ συνεισΦέρεται.
Πῶς λέγεται τὸ γένος περιέχον τὴν διαΦοράν.
Περὶ κοινωνίας γένους καὶ εἴδους.
Περὶ διαΦορᾶς γένους καὶ εἴδους.
Περὶ κοινωνίας γένους καὶ ἰδίου.
Περὶ διαΦορᾶς γένους καὶ ἰδίου.
Περὶ κοινωνίας διαΦορᾶς καὶ συμβεβηκότος.
Περὶ διαΦορᾶς γένους καὶ συμβεβηκότος.
Περὶ τῶν σχέσεων τῶν ε̅ Φωνῶν.
Περὶ κοινωνίας καὶ διαΦορᾶς εἴδους καὶ διαΦορᾶς.
Περὶ τῶν λοιπῶν σχέσεων τῶν ε̅ Φωνῶν.
Κοινωνία διαΦορᾶς καὶ ἰδίου.
Κοινωνία διαΦορᾶς καὶ συμβεβηκότος.
ΔιαΦορὰ διαΦορᾶς καὶ συμβεβηκότος.
Κοινωνία καὶ διαΦορὰ εἴδους καὶ ἰδίου, εἴδους καὶ συμβεβηκότος, ἰδίου καὶ συμβεβηκότος.
Περὶ τῶν ε̅ Φωνῶν. καὶ ὅτι ἑκάστη κατηγορία τὰς ε̅ Φωνὰς περιέχουσα.
Τί τὸ χρήσιμον τῶν ε̅ Φωνῶν.
Ὅτι τῆς διαλεκτικῆς μέθοδοι Δ̄.
Τί ἐστι μέθοδος.
Περὶ τῶν ἐξ ὁρισμῶν τῆς Φιλοσοφίας πάλιν, ὡς ἂν συνόψει.
Περὶ ὁρισμοῦ.
Περὶ τῶν Δ̄ ἀρετῶν.
Τέλος τῶν πέντε Φωνῶν τοῦ πορΦυρίου.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Τοῦ αὐτοῦ Δαυὶδ ἐξήγησις εἰς τὰς ι κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους.

Eiusdem Davidis expositio in X categorias Aristotelis.

Α. Τῶν ἀριστοτελικῶν ἀρχόμενοι λόγων

Τ. καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

†. Etiam huic praemittitur tabula contentorum, nullibi adhuc, quantum scio, edita.

Κεφ. α. Διὰ τί οὕτως ὠνομάσθησαν αἱ κατὰ Φιλοσοφίαν αἱρέσεις. καὶ διὰ τί περιπατητική ἡ τοῦ ἀριστοτέλους ἐκλήθη Φιλοσοφία.

Κατὰ πόσους τρόπους ὠνομάσθησαν αἱ κατὰ Φιλοσοφίαν αἱρέσεις.

Διὰ τί τῶν Φιλοσόφων κυνικοὶ ἐκλήθησαν.

Διὰ τί αἰτίαν ἑπτὰ μόνοι εἰσὶν οἱ τρόποι τῶν αἱρέσεων.

Κεφ. β. Τίς ἡ διαίρεσις τῶν ἀριστοτελικῶν συνταγμάτων.

Κεφ. γ. Πῶς δεῖ ἄρχεσθαι τῶν ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων.

Τίς ἡ ἀρχὴ, τί τὸ τέλος, τίς ἡ μεταξὺ ὁδός.

Κεφ. δ. Τί τὸ τέλος αὐτῶν. ὅπου ἀρχὴ καὶ τέλος. ἔστι τι καὶ μεταξύ.

Κεφ. ε. Τίς ἡ μεταξὺ ὁδός.

Κεφ. ς. Ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν ἀκροατὴν τῷ τε βίῳ, καὶ τῇ γνώσει.

Κεφ. ζ. Ὁποῖον δεῖ καὶ τὸν ἐξηγητήν.

Κεφ. η. Τί τὸ εἶδος τῆς ἀριστοτέλους ἐπαγγελίας.

Κεφ. θ. Διὰ τί τὴν ἀσάφειαν ἐπετήδευσεν ὁ ἀριστοτέλης.

Κεφ. ι. Πόσα καὶ τίνα κεφάλαια δεῖ προλαμβάνειν ἐπὶ παντὸς ἀριστοτελικοῦ συγγράμματος.

Ὅτι πενταχῶς τὰ βιβλία νοθεύονται.

α. Τίς ὁ σκόπος τοῦ παρόντος βιβλίου.

β. Περὶ τοῦ χρησίμου.

γ. Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου.

δ. Περὶ τοῦ γνησίου.

ε. Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ βιβλίου.

Περὶ ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων.

Περὶ διαιρέσεως ὁμωνύμων.

Περὶ συνωνύμων.

Διὰ τί δέκα αἱ κατηγορίαι.

Διὰ τί μὴ ἔνδεκα αἱ κατηγορίαι.

Διὰ τί μὴ ἐννέα κατηγορίαι τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ κινεῖσθαι ἀναγομένου.

Διὰ τί μὴ ὀκτὼ κατηγορίαι, καὶ καθ' ἑξῆς μέχρι τῆς μιᾶς.

Περὶ τῆς οὐσίας τῆς ᾱ κατηγορίας.

α. Διὰ τί ἀπὸ τῆς οὐσίας ἤρξατο ὁ ἀριστοτέλης.

β. Ποσαχῶς ἡ οὐσία λέγεται.

γ. Διὰ τί φιλοπαθόλου ὢν ὁ ἀριστοτέλης καὶ ἀεὶ προτάττων τὰ καθόλου τῶν μερικῶν, νῦν τὴν μερικὴν, καὶ ἄτομον οὐσίαν προτάσσει τοῖς καθόλου.

δ. Ὅτι, εἰ δύνατο, ὡς γένος, διαιρεθῆναι ἡ οὐσία εἰς ᾱ καὶ β̄. ἐν τοῖς γὰρ, ὡς γένος εἰς εἴδη διαιρουμένη οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον, ἐστὶ ᾱ οὐσία καὶ β̄.

ε. Κατὰ ποῖον εἶδος διαιρέσεως διαιρεῖται ἡ οὐσία εἰς ᾱ καὶ β̄.

ς. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ὁ ἀποδεδομένος ὁρισμὸς τῆς ἀτόμου οὐσίας.

Περὶ πόσου.

α. Τίς ἡ τάξις, τουτέστι, διὰ τί μετὰ τὴν οὐσίαν περὶ πόσου διαλαμβάνει.

β. Εἰ γένος τὸ ποσὸν συνεχῶς καὶ διωρισμένον.

γ. Εἰ τούτων μόνων γένος ἐστὶν ἢ καὶ τῆς ῥοπῆς, ὡς ὁ πλάτων εἶπε.

δ. Τί συνεχὲς καὶ τί διωρισμένον.

ε. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ἡ διαίρεσις τοῦ διωρισμένου.

ς. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ἡ διαίρεσις τοῦ συνεχοῦς.

Περὶ τῶν πρός τί.

α. Τίς ἡ τάξις τῶν πρός τι.

β. Ἀπαρίθμησις τῶν εἰδῶν πρός τι.

γ. Περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. ἆρα Φύσει εἰσὶν, ἢ ἡμεῖς ποιοῦμεν αὐτά.

δ. Τίς ἡ διδασκαλία αὐτῶν.

ε. Πῶς δεῖ ἐπιγράφειν περὶ τῶν πρός τι ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς.

Περὶ ποιότητος.

α. Περὶ τῆς τάξεως τῆς ποιότητος τῆς πρὸς τὰς λοιπὰς κατηγορίας.

Διὰ τοίνυν δ εἴληχε τάξιν μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τοῦ ποσὸν καὶ πρός τι.

β. Αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς.

γ. Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ποιότητος.

δ. Περὶ τῆς τάξεως τῶν διαιρεθέντων εἰδῶν.

Τέλος τοῦ β̄ τμήματος.

α. Περὶ τῶν ἀντικειμένων.

β. Περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου.

γ. Περὶ τῶν ἅμα.

δ. Περὶ κινήσεως.

ε. Περὶ τοῦ ἔχειν ἑτέρου ὄντος τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας.

Τέλος ἐξηγήσεως τῶν δέκα κατηγοριῶν ἀριστοτέλους.

Apud Bandinium vol. III. p. 238. eadem videtur esse expositio, utpote titulo, initio et fine eodem. At non nisi paginarum XIV est. Unde magna pars deesse debet.

Φύλ. υιβ. Fol. 412.

Ἑτέρα ἐξήγησις ἀνονύμου πάνυ ἀρίστη εἰς τὰ δέκα κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους.

Alia expositio anonymi quàm optima in decem categorias Aristotelis.

Α. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα, τὰ δὲ μέσα.

Τ. ζητητέον ἐπὶ πλέον καὶ διαπορητέον.

†. Etiam huic praemittitur tabula, quam, ut auctor inde facilius eruatur, hic ponam. Miror autem, quod Reiserus in suo catalogo p. 77. n. 3. prorsus praeterierit, licet titulo expresse posito in indice praemisso.

K. α. Περὶ ὑμωνύμων καὶ συνωνύμων.
β. Περὶ παρωνύμων.
γ. Περὶ πολυωνύμων.
δ. Περὶ οὐσίας.
ε. Περὶ ποσοῦ.
ϛ. Περὶ τῶν πρός τι.
ζ. Περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος.
η. Περὶ τοῦ χρόνου, καὶ τοῦ ποτέ.
ϑ. Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πότε.
ι. Περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν.
ια. Πάλιν περὶ τοῦ πάσχειν.
ιβ. Περὶ τοῦ κεῖσθαι.
ιγ. Περὶ τοῦ ἔχειν.
Τέλος τῶν ἐξηγήσεων τῶν ῑ κατηγοριῶν.

Iam Labbeus p. 115. bibl. novae MSC. memorat Sophoniae Monachi in Aristotelis categorias tractationem de homonymis, synonymis, paronymis, heteronymis, polyonymis.

Quin Morellius in bibl. gr. etc. p. 128. adfert Aristotelis praedicamentorum paraphrasin sine auctoris nomine, quae inc. τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα. Et quae, ut ait, Sophoniae Monacho tribui solet, prout etiam erat in codd. 78. 251. collegii Claromontani. S. 9. relatis in catalogo an. 1764. Parisiis impresso. Paraphrasis adhuc inedita.

Cod. CCCC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus minia-

tis, charactere minuto et nitido, cum marginalibus, a Christophoro Conculeonte scriptus, saec. XVI, et possessus a Ioan. Birgetis, signatus p. 77. n. 5. in foliis 320, optime conservatus et inscriptus,

Πόνημα γεωργίου διακόνου πρωτεκδίκου, καὶ δικαιοφύλακος τοῦ παχυμέρου. Elucubratio Georgii diaconi Protecdici et dicaeophylacis.

A. Γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ ἴρις.
T. εἰς τοῦτο δὲ ἀθροίζεται.

†. Praemittitur titulus: προοίμιον τοῦ συγγραφέως, καὶ πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου. Prooemium auctoris et tabula praesentis libri. Inc. Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσοφίᾳ σχολάζων, καὶ τοῖς κατ' αὐτήν. et desinit: ὡς ἐν τύπῳ περιέχοντα θεωρήματα. Iam deberet sequi tabula secundum titulum, quae hic deest. Continet verò libros XII, titulos XLVII, cap. CCXXXVIII. ut in fine prooemii dicitur.

Sequitur titulus: τοῦ βλεμμίδου περὶ τῶν ε̄ φωνῶν, διὰ τί ε̄ εἰσι, καὶ πλείους, ἢ ἐλάττους.
Inc. Ἡ φωνὴ ἢ ἔναρθρός ἐστιν, ἢ ἄναρθρος.
Des. καὶ ἄγγελος ὢν μετὰ σώματός.

Blemmidae de V vocibus, cur V sint, nec plures, nec pauciores.

Hoc Blemmidae excerptum etiam apud Bandinium tom. III. p. 285. post prooemium occurrit. Separatim verò apud Nessel. P. IV. p. 57. ubi dicitur, extare in Arsenii syntagmate logico, Paris. 1540. 12.

Tandem sequitur ipsum opus cum titulo prius posito.

Idem occurrit apud Nessel. P. IV. p. 74. et dicitur constare foliis 284, integrior multum, et probior. Cum in nostro codice folia 320 pressè scripta numerentur, illo non inferior censendus est.

Hoc Georgii Pachymeris circa A. C. 1340 defuncti opus prodiit gr. et lat. Oxon. 1666. Librarius in fine codicis haec notavit: *τὸν κεκτημένον ἰδὲ γράψαντ' ὦ σῶτερ Φρουρεῖ. τέλος εἴληφεν ἡ δέλτος αὕτη παρ' ἐμοῦ χρησοφόρου τοῦ κονευλέοντος. ζ͞ηγ. μαΐῳ κ͞θ.*

Possessorem et scriptorem salvator custodi. Finem cepit liber hic per me Christophorum Coneuleontem 7023, id est, 1515. May 29.

Sequitur tabula imperfecta. Desinit enim in lib. III. tit. 2. cap. 1.

Subscripsit possessor Ioan. Birgetis.

Cod. CCCCI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, Saec. XV, manu diversa, mutilus, in foliis 373, signatus p. 83. n. 21. optime conservatus et inscriptus,

Πολυαίνου στρατηγικά. Polyaeni strategemata.

A. *Τὴν μὲν κατὰ τῶν περσῶν καὶ παρθυέων νίκην.*

T. *αἱ δὲ θυγατέρες τῶν . . . . .*

†. Hoc opus, ut in edit. Lugd. 1690. 8. et in aliis codicibus, mutilum est, praesertim in lib. VI et VIII, seu ultimo. Cuilibet libro praemittitur index, excepto ultimo, ita ut habeat

lib. I. cap. 107. 1. *Διόνυσος* ult. *ξενοφῶν.*
lib. II. cap. 218. 1. *Ἀγησίλαος — ὀνόμαρχος*
lib. III. cap. 134. 1. *Δημοσθένης — Φιλοκλῆς*
lib. IV. cap. 454. 1. *Ἀργαῖος — Περσεύς.*
lib. V. cap. 560. 1. *Φάλαρις — σάτυρος. οὐκ ἔχει.*
lib. VI. cap. 1. *ἰάσων — Ἀμφίρητος.*

Hìc desunt duces IX. Strategemata XXV.

lib. VII. cap. 1. *Δηιοκλῆς — Κελταί.*
lib. VIII. cap. 1. *Ἀμούλιος — λάκεναι.*

φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἑρμηνεία, εἰς τὸν ἐκκλησιαστὴν διαλόγων ὀκτώ. Sancti Gregorii episc. Nysseni expositio in ecclesiasten dialog. VIII.

†. Sunt alias homiliae VIII in eius operibus editae titulo: ἐξήγησις ἀκριβής. Harum verò initia sunt:

1. Πρόκειται ἡμῖν ὁ ἐκκλησιαστής.
2. Ἐγώ φησι ὁ ἐκκλησιαστής.
3. Τί μετὰ τοῦτο ἡ ἐκκλησιαστική.
4. Τί ἡμῖν ὁ τῆς ἐξομολογήσεως.
5. Νῦν ἡμῖν παρὰ τοῦ μεγάλου.
6. Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρός.
7. Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους. cum lacunulis.
8. Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρός. cum lacun.

Apud Reiserum non est in codice signato p. 83. etc. sed p. 36. n. 22. Exscissus ergo et huc translatus hic numerus.

φύλ. συβ. Fol. 252.

Anepigraphi commentarius in Ioannem evangelistam usque ad cap. XI.

A. Τίνος ἕνεκεν τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν.
T. ὡς ἀδύνατον εἶναι νομίσασα τοῦ ἀνασῆναι.

†. Est in Ioannis evangelium usque ad Lazarum, ut ultima verba ostendunt. Occurrunt in bibliothecis eiusmodi commentarii. Cum verò sine initio et fine indicentur, determinare nequeo, num idem ibi contineatur.

φύλ. τιη. Fol. 318.

Ἰατρομαθηματικά. Iatromathematica.

A. . . . Κυνδυνεῦσαν εἰς χρόνον. τὰ δὲ πάθη.
T. κατακλίθη τίς κρόνου συνόντος.

†. Breve admodum initio et fine mutilum. Reiserus in loco citato ait, a D. Hoeschel editum Aug. 1597. 8.

Pag. 66. n. 75. dicitur iatromathematica Hermetis Trismegisti ad Ammon. Aegypt. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 2. p. 26. tit. *Ἰατρομαθηματικὰ ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου πρὸς ἄμμωνα αἰγύπτιον.* Inc. *τὸν ἄνθρωπον, ὦ ἄμμον.* Des. *τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται.* Fabricius vol. I. p. 59. de hoc opusculo agit eiusque editiones recenset.

Φύλ. τκβ. Fol. 322.

Ἑρεννίου Φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰ μεταφυσικά. Herennii philosophi expositio in metaphysica.

A. *Μεταφυσικὰ λέγονται, ἅπερ φύσεως.*

T. *ἐν ἑαυτῇ συνήρηκε μονοειδῶς.*

†. Est Herennius Philo, Domitiani temporibus clarus, cuius commentarius in metaphysica adhuc occurrit in codd. 302. 341. et est ineditus.

Cod. CCCCII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, Saec. XV, in foliis 354, signatus p. 74. n. 26. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρ. Θεοδώρου τοῦ μετοχίτου Φιλοσοφικά. Προοίμιον. Sapientissimi magni logothetae dom. Theodori Metochitae philosophica. Prooemium.

A. *Ἀλλ' ἡμῖν ἄρα τοῖς ὀψὲ τῶν χρόνων.*

T. *Καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιούμενος.*

†. Praemittitur tabula cap. CXX, quae a Lambecio et Fabricio edita iam extat. Sunt verò capita philosophica et historica miscellanea, nondum

edita, edi verò dignissima. Praeit prooemium: ἐν ᾧ ὅτι οὐκ ἔσιν νῦν λέγειν. cap. I. περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον. cap. CXX. ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονες εἰσὶν, ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως ἐξ ὑποδειγμάτων.

Vixit Theodorus Metochita sub Andronico Palaeologo I, et obiit sub Andronico Palaeologo II. A. C. 1332, scriptis clarissimus. De hoc agit Nicephorus Gregora hist. Byz. lib. 7.8.9. et alii adhuc. v. Vossii de hist. graecis lib. 2. c. 29. Occurrit adhuc MSC. in cod. 197. et apud Nessel. P. IV. p. 7.

Cod. CCCCIII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 144, Saec. XV, signatus p. 82. n. 7. optime conservatus et inscriptus,

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν πλάτωνος ἀνάγνωσιν.

Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem.

Α. Ὅτι μὲν οὐχ οἷόν τε συνεῖναι.

Τ. μνημονεῦσαι καὶ τῶν κατ' ἀστρονομίαν.

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ κ. τ. λ.

†. Scripsit Theon Smyrnaeus, Theone Alexandrino antiquior, incertae autem aetatis, de quatuor mathematicis disciplinis, geometria, arithmetica, musica et astronomia. Bullialdus ea tantum, quae sunt de arithmetica et musica, graecè edidit Paris. 1644. 4.

Et haec eadem in nostro hoc codice continentur. Occurrit adhuc in cod. 29. et tres codices recensentur apud Bandinium vol. 2. p. 22. eodem initio et fine. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 179 ubi de eo plura habentur.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ ψέλλου μιχαὴλ περὶ τὴν ψυχογονίαν τοῦ πλάτωνος. Mich. Pselli de psychogonia Platonis.

A. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐσιν, ὅτι.

T. τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἀπρότητα.

†. Recensetur a Fabricio vol. V. p. 38. 49. inter inedita huius Mich. Pselli Saec. XI, clari. Occurrit adhuc apud Nessel. P. IV. p. 67. et apud Bandinium vol. 2. p. 21. n. 11.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Τοῦ ψελλοῦ ἐξήγησις εἰς τὰ χαλδαϊκὰ λογία. Pselli expositio in chaldaica oracula.

A. Εἴδωλα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

T. ἐν ὑπάρξεσιν ὑφεσήκοτα ἀγνώσοις.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ αὐτοῦ πεφαλαιωδῶς περὶ τῶν παρὰ χαλδαίοις δογμάτων. Eiusdem summariè de chaldaicis dogmatis.

A. Ἑπτὰ φασι σωματικοὺς κόσμους.

T. ἀσυλλογίσως ταῦτα ἐδέξαντο.

†. Utrumque prodiit Amst. 1689. 4. et occurrit adhuc in cod. 100.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἐκ τοῦ πρόκλου τοῦ διαδόχου. Ex Proclo Diadocho.

A. Οἱ περὶ τῶν θείων λόγοι συνήρηνται.

T. οἶμαι γεγονέναι καταφανές.

†. Eodem titulo, initio et fine occurrit apud Bandinium vol. 3. p. 256. ubi ait, esse ex ipsius, ut videtur, commentariis in Parmenidem excerpta.

Ipse Proclus haec in prima pagina habet: τὰς γὰρ ὅλας πρόοδους τῶν θεῶν καὶ τὰς παντελεῖς αὐτῶν

διασκομήσεις ἐνταῦθα κατὰ τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην ἐκ. φαινομένας θεωρήσωμεν. Ἐπεὶ γὰρ δέδεικται πρότερον, ὅτι τῆς ἐν τοῖς πράγμασιν ἀληθείας ἐχόμεθα πλάτωνος ἢ τοῦ παρμενίδου πραγματία.

Φύλ. π. Fol. 80.

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν πλάτωνος πρῶτον ἀλκιβιάδην. Procli Diadochi in Platonis Alcibiadem I.

A. Τῶν πλατωνικῶν διαλόγων, καὶ πάσης.

T. ἢ διὰ ταύτης τῆ μεσότητι . . . .

†. Occurrit adhuc in codd. 98. 307. ubi dicuntur, excerpta de anima et daemone esse edita. In bibl. Vindob. Ant. Herm. Gogavae versionem latinam extare meminit Lambecius lib. VII. p. 43.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου πρόκλου σχολῶν εἰς τὸν κράτυλον πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. Ex Procli philosophi scholiis in Cratylum Platonis eclogae utiles.

A. Ὁ σκόπος τοῦ κρατύλου ἐν ἐσχάτοις.

T. καὶ ἐνιδρεύειν, καὶ φρουρεῖν . . . . .

†. Constat cap. CLXXXV, quorum ultimi finis mutilus est. Occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 459. eodem titulo et initio, fine autem diverso ex eo etiam, quod ibi cap. CLXXXVI. numerentur. Idem etiam habetur in cod. 29. diverso licet fine.

Proclus hic philosophus A. C. 518 vel 19 plus quàm septuagenarius obiit.

Cod. CCCCIV.

Chartaceus, charta spissiore et corio albo circa dorsum tectus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, cum correctionibus marginalibus alterius

manus, cum inscriptione aurata Γνωθι σαυτον, mutilus, in foliis 60, Saec. XVI, optime conservatus, signatus p. 68. n. 29. et inscriptus,

Παυσανίου ἑλλάδος περιήγησις. τὰ ἀττικὰ βιβ. α̅. τὰ ἀργεῖα βιβ. β̅. — Pausaniae descriptio Graeciae. Attica lib. I. Argia lib. II^us.

A. Τῆς ἠπείρου τῆς ἑλληνικῆς.
T. τοῦ κρίου γεμιζούσῃ τῇ θυ- p. 94. v. 33.

†. Pausaniae Cappad. Caesareensis, qui sub impp. Hadriano, Antonino pio et Antonino philosopho claruit, tantum libri duo primi hîc continentur.— In bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 47. et apud Bandinium vol. 2. p. 306. indicantur lib. X. editi gr. et lat. Hanoviae 1613 f. et Lipsiae 1696. f. Ex correctionibus marginalibus apparet, hunc codicem ad illius editionem esse adhibitum.

Cod. CCCCV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, marginalibus et initialibus rubricatis, charactere minuto ac nitido, cum correctionibus marginalibus alterius manus, Saec. XV, in foliis 57, cum versibus praemissis, signatus p. 68. n. 15. maculatus, caeterum sat conservatus et inscriptus:

Ποίημα εὐσταθίου πρωτονοβελισίμου, καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τοῦ παρεμβολίτου, τοῦ δὲ ὕστερον χρηματίσαντος μητροπολίτου θεσσαλονίκης τὸ καθ' ὑσμίνην, καὶ ὑσμινίαν δρᾶμα, βιβλία περιέχων ια̅. — Poema Eustathii, protonobelissimi et magni chartophylacis Parembolitae, postea verò vocati metropolitae Thessalonicensis de Ismenes et Ismeniae amoribus drama continens lib. XI.

A. Πό-

A. Πόλις εὐρύκωμις, καὶ τ'ἄλλα.
T. καὶ τὸν ὑσμινίαν ἐμέ.

†. Notandum, ab alio interpolata esse verba: τοῦ δὲ ὕστερον χρηματίσαντος μητροπολίτου θεσσαλονίκης, opinione sua eiusdem cum Eustathio Thessalonicensi. At Fabricius vol. VI. p. 814. ait: Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio archiepisc. Thessalonicensi. Requirit autem, quo tempore vixerit. Praemittuntur versus, quos, cum in editionibus, quas consului, non invenerim, huc ponam:

Στίχοι πρὸς ἔρωτα.

Ἔρωτι βληθεὶς ὑσμινίας καρδίαν
ἔρωτα φεύγειν προτρέπει πᾶσι νέοις.
ἔρως γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους.

Versus in amorem.

Cor ictus Hysminias amore,
ut fugiant cuncti iuvenes, hortatur amorem,
Nam telo acutius vulnerat amor.

Ἕτεροι.

Τρωθεὶς ἔρωτι ὀξέσι ψυχοφθοροις
Τόξοις, κατάκρως ὑσμινίας καρδίαν
Ἄτακτον ὁρμὴν τῶν παθῶν πείθει νέους
Φεύγειν κραταίως, ὡς κακῶν παραιτίαν.
ἔρως ὅσαπερ προξενεῖ βλέπων πάθη,
φεύγειν τὰ τοῦδε κέντρα βουλήθητί μοι.

Alii.

Vulneratus amoris telo acuto
Alte cor Hysminias.
Inordinatum passionum impetum
Iuvenibus persuadet, ut malorum causam fugiunt.
Quascunque amor praebet videns passiones,
Ipsius aculeos fugias velim.

Ἕτεροι στίχοι.

Ὁ μὲν σολομὼν ἀσματοψαλμόγραφος
ἔφθη προείπων γραφικαῖς παροιμίαις.
Μήτω νικησάτω σε γυναικὸς τέκνον
Ἐπιθυμία πλὴν ἰδίας, ἀλόγου.
Καὶ γὰρ γλυκύ τι ἐκρέει τῶν χείλεων
αὐτῆς τὰ πρῶτα, κἂν δοκεῖ σοι τερπνίον
Μέλι γλυκαίνων οὖσα, παθάπερ ἄλλο,
ἄλλ' ὕστερον φεῦ προξενεῖ σοι πικρίαν.
πυκνοῖς ὀϊστοῖς σου δαμάζουσα κέαρ,
καὶ ταῦτα γλώττῃ σολομώντειος ἔφη.

Alii versus.

Salomon Cantico-psalmographus,
Scripturisticis praemonuit proverbiis.
Ne te, fili, mulieris vincat
Concupiscentia, uxorem praeter tuam.
Nam dulce quid eius labris effluit
Primum, licet tibi fili videatur
Mel dulce, si quid aliud.
At postea heu amaritudinem praebet,
Crebris cor telis pungens tuum.
Et haec Salomonis os protulit.

Ἕτεροι στίχοι.

Ἄθρει θεατὰ τοι γὰρ οὖν τὴν τῆς βίβλου
ἐρωτικὴν πλασθεῖσαν ὑφὴν, καὶ φρᾶσιν
Καὶ νοῦν ἔχουσαν ἀφροδισίων τρόπων,
ἥτις καθαρῶς ἐσι πρώτη γλυκύτης.
Εἰς ὕστερον δ' αὖ πικροπυρφόρον βέλος
ἀρχὴ τὸ λοιπὸν ἀπάσης σκόπει τέλος.

Alii versus.

Vide spectator quidem amatoriam
libri texturam et dictionem,
mores venereos tractantem,
quae prima dulcedo pura est.

In posterum verò telum ignitamarum.
Principium de caetero cuncti specta finem.

Cod. CCCCVI.

Chartaceus, charta spissiore, et corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus Saec. XVI, in foliis 91, signatus p. 77. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου γραμματικοῦ εἰς τὰ πρότερα ἀναλυτικὰ τοῦ ἀριστοτέλους ὑπόμνημα.

Ioannis Philoponi grammatici commentarius in priora analytica Aristotelis.

A. Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἡ σκέψις.
T. ὅσα αὐτοῖς κοινὰ ὑπάρχει, ἢ οὐχ ὑπάρχει.

†. Constat tribus sectionibus sine prooemio. Titulus verò ab alio substitutus est, loco vacuo relicto.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀμμωνίου συνουσίων εἰς τὸ α προτέρων ἀναλυτικῶν ἀριστοτέλους.

Eiusdem ex ore Ammonii in primum priorum analyticorum Aristotelis.

A. Ἐπεὶ δὲ ἕτερον ἐστι — πληρώσας τὸν.
T. καὶ ὁ τρόπος ἐντεῦθεν ἀσυλλόγιστος.

†. Constat idem sectionibus tribus sine prooemio. Commentarius Ioannis Philoponi grammatici Alexandrini saeculo post Christum sexto clari in priora analytica Aristotelis prodiit graece Venet. 1536. f.

Occurrit adhuc apud Nesselium et Bandinium cum prooemio, ubi etiam primus et secundus commentarius separantur.

Cod. CCCCVII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, in foliis 189, signatus p. 82. n. 6. optime conservatus et inscriptus:

Ἑρμείου Φιλοσόφου τῶν εἰς τὸν πλάτωνος Φαῖδρον σχολίων τῶν εἰς τρία. Hermiae philosophi scholia in Platonis Phaedrum lib. I.

A. Ὁ σωκράτης ἐπὶ ἐυεργεσίᾳ τοῦ.

T. ἅπερ ἂν ἑαυτοῖς εὐξαίμεθα.

τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

†. Praemittitur prooemium, cuius finis est: καὶ οἰκείοις τῇ νοητῇ καὶ θείᾳ οὐσίᾳ. Tum incipit Platonis textus: Φίλε Φαῖδρε. Sequitur dein expositio his verbis: ὅτι περὶ παντοῦ καλοῦ ὁ σκόπος etc. ut in margine his notatum: ἐντεῦθεν ἡ τοῦ πλατωνικοῦ ῥητοῦ ἐξήγησις ἑρμείου Φιλοσόφου. At Bandinius P. III. p. 290. hoc initium secundi prooemii statuit, et expositionis initium: εὐλόγος ἐκ προοιμίων Φίλον τὸν Φαῖδρον καλεῖ, quod paulo inferius habetur, sine aliquo intervallo.

Librorum trium distinctio clarè habetur, contrà quàm in descripto Bandinii codice, ubi nulla distinctio apparet. Nondum nec graece, nec latine prodiit, licet in graecis Villoisonii anecdotis a cl. Baffi mox edi promissus commentarius. Locum ex his ineditis adfert Allatius cap. VIII. vitae Homeri et alibi. Rhetorica praecepta, et de rhetoribus antiquis iudicium ex Phaedro Platonis excerpsit et latine reddidit Bessarion lib. I. in calumniatorem Platonis cap. 4. Varia ab aliis fragmenta edita sunt, quorum recensionem vide in Fabricii bibl. gr. nova Harles. tom. III. p. 82. et in Morelii bibl. gr. etc. p. 116.

Occurrit adhuc iste commentarius in cod. XI. bibl. Monac. eodem initio et fine. Hermias philosophus erat natione Alexandrinus, Syriani discipulus, Damascii magister et Ammonii pater.

Cod. CCCCVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, scriptus ab Antonio Mediolanensi in Creta, Saec. XVI, cum praemissa tabula, signatus p. 73. n. 21. optime conservatus et inscriptus.

Πλάτωνος διάλογοι κβ̄. Platonis dialogi XXII.
α. εὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου. 1. Euthyphron, seu de sancto.

A. Τί νεώτερον, ὦ σώκρατες.
T. ὅτι ἄμεινον βιωσόμην.

†. Est ipsius dialogus de vera et falsa pietate, sive de iustitia adversus deos. Reiserus in citato loco inscripsit, vel de sanitate.

φύλ. θ. Fol. 9.

Τοῦ αὐτοῦ σωκράτους ἀπο- Eiusdem Socratis apo-
λογία. β̄. logia. II.

A. Τί μὲν ὑμεῖς ἀθηναῖοι.
T. πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Τοῦ αὐτοῦ κρίτων, ἢ περὶ Eiusdem Crito, seu de
πρακτοῦ. γ̄. eo, quid agendum. III.

A. Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ κρίτων.
T. ἐπειδὴ ταύτη ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

†. In editionibus inscribitur: περὶ δόξης ἀληθοῦς, καὶ δικαίου. Reiserus verò inscripsit: de eo, quod is egit in carcere. Est verò Socratis in carcere

è somno excitati cum Critone suadente, ut aufugeret, disputatio.

φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ αὐτοῦ Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. δ̄. Eiusdem Phaedo, seu de anima. IV.

A. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου.

T. Φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

†. Est de animi immortalitate, quam variis argumentis confirmat, licet fateatur, plane certam demonstrationem afferri in praesenti vita vel non posse, vel difficillimè posse. Traditur, Panaetius hunc dialogum frustra Platoni abiudicasse, utpote in hoc a Platone dissentiens. Sentiendum potius, ipsum dubitasse, an verò Socratiçorum nomen mereatur.

φύλ. οβ. Fol. 72.

Τοῦ αὐτοῦ κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. ε̄. Eiusdem Cratylus, seu de rectitudine nominum. V.

A. Βούλει οὖν καὶ σώκρατες.

T. ἐννοεῖν ταῦτα ἤδη.

†. Est de recta nominum ratione, utrum natura, vel alterius auctoritate rebus imposita fuerint. Et disputat, quaedam divinioris facultatis, quàm humanae esse. Dicitur hìc Plato infeliciter versatus in etymologiis exponendis. At spectari potest, contortas aliorum etymologias, tanquam risui expositurus.

φύλ. ρδ̄. Fol. 104.

Τοῦ αὐτοῦ θεαίτητος, ἢ περὶ ἐπιστήμης. ϛ̄. Eiusdem Theaetetus, seu de scientia. VI.

A. Ἄρτι, ὦ τερψίων, ἢ πάλαι.

T. δεῦρο πάλιν ἀπαντῶμεν.

†. Est contra falsò iactatam Sophistarum scientiam, ubi etiam obscura Heraclitì scripta perstrin-

guntur: et de non negligendo verae philosophiae studio.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ σοφιστὴς, ἢ περὶ τοῦ ὄντος. ζ̄. Eiusdem Sophista, seu de ente. VII.

A. Εὖ τὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν.

T. παντάπασι μὲν οὖν.

†. De Sophista, quod ita differat eius doctrina a vera sapientia, ut res falsa a vero ente.

Φύλ. ροε. Fol. 175.

Τοῦ αὐτοῦ πολιτικὸς, ἢ περὶ βασιλείας. η̄. Eiusdem politicus, sive de regno. VIII.

A. Πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι.

T. ὦ ξένε, τὸν πολιτικόν.

†. De prudentia politica, ac de regno, eiusque origine, fine, et quod rex debeat esse pater ac pastor populorum.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Τοῦ αὐτοῦ παρμενίδης, ἢ περὶ ἰδεῶν. θ̄. Eiusdem Parmenides, seu de ideis. IX.

A. Ἐπειδὴ ἀθήναζε οἴκοθεν.

T. καὶ οὐ φαίνεται ἀληθέσατα.

†. Subtilis dissertatio de ideis et essentia rerum intelligibili. Aristoteles tom. III. p. 508. vocat *σύγγραμμα θεῖον*, scriptum divinum.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Τοῦ αὐτοῦ γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς. ῑ̄ Eiusdem Gorgias, seu de rhetorica. X.

A. Πολέμου καὶ μάχης φησί.

T. οὐδενὸς ἄξιος ὦ καλλίκλης.

†. Contendit, rhetoricam nil aliud esse, quàm artem persuadendi in foro etc. nec docere accurate rei naturam, adeoque colligit, parum utilem esse

artem, et cum sophistica pari passu ambulare. Clauditur dialogus insigni descriptione divini iudicii, cui post mortem anima cuiusque hominis, maxime Principum, subiiciatur.

φύλ. σπ. Fol. 280.

Τοῦ αὐτοῦ μένων, ἢ περὶ ἀρετῆς πειρασικὸς. ια. Eiusdem Meno, seu de virtute pirasticus. XI.

A. Ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ σώκρατες.

T. ὅτε καὶ ἀθηναίους ὀνήσεις.

†. Est de virtute, an doceri possit, quod negat Socrates, eam divini muneris esse contendens. Neque aliud esse scientiam, quàm recordationem superioris vitae. Accuratius explicatur in Phaedone.

φύλ. σϟη. Fol. 298.

Τοῦ αὐτοῦ ἱππίας μείζων ἢ περὶ τοῦ καλοῦ. ιβ. Eiusdem Hippias maior, seu de pulchro. XII.

A. Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός.

T. δοκεῖ μοι εἰδέναι.

†. Contendit, pulchrum differre a decoro, ab utili, a bono et ab eo, quod delectat et a voluptate coniuncta cum utilitate v. Crousaz traité du beau. Amst. 1723.

φύλ. τια. Fol. 311.

Τοῦ αὐτοῦ συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ, ἢ περὶ ἔρωτος. ιγ. Eiusdem convivium, seu de bono, seu de amore. XIII.

A. Δοκῶ μοι, περὶ ὧν πυνθάνεσθε.

T. εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

†. Inscribitur vulgò convivium, sive de amore. Lambecius verò ait lib. VII. p. 2. verum esse titulum de bono. Disputatio tota est de amoris laude, qui definitur, adpetitio, qua bonum sibi semper esse cupit.

φύλ. τμδ. Fol. 344.

Τοῦ αὐτοῦ τίμαιος, ἢ περὶ φύσεως. ιδ̄. Eiusdem Timaeus, sive de natura. XIV.

A. Εἷς, δύο, τρεῖς. ὁ δὲ τέταρτος.

T. ὁ δὲ μονογενὴς ὤν.

†. Dicitur arx quaedam et vertex philosophiae de rebus naturalibus et universi constitutione. Hieronymus lib. II. comment. in Amosum ait: Obscurissimus Platonis liber, qui ne aureo quidem Ciceronis ore fit planior. Totus Platonis Timaeus nil aliud videtur esse, quam aenigmatum catenae.

φύλ. τϟγ. Fol. 393.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκιβιάδις ᾱ. ἢ περὶ φύσεως ἀνθρωποῦ. ιε̄. Eiusdem Alcibiades I. seu de natura hominis. XV.

A. Παῖ πλεινίον· οἶμαί σε.

T. ἐμοῦ τε καὶ σοῦ κρατήσῃ.

†. Docet, animum hominis esse hominem, corpus instrumentum animi.

φύλ. υιγ. Fol. 413.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκιβιάθης β̄. ἢ περὶ προσευχῆς. ις̄. Eiusdem Alcibiades II. seu de oratione. XVI.

A. Ἀλκιβιάδη. Ἆρα γε πρὸς τὸν θεόν.

T. γενέσθαι τῶν σῶν ἐρασῶν.

†. Docet, plerosque nescire, quid orent, sibique imprecari mala imprudentes, et probat versus poetae.

Da bona, sive rogere, Deus, sive nulla rogere. At mala, quantumvis poscentibus, usque negato. Deum non munera, sed animum iustum respicere. Ad finem dialogi ait, expectandum, donec mittatur a Deo, qui rectè ad Deum et homines sese gerere doceat.

φύλ. υκβ. Fol. 422.

Τοῦ αὐτοῦ ἀξίοχος, ἢ περὶ θανάτου. ιζ̄. Eiusdem Axiochus, seu de morte. XVII.

A. Ἐξιόντι μοι ἐς κυνόσαργες.

T. ὁπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

†. Est de morte non metuenda ob vitae praesentis miseriam et felicem animarum immortalitatem. Recensetur verò inter scripta Platoni supposita. Alii enim ad Aeschinem, alii ad Xenocratem, sed et alii ad Platonem referunt.

Φύλ. υκτ. Fol. 426.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ δικαίου ιη̄. Eiusdem de iusto. XVIII.

A. Ἔχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὅ, τι ἐστὶ δίκαιον.

T. τοῦτο γε αἰδός. οὐκ ἔοικεν.

†. Est dialogus, quid sit iustum. Nec tamen quid perspicui hìc dicitur. Recensetur autem inter supposita et Aeschini tribuenda.

Φύλ. υκθ. Fol. 429.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς. ῑθ̄. Eiusdem de virtute. XIX.

A. Ἆρα διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή.

T. θείᾳ μοίρᾳ παραγίνεται κτώμενοις.

†. Contendit, virtutem neque natura comparari, sed divini esse muneris. Refertur autem inter Socraticos Aeschinis dialogos.

Φύλ. υλα. Fol. 431.

Τοῦ αὐτοῦ δημόδοκος, ἢ περὶ τοῦ ξυμβουλεύεσθαι. κ̄. Eiusdem Demodocus, seu de consilio dando. XX.

A. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με.

T. πῶς σὺ νομίζεις.

†. Quaeritur, quinam ad dandum consilium idonei fideque digni habeantur. Est verò inter supposita Platoni.

Φύλ. υλς. Fol. 436.

Τοῦ αὐτοῦ σίσυφος, ἢ περὶ τοῦ βουλεύεσθαι. Eiusdem Sisyphus, seu de deliberando. XXI.

A. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθὲς σε πολύν.
T. περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὦ σίσυφε.

†. Disputat, quid sit deliberare, et quaerere, et quomodo inter se differant. Refertur autem ad Aeschinem.

Φύλ. υλϑ. Fol. 439.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκυών. ἢ περὶ μεταμορφώσεως. κβ. Eiusdem Alcyon seu de metamorphosi. XXII.

A. Τίς ἡ φωνὴ προέβαλε ἡμῖν.
T. πάνυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

†. Dialogus totus versatur in admirabilibus Dei operibus celebrandis, cuius potentiam homines ne cogitando quidem assequi valemus. Tribuitur autem Leoni academico, et extàt inter Luciani opp. tom. I. p. 176. edit. Amst.

In fine subscriptio est librarii: Ἀντώνιος μεδιολανεὺς καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν κρήτῃ ἐξέγραψα, οὐκ ἄνευ μέν τοιγε μισθοῦ, τοῦ νοεμβρίου μηνὸς ἄγοντος κεην ταύτην ἡμέραν αφϑ. ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐνανθρωπήσεως. Antonius Mediolanensis hunc quoque librum in Creta exscripsi, non quidem sine mercede mens. Novemb. XXVI. anno 1590. dominicae incarnationis. In Montfaucon. palaeogr. graeca saepius hic Antonius occurrit p. 84. ubi notatur, eum quoque vocari Antonium Damilam.

Cod. CCCCIX.

Chartaceus, non ligatus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, charactere minuto et eleganti, Saec. XVI, in foliis 16, signatus p. 36. n. 17. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐκ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς κανόνες. ϛα. Basilii M. ex prima epistola Canones XCI.

A. Αἱρετικὸς ὁ κατὰ τὴν πίστιν ἀλλότριος.

T. ἡ σὺν τῷ πνεύματι δοξολογία.

†. Sunt omnes cum expositione. Prima incipit: Οἱ μὴ κοινονοῦντες τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τρία διαιροῦνται, εἰς αἱρετικοὺς, εἰς σχισματικοὺς καὶ παρασυναγώγους κ. τ. λ.

Can. LXXXVI. est ex epistola ad Diodorum.

Can. LXXXVII. ad Gregorium Presbyt.

Can. LXXXVIII. ex epist. ad chorepiscopos.

Can. LXXXIX. ad episc. de non ordinando pecuniis.

Can. XC. ex cap. Amphilochii de S. spiritu.

Occurrit apud Nesselium P. II. p. 23. epitome canonum Basilii M. cum adiuncta brevi expositione et eodem initio. Numerus verò canonum non additus. Canones XCI. Basilii M. habentur etiam in cod. 122.

V. Alexii Aristini synopsin canonum p. 104. tom. 2. Iustell. bibl. iuris etc. et Theod. Balsamonis opera, Paris. p. 925.

φύλ. ις. Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ παραγγελία πρὸς τοὺς ἱερεῖς περὶ τῆς θείας λειτουργίας.

Eiusdem praeceptum ad sacerdotes de divina liturgia.

A. Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παρασῆσαι.

T. σώσῃς καὶ τοὺς ἀκούοντας σου.

†. Ex initio et fine constat, esse ad sacerdotem, et sic inscribitur apud Nessel. P. V. p. 146. n. 5.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

Eiusdem de sacra communione.

A. Τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεταλαμβάνειν.

T. καὶ οὕτω πρόσαγε τῷ σώματι.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐπιτιμίων.

Eiusdem de contemptoribus epitimiorum.

Α. Ὃν σὺ σωφρονίζει τὰ ποινά.
Τ. τοῦ διαβόλου κατάβρωμα.

†. Sunt duo brevissima ipsius excerpta.

Cod. CCCCX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum quibusdam marginalibus, Saec. XV, in foliis 422, signatus p. 22. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐξήγησις εἰς τοὺς δώδεκα προφήτας. ὑπόθεσις εἰς τὸν ὡσηὲ τὸν προφήτην.

Theophylacti archiep. Bulgariae expositio in duodecim prophetas. Argumentum in Osee prophetam.

Α. Ὡσηὲ ἑρμηνεύεται σωζόμενος.
Τ. παρ' αὐτου δωρεῶν χάριτι κ. τ. λ.

†. Prophetae et capita sunt in praemissa tabula: ὡσηὲ κεφ. ἰδ. ἀββακοὺμ κεφ. γ̄. Ἰωνᾶς κεφ. ε. Ναοὺμ κεφ. γ̄. Μιχαίας. ζ. σοφονίας. γ̄. Ἀγγαῖος. β̄. Ζαχαρίας. ἰδ. Μαλαχίας. δ. Ἰωὴλ. γ̄. Ἀμμὼς. ϑ̄. Ἀβδίου. ᾱ. Incipiunt verò expositiones his verbis: Osee. cap. 1. sine expositione et cum lacunis.

Ἀββακοὺμ. εἰσί τινες, οἱ σφόδρα.
Ἰωνᾶς. Πάντας ἀνθρώπους δημιουργήτας.
Est cum schol. Ἰωνᾶς ἑρμηνεύεται.
Ναοὺμ. Ἐκήρυξε μὲν Ἰῶνας ὁ ϑαυμάσιος
cum schol. Ναοὺμ ἑρμηνεύεται.
Μιχαίας. σκόπος μὲν εἷς πᾶσι.
cum schol. Μιχαίας ἑρμηνεύεται.
Σοφονίας. Μετὰ τὸν ἐζεκίαν τὸν εὐσεβῆ.
Ἀγγαῖος. Κῦρος μὲν ὁ πρῶτος περσῶν.
Ζαχαρίας. σφόδρα πάλαι προθυμούμενος.
Μαλαχίας. Μωυσῆς μὲν ὁ μέγας.
Ἰωὴλ. Ἰωὴλ ὁ ϑεῖος προφήτης.

Ἀμμὼς. Ὁ πλάσας κατὰ μόνας.
Ἀβδίας. Ἰδουμαῖοι πρόγονον ἔχοντες.

Commentarius hic in prophetas V. priores prodiit in edit. Venet. gr. lat. ex codd. Marciano et Bavarico. At duo codices Bavarici sunt n. 19. et n. 178. Suspicor, Bongiovannium primo usum esse, qui quosdam, non omnes duodecim prophetas continet. Reliquorum septem prophetarum commentarii ibi editi non sunt, utpote ex Theodoreti commentariis descripti, ut Bongiovannius in praefatione docuit, licet in quibusdam codicibus nomine Theophylacti veniant.

Cod. CCCCXI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, Saec. XVI, in foliis 203, signatus p. 23. n. 14, optime conservatus et inscriptus:

Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ κωνσαντίνου, θεοχαρίστου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου, ἐπισκόπου ναζιάνζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνσαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι.

Quaestiones propositae a Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio, in secretario caesareo fratri sancti Gregorii episcopi Nazianzeni, quando Constantinopoli versabatur docens ad annos viginti.

Α. Οἱ τὴν μεγάλην, καὶ εὐρύχωρον.
Τ. περὶ αὐτὴν ἐσχολακόσι.
Ἕως ὧδε τοῦ καισαρίου λύσεις.

†. Τὸ ἐπὶ σεκρέτῳ in editione versum: à secretis. At inter Leontium et hoc interpunctio habetur,

et articulus ὁ deest. Hinc verti in secretario. Sunt alias quaest. CXCV. Hic verò non numerantur. Caesario a quibusdam viris doctis abiudicantur. At Photius et Glycas eidem vindicant. Apud Nessel. p. 188. vocantur dialogi, et auctor appellatur expresse frater S. Gregorii Nazianz. v. Lambec. lib. IV. p. 52. Occurrunt adhuc in cod. 145.

Apud cl. de Matthaei in catalogo Mosquensi p. 171. numerantur capita 318 eodem titulo et initio. At Schiada statuit cap. 218. teste Harlesio. Unus ergo fallitur. Elias Ehingerus ex codd. MSC. Bavarico et Augustano gr. et lat. cap. LXXVIII tantum vulgavit Aug. Vind. 1626. 4. ratus, reliquas ex Gregorio Nysseno, Maximo et aliis adsutas.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς ἠπείρου κεφάλαια Φωτικὰ $\overline{ρ}$.

Diadochi episcopi Photices in veteri Epiro capita ascetica $\overline{C}$.

A. *Πάσης πνευματικῆς ἀδελφοὶ ἠγείσθω.*

T. *τῆς χρησότητος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.*

†. Apud Mingarelli p. 187. hic titulus habetur: *τοῦ αὐτοῦ ἁγίου διαδόχου λόγος ἀσκητικὸς ἔχων κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς ἑκατόν.*

Eiusdem sancti Diadochi sermo asceticus continens capita practica cognitionis et discretionis spiritualis centum. Cum argumento operis, eodem initio et fine. Apud de Matthaei in catalogo Mosqu. saepius occurrit. In bibl. Bavarica in cod. 63. Apud Nessel. p. 164. eodem titulo et initio.

Prodiere latine in bibl. PP. Lugd. Tuniano interprete. Graece extant Florent. 1578. 8. Diadochus autem circa A. C. floruisse creditur.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Βιβλίον παραινετικὸν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ Φιλοχρίστου μανουὴλ τοῦ παλαιολόγου πρὸς τὸν ἐρασμιώτατον υἱὸν αὐτοῦ καὶ βασιλέα ἰωάννην τὸν παλαιολόγον.

Liber paraeneticus piissimi et Christi amantis Manuelis Palaeologi ad dilectissimum ipsius filium, et imp. Ioan. Palaeologum.

†. Praemittitur tabula contentorum in hoc libro. Incipit epistola prooemialis hoc titulo:

Ἐπιστολὴ προοιμιακὴ τῶν ἐφεξῆς κεφαλαίων. Ἐν πελοποννήσῳ σε λιπών. et desinit: *ὁ δ' ἀγαθὸς ἐξ ἁπάντων.* Sequitur titulus: *Ἡ ἀκροσιχίς. βασιλεὺς. βασιλεῖ. μανουὴλ. ἰωάννῃ. πατὴρ. υἱῷ. φυχῇ. καρπὸν. τροφὴν. ἐμῆς. τῇ σῇ. ὁποίας οὖν. ἀκμαζούσῃ. Ἡ. ὁ θεὸς. εἴη. κοσμήτωρ. ὁμοῦ ἑκατὸν κεφάλαια. Βίοι τοῖς ἀνθρώποις διάφοροι,* et des. *ὥσπερ κακείνῳ.*

Emmanuel Palaeologus Ioannis F. ab a. 1391. imp. et defunctus a. 1425. scripsit haec cap. C. quorum titulus est apud Fabricium tom. X. p. 509. *ὑποθῆκαι βασιλικῆς ἀγωγῆς.* Praecepta educationis regiae, quae cum versione Leunclavii prodiere Basil. 1578. 8. p. 12 etc. Epistola autem prooemialis ibi non memoratur.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς εἰς λόγους καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ ἀγαθοῦ ἄρχοντος.

Eiusdem oratio protreptica ad eloquentiae studium et de virtute ac bono Principe.

A. *Τοῦ καλῶς ἐπίστασθαι λέγειν.*

T. *παντὶ δικαίῳ νοῦν ἔχουσιν.*

†. Extat ibidem p. 134.

Φύλ.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

Ὅτι τὸ μὲν ἀγαθὸν πᾶσι φιλούμενον ἐστι φυσικὸν. ὁ δὲ κακὸς, καὶ ἑαυτῷ μισητός. φιλοῦμεν δὲ καὶ τὸ κακὸν, ἔστιν ὅτε ἀγαθὸν κακεῖνον νομίζοντες, καὶ περὶ εὐδαιμονίας καὶ ἀρετῆς.

Bonum quidem naturaliter diligi ab omnibus, malum verò et sibi ipsi odiosum. Diligi verò malum a nobis, quando et illud bonum putamus, et de felicitate ac virtute.

A. *Δέδειπται μὲν, ὡς ἡγοῦμαι.*

T. *κατὰ τὴν ἡμετέραν ἰσχύν.*

†. Extat ibidem pag. 192. etc.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Περὶ ἡδονῆς, ὅτι κρεῖττον δὲ ἦν, μηδὲ τὴν ἀρχὴν συμπαρεῖναι τῷ βίῳ τούτῳ.

De voluptate, quod praestaret, illam prorsus abesse ab hac vita.

A. *Ἀλλὰ γὰρ γιγνόμενόν ἐστι.*

T. *τῶν ὅλων εἶναι νομίζομεν.*

†. Extat ibidem p. 228. Reiserus inscripsit: de voluntate, nisi error typographi sit.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Περὶ ἡδονῆς ἀντίθεσις εἰς τὸν πρὸ τοῦδε λόγον.

De voluptate, antithesis in priorem orationem.

A. *Ταυτὶ μὲν οὖν τὰ παρὰ τῶν.*

T. *τὴν σύμμετρον ἡδονὴν λέγειν.*

†. Extat ibidem p. 260. et haec oratio in hoc codice ultima est. At in praemissa tabula aliae adhuc sequuntur, sc.

ἕτερος, ὅτι ἡ μὲν ἁμαρτία τὸ πάντων χείριστον. δεῖ δὲ μηδένα ἀπογινώσκειν μήτε ἑαυτὸν, μήτε ἕτερον. κρίνειν δὲ ἑαυτὸν, καὶ οὐχ ἕτερον, καὶ τοὺς ἡμαρτηκότας οὐ μισεῖν, ἀλλ' ἐλεεῖν, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.

ἡ ἀρχὴ. Περὶ ἡδονῆς προδι: — orat. VI.

Alia. quod peccatum omnium pessimum sit. Oportet verò neminem desperare, neque ipsum, neque alium, iudicare verò seipsum et non alium; et non odio habere peccatores, sed misericordia et de poenitentia, charitate et humanitate.

Ἕτερος περὶ ταπεινοφροσύνης, ἐκ μέρους δὲ καὶ περὶ ἀγάπης. ἡ ἀρχὴ. τῶν κεφαλαίων τὸ ὕσατον. Orat. VII. Fabric.

Alia de humilitate, ex parte etiam de charitate. Principium.

Ἐπίλογος ἐπιστολιμαῖος. ἡ ἀρχὴ. ταῦθ' ἡμῖν.

Epilogus epistolaris. Initium. Fabric. non notat.

Εὐχὴ δοξολογίαν ἔχουσα πρὸς θεὸν σὺν ὁμολογίᾳ τῆς εὐσεβείας. εἶτα δέησιν συγκεκραμένην εὐχαριστίᾳ καὶ ἐξομολογήσει. συνάγουσα δὲ πρὸς τῷ τέλει λήγει εἰς πίστιν. ἡ ἀρχὴ. Δόξα τῷ δεύξαντι.

Oratio doxologiam continens ad Deum cum confessione pietatis, dein precationem mistam cum gratiarum actione et confessione. Colligens autem in fine dicta, in fidem desinit. Initium. orat. X. apud Fabricium.

Ἔαρος εἰκὼν ἐν ὑφαντῷ παραπετάσματι ῥηγικῷ. ἡ ἀρχὴ. Ἦρος ὥρα.

Veris imago in texto tapeto regio. Initium. Orat. XIII. apud Fabric.

Τίνας ἂν εἶπε λόγους ὁ τῶν περσῶν τε καὶ σκυθῶν ἐξηγούμενος τῷ τυραννοῦντι τῶν τούρκων, μεγάλα τε καὶ φοβερὰ φθεγγομένῳ καὶ ἀφορήτῳ ὄντι ταῖς ἀπειλαῖς, ἡνίκα εὐ ἔπρατ/ε, τραπέντι δὲ πρὸς τοὐναντίον μετὰ τὴν ἧτ/αν. ἡ ἀρχὴ. ὡς ἔοικε τὸ.

Quae verba fecerit Persarum simul et Scytharum dux Tyranno Turcarum magna et horrenda loquenti, nec tolerando minis, quando felix

erat, in contrarium autem mutato post cladem Orat. XIV. apud Fabricium.

Ἐν εἴδει ψαλμοῦ, περὶ κεραυνοῦ τοῦ ἀγαρηνοῦ, ὅποτε ἐσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τὸν παντοδαπὸν ἀπέκτεινε θῆρα. ἡ ἀρχή. ὕψιστος κύριος ἐν ἀρχῇ.

In forma psalmi, de fulmine Agareno, quando Deus visitavit plebem suam et hostium manibus omnem occidit belluam. Initium. Orat. XV. apud Fabricium.

Hae igitur orationes aut cum alio codice colligatae sunt, aut in antigrapho iam defuere, aut omissae, aut omninò perditae.

Cod. CCCCXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis elegantibus, Saec. XII, in foliis 358, cum correctionibus marginalibus, signatus p. 9. n. 23. probe conservatus et inscriptus:

Catena in Pauli epistolam ad Romanos.

†. Incipit: Τί οὖν ἐροῦμεν. ὁ νόμος ἁμαρτία. μὴ γένοιτο. Adeoque a cap. VII. v. 7. usque ad cap. XVI. v. 24. Quod Chrysostomi desinit in hoc: ἀπολαύσωμεν εὐμενίας καὶ τῶν ἐπηγγελμένων τύχωμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

Catena autem incipit: τοῦ χρυσοστόμου. Ἀντίθεσιν πάλιν ἀνακύπτουσαν λύει. Interpretes occurrunt Chrysostomus, Theodoretus, Severianus, Cyrillus, Photius, Gennadius, Theodor. Mops. Isidorus, Basilius, Origenes, Caesarius, Oecumenius, Methodius Patr. Didymus, Ioan. Damascen. Maximus, Theophilus, Gregorius Nyss. et Naz. Clemens, Dionys. Areop. Acacius, Diodorus, Dionysius Alex. Apolinarius, Euthalius.

Ex quo iam apparet, Reiserum non bene notasse interpretes. Attulit enim Athanasium et Charterium, qui non occurrunt, et omisit Theodorum Mops. et Apollinarium seu Apollinarem, qui saepius in margine notantur.

Ad cap. XI. v. 6. p. 447. *εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι ἐστὶ χάρις.* B. *ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις,* in margine notatum: Notant adversarii, hunc textum esse omissum in vulgata latina. Et revera deest.

In codice Bavarico 110. catena graecorum patrum in Pauli epistolam ad Romanos eodem initio occurrit, ut in cap. IX°. iam desinit. Reliqua desunt. Iidem etiam sunt interpretes. Loco enim Adamus legendum ibi est Damascenus. Legitur ibi, haec catena esse descripta ex bibliotheca Augustana et, ut videtur, ex hoc codice, interruptione scilicet facta in cap. IX°.

Cod. CCCCXIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, initialibus et numeris miniatis, scriptura minuta et nitida, cum correctionibus, Saec. XV, in foliis 136, optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν.

Procli Diadochi Platonici in Platonis theologiam.

A. *Ἅπασαν μὲν τὴν πλάτωνος φιλοσοφίαν.*

T. *ἄκραν συνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς.*

†. Sunt tres primi libri in Platonis theologiam. Cuilibet libro praemittitur capitularium. Libri tres posteriores occurrunt in codice 433.

Commentarius in lib. VI. divisus extat Hamburgi 1618. f. cum Aemilii Porti versione. Liber 4us et 6us occurrunt in codd. 98. 304.

Cod. CCCCXIV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum scholiis in textu, Saec. XV, in foliis 276, signatus p. 68. n. 37. optime conservatus et inscriptus:

Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων, καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν, καὶ συντεθὲν ὑπὸ γεωργίου ϰ, καὶ συγκέλου χρηματίσαντος ἐπὶ ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσαντινουπόλεως νέας ῥώμης, προοίμιον.

Chronicon succinctum ex variis chronographis et historicis collectum et compositum a Georgio monacho et Syncello Tarasii sanctissimi Patriarchae CP. novae Romae. Prooemium.

A. *Πολλοὶ τῶν ἔξω φιλόλογοι καὶ χρονογράφοι.*

T. *ὅταν ὄφελος οὐδέν.*

†. Praemittitur capitularium, cuius cap. 1. est: *περὶ τῶν πρωτοπλάστων ἀδὰμ καὶ εὔας.* Ultimum verò *κεκοιμημένων.*

Ex hoc et initio iam constat, hunc verum titulum non esse. Non enim Georgii Syncelli Tarasii hoc est syntagma, sed Hamartoli Saec. IX. clari, qui scripsit ab orbe condito usque ad Michaelem Theophili filium, ut in prooemio legitur. Prooemium, quod Allatius graece et latine edidit vol. X. p. 646. etiam in hoc codice lacunis scatet, ut in codice Bavarico CXXXIX. qui pertingit usque ad Romanum.

In isto autem codice usque ad Heraclonum additis adhuc quatuor titulis:

Περὶ τοῦ πλουσίου τοῦ ἀνελεήμονος.
Περὶ ἐλεημοσύνης.
Περὶ τοῦ πορνεύσαντος στρατιώτου.
Περὶ τῶν κεκοιμημένων.

Integra haec historia nondum lucem vidit, fragmentis tantum sparsim editis. Allatius in libro de aetate et interstitiis ordinum apud Graecos p. 108. monet, neutiquam contemnendum esse auctorem, ex quo recentiores Graecorum historici sua fere omnia, neque verbis ipsis immutatis, hausere. Quod ut videas, latinum fecimus, et unacum textu graeco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus. At Allatii versio et editio adhuc delitescit. Verti et ego, edendi autem nondum occasionem nactus. Priora Allatii verba potissimum tangunt Cedrenum, quem non tam auctorem, quàm compilatorem nominare fas est. Et tamen ante Georgium Hamartolum gr. et lat. prodiit. Observo, codicem Monacensem 159, et hunc Augustanum eadem manu esse scriptum.

Occurrit adhuc MSC. in bibl. Medic. apud Bandinium tom. 2. p. 671. dictus codex praestantissimus, et cum Syncelli chronico non confunditur. Confundit autem Reiserus statuendo, chronicon Georgii monachi, et Syncelli p. 68. n. 37. esse idem, ac eiusdem Georgii cum chronico p. 81. n. 1. Id quod non est. Primum enim est Georgii Hamartoli et secundum Georgii Syncelli, hoc editum, illud ineditum, utrumque prorsus diversum auctorum diversorum. Huic confusioni adscribendum, quod cl. Harlesius codicem hunc Augustan. in Fabricii bibl. gr. non indicarit. Confudit et Nessel. P. V. p. 81. dicendo, Georgii Monachi, Tarasii Patriarchae Syncelli, qui etiam ἁμαρτωλὸς, sive peccator dicitur, historia seu potius excerpta chronographica, cum foliis CCCXXVI constet, suspicor, to-

tam ipsius esse historiam. Mirum! In aliis codicibus describendis tam amplus est. Hic nec initium, nec finem indicavit, ut clarior, tanquam inediti, notitia haberetur.

Cod. CCCCXV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 283, Saec. XV. signatus p. 23. n. 15. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας γραφῆς. κεφ. ᾱ.

Sapientissimi et disertissimi dom. Michaelis Glycae in sacrae scripturae dubia. cap. 1.

Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ συλίτῃ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ σιναΐτῃ, εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα.

Colendissimo monacho et stylitae dom. Ioanni Sinaitae, an condescendendum sit lapsis, et non secundum rationem convenientem increpandi.

Α. Καὶ τοῦτο μετὰ τὸν ἄλλων.

Τ. ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

†. Sunt epistolae LVI. varii argumenti theologici, quorum tituli et initia:

2. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. μαξίμῳ τῷ σμενιώτῃ, ὅτι μὲν γὰρ ὁ πρῶτος.

Ad colendissimum monachum dom. Maximum Smeniotam. fol. 5.

3. Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδὴ τοῦ σωτῆρος. fol. 22.

4. Τῷ τιμιωτάτῳ ᾱ κυρ. ἰωάννῃ τῷ ἀσπιώτῃ. ὁ κύριος ἡμῶν ις̄ χς̄. fol. 24.

Ad colendissimum monachum D. Ioan. Aspiotam.

5. Τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο μαθεῖν. fol. 36.

6. Ἐφ' οἷς ἠπόρησας ὁσιώτατε. fol. 40.

7. Τῷ αὐτῷ. εἰ δέ τις καὶ περὶ. fol. 52.
8. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. ἡσαΐα. πρωτεῖον μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις. fol. 58.
Ad colendissimum monachum D. Esaiam.
9. Τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ. fol. 61.
10. Καὶ τοῦτο τοῦ ηραταίου καὶ ἁγίου. fol. 67.
11. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ κυρ. γρηγορ. τῷ ἀκροπολίτῃ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ τὴν γλῶτ]αν χρυσοῦς fol. 69.
Ad colendissimum mon. D. Gregorium Acropolitam.
12. Ὁ μὲν οὖν χρυσορρήμων, καὶ θεῖος. fol. 74.
13. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ κυρ. ἡσαΐα. Ὅτι μὲν οὖν κατ' εἰκόνα. fol. 77.
Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.
14. Τῷ αὐτῷ. Τοιοῦτον τι πάσχειν. fol. 79.
15. Ἔτι δὲ καὶ προσελεύσεται. fol. 96.
16. Εἰ καὶ τὰ κατὰ τὸ θεῖον. fol. 97.
17. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ κυρῷ ἡσαΐᾳ. Ὅτι μὲν οὖν διορατικός τις. fol. 99.
18. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ καὶ δομεσικῷ κυρῷ ἡσαΐα. Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων. fol. 106.
Ad colendissimum mon. et domesticum dominum Esaiam.
19. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι ἀπελθόντες ἅγιοι. fol. 109.
20. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ κυρῷ ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλείστῳ. περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων. fol. 115.
Ad colendissimum monach. D. Alipium inclusum.
21. Τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ κυρ. ἰωάννῃ τῷ δουκί. fol. 119.
Ad magnificent. magnum Heteriarcham dom. Ioannem Ducam.
22. τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ καὶ δομεσικῷ κυρῷ ἡσαΐᾳ. ὁ μὲν οὖν δι' ἡμᾶς ὁ θεός. fol. 122.
Ad colendissimum monachum et domesticum dom. Esaiam.

23. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ν̄ κυρ. ὀνουφρίῳ. ὁ θεῖος ἀνασάσιος περὶ τούτου. fol. 124.

Ad colendissimum monachum d. Onuphrium.

24. τῷ οἰκειωτάτῳ ἀνθρώπῳ τοῦ πραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυρ. νικηφόρῳ τῷ συναΐτῃ. Εἰ δὲ καὶ παντί.

Ad familiarissimum hominem potentis et sancti nostri domini et Imperat. d. Nicephorum Sinaïtam. fol. 125.

25. Ὅτι μὲν οὖν ὁ ἡμέτερος νοῦς. fol. 128.

26. Ὁ μὲν οὖν θειότατος κύριλλος. fol. 129.

27. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ν̄ κυρ. Μαξίμῳ. τῷ σμενιώτῃ ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος. fol. 131.

Ad colendissimum monach. dom. Maximum Smeniotam.

28. Τῷ αὐτῷ. Ἰδού σοι καὶ περὶ. fol. 152.

29. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ν̄ κυρ. ὀνουφρίῳ. Ὅτι μὲν οὖν ἠγιασμένε. fol. 161.

30. Καὶ λίθος μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται. fol. 164.

31. Ἔσι καὶ λίθος ἀδάμας οὕτω καλούμενος. fol. 165.

32. Ὅρα καὶ ἕτερον τι παράδοξον. fol. 166.

33. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων. fol. 166.

34. Τὸ τοῦ ἐν ἁγίοις θεωδώρου τοῦ σουδίτου τροπαρίον. Πρὸς τὸ ἐυσεβέστερον. fol. 168.

Sancti Theodori Studitae troparium. v. in nota int.

35. Τῷ πανσεβάστῳ σεβάστῳ κυρ. κωνσαντίνῳ τῷ παλεολόγῳ. εἰ δὲ καὶ ἀπαιδεύτους. fol. 169.

Pansebasto dom. Constantino Palaeologo.

36. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι μὲν οὐκ εὐσεβές. fol. 187.

37. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ν̄ κυρ. σεφάνῳ. Ὅτι μὲν οὖν ὁσιώτατε. fol. 211.

Ad colendissimum mon. dom. Stephanum.

38. Τῷ τιμιωτάτω χ̄ν̄ κυρ. ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειστῷ. τὰ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. fol. 214.

Ad colendissimum mon. dom. Alypium inclusum.

39. Ἀνταπολογητικον. τολμῶν ὑπομιμνήσω. f. 218.

40. Τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαυίδ. fol. 229.

41. Τῷ πανσεβάστῳ — κωνσαντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ δὲ καὶ σὺ μετὰ τῶν ἄλλων. fol. 235.

Pansebasto — Constantino Palaeologo.

42. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. ὀνουφρίῳ. ἔοει μὲν ἡμᾶς ἀδελφέ. fol. 235.

Ad colendissimum mon. dom. Onuphrium.

43. Τῷ μεγαλοδοξάτῳ κυρ. ἀνδροπουλῷ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ δὲ καὶ σὺ μετά. fol. 235.

Ad clarissimum dom. Andropulum Palaeologum.

44. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειστῷ. Πολλοὶ μὲν οὖν καὶ πολλάκις. fol. 236.

Ad colendissimum monachum dom. Alypium inclusum.

45. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. μελετίῳ τῷ κριτοπούλῳ, κ̄ῷ ἡμῶν ῑς̄ χ̄ς̄. fol. 241.

Ad colendissimum monachum dom. Miletium Critopulum.

46. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. ἡσαΐᾳ. Καὶ σήμερον ἐρωτηθέντες. fol. 244.

Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.

47. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. νείλῳ. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἔξωθεν. 249.

Ad colendissimum mon. dom. Nilum.

48. Τῷ αὐτῷ. οἱ ἅγιοι διὰ τὴν ἀνάγκην. f. 251.

49. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι μὲν οὖν οὐ χρή. fol. 253.

50. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. ἡσαΐᾳ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς. fol. 256.

Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.

51. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ᾱ̄ κυρ. λεοντίῳ τῷ ἐγκλειστῷ εἰ δέ τις περὶ τοῦ σοφοῦ. fol. 259.

Ad colendissimum mon. d. Leontium inclusum.

52. Τῷ μεγαλοδοξάτῳ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ καὶ σεβασῳ κυρ. ἰωάννῃ τοῦ δουκᾶ. Ὅτι μὲν οὖν ὦ θεία, καὶ ἱερὰ κεφαλή. fol. 263.

Ad clarissimum magnum Hetaeriarcham, et Sebastum D. Ioannem Ducae.

53. Τῷ τιμιωτάτῳ χ̄ῳ κυρ. χαρίτωνι. ὅτι μὲν οὖν εὕρηται χάρτης. fol. 270.

Ad colendissimum mon. dom. Charitonem.

54. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου ἰω̄. τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ, πότερον νόμῳ φύσεως κοινῷ θανάτῳ κεκοίμηται, ἢ οὐ. ὅτι μὲν οὖν οἱ τὰ τῶν ἀποστόλων. f. 277.

Eiusdem de sancto Ioanne theologo et Evangelista, utrum lege naturae communem mortem obierit, vel non.

55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀθλίου ἰουδᾶ τοῦ προδότου. Τὸν μὲν οὖν ἱσορικὸν ἐκεῖνον παπτίαν. fol. 280.

Eiusdem de morte miseri Iudae proditoris.

56. Εἰ καὶ δεδιέναι προσήκει τὸ τοῦ θανάτου.

Est de poenitentia f. 282.

†. Apud Nesselium P. 1. p. 151. statuuntur quoque epistolae LVI. Mirum autem videtur, quod Fabricius vol. X. p. 228. ex illa bibl. Vindobon. non nisi L. memoret, nec reliquas recenseat. Primae tantum duae latine extant in bibl. P. P. Ioan. Theodori Studitae troparia graece edita in menaeis etc. Sermo de S. Ioan. Apostolo nec in Fabriciano vitarum indice occurrit.

Cod. CCCCXVI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura eleganti, cum abbreviationibus anti-

quis, maculatus, in foliis 210, Saec. XII, signatus p. 7. n. 18. sat conservatus et inscriptus:

Τῇ δεσποίνῃ μου αἰδεσιμωτάτῃ, καὶ θεοφιλεστάτῃ διακονίσσῃ Ὀλυμπιάδι. ἰωάννης ἐν χῷ χαίρειν.	Dominae meae venerandissimae et Christi amantissimae Diaconissae Olympiadi in Xō. salutem.

†. Sunt Ioan. Chrysostomi epist. ad Olympiadem Diaconissam, quarum initia:

1. Φέρε δὲ πάλιν ἐπαντλήσω.
2. Ἥρκει μὲν καὶ ἡ πρώτη. f. 14.
3. Καὶ τὰ σώματα τὰ σφοδροῖς. f. 28.
4. Ἐπετάθη τὰ τῆς θλίψεως. f. 50.
5. Ἀπ' αὐτῶν ἀναβὰς τῶν τοῦ. f. 53.
6. Τίφης. οὐκ ἔσησας τρόπαιον. f. 57.
7. Οὐκ ἔμελλον ἄρα οὐδέ. f. 63.
8. Ὅταν ἴδω δήμους ἀνδρῶν. f. 63.
9. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο σοι λελύσθω. f. 64.
10. Ὅσῳ τὰ τῶν πειρασμῶν. f. 64.
11. Την ἀρρωσίαν διαφυγών. f. 65.
12. Μόλις πότε ἀνεπνεύσαμεν. f. 66.
13. Τὰ ἐν καισαρείᾳ διηγεῖται τῇ αὐτῇ.

†. Ἐν ἄλλοις δὲ εὕρομαι οὕτως. ἐπισολὴ ἰῶ. ἐπισκ. κωνσαντ. γραφεῖσα πρὸς ὀλυμπιάδην, ὁπηνίκα διέτριβεν, ἐξορισθεὶς ἐν λουκουσῷ τί θρηνεῖς. τί κόπτεις ἑαυτήν. f. 68. In aliis verò sic reperimus: Epistola Ioan. episc. Constant. scripta ad Olympiadem, quando Cucusi in exilio erat.

14. Συ δὲ προσεδόκησας τοσαύτην. f. 75.
15. Ἀμφοτέρα τῆς ἀφάτου τοῦ θεοῦ. f. 76.
16. Τῆς σοφρόδητος ἕνεκεν τοῦ χειμῶνος. f. 78.
17. Οὐδὲν ξένον, οὐδὲ ἀπεικός. f. 84.

Epistolae XVII etiam occurrunt apud Nesselium p. 171. Omnes verò sunt editae, et eodem quidem ordine. Reiserus inscripsit epist. XVIII.

Et tamen cl. Harlesius hoc non animadvertit. Decima verò octava primum occurrit fol. 94.

φύλ. πς. Fol. 86.

Ἐπιστολὴ πρὸς βρισσῶνα. Epistola ad Brissonem.

A. Ἑβδομήκοντα σχεδὸν ἡμέρας.

T. ἐκείνοις ἐπισεῖλαι παρακλήθητι.

†. In editione inscriptum: Brisoni. Huius epistolae partem refert Nicephorus Callistus lib. XIII. c. 27. Edit. Montfauc. tom. III. p. 729. habet.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Ἀλφείῳ. Alphio.

A. Ὁ θεός σοι τὸν μισθὸν δῶ.

T. ἀεὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀγάπης.

†. Extat in cit. edit. p. 613.

φύλ. πη. Fol. 88.

Κανδιδιανῷ. Candidiano.

A. Πολὺ τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον.

T. μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς.

†. Ext. in edit. cit. p. 616.

φύλ. πϑ. Fol. 89.

Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Elpidio episcopo.

A. Ἡμεῖς οὔτε ὑπερορῶντες.

T. τὰ μέγιστα χαριούμεθα.

†. In cit. edit. p. 676. tom. III.

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Πολυβίῳ. Polybio.

A. Ἄλλος μὲν ἄν τις ἀφόρητον.

T. περισπούδαστον τοῦτο μανθάνειν.

†. In cit. edit. p. 673.

φύλ. ϗα. Fol. 91.

Τοῖς ἐγκεκλεισμένοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις. Inclusis episcopis, presbyteris et diaconis.

A. Μακάριοί σοῦ δεσμωτηρίου.

T. ἐν τοσούτοις διαλάμψασι ἀγῶσιν.

†. In cit. edit. p. 526.

φύλ. ϗγ. Fol. 93.

Πολυβίῳ. Polybio.

A. Τοῦ μὲν ἐδάφους καὶ τῶν τοίχων.

T. σοφίζεσθαι παρουσίας ἡδονήν.

†. In cit. edit. p. 683.

φύλ. ϗγ. Fol. 93.

Θεοδότῳ διακόνῳ. Theodoto diacono.

A. Οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ, ὅτι.

T. ὡς ἄγναμεν αὐτὸν τὰ λυποῦντα.

†. In cit. edit. 679.

φύλ. ϗδ. Fol. 94.

Πρὸς τὸν ἀντιοχέα. Ad Antiochenum episc.

A. Ἔδει μὲν τὴν ὑμετέραν.

T. τοῦ ἀγροῦ τῶν Φίλων ἡμερώτερα.

†. In cit. edit. ad Porphyrium p. 728.

φύλ. ϗδ. Fol. 94.

Ἐπιστολὴ ἰω. ἐπισκόπου πρὸς ὀλυμπιάδην περὶ τῶν σκανδαλισθέντων ἐν τῇ ἐξορίᾳ αὐτοῦ. Epistola Ioan. episc. ad Olympiadem de scandalizatis in ipsius exilio.

A. Γέροντι γενομένῳ ποτὲ τῷ ἀβραάμ.

T. ὧν ἐπιτύχοιμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Cum in elencho ipsius epistolarum hoc initium non occurrat, suspicor, esse alterius episto-

hae partem, ex eo potissimum, quod in margine notetur primum cap. XI. et ultimum cap. XXIV. Cum verò hìc separata apparent, factum, ut Reiserus inscripserit: epist. XVIII. ad Olympiadem, hac scilicet adhuc addita ad praecedentes XVII.

Post finem huius epistolae fol. 126. in ora superiore leguntur versus:

Πᾶς εὐτρεπίζου. πλησίον γὰρ ἡ κρίσις.
Πέρας λόγου. δισσή τις ἄρνησις θεοῦ.
Ἔργῳ, λόγῳ τε. μὴ κλαπῆς περισκόπεις.
Αἰ δίωκε λαθρίοις παλαίσμασι.
Μὴ πῶς δεηθῆς ἐσχάτων καθαρσίων.
Quilibet se paret. Propè est iudicium.
Finis sermonis. duplex Dei negatio,
Opere et verbo. Ne furtum circumspice.
Semper occulta persequere consilia,
Ne ultimis opus sit piaculis.

In margine verò notatur. Epilogus tetrastichon, ut adeo ad priora adhuc pertinere videatur.

Φύλ. ρκε. Fol. 126.

Γνῶμαι γρηγορίου δίστιχοι. εὐεπίης. ἐσθλὸν. ἄθυρμα. νεοῖς. καὶ. χάρις. ἐξοδίη.

Sententiae Gregorii distichis XXXI. constantes et hanc acrostichin referentes.

Α. Γυμνὸς ὅλβου βοιότοιο.
Τ. ἔξοχά σοι μελέτω.

†. Extant tom. 2. opp.

Φύλ. ρκε. Fol. 126.

Ἄλλη δίστιχος εὐεπίη δι' ἰάμβων γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Alia disticha iambica Gregorii theologi.

Α. Ἀρχῆς καλῆ. κάλλιστον.
Τ. ἧς ἄνθος χλοής.

†. In cit. edit. p. 153. gnomae dicuntur distichis iambicis LXX. comprehensae. Hic autem numero LXXVI.

Φύλ. ρλα. Fol. 131.

Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς φθονοῦντας. In seipsum et ad invidentes.

A. Γέρων μέν εἰμι καὶ πανῶν.
T. χείροσι σοβεῖν θέλεις.

†. Acrostichis est haec:

Γρηγορίου ἱερῆος ἀθύρματά τε σύναχαί τε
τερπεσθ' οἵσι Φίλον πήμασιν ἡμετέροις.
Ἔχει τι κομψὸν ἡμῖν ἡ ληρωδία.
ἐκ τῶν ἰάμβων ἄλλο μέτρον τίπτεται.
Ἀκροστίχοις πρόσελθε καὶ γνώσῃ σαφῶς.

In edit. cit. p. 187.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου θεολόγου εἰς τὰ ἔμμετρα. Sancti Gregorii theologi in versus.

A. Πολλοὺς ὁρῶν γραφόντας.
T. χωρὶς κολοιῶν κ' ἀετῶν ὑψώματα.

†. Carmen iambicum vers. CIII. In edit. cit. p. 73.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀπολιναρίου περὶ ἐνανθρωπήσεως. Eiusdem contra Apollinarium de incarnatione.

A. Νοῦν τὸν μέγιστον ἴσμεν.
T. προσκύνει τὴν τριάδα.

†. Sunt versus LXXIV. In edit. cit. p. 247. sunt iambici LXXIX.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἰάμβοι πρὸς μάξιμον. Eiusdem versus iambici ad Maximum.

A. Τί

A. Τί ταῦτα. τολμᾷς καὶ σύ.

T. πλέκοιτ' ἂν εὐφρονῶν μάτην.

†. Sunt versus iambici LXV. In edit. cit. p. 249.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Τοῦ αὐτοῦ. σίχοι. τὲ ἐνό- δια. Eiusdem versus. Enodia.

A. Ἐν σοὶ μὲν ἠρεμοῦμεν.

T. εὐμενῶς τε καὶ ῥᾴσης τυχεῖν.

†. Iter facientis versus iambici XXIII. In edit. Tollii p. 98. itineris italici versus XXIV.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἑαυτόν. Eiusdem ad se ipsum.

A. Ἐξηπάτημαι χρισέ μου.

T. τὸ χρισὸν ἐξανηλώσας μόνῳ.

†. Sunt versus VII. In edit. cit. vers. XII. p. 191.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν ἕτε- ρα. Eiusdem ad se ipsum alia.

A. Οἴμοι, πέπμηκα χρισέ.

T. τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.

†. Sunt versus iambici XXI. In edit. cit. vers. XIII. p. 191.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀφί- λους. Eiusdem ad non amicos.

A. Οἱ σύνθυται. τέθνηκα τῷ φθόνῳ.

T. τῇ μήχης μεταίχμιον.

†. Est heptastichon iambicum in cit. edit. p. 251.

Ἄλλα. Alia.

A Δεινὸν το πάσχειν. ἄν δὲ.

T. πῶς φύγῃ κακῶν φοράν.

†. Est pentastichon iambicum in cit. edit. p. 182.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπομονήν. Eiusdem in patientiam.

A. Ὅτ' ἂν τιν' εὕρῃς εὐπαθοῦντα.

T. Ταῦτα πειθέτω νικηφόρος.

†. Sunt versus IX. In cit. edit. heptastichon p. 181. In anecdotis Muratorii p. 172. vers. IX.

Φύλ. ρλθ. Fol. 159.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς πενίαν φιλόσοφον. Eiusdem in paupertatem philosophicam.

A. Χαίρεις τρυφῶν σὺ τῇ νόσῳ

T. ἀσθενεστέρου δέ γε.

†. Sunt versus VIII. in edit. cit. p. 191.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς παρθένον. Eiusdem in virginem.

A. Ἅγνευε πᾶσι παρθένε.

T. ὡς διπλῆν ἔξω βάλῃ.

†. Sunt versus XVII. In edit. cit. vers. XVI. p. 182.

Ἄλλα. Alia.

A. Καλὸν γάμῳ δεδέσθαι.

T. παρθένε. πίθου θεῷ.

†. Sunt versus iambici LXV. In cit. edit. p. 175. de pudicitia.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐξ ἑνὸς ἐλεγείου, καὶ τριῶν ἰάμβων. Eiusdem ad animum suum ex uno elegiaco et tribus iambicis.

A. Ἔργον ἔχεις ψυχή, καὶ μέγα

T. μή τι πάθῃς καμάτῳ.

†. Sunt versus XVII. in edit. cit. p. 176. Pentametri IV, interiectis senariis XII.

Φύλ. ρμα. Fol. 141.

Τοῦ αὐτοῦ ἱκετηρία εἰς χριστόν. Eiusdem supplicatio ad Christum.

A. Μή σου λαθοίμην. μηδέ μου.
T. λόγοις τε καὶ νοήμασιν.

†. Est heptastichon iambicum in edit. cit. p. 176.

Ἄλλα. Alia.

A. Οἴ μοι προσῆλθε χ̄ε μου.
T. μηδὲν ἐξ ξύλου.

†. Est heptastichon iambicum in cit. edit. Octastichon p. 176.

Τοῦ αὐτοῦ δέησις πρὸς θεόν. Eiusdem oratio ad Deum.

A. ἐπισάτα κλύδων με δεινός.

†. Est tantum tristichon. In edit. cit. decastichon iambicum ad Christum p. 176.

Ἄλλα. Alia.

A. Τολμῶ φράσαι τι χ̄ε.
T. τοῖς κακοῖς βαρούμενος.

†. Est heptastichon. In edit. cit. ad priora pertinet.

Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ ἑωθινή. Eiusdem oratio matutina.

A. Ὄρθρος δίδωμι τῷ θεῷ.
T. χ̄ε μου σὺ δ' εὐόδου.

†. Est heptastichon iambicum in edit. p. 176.

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος ἑσπερινός. Eiusdem hymnus vespertinus.

A. Ἐψυσάμην σε τὴν ἀληθ'.
T. χ̄ε καὶ πάλιν φανείς.

†. Est hectastichon. In edit. cit. heptastichon lamentat. ad Christum. p. 176.

Ἄλλη δέησις πρὸς θεὸν τῇ ἑπαύριον. Alia ad Deum precatio matutina.

A. Ἐζημίωμαι χε τὴν χθές.
T. καὶ ϛήσεις βλάβην.

†. Sunt versus IX. In edit. cit. tristichon est; et apud Hoeschelium duobus versibus auctum.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρόν. Eiusdem in malum.

A. Πάλιν προσῆλθεν ὁ δράκων.
T. ὦ κάκιϛε προσβολῆς.

†. In edit. cit. tristichon ad Christum p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς ὦ κάκιϛε.
T. καὶ τρέμει Φόβῳ κράτος.

†. Sunt versus XIV. In edit. cit. heptastichon in diabolum p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Ποῖ θυμὲ βαίνεις. ϛῆθι.
T. τοῖς ὀλεθρίοις λάβῃ.

†. Est heptastichon iambicum. In edit. cit. ad animum suum, et legitur: πῆ. p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Εἴ μοι πονήρως εἶχε.
T. πλὴν σοῦ κύριε.

†. Est heptasticon iambicum. In edit. cit. threnus. p. 177.

Φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Ἄλλα. Alia.

A. Κενὸν κενὸν τί τοῦτο.
T. χεῖρον ἐργαϛήριον.

†. Est heptastichon iambicum. In edit. cit. p. 177. Καινὸν, καινὸν.

Ἄλλα. Alia.

A. Εἰκὼν κενοῦται τίς.
T. εἰπὼν ἄφθαρτος μένοι.

†. Octastichon iambicum ad Christum in edit. cit. p. 177. In codice autem separantur tit. Ἄλλα. ita, ut duo sint tetrasticha.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἀπελθ', ἄπελθε, δυσμενῆ.

T. *καὶ φίλους λιτείζομαι.*

†. Est heptastichon iambicum in edit. cit. ad diabolum. p. 178.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἦλθες μὲν, ἦλθες ὦ κακὶς'

T. *ἡ χάρις παρασάτην.*

Ἄλλα. Alia.

A. *Πόσον πιέζεις δή με.*

T. *τὸν δὲ νοῦν οὐ πείσομαι.*

†. Haec duo heptasticha in edit. cit. unita sunt ad diabolum. p. 178.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν νόσον. Eiusdem ad morbum.

A. *Οἴμοι ξενοῦμαι τῷ βίῳ.*

T. *καὶ τὸ πῦρ μένει.*

Ἄλλα. Alia.

A. *Οἴμοι ξενοῦμαι τῷ βίῳ.*

T. *πρὶν λάβῃ με χείρονα.*

†. Sunt threni duo in heptastichis iambicis ad Christum in edit. cit.

Φύλ. ρμδ. Fol. 144.

Ἄλλα. Alia.

A. *Νοσῶ, νοσῶ μὲν, καὶ.*

T. *καὶ τὸ δοῦλον ἄρτιον.*

†. Est dodecastichon. In edit. cit. p. 178. precatio aegroti.

Ἄλλα. Alia.

A. *Πῆξον με χ̄ε, ὡς ἐλύθην.*

T. *προύδωκα βαλοίμην ἔτι.*

†. Est heptastichon, ut in cod. Caes. Lambecii lib. IV. p. 9. ubi ait, carmen perperam in duo divisum esse in edit. Paris. p. 180.

Ἄλλα. Alia.

A. Τολμῶ τιλέξαι, ὦ μάκαρ.

T. κακῶν τε καὶ καθαρσίων.

†. In edit. cit. p. 181. unitum est hoc heptastichon cum precatione ad Christum. τέθνηκα τῶδε.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἦν, ἦν, ὅτ' ἤνθουν.

T. σὰρξ δέ μοι τεθνηκέτω.

†. Sunt versus LIII. Post versus XII. initium est: ἐξηπόρημαι. quod in elencho Fabriciano occurrit. Notatur autem tristichon. Vocantur omnia tristicha XV.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπαλλαγήν. Eiusdem in vitae exitum.

A. Παρῆλθον ἄνθη. Καιρός.

T. σῇ ποδηγίᾳ μάκαρ.

†. Est dodecastichon iambicum. In edit. Paris. ἔξοδον, non ἀπαλλάᾳ ἠν legitur, quamvis idem significet. In codice Vindob. etiam legitur ἀπαλλαγὴν. v. Lambec. lib. IV. p. 11.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Ἄλλα. Alia.

A. Τέθνηκα τῷ δε τῷ.

T. ὄψομαι τὸν δεσπότην.

†. Est heptastichon. In edit. cit. precatio ad Christum vers. XV. inscribitur. Reliqui supra occurrunt ab his separati.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀναχώρησιν. Eiusdem in suum secessum a mundo.

A. Ἄλλοι μὲν εὐπλοοῦσι.
T. μὴ τυχόντ' ἀμφοῖν φίλοιν.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. dicuntur vers. XXII.

Ἄλλα. Alia.
A. Κόσμον πόριζε τῷ παρόντι.
T. σπεύδωμεν ἐπτερωμένοι.

†. Est heptastichon. In edit. p. 180.

Ἄλλα. Alia.
A. Σκεύαζε σεαυτὸν, ὡς τάχος.
T. καὶ κακῶν τῶν ἐντάδε.

†. Est tetrastichon. In edit. p. 252.

Ἄλλα. Alia.
A. Ἐγὼ τραπέζης μυσικῆς.
T. καὶ τρέμοιτε λαῶν ποιμένες.

†. Est heptastichon. In edit. cit. decastichon et pars carminis. Ἄλλοι μὲν εὐπλόουσι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς σιγάντιον ἐρημίτην. Eiusdem in Sigantium eremitam.
A. Χαίρων μὲν ἦλθον.
T. τῶν θεοῦ νοημάτων.

†. Est enneastichon. In cit. edit. p. 180.

φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ θαύματα ἠλιοῦ τοῦ προφήτου καὶ ἐλισσαίου. Eiusdem in miracula Eliae prophetae et Elissaei.
A. Τοσαῦτα θαυμαθ' ἡλίου.
T. συντεθέντων ὀσέων.

†. Sunt versus XIV. in Eliam, et XVI. in Elissaeum. In edit. cit. p. 204. numerantur versus XVII. de Eliae miraculis. In Elissaeum inc. ἰορδάνην διῆλθε. Quod in elencho Fabriciano non occurrit.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸ μαρτύριον ἠλιοῦ, τὸ καλούμενον χηρεῖον.

Eiusdem epigramma in templum Eliae dictum χηρεῖον.

A. Αὕτη ξεν' ἐς ἄρεπτα.

T. ὠδίνων δίχα.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. p. 195. carmen iambicum IV.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτίμησις κατὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς.

Eiusdem increpatio ad brutam animae partem.

A. ἔμποῦσα μαινὰς ὦ.

T. καὶ σὲ τὴν εὐδαίμονα.

†. Sunt versus XXXIX. In edit. cit. p. 196.

φύλ. ρμη. Fol. 148.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς φθανοῦντας.

Eiusdem ad invidos.

A. Δίκη. δικασαί.

T. οὔ τις ἐκβάλλει φθόνος.

†. Sunt versus XXXIII. In editione totidem p. 87.

φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Ἄλλα.

Alia.

A. Ἐξ οὗ θεῷ προσῆλθον.

T. χ̄ε̄ σῆς τῆς ἀφθόνου.

†. Est dodecastichon. In edit. Hoeschelii p. 87.

Ἄλλα.

Alia.

A. Τριὰς σάου με.

T. καὶ τῶν χάρις.

†. Est dodecastichon. In editione Tollii p. 84.

φύλ. ρν. Fol. 150.

Ἄλλα.

Alia.

A. Ποθῶ, ποθῶ σε.

T. τὸ σὸν τριάς.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 90.

Ἄλλα. Alia.

A. Σιὼν ὁδοὶ πενθοῦσι.

T. εἴξαιεν πάλαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 90.

Ἄλλα. Alia.

A. Φθεγγοισθ' ἅπαντες.

T. Τί χρὴ δρᾶσαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii. p. 84.

Ἄλλα. Alia.

A. Οὐ μ' οὐδ' ἁμαρτάς.

T. γρηγόριος πορρωτάτω.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 86. Ex Kollarii nota ad Lambec. lib. IV. p. 8. videntur tres sequentes versus illius codicis adhuc ad hoc pertinere, licet hîc expressè separentur.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Ἄλλα. Alia.

A. Τριὰς λάλοιτο. καί.

T. οὐ παύσομαι.

†. Hi tres versus in indice Fabriciano non apparent. Videntur autem esse in edit. Tollii p. 104.

Ἄλλα. Alia.

A. Μετῆλθον, ἦλθον, ἔρχομαι.

T. ἀλλ' οἴχομαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 88.

Ἄλλα. Alia.

A. Τείχη πυλῶνας.

T. βλάπτει φρένας.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 88.

Αλλα. Alia.

A. Δὶς οἶδα τοῦτο.

T. τόσοις ἐλαύνομαι.

†. Est dodecastichon. In edit. Tollii p. 92. latine solum in edit. opp. p. 197.

Ἄλλα. Alia.

A. Τίς ἡ τυραννίς.

T. ἡδίκημαι χ̄ε̄ μου.

†. Est dodecastichon. In edit. opp. p. 195. ad Christum carmen iambicum V.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Ἄλλα. Alia.

A. Πέπονθα δεινὰ πλεῖσα.

T. οἶδα τὴν μοχθηρίαν.

†. Est pentastichon. In edit. p. 178. et 195.

Ἄλλα. Alia.

A. Φίλοι πολῖται.

T. οὐ λήσεσθε με.

†. Est tristichon in edit. cit. p. 178.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κόσμον διαλογητικός. Eiusdem ad mundum dialogeticus.

A. Δικάζομαί σοι κόσμε.

T. οὕτως ἔχει.

†. Est dodecastichon dialogi cum mundo. In edit. cit. p. 179.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπομονήν. Eiusdem in patientiam.

A. Ἐπεί με βάλλεις.

T. τὸ σκότος πόσον.

†. Est dodecastichon in edit. cit. p. 180.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τυμβωρύχων. Eiusdem in sepulchrorum effosores.

A. Ἐπεί σε κευθμῶν.

T. δεδοίκαμεν.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. carmina XVI. p. 202.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ἄλλα. Alia.

A. Τὸν τυμβοφόντην.

T. ἀράσας χάριν.

†. Est octastichon. Tum sequuntur carmina adhuc plura distincta:

Τίς οὗτος, ὃς σκαπτῆρα. Pentastichon.

Φρὺξ ἦν ὁ μίδας, ὡς δ' ἅπαντα. Pentastichon.

Κανταῦθα χείρας ὦ κακοί. Tetrastichon.

Ὁ τύμβος οὐκ ἔγχρυσος. Tristichon.

Ἐξηπάτημαι τὸν τάφον. Tetrastichon.

Ὄρυσσ', ὄρυσσε τύμβον. Tetrastichon.

Πέπονθε δεινὸν τύμβος. Tetrastichon.

Ὅλοιτ', ὅλοιτο χρυσός. Similiter.

Ὡς ἀσβόλη σοι χρυσός. Tristichon.

Σκόπει τιν ἠδικήσας. Tetrastichon.

Σκείρων τίς οὗτος, ἢ. Tetrastichon.

Νεκροὶ βοηθεῖτ', ἀλλά. Tetrastichon.

Δίκη, δικασαὶ καὶ νόμοι. Tetrastichon.

Καρποὺς ἄρουρα. χρυσὸν. Similiter.

In indice Fabriciano haec initia non occurrunt, excepto δίκη, δικασαί, quae tamen alia sunt.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας. Eiusdem de providentia.

A. Ἔρροιεν αἱ τὸ θεῖον.

T. δέξιον τέλος.

†. Sunt versus CXVI. In edit. cit. p. 188.

Φύλ. ρνς. Fol. 159.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐγενῆ, δύστροπον δὲ ὄντα. Eiusdem in nobilem, male verò moratum.

A. Εἶ σοι πίθηκον.

T. χρηστὸν φέρειν.

†. Sunt versus XXXIV. In edit. cit. p. 251.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Eiusdem in animam suam.

A. Τί σοι θέλεις γενέσθαι.

T. σὺν κακῶν μεγίστῳ.

†. Sunt versus CLXXIX. In edit. cit. p. 182. CLXXXI.

Φύλ. ρξα. Fol. 168.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρόν. Eiusdem in malum.

A. Ἅρπασον, ἅρπασον.

T. πάντ' ἐλαύνων.

†. Sunt versus VI. In edit. Tollii p. 100. in diabolum.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος διὰ λυρικῶν μέτρων. Eiusdem hymnus in lyricis versibus.

A. Σὲ τὸν ἄφθιτον.

T. αἰῶνος ἀμέτρου.

†. Sunt versus LI. In edit. cit. p. 185. hymnus ad Christum versibus anacreonticis.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἁγνείας. Eiusdem de castitate.

A. Ἀρετὴ πᾶσα δικαίοις.

T. ἵνα μειζόνων τύχοιτε.

†. Est decastichon anacreonticum. In edit. cit. p. 252.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτύμβια εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἀρχιεπ. καισ. καππαδ. Eiusdem epitaphia in Basilium M. archiep. Caes. Cappad.

A. Σῶμα δίχα ψυχῆς.

T. τὴν δὲ δύο δέκα.

†. Sunt epitaphia XII distincta, ut in codice Lambec. VIII. p. 366. sed sine commentario.

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι παχυμερεῖς. Eiusdem definitiones rudiores.

A. *Θεὸς μέν ἐστι οὐσία.*

T. *ἐκτύπως ὁρίσματα.*

†. In edit. cit. p. 198.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος ἑσπερινός. ἰμιαμβοί. Eiusdem hymnus vespertinus. Hemiiambi.

A. *Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμαι.*

T. *εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.*

†. In edit. Tollii p. 90. gr. et lat.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Στίχοι ἡρωικοὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου. Versus heroici Basilii M.

A. *Ἦν ὅτε χ̄ς ἴαυεν.*

T. *θεοῦ φύσιν οἱ παρεόντες.*

†. Est heptastichon. In edit. cit. p. 178. de Christo tempestatem componente hektastichon.

Στίχοι ἀνακρεόντειοι. ἐπιτύμβια. Versus anacreontici. Epitaphia.

A. *Ἄπορον βίου τὸ τέρμα.*

T. *καλάμης γὰρ ἔσχον ἔργα.*

†. Sunt versus XXIV. In edit. cit. p. 179. anacreontici L. Pauli cuiusdam epitaphium.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μάταιον βίον, καὶ κατὰ ὑπερηφάνων. Eiusdem in vanam vitam et contra superbos.

A. *Ἄνδρες ἐγερσιγέλωτες.*

T. *ἔσβεσε λύπην.*

†. Sunt versus LVII. In indice Fabriciano non notantur, fors in prioribus contenti, aut Georgii Pisidae sunt, cuius similis titulus habetur.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Ετεροι εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ἰαμβικοί.

Alii in idem argumentum iambici.

A. Ὁ χοῦς, ὁ πηλός.

T. δακρύει βίον.

†. Sunt versus XVI. in edit. cit. p. 179.

Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ πισίδους προοίμιον τῆς ἑξαημέρου διὰ ἰαμβικῶν στίχων.

Georgii Pisidae diaconi magnae Dei ecclesiae prooemium hexaëmeri versibus iambicis.

A. Ὦ παντὸς ἔργου

T. καὶ συγγράφει.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ αὐτοῦ ἡ ἑξαήμερος διὰ στίχων.

Eiusdem hexaëmeron in versibus.

A. Ὁ τὴν ἀνεξερεύνητον.

T. καὶ σοφὴ παντουργία.

†. Est Georgii Pisidae A. C. 630. clari poëma de sex dierum opificio mundi. Occurrit adhuc in codd. 189 et 201. Extat verò gr. et lat. inter veteres poëtas Lectii tom. 2. p. 241.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Ἰγνατίου τοῦ εὐλαβεστάτου σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παραίνεσις νέοις κατὰ στοιχεῖον.

Ignatii piissimi vasorum custodis magnae ecclesiae paraenesis ad iuvenes ordine alphabetico.

A. Ἄκουσον ὦ παῖ.

T. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ....

†. Non integrum esse carmen, iam ex fine constat. Integrum edidit primùm graece Bandinius vol. I. p. 516. Ter ibi carmen hoc morale occurrit, nec tamen lectiones trium variantes notavit. In

codice Bavarico haec discrepant. v. 3. *αὐτὴν*. *σῆς* v. 16. *πραὺς*. v. 13. *νόμους*. v. 20. *τουτών*.

Claruit autem Ignatius Saec. IX. Quid sit Sceuphylan, v. Meursium in glossario p. 638.

Φύλ. σϑ. Fol. 209.

Διαίρεσις τῶν τῆς ἡλικίας ὀνομάτων. Discretio nominum aetatis.

A. *Ἀπὸ τῆς γενήσεως.*

T. *καὶ ὁ γέρων.*

Διάλογος τῶν ἁγίων βασιλείου καὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Dialogus sanctorum Basilii et Gregorii Theologi.

A. *Τί ἐσιν ἀρχή.*

T. *καὶ τύχοις σωτηρίας.*

†. Folium antepenultimum deberet esse ultimum, cum dialogi adhuc partem contineat. Caveus tom. I. hist. liter. p. 242. hunc dialogum editum in bibl. PP. tom. 4. p. 1093. inter supposititia refert. Apud Pasinum p. 382. idem occurrit et dicitur, esse de invisibili Dei essentia.

Cod. CCCCXVII.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus, aere munitus et clausus, in folio, literis minutis et nitidis, mutilus, Saec. XV, in foliis 198, cum marginalibus, signatus p. 70. n. 19. optime conservatus et inscriptus:

Σιμπλικίου ἐξήγησις εἰς τὸ περὶ ψυχῆς ἀριστοτέλους. Simplicii expositio in Aristotelem de anima.

A. *Καὶ τούτων νοητῶν θεωρητικῶν*

T. *τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα, τέλος.*

†. In ora superiore notatum: *λείπει μόνη ἡ ἀρχὴ τῶν προοιμιακῶν τῆς ἐξηγήσεως.* Deest tantum initium prooemii expositionis. Prooemium verò desi-

nit in haec: ἤδη δὲ τῶν ῥητῶν ἐχόμεθα. — Incipit tum cap. 2. τὸ προοίμιον, τὸν σκόπον τε ἅμα τῆς προκειμένης πραγματείας κ. τ. λ.

Primus liber desinit: καὶ αὐτοτελές ἐσι εἶδος ψυχικόν. Τέλος τοῦ α̅ περὶ ἀριστοτέλους ψυχῆς.

Secundus liber incipit: ἐν τῷ πρώτῳ ἱσορήσας, et des. ποιῆτε καὶ πάσχῃ ζῶα.

Tertius liber incipit: τί μὲν καὶ ποῖος ὁ χωρισός, et des. τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα. τέλος. Liber hic tertius latinas explicationes marginales adhuc continet, et lacunulis scatet plurimis. Apud Bandinium tom. III. p. 278. idem commentarius occurrit, eodem initio et fine mutilo, ut ipse notat. Videtur igitur praesens codex ex illo descriptus. Prodiit Venet. 1525. f.

Simplicius Cilix saeculo post Christum sexto floruit.

De Matthaei p. 24. hanc notam habet: σιμπλίκιος καὶ εὐλάλιος Φρύγες, μαθηταὶ δαμασκίου. Καίτοι αὐτὸς σιμπλίκιος διδάσκαλον καὶ καθηγεμόνα ἑαυτοῦ ὀνομάζει τὸν ἀμμώνιον ἐν τῷ α̅ τῆς φυσικῆς. τὸ δὲ μαθητεῦσαι αὐτὸν τῷ δαμασκίῳ, εὕρεται ἐν λεξικῷ. δύναται δὲ ἴσως καὶ ἀμφότερα εἶναι, καὶ μαθητεῦσαι ἀμφοτέροις, ὡς ἐν τοῖς αὐτοῖς οὖσι χρόνοις.

Simplicius et Eulalius Phryges, discipuli Damascii. Iam verò ipse Simplicius magistrum et praeceptorem suum vocat Ammonium primo physicae libro. Fuisse autem Damascii discipulum, invenitur in lexico. Fors utrumque dici potest, et utriusque discipulus, ipsis coaetaneis.

Φύλ. ρϟε. Fol. 195.

Ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἐν ᾧ περὶ ψυχῆς. β. περὶ νοῦ κατ' ἀριστοτέλην.

Alexandri Aphrodisiensis, in quo de anima. 2. de mente s. A.

A. Νοῦς

A. Νοῦς ἐσι κατ' ἀριστοτέλην τριτος.
T. οὕτω γὰρ ἐγένετο καὶ ἐν ἡμῖν.

†. Est breve apospasmation huius medici et philosophi, qui Saec. III. claruit. Apud de Matthaei in catalogo Mosquensi legitur Graeci nota de ipsius patria et aetate p. 23.

Ἀλέξανδρος ἀφροδισιεὺς, μαθητὴς σωσιγένους, ἐπὶ ἀντωνίνου καὶ σεβήρου. Alexander Aphrodisiensis, discipulus Sosigenis, tempore Antonini et Severi.

Fabricius tom. III. p. 235. edit. Harles. ait, huius commentarium in animam sec. Aristotelem periisse, et p. 236. ait, in ipsius libris ἀποριῶν καὶ λύσεων quaedam loca de anima illustrari. Cl. Harlesius demum in nota addit, editioni Paris. 1528. f. Themistii esse additum Alexandrum Aphrodiseum de anima ex H. Donati versione.

Cod. CCCCXVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu Andreae Darmarii exaratus, Saec. XVI, in foliis III, signatus p. 75. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἀριστείδου τοῦ κοιντιλιανοῦ περὶ μουσικῆς. Aristidis Quintiliani de musica.

A. Ἀεὶ μὲν ἐμοὶ θαυμάζειν ἔπεισι.
T. μιᾶ καταθέσθαι πραγματείᾳ.

Πόνος ἀνδρέου δαρμαρίου ἔτει ἀπὸ χῡ ἀφξδ ὀκτωβ ϛ. εἵληφε τέρμα.

Labori Andreae Darmarii A. C. 1564. 6 Octob. finem cepit.

†. Occurrit adhuc in codd. 104. 215.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Γεωμετρία. Geometria.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυροῦ ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς. Sapientissimi chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.

A. *Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν*

T. *ἤγουν μοδίου τετάρτου ὀγδόου.*

†. Occurrit adhuc in codd. 269. 300. ubi ex Herone et aliis esse intelligitur. Hìc verò marginales auctorum citationes non habentur. Pertinet adhuc ad inedita.

Cod. CCCCXIX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, initialibus et numeris miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 157. Saec. XIV, signatus p. 75. n. 5. probe conservatus et inscriptus:

Νεμεσίου ἐπισκόπου ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης. Nemesii episc. Emeseni de natura hominis liber summarius.

A. *Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς.*

T. *τὰ αὐτὰ παρὰ φύσιν.*

†. Desinit in cap. XLI. usus praestanti hoc codice de Matthaei gr. et lat. cum notis et lectionibus variantibus edidit Halae 1803. 8. Occurrit adhuc in codd. 29. 100. qui etiam ad priorem editionem adhibiti fuere.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Πρόκλου διαδόχου λυκίου στοιχείωσις φυσική. ὅροι τοῦ πρώτου. Procli Diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν.
T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Sunt libri duo de motu, collecti ex tertio Aristotelis physicorum libro. Dividuntur in capita, quorum liber I. cap. XXXI. lib. II. cap. XXI. continet. Prodiere gr. et lat. Occurrunt adhuc in cod. 151. et apud Bandinium tom. 2. p. 645. In bibl. Mosquensi apud de Matthaei p. 204. n. 34. Auctoris patria et aetas habetur ibi in nota p. 24. Πρόκλος ἐκ λυκίας, διδάσκαλος ἀμμωνίου τοῦ ἑρμείου.

Proclus ex Lycia, magister Ammonii Hermiae.

φύλ. νη. Fol. 58.

Κλαυδίου πτολεμαίου τετράβιβλος. Προοίμιον. — Claudii Ptolemaei quadripartitum. Prooemium.

A. Τῶν τὸ δ' ἀστρονομίας προγνωστικόν.
T. ἐπισκέψεως τοσοῦτος ἄν τις εἴη.

†. Sunt libri IV, quorum primo praemittitur index capitum, qui in reliquis deest, editi gr. et lat. In hoc codice etiam scholia marginalia habentur in librum I, nec illum integrum. Incipiunt:

Αἰγυπτίου ἀνωνύμου σχόλια.

Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀστρολογίαν μὴ οἰομένους εἶναι τέχνην. Des. καὶ παρατηρήσει ἀποτελεσματικῇ.

Auctor huius expositionis Proclus haberi consuevit, teste Morellio bibl. gr. p. 194.

Integra anonymi occurrit in cod. 59. bibl. Monac. et est edita nomine Demophili Basil. 1559. f.

In fine nomen possessoris sic scriptum legitur: νικολαῶς παρπατζας ὑχε τούτον τὸ βηβηλυῶ.

Nicolaus Parpatza hunc librum habuit.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Κλαυδίου πτολεμαίου κεφάλαια ἀποτελεσμάτων τὰ ἐπονομαζόμενα καρπός.

Claudii Ptolemaei capita apotelesmatica, vocata fructus.

Α. Προεκθέμενοι, ὦ σύρε, τὰς ἐνεργείας.

Τ. ἐγχώριος ἔσαι ὁ ἐχθρός.

†. Est cl. Ptolemaei centiloquium, seu liber centum aphorismorum ad Syrum fratrem editus graecè Norimbergae. 1535. 4. ubi perperam legitur ἐναργεῖς. In manuscriptis enim plurimis ἐνεργείας legitur. Huic subiicitur epigramma εἰς τὴν τετράβιβλον seu quadripartitum:

Γαίης ἐν νώτοισι ὀχούμενος, ὦ πτολεμαῖε,
οὐκ ἀστρῶν δὴ μούνων ἀεὶ δίνητον ἀνάγκην
ἀλλὰ καὶ αὐτά περ ὅτ]ι τελεῖ σημήϊα φαίνεις
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδησιν ἐδέσμου
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλυο ἰλυοέσσης.
καὶ βροτέης φύσεως δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν
οὐδὲ πόλοιοφορὰν σὺ διέγνως ἀσατέουσαν
τὸν νεαδὴ χρειὼ καλέειν σε τιν' οὐρανιώνων.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσι χαμερπέσι συμβιοτεύσας,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι καθῆρας
καὶ τελέσει προέειπας ἐσύτερον τέρμα λαχούσας.

In terrae dorsis vectus magne ô Ptolemaee,
Non tantum astrorum semper versatile fatum,
Ipsa adeo verum quotquot sunt, signa videris
Aethereamque animam ferre, haud telluris aratae.
Humanae quamvis naturae carcere clausus,
Haud fugienda fugis tenebrosae vincula carnis.
Et licet mortalis naturae legibus insis,
Instabilemque poli non sit tibi noscere motum,
Coelicolae meritò communi nomine gaudes.
Humanae quamvis adsint commercia vitae,

Morbosae tibi debentur purgamina mentis,
Certaque posterius facti praedictio finis.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Sine tit. A. *Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκρατικῆς θεωρίας.*

†. Ex solo initio iam colligitur, esse Porphyrii isagogen in apotelesmaticam Ptolemaei, quae prodiit cum Demophilo Basil. 1559. f. nullo licet titulo praefixo. Porphyrii patria et aetas ex graeca nota habetur etiam apud Matthaei p 25.

Πορφύριος, ἐπὶ αὐρηλίου, διδάσκαλος ἰαμβλίχου, τύριος τὸ γένος.

Porphyrius sub Aurelio, magister Iamblichi, Tyrius genere.

Occurrit adhuc in cod. 59. tit. *πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν πτολεμαίου. προοίμιον.* In aliis verò codicibus Antiocho tribuitur.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Ὡραπόλλωνος νειλώου ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον. πῶς αἰῶνας σημαίνουσιν.

Horapollinis Niloi hieroglyphica, quae ipse quidem aegyptiaca lingua edidit, Philippus verò in graecam linguam transtulit. Quomodo *αἰῶνας* significant.

A. *Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελήνην γράφουσι.*
T. *αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ ητίσματα.*

†. Constat lib. II. quorum secundum inscribitur: *ὥρου ἀπόλλωνος νειλώου τῆς τῶν παρ' αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἑρμηνείας βιβλίον δεύτερον. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας.* Hori Apollinis Niloi hieroglyphicarum apud Aegyptios literarum expositionis liber secundus. Quis verò Philippus ille interpres fuerit, non satis liquet. Utitur autem vo-

cibus graeco-barbaris, quo minus sit valde antiquus. Horapollo, Isidis filius, Homero antiquior dicitur. Prodiere primùm graece Venet. 1505. f. Tum saepius graece et latine. Edidit etiam D. Hoeschel ex hoc codice A. 1605. Occurrit adhuc MSC^{m} apud Bandinium, tom. 2. p. 445.

Φύλ. ρκϑ. Fol. 129.

Θέωνος ἀλεξανδρέως προοίμιον. Theonis Alexandrini prooemium.

A. *Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὁρίσασιν.*

T. *εἰς ἡμᾶς ἐληλυθέναι.*

†. Ex hoc prooemio constat, esse commentarium in Ptolemaei canones expeditos. Sequitur cap. 1. *περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῶν ἐπισήμων πόλεων κανονίου. πρὸ τῆς πραγματείας.*

Totum opus consistit in lib. V, ut ex his prooemii verbis liquet: *πεποιήμεθα τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν πέντε βιβλίοις.* — Quilibet liber in sua capita divisus est. Liber primus huius codicis iam desinit in capite *περὶ μεσουρανήσεως.* Desunt adeoque cap. IX. —

Liber II^{us} incipit in capite: *περὶ συνόδων, καὶ πανσελήνων. ἐφεξῆς δὲ καί,* et desinit in his: *τὴν τότε κατὰ μῆκος ὡραίαν πάροδον.* Desunt adeoque tria prima capita.

Lib. III^{us} incipit: *Πόνημα εἰς τοὺς προχείρους κανόνας πτολεμαίου τόμος γ̄. Διεξελθόντες ἐν τῷ δευτέρῳ,* et desinit: *ἤτοι τῶν ἀνέμων καταλαμβάνονται.* Liber tertius adeoque integer est. Lib. IV^{us} *τόμος τέταρτος περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων πραγματείας. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου τρισὶ τόμοις τέκνον ἐπιφάνιε.* — et desinit in capite: *περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ ἑρμοῦ τοῦ ἀστέρος σελιδίου,*

καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. ἵνα δὲ. Ultima verba sunt: καὶ κατὰ τὴν τῆς Φιλίππου βασιλείας τὸ ἀπόγιον τοῦ ἐκκέντρου.

Hinc mutilus quartus est.

Lib V^us^ omnino deest in hoc codice. Ex his datis iam intelligitur, duo Theonis syntagmata extare in Ptolemaei canones expeditos. Hoc dicitur prius, ineditum et Fabricio incognitum.

Posterius occurrit in cod. 105. et cuius fragmenta extant.

Prius etiam occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 22. ubi libros IV cum ipsorum capitibus recenset.

Reiserus p. 76. novum tractatum addit: περὶ συνόδων καὶ παυσελήνων, non animadvertens, esse caput libri II^i^ Theonis in Ptolemaei canones expeditos.

Cod. CCCCXX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, initio et in fine manu alia suppletus, cum abbreviationibus antiquis, in foliis 336, Saec. XIII, ad margines valde corrosus, initio et fine mutilus, signatus p. 33. n. 6. et inscriptus:

Ἐξήγησις εἰς τὴν ἱερὰν καὶ θείαν κλίμακα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, καὶ καθηγουμένου ὄρους σινᾶ, τοῦ λεγομένου σχολαστικοῦ πονηθεῖσα τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ κρήτης κυρῷ ἠλίᾳ.

Expositio in sacram et divinam scalam sancti Ioannis et Abbatis montis Sina, dicti scholastici, elaborata a sacerrimo metropol. Cret. D. Elia.

†. Hic quidem titulus non est praemissus, initio, ut dixi, desiderato. Sumpsi autem ex fine totius operis. Parum initii deest. Prima enim, quae

occurrit, textus sectio est: Πρὸ πάντων τοῦτο ζητήσουσι, καὶ ποιήσουσιν οἱ χῶ γνησίως δουλεῦσαι βουλόμενοι κ. τ. λ. Cuius expositio est: οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν, ὥσπερ Φύλλα κ. τ. λ. Et est in primum scalae gradum. Sequitur secundus gradus seu sermo.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας. Μετὰ τὴν τῆς.
3. Περὶ ξενιτείας. Ξενιτεία ἐστι καταλειψις.
4. Περὶ ἐνυπνίων. τρεῖς εἰσὶ πόροι.
5. Περὶ μετανοίας. Ὅτι οὐ περὶ μετανοίας.
6. Περὶ μνήμης θανάτου. ὥσπερ δὴ πάσης.
7. Περὶ τοῦ χαροποιοῦ πένθους. Διτ[τ]ὸν τὸ πένθος.
8. Περὶ ὀργησίας, καὶ πραότητος. ὥσπερ δὴ κατά.
9. Περὶ μνητικακίας. Ὅρα, πῶς εὐφυῶς.
10. Περὶ καταλαλίας. Πρόγονοι τῆς καταλαλίας.
11. Περὶ πολυλογίας. ἐν τοῖς προλαβοῦσι.
12. Περὶ ψεύδους. Ὁ σίδηρος καὶ ἡ πυρίτις.
13. Περὶ ἀκηδείας. Πολλῶν καὶ διαφόρων.
14. Περὶ γαστρός. Περὶ γαστρὸς ὁ λόγος.
15. Περὶ ἀγείας καὶ σωφροσύνης. Ἀφθάρτους μέν.
16. Περὶ φιλαργυρίας. Οἱ πλείους τῶν σοφῶν.
17. Περὶ ἀκτημοσύνης. Ἀκτημοσύνη ἐστί.
18. Περὶ ἀναισθησίας. Ἀναισθησία ἐστί.
19. Περὶ ὕπνου. Ἡ ὑλικὴ καὶ ῥοώδης.
20. Περὶ δειλίας ἀνάνδρου. Ἄνανδρον τὴν δειλίαν.
21. Περὶ τῆς κενοδοξίας. Τινὲς μὲν ἰδιαζόντως.
22. Περὶ ὑπερηφανίας. Ζητήσεως ἄξιον.
23. Περὶ λογισμῶν. Ἀνεκφράστους μὲν τούς.
24. Περὶ πραότητος. Οὐ περὶ φυσικῆς.
25. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ἐνταῦθα διηγεῖται.
26. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν. Περὶ τοῦ.
27. Περὶ ἡσυχίας. Σώματος μὲν ἡσυχίαν.
28. Περὶ προσευχῆς. Μητέρα τῶν ἀρετῶν.
29. Περὶ τοῦ ἐπιγείου οὐρανοῦ. Δαυιτικὸν μέν.
30. Περὶ τοῦ συνδέσμου. Σύνδεσμον τὰς τρεῖς.

Ultima verba textus sunt: Καὶ ἦν καὶ ἔσται εἰς ἀορίστους αἰῶνας. ἀμήν.

Tum immediatè sine textus expositione his claditur: τέλος τοῦ προτρεπτικοῦ λόγου. τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς εἰς τὴν ἱερὰν, καὶ θείαν κλίμακα ἐξηγήσεως τοῦ ἁγίου ἰωάννου, καὶ ἡγουμένου ὄρους σινᾶ, τοῦ λεγομένου σχολαστικοῦ, τῆς καὶ πονηθείσης τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ κρήτης κυρῷ ἠλίᾳ.

Finis libri adhortatorii. Finis cum Deo sancto expositionis in sacram et divinam scalam sancti Ioannis et Abbatis montis Sina, dicti scholastici, elaboratae a sacerrimo Cretae Metropolita Elia.

Hinc integer ex omni parte liber hic non habetur, et recte Fabricius appellat capite et fine mutilum, licet parum desit.

Integer asservatur in bibl. Laur. medic. v. Bandinii tom. 1. p. 406. ubi in nota asserit, integrum et in vol. III. distinctum asservari in bibl. Taurin. cod. XLII. At fallitur Bandinius. Descriptio enim huius codicis sequens est: Codex partim chartaceus, partim bombycinus saec. XVI. foliis constat 452. Continentur eo decem priores gradus scalae paradisi Ioannis Climaci cum amplissimis commentariis Eliae Cretensis, adeoque nec integer dicitur, nec in tria distinctus volumina. Recurrit adhuc p. 181. At neque ibi in tria distinctus volumina est, et folia multò pauciora habentur.

Bessarionis codex integer et in tria distinctus volumina a Fabricio dicitur tom. IX. p. 525. edit. nov. An et plura ibi contineri credendum est? An non potius ex maiori literarum forma in tantam excrevit molem? Commentarius hic Eliae Cretensis Saec. VIII. clari adhuc ineditus est. Matth. enim Raderus scholia anonymi Elia iunioris gr. et lat. edidit, paucis ex Elia permixtis.

Φύλ. τκη. Fol. 328.

Πρὸς τὸν ποιμένα. Ad pastorem.

A. Ἐν τῇ μὲν κάτω βίβλῳ.

T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Est Ioannis Scholastici seu Climaci epistola ad Ioan. Raithnensem Abbatem de officio coenobiarchae. Finita hac epistola, sequuntur σχόλια τοῦ αὐτοῦ λόγου. Scholia eiusdem sermonis. Primum est Marco monacho inscriptum: Ὅταν ἀκούσῃς, ὅτι ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. Subsequuntur adhuc Barsanuphii, Isaaci, Maximi, Basilii M., Chrysostomi et Diadochi. Finis autem est mutilus, ultimo Isaaci scholio. Δύο τρόποι εἰσί. Edidit haec scholia Matth. Raderus Monachii 1614. 8. unacum epistola. Occurrunt adhuc in cod. 221. Apud Bandinium tom. 1. p. 481. alia adhuc scholia marginalia habentur, quorum specimina ibi reperies.

Cod. CCCCXXI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantissimis, atramento flavescente, bipartitò scriptus, in foliis 157, in fine laceratus et mutilus, Saec. X, initio suppletus alia manu antiqua, signatus p. 11. n. 29. sat conservatus et inscriptus, literis titulorum capitalibus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν πόντον φυγῆς, καὶ αὖθες ἐπανόδου. Sancti patris nostri Gregorii Theologi apologeticus de fuga in Pontum et rursus reditu.

A. Ἤ]ημαι, καὶ τὴν ἦ]αν ὁμολογῶ.

T. καὶ ποιμένες. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Titulus non adeo obsoletus est, ut sanis oculis legi non possit, licet ita Reisero visum sit. Codex est mutilus, relictis duobus foliis vacuis. At parum deesse videtur. Occurrit adhuc in cod. 154. eodem initio et fine.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα. Ad eos, qui ipsum primò acciverant, et non venerant, quando Presbyter ordinatus est in paschate.

A. *Πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.*

T. *ἐξέτασιν. ἐν χ̄ῳ̄. κ. τ. λ.*

†. Est eiusdem Gregorii oratio, ut et sequentes.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Εἰς καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος. In Caesareum fratrem funebris.

A. *Οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.*

T. *μακαρίαν τὴν ἐν χ̄ῳ̄. κ. τ. λ.*

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἐπιτάφιος. In sororem suam funebris.

A. *Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα.*

T. *κατοικοῦντες ἐν χ̄ῳ̄ κ. τ. λ.*

†. Est in laudem Gorgoniae sororis.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Εἰρηνικὸς ᾱ ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων. De pace I. de unione monachorum.

A. *Λύει μοι τὴν γλῶτ⟨αν.*

T. *ὑπερεχούσης. ἐν χ̄ῳ̄ κ. τ. λ.*

Φύλ. πξ. Fol. 87.

Εἰρηνικὸς β̄. εἰς τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν ϛά- De pace II. in concordiam, quam post discor-

σὶν ἐποιησάμεθα, οἱ ὁμόδοξοι.

diam fecimus, idem sentientes.

Α. Θερμὸς ὁ ζῆλος, πραῦν.
Τ. καὶ ὕστερον. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Reiserus legit: μετὰ τὴν σύνασιν, post coitionem orthodoxorum.

Φύλ. ϟε. Fol. 95.

Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γρηγόριον συμπαρόντος αὐτῷ βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη σασίμων ναζιανζοῦ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Apologeticus in patrem suum Gregorium, praesente Basilio, quando Sasimorum episcopus ordinatus est. Nazianzi enim ipsius pater.

Α. Πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρῖσμα.
Τ. ἀρχιποίμενος ἡμῶν ἰῦ χυ.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Ἀπολογητικὸς εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν πρα.

Apologeticus in seipsum et patrem.

Α. Οὐδὲν ἰσχυρότερον γήρως.
Τ. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ κυ.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Εἰς γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν βασιλείου ἐπισάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.

In Gregorium fratrem Basilii praesentem post ordinationem.

Α. Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν.
Τ. ἐποφθείσης ἐν χῷ.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα.

In seipsum et senem.

Α. Τὸ σόμα μου ἤνοιξα.
Τ. τῆς χάριτος ἐν αὐτῷ χῷ. κ. τ. λ.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Εἰς πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλαζης. In patrem silentem ob plagam grandinis.

A. *Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.*
T. *καὶ τὰ ἡμέτερα ἐν χῳ κ. τ. λ.*

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐπὶ παρουσίᾳ βασιλείου. Funebris in patrem suum praesente Basilio.

A. *Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ πιστέ.*
T. *ἐκτάσεως. εἰς φθόραν κα ....*

†. Haec ultima et fine mutila notatur in margine *ιγ.* 15. Prima adeoque deest. Occurrit adhue in pluribus aliis codicibus.

Cod. CCCCXXII.

Chartaceus, membrana tectus, in folio oblongo, sine minio, literis minutissimis et elegantibus, laceratus initio, valde maculatus, Saec. XVI, manu Theodori Rentii exaratus et inscriptus:

Theodori Rentii index.

†. Praecedit explicatio nominum auctorum citatorum in hoc codice, v.g. Ma. Macrobius. Mur. Muretus. Subsequitur index alphabeticus materiarum. Inc. *Ἀβαντίς.* 133. Παυ. Pausanias. *ἀβαντὶς ἡ εὔβοια. τρ.* 194. Strabo, et desinit. *ὦψ, ὠπὸς, τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα σῆ.* 768. 37. etc.

Theodori Rentii nullibi fit mentio, nisi apud Mingarelli p. 234. ubi plures ipsius epistolae ad Syrletum, Pinellum etc. omnes Taurini datae occurrunt. Nec tamen annus datus habetur. In codice 360 ipsius Aristotelicae poeticae etc. metaphrasis continetur cum

anno 1566. ut adeo tempus, quo vixit, notum sit. Quis fuerit, et unde ortus, non dicitur, quamvis suspicer, ex ipsius epistolis hoc erui posse. An fors ex Chio insula?

Cod. CCCCXXIII.

Chartaceus, membrana tectus, eiusdem cum priori formae et eadem manu scriptus, sine inscriptione, in foliis 163.

Index alphabeticus graecus materiarum cum explicatione latina. Vg. ἀβίωτον. Nulla est mihi vita expetenda. ἀβουλία. Te talem virum nihil temere fecisse. et des. ὥστε. Huc iam rem duxerat, ut etc. ὠφελῆσαι, eum recepit. Videtur igitur ad priorem indicem pertinere et eiusdem esse.

Cod. CCCCXXIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, columnis binis, cum lacunis, in foliis 367, Saec. XI. probe conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον.

Sancti patris nostri, archiepiscopi Constantinopolitani Ioannis Chrysostomi, commentarius in sanctum Matthaei evangelium.

†. Sunt homiliae priores XLV, quarum initia sequuntur:

1. Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι.
2. Ἄρα μέμνησθε τῆς παραγγελίας.
3. Ἰδου τρίτη διάλεξις.
4. Εἰς τρεῖς διεῖλε μερίδας.

5. Πολλῶν ἀκούω λεγόντων.
6. Πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς.
7. Εἶδες ἅπαντα εἰς ἔλεγχον.
8. Πῶς οὖν φησὶ ὁ λουκᾶς.
9. Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν.
10. Ποίαις ἡμέραις ἐκείναις.
11. Πῶς οὖν φησὶν ὁ χς.
12. Μετὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης.
13. Τότε πότε μετὰ τὴν.
14. Τίνος ἕνεκεν ἀναχωρεῖ. Edit. ἀνεχώρησεν.
15. Ὅρα τὸ ἀΦιλότιμον, καὶ.
16. Τίς γὰρ τοῦτο ὑπώπτευσεν.
17. Ἀπαρτίσας τὴν προτέραν.
18. Ὅρας, ὅτι οὐ περὶ ὀΦθαλμοῦ.
19. Τὸ τυραννικώτερον πάντων.
20. Καλὸν ἐνταῦθα ξενάξαι.
21. Ὅρας πῶς κατὰ μικρόν.
22. Εἰπὼν περὶ τῆς ἀναγκαίας.
23. Τί οὖν, οὐ χρὴ τοῖς.
24. Διὰ τί μὴ εἶπεν.
25. Καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν.
26. Ὁ μὲν λεπρὸς καταβάντι.
27. Ὁ μὲν μάρκος καὶ. Edit. ὁ δὲ.
28. Ὁ μὲν οὖν λουκᾶς ἀπαλλάττων.
29. Ἰδίαν αὐτοῦ πόλιν ἐνταῦθα.
30. Ποιήσας γὰρ τὸ θαῦμα.
31. Κατέλαβε τοὺς λόγους. Ed. κατέλαχε.
32. Τί δή ποτε παρέλκει.
33. Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἀναγκαίας.
34. Εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ Φοβερά.
35. Πάλιν τὰ Φορτικώτερα.
36. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς ἔπεμψεν.
37. Τὸ μὲν κατὰ τοὺς μαθητάς.
38. Ὁρᾶς, διὰ πόσων αὐτούς. Ed. Ὅρα.
39. Ὁ δὲ λουκᾶς φησί.

40. Πάλιν ἐν σαββάτῳ θεραπεύει.
41. Καὶ ἤδη τοῦτο κατηγόρησαν.
42. Πάλιν ἕτερος αὐτούς.
43. Ἆρα τί γένοιτ' ἄν.
44. Ὅπερ πρώην ἔλεγον.
45. Ἄξιον θαυμάσαι τοὺς μαθητάς.

Occurrunt adhuc in cod. 365. et extant tom. VII. edit. Montfauc. Moralia etiam supra et infra leguntur.

Cod. CCCCXXV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, in foliis 326, maculatus, caeterum probe conservatus, Saec. XVI. signatus p. 82. n. 9. cum correctionibus marginalibus et lacunulis, inscriptus:

Πρόκλου πλατωνικοῦ φιλοσόφου καὶ διαδόχου τῶν εἰς τὸν παρμενίδην τοῦ πλάτωνος ἑπτὰ βιβλίων. α̅.

Procli Platonici philosophi, et Diadochi lib. VII. in Parmenidem Platonis.

A. Εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι.
T. καθὼς συντίθεται ὁ προδιαλεγόμενος.

†. Liber VII^us^ et ultimus non a Proclo, sed a Damascio suppletus fuit, licet hîc non notetur. At in cod. XI. bibl. Monac. id clare dicitur, ibique liber VII^us^ in novem hypotheses dividitur. Id quod hîc non fit. Finis autem est prorsus idem. Septem hi libri nondum prodiere, licet fragmentis quibusdam editis. Uberiorem lib. VII. descriptionem adfert Bandinius tom. III. p. 255.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Cod. CCCCXXVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, a Sophiano Melisseno Cretensi exaratus, Saec. XVI, in foliis 159, signatus p. 82. n. 5. optime conservatus et inscriptus:

Ὀλυμπιοδώρου Φιλοσόφου εἰς τὸν πλάτωνος Φαίδωνα. Olympiodori philosophi in Platonis Phaedonem.

A. Οὐ μέν τοι ἴσως — εἰπῶν ὁ σωκράτης.

†. Tituli reliqui sunt: πράξις σὺν θεῷ, et eiusmodi praxes numero XII. Ad praxin VIII^m in margine notatur: Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος. Ad praxin XII^m in margine notatur: λείπει ἐν τῷ παλαίῳ φύλλα ε̄. Desunt in antiquo folia V. Apud Nessel. P IV. p. 11. iam ab initio sex folia deesse notantur ex scholio tituli: λείπει δὲ τούτοις τὰ ἓξ ἀρχῆς φύλλα ἓξ. Desunt his sex prima folia. —

Post praxin XII. sequuntur cap. CCIII, sine titulo, quibus finitis inscriptum: περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγου διάταξις τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος τότε ἐνδεχόμενον, τότε ἀληθὲς τοῦ λόγου διασωζοῦσα.

Inc. τὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων τοῦ πλάτωνος λόγον.

Des. ἀλλὰ καὶ τῶν κακῶν.

De sermone a contrariis.

Memini in Cod. 100. bibl. Monac. idem initium et eundem finem haberi. At ibi non Olympiodoro, sed Paterio Attico expositio in sermonem à contrariis tribuitur. Duo ibi libri observantur. Hic sine librorum mentione capita in margine notantur, et quidem I° cap. XLV. Sequitur titulus: Κεφάλαια τοῦ ἐκ τῶν ἀναμνήσεων λόγου. Ὅτι πέντε ὑποθέσεις. Capita ex sermone de reminiscentiis et

sunt CCX. In margine verò notatum: *Αὐτη ἡ πρᾶξις κατὰ τῶν ἐφεξῆς.*

Sequitur novus titulus: *εἰς τὸν μῦθον. ὅτι τρίτον μέρος τοῦ διαλόγου*, cum cap. XCV. Des. *δικαιότατος δὲ κατὰ τὴν ὄρεξιν.* Sequitur alius adhuc titulus: *εἰς τὸν Φαίδωνα ἀπὸ τοῦ περὶ ἐναντίων. ὅτι σκόπος ἐπιδεῖξαι.*

In Phaedonem ex sermone de contrariis. Cap. XXVII.

Idem commentarius adhuc occurrit in cod. 100. bibl. Monac. ubi verò anonymo inscribitur. Verus autem titulus adhuc habetur in bibl. S. Marci apud Theupolum p. 110. ubi Olympiodoro in Platonis Phaedonem adscribitur et sex etiam prima folia deesse notantur.

Ex hoc commentario fragmenta tantum prodiere.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Ἐπιχειρημάτων διαφόρων συναγωγὴ δεικνύντων, ἀναμνήσεις εἶναι τὰς μαθήσεις ἐκ τῶν τοῦ χειρωνέως πλουτάρχου.

Collectio variorum argumentorum demonstrantium, reminiscentias esse doctrinas ex Plutarcho Chaeronensi.

A. *Εἰ ἀφ' ἑτέρου ἕτερον ἐννοοῦμεν.*

T. *οὐ χωρισῶς μὲν, ἀχωρίσως δέ.*

†. Constat cap. LXII. Ad cap. LVIII^{m} habetur titulus: *ἀπορίαι, ὅτι ὁμοίως ἐροῦμεν.* Idem occurrit in cod. 100. bibl. Monac. ubi legitur: ex Chaeronaeo, quin addatur, quis sit. Hic iam determinatur, esse ex Plutarcho, quem ex multorum testimoniis constat, scripsisse libros tres de anima, iam pridem, ut Fabricio videtur, deperditos. Ex illis petita esse, existimo, quae hîc continentur. Teste cl. Harlesio, Wyttenbachius l. c. ex deperditis libris de anima

fragmentum adfert gr. et lat. notisque illustrat, et Plutarcho vindicat, quod hucusque in omnibus Stobaei sermon. CXIX. editionibus, etiam in prima Trincavelli tribuitur Themistio.

Φύλ. ριϰ. Fol. 111.

Ἀπορίαι στράτωνος πρὸς τὸν πρῶτον λόγον τὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων. Dubia Stratonis ad primum librum a contrariis.

A. *Εἰ μὴ ἐκ τῶν ἐφαρμένων τὰ ὄντα.*

T. *ἀριθμὸν, ἔπειτα κατ' εἶδος.*

†. Sunt dubia et solutiones VII. connectitur autem in margine ad prius ex Plutarcho et constituit cap. LXIII. et LXIV.

Eadem occurrunt etiam in cod. 100. bibl. Monac. quin tamen Fabricius eorum meminerit, nec sequentis.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Ἀπορίαι στράτωνος πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἀναμνήσεων λόγον. Dubia Stratonis ad sermonem a reminiscentiis.

A. *Εἰ περὶ χρόνου ἔχουσι τὰς ἐπιστήμας.*

T. *τοῖς δὲ πολλοῖς χρεία γυμνασίας.*

†. Sunt nº 3. Connectuntur etiam cum priore Plutarchi et constituit cap. LXV. et citatur Strato Occurrit item in cod. 100. bibl. Monac.

Περὶ τελευταίου. De extremo.

A. *Διὰ τί τὸν περὶ αἰτίων διεπραγματεύσατο.*

T. *τὰς ψυχὰς ἀναγομένας τὸν παιᾶνα ᾄδειν.*

†. Connectitur etiam cum collectione ex Plutarcho et constituit cap. LXVI—CLVII. Occurrit etiam in cod. 100.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Φιλήβου εἰς τὸ περὶ ἡδονῆς. Philebi in id, de voluptate.

A. Ὅτι περὶ ἡδονῆς ὁ σκόπος.

T. ἐν τοῦ διαλόγου σκόπῳ διωριζόμεθα.

†. Constat cap. CCLVI. In fine subscriptio: ἐκ τῶν νέων ἀντιγράφων τουτὶ ἐγράφθη, χειρὶ δὲ σοφιανοῦ μελησσινοῦ κρητός. ἐν παταβίῳ αφξθ ὀκτομβρίῳ ι. ἐκ τῆς σωτηριώδους τοῦ χῡ γεννήσεως. Ex novis antigraphis hoc scriptum est, manu verò Sophiani Melisseni Cretensis. Patavii 1569 Octob. X. ab incarnatione Xī. Ex Creta oriundi sunt multi insignes calligraphi, quorum nomina adfert Montfaucon. in palaeog. graeca p. III. nec tamen huius Sophiani meminit. In codice 100. alius opusculi titulus occurrit, nempe τοῦ αὐτοῦ εἰς φίληβον, adeoque eiusdem Stratonis in Philebum. Alius item apud Nessel. p. IV. p. 11. Ibi enim est: Anonymi cuiusdam eclogae scholiorum in Platonis Philebum, sive dialogum de voluptate vel de summo bono, ex Olympiodori, philosophi Alexandrini, ore exceptorum. Videntur igitur etiam omnia praecedentia ex Olympiodoro sumpta.

Cod. CCCCXXVII.

Bombycinus, charta spissiore et membrana tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantissimis, maculatus, corrosus, conglutinatus, cum figuris geometricis, in foliis 244, Saec. X. signatus p. 82. n. 11. male conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸ ᾱ Procli Diadochi in I.
εὐκλείδου ϛοιχείων ου/π. ᾱ β̄ γ̄ δ̄. Euclidis elementorum. A. B. C. D. 1. 2. 3. 4.

A. Τὴν μαθηματικὴν οὐσίαν οὔτε

T. τὰς δύο ὀρθαῖς ἴσας, ὅπερ ἄτοπον.

†. Sunt lib. IV. sine lacunis et cum notis quibusdam marginalibus graece et latine editi. Ex hoc

quoque codice editiones multùm suppleri possent. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 157. ubi idem occurrit. Versio latina Barthol. Zamberti Veneti extat in cod. VI. MSc. lat. biblioth. Regiae Monac. Plures graecos vertit, eorumque versiones hìc asservantur.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Εἰς εὐκλείδην ἀναφερόμενον ἰδ. ὑψικλέα. In Euclidem relatus lib. XIV. Hypsicli.

A. Βασιλείδης ὁ τύριος, ὦ πρώταρχε.
T. καὶ τὸ ἔλασσον τμῆμα.

†. Liber hic XIV^us scholiis marginalibus instructus refertur ad Hypsiclem Alexandrinum, ut et liber XV^us, qui hìc deest. Prodiere autem inter Euclidis opera. Etiam horum latina versio Barth. Zamberti in bibl. Monac. asservatur.

φύλ. σμα. Fol. 241.

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι, τί τὸ διδόμενον
T. ἐν τοῖς εἰς τὸ βιβλίον ὑπομνήμασι.

†. Ex initio et fine constat, esse praefationem Marini philosophi in Euclidis data, editam in cit. operum editione. Utrumque et Hypsiclis lib. XIV^m elementorum Euclidis et Marini praefationem ad Euclidis data Reiserus indicare omisit, licet prioris titulus expressus sit.

Cod. CCCCXXVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum notis quibusdam marginalibus, in foliis 196, Saec. XIV, ex libris Acacii Heīts. D. signatus p. 83. n. 37. optime conservatus et inscriptus:

Συμπλικίου Φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ ε̄ τῆς τοῦ ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως. Simplicii philosophi expositio in V^m Aristotelis auditus physici librum.

A. *Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς.*

T. *εἰς τουναντίον μεταβάλλουσαν . . . .*

†. Scripsit commentarium in lib. VIII auditus physici Aristotelis. Hîc priores quatuor desiderantur, et lib. VI. folium primum exscissum est, octavi finis est mutilus. Reperi autem in margine ante sex folia finis ad tit. *ἔν γὰρ καθ' ἑκάστην κίνησιν. ἔν δὲ μᾶλλον, ἢ πολλὰ, ἢ πεπερασμένα, ἢ ἄπειρα ἕως τοῦ, ἔσαι ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις κινήσεως*, hanc notam: *τέλος εὗρον ἐνταῦθα εἰς ἕτερον βιβλίον.* Hîc finem inveni in alio libro. Sequuntur tum septem adhuc tituli miniati, quorum primus est: *Φανερὸν δὲ καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἀνάγκη εἶναι τι ἕν, ἕως τοῦ, οὐ συνεχὴς ἡ ὅλη κίνησις, ἀλλ' ἐφεξῆς.*

Ultimus verò horum titulus est: *τριῶν δὲ οὐσῶν κινήσεων. ἕως τοῦ, καὶ φθορᾶς, εἴ ἐστιν ἡμῖν, πρώτη ἡδὲ, ὑστέρα τὴν πρώτην*, cuius finis mutilus est. Prodiit graece commentarius Venet. 1527. f. sed sine his septem titulis prius indicatis. In editione finis est: *ὃ ἔσαι ἀρχὴ τῆς ἄλλης κινήσεως*, ut supra positus est.

Finis sexti libri sic effertur: *πεπλήρωται καὶ τὸ ἕκτον τοῦ σιμπλικίου ὑπόμνημα.* Finis autem septimi est: *το εἰς τὸ ζ̄. τῆς ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως.*

Reiserus inscripsit: Simplicius in physicam Aristotelis acroamaticam, non observans, initium hîc esse a lib. V°. Simplicius erat Cilix, Saec. VI. clarus, uberrimae eruditionis vir, ut ex hoc commentario apparet.

Cod. CCCCXXIX.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubris, literis mi-

nutis et nitidissimis, cum abbreviationibus, marginibus corrosis, in foliis 130, Saec. XIV, Nicephori sacerdotis manu exaratus, a Ioanne Birgete possessus, signatus p. 33. n. 10. sat conservatus et inscriptus:

Ἀπομνημονευμάτων ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἐκ τε τῶν θύραθεν, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς, καὶ Φιλοθέου παιδείας ἐκλογὴ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείων ἁρμοζόντως ἔχουσα.

Commentariorum ex variis poetis et rhetoribus et ex profanis aeque ac sacris scriptoribus, quodlibet praesentium argumentorum propria convenienter continens.

†. Constat cap. LVI, quorum primum est:

1. *Περὶ νηστείας καὶ πῶς δεῖ νηστεύειν*, de ieiunio et quomodo oporteat ieiunare.

Auctores citantur, Zacharias, David etc. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Climacus, Nilus, Cassianus, Antiochus Monachus.

2. *Περὶ ἐλεημοσύνης*, de eleemosyna.

Evangelia, S. Paulus, S. Scriptura V. S. Basilius, Theologus, S. Athanasius, Hesychius, Maximus, Nilus, Irenaeus, Philo, Didymus, Democrates, Plutarchus.

3. *Περὶ προσευχῆς*, de oratione.

S. Evangel. S. Iacobus, Test. V. S. Basilius, Theologus, S. Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus, Nyssenus, Eusebius, Maximus, Climacus, Nilus, Leontius Presb. CP., Isocrates, Aristoteles.

4. *Περὶ εὐεργεσίας καὶ χάριτος, εὐχαριστείας καὶ ἀχαριστείας*, de beneficentia et gratia, de gratitudine et ingratitudine.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens Rom. Photius, Isidorus, Isocrates, Plutarchus, Philo, Lysander, Sextus, Synesius, Cratetus, Dio Rom. Demosthenes, Democritus, Moschio, Cato, Epicurus, Thespis, Thucydides.

5. Περὶ δικαιοσυνης καὶ νόμου, de iustitia et lege.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus. Nyssenus, Evagrius, Cyrillus, Clemens, Nilus, Plato, Philippus rex, Demosthenes, Demosthenes minor, Isocrates, Plutarchus, Menander, Hyperides, Epictetus. Pythagoras, Clitarchus, Moschio, Philemon, Xenophon, Bias, Cyrus, Philo, Zaleucus, Solon, Socrates.

6. Περὶ πίστεως, de fide.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Hesychius, Isocrates.

7. Περὶ ἀγάπης, de charitate.

S. Script. Ioan. Theologus, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Maximus, Climacus, Nyssenus, Senedus, Evagrius, Photius CP., Ephraem, Isidorus, Plutarchus, Apollinarius, Epictetus, ex Firmi epistolis.

8. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας κ. τ. λ. de patientia et longanimitate etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Ephraem, Solon, Isocrates, Lycon, Democritus, Metrodorus, Phavorinus.

9. Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς, de prudentia et consilio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Ignatius, Philo, Plutarchus, Me-

nander, Isocrates, Phavorinus, Diodorus, Pythagoras, Solon, Epictetus, Bias, Clitarchus, Babrias, Sophocles, Aristoteles, Democritus. Euripides, Socrates, Demades, Choricius, Diodorus, Aristides, Herodotus, Simonides.

10. Περὶ πλούτου κ. τ. λ. de divitiis etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Nyssenus, Maximus, Nilus, Philo, Democritus, Isocrates, Antiphanes, Menander, Plutarchus, Diogenes, Bion. Lucianus, Simonides, Aristides, Musonius, Demosthenes, Theocritus, Moschio, Sophocles, Polyaenus, Lysias.

11. Περὶ φίλων, de amicis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Philo, Plutarchus, Aristoteles, Isocrates, Diodorus Siculus, Philippus Rex, Dio Chrys. Alexander Rex, Dio Rom. Demosthenes, Socrates, Euripides, Clitarchus, Moschio, Cato, Menander, Periander Cypselida, Demonax, Epictetus, Sextus, Pitacus, Cyrus, Nicocles, Antigonus Rex, Dio Pisonianus, Libanius, Philistion, Aristippus.

12. Ἑρμηνεία τοῦ ἁγίου βασιλείου καὶ λοιπῶν ποιητῶν τοῦ, τί ἐστι κυβέρνησις, καὶ περὶ τῆς ἀστάτου, καὶ ἀβεβαίου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καταστάσεως, expositio S. Basilii et reliquorum auctorum, quid sit gubernatio. Et de instabili ac inconstanti rerum humanarum constitutione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Nilus, Philo, Aristonymus, Phippedes, Democritus, Diogenes, Hippothoon, Iseodes, Euripides, Bias, Sophocles, Apelles.

13. Περὶ ἁμαρτίας, de peccato.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, SS. PP. Plutarchus, Philo, Didymus, Theotimus, Theophrastus, Pythagoras. Simonides.

14. Περὶ ὅρκου καὶ ἐπιορκίας, de iuramento et periurio.

S Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus. Eusebius, Nilus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Amphidabus, Solon.

15. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας, de tristitia et pusillanimitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus. Maximus, Climacus, Nilus, Photius, SS. PP. Philo, Isocrates, Euripides, Plutarchus, Leucippus, Charicles, Moschio, Demonax, Theopompus, Epictetus, Posidippus, Antagoras.

16. Περὶ νουθεσίας καὶ διδαχῆς, de admonitione et doctrina.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Climacus, Isocrates, Plutarchus, Empedocles, Aristoteles, Diogenes, Antisthenes, Demetrius Phal. Euripides, Epictetus, Hiero, Clitarchus, Moschio, Demosthenes, Aesopus, Menander.

17. Περὶ ἐλπίδος, de spe.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus. Nilus, Procopius Soph. Plutarchus. Dio Chrysost. Leucippus, Bion Rom. Moschio, Charicles.

18. Περὶ γαστριμαργίας, de gula.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Climacus, Nilus,

Philo, Isocrates, Democritus, Cato, Antistheres, Epictetus, Diogenes, Crates.

19. Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους, de consuetudine et more.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens Rom. Philo, Plutarchus, Philistion, Dio Chrys. Theophrastus, Aristides, Isocrates, Choriclus, Menander, Theocritus, Polyaenus, Charicles, Serinus, Jodotus, Solon, Romulus.

20. Περὶ ἐξαγορεύσεως, de confessione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Climacus, Nilus, Severus, Phavorinus, Philo, Theotimus, Iosephus, Plutarchus, Isocrates, Didymus, Aristoteles, Demosthenes, Pythagoras, Moschion, Zeno.

21. Περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας, de somno et vigilia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Clemens, SS. PP Anastasius, Philo, Plutarchus, Plato, Democritus, Pythagoras, Leucippus, Menander.

22. Περὶ ὑπερηφανίας καὶ ταπεινοφροσύνης, de superbia et humilitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Evagrius, Maximus, Clemens, Climacus, Nilus, Antiochus mon. SS. PP. Philo, Isocrates.

23. Περὶ γλωσσαλγίας, de loquacitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysosomus, Cyrillus, Hesychius, Nyssenus, Evagrius, Clemens, Nilus, SS. PP. Theophilus, Isocrates, Philo, Plutarchus, Epictetus, Clitarchus, Demosthenes, Plato, Chares, Nicostratus, De-

mocritus, Apollonius, Pythagoras, Aesopus, Glyco, Simocata, Philo, Theophrastus, Simonides, Hiero Tyran.

24. Περὶ κολακίας, de adulatione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens, Photius, Isocrates, Philo, Diogenes, Demosthenes, Antisthenes, Crates, Zeno, Pythagoras, Epictetus, Dio Chrys. Phocion, Polyaenus.

25. Περὶ σιώπης, de silentio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Dionysius, Nilus, Philo, Apollonius, Sextus, Isocrates, Diogenes, Aristoteles, Plutarchus, Sophocles, Xenocrates, Alexander, Philonides, Democritus, Simonides, Bias, Demosthenes, Solon.

26. Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς, de cura animae.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Evagrius, Climacus, Nilus, Clemens, SS. PP. S. Diadochus, Clitarchus, Moschion, Philistion, Democritus, Epictetus, Pythagoras.

27. Περὶ γέλωτος, de risu.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens, Nilus, Plato, Plutarchus, Isocrates, Moschion, Epictetus, Cato, Strato.

28. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, de principatu et potestate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, Ioan. Damasc. Iosephus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Xenophon, Dio Rom. Aristoteles, Democritus, Clitarchus, Cato, Plato, Diogenes, Cyrus, Solon, Agathon,

Epictetus, Musonius, Democritus, Antisthenes, Menander, Demosthenes, Thucydides.

29. Περὶ βασιλέως χρηστοῦ καὶ ἀχρήστου, de rege bono et inutili.

S. Script. Theologus, Chrysostomus, Clitarchus, Cato, Diodorus, Philippus, Eumenes, Alexander, Agapetus, Demetrius Phal.

30. Περὶ ψόγου καὶ διαβολῆς, de reprehensione et calumnia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Photius, Nilus, Ephraem, Isocrates, Plutarchus, Democritus, Socrates, Moschion, Diogenes, Aristippus, Pelopides, Philemon, Demosthenes, Menander, Sextus, Chrysippus, Lucianus.

31. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυσυχίας, de bona et adversa fortuna.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Photius, Evagrius, Philo, Plutarchus, Isocrates, Democritus, Socrates, Demonax, Alexander, Epicurus, Demetrius Phal. Cypsellida Corinth. (Periander) Epictetus, Bias, Zeno, Thales, Geron, Euripides, Iosephus, Dio Rom. Diodorus, Demosthenes, Libanius.

32. Περὶ ὀκνηρίας καὶ γογγυσμοῦ, de pigritia et murmuratione.

S. Script. S. Basilius, Nilus, Antiochus $\frac{\chi}{\alpha}$, Theologus, Philo.

33. Περὶ γεωργίας καὶ γεωργῶν, de agricultura et agricultoribus.

S. Script. S. Basilius, Chrysostomus.

34. Περὶ ὀργῆς κ. τ. λ. de ira etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Evagrius, Clemens, Apollonius, Dionysius, Philo, Isocrates, Plutarchus, Aristoteles, Euripides, Sotion, Demonax, Theognis, Epicharmus, Aristippus, Evenus.

35. Περὶ μέθης, de crapula.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Plutarchus, Diogenes, Anacharsis, Menander, Cleostratus, Epictetus, Plato, Xenophon.

36. Περὶ φθόνου, de invidia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Ephraem, Isocrates, Philo, Aristoteles, Plutarchus, Anacharsis, Democritus, Cleobulus, Bion, Agathon, Aristo, Anaximenes, Themistocles, Socrates.

37. Περὶ δόξης, de gloria.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Theodoretus, Cyrillus, Ignatius, Nilus, Climacus, Plutarchus, Aristoteles, Isocrates, Iosephus.

38. Περὶ παιδίας καὶ φιλοσοφίας, de institutione et philosophia.

S. Script. Theologus, Chrysostomus, Clemens, Isidorus Pelus. Plutarchus, Didymus, Philo, Isocrates, Demosthenes, Democritus, Demonax, Hiero, Philistion, Oenipides, Socrates, Demades.

39. Περὶ τιμῆς γονεῶν καὶ φιλοτεκνίας, de honore parentum et liberorum amore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Nilus ℵ, Dionysius, Iosephus, Procopius Soph., Philo, Plutarchus, Aristoteles, Plato,

Plato, Isocrates, Xenophon, Alexander, Milesius, Euripides, Epictetus, Solon.

40. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος, de fortitudine et robore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Philo, Plutarchus, Isocrates, Carcinus, Menander, Alexander, Leonidas, Dio, Aristoteles, Plutarchus, Caius Marius, Lucianus.

41. Περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης, de castitate et temperantia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Nyssenus, Clemens, Maximus, Cyrillus, Nilus, Climacus, Moschio, Plutarchus, Aristippus, Isocrates, Alexander rex, Diogenes, Xenophon, Democritus, Pythagoras, Xanthus.

42. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου, de pace et bello.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Nilus, Iosephus, Demosthenes, Xenophon, Plutarchus, Thucydides, Menander.

43. Περὶ τοῦ ἔχειν φόβον θεοῦ, de habendo Dei timore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Maximus, Nilus, Cassianus, Clemens, Severinus, Ephraem, Didymus, Isocrates, Epicurus, Aias, Democritus, Xenophon.

44. Περὶ ἐνυπνίων, de insomniis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Climacus, Leucippus, Euripides.

45. Περὶ κενοδοξίας, de vana gloria.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Maximus, Nilus,

Cyrillus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Alexander, Philistion, Menander, Aristoteles.

46. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους, de veritate et mendacio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Evagrius, Isidorus, Severinus, Iustinus, Amphilochius, Plutarchus, Philo, Thales Milesius, Gorinus, Epictetus, Aesopus, Plato, Menander, Charicles, Diogenes.

47. Περὶ θανάτου, de morte.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, Aristoteles, Athanasius, Iosephus, Philo, Plutarchus, Dio Rom. Phavorinus, Diogenes, Demonax, Polyaenus, Democritus, Menander, Epictetus, Bias, Socrates, Philistion.

48. Περὶ κάλλους καὶ βλακείας, de pulchritudine et mollitie.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Isocrates, Plutarchus, Diogenes, Heterocles, Aesopus, Moschio, Menander, Socrates, Leucippus, Philippus, Diodorus, Xenophon.

49. Περὶ γήρως καὶ νεότητος, de senectute et iuventute.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Nilus, Symeon, Philo, Phavorinus, Solon, Alexander, Procopius Soph. Philemon, Plato, Democritus, Orgias.

50. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσγενείας, de nobilitate et ignobilitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Demosthenes, Diogenes, Theopompus,

Charicles, Plutarchus, Zeno, Philaretus, Plutarchus, Sclerias, Epicharmus.

51. Περὶ φιλαυτίας, de amore proprio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Demosthenes, Diogenes, Maximus, Plato, Philo, Critias, Socrates, Menander, Diogenes.

52. Περὶ ἰατρῶν, de medicis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Philo, Hiero, Trophilus, Nicocles, Stratonicus.

53. Περὶ ἐχθρῶν, de inimicis.

S. Script. Theopompus, Plutarchus, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Dionysius, Nilus, Philo.

54. Περὶ πολυπραγμοσύνης, de curiositate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Plutarchus, Moschio, Serinus, Aristoteles, Demonax.

55. Περὶ ἀφροσύνης, de imprudentia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Philo, Plutarchus, Crates, Zeno.

56. Περὶ γυναικῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν, de mulieribus bonis et malis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Clemens, Eusebius, Philo, Solon, Pythagoras, Secundus, Philoxenus, Plutarchus, Euripides, Diogenes, Plato, Democritus.

In fine subscriptio est: ἡ παροῦσα μέλισσα ἐγράφη ἐν τῷ ϛωνδ ἔτει, μηνὸς ἰουλίου ιγ̄. παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ νικηφόρου ἱερέως.

Καὶ ὅσοι ἀνὰ χεῖρας λάβετε, αὐτοὶ εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν κύριον.

Ὁ θεὸς συγχωρήσει πάντας ὑμᾶς.

Ἡ μέλισσα· βίβλος μέλισσα καλῶν πραγμάτων.

Praesens apis scripta est anno 6854, seu 1346. mens. Iul. XIII. a me peccatore Nicephoro sacerdote.

Et quotquot in manus sumite, precamini pro me per Dominum.

Deus ignoscet vobis omnibus.

Apis. Liber apis bonarum rerum. Ioan. Birgetis poss.

Enarravi auctores suo ordine citatos, ut quilibet intelligere possit, quanti faciendae sint eiusmodi collectiones. Sententiarum seu capitum theologicorum praecipuè ex sacris et profanis libris tom. III. per Antonium et Maximum monachos olim collecti etc. prodiere Tiguri 1546. Quacum editione haec descriptio conferri queat. Similis collectio cap. LXXII. occurrit apud Bandinium tom. 1. p. 252. ubi idem citationis ordo habetur et auctores ordine alphabetico recensentur. Melissa verò non nominatur ibi liber.

Cod. CCCCXXX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus non miniatis, literis minutis et nitidissimis, atramento flavescente, cum scholiis marginalibus minutissime scriptis et evanescentibus, in foliis 260, Saec. X, possessus ab Isidoro Metropolita Athenarum, antiqua manu suppletus, ab Hoeschelio cum editis collatus, signatus p. 69. n. 40. probe conservatus et inscriptus:

Θουκυδίδου συγγραφῆς βιβ. η̄. Thucydidis historiarum lib. VIII.

Α. Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε.

Τ. ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.

Τέλος σὺν θεῷ τῆς βίβλου Θουκυδίδου.

Finis cum Deo libri Thucydidis.

†. Est cum annotationibus marginalibus antiquis Scholiastae graeci anonymi, quarum prima est: Ἄλλο γράψαι καὶ ἄλλο συγγράψαι. Τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἓν λέγεται· τὸ δὲ συγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. Et ista scholia usque ad finem protenduntur. In fine adhuc tetrastichon maioribus literis exaratum legitur:

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ'ἐς χέρας. εἰ δὲ πέφυκας
νῆϊς μουσάων, ῥίψον, ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βάτος. παῦροι δ'ἀγάσαντο
Θουκυδίδην ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Ô amice, si sapis, in manus me sume, musarum verò ignarus, proiice, quae non intelligis.
Non enim omnibus rubus sum. Pauci mirabantur Thucydidem Olori, Cecropidem genere.

Quod extat in anthologiae lib. 1, c. 44. cum lectionum tamen varietate. Idem historiarum liber occurrit adhuc in codd. 126, 228.

Antiquissimus et optimus codex existit in bibl. medic. apud Bandinium tom. 2. p. 622. ubi adfert scholium antiquum in fine libri IV^i. Quod idem prorsus cum nostro est. Bauer in sua editione novissima Lips. 1790. 4. variis codicis huius Augustani lectionibus optime usus est. Reiserus notat in catalogo suo haec: Hoeschelius habet, se antehac ex hoc codice excerpta, quae in aliis editionibus desiderantur, cum variae lectionis annotatione Henr. Stephano misisse. In folio 2°. notatum graecè legitur:

Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν τοῦ μητροπολίτου τῶν Ἀθηνῶν Ἰσιδώρου, ἣν ἐκ τῆς πόλεως αἰχμαλωτισθῆσαν ἐξηγόρακεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καὶ πρὸς ὃν ἂν τύχοιεν περιπεσεῖν, εὐχέσθω τῇ ψυχῇ τοῦ ταύτην κεκτημένου, τοῦ λυτρωθῆναι αἰωνίου κολάσεως καὶ τῆς χριστοῦ βασιλείας τυχεῖν.

Hic liber est Metropolitae Athenarum Isidori, quem ex urbe abductum, ex propriis coemit, et ille, ad quem unquam pervenerit, oret pro anima possessoris, ut a supplicio aeterno liberata, Christi regno potiatur.

Ἐκοιμήθη ἡ ἁγία κυριάκη ἡ μοναχὴ κυρ. θεοδώρα ῥαύλαινα καντακουζηνὴ κομνηνὴ ἡ παλαιολόγη, ἡ ἐξαδέλφη τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυρ. ἀνδρονίκου ἐν ἔτει ϛ̅ϡ̅θ̅. ἰνδ. τὴν ϛ̅. τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς, ὥρα ζ̅. τῆς αὐτῆς νυκτός.

Obdormiit sanctâ Dominicâ monacha Dom. Theodora Rhaulaena, Kantakuzena, Comnena, Palæologa, Consobrina piissimi imperatoris dom. Andronici anno 6809, seu 1301 indict. VI. mens. Decemb. hora septima eiusdem noctis.

Cod. CCCCXXXI.

Chartaceus, in charta spissiore, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum figuris geometricis, manu diversa, Saec. XIV et XV, in foliis 114, signatus p. 81. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἥρωνος ἀλεξανδρέως τινὰ κλάσματα, ἃ ἐν τοῖς νῦν σωζομένοις αὐτοῦ συγγράμμασιν μόλις εὑρίσκοιν τ' ἄν.

Heronis Alexandrini fragmenta quaedam, quae inservatis nunc eius scriptis vix inveniantur.

Α. Ἔσω σημερισμάτιόν τι, οὗ τὰ μὲν ἄρρεν.

Τ. προσενεχθέντος αὐτῷ ποτηρίου πίεται.

†. Habentur vasorum figurae, quarum aliquae cum vasis Heronis pneumaticis conveniunt, et eandem descriptionem continent, ut collatione facta vidi. Quaedam verò sunt prorsus diversae, ad pneumatica tamen seu spiritalia pertinent, quae gr. et lat. Parisiis prodiere inter mechanicos. Numeravi eiusmodi figuras XXIII. Horum fragmentorum Fabricius non meminit.

φύλ. ιζ. Fol. 17.

Ἡρωνος ἀλεξανδρέως περὶ αὐτοματοποιητικῆς. Heronis Alexandrini de automatorum fabrica.

A. Τῆς αὐτοματικῆς γραμματείας.
T. οἰκονομοῦνται, ὅτι διαλλάσσονται.

†. Numeravi fig. XVII. In medio occurrit adhuc titulus miniatus: περὶ τατῶν αὐτομάτων. Qui videtur esse libri secundi. Alias enim dicuntur duo libri. Hic autem nulla fit librorum divisio. Prodiere gr. et lat. Paris. 1693. f. cum mechanicis. Reiserus de his automatis prorsus silet, ut et de sequenti.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Γεωμετρία. Geometria.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυρ. ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς. Sapientissimi chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.

A. Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν μὲν.
T. ἤγου μοδίου τετάρτου ὀγδόου. τέλος.

†. Occurrit adhuc in codd. 269. 300. Nondum nec graecè, nec latinè prodiit.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Heronis philosophi spirabilium lib. I.

Inc. Cum apud antiquos philosophos et mechanicos studium negotii spirabilium in dignitate hominis fuerit.

Des. Ut violentior et magis continua conversio fiat.

†. Est haec versio latina sine textu graeco. Graece autem et latine cum versione Commandini prodiit Parisiis inter mechanicos.

φύλ. ϟε. Fol. 95.

Εἰς τὴν γεωμετρίαν. In geometriam.

Α. Ὅτι σκόπος ἐστὶ τῆς πραγματείας ταύτης διτ/ός.

Τ. οὐδ' ἂν μορφωτικῶς ἐποιεῖτο τὰς ἐνεργείας.

Εὐκλείδου στοιχείων τῆς θέωνος ἐκδόσεως. Euclidis elementorum Theonis editionis.

Α. Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐδέν.

Τ. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

†. Initium tantum adest, reliquis desideratis, ideoque, ut videtur, a Reisero omissum.

φύλ. ϟϛ. Fol. 96.

Κανὼν ἀκριβὴς δεικνὺς τὰς γουμενίας. μῆνες ῥωμαίων. Canon accuratus monstrans novilunia. Menses Romanorum.

φύλ. ϟζ. Fol. 98.

Ἀσκληπίου φιλοσόφου τραϊανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια. Asclepii philosophi Traiani in lib. I. Nicomachi isagogae scholia.

Α. Οἱ παλαιοὶ κ. τ. λ. Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατήρ.

Τ. πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.

†. Malè Reiserus legit τροϊανοῦ. Clarè scriptum τραϊανοῦ. Sed et hoc perperam scriptum est. Scribendum enim erat: τραλλιανοῦ. Hic Ammo-

nii discipulus in Nicomachi arithmeticam commentatus est, commentario nondum edito. Sunt verò duo libri (Non primus tantum, ut Reiserus malè inscripsit), quorum secundi titulus est:

Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον. ἐπειδὴ στοιχεῖον λέγεται. εἴρηται ἡμῖν, ὅτοι τοῦ ποσοῦ τὸ πρός τι τὸ μέν ἐσιν ἴσον, τὸ δὲ ἄνισον.

Ioannis Philoponi commentarius ineditus in librum primum et secundum iisdem verbis incipit. Hinc factum, ut unius commentarius alteri etiam ab eruditis viris tribueretur, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199. Occurrit adhuc Tralliani commentarius in cod. 76.

Cod. CCCCXXXII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, scriptura minuta et nitida, cum notis marginalibus, Saec. XV, in foliis 283, signatus p. 77. n. 2. probe conservatus et inscriptus:

Ἀριστείδου ῥήτορος παναθηναϊκός. — Aristidis rhetoris panathenaica oratio.

Α. Νόμος ἐσὶ τοῖς ἕλλησι παλαιός.

Τ. ἥσπερ καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.

Ὧδε τέλος εἴληφεν ἀριστείδου παναθηναϊκός. — Hic finem cepit Aristidis panathenaica.

†. Est sine scholiis marginalibus et occurrit adhuc in codd. 123. 249.

φύλ. λη. — Fol. 38.

Πρὸς καπίτωνα ἐπιμεμφόμενον δῆθεν τούτῳ, ὡς ἀντιλέγοντι τῷ πλάτωνι, ἐν οἷς οὗτος πεποίηκε λόγους δύο ὑ- — Ad Capitonem sibi nempe succensentem, tanquam contradicenti Platoni, in quibus duas orationes pro

πὲρ ῥητορικῆς, ὅσις δὴ λόγος οὗτος καὶ ὀφίλει μετ' ἐκείνους τάττεσθαι τρίτος.

rhetorica hic habuit, quae oratio post illas ponenda tertia.

A. Νῦν σε καὶ μᾶλλον φιλοῦμεν.

T. πραχθέντων, ἠνέγκαμεν εἰς μέσον.

φύλ. μγ. Fol. 43.

A. Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ.

T. ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν.

†. Ex initio et fine constat, esse argumentum orationis Aristidis pro 4or viris.

φύλ. με. Fol. 45.

A. Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα, ὅτι δεῖ.

T. οὐκ ἄρ' εὐφρονεῖν δόξομεν.

†. Initium et finis ostendunt, esse Aristidis orationem pro Pericle.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Προθεωρία κίμωνος. Protheoria Cimonis.

A. Κίμων μιλτιάδου γέγονε παῖς.

T. κίμωνα καὶ πεισιάνακτα.

Ἀριστείδου κίμων. Aristidis Cimon.

A. Ἀλλὰ νὴ δία ὁ κίμων φαῦλος τις.

T. καὶ οὕτω προσῆκεν.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὑπόθεσις μιλτιάδου. Argumentum Miltiadis.

A. Ἡροδοτος ἐν τῇ ἑκτῇ ἱκανῶς.

T. ἄμφω γὰρ λέγεται.

Περιήκει δὲ ἡμῖν ὁ λόγος εἰς αὐτόν.

T. ἔγω γε οὐχ ὁρῶ.

†. Est Aristidis oratio pro Miltiade.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ἀριστείδου θεμιστοκλῆς. Aristidis Themistocles.

Α. Λοιπὸς τοίνυν Θεμιστοκλῆς.
Τ. ἐθέλεις προσεῖναι προσήκει.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Α. Ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἀνδρῶν.
Τ. Φίλον, οὐκ ἐχθρὸν κρίνω.

Ἀριστείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ῥητόρων.
Aristidis in Platonem pro 4or rhetoribus.

†. Est Aristidis communis apologia. v. in alio libro Synes. 4.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Ἕτερος ἀριστείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς.
Alia Aristidis ad Platonem pro rhetorica.

Α. Τὸ προοίμιον ἔλαβεν — Οἶμαι δεῖν.
Τ. ὧν ἕνεχ' εὑρέθη.

Ὁ μὲν οὖν ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος οὗτος.
Haec igitur oratio pro rhetorica.

†. Est ipsius oratio I.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Ἀριστείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγ. β.
Aristidis ad Platonem pro rhetorica orat. IIa.

Α. Ἐπεὶ δὲ καὶ μιλτιάδου καὶ θεμιστοκλέους.
Τ. τάδε οὕτωσὶ πεζῇ. τέλος τοῦ δευτέρου.

Φύλ. ρμ. Fol. 146.

Περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν σικελίᾳ.
De mittendo auxilio Niciae in Siciliam.

Α. Τὸ μὲν κατηγορεῖν, ὦ ἀθηναῖοι.
Τ. ἢ πλέον οὐδὲν ἔξουσιν.

†. Aristidis oratio suasoria ad Athenienses pro auxiliis novis Niciae mittendis, quum Syracusas in Sicilia obsideret.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Εἰς τὸ ἐναντίον. In contrarium.

A. Συνεύξασθαι μὲν, ὦ ἀθηναῖοι τῇ πόλει.
T. μόνος ἔξ ἁπάντων ὄφλειν.

Εἰς τὸ ἐναντίον σικελικὸς δεύτερος.
In contrarium Sicula II[a].

†. Est Aristidis suasoria de auxiliis Niciae missis revocandis. Canterus duas has orationes perditis perperam accensuit. Ex his inprimis appareret, quantus fuerit Aristides orator.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ὑπὲρ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους εἰρήνης. Pro danda Lacedaemoniis pace.

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἀθηναῖοι, χάρις.
T. δοξάντων γενέσθαι τὴν τύχην.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπὲρ τῆς πρὸς ἀθηναίους εἰρήνης. Pro danda Atheniensibus pace.

A. Ἦν μὲν ἐκ πολλοῦ πάντες.
T. καὶ τοῖς ὁπλοῖς καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Φιλίππου δίοδον αἰτοῦντος παρὰ θηβαίων ἐπ ἀθηναίους ἦκουσιν ἀθηναῖοι ἐκόντες ἑαυτοὺς εἰς συμμαχίας διδόντες. Philippo transitum petente a Thebanis contra Athenienses, illi ultrò sese offerunt ad belli societatem.

A. Οὔτε φιλίππου θαυμάσαι.
T. οὐκ ὀρθῶς ἐγίγνωσκεν.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Πρὸς θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. Ad Thebanos de ineunda belli societate.

Α. Ἀφικόμεθα μὲν οὐ λόγῳ.
Τ. καὶ θήβας συνασπίζωσιν.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Ὑπόθεσις τῶν λευκτρικῶν. Argumentum Leuctricorum.

Α. Μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον.
Τ. σάσις δὲ πραγματικὴ ἄγραφος.

Λευκτρικὸς πρῶτος ὑπὲρ Λακεδαιμονίων. Leuctrica prima pro Lacedaemoniis.

Α. Οὕτως ἔχων, ὦ ἀθηναῖοι, γνώμης.
Τ. πρὸς ἁπάντων ἔχον διηνεκῆ.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Λευκτρικὸς δεύτερος. ὑπὲρ Θηβαίων πρῶτος. Leuctrica 2ª. Pro Thebanis prima.

Α. Οἶμαι μέν, ὦ ἀθηναῖοι, τήμερον.
Τ. μὴ καθαρῶς ὑπὲρ ὑμῶν ἅπαντα.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Λευκτρικὸς τρίτος. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων δεύτερος. Leuctrica tertia. Pro Lacedaemoniis 2ª.

Α. Μεθ' ὑμῶν, ὦ ἀθηναῖοι, σκεψόμενος.
Τ. ἤδη τό γ' ἐμὸν μέρος.

Φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Λευκτρικὸς τέταρτος. ὑπὲρ Θηβαίων δεύτερος. Leuctrica 4ª. Pro Thebanis 2ª.

Α. Εἰκότως, ὦ ἀθηναῖοι, πολλῶν.
Τ. ἀλλὰ καὶ συμπράττειν προθύμως.

Φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Λευκτρικὸς πέμπτος. ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν. Leuctrica 5ª. Pro neutros iuvando.

Α. Εἴ τι κἀμοὶ μετέσιν.
Τ. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν εὖ τίθεσθαι.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῶ. Ad criminantes, quod non declamaret.

A. Οὐκ ἀμφοτέρων ἆρα τῶν καιρῶν.
T. μὴ ῥᾳδίως οὕτως καταψεύδεσθε.

Φύλ. σδ. Fol. 204.

Σμύρνης ἐγκώμιον, ἢ προσφωνηματικός. Smyrnae encomium seu acclamatoria.

A. Ὁ μὲν λόγος οὐκ ἐξ ἴσου.
T. κέρδος ἡτ]ᾶσθαι τὰ τοιαῦτα.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Σμύρνης ἐγκώμιον· προσφωνητικὸς πολιτικός. Smyrnae encomium. Allocutio politica.

A. Ἐβουλόμην ἄν, ὦ θαυμάσιε.
T. τὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης παντα χῆ.

Φύλ. ση. Fol. 208.

Λαλία εἰς ἀσκλήπιον. Sermo in Aesculapium.

A. Ὦ πολλὰ ὀὴ πολλάκις.
T. καὶ ἐπιψηφίζειν τοὺς λόγους.

Φύλ. σια. Fol. 210.

Ἀριστείδου ῥήτορος εἰς ῥώμην. Aristidis rhetoris in Romam.

A. Ἔθος τοῖς πλέουσι καὶ ὁδοιποροῦσιν.
T. ἔξεσιν ἤδη φέρειν τὴν ψῆφον.

Φύλ. σκ. Fol. 220.

Εἰς Δία. In Iovem.

A. Τὰ δέ σοι κατ' εὐχὴν ζεῦ.
T. μόνον αὐτὸν ὄντα τῶν πάντων.

Φύλ. σκβ. Fol. 222.

Εἰς τὸ αἰγαῖον πέλαγος. In laudem Aegaei maris.

A. Πέλαγος δὲ οὐδείς πω διὰ τέλους.
T. αὐτόν τε καὶ σύμπλους.

φύλ. σκδ. Fol. 224.

Εἰς τὴν σάραπιν. In Serapim.

A. Εὐδαίμον γε ὁ τῶν ποιητῶν.
T. βελτίω τῶν παρόντων γενέσθαι.

φύλ. σκζ. Fol. 227.

Ἰσθμικὸς εἰς ποσιδῶνα. Isthmicus in Neptunum.

A. Ἐπειδὴ τῆς γε ὀλυμπικῆς.
T. ἐπὶ τὰ προσήκοντα ἡμῶν ἑκάσου.

φύλ. σλ. Fol. 230.

Ἐπὶ ἀλεξάνδρῳ ἐπιτάφιος. In Alexandrum funebris.

A. Εἶκος μὲν ἦν καὶ ἀπὸ πάσης.
T. ἐμαυτῷ προσήκειν ὑπολαμβάνω.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ῥοδιακός. Ad Rhodios.

A. Ἄνδρες οἱ περιλειπόμενοι ῥοδίων.
T. ζεῦ καὶ πάντες θεοί.

φύλ. σμα. Fol. 241.

Μαντευτοῖ ἀθηνᾶ. Minervae divinatrici.

A. Ἔσω τοίνυν ἡμῖν ὕπαρ τὸ ὄναρ.
T. νικώη τὰ βελτίω.

†. Scribendum puto *μαντευθοῖ*, ut in aliis codicibus legitur. Abresch verò in Miscell. obs. crit. vol. V. p. 335. *μαντευτοῖ ᾱ λόγοι* explicat. At tunc non circumflexus, sed gravis accentus est. Caeterum omnes istae Aristidis, qui sub Hadriano iam floruit, orationes gr. et lat. prodiere in eius operibus Oxon. 1722—30. 4. curâ Iebb.

φύλ. σμδ. Fol. 244.

Δημοσθένους λόγος ὀλυνθιακὸς πρῶτος. Demosthenis oratio olynthiaca prima.

A. Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες.

T. χρησὰ δέ εἴη παντὸς ἕνεκα.

φύλ. σμε. Fol. 246.

Σχόλια τοῦ ᾱ λόγου. Scholia orationis I.

A. Ὅτι τὸ προοίμιον πλέκεται.

T. ταῦτα ποιῆσαι, οὐ πράξει.

†. Demosthenis orationes et scholia in illas eadem occurrunt in cod. Bavar. 85. de quibus Morellius p. 289. loquitur. Sunt verò scholia fere omnia vulgata vel ex codicibus Parisinis in editione Morellii ac Lambini an. 1570. vel ex Augustano in Francf. an. 1604. Ex Augustano eodem et Bavarico a Reiskio, qui iam edita quidem, emendatiora verò in codicibus his invenit. Inedita, quae restant, evulgare haud operae pretium est.

φύλ. σμζ. Fol. 247.

Ὀλυνθιακὸς δεύτερος. Olynthiaca 2a.

A. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις εἰδείη.

T. τῶν ὅλων ὑμῖν ἐχόντων.

φύλ. σν. Fol. 250.

Σχόλια εἰς δεύτερον λόγον. Scholia in orat. 2am.

A. Ἐξ ἀορίστου προλήψεως τὶ σχῆμα.

φύλ. σνα. Fol. 251.

Ὀλυνθιακὸς γ̄. Olynthiaca IIIa.

A. Οὐχὶ ταῦτα παρίσαται μοι.

T. καὶ ἅπασιν συνοίσειν μέλλει.

†. Omnes hae tres olynthiacae orationes scholiis simul marginalibus praeditae sunt praeter indicata post tex-

textum cuiuslibet orationis. In hac verò tertia post textum nulla amplius sequuntur, exceptis marginalibus, quae incipiunt: ἐξ ἐπιτιμήσεως τὸ προοίμιον, ὅτι προσοχὴν διὰ τοῦ παροξισμοῦ ἀπεργάζεται. Et scholia marginalia minio iam evanescente exarata sunt. Reiserus tres quidem olynthiacas orationes memorat, scholia verò indicare omisit.

φύλ. συδ. Fol. 254.

Κατὰ Φιλίππου α. Contra Philippum I.

A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος.

T. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

†. Adnectitur oratio tit. πόρου ἀπόδειξις. Ἃ μὲν ἡμεῖς. Scholia marginalia minio iam ferè evanescente exarata incipiunt. Ἀπολογεῖται μὲν ἐν προοιμίῳ περὶ τοῦ προαρπάξαι τὴν τάξιν τῶν γερόντων.

φύλ. συη. Fol. 258.

Κατὰ Φιλίππου β. Contra Philippum 2ª.

A. Ὅταν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, λόγοι.

T. καὶ τῆς ζημίας δίκειν ὑποσχεῖν.

†. Marginalia scholia minio exarata tantum aliquot apparent et incipiunt: ἐπιτιμητικὸν προοίμιον τῆς τῶν ἀθηναίων ῥαθυμίας. ἔχει δὲ καὶ προσοχήν.

φύλ. σξ. Fol. 260.

Περὶ τῆς εἰρήνης. De pace.

A. Ὁρῶ μέν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. σκίας νυνὶ πολεμῆσαι.

†. Est cum scholiis.

φύλ. σξβ. Fol. 262.

A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν.

T. καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

†. Est ipsius oratio de Haloneso, ut in fine additur: *τέλος περὶ ἁλονέσου.* Libanio autem iudice rectius inscribitur: *πρὸς τὴν ἐπιστολὴν Φιλίππου*, ad epistolam Philippi. Est cum nonnullis notis marginalibus.

Φύλ. σξ. Fol. 266.

Κατὰ *Φιλίππου περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ.* Contra Philippum de Chersoneso.

A. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. δυνήσεται τὴν πόλιν σῶσαι.

τέλος τοῦ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. στ. ΔΔΔΔΔ.

Finis de Chersoneso. Vers.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis, quae incipiunt: *ἀπὸ εὐνοίας τὸ προοίμιον.*

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Κατὰ *Φιλίππου τρίτος.* Contra Philippum III$_a$.

A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, λόγων.

T. ὦ πάντες θεοὶ συνενέγκοι.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis Titulus quidem est: *κατὰ αἰνίππου*, non verò rectè sic inscriptum.

Φύλ. σοζ. Fol. 277.

Κατὰ *Φιλίππου δ.* Contra Philippum IV^a.

A. Καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὦ ἄνδρες.

T. *Φαύλως ἔχειν, ἢ ἡμᾶς αὐτούς.* |H| HΔΔΔ.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Πρὸς *τὴν ἐπιστολὴν Φιλίππου.* Ad epistolam Philippi.

A. Ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι

T. *τὸ κατορθοῦν αὐτὸν* ....

†. Est cum scholio marginali. Finis textus est mutilus. Est enim unius tantum folii. Contuli omnes has Demosthenis orationes cum editione Paris. 1790. 4. Didot. Reiserus indicat quidem orationes IV. contra Philippum. Intermedias autem omisit.

Cod. CCCCXXXIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 190, Saec. XV, signatus p. 74. n. 24. optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν τόμος $\overline{\beta}$.

Procli Diadochi Platonici in Platonis theologiam tomus IIus.

A. Ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν νοητῶν λόγος.

T. τὰ αὐτὰ καὶν τούτοις ἀναγράφειν.

†. Praemittitur cuilibet libro capitularium, libri verò sunt IV. V. VI. secundi huius tomi. Libri tres priores, seu tomus I. continetur in cod. 413. ubi dixi, omnes esse editos Hamburgi. Occurrunt adhuc in cod. 98.

Cod. CCCCXXXIV.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum fig astronomicis, scriptus a Nicolao Choniate, cuius manum ex cod. 139. novi, Saec. XVI, in foliis 294, signatus p. 68. n. 26. cum lacuna magna et aliis, optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαριωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ χρονικὸν κόσμου συν-

Sapientissimi et beatissimi dom. Michaelis Glycae chronicon mundi

ὀπτικὸν, διεξιὸν κατ' ἐπιτομὴν περὶ τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ Φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περί τε τῆς πλάσεως τοῦ ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς. Πρόλογος.

synopticum, narrans in epitome de coelo et terra, de ipsius lumine et omnibus simpliciter a Deo creatis, in diebus sex, de formatione Adami et de reliquis deinceps. Prologus.

Α. Βραχυσύλλαβον ἐγχαράτ͡ξω σοι.
Τ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν κομνηνὸν ἰωάννου.
Ἕως ὧδε τὸ πέρας τῆς κατὰ χρονικὰ διηγήσεως.
Hucusque finis chronicae narrationis.

†. Praemittitur tabula capitum, qua finita sequitur titulus antea positus, post quem versus iambici in hunc librum:

σίχοι ἴαμβοι εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον.
βίβλος χρονικὴ σύνθεσις τεχνουργίας
λόγος παρισᾶς. κλῆσις ἡ συγγραφέως,
ἣν ἐκ γένους ἔσχηκε γλυκεπωνύμου.
Liber chronicus, arte compositus sermo ades. Nomen scriptoris, quod ex genere glycarum tenuit.

Ἕτεροι σίχοι.
Γλυκᾶς ὁ γράψας μιχαὴλ τὸ βιβλίον,
θείων λόγων νοῦς, καὶ κανὼν τῶν δογμάτων.
Michael Glycas auctor libri, qui est divinorum sermonum mens et canon dogmatum.

Χρονικὸν σύντομον ἐπισύναξις τοῦ γραμματικοῦ κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ.
Chronicon succinctum, collectio grammatici dom. Michaelis Glycae.

Iam ex fine chronici sc. A. C. 1118 sat dignoscitur, auctorem saec. XII°. vixisse et non saec. XV°.,

ut Allatius, Lamius et Oudinus perperam contendunt. Certè Morellius in bibl. gr. etc. p. 266. codicem bibl. S. Marci Saec. XIII°. scriptum recenset et hanc assertionem confirmat.

Occurrit adhuc idem chronicon in cod. 139. quo Bavarico et Augustano hoc codice adiutus, graece et latine Phil. Labbeus edidit.

Cod. CCCCXXXV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, manu diversa, cum lacunulis, Saec. XV, in foliis 159, signatus p. 82. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου λυκίου στοιχείωσις φυσική. ὅροι τοῦ πρώτου. Procli diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. *Συνεχῆ ἐστὶν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἕν,*
T. *καὶ ἀπειροδύναμον, οπερ ἔδει δεῖξαι.*

Χριστὲ δίδου πονέοντι τὴν πολύολβον ἀῤῥωγήν.
Christe da laboranti felices vires.

†. Constat opusculum duobus libris, graecè et latine tit. de motu editum. Initio non *πρῶτα*, sed *πέρατα* legendum, ut in cod. 151. rectè legitur.

Φύλ. 15. Fol. 16.

Πρόκλου διαδόχου τῶν πλατωνικῶν εἰς τὸν πλάτωνος ἀλκιβιάδην. Procli Diadochi Platonici in Platonis Alcibiaden.

A. *Τῶν πλατωνικῶν διαλόγων καὶ πάσης.*
T. *τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν.*

†. Est in priorem Platonis Alcibiadem, non sine lacunulis. Occurrit adhuc in codd. 98. 307. Integrior codex Medico-Laurent. censendus est. Bandi-

nius enim vol. III. p. 256. vacuum septem foliorum spatium relictum ait. Excerpta ex hoc commentario dedit latinè Marsil. Ficinus tit. Procli de anima ac daemone. de sacrificio et magia. Commentarius ipse Procli graecus, vix dimidiam Alcibiadis Platonici partem exponit et desinit in verbis: *καθόσον εἰσχρὸν ἀγαθὸν οὐ φαίνεται.* p. 219. edit. Basil.

Bandinius adhuc ait in cit. loco, occurrere in variis bibliothecis Galliae, Angliae et Italiae, cur non et Germaniae? Latina Ant. Herm. Gongavae versio extat in bibl. Vindob. v. Lambec. lib. VII. p. 43.

Φύλ. ρκς. Fol. 126.

Τοῦ ὑπερτίμου ψέλλου ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ τιμαίῳ τοῦ πλάτωνος μαθηματικῆς. περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, ἢ γεννήσεως.

Hypertimi Pselli expositio mathematicae in Platonis Timaeo. De animae existentia seu generatione.

A. *Ἐπ μέρους ἠρώτηκας με.*
T. *ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη.*

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἑτέρας πλατωνικῆς ἐξήγησις διανοίας ἀπὸ τοῦ τιμαίου.

Alterius Platonicae mentis expositio ex Timaeo.

A. *Ἐρᾶς τῆς πλατωνικῆς ἀπορέσως πηγῆς.*
T. *κατοπτεῦσαι δὲ δυνήμεθα.*

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Ἐξήγησις τελεώτερα περὶ τοῦ λείμματος.

Expositio perfectior de limmate seu hemitenio.

A. *Τί ποτέ ἐστι τὸ λείμμα ἠρώτηκας.*
T. *περὶ ὧν ἐζητήσας λόγον.*

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Ἐξήγησις τῆς πλατωνικῆς ἐν τῷ φαίδρῳ διφρείας τῶν

Expositio Platonicae in Phaedro aurigationis ani-

ψυχῶν καὶ στρατείας τῶν θεῶν.

marum et exercitus deorum.

A. Πλατωνικὰ ταῦτα ῥητά.

T. τῷ τὰ γελοῖα γελοίως.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Ἐπίλυσις, πῶς ἐστὶ τὸ διὰ πέντε ἡμιολίων· καὶ ὅτι περὶ τὰ πέντε σχήματα οὐ σαθήσεται ἕτερον σχῆμα περιεχόμενον ὑπὸ ἰσοπλεύρων καὶ ἰσογωνίων, ἴσων ἀλλήλοις.

Solutio, quomodo sit hemiolium per quinque, et quod praeter V figuras, alia non consistat a lateribus et angulis sibi invicem aequalibus.

A. Οὐκ ἐπισολῆς μέτρῳ προσήκει.

T. οὐκ ἔχει τοιοῦτον λόγον.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Περὶ τοῦ Φυσικοῦ ἀριθμοῦ.

De numero physico.

A. Ἐθαύμασας εἰρηκότος κατὰ τὴν χθές.

T. δημιουργικοί, ἀλλ' οὐκ ἀριθμητικοί.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Περὶ τῆς ἠθικῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς θεολογικῆς.

De ethica et theologica arithmetica.

A. Ὥσπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ τῇ φύσει.

T. οὐκ ἂν ῥάσα τὰς θεωρίας παραδεξαίμεθα.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς θείων ἀριθμῶν.

De nostris divinis numeris.

A. Δοκεῖς μοι θαυμάζειν ἀεί.

T. πνευματικῆς ποιότητος καὶ ποσότητος.

†. Omnes hae Mich. Pselli elucubrationes in forma epistolarum sunt scriptae. In indice ipsius epistolarum CCXXX alphabetico, quem Bandinius vol. 2. p. 406. sistit, hae non reperiuntur. Fabri-

cius vol. V. p. 48. memorat, ipsius epistolas circiter XXXIII, et in nota asserit, eiusdem novem esse gr. et lat. editas ab Allatio post syntagma de Simeonibus. Apud Bandinium vol. II. p. 474. primae tres eodem titulo, initio et fine occurrunt, nisi quod in prima γνώσεως pro γεννήσεως legatur.

In bibl. Ant. Augustini cod. 191. teste ibidem Fabricio p. 40. priores quinque occurrunt omnes ineditae.

Ex hac descriptione Mich. Pselli opusculorum sat clarè intelligitur, quàm imperfecta Reiseri descriptio fuerit.

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων διάλογος τιμοθέου καὶ θρακός· καὶ κατὰ μάνεντος. De operatione daemonum dialogus Timothei et Thracis. Et contra Manetem.

Α. Χρόνιος ὦ θρᾷξ ἐπὶ τὸ βυζάντιον.
Τ. συβρακησίων δεκάτας καταθησόμεθα.

†. Auctor quidem titulo non praefigitur. Est verò Mich Psellus, ut in aliis codicibus etiam Augustanis apertè ponitur. Hinc miror, quod Reiserus auctoris nomen reticuerit. Prodiit gr. et lat. in libris IIbus. Hìc autem nulla fit librorum divisio. Occurrit adhuc in cod. 100.

Cod. CCCCXXXVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus obscurè miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus notis, in foliis 104. Saec. XIV, possessus a Bessarione Card. et a Card. Tusculano, in fine mutilus, signatus p. 56. n. 15. probe conservatus et inscriptus:

Ἡ ὀγδόη κατὰ Φωτίου σύνοδος καὶ ἄλλη ὑπὲρ αὐτοῦ.

Octava synodus contra Photium et alia pro ipso.

Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰγνατίου ἀρχιεπ. κωνσαντ. συγγραφεὶς παρὰ νικήτᾶ δούλου ἰῦ χῦ, τοῦ καὶ Δαυὶδ τοῦ παφλαγόνος.

Vita et luctatio sancti patris nostri Ignatii archiep. Constantinop. conscripta a Niceta, servo Iesu Christi, Davide Paphlagon.

Α. Πάντων μὲν τῶν ἁγίων βίους.
Τ. καὶ ἀθλοφόρου. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. κϑ. Fol. 29.

Ἀπὸ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον ἰγνάτιον τὸν γεγονότα πατριάρχην κωνσαντ. συντεθέντος παρὰ μιχαὴλ μοναχοῦ, πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου.

Ex encomio sancti Ignatii Patriarchae Constantinop. composito a Michaele monacho, Presbytero et Syncello.

Α. Ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας ϑεοφόρος.
Τ. μόλις οὗτος ἐκβάλλεται.

†. Hoc encomium subsequitur libellus Ignatii continens omnia contra se acta. — Epistola Nicolai Papae — Alia Epiphanii archiep. Cypri. Tum actionum prooemium, et ipse actiones X. editae in Harduini act. conc. tom. V, p. 943 usque 1150.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου συγκροτηϑείσης ἐν κωνσαντινουπόλει ὑπὸ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐπὶ ἑνώσει τῆς τοῦ ϑεοῦ ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

Acta sacrae synodi congregataeConstantinopoli a Photio sanctissimo et oecumenico patriarcha pro unione sanctae Dei et apostolicae ecclesiae.

A. Προκατεθέντος τοῦ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου.
T. καὶ τὴν ἰδίαν ....

†. Actio I desinit: *Φωτίου καὶ Ἰωάννου τῶν ἁγιωτάτων πατριάρχων πολλὰ τὰ ἔτη.* Photio et Ioanni sanctissimis patriarchis multos annos. Tum haec nota graeca est: *ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν κακουργικὴν σκαιότητα καὶ ὑτόωρον μαρτυροῦσαν, ὡς αὐτοῦ εἰσι σοφίσματα καὶ τέχνάσματα ταῦτα τὰ λεγόμενα πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου. ἐν γὰρ τῇ θθθεν εὐζημίᾳ προτάτ]ει ἑαυτὸν τοῦ βωμαίου Ἰωάννου.* Vide et hic malitiosam et insanam obliquitatem, quae testatur, ipsius esse sophismata et artificia dicta haec acta sacrae synodi. In praesenti enim hac acclamatione seipsum Romano Ioanni praeponit.

Desinit autem actio VI. his verbis: *τῶν δεσπεσίων ἐκείνων ἀνδρῶν ὁμολογίαν καὶ τὴν ἰδίαν ....* Est verò actio unius folii. Finis igitur est mutilus. At non video, cur Reiserus scripserit: Codex et à principio mutilus. Certe Ignatii vita, quae est primò posita non est mutilata.

In ora folii primi superiore notatum: Card. Tusculani et *κτῆμα βησσαρίωνος καρδηναλέως*, tanquam possessorum. Sed et inscriptio alterius manus initio est. Codex graecus Ms. chartaceus, foliorum hodie CIV. De quo celeberrimus dn. D. Reiserus indic. Mss. bibl. Aug. p 36. codex et a principio et in fine mutilus, Augusta Vindelicorum missus Francofurtum ad Moenum A°. MDCC. die XII Sept. d. viro illustri Iobo Ludolfo S. C. M. consiliario etc.

Cod. CCCCXXXVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, initio et versus finem

laceratus et mutilus, in foliis 354, Saec. XI, signatus p. 1. n. 5. in medio sat conservatus et turbato foliorum ordine inscriptus:

Συναγωγη ἐξηγήτεων τῶν εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον γεγονῆα παρὰ νικητᾶ θεοφιλεσάτου μητροπολίτου ἡρακλέας τοῦ σερρῶν.

Collectio expositionum in Ioannis evangelium facta a Niceta Dei amantissimo metropolita Heracliae Serrarum.

A. Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων φωνή.

T. πόθεν εἰμί ....

†. Contra expressum clarè titulum Reiserus inscripsit: S. Chrysostomi commentarius prior in S. Ioannem. Est verò catena SS. PP. in S. Ioannem, ut ex titulo clarè patet. In margine notantur SS. Athanasius, Basilius, Maximus, Chrysostomus, Cyrillus, Isidorus, Theologus, Dionysius, Gregorius Nyssenus, Ioan. Damascenus, Clemens, Origenes, Cosmas, Macarius, Amphilochius, Nilus.

Desinit autem: οὐκ οὖν τὸ μὲν οἶδα, πόθεν εἰμί, fine adeoque mutilo. Occurrit adhuc in cod. 37. eodem initio. Cuius etiam cl. Harlesius tom. VIII. p. 689. edit. novae Fabricii in nota meminit. Codicis autem Augustani meminisse non poterat, falsa codicis inscriptione. Fol. 76. in ora superiore haec leguntur: M. Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ. παρὰ ν̄ῡ. λεοντίου ἱερομονάχου τοῦ φιλοπόνου κυπρίου: τῇ κγ̄. μηνὸς μαρτίου, ἐν ἔτει τῷ ᾱφ̄ϟ. πιστεύω ἔγωγε, ὅτι προ τ̄ ἢ ῡ̄ ἐτων τὸ τεῦχος ἐγράφη τοῦτο. ἔπεμψα δ' ἐγὼ ὁ εἰρημένος κρούσιος αὐτὸ τῇ κ̄γ̄ μηνὸς μαρτίου τοῦ αφ̄ϟδ̄. ἔτους ἐκ τυβίγγης εἰς αὐγούστης τῆς ῥαιτικῆς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην, M. Martini Crusii Tybingae. A dom. Leontio Hieromonacho laboris amante Cyprio. 23 mens. Martii 1590. credo ego. hunc codicem scriptum esse ante annos CCC vel CCCC. Misi autem

memoratus Crusius illum 23 mens. Martii A. 1594. Tybinga in bibliothecam graecam Augustanam.

Tria igitur tantum exemplaria extant de hac Nicetae Heracleensis catena SS. PP. in S. Ioannis evangelium. Et nunc duo simul in biblia regia Monac. asservantur. Tertium in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 69. memoratur.

Cod. CCCCXXXVIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus, notis et numeris marginalibus miniatis, literis nitidissimis, manu diversa, in foliis 322, Saec. XIII et XIV, possessus a Basilio filio, Primicerio Romano et Georgio Birgote, signatus p. 22. n. 11. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφάλαια διάφορα θεολογικά τε καὶ οἰκονομικὰ καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	Sancti patris nostri Maximi confessoris capita varia theologica et oeconomica. Et de virtute ac vitio.

A. Ἓν ἐστὶ τὸ ὑπεράναρχον καὶ ὑπερούσιον.

T. οὗ χάριν τὸν πόθον ἐλάβομεν.

Τέλος τῶν θεολογικῶν κεφαλαίων.

†. Sunt centuriae V, non VII, ut Reiserus asserit, editae in S. Maximi conf. operibus Paris. 1675. f. tom. I. p. 512.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια περὶ ἀγάπης πρὸς ἐλπίδιον τὸν ὁσιώτατον. πρόλογος.	Eiusdem capita de charitate ad Elpidium sanctissimum, prologus.

A. Ἰδοῦ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ βίου λόγῳ.

T. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστι. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Sunt centuriae IV, ibidem editae tom. 1. p. 594.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεολογίας καὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. Eiusdem de theologia, Deique filii in carne dispensatione.

A. *Εἷς θεὸς ἄναρχος, ἀκατάληπτος.*

T. *τοῦ λόγου γεγονὼς οἰκητήριον.*

†. Vocantur *γνωσικὰ κεφάλαια* et sunt centuriae II. ibidem editae p. 461. non verò centuria I, ut Reiserus ait.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Ioannis Damasceni logica.

A. *Τὸ μὲν ξένον τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.*

T. *ἀσύγχυτόν τε καὶ ἄτρεπτον.*

†. Praemittitur prooemium, quod in aliis codicibus inscribitur ad Cosmam episc. Maïumae, et desinit: *τῶν εὐχῶν χορηγίαν ἀντίδοτε.* Sequitur cap. 1. *περὶ γνώσεως — οὐδὲν τῆς γνώσεως.* Est verò liber divisus in cap. L., quorum ultimum est: *περὶ τῆς καθ' ὑπόσασιν ἑνώσεως.* Discrepat non parum ab editione Billiana. Observo, scholia etiam marginalia hìc haberi, quorum primum ad cap. III. est: *σημ. διὰ τί τὸ ὂν διαιρούμενον εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκὸς, οὐκ ἔστιν γένος αὐτοῦ.* Eiusmodi scholia etiam in codd. Vindob. apud Nesselium occurrunt.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ρ̄ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Eiusdem capita C. de orthodoxa fide.

A. *Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.*

T. *τὰ πάντα πληρῶν καὶ .....*

†. Praemittitur tabula cap. C. Iam verò desinit in cap. XI°. Sunt verò edita in eius operibus.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης συγγράμματα. τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδελφῆς μακρίνης.

Sancti patris nostri Gregorii Nysseni opuscula. Eiusdem de anima cum sorore sua Macrina.

A. *Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου μετέσῃ.*

T. *ἥτις ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη Φύσις.*

†. Habetur cum scholiis quibusdam marginalibus ex S. Basilio. Prodiit verò in eius operibus, et occurrit adhuc in cod. 23. In fine subscriptum: *Γεώργιος βιργώτης ἠγώρασα τὸ παρὸν βιβλίον ἐκ χειρὸς κυροῦ πριμικηρίου ῥωμανοῦ ἐν ἔτει ἀτὸ χῡ αὖπθ.*

Ἡ παροῦσα δέλτος ἐστὶ τοῦ γεωργίου βιργωτῆ, ἥν ὠνήσατο ἐκ χειρὸς πριμικηρίου ῥωμανοῦ. ϙυος ἐν μηνὶ πιο .... ῑζ. ἐπέθανε ὁ μέγας μαστορες ὀΦρε.

Georgius Birgotes emi hunc librum è manu dom. Primicerii Romani anno Christi 1489.

Praesens liber est Georgii Birgotis, quem emit è manu Primicerii Romani, A. 1476 mens.... XVII. mortuus est magnus Mastores Ophre.

Cod. CCCCXXXIX.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere clausus, in folio, ultimo titulo miniato, reliquis desideratis, literis minutis et abbreviatis, manu diversa, in foliis 83, Saec. XIV et XV, signatus p. 76. n. 9. male conservatus et inscriptus:

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων βιβ. γ. Pyrrhoniarum institutionum lib. III.

A. *Τίς ζητοῦσι τι πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν.*

T. *πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. τέλος.*

†. Sunt Sexti Empirici lib. III., praemisso cuilibet libro capitulario, in eius operibus editi.

φύλ. νϑ. Fol. 59.

Somnium Scipionis graecè cum enarratione.

†. Rectè sic inscripsit Reiserus, licet titulus absit et initium mutilum sit. Prima enim verba sunt: διαζώννυται, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ ἑπόμενα μεταβῶμεν. — ἐξ οὗ κατανοοῦντι πάντα λαμπρά τ' ἄλλα, καὶ θαυμαστά μοι ἐδόκει. ἦσαν δ' οὗτοι ἀστέρες. κ.τ.λ. Id quod in p. 7. edit. Basil. 1524. 12. occurrit. Est verò Ciceronis fragmentum graecè versum cum commentario graeco. Cuiusnam autem textus et commentarius in somnium Scipionis sit, nec hîc apparet, nec Reiserus indicavit. Memini autem me legere, somnium Scipionis et Macrobii commentarium in illud a Maximo Planude graecè esse versum. Et revera! Collatione enim instituta vidi, esse Planudeam Macrobii versionem. Commentarius enim ad textum suprà positum sic incipit: ἐν τῷ λέγειν, ἐξ οὗ κατανοοῦντι πάντα, τὸ αὐτὸ βέβαιοι, ὅπερ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ἐν αὐτῷ τῷ γαλαξίᾳ τοῦ γε σκηπίωνος, καὶ τῶν γεννηταμένων γενέσθαι τὴν σύνοδον. Quae Macrobius latinè sic habet. lib. 1. c. 16. p. 16. Tractatum ad sequentia transferamus. Ex quo mihi omnia contemplanti praeclara caetera et mirabilia videbantur etc. Dicendo, ex quo mihi omnia contemplanti: id quod suprà diximus, affirmat: in ipso lacteo Scipionis et parentum per somnium contigisse conventum.

Ex quo manifestè intelligitur, esse somnium Scipionis et Macrobii commentarium a Maximo Planude graecè versum. Sed et Theodorus Gaza somnium Scipionis vertit graece, in cit. editione Basil. editum. Hic incipit: ἡνίκα περὶ τὴν ἀφρικὴν

ἀφικόμην Ἀνιτίου μανλίου. Planudes verò: ἡνίκα ἐπὶ τὴν ἀφρικὴν ἀφικόμην Ἀνιτίου μαλλίου, ut apud Montfaucon in bibl. Coislin. lego p. 520.

Finis in hoc codice est mutilus. Desinit enim: τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὴν ξενοχωρίαν .... Quod est secundi libri cap. IV. de sono acuto et gravi fol. 25. B. edit. Venet. 1515. f. Planudis textus et commentarius graecus nunquam prodiit.

φύλ. οε. Fol. 75.

Fragmentum logicum de genere etc. initio et fine mutilum.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Θέωνος ἀλεξανδρέως εἰς τὸ η̄ τῆς μαθηματικῆς πτολεμαίου συντάξεως. Theonis Alexandrini in lib. VIII^m. mathematicae Ptolemaei constructionis.

Α. Διεξελθὼν ὁ πτολεμαῖος ἐν τῷ ζ̄. βιβλίῳ.

Τ. τυχεῖν τοὺς τῶν φάσεων κανόνας.

†. Post finem editionis Basil. 1538. f. haec adhuc in uno contextu sequuntur in codice: ὅταν δὲ διὰ ρν̄ ἐτῶν ἡμέραν μίαν ἐπιλαμβάνῃ ἡ τῶν φάσεων καὶ πρύψεων πραγματία, ἐντεῦθεν ἄν τις καταμάθοι. ἐπεὶ γὰρ ὁ μὲν πρὸς τὰ τοπικὰ καὶ ἡμερινὰ σημεῖα θεωρούμενος ἐνιαύσιος χρόνος ἡμέρων ἀπεδείχθη τξε. ιδ̄ μη̄. κινεῖται δὲ καὶ ἡ τῶν ἀπλανῶν ⊕ διὰ ἐτῶν ρμ̄ μίαν, ἡ ἔγγισα ὁ ♂ ἐν τῇ μίᾳ κινεῖται, ὥσε καὶ ἐν τῷ ἑκατόσῳ ἔτει τοῦ χρόνου, τουτέσιν, ἡ μὲν τῶν ἀπλανῶν ⊕ ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί. ὁ δὲ ♂ ἐν ἑξηκοσοῖς μιᾶς τοτολστ κινηθήσονται μιᾶς μοι ἑξηκοσοῖς τοτολς̄. κ.τ.λ. usque ad finem suprà indicatum.

Cod. CCCCXL.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in folio, titulis et initialibus rubrica-

bricatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIII, in foliis 187, signatus p. 33. n. 7. optime conservatus et inscriptus:

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου ἁγίου ὄρους σινᾶ, τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς.

Vita in epitome Abbatis Ioannis praepositi sacri montis Sinae, cognomine Scholastici, verè sancti.

A. Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα.

T. ϱηρίγματα λέγοντα τάδε.

†. Auctor huius vitae est Daniel monachus Rhaituensis, v. edit. Scholastici, et infra. Inscriptio verò haec praemittitur cum versibus:

Ἐνθάδε προτάξαι βίον, ἵν' ὁρῶντες τοὺς
κοπους, μὴ ἀπιϛῶμεν τοῖς δράμασιν.

Est hic finis prologi. Caetera desunt.

τρίδρομος κλίμαξ, τρισδέκα βαθμῶν πέλων:
τρίδωρον χάρις τοῖς βροτοῖς χορηγοῦσα:
τῶν ἀρετῶν ἐκ πηγῶν τῶν θεορρύτων:
τριανταρίθμος οὐρανοδρόμος κλίμαξ:
εἰς οὐρανοὺς φέρουσα τοὺς βρότους βάσις:
Ἣν πᾶσαν ἐλθὼν, εὐθὺς σὺν χῷ πέλει.
τοῦ τρισσοφεγγοῦς φωτὸς ἠξιουμένος.

Post finem verò vitae sequitur titulus: Δανιὴλ ταπεινοῦ μοναχοῦ ῥαϊθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ.

Πεπείραμαι κυροῦν ἐν βράχεσι πλείϛα ῥήματα.
ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους.

Danielis humilis monachi Rhaituensis in vitam domini Ioannis Scholastici cognomine.

Conatus sum multa breviter dare verba.
Rhetoribus enim pulchra verborum concisio.

φύλ. δ. Fol. 4.

Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν ἐν

Sermo asceticus Abbatis Ioannis praepositi mo-

τῷ σινᾶ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ ἰωάν. τῷ ἡγουμένῳ τῆς ῥαίθου, προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι.

nachorum in monte Sina, quem et misit Abbati Ioanni praepositoRaithi, sollicitatus ab ipso, ut componeret.

Α. Τοῦ ἁγαθοῦ καὶ ὑπεραγαθοῦ.
Τ. εἰς ἀορίστους αἰῶνας φῶς. Ἀμήν.

†. Incipit hìc scalae gradus primus, inter quem et secundum novus titulus insertus est: πλάκες πνευματικαὶ. Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν. Ἀπεδεξάμην, ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ σου, καὶ ἀπαθεῖ υἱῷ. Tabulae spirituales: Ioannes Ioanni salutem. Cuius finis hìc non apparet, turbato scilicet foliorum ordine. Est verò prologus 2dus.

Post finem scalae subscriptio librarii est: κε ιυ χε υἱὲ τοῦ θεοῦ ἐλέησον με τὸν ἁμαρτωλὸν σάβαν ἱερομόναχον. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι μοι διὰ τὸν κύριον. Domine Iesu Christe, fili Dei, miserere mei peccatoris Sabae hieromonachi. Et lectores precamini mihi per dominum. Sequitur tum tabula scalae ordine inverso, et qui sequuntur, versus:

Ἠλλιωμένος ὅλος ἐκ πνεύματος ἁγίου.
πέφηνας περ παμμάκαρ ἰωάννη.
ὅθεν ἐξύφανας ἡμῖν ἰσὸν θεογνωσίας.
Δι' οὗ πᾶς τις τέμνεται καρδίαν.
καὶ πρόσω βαίνειν τῆς ἧσπερ ἐκέκτητο ἀχλύος.
φωταγωγούμενος σαῖς δαδουχίαις.
εἰς ἔφεσιν γλυκίου πάμπαν.
οὗπερ πολίτης λησῆς ὑπάρχει.
σῦν σοὶ φέριτε καὶ χορείας ἁγίων πάντων.
ὧν ταῖς πρεσβείαις σωθείημεν πάντες.

Mutatus totus ex spiritu sancto
apparuisti pater beatissime Ioannes,
ex quo texuisti nobis telam scientiae Dei,

qua unusquisque secatur corde,
et ulterius suam per caliginem pergit
tuis illuminatus facibus
ad desiderium dulcis omnino,
cuius civis existit latro, coeli,
tecum optime, chorique sanctorum,
quorum suffragiis salvemus omnes.

Φύλ. ρος. Fol. 176.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιμένα. Eiusdem ad pastorem.

A. Ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ ἔγω γε.
T. ἀποσηθίζειν ψαλμούς .....

†. Extant haec omnia in Raderi editione Paris. 1633. f.

Cod. CCCCXLI.

Chartaceus, charta spissiore et membrana tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, Saec. XV, in foliis 147, signatus p. 76. n. 11. optime conservatus et inscriptus:

Στέφανος περὶ πόλεων. Stephanus de urbibus.

A. Ἄβαι, πόλις Φωκική.
T. ὠφθεὶς κατὰ χρῆσιν οὕτω τέως εὗρον.

†. Non est manuscriptum, sed editio Aldina Venet. 1502. f.

Sequuntur tum Demosthenis orationes cum Libanii argumentis.

Λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους.

A. Ἐπειδὴ πράτιστε ἀνθυπάτων μόντιε.
T. πραγμάτων ἑκάσων ἰδιότητα.

†. Est in vitam Demosthenis extans in eius operibus tom. 2. p. 275.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ. Argumentum orationis olynth.

A. Ὀλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ θρακῆς.
T. τοῦ τὰ πράγματα ἀπόλυσθαι.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Δημοσθένους ῥήτορος ἀθηναίου λόγοι. ὀλυνθ. ᾱ. Demosthenis rhetoris Atheniens. orationes.

A. Ἀντὶ πολλῶν ἂν.
T. χρησὰ δὲ εἴη παντὸς ἕνεκα.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ β̄. Argumentum olynthiacae II^ae.

A. Προσήκαντο μὲν
T. εἶναι καθ' ἑαυτούς.

Ὀλυνθιακὸς β̄. Olynthiaca II^a.

A. Οὐχὶ ταῦτα παρίσαται.
T. καὶ ἅπασιν ὑμῖν μέλλει.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ γ̄. Argumentum orat. III^ae olynthiacae.

A. Ἐπεμψαν βοήθειαν.
T. προϊσαμένων τῆς πόλεως.

Ὀλυνθιακὸς τρίτος. Olynthiaca III^a.

A. Ἐπὶ πολλῶν μὲν.
T. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ κατὰ Φιλίππου ᾱ. Argumentum orationis I. contra Philippum.

A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.
T. πρὸς αὐτὸν ὑπάρχη.

Κατὰ Φιλίππου ᾱ. Contra Philippum I.

A Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.

T. μέλλει συνοίσειν.

Φύλ. ιθ. Fol. 19.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου λόγου β̄. Argumentum orat. II^ae. contra Philippum.

A. Παραίνει διὰ τούτου.

T. εἰς τοὺς ἀθηναίους.

Κατὰ Φιλίππου β̄. Contra Philippum II^a.

A. Ὅταν ὦ ἄνδρες.

T. δίκην ὑποσχεῖν.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου γ̄. Argumentum orat. III^ae. contra Philippum.

A. Πολλῶν, ὦ ἀθηναῖοι.

T. κοινῇ τοῖς ἕλλησι.

Κατὰ Φιλίππου γ̄. Contra Philippum orat. III^a.

A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες.

T. θεὸς συνένεγκοι.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ εἰρήνης. Argumentum orationis de pace.

A. Μηκυνομένου τοῦ πολέμου.

T. καὶ ἀδωροδόκητον.

Περὶ εἰρήνης. De pace.

A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες.

T. νυνὶ πολεμῆσαι.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ ἁλονήσου. Argumentum orationis de Halonneso.

Α. Οὗτος ὁ λόγος.

Τ. εἶναι τὸν ἐκείνου.

Περὶ ἁλονήσου. De Haloneso.

Α. Ἄνδρες ἀθηναῖοι.

Τ. καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

φύλ. λη. Fol. 38.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. Argumentum orationis de Chersoneso.

Α. Ὁ λόγος οὗτος.

Τ. πρὸς ἑτέρους ἐξηγήσεως.

Περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ πραγμάτων. De rebus in Chersoneso.

Α. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες.

Τ. τὴν πόλιν σῶσαι.

Φύλ. με. Fol. 45.

Ὑπόθεσις λόγου Δ̄ τοῦ κατὰ φιλίππου. Argumentum orationis IV^ae contra Philippum.

Α. Καὶ οὗτος τὴν αὐτὴν.

Τ. περὶ συμμαχείας πρεσβεύεσθαι.

Φιλιππικὸς Δ̄. Philippica IV^a.

Α. Καὶ σπουδαῖα.

Τ. ἢ ὑμᾶς αὐτούς.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ πρὸς τὴν φιλίππου ἐπιστολήν. Argumentum orationis contra Philippi epistolam.

Α. Ὁ φίλιππος πρὸς τοὺς.

Τ. μεσὸν παραμυθίας.

Πρὸς τὴν φιλίππου ἐπιστολήν. Contra Philippi epistolam.

Α. Ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες.

Τ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Ἐπιστολὴ Φιλίππου. Epistola Philippi.

A. Ἐπειδὴ πολλάκις.

T. περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῆς σύνταξεως. Argumentum orationis de republica ordinanda.

A. Ὁ λόγος οὗτος οὐκέτι.

T. τῶν παλαίων δεικνύς.

Περὶ τῆς σύνταξεως. De republica ordinanda.

A. Περὶ μὲν τοῦ.

T. τοὺς πεισομένους.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ συμμοριῶν. Argumentum orationis de classibus.

A. Φήμης γενομένης.

T. λειτουργούντων σύνταγμα.

Περὶ τῶν συμμοριῶν. De classibus.

A. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.

T. νὺν ἁμαρτόντες.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῆς τῶν ῥωδίων ἐλευθερίας. Argumentum orationis de Rhodiorum libertate.

A. Τὸν συμμαχικόν.

T. εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλως. A. Συνεμάχουν. T. καὶ πάντων ἑλλήνων.

†. Huic adnexum est scholium:

Σχολ. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. Τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἔχει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐνδείκνυται. οὐ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν εἰπεῖν, ὑπὲρ ἀνδρῶν δοκούντων, πολλὰ καὶ μεγάλα τὸν δῆμον ἀδικηκέναι. διὰ δὲ τῆς ἑξῆς ἐννοίας τοῦ αὐτοῦ προοιμίου, προκαταλαμ-

βάνει τὸν ἀπροάτην, καὶ βούλεται λαβεῖν ὁμολογοῦντα, ὅτι ποιήσει τὰ συμβουλευόμενα, ὡς αὐτὸ διοικεῖσθαι διὰ τῶν δύο ἐννοιῶν, τότε ἀνασχέσθαι λέγοντος, καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς λεγομένοις ἅμα καὶ πράξαι.

Ὁ λόγος. Oratio.

A. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.

T. τῶν ἀναθέντων ἀρετάς.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ μεγαλοπολιτῶν. Argumentum orationis de Megalopolitanis.

A. Ὅτι λακεδαιμόνιοι.

T. τὴν λακεδαίμονα.

Ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. De Megalopolitanis.

A. Ἀμφότεροί μοι.

T. τῷ μείζωνι.

φύλ. οα. Fol. 71.

Ὑπόθεσις τοῦ παρόντος λόγου. Argumentum huius orationis.

A. Ἀλεξάνδρου τοῦ.

T. καὶ βδελυρεύσεται.

Περὶ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν. De foedere cum Alexandro.

A. Ἄξιον ἀποδέχεσθαι.

T. τοῖς παραβεβηκόσιν.

φύλ. οδ. Fol. 74.

Ὑπόθεσις τοῦ περὶ στεφάνου. Argumentum de corona.

A. Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ.

T. τοῦτο ψηφίζεται.

Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Demosthenis pro corona.

Α. Πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες.
Τ. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.

Φύλ. ρια. Fol. III.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ παραπρεσβείας. Argumentum orationis de falsa legatione.

Α. Αἰσχύνης ἦν ἀνήρ.
Τ. εἶη τὸ νόημα.

Περὶ τῆς παραπρεσβείας. De falsa legatione.

Α. Ὅσην μέν, ὦ ἄνδρες.
Τ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν.

†. Sunt adeoque orationes Demosthenis olynthiacae III, Philippicae IV. de pace, Haloneso, Chersoneso, ad Philippi epistolam, literae Philippi, de republica ordinanda, de classibus, de Rhodiorum libertate, de Megapolitis, de foedere Alexandri, de corona, de falsa legatione cum Libanii argumentis.

Cod. CCCCXLII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, indice, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis abbreviatisque, in foliis 366, Saec. XIV, maculatus, initio et fine male conservatus, cum imaginibus auctoris, Theodori Lascaris Imp. Michaelis et Andronici, signatus p. 68. n. 19. inscriptus:

Χρονικὸν γεωργίου παχυμέρου πρωτεκδίκου καὶ διαιοφύλακος. Chronicon Georgii Pachymerae Protectici et Dicaeophylacis.

Α. Γεώργιος κωνσαντινοπολίτης μέν.
Τ. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ξυνέπιπτε .....

†. Praemittitur index librorum V. eorumque capitum miniatus. Opus in fine mutilum est. Adsunt

enim libri ultimi duo tantum prima folia. In corpore autem scriptorum Byzant. constat lib. XIII, cuius sex libri primi tractant res gestas Michaelis Palaeologi, et septem posteriores illas Andronici Palaeologi.

Auctor circa A. C. 1242. Nicaeae natus et educatus, ut ex prooemio intelligitur, omni scientiarum genere imbutus, plura scripsit, et A. C. 1340. obiit.

Post praemissum indicem imagines habentur:

I°. Auctoris cum hac inscriptione: Γεώργιος πρωτέκδικος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοφύλαξ ὁ παχυμέρης καὶ συγγραφεύς.
Georgius Protecticus sanctissimae Dei magnae ecclesiae, et Dikaeophylax Pachymeres et auctor.

II°. Theodori Lascaris cum inscriptione: Θεόδωρος ἐν χῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ λάσκαρις.
Theodorus in Christo Deo fidelis Imperator et Autocrator Romanorum Lascaris.

III°. In fine P. 1. et fol. 174. Michaelis Palaeologi cum sequenti inscriptione: Μιχαὴλ ἐν χῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων, Δούκας ἄγγελος, κομνηνὸς ὁ παλαιολόγος.
Michael in Christo Deo fidelis imperator, et Autocrator Romanorum, Ducas angelus, Comnenus Palaeologus.

IV°. Andronici Palaeologi cum inscriptione: Ἀνδρόνικος ἐν χῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ παλαιολόγος.
Andronicus in Christo Deo fidelis imperator, et Autocrator Romanorum Palaeologus. Icones horum IV^or ex hoc codice expressas Hier.

Wolfius suo Nicephorao Gregorae praemisit Basil. 1562. f. Item Lambeccius habet lib. VII. p. 155.

Cod. CCCCXLIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantibus, bipartitò scriptus, parum abbreviatus, in foliis 311, Saec. XIII, maculatus. signatus p. 31. n. 35. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεράγνου θεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.

Sancti patris nostri Andreae, archiepiscopi Cretae Hierosolymitani sermo in nativitatem sanctissimae Dominae nostrae Deiparae et semper virginis Mariae.

A. Εἰ μετρῆται γῆ σπιθαμῇ.

T. εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Dicitur etiam esse Georgii Nicomediensis apud Fabricium tom. IX. p. 112. In bibl. Vindob. et Coislin. tribuitur Andreae Cretensi, cuius nomine edidit gr. et lat. Combefisius in auctario novo tom. I. p. 1305. Sub Germani CP. nomine prodiit tom. 2. auctarii Ducaei p. 450.

φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ☧ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.

Sancti patris nostri Ioannis monachi et presbyteri, Damasceni sermo in nativitatem purissimae dominae nostrae Deiparae, et semper virginis Mariae.

Α. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, πᾶν γένος.
Τ. καλλωπιζόμενος. ἀλλ' ἄντι ....

†. Extat gr. et lat. in operibus eius.

Φύλ. ϑ. Fol. 9.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐδοξίου, ῥωμήλου, ζήνωνος καὶ μακαρίου. Martyrium sanctorum martyrum Eudoxii, Romuli, Zenonis et Macarii.

Α. Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως.
Τ. τῆς κοιλίας σου ις̄ χς̄. κ. τ. λ.

†. Latine extat apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. V.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος σεβηριανοῦ. Martyrium magni Martyris Severiani.

Α. Δικιννίου τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως.
Τ. προϊσάμενος. ἐν χῷ̄ κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano non occurrit tom. IX. p. 141.

Φύλ. ιϑ. Fol. 18.

Σεπτεμβ. ῑ. Sept. X.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν μηνοδόρας, μητροδόρας καὶ νυμφοδόρας. Martyrium sanctarum mulierum Menodorae, Metrodorae et Nymphodorae.

Α. Οὐδὲ γυναιξὶν, οὐδὲ πόραις.
Τ. ἐπιτυχεῖν χάριτι τοῦ κῡ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et Surium Sept. X. Dicitur esse Metaphrastae.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Σεπτεμβ. ιβ̄. Septemb. XII.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος αὐτονόμου. Martyrium sancti sacri martyris Autonomi.

A. Τῆς ἴσης ἀτοπίας εἶναι νομίζω.
T. προελομένους. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XII.

Φύλ. νε. Fol. 25.

Σεπτεμβ. ιγ. Septemb. XIII.

Πρᾶξις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου. Actio et perfectio sancti Cornelii Centurionis.

A. Μετὰ τὴν σωτήριόν ἐπὶ γῆς.
T. τοῦ ἁγίου. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XIII.

Φύλ. λ. Fol. 30.

Σεπτεμβ. ιδ. Septemb. XIV.

Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν συλλεγεῖσα, καὶ ἀνάμνησιν ποιοῦσα περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ τῶν ἥλων παρὰ τῆς ἁγίας ἑλένης διὰ τοῦ ἰουδᾶ μετονομασθέντος κυριακοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἐγκαινισμοῦ ἱεροσολύμων καὶ ἑτέρων τινῶν ὑποθέσεων. Narratio utilis ex antiquis historiis collecta, et mentionem faciens de inventione pretiosae crucis et clavorum a sancta Helena per Iudam transnominatum Cyriacum. Et de encaeniis Hierosolymae, et aliis quibusdam argumentis.

A. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
T. ἐκομίσαντο. εἰς δόξαν. κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano deest.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Σεπτεμβ. ιζ. Septemb. XVII.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν σοφίας, καὶ τῶν θυ- Martyrium sanctarum mulierum Sophiae, et fi-

γατερῶν αὐτῆς, πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης.

liarum eius, fidei, spei et charitatis.

Α. Μετὰ τὸ διαλεχθῆναι παντα χοῦ.

Τ. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur a Fabricio Metaphrastae, edita latine apud Lipoman. tom. VI. Sept. XVII. et apud Surium Aug. I.

φύλ. με. Fol. 45.

Σεπτεμβ. ιθ. Septemb. XIX.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων τροφίμου, σαβατίου καὶ δωρυμέδοντος.

Martyrium sanctorum Trophimi, Sabatii et Dorymedontis.

Α. Πρόβου τοῦ δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον.

Τ. δοξάζοντες πατέρα καὶ υἱὸν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, latinè editum apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XIX.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Σεπτεμβ. κ. Septemb. XX.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος εὐσταθίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ θεοπίστης καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀγαπίου καὶ θεοπίστου.

Martyrium sancti magni martyris Eustathii et coniugis ipsius Theopistae et filiorum eius Agapii et Theopisti.

Α. Τραϊανοῦ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

Τ. καὶ μεγαλοπρέπειά. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Sept. XX. et apud Surium. Nov. 2.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Σεπτεμβ. κγ. Septemb. XXIII.

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀντιπάτρου ἐπισκόπου βοσρῶν εἰς τὴν σύλ-

Sancti Antipatri episc. Bostrensis in conceptio-

ληψιν τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

nem Ioannis, praecursoris et baptistae.

Α. Ἐκ γεννητῆς γυναικῶν οὐδένα Ἰωάννου.

Τ. ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium differt aliquantum initium, et dicitur extare latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Iun. XXIV.

φύλ. οα. Fol. 71.

Σεπτεμβ. κε. Septemb. XXV.

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίης εὐφροσύνης τῆς ἐν ἀλεξανδρίᾳ. Vita et institutum sanctae Euphrosinae Alexandrinae.

Α. Ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου.

Τ. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur a Fabricio Metaphrastae editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Sept. XXV. apud Surium Ian. I. et apud Bollandum Feb. XI. cum notis.

φύλ. οζ. Fol. 77.

Σεπτεμβ. κς. Septemb. XXVI.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον. Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Ioannem theologum.

Α. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων ἀφέστηκεν.

Τ. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, editum graecè et latinè ad calcem Oecumenii in epistolas etc. Paris. et Veronae.

φύλ. πδ. Fol. 84.

Σεπτεμβ. κζ. Septemb. XXVII.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Martyrium sancti magni martyris Callistrati et sociorum.

A. Τὴν τοῦ χῦ ποίμνην ὅσαι ἡμέραι.

T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XXVII.

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Σεπτεμβ. κη. Septemb. XXVIII.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ χαρίτωνος. Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Charitonis.

A. Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XXVIII.

φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Σεπτεμβ. κθ. Septemb. XXIX.

Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. Vita sancti patris nostri Cyriaci Anachoretae.

A. Τοὺς εὐλογοῦντας σε φησί.

†. Adscribitur Metaphrastae editum graecè in analectis graecis post monumenta Cotelerii p. 100 etc. cum vers. Ant. Pouget. latinè apud Lipoman. et Surium.

φύλ. ρδ. Fol. 104.

Σεπτεμβ. λ. Septemb. XXX.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος γρηγορίου ἐπισκόπου γενομένου τῆς μεγάλης ἀρμενίας. Vita et institutum et martyrium sacri martyris Gregorii, episcopi magnae Armeniae.

A. Τῆς τῶν περσῶν ἀρχῆς εἰς πάρθους.

T. δοξαζομένου. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. et Surium in citatis supra locis.

Sequi-

Sequitur post hos sermones XVIII tabula illorum miniata, cum initiis atramento exaratis, quam subsequitur subscriptio non librarii, sed possessoris, ut sequitur: *ἀφιερώθη καὶ ἐξεδώθη τὸ παρὸν βιβλίον τριμηναῖον ἔφρασης δὶ ἐξόδου καὶ πόπου ἐμοῦ ἐλεηνοῦ καὶ ἀθλίου καὶ ταλαιπόρου λαΐοντος τοῦ κυρ. γεωργίου τοῦ καλογέρου εἰς τὸν ἅγιον καὶ πάνσεπτον ναὸν τῆς θεοτόκου τῶν ἀπαιρέων εἰς συγχώρησιν καὶ ἄνεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Κἔμπροσθεν τῶν κληρικῶν ἱερέων μοναχῶν κυρ. οἰκονόμου τοῦ κυρ· γκὰ τοῦ πρὸ παπά, καὶ ἑτέρου πρεσβυτέρου προτοπ᾽ τοῦ ἀπέρεως, καὶ λέοντος τοῦ κυρ. νοῦ:*

Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν βίβλον ταύτην εὔξεσθαί μοι παρακαλόντασας διὰ τὸν κύριον: ἔτους ϛϡο μηνὶ ἀπριλλ. γ̄ ἡμέρα σξ̄.

Consecratus traditusque hic liber trimestris narrationum expensis et labore meo miseri et calamitosi Leonis dom. Georgii Caloeri in sanctum et venerabile templum Deiparae Apaereorum in veniam et remissionem ipsius peccatorum et coniugis est. Erat prius clericorum, sacerdotum et monachorum dom. Oeconomi protopapae, et alterius presbyteri protopapae Apaerei et Leonis dom.

Et lectores huius libri praecamini mihi, consolantes per dominum: Anno 6970, seu aera nostra 1462. mens. April. die tertio, Sabbato.

Φύλ. ρπγ. Fol. 123.

Κοσμᾶ βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακείμ, καὶ ἄνναν, καὶ εἰς τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον.

Cosmae vestitoris encomium in iustos Ioachim, et Annam, et purissimam Deiparam.

A. *Ἡ χθὲς τῆς θεοτόκου γενεθλιακή.*

T. *τῇ συγκαταβάσει τοῦ θεοῦ κ.τ.λ.*

†. Occurrit in indice Fabriciano, nec dicitur gr. vel lat. editum.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου ἀρχιεπ. κωνσαντινουπ. λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Sancti patris nostri Photii archiep. Constant. sermo in nativitatem sanctissimae Deiparae.

A. *Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις.*

T. *Θεάμασιν ἐν χῷ ἰῦ. κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novo tom. 1. p. 1583.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Λέοντος τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Leonis piissimi imperatoris sermo in nativitatem sanctiss. Deiparae.

A. *Αὕτη ἡμέρα κυ. ἀγαλλιασώμεθα.*

T. *Φέρωμεν. νῦν κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in auct. novo Combefisii tom. 1. p. 1605.

Φύλ. ρλδ. Fol. 154.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ ἰωσὴφ ἀρχιεπ. θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σαυρόν. Sancti patris nostri, et confessoris Iosephi archiep. Thessalonic. sermo in pretiosam et vivificam crucem.

A. *Σταυροῦ ἑορτὴ προκεῖται σήμερον.*

T. *καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.*

†. Extat in Chrysostomi operibus Savil. tom. V. p. 819.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπ. κρήτης τοῦ Sancti patris nostri Andreae archiep. Cretae Hie-

εροσολυμίτου λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ. | rosoly. sermo in exaltationem pretiosae crucis.

A. Κινήσωμέν ἀγαπητοὶ σήμερον.

T. προσκυνουμένῳ. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat in editione ipsius Combefisii, et apud Gretserum.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Μηνὶ ὀκτοβ. ᾱ. Mens. Octob. I.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνανίου. Martyrium sancti apostoli Ananiae.

A. Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τῆς ἑώας.

T. κατέθησαν. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. I.

Φύλ. ρμα. Fol. 141.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β̄. Eiusdem mens. II.

A. Πολλὰ καὶ μεγάλα μὲ τὴν ἀντιόχου.

T. παρέχοντα. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat apud Lipoman. tom. VI. Oct. 2. apud Surium Sept. XXVI.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου. Martyrium sancti martyris Dionysii Areopagitae.

A. Πάλαι μὲν ἐν τύποις ἦν τὰ τῆς πίστεως.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae editum gr. et lat. apud Surium Oct. IX. p. 190.

Φύλ. ρνς. Fol. 156.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὴν ε̄. Mensis eiusdem V.

Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μάρτυρος χαριτίνης. Martyrium sanctae et gloriosae martyris Charitinae.

A. Ἐκράτει τοτὲ τῆς ἀσεβείας.
T. ἄγοντος ἐν χ$\bar{ῳ}$. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. V.

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

Ὀκτωβ. $\bar{ϛ}$. Octob. VI.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ χ$\bar{υ}$ ἀπόστολον Θωμᾶν. Commentarius in sanctum Xī apostolum Thomam.

A. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν.
T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editus latinè apud Lipoman. tom. VI. Octob. VI. et apud Surium Dec. XX.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ. $\bar{η}$. Eiusdem mensis VIII.

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας πελαγίας τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ. Vita et institutum sanctae Pelagiae Antiochenae.

A. Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.
T. σεφάνων, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. 8.

Φύλ. ρξς. Fol. 166.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι. Eiusdem mens. X.

Ἄθλησις εὐλαμπίου καὶ εὐλαμπίας. Luctatio Eulampii et Eulampiae.

A. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας εἰς πάντα.
T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Adscribitur Metaphrastae edita latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. X.

φύλ. ρο. Fol. 170.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ιγ. Eiusdem mens. XIII.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ χῡ μαρτύρων κάρπου, καὶ παπύλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Certamen sanctorum et gloriosorum XI martyrum Carpi, et Papyli, et sociorum.

A. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ χῡ παθόντων.

T. ἴαμα. εἰς δόξαν θεοῦ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum gr. et lat. apud Bollandum tom. II. April. XIII. p. 962.

φύλ. ροη. Fol. 178.

Ὀκτωβ. εἰς τὴν ιδ. Octob. XIV.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων ναζαρίου, γερβατίου, προτασίου καὶ κελσίου. Certamen sanctorum et gloriosorum martyrum Nazarii, Gervasii, Protasii et Celsii.

A. Νέρωνος ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα.

T. ἀξιωθῆναι. χάριτι κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Octob. XIV. et apud Surium Iun. XIX.

φύλ. ρπγ. Fol. 183.

Ὀκτωβ. ιε. Octob. XV.

Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ. Vita et certamen sancti martyris Luciani.

A. Σαμόσατα πόλις τῆς συρίας ἐστίν.

T. καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. Surium et Bollandum Ian. VII.

φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Ὀκτωβ. ις. Octob. XVI.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Sancti martyris Longini centurionis apud crucem.

A. Τοῦ θεοῦ λόγου διὰ τὴν ἐκ τῆς.
T. καὶ ἡ δεσποτεία αὐτοῦ κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. Octob. XVI. et apud Surium Mart. XV.

φύλ. ρϟε. Fol. 195.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη̄. Eiusdem mens. XVIII.
Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν λουκᾶν. Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Lucam.

A. Εἰ καὶ δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων.
T. πνευματικῆς. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novissimo tom. I. p. 513.

φύλ. ρϟθ. Fol. 199.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ. ιθ̄. Eiusdem mens. XIX.
Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου. Certamen sancti martyris Vari.

A. Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου τὸ δυσσεβές.
T. ἰδεῖν. ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XIX.

φύλ. σζ. Fol. 207.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσσῃ. Certamen sancti martyris et confessoris Andreae in Crisi.

A. Πολλὴ κατὰ τῶν χυ μαρτύρων.
T. ἀπολαύσει. χάριτι κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XIX. et apud Surium Octob. XVII.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ. Eiusdem mens. XX.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ χῡ ἀρτεμίου. Martyrium sancti magni martyris Christi Artemii.

A. *Μετὰ τὴν τοῦ κῡ καὶ σρς ἡμῶν.*

T. *καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.*

†. Extat apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. XX.

Φύλ. σλζ. Fol. 237.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα. Eiusdem mens. XXI.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱλαρίωνος. Vita et institutum sancti patris nostri Hilarionis.

A. *Ἐν παλαισίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον.*

T. *καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.*

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XXI.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κβ. Eiusdem mensis XXII.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀβερκίου, ἐπισκόπου γενομένου ἱεραπόλεως. Vita et institutum sancti patris nostri Abercii, episc. Hierapolitani.

A. M. *Ἀντωνίνου καὶ λευκίου κύρου.*

T. *καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.*

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XXII.

Φύλ. σοε. Fol. 275.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ. Eiusdem mensis XXIII.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον. Commentarius in sanctum apostolum Iacobum, fratrem Domini.

A. Οὐχ οὕτως ἡδύτι τῷ Φιλαρέτῳ.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editus graecè et latinè apud Combefisium p. 519. et apud Bollandum cal. Maii tom. I. p. 735. et p. 18.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε. Eiusdem mens. XXV.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρίων μαρκιανοῦ καὶ μαρτυρίου. Certamen sanctorum martyrum et notariorum Marciani et Martyrii.

A. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον.

T. ὑπέσησαν εἰς δόξαν πατρὸς κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. Vol. VI. et apud Surium Oct. XXV. In ora superiore ad finem notatum: ζήτει τὸν λόγον τοῦ μεγάλου δημητρίου εἰς τὸν ᾱ δεκεμβ.

Quaere sermonem magni Demetrii in Decemb. I.

Φύλ. σπδ. Fol. 284.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϑ. Eiusdem mens. XXIX.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀνασασίας τῆς ῥωμαίας. Vita et institutum et martyrium sanctae martyris Anastasiae Romanae.

A. Διτλᾶς ἡμῖν ὁ λόγος ἀνασασίας.

T. κατέθεντο. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latina apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XXVIII.

Φύλ. σϑα. Fol. 291.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα. Eodem die.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀμβραμίου. Vita et institutum sancti patris nostri Abramii.

A. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίος.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XXIX. et Surium Mart. XVI.

Φύλ. τη. Fol. 308.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ. Eiusdem mens. XXX.

Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ζηνοβίου, καὶ ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. Vita et martyrium sancti martyris Zenobii, et Zenobiae sororis eius.

A. *Αἶγαι πόλις ἐστὶν ἐπὶ κόλπῳ.*
T. *καὶ μεγαλοπρέπειά. νῦν κ. τ. λ.*

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. XXX.

In primo folio membranaceo orae inferioris inscriptum malis mutilisque literis:

τουτο το χαρτη γεγονεν του πριμικηριου ρωμανου ϗ οποσον βασιλειας μακαρισι ϗ ναισι χαρεσι ϗ εκεινον ....

Hic liber fuit Primicerii romani, et quantum imperii beatis et novis gratiis et illum ....

Praemittuntur folia 4or membranacea, et postponuntur in fine totidem, in quibus titulus occurrit: *περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ ἐν ϛαβρίου. λβ.* de monacho Stabriensi sermo XXXII.

Omnia ibi scripta sunt literis capitalibus erectis Saec. X.

Cod. CCCCXLIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus haud miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIII, in foliis 309, a Gregorio quodam possessus, signatus p. 22. n. 9. pessime conservatus et inscriptus a Reisero:

πατρικὸν, id est, quaestiones a SS. PP. explicatae, ut Chrysostomo, Climace, Basilio.

Epiphanii synopsis haeresium.

†. Est sine titulo graeco et initio. Sermo enim primus, constans foliis XV, deest. Sermo vero IIus hoc titulo notatur:

2. ἑρμηνεία τῶν θείων λόγων ἐν ἐπιτομῇ, καὶ κεφάλαια συντείνοντα εἰς τὰς αὐτὰς ἑρμηνείας ἔκ τε τοῦ χρυσοστόμου, καὶ ἑτέρων ἁγίων, καὶ θεοφόρων πατέρων. καὶ ὅτι ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν πάσχων κακῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων, οὗτος μακάριός ἐστιν κ.τ.λ.

Expositio divinorum sermonum in epitome, et capita pertinentia ad easdem expositiones ex Chrysostomo et aliis sanctis ac divinis patribus. Et quod male patiens ab hominibus ob virtutem, beatissimus est etc.

5. Περὶ ἀποταγῆς δούλων ἐλθόντων ἐπὶ τῇ μονάσαι κ.τ.λ.

De abdicatione servorum venientium ad solitarie vivendum etc.

6. Περὶ τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ ἀδελφότητος κ.τ.λ.

De secedentibus à fraternitate etc.

7. Περὶ διαφορᾶς σκανδάλων κ.τ.λ.

De differentia scandalorum etc.

8. Περὶ διδασκάλων διαφορᾶς κ.τ.λ.

De magistrorum differentia etc.

9. Περὶ διαφορᾶς ὀργῆς καὶ θυμοῦ εὐλόγου τε, καὶ ἀλόγου.

De differentia irae et furore rationali et irrationali.

10. Περὶ λοιδορίας καὶ παντοίας ὕβρεως καὶ ἀργολογίας κ.τ.λ.

De calumnia et omnimoda iniuria et scurrilitate etc.

11. Περὶ τοῦ διαλλάτεσθαι τῷ πλησίον κ.τ.λ.

De conciliando proximo etc.

12. Περὶ συνκαταθέσεως τῆς πορνείας, καὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς κ. τ. λ.
De fornicationis eiusque proprietatum consensione etc.

13. Περὶ μοιχείας καὶ πορνείας κ. τ. λ.
De adulterio et fornicatione etc.

14. Περὶ ὅρκου καὶ διαφορᾶς ψεύδους κ. τ. λ.
De iuramento et differentia falsi etc.

15. Περὶ ἀνεξικακίας καὶ ἀπροσπαθείας κ. τ. λ.
De non tolerando malo et indifferentia etc.

16. Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος κ. τ. λ.
De innocentia et simplicitate etc.

17. Περὶ ὑπακοῆς κ. τ. λ.
De obedientia etc.

18. Περὶ θελημάτων οἰκείων καὶ ἀλλοτρίων κ. τ. λ.
De voluntatibus propriis et alienis etc.

19 Περὶ ἀγαθοῦ θελήματος κ. τ. λ.
De bona voluntate etc.

20. Περὶ ἐλεημοσύνης κ. τ. λ.
De eleemosyna etc.

21. Ὅτι κρεῖσσον ἐσὶν εἰς τοὺς πένητας διανέμειν τὰ χρήματα, ἢ προσφέρειν αὐτὰ ἐν ἐκκλησίαις κ. τ. λ.
Melius esse, opes in pauperes distribuere, quam eas afferre ad ecclesias etc.

22. Ὅτι οὐ δεῖ κακοποιεῖν, ἢ μισεῖν οἷον δή ποτε ἄνθρωπον.
Non oportere malum inferre, aut odio habere quemcunque demum hominem.

23. Περὶ τῶν ποιούντων ἐλεημοσύνην ἐξ ἀδικίας καὶ οὐκ ἀπὸ δικαιοσύνης.
De facientibus eleemosynam ex iniustè et non iustè acquisitis.

24. Ὅτι, ἐὰν σκοπῶ τοῦ δοῦναι τοῖς πτώχοις, τὰ τῶν πλουσίων χρήματα σκορπίζει τις, οὐχ ἁμαρτάνει, ὥστε αὐτοὺς πένεσθαι κ. τ. λ.

Quod, si ex fine dandi pauperibus, divitum opes quis dissipet, ut ipsi pauperes fiant, non peccet.

25. Ὅτι δεῖ ὑπερεύχεσθαι μᾶλλον τῶν ἀσεβῶν αἱρετικῶν τε καὶ ἑλλήνων, καὶ πάντων τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ μὴ καταρᾶσθαι αὐτούς.

Potius precandum esse pro impiis, haereticis simul et infidelibus, omnibusque peccatoribus, quàm iis imprecandum.

26. Τύπος προσευχῆς μετὰ ψαλμωδίας κ. τ. λ.

Typus orationis cum psalmodia etc.

27. Περὶ τῶν μετὰ εὐχῆς ἐν ὁδῷ ὁδευούντων κ. τ. λ.

De in itinere orantibus κ. τ. λ.

28. Ὅτι ὁ εὐχὴν παρά τινων ἐπιζητῶν, αὐτὸς δὲ ἀμελῶν, οὐδὲν ὀφελεῖται κ. τ. λ.

Quod aliorum preces quaerens, ipse verò negligens, nil iuvetur.

29. Περὶ ἀνθρωπαρεσκείας καὶ ὑποκρίσεως.

De cultu humano et hypocrisi.

30. Περὶ ἀκτημοσύνης.

De inopia.

31. Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον Φιλοχρήματον εἶναι κ.τ.λ.

Non oportere magistrum divitiarum amantem esse etc.

32. Ὅτι βλαβερά ἐστιν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν κ. τ. λ.

Nocivam esse conversationem monachorum cum mundanis etc.

33. Ὅτι οὐ δεῖ κατηγορεῖν τινων ἕνεκεν τῆς ἀναγκαίας περὶ τὸ ζῆν χρείας.

Non accusandum quemdam esse de vivendi necessitate.

34. Περὶ πλούτου καὶ πενίας.
De divitiis et paupertate.

φύλ. σϟδ. Fol. 294.

35. Πῶς χρὴ τὴν ἐλεημοσύνην ποιεῖν φανερῶς, καὶ μὴ σαλπίζειν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τοὺς ὑποκρίτας κ. τ. λ.
Quomodo sit facienda eleemosyna palam, et non tubicinis ante homines, sicut hypocritae.

36. Περὶ προσευχῆς, καὶ πῶς δεῖ εὔχεσθαι κ. τ. λ.
De oratione, et quomodo sit orandum.

37. Τύπος προσευχῆς καὶ διαγωγὴ ἀναχωρητῶν κ. τ. λ.
Typus orationis et anachoretarum vita.

Ex hoc capitum conspectu iam intelligitur, esse Niconis monachi collectanea ex S. scriptura, ex sacris synodis, patribus, scriptoribus ecclesiasticis et asceticis in cap. LXIII. v. Montfaucon bibl. Coislin. p. 197. et Bandinium tom. I. p. 93. ubi index capitum habetur.

Fuit verò Nicon monachus Rhaituensis Palaestinus, qui sub Constantino Duca A. 1060 hanc pandecten de interpretationibus mandatorum divinorum collegit, librum ineditum dignum verò luce, ut Fabricius testatur. Codex dimidio fere mutilus est, ut capitum conspectus monstrat. Reiserus nil de hoc vel somniavit. Sequuntur sententiae breves XCVIII. et varia adhuc gerontica. Demum subscriptio possessoris:

Ὁ δοῦλος γρηγόριος καὶ δοῦλος πάντων τῶν δούλων τοῦ θεοῦ.
Servus Gregorius et servus servorum Dei omnium.

Φύλ. σπα. Fol. 281.

Τοῦ μακαρίου ἐπισκόπου κύπρου ἐπιφανίου διήγησις σύντομος τῶν ἐκτεθείσων αἱρέσεων πασῶν, ἤτοι δογμάτων, ὧν μητέρες τε καὶ πρωτότυποι καὶ ὀνομασαὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν καὶ ἄλλαι πᾶσαι ἐφύησαν.

Beati Epiphanii episcopi Cypri ii narratio succincta haeresium editarum omnium, sive dogmatum, quorum matres et prototypi. et nominatae 4or, ex quibus aliae omnes ortae sunt.

Α. Βαρβαρισμὸς, ὅσις καθ' ἑαυτὸν διήρκεσεν.

Τ. ταῦτα φαμὲν αὐτὸ δύο τινῶν εἶναι.

†. Hic liber nil aliud est, quàm epitome S. Epiphanii panarii de haeresibus conscripta a S. Ioanne Damasceno, in cuius operibus edita est.

Idem titulus occurrit in Vinodob. bibl. v. Lambec. tom. VIII. p. 426.

Ultimus titulus huius codicis est, descriptis haeresibus LXXXIII: *περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως, ὅπως οἱ ἐκ σευήρου δοξάζουσι, καὶ πόσας μερικὰς δογματίζουσιν οὐσίας.*

Ἰω. τοῦ γραμματικοῦ τοῦ τριθεσίτου λεγομένου Φιλοπόνου ἐκ τοῦ Δ̄ λόγου τοῦ διαιτητοῦ. ὅ γε κοινὸς, καὶ καθόλου τῆς τοῦ.

De natura et subsistentia, quomodo Severiani opinentur, et quantas admittant partiales essentias.

Ioan. Grammatici Tritheitae dicti Philoponi ex 4°. serm. arbitri sententiarium (non dialogo, ut Cotelerius legit).

Tritheita autem vocatus est, utpote Tritheitarum sectae auctor.

Cod. CCCCXLV.

Chartaceus, charta spissiore et corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis,

literis minutissimis et elegantibus, Saec. XVI, in foliis 57, signatus p. 79, n. 6. optime conservatus et inscriptus a Reisero:

Gnomologus, sententias continens ex auctoribus diversis.

Platonis Cratyli et orationis funebris fragmenta.

†. Est sine titulo proprio et initio. Prima verba sunt: ἀλλ' ἐσι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε καγαθῆς. Ex Euripide.

De Epaminonda: πρέσβεις ἦκον παρά βασιλέως. Citantur dein Democritus, Nicolaus περὶ ἐθῶν, Plato, Antiphon, Callisthenes, Xenophon, Iamblichus, Pythagoras, Isocrates, Aristoteles, Bias, Cleobulus, Isaeus, Musonius, Antisthenes, Phocion, Diogenes, Menander, Theognis, Sotades, Pittacus, Linus, Aristonymus, Teles, Chaeremon, Plutarchus, Theophrastus, Periander, Gaius, Dionysius, Chrysippus, Herodotus, Crito, Archytes, cuius finis est: ἐπὶ ἐμπειρίᾳ καθ' ἕκασα κρίνει. Τέλος τοῦ ᾱ λόγου. Reliqui libri, partim mutili, non amplius notantur. Inter hos occurrunt adhuc tituli:

Δημητρίου Φαληρέως τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα. Μέτρον ἄριστον.

Demetrii Phalerei septem sapientum apophthegmata.

Σωσιάδου τῶν ζ̄. σοφῶν ὑποθῆκαι. Ἔπου θεῷ.

Sosiadis septem sapientum sententiae.

Ἱππάρχου σόλωνος ἐλεγεῖα. Μνημοσύνης καὶ ζηνός.

Hipparchi Solonis elegia.

In margine saepius Stobaei editio citatur.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Πλάτωνος κράτυλος. Platonis Cratylus.

A. Βούλει οὖν καὶ σωκράτει τῶδε.
T. τοὺς τὴν ψυχὴν ....

†. Citatur tom. I. p. 383. Finis est mutilus.

φύλ. νε. Fol. 55.

Πλάτωνος Μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος λόγος. Platonis Menexenus, seu sermo funebris.

A. Ἔργω μὲν ἡμῖν οἵδε ἔχουσιν.
T. ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας ....

†. Citatur tomus II. p. 236. Finis est mutilus.

Cod. CCCCXLVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, notis et numeris miniatis, literis minutis et lisibilibus, ab Elia Ehingero scriptus et latine versus, Saec. XVII, in foliis 140, signatus p. 37. n. 34. optime conservatus et inscriptus:

Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ κωνσαντίου, θεοχαρίσου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου ναζιάνζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνσαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη κ. Quaestiones propositae a Constantio, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio in secretario, Caesario fratri sancti Gregorii episc. Nazianz. cum Constantinopoli moraretur annos XX docens.

A. Οἱ τὴν μεγάλην καὶ εὐρύχωρον.
T. τοῖς περὶ αὐτὴν ἐσχολακόσι.
Ἕως ὧδε τοῦ καισαρίου αἱ λύσεις.
Hucusque Caesarii solutiones.

†. Praemittitur index latinus cap. LXXVII. Ἐπὶ σικρίτῳ vertitur, quo tempore Caesarius Nazianzeni germanus frater a secretis erat. In titulo autem

autem Leontio adhaeret. Inscriptio in folio primo haec est: Caesarii, S. Gregorii Nazianzeni fratris, quaestiones LXXVII theologicae et philosophicae gr. et lat. nunc primum editae ab Elia Ehingero August. beneficio codicis electoralis Bavarici et Augustani. — Codex Bavaricus est n. 145. In cod. Vindob. dialogi vocantur, de quorum vero auctore v. Lambec. lib. IV, p. 32. ubi *κωνσαντίνου*, non *κωνσαντίου* legitur.

Cod. CCCCXLVII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XV, emptus Constantinopoli a Stephano Gerlachio et possessus a Mart. Crusio, in foliis 96, signatus p. 83. n. 33. optime conservatus et inscriptus:

Εἰς τὴν ἀριστοτέλους ῥητορικὴν ὑπόμνημα ἀνώνυμον. In Aristotelis rhetoricam commentarius anonymus.

A. Καὶ ἡ διαλεκτικὴ οὐ σκοπεῖ.

T. ἢ ἐκ παραβολῆς τὸ ἢ παρέλκον.

†. In folio I°. haec inscriptio habetur: Scholia in tres libros rhetoricae Aristotelis nunc primum in lucem edita cum regio privilegio in quinquennium Parisiis per Conrad. Neobarium regium typographum 1539.

Hoc titulo scholia sunt Lutet. Paris. edita, sed principio aeque mutilo, ut in hoc m. s. cod. id est, eodem. Accepi autem haec a Mart. Crusio 4 kal. Aug. 1595.

In ora inferiore textus graeci prima: *Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν· τυβίγγῃ ἔλαβον ιϑ. δεκεμβρίου ἀφ᾽ ἑ κωνσαντινουπόλεως*, Martini Crusii Tybingae accepi 19. Decemb. 1578 ex Constantinopoli.

Inscripsit etiam Steph. Gerlachius: In usum clarissimi viri domini Martini Crusii, professoris in academia Tubingensi celeberrimi, emi ῥητορικὸν τοῦτο ab ornatissimo viro domino Theodosio Zygomala, protonotario patriarchico, Constantinopoli in festo Palmarum anno Dni etc. 78. Steph. Gerlach. cui M. Crusius subscripsit: Idem M. Crusius hunc librum Tybinga D. D. mittens 25. Iul. 1595. clarissimo viro D. M. Davidi Hoeschelio, scholae Annaeae apud Augustanos rectori, amico suo honorando. Si iam hic liber in alias aliquando manus venerit, etiam scribatur, hinc ab alio ad alium identidem.

In fine M. Crusius itidem sua scripsit manu. Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ. Accepi 19. Decemb. per D. Steph. Gerlach è Constantinopoli.

Idem commentarius eodem initio, alio autem fine occurrit in cod. 200.

Cod. CCCCXLVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine titulis miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus minutissimis alterius manus, possessus a Georgio sacerdote, et Birgete, atramento flavescente, Saec. X. in foliis 302, signatus p. 10. n. 27. optime conservatus et inscriptus praemisso indice homil. XXXI.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς πόντον φυγῆς ἕνεκεν, καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν

Sancti patris nostri Gregorii Theologi apologeticus ob fugam in Pontum et rursum reditus ob presbyteri ordinationem, in quo, quid sacerdotis pro-

ᾧ τί τὸ τῆς ἱεροσύνης ἐπάγγελμα, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον. λογ. ᾱ.

fessio et qualem oporteat esse episcopum. Serm. I.

Α. Ἥτ/ημαι, καὶ τὴν ἧτ/αν ὁμολογῶ.

Τ. ποιμένες. ἐν χ̄ῳ̄ κ. τ. λ.

†. Est cum quibusdam scholiis marginalibus, et occurrit adhuc in cod. 154.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα. λόγ. β.

Ad eos, qui initio vocaverant, et non frequentabant, cum factus esset Presbyter in paschate. Serm. II.

Α. Πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.

†. Initium tantum sermonis adest.

Εἰ. καισάριον τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος, περιόντων ἔτι τῶν γονέων. λόγ. ϑ.

In Caesareum fratrem sermo funebris, superstitibus adhuc parentibus. Serm. IX.

Α. Οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.

Τ. καὶ μακαρίαν, τὴν ἐν χ̄ῳ̄. κ. τ. λ.

Φύλ. νς. Fol. 56.

Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ γοργονίαν, λεχθεὶς ἐν κώμῃ ἀριάνζῳ τῆς καππαδοκίας. λόγ. ι.

Funebris in sororem suam Gorgoniam, dicta in vico Arianzo Cappadociae. Orat. X.

Α. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα ϑαυμάσομαι.

Τ. κατοικοῦντες. ἐν χ̄ῳ̄ κ. τ. λ.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς νόνναν τὴν μητέρα παραμυϑικὸς. εἰ-

Funebris in patrem suum, in qua et in Nonnam matrem consolatoria. Di-

ρηται δὲ ὑπὸ παρουσίᾳ βασιλείου, εἰς ὃν καὶ τὸ προοίμιον ποιεῖται τοῦ λόγου. λόγ. ια.

cta autem praesente Basilio, in quem et prooemium orationis facit. orat. XI.

Α. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, καὶ πιστέ.

Τ. ἀνθρώπους ἄνθρωποι προπέμποντες.

†. Est cum scholiis multis marginalibus, quorum primum incipit: Ἄνδρα ἐπιθυμίων τὸν Δανιὴλ ἐκάλεσεν, ὁ φανεὶς αὐτῷ ἄγγελος εἰπών. Δανιὴλ ἄνερ ἐπιθυμίων κ. τ. λ.

Φύλ. ϟα. Fol. 91.

Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον. λόγ. ιβ.

Ad Nazianzenos timore perculsos et praefectum irascentem. orat. XII.

Α. Τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ.

Τ. ἀνεκτοτέρων. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων. λογ. ιγ.

De dogmate et officio episcoporum. Orat. XIII.

Α. Ὅταν ἴδω τὴν νῦν γλωσσαλγίαν.

Τ. τοῦτο εἰπεῖν. ἐν αὐτῷ χῷ. κ. τ. λ.

Φύλ. ρϒ. Fol. 103.

Πρὸς εὐνομιανοὺς προδιάλεξις ἢ ὅτι οὐ παντὸς, τὸ περὶ θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε. λόγ. ιδ.

Ad Eunomianos orat. I. seu non omnis esse, de Deo disserere vel semper. Orat. XIV.

Α. Πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ κομψούς.

Τ. τελεώτερον. ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Περὶ θεολογίας. δεύτερος. λόγ. ιε.

De theologia. Orat. II. Orat. XV.

Α. Ἐπειδὴ ἀνεκαθήραμεν τῷ λόγῳ.

Τ. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὑπὲρ ἅπαντα.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Περὶ υἱοῦ. α. λόγ. ιϛ. De filio I. orat. XVI.

A. *Ἄ μὲν οὖν εἴποι τις ἂν ἐπισκόπων.*

T. *τῶν ποθουμένων. ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.*

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Περὶ υἱοῦ β. λόγ. ιζ. De filio II. orat. XVII.

A. *Ἐπειδή σοι τὰς μὲν ἐκ τῶν λογισμῶν.*

T. *πνευματικῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.*

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. De sancto spiritu. Orat.
λόγ. ιη. XVIII.

A. *Ὁ μὲν δὴ περὶ τοῦ υἱοῦ λόγος,*

T. *καὶ δύναμιν. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.*

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Περὶ τῆς ἐυταξίας τῆς ἐν De moderatione in dis-
ταῖς διαλέξεσι. λόγ. ιϝ. putationibus. Orat. XIX.

A. *Ἐπειδὴ συνεληλύθχτε προθύμως.*

T. *καὶ θεωρίας. ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Est cum scholiis marginalibus.

Φύλ. ροδ. Fol. 179.

Εἰς ἥρωνα τὸν Φιλόσοφον In Heronem philoso-
ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα. phum exilio reducem.
λόγ. κ. Orat. XX.

A. *Τὸν Φιλόσοφον ἐπαινέσομαι.*

T. *καὶ ὕϛερον. ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum est: *Οὗτος κυνικὸς μὲν Φιλόσοφος ἦν ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ὡς καὶ ἐπιγραφὴ δηλοῖ, εὐγενὴς ἐξ εὐγενῶν κ. τ. λ.*

Bellarminus ex Hieronymo Maximum substituendum ait. At Marcus Ephesius Heronem vocat in epistola ad Scholarium.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Πρὸς τὸν κατάπλουν εἰς τοὺς ἀπ' αἰγύπτου ἐπιδημήσαντας. λόγ. κα.

A. Τοὺς ἀπ' αἰγύπτου προσφθέγξομαι.

T. τῆς γραφῆς. αὐτῷ κ. τ. λ.

Ad adnavigationem in Aegyptios. Orat. XXI.

†. Initio in margine notatum: ἦσαν γάρ τινες ἐξ αὐτῶν φθονήσαντες πρότερον τῷ ἁγίῳ ἕνεκα τοῦ θρόνου, erant enim ex ipsis, qui prius sancto invidebant sedem.

Φύλ. ρϟς. Fol. 196.

Πρὸς ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν. λόγ. κβ.

A. Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὴν πενίαν.

T. καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

Ad Arianos, et in se ipsum. Orat. XXII.

†. In margine notatum: οὗτος ὁ λόγος ἐν βυζαντίῳ ἐλέχθη ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου μετὰ τελευτὴν τοῦ ουαλεντινιανοῦ, καὶ οὐαλεντος τῶν ἀριανῶν βασιλέων. καταφέρεται δὲ τῶν ἀρειανῶν ἀνειδιζόντων αὐτὸν οὐ μόνον περὶ δογμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ πενίας καὶ ἐυτελείας, ἐξ ὧν ὤοντο μὲν διαβάλλειν, ὡς μηδὲ λόγου ἄξιον εἶναι κ.τ.λ. Oratio haec Byzantii habita est sub Theodosio M. post mortem Valentiani et Valentis, Arianorum imperatorum. Invehitur autem contra Arianos, qui ipsi exprobrabant non solum dogmata, sed et paupertatem et vilitatem, ex qua eum calumniari putabant, ut nulla illius habenda ratio etc. Scholiastes fallitur, Valentinianum etiam vocando Arianum. Ipsius enim facta clarè contrarium ostendunt. V. Pollucis hist.

Φύλ. σδ. Fol. 204.

Εἰς ἑαυτὸν, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν

In seipsum, et ad eos, qui dicebant, sedem Con-

καθέδρας κωνσαντινουπόλε- stantinop. ab ipso affecta-
ως. λόγ. κγ. ri. Orat. XXIII.

A. Ἐγὼ θαυμάζω. τί ποτέ ἐσιν.

T. εὐαγγελίζομαι. ἐν αὐτῷ χῷ κ.τ.λ.

†. Est etiam cum scholiis marginalibus, quorum primum incipit: Καὶ ὁ πρότερος λόγος ὁ πρὸς ἀρειανοὺς εἰς ἑαυτὸν ἐπιγέγραπται. πρὸς ὃν ὁ παρὰν λέγεται δεύτερος. ὅσις πρὸς τὸν ἐν κωνσαντινουπόλει λαὸν ἐκπέφώνηται περὶ ἑαυτοῦ. φθόνῳ γάρ τινων κ.τ.λ.

Φύλ. σϊ. Fol. 210.

Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπι- In se ipsum ex agro re-
σὰς κατὰ μάξιμον. λόγ. κδ. dux contra Maximum.

A. Ἐπόθουν ὑμᾶς, ὦ τέκνα.

T. καὶ θεωρίας. ὦ πᾶσα τιμὴ κ.τ.λ.

†. Scholium marginale sic sonat: Μάξιμός τις αἰγύπτιος κυνικὸς φιλόσοφος προσελθὼν τῷ μεγάλῳ τούτῳ πατρὶ, καὶ κατηχηθεὶς, καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τῷ κλήρῳ καταλεγεὶς, συνήθης αὐτῷ καὶ ὁμοδίαιτος γίνεται. εἶτα τοῦ θρόνου κωνσαντινουπόλεως ἐρασθεὶς ἐπιβουλεύει, συνεργῷ χρώμενος κληρικῷ τινι τῶν οἰκειωτάτων τῷ θεολόγῳ καὶ χρήματα σείλαντες εἰς ἀλεξάνδρειαν, ἄγουσιν ἐκεῖθεν ἐπισκόπους χειροτονήσοντας τὸν μάξιμον ἐπίσκοπον κωνσαντινουπόλεως. ἐπεὶ δὲ λαθραίως ἔνδον τῆς ἐκκλησίας γενόμενοι ἔμελλον ἔργου ἔχεσθαι, ὁρῶντες οἱ εὐσεβεῖς, ἀπήλασαν αὐτοῦς μετ' αἰσχύνης. ἀπελθόντες δὲ εἰς οἰκίαν χοραύλου τινὸς, ἐν αὐτῇ χειροτονοῦσιν αὐτὸν. πολλὰ δὲ σπουδάσας, καὶ μηδὲν ἀνύσας, ἀπεκηρύχθη παντάπασιν ὑπὸ τῆς ἐν κωνσαντινουπόλει συνόδου τῶν ρν̄ ἐπισκόπων, δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅτι ἠλέγχθη τὰ ἀπολλιναρίου νοσῶν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕσερον. τοτε δὲ λυπηθεὶς ὁ θεολόγος οὗτος ἐξῆλθεν εἰς ἀγρὸν καὶ μετὰ μικρὸν βιασθεὶς ἐπανῆκε καὶ προσεφώνησε τὸν παρόντα λόγον.

Maximus quidam Aegyptius, Cynicus philosophus, ad magnum hunc patrem accedens, et catechizatus, et baptizatus, et clero adlectus, familiaris ei et domesticus fit. Dein sedis Constantinopolitanae amore captus, insidiatur, socio usus clerico quodam theologo familiarissimo. Et missis Alexandriam pecuniis, episcopos inde adducunt, Maximum Constantinopolis episcopum ordinaturos. Cum verò clam in ecclesia existentes, opus aggressuri essent, pii, viso hoc, cum pudore eos abegerunt. Regressi verò in domum cuiusdam choraulis, ibi eum ordinarunt. Multa verò molitus et nil proficiens, omnino depositus est a synodo Constantinopolitana CL episcoporum, propter hoc ipsum, et quod Apolinarii asseela deprehenderetur. At hoc quidem posterius. Tunc tristatus Theologus hic, in agrum exiit, ac paulo post coactus rediit et hunc sermonem pronuntiavit.

Φύλ. σκα. Fol. 221.

Πρὸς κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ πρώτη. λόγ. κε. Ad Cledonium presbyterum epist. I. Orat. XXV.

A. *Βουλόμεθα μαθεῖν, τίς ἡ καινοτομία.*

T. *καὶ ἰσχὺν λαμβάνοντος.*

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum Im. est: *συμπρεσβύτερον τὸν κληδόνιον καλεῖ. καίτοι τὸν πρεσβυτέρου βαθμὸν οὗτος ὑπεραναβὰς. ἤδη γὰρ ψῆφος κοινὴ παντῶν τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐκ διαφόρων ἐπαρχίων κελεύσει τοῦ βασιλέως θεοδοσίου τοῦ μεγάλου εἰς κωνσαντινούπολιν ἐλθόντων κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου τὸν ἐνταῦθα θρόνον τοῦτον κεκύρωκεν κ. τ. λ.*

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Πρὸς κληδόνιον ἐπιστολὴ δευτέρα. λόγ. κς. Ad Cledonium epist. II. orat. XXVI.

A. Ἐπειδὴ πολλοὶ προσελθόντες.
T. παντάπασι ὁμόνοιαν.

†. Est quoque cum scholiis marginalibus.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Πρὸς νεκτάριον ἐπίσκοπον κωνσαντινουπόλεως. λόγ. κζ̄. Ad Nectarium episcopum Constantinop. Orat. XXVII.

A. Ἔοικε τὴν παροῦσαν ζωήν.
T. διὰ τῆς παρρησίας αὐτῶν κατισχύσει.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ. λόγ. κη̄. In electione Eulalii Doarensium episcopi. Orat. XXVIII.

A. Δέξασθε τὸν ἡμέτερον λόγον.
T. ἱεράτευμα. ἐν χ̄ῳ̄ κ. τ. λ.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Πρὸς εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος. λόγ. κθ̄. Ad Evagrium monachum de deitate. Orat. XIX.

A. Σφόδρα σε θαυμάζω καὶ λίαν.
T. δίκαιον ὠήθην λόγον.

†. Cave vol. 1. p. 248. dubiis adnumerat.

Φύλ. σλς. Fol. 236.

Στηλιτευτικὸς ἃ κατὰ ἑλλήνων καὶ κατὰ ἰουλιανοῦ. λόγ. λ̄. Invectiva I. contra Graecos et contra Iulianum.

A. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
T. ἐλπίζοντες ἄξιον.

†. Scripta fuit post Apostatae mortem, ut ex oratione ipsa clarescit, non illo vivo, ut Petrus Cuneus perperam affirmat.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Στηλιτευτικὸς β. λόγ. λα. Invectiva II. Orat. XXXI.

Α. Οὗτος μὲν δὴ τῶν ἐμῶν λόγων.
Τ. τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχωσιν.
τέλος τοῦ β̄ βιβλίου τοῦ θεολόγου.

†. Subscriptum est: ἡμῖν δ' ἄλλος ἄεθλος ὅδε κράτερὸς τετέλεσαι, πολυνόσοιο κύκλου πήματ' ἀκεσσαμένοις. Γεωργίου τοῦ εὐτελοὺς ἱερέως. Ἰω. Βιργητις.

Nobis verò alter hic labor difficilis finitus est, aegroti valde circuli vitia sanaturis. Georgii vilis sacerdotis. Ioan. Birgetis.

In primo autem folio membranaceo haec praemissa sunt, quae sequuntur:

Τίς ὁ θρασυνθεὶς πρῶτος εἰπεῖν τοὺς λόγους
ἥκιστα τούτους ἀναγινωσκομένους.
τίς κοσμολαμπὲς Φῶς καλύπτει γωνία.
τίς ἀστέρας λάμποντας ἐγκρύπτει νέφει.
τίς μαργάρους εἰλβοντας εἰς γὴν χωννύει.
Φεῦ κλήσεως μὲν βασκάνου ψευδώνυμον.
εἰ δ' ἔργον εἶχε ζημίας παγκοσμίου.
νῦν δ' οὐ γάρ ἐσιν ἔργον, ἀλλ' ἄλλως λόγος.
τὸ Φῶς ὁράσθω Φαῦλον ἐν τῇ λυχνίᾳ
πᾶσι προκείσθω, πᾶσι κοινῇ λαμπέτω.
ὅσοι βλέπειν ἔχουσιν τῶν ἄλλον πλέον.
ὡς εἶδε πάντες εἶχον εἰδέναι τάδε.
εἶθε προσεῖχον τοῖς δε πάντες τοῖς λόγοις.
οὕτω γὰρ ἂν πρόχειρος ἡ σωτηρία
παρῆν ἅπασι ἐκ μιᾶς ταύτης βίβλου.
ἐῶ γὰρ εἰπεῖν, ὡς σοΦοὺς ποιεῖ μόνη,
ἀρκοῦσα πρὸς παίδευσιν ἀνθρώποις ὅλην.
πλήρης μέν ἐσι δογμάτων ἀποκρύΦων.
πλήρης δὲ θείων καὶ σοΦῶν μυστηρίων.
πλήρης δὲ χρησῶν ἠθικῶν διδαγμάτων

πλήρης δὲ πομψῶν τεχνικῶν μαθημάτων
μετεῖον αὐτόχρημα γνῶσιν ἐμπνέον.
ταύτης οὐ μεμπτὸν τὴν γραφὴν καταρτίσας
πολλοῖς τρυφὴν προύθηκα οὐ πενουμένην.

Quis ausus dicere primus, sermones
Minime hos legi?
Quis mundi lucernam operit angulo?
Quis stellas lucentes tegit caligine?
Quis margaritas fulgurantes terra obruit?
Heu falsi nominis invidum!
Si rem habuisset damni generalis.
Iam verò non est res, sed inanis sermo.
Lux videatur splendens in candelabro.
Omnibus extet, omnibus communiter luceat,
Qui aliis plus videre possunt.
Utinam omnes haec sciant.
Utinam omnes his advertant sermonibus.
Sic enim facilis foret salus
Omnibus ex unico hoc libro.
Non dicam, solum reddere sapientes,
Sufficientem omni omnium institutioni.
Plenus enim est dogmatum arcanorum.
Plenus divinorum et sapientum mysteriorum.
Plenus bonarum moralium doctrinarum.
Plenus scitarum et ingeniosarum disciplinarum.
Mediam reverà scientiam inspirans.
Non improbandam huius scripturam praebens,
Non vanas multis delicias proposui.

Sequitur index orationum XXXI. At ex recensione iam constat, aliquot deesse, scilicet:

3. in patrem suum et Basilium.
4. In eosdem post ordinationem.
5. in patrem suum de commissa Nazianzenae ecclesiae cura.
6. 7. 8. De pace.

Cod. CCCCXLIX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, sine abbreviatione, cum notis marginalibus Iac. Schegkii medici, Saec. XV, in foliis 262, signatus p. 73. n, 17. optime conservatus et inscriptus:

Πορφυρίου περὶ τοῦ πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ.

Porphyrii de Plotini vita, et ordine ipsius librorum.

Α. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονώς.
Τ. αὐτὸ σημαίνει τὸ ἔργον.

Τέλος τοῦ πλωτίνου βίου τοῦ παρὰ τοῦ πορφυρίου πεποιημένου.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Πλωτίνου φιλοσόφου ἐννεάδες ϛ.

Plotini philosophi enneades VI.

Α. Ἡδοναὶ καὶ λυπαὶ φόβοι τε καὶ θάρρη.
Τ. φυγὴ μόνου πρὸς μόνον.

†. In cap. XXX[i]. enneadis IV[ae] fine librarii haec subscriptio habetur:

Ἡ βίβλος ἥδε ἐγράφη διὰ τῆς ἐμῆς χειρὸς δημητρίου τριβόλου πελοποννησίου ἐκ σπάρτης, διατρίβοντος ἐν πόλει κρήτης γορτύνῃ, μετὰ τὴν τῆς ἐμῆς πατρίδος ἅλωσιν ἐν ἔτει ϛϡογ.

Liber hic scriptus est manu mea Demetrii Tribolae Peloponnesii ex Sparta, agentis in urbe Cretae Gortuna, post patriae meae expugnationem anno 6973, aera nostra 1465.

Idem Demetrius Tribola occurrit in cod. 222. cuius possessorem se dicit.

Enneades prodiere Bas. 1580. f.

In folio assuto legitur haec dedicatio:

B. F.

Ad bibliothecam rer. litter. optimo. Publ.
Instructissimam Nobiliss. R. P. Augustan.
Vindel. exaugendam
Hoc Plotini Platonici philosophi
Ex Budensis. biblioth. direptione felici manu
ereptum. eximium
Et ab optimo Max. Ferdinando Imp. Ac. Aug.
Jac. Schegkio. Medico. et Philosopho.
Cuius subinde ad oram glossae.
In sing. Clem. testim. D. datum.
Opus, ut Manuscriptum.
Ita. utpote paucissima cuius per Europam.
exstent exemp. Manuscripp.
carum. ac rarum.
Ampliss. Nobiliss. Splendidiss. Q. Senat.
ac Pop. August. Vindel.
Jac. Schegkius I. N. Iuriscons.
D. N. D. Q. E.
L. M. offerebat. ac donabat.
M. D. XCV.
David. Hoeschelio V. Cl.
Annaeae. Scholae. Rectore.
Notore. ac conciliatore.

Cod. CCCCL.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus laminisque aereis clausus, in folio, titulis, initialibus ac marginalibus miniatis, literis minutis ac nitidis, Saec. XIV, in foliis 242, signatus p. 68. n. 27. male conservatus et inscriptus a Reisero:

Nicetae Choniatis annales μιξοβάρβαροι, seu historiae Byzantinae libri.

†. Est codex initio et fine mutilus, adeoque vero titulo destitutus. Prima verba sunt: *δὲ κατὰ τοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ ...*

Verus autem titulus est, ut apud Montfauc. in bibl. Coislin. p. 209. legitur:

Τοῦ λογοθέτου τῶν σεκρέτων, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, γεγονότος δὲ καὶ ἐφόρου, καὶ κριτοῦ τοῦ βήλου, καὶ προκαθημένου τοῦ κοιτῶνος, Νικήτα τοῦ χωνειάτου ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως κυροῦ ἰωάννου τοῦ κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ κυροῦ ἀλεξίου. Αἱ ἱστορίαι ἄρα κοινωφελές τι χρῆμα. ut in edit. Paris. 1647. f.

Est verò opus distributum in tom. XXII. et pertingit usque ad Theodorum Lascarin imp. In hoc codice ultima verba sunt: *στρατηγοῦντος ἐν αὐτῷ τερῆ τινος ἀνδρός ..... καὶ πρὸς ἀνδρείαν ἐπαινετοῦ ἁρματωθέντες ....* Hoeschelius notat, Alexandrum chartophylacem Byzantinum, descripsisse et Wolfium convertisse.

Occurrit adhuc in cod. 93. integrum opus. Utriusque meminit cl. Harlesius, non verò dicit, unum esse mutilum, et alterum integrum. Nec mirum. Reiserus enim hoc indicare oblitus est.

Cod. CCCCLI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minuto et eleganti, scriptus a Manuele Tzycandyla, folio primo, alterius manu suppleto, mutilus, in foliis 275, Saec. XIV, signatus p. 67. n. 6. optime conservatus et inscriptus:

Ἀρριανοῦ ἱστορίων ἀναβάσεως αλεξάνδρου. βιβ. προοίμιον. Arriani historiarum expeditionis Alexandri. Lib. prooemium.

A. Πτωλεμαῖος ὁ λάγου, καὶ ἀριστόβουλος.
T. Φιλίππου τὸν μακεδῶνα.
Ἀρριανοῦ ἱστορίων ὀγδόη, ἡ ἰνδική.

†. Constat opus lib. VIII. ut finis ostendit. At in aliis codicibus, ut Laurent. medic. apud Bandinium, continet libros VII. et historia Indica videtur esse opusculum peculiare, utpote et dialecto Ionica scriptum. In libro VII°. huius codicis lacuna unius fere folii apparet, loco vacuo relicto inter *πρὸς θυμοῦ ἀντὶ* et *ἠΦαιστίων. τοῦτῳ τῷ λόγῳ.* ut in codice Laur. Medic. apud Bandinium, ubi a tychographis in margine notatum, deesse quid, et sic etiam in antigraphis haberi. Post lib. VIII^um^ novus titulus sequitur: *Δ.οδώρου ταΦαὶ ἀλεξάνδρου. Πυθαγόρας ὁ σάμιος, καί τινες ἕτεροι τῶν παλαιῶν Φυσικῶν* usque ad *ἀρριδαῖος συνετελελεκὼς τὴν ἁρμάμαξαν κ.τ.λ.* ubi margini adscriptum. Ab hoc loco habentur haec in Diodoro ex editione Henr. Stephani p.641. 8. lin. antepenult. Desinit verò in haec: *καὶ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέθετο.* Tunc sequitur librarii subscriptio: *Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράΦη ἐν τῷ μυζιθρᾶ διὰ χειρὸς μανουὴλ τοῦ τζυκανδύλη κατὰ μῆνα μαρτιον τῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ, ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους.*

Praesens liber scriptus est Myzithrae manu Manuelis Tzycandylae in mens. Martio indictionis octavae 6878, seu 1570 anni.

Idem scriba in Montfauc. palaeog. graeca bis occurrit, sc. p. 71 et 72. 1°. 1362 et II°. 1570 mens. Septemb. ubi notatum, apud Cinnamum ducem quemdam tempore Manuelis Comneni, *τζυκανδύλην* dictum, occurrere. Sequitur dein nota alia:

Hunc codicem B. V. cum suo contulit, et quàm plurimis locis emendavit Basil. 1576.

Id quod confirmatur alia in assere primo: Accepi hunc codicem 18. Iul. 1576, et collatum remisi 23 Decemb. eiusdem anni.

Est verò Bonaventura Vulcanius. Plures Arriani saeculo post Christum secundo clari editiones extant. Editio novissima operum Borhekiana Lemgo, 1792. 8.

Cod. CCCCLII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulo primo miniato, literis minutis et nitidis, madefactus et maculatus, mutilus, in foliis 158, Saec. XIV, signatus p. 67. n. 13. et inscriptus:

Βιβλίον τακτικὸν. πῶς ὀφείλουσιν οἱ κατὰ γῆν τε, καὶ θάλατταν μαχόμενοι πολεμεῖν. ὅπερ συνέγραψε κωνσταντῖνος βασιλεὺς ὁ τοῦ ῥωμανοῦ υἱός. περὶ ἑτοιμασίας ὅπλων.

Liber tacticus. Quomodo debent terra marique pugnantes bellum gerere. Quem conscripsit Constantinus imp. romani filius. De apparatu armorum.

A. Ὀφείλεις στρατηγὲ Φροντίσαι περὶ ὅπλων.
T. πενταποσίου. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Initio in margine notatur cap. V. p. 50. puta ad editionem tacticae Leonis imp. et sic etiam de reliquis. — In oris verò superioribus et inferioribus adscriptum, deesse quaepiam. Hoeschelius monet, exemplar hinc descriptum V. JU. Hieronymo Contareno Venetias esse missum.

In bibl. Vindobon. apud Nessel. P. IV. p. 35. titulus est: Κωνσταντίνου βασιλέως κωνσταντινουπόλεως βιβλίον τακτικὸν, τάξιν περιέχον τῶν κατὰ θάλατταν καὶ γῆν μαχομένων. — Ὑπολαμβάνω χρήσιμον εἶναι τὸ μνημονεῦσαι εἰς ὀλίγον περὶ τῆς ἀρχαίας ἐξοπλίσεως τῶν

τῶν πεζῶν, καὶ τῶν καβαλλαρίων, καθὼς αἰλιανὸς κ. τ. λ. Finis autem est: ἐποίησε τοῦτο οὕτω καὶ λαμπρὰ πολλὰ καὶ ..... Hoc ipsum est exemplar Mscum, ex quo Ioan. Meursius inter Constantini Porphyrogeniti imp. opera Lugd. 1617. 8. gr. et lat. edita, librum hunc tacticum primus edidit, sed graece tantum et similiter in fine imperfectè. —

Constantinus hic Porphyrogenitus, Romani pater, non filius, ut Fabricius et Harlesius testantur, imperare coepit A. 912, et obiit A. 959. —

At in codice non solum Augustano, sed et Veronensi, quem Scipio Maffeius latinè vertit, non Constantino patri, sed Romani filio, qui praefuit ab A. 976 ad 1028, attribuitur? — Nil obest. Ex praemisso codicis Vindobonensis titulo apparet, deesse quid initio in codice Augustano, qui pag. 10. edit. Lugd. citatae primum incipit. Initium verò editionis in codice Augustano fol. 7. inter alia sine ulla separatione continetur: ἕως οὗ φθάσωσιν αἱ ἅμαξαι ἀργότερον περιπατοῦσαι· ὑπολαμβάνω δὲ χρήσιμον εἶναι καὶ τὸ μνημονεῦσαι εἰς ὀλίγον κ. τ. λ. ut in cit. edit.

Ex quo alium longè ordinem hic perspexi. Non potui persequi ulterius editionem citatam, quae in exemplari inspecto mutila est, et in pag. 47. iam desinit. Ultimum codicis nostri caput est, titulo desiderato: ἔστι μέν τις ἐπαγωγὴ ἐν ταῖς πορείαις κκλουμένη, καὶ ἄλλη παραγωγὴ, καὶ ἐπαγωγὴ μὲν, ὅταν κατὰ τάγμα πορευομένη τάγματος οὐραγὸς κ. τ. λ. Desinit, ut supra indicatum est.

Illud adhuc observo, quod in codice Vindobon. liber tacticus a p. 168 usque ad 195. contineatur, adeoque foliorum tantum XXVII. sit. In codice autem Augustano folia numerantur 158, et quidem pressè scripta. Et tamen Sambuci ibi subscriptio est: Desunt paucula. Cum ergo mihi videre-

tur opus diversum ab edito, ex eo potissimum, quod Constantino, Romani filio, non patri hic adscribatur, consului Io. Meursii opera, ubi tom. VI. p. 1212. hic titulus est:

Liber tacticus, quomodo debent, qui terra marique pugnant, bellum gerere, quem conscripsit Constantinus imp. Romani filius. Ioan. Lamius è codice Veronensi v. cl. Scipionis Maffeii mancum mutilumque restituit, et latinam suam interpretationem nunc addidit.

Hac igitur cum editione graeco-latina contuli codicem Augustanum, factaque collatione vidi, eadem prorsus haberi usque ad belli terrestris finem, qui est *πρὸς τὴν βασιλείαν ἡμῶν. ἐν χ̄ῳ̄ κ. τ. λ.* Hoc autem finito alius titulus manu alia positus occurrit, et est: *Περὶ τοῦ γινομένου εἰς τὴν θάλασσαν σόλου. Ἀφ' ἧς δὲ εἴπομεν ταῦτα ἀπάρτι, ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γινομένης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης διὰ τῶν δρομώνων. πλὴν εἰς μὲν τὰ πολλὰ ταπτικὰ, οὐδὲν εὕρομεν περὶ αὐτῆς. ἐξ ὧν δὲ ἔγνωμεν ἡμεῖς σκορπισὰ ὧδε, καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς ὅσα ἐλάβομεν ὀλίγην πεῖραν, ἐξ ὧν ἀνεμάθομεν παρὰ τῶν πλοΐμων στρατηγῶν τῆς βασιλείας ἡμῶν ἄλλα μὲν γὰρ ἐποίησαν ἐκεῖνοι ὄπισθεν, ἄλλα δὲ ἔπαθον ὕστερον. Ἐκ τούτων ἡμεῖς ἀναλεξάμενοι ὀλίγα καὶ ὅσον ἀφορμὴν δοῦναι τοῖς μέλλουσι μάχεσθαι καὶ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῶν δρωμώνων, ἵνα διορισώμεθα ἐν ὀλίγοις λόγοις. Πρῶτον μεν κ. τ. λ.* In margine verò notatur cap. XIX. p. 321. desinit autem: *ἐξ ἡμῶν δὲ τιμὰς καὶ δωρίας τὰς πρεπούσας, οὐ ψευδόμενος τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ. ἀλλὰ στρατηγὸς τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ὤν, καὶ καλούμενος. τοσαῦτα περὶ θαλασσομαχίας ἐν συντόμῳ εἰρήκαμεν.* Quae collata cum cap. XIX. editae Leonis imp. tacticae inter Io. Meursii opera vol. VI. p. 826—47. evidenter aliam libri accommodationem, non inventionem demonstrant. Haec verò Constantini Por-

phyrogeniti naumachia in editione Io. Lamii deest, et in codice quoque Veronensi defuisse suspicor.

Post haec naumachica aliud sine titulo, relicto tamen spatio, sequitur, et in margine cap. XX. p. 352. notatur:

Ἀφ' οὗ πληρώσεις, στρατηγὲ, τὰς παραγγελίας καὶ διατάξεις, ἃς εἴπομεν. Ὀφείλει ἡ ἐνδοξότης ἡ σὴ ἀναγνῶναι, καὶ τὰς γνώμας ταύτας, ἃς ἄρτι νῦν μέλλομεν εἰπεῖν, ἀναλεξάμενοι ταύτας ἀπὸ πολλῶν στρατηγικῶν παλαιῶν κ. τ. λ.

Quae vel sola sufficiunt ostensuro, esse cap. XX. Leonis imp. tacticae non ad verbum, sed aliter accommodatum. Facta collatio id confirmat.

Hoc capite finito, sine ullo titulo prosequitur, quasi uno contextu, et citatur p. 415. § 221.

Ἁρμόζει ἐκλέξασθαι πεζοὺς στρατιώτας ἀπὸ ῥωμαίων καὶ ἀρμενίων ἄνδρας μεγάλους καὶ νεωτέρους, μὴ ὄντας πλέον τῶν τεσσαράκοντα χρόνων. εἶτα γύμνασον αὐτοὺς κ. τ. λ. Est verò de divisione exercitus, ordinibus pedestribus et equestribus.

Quibus finitis titulus est: *περὶ ἀπλήκτου* seu castris, hoc initio: *προσαχθήτωσαν πάντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, εἰς ὁποῖον μέρος ἕκασος αὐτῶν ὀφείλει ἀπληκεύειν. περὶ τοὺς πρόσφυγας. περὶ τῶν καταλήξεων.* Sequuntur exempla ducum antiquorum. Tandem de epagoge et paragoge cum fine supra indicato.

Cod. CCCCLIII.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 50, Saec. XV, signatus p. 83. n. 30. optime conservatus et inscriptus:

Πλάτωνος λόγοι. Platonis dialogi.

Εὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου. Euthyphron, seu de sancto.

A. Τί νεώτερον, ὦ σώκρατες.

T. ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.

†. Inscribitur πειρασικὸς, et est de vera et falsa pietate.

φύλ. η. Fol. 8.

Ἀπολογία σωκράτους. Apologia Socratis.

A. Ὅτι μὲν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες.

T. παντὶ πλὴν τῷ θεῷ.

†. Inscribitur ἠθικός. Cassius Severus nec patrono, nec reo dignam pronuntiavit, non quidem patrono, qui sciret, magistrum suum illa neutiquam indigere, reo, qui iniquitatem inimicorum suorum indignam responsione habebat. Quaero ego, pro quibus potissimum sint apologiae?

φύλ. ιη. Fol. 18.

Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου. Crito, seu quid sit agendum.

A. Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ κρίτων.

T. ἐπειδὴ ταύτη ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

†. Inscribitur ἠθικός. In editionibus est: περὶ δόξης ἀληθοῦς καὶ δικαίου, de opinione vera et iusta. Suasit Crito Socrati, ut aufugeret. Laudatur a Cicerone de divinat. I. cap. 25.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. Phaedo, seu de anima.

A. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου.

T. Φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

†. Inscribitur ἠθικὸς de animorum immortalitate. Fatetur, deesse demonstrationem, dum ait, εἰ μή τις δύναιτο ἀσφαλέστερον καὶ ἀκινδυνότερον ἐπὶ βε-

βαιοτέρου ὀχήματος, ἢ λόγου θείου τινὸς διαπορευθῆναι. Nisi detur, firmius securiusque niti divino aliquo testimonio. Ratio humana! Quoties sisteris?

Cod. CCCCLIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, atramento flavescente, literis minutis et elegantissimis, in foliis 232, Saec. X, signatus p. 9. n. 55. optime conservatus et inscriptus:

Ἰησοῦς. Iosue.

A. Ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν μωυσῆ.

T. ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Κριταὶ. Iudices.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰησοῦ.

T. ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ρούθ. Ruth.

A. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις.

T. ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν δαυίδ.

Φύλ. να. Fol. 51.

Βασιλείων Δ. Regum lib. IV.

A. Ἄνθρωπός τις ην ἐξ ἁρμαθαΐμ.

T. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Παραλειπομένων. Paralipomena.

A. Ἀδὰμ. σηθ. ἐνὼς. καϊνάν.

T. καὶ ἀναβήτω.

Cod. CCCCLV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis mi-

nutis et nitidissimis, cum marginalibus, in foliis 439, Saec. XIV, signatus p. 7. n. 19. optime conservatus et inscriptus a Reisero:

Theophylacti Bulgariae archiepiscopi interpretatio in epistolas omnes D. Pauli, excepta ad Thessalonicenses altera, et ad Philemonem.

†. Codex initio est mutilus suoque carens titulo. Prima sunt: *δαμάσκου ἤρξατο καὶ ἀνῆλθεν εἰς ἱ.... ἐκεῖθεν εἰς τάρσον. ἐκεῖθεν εἰς ἀντιοχείαν.* et des. *ἤγουν ἐν τεσσαρακοστῇ ἐννάτῃ τοῦ ἰουνίου μηνός.* Sequitur tum epistolae ad Romanos argumentum: *ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ κορίνθου.* Quo finito est *εὐαγγελικὴ διδασκαλία περί τε τῶν ἔξω τῆς χάριτος τοῦ χυ̃ καὶ τῶν ἐν χάριτι. καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πολιτείας πνευματικῆς.* Et est tabula. Sequitur tum aliud argumentum:

Ἡ συνεχὴς ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν.

Expos. *οὔτε μωσῆς, οὔτε πολλοὶ τῶν μετ' αὐτόν.*

Argumentum epistolae ad Corinthios I.

Ἡ κόρινθος πολλῷ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ κομῶσα.

Expos. *τουτέστιν, οὐκ αὐτὸς εὗρον κ.τ.λ.*

Argumentum epistolae ad Corinthios II.

Δευτέραν πρὸς κορινθίους ἐπιστολὴν πρόστίθησιν.

Expos. *ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ πέμψας ἐκεῖ.* cum schol. marginal. et in fine: *ποῦ εἰσιν οἱ λέγοντες, τάξιν εἶναι ἐπὶ τῶν ὑποτάσεων τῆς ἁγίας τριάδος.*

Argumentum epist. ad Galatas:

Πολλοῦ τὸ προοίμιον γέμει θυμοῦ.

Expos. *εὐθέως ἀναιρεῖ τὸ εἶναι ἐκείνων μαθητής.* cum schol. marginal.

Argumentum epist. ad Colossenses:

Πᾶσαι μὲν αἱ ἐπιστολαὶ παύλου.

Expos. *εὐθὺς ἡ ἀρχὴ καθαιρεῖ.*

Argumentum epist. ad Philippenses:

Οἱ φιλιππήσιοι ἀπὸ πόλεως μιᾶς.

Expos. ἐνταῦθα οὐ τίθησι τὸ αὐτοῦ ἀξίωμα.

Argumentum epistolae ad Ephesios:

Ἔφεσος πόλις ἐστὶ τῆς ἀσίας.

Expos. ἰδοὺ τὸ διὰ τῷ πατρὶ δέδωκε.

Argumentum epistolae I. ad Thessalonicenses:

Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ ἀθηνῶν.

Expos. πρὸς θεσσαλονικεῖς γράφων ὁ ἀπόστολος.

Argumentum epist. II. ad Thessalonicenses:

Δευτέραν πρὸς θεσσαλονικεῖς ποιεῖται.

Expos. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ οὕτως ἤρξατο.

†. Perperam igitur Reiserus in titulo ait, hanc abesse.

Argumentum epist. I. ad Timotheum:

Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ λαοδικείας.

Expos. ἐπειδὴ μέλλει νομοθετεῖν.

Argumentum epist. II. ad Timotheum:

Ταύτην ἀποστέλλει πάλιν ἀπὸ ῥώμης.

Expos. τί δήποτε καὶ δευτέραν ἐπιστολήν.

†. Apud alios hoc aliud argumentum est.

Argumentum epist. ad Titum:

Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ νικοπόλεως.

Expos. ἀδιαφόρως ταῦτα τίθησι.

Argumentum epistolae ad Hebraeos:

Ἑβραίων ἀπόστολος ἦν ὁ μακάριος παῦλος.

Expos. ἐπειδὴ ταλαιπορούμενοι ὑπὸ τῶν κακῶν.

In fine subscriptio librarii est:

τῷ συντελετῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.
θεοῦ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος, καὶ
μὴ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Φεβρουαρίῳ ιζ. N. ιη.

Consummatori bonorum Deo gratia.
Deo volente nil valet invidia, et
non volente nil valet labor.
Februarii XVII°. Indict. XVIII^a.

Ex conspectu dato patet, alium longè ordinem hîc haberi, quàm in aliis codicibus; argumentorum etiam et expositionum initium aut finem non semper convenire. Textus minio, expositio atramento exarata est.

Φύλ. τπβ. Fol. 382.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β̄ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. ἀρχιεπ. κωνσαντινοπ. τοῦ χρυσοσόμου λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκήν.

Sancta et magna 2da. sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiep. CP. sermo in arefactam ficum.

A. *Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν, ἢ δένδρον.*
T. *σαυρωθέντα χν̄, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Subsequuntur reliquae eiusdem homiliae in Matthaeum, quarum initia sunt:

2. *Τοῦτο καὶ ἰωάννης φησιν.* LXVIII. homil.
3. *Πολλὰ ἀπὸ τῆς παραβολῆς.* LXIX.
4. *Εἶδες καὶ ἐν τῇ προτέρα.* LXX.
5. *Αὗται αἱ παραβολαὶ τῇ προτέρᾳ.* LXXIX.
6. *Τῆς περικοπῆς ταύτης τῆς.* LXXX.
7. *Ἡ γυνὴ αὕτη ὀφειλὴ μὲν εἶναι.* LXXXI.
8. *Πρώτην τῶν ἀζύμων, τὴν πρὸ τῶν.* LXXXII.
9. *Βαβαὶ πόση ἦν ἡ πήρωσις.* LXXXIII.
10. *Ἐπειδὴ ἀδιασπάσως αὐτοῦ εἶχον.* LXXXIV.
11. *Τίς οὖν οὗτος ὁ τὸ ὠτίον κόψας.* LXXXV.
12. *Διὰ τί ταῦτα ἐποίουν.* LXXXVI.
13. *Ὁρᾷς, τί πρῶτον ἐξετάζεται.* LXXXVII.
14. *Ὥσπερ ἔκ τινος συνθήματος.* LXXXVIII.
15. *Τοῦτο ἐστὶ τὸ σημεῖον.* LXXXIX.
16. *Πανταχοῦ ἡ πλάνη ἑαυτῇ.* XC.
17. *Διὰ τούτους τοὺς στρατιώτας.* XCI.

Omnes has homilias XVII. silentio praeteriit Reiserus, licet tituli expressè legantur. Textus ubique est miniatus.

Cod. CCCCLVI.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to oblongo, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XVI, in foliis 300, oris inferioribus versus finem exesis, Saec. XVI, sat conservatus et inscriptus:

Thesaurus rhetoricorum scriptorum.

†. Consistit hic anonymi thesaurus:

1. Ex Aristotelis rhetorica.
2. Ex Theodoro de comoedia.
3. Ex Hermogene de invent. et statibus.
4. Ex Demetrio Phalereo.
5. Ex Hermogene de ideis et methodo.
6. Ex Ioanne philos. Siculo in ideas.
7. Ex Syriano.
8. Ex Alexandri scholiis de figuris.
9. Ex Menandro de divisione.
10. Ex Apsinis arte rhetorica.
11. Ex Minuciano.
12. Ex rhetorica ad Alexandrum.
13. Ex Aristidis polit.
14. Ex Halicarnasseo.
15. Ex Rodolpho agricola, lib. III.

Cod. CCCCLVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis ligatis, antiquissimis et elegantissimis, atramento flavescente, initio mutilus, in foliis 321, Saec. IX, signatus p. 1. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοστόμου ἑρμηνεία τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐν λόγοις μ.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi commentarius in Pauli epist. ad Romanos in homil. XL.

†. Cum codex initio mutilus titulo careat, hunc ex fine sumpsi. Prima verba sunt: *τοῦτον καὶ κολασσαεῦσιν ἐπισέλλων διεγείρει λέγων. εἶπατε ἀρχίπτῳ.* Et in margine notatur p. 3. in edit. Anglicana: Totum prooemii loco ponitur. Homiliarum verò initia sunt:

2. Μωσῆς μὲν πέντε βιβλία.
3. Πρέπον τῇ μακαρίᾳ ψυχῇ.
4. Ὅρα τὴν παύλου σύνεσιν.
5. Πάντα μὲν οὖν ἅτιμα.
6. Ἵνα μὴ δόξῃ αὐτούς.
7. Εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν λείπει.
8. Κατηγόρησεν ἑλλήνων.
9. Εἶπεν, ὅτι ὑπόδικος. Edit. *εἰπὼν.*
10. Πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τοῦ.
11. Καθάπερ οἱ τῶν ἰατρῶν ἄρισοι.
12. Ὅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔφθην.
13. Ἐπειδὴ πολλὴν ἀπήτησεν.
14. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι μεγάλα.
15. Δείξας, ὅσον τὸ ἔπαθλον.
16. Ἐνταῦθα μοι δοκεῖ.
17. Ἆρα οὐ μεγάλα τινὰ.
18. Μέλλει πάλιν αὐτῶν.
19. Πάλιν ἀναιρεῖ τὴν γνώμην. Edit. *συγγνώμην.*
20. Εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀπώσατο.
21. Πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ.
22. Πάλιν τῷ αὐτῷ ὑποδείγματι.
23. Διδάξας αὐτοὺς, πῶς.
24. Πολλὴν τοῦ πράγματος τούτου.
25. Ἐπειδὴ πάντα, ἅπερ ἐχρῆν.
26. Οἶδα, ὅτι πολλοῖς ἄπορον.
27. Πρότερον ἐπιτιμήσας τῷ κρίνοντι.
28. Ἔθος ἀεὶ τῷ παύλῳ εἰς εὐχάς.
29. Πάλιν περὶ τῆς τοῦ χυ.
30. Εἶπεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον εἰμί. Edit. *εἰπὼν.*

31. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι τόπον.
32. Πολλοὺς καὶ τῶν σφόδρα.
33. Πάλιν παραίνεσις, καὶ εὐχή.

τέλος τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς ῥωμαίους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοστόμου ἐν λόγοις μ.

At ut ex conspectu dato habetur, non sunt homil. XL, licet in fine legatur. Quo deceptus Reiserus verum numerum non indicavit. Moralia cuiuslibet homiliae marginibus adscripta sunt, ubi etiam unum alterumve scholium apparet.

Cod. CCCCLVIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura ligata et nitidissima, in foliis 216, Saec. XIII, signatus p. 35. n. 8. optimè conservatus et inscriptus:

Βιβλίον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς κλίμακος. — Liber divinae sacraeque scalae.

A. Ἐτκόπησεν ὄντως ἀρίστως μάλα.
T. μὴ ἀπιστῶμεν τοῖς δράμασιν.

†. Haec est tantum pars prologi, quae in M. Raderi edit. Paris. 1633. in fine introductionis habetur.

Φύλ. α. — Fol. 1.

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς. — Vita compendiaria abbatis Ioannis, praepositi sancti montis Sina, cognomine Scholastici, verè sancti.

A. Τὸ μέν τις ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα.
T. σηρίγματα, λέγων τάδε.

†. In fine minio exaratum hoc est:

Δανιὴλ μοναχοῦ βαϊθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ. Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ.

Πεπείραμαι πυροῦν ἐν βραχέσι πλεῖσα.
Ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους.
Ῥητρεύσεών σου, ὡς ἔφης, τὰς ἐκφράσεις
Χωλὰς τὸ πῶς νοοῦντες εἰπεῖν οὐκ ἔχω.
Ἡμείψαμέν ποῦ ἢ κεκόψαμεν πάλιν.
Ἀλλ' ὡς πὴρ σύγγνωθι φιλτάτοις τέκνοις.
Θαρρεῖν γάρ ἐσιν, οὐ κακίζειν τοῦτο σε.
Danielis monachi Rhaiteni in vitam
D. Ioannis, cognomento, Scholastici.
Tentavi pleraque paucis firmare.
Rhetoribus enim pulchra dictionis brevitas.
Orationum tuarum, ut dixisti, enarrationes
Mutilas, quomodo cogitantes, dicere non possum,
Mutaverimus, aut secuerimus rursum.
At, ut pater, ignosce carissimis filiis.
Confidimus enim, te id non improbaturum.

Horum versuum duo primi, tanquàm quid prosaicum, vitam a Radero editam claudunt, ut ex fine patet, Daniel monachus Rhaithuensis hanc vitam conscripsit, quae cum iisdem versibus apud Bandinium quoque extat. Vol. 1. p. 266.

φύλ. ς. Fol. 6.

Ἐπισολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς ῥαϊθοῦ πρὸς ἰω. ἀξιάγαστον τὸν τοῦ σιναίου ὄρους ἡγούμενον.

Epistola Abbatis Ioannis praepositi Rhaituensis ad Ioannem admirandum montis Sina praepositum.

Α. Γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς.
Τ. ὑποδείξειεν. ἔρρωσο κ. τ. λ.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἀντίγραμμα. Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν.

Responsum. Ioannes Ioanni salutem.

Α. Ἀπεδεξάμην, ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ.
Τ. ὁ θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδίδωσιν.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Ὁ *πρόλογος τοῦ λόγου, οὗ ἐπωνυμία, πλάκες πνευματικαὶ τετέλεσαι, κλίμαξ θείας ἀνόδου.*

Prologus libri cognominati, tabulae spirituales completus est, scala divini ascensus.

A. *Τοῖς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς.*

T. *τέλος δὲ ὁ τῆς ἀγάπης θεός.*

†. Huic prologo subnectitur tabula XXX graduum minio exarata.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ὄντως μεγάλου μοναχοῦ τοῦ γενομένου ἡγουμένου ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ σινᾶ τοῦ ἐπικληθέντος σχολαστικοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ τριάκοντά, ὧν ἡ ἐπώνυμία Φωτισμὸς ψυχῆς, οὓς καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ της ῥαίθου, προτρεπὲς παρ' αὐτοῦ συντάξαι ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένων. Περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ ἀποφυγῆς τοῦ ματαίου κόσμου καὶ ἀναχωρήσεως τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν. λόγ. α.

Abbatis Ioannis verè magni monachi praepositi in sancto monte Sina, cognominati Scholastici, sermones ascetici triginta, cognomine illuminatio animae, quos et misit Abbati Ioanni praeposito Rhaithuensi, ab ipso admonitus, ut componeret in salutem profitentium vitam monasticam. De abdicatione vitae, et fuga mundi vani, et secessu a mundi deliciis. Sermo I.

A. *Τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου.*

T. *εἰς ἀορίστους αἰῶνας, φῶς ἀμήν.*

†. Ultimus gradus XXX^us^ est: *περὶ τῆς συνδέσμου τῆς ἐναρέτου τριάδος ἐν ἀρεταῖς.*

Φύλ. σ. Fol. 200.

Πρὸς *τὸν ποιμένα.* Ad pastorem.

A. Ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ.
T. δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Ad latus haec subscriptio est: ἐν ἔτει ϡ ὀγδοηκοσῷ τερμάτωται ἡ κλίμαξ. ἑκατοντὰς ἑβδόμη σὺν αὐτοῖς πρὸς τοῖς ἑξακισχιλίοις.

Anno octogesimo primo completa est scala. Centuria septima cum ipsis ad sexies mille, sc. ϛψπα, 6781, aera nostra 1273.

Cod. CCCCLIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, indice, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, literis minutis et nitidis, in foliis 474, Saec. XIII, signatus p. 32. n. 48. probè conservatus et inscriptus:

Φίλωνος περὶ περιτομῆς. Philonis de circumcisione.
A. Τὰ μὲν γένη τῶν ἐν εἴδει.
T. ἐπὶ μοναρχίας ὁρισθέντας.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναρχίας. Eiusdem de monarchia.
A. Τινὲς ἥλιον καὶ σελήνην.
T. ἐξ ἱερῶν ὑπογράφει.

Φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναρχίας ἔτι. Eiusdem de monarchia adhuc.
A. Τὸ μὲν ἀνωτάτω καὶ πρὸς ἀλήθειαν.
T. καὶ τὴν μητέρα.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Τίνα γέρα ἱερέων; Quae praemia sacerdotum?

A. Τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπένειμε.
T. πρὸς θυσίαν ἐσὶν ἐπιτήδεια.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Περὶ ζώων τῶν εἰς τὰς θυσίας καὶ τίνα τῶν θυσίων εἴδη. De animalibus ad sacrificium, et victimarum speciebus.

A. Τῶν ἐν ταῖς ἱερουργείαις.
T. καὶ περὶ τῶν θυόντων λέξομεν.

Φύλ. κγ. Fol. 25.

Περὶ θυόντων. De sacrificantibus.

A. Βούλεται τὸν ἄγοντα τὰς θυσίας.
T. ἀθάνατον βίον ζῶσιν.

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Περὶ τῶν μετονομαζομένων, καὶ ὧν ἕνεκα μετονομάζονται. De transnominatis, et cur transnominantur?

A. Ἐγένετο ἀβραὰμ ἐτῶν ϟϑ.
T. ἐγχαράτ[ων βεβαιότατον εἶδος.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Νόμων ἱερῶν ἀλληγορία β. Sacrarum legum allegoria II[a].

A. Δόγμα εἰσηγεῖται δίδασκον.
T. τιτρώσκειν πεφυκότων μετήν.

†. Est tertia extans vol. I. p. 87. edit.

Φύλ. ο. Fol. 70.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, τίς ὁ τῶν θείων πραγμάτων κληρόνομος καὶ περὶ τῆς εἰς ἴσα καὶ ἐναντία τομῆς. λόγ. ϑ. Eiusdem de eo, quis rerum divinarum sit haeres, et de sectione in aequalia et contraria. Serm. IX.

A. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ.
T. γίνονται πρὸς τὰ ἄφθαρτα.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄθλων καὶ ἐπιτιμίων. λόγ. ῑ. Eiusdem de praemiis et poenis. Serm. X.

A. Τὰς μὲν οὖν τῶν διὰ τοῦ.

T. ὁρισθείσας ἀρὰς ἐπισκεπτέον.

φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρῶν. λόγ. ιᾱ. Eiusdem de execrationibus. Serm. XI.

A. Πρώτην ἀρὰν, ὡς κουφότατον.

T. πρὸς πολυανθρωπίαν ἐπιδιδόασιν.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνδρείας. λόγ. ιβ̄. Eiusdem de fortitudine. Serm. XII.

A. Περὶ δικαιοσύνης, καὶ τῶν.

T. ἀποχρώντως λελέχθω.

φύλ. ρϑ. Fol. 109.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ βίου μωσέως. λόγ. ιγ̄. Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XIII.

A. Μωσέως τοῦ κατὰ μέν τινας.

T. ὡς ἁρματ]ούσας μάλισα βασιλεῖ.

φύλ. ρμ. Fol. 140.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου μωσέως. λόγ. ιδ̄. Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XIV.

A. Ἡ μὲν προτέρα σύνταξίς ἐσι.

T. καὶ ἀϊδίου γεννετή.

φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου μωσέως. λόγ. ιε̄. Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XV.

A. Δύο μὲν εἴδη μωσέως τοῦ βίου.

T. διὰ τῶν ἱερῶν μηνύεται.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum in bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Continuatio. Cod. CCCCLIX.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς μωσέως κοσμοποιίας. λόγ. ις̄. Eiusdem de creatione mundi. Serm. XVI.

A. *Τῶν ἄλλων νομοθετῶν οἱ μέν.*

T. *καὶ θειότητος χαραχθεῖσαν.*

†. Est cum scholiis marginalibus recentioris manus.

Φύλ. ρπα. Fol. 181.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δεκάλογον μωσέως. λόγ. ιζ̄. Eiusdem in decalogum Moisis. Serm. XVII.

A. *Τοὺς βίους τῶν κατὰ μωσέα.*

T. *πολέμων ἡγεμόνες εἰσίν.*

†. Mangeius tom. 2. p. 180. vertit: de decem oraculis, et notat, codicem Augustanum congruere cum editis in titulo huius libelli. An alium inspexit? Hunc etiam ad usum editionis adhibitum, numeri marginales ostendunt.

Φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ καταστάσεως ἀρχόντων. λόγ. ιη̄. Eiusdem de constitutione principum. Serm. XVIII.

A. *Ἔνιοι τὰς κληρώτας εἰσηγήσαντο.*

T. *χωρίῳ τὰ ἀγάλματα.*

Φύλ. ρϟη. Fol. 298.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον. λόγ. ιϑ̄. Eiusdem, omnem sapientem esse liberum. Lib. XIX.

A. *Ὁ μὲν πρότερος λόγος ἦν.*

T. *τῷ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν.*

†. Scripsit librum, quod omnis insipiens servus sit, teste Hieronymo. Sequitur igitur, hunc esse, quod omnis sapiens sit liber, ut Stoicorum dogma est. Adeoque neque Gelenius bene transtulit: Omnis probus liber; neque Mangeius: Liber, qui virtuti studet.

Φύλ. σθ. Fol. 209.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου θεωρητικοῦ, ἢ ἱκετῶν ἀρετῆς τὸ τέταρτον.

Eiusdem de vita contemplativa, seu supplicum virtute. IV. Lib. XX.

A. Ἐσαίων περὶ διαλεχθείς.
T. *Φθάνον ἡγεμονίας.*

†. Verius est, Iudaeorum genus hîc describi, non Christianorum, licet viri docti hoc sibi persuaserint.

Φύλ. σιε. Fol. 215.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. λόγ. κα.

Eiusdem de mercede meritricis non accipienda in sacrarium. Lib. XXI.

A. Πάνυ καλῶς ἐν ταῖς ἱεραῖς.
T. *ἀναξίως εἰπεῖν δυνηθείη.*

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν εἴδει νόμων εἰς δύο γένη τῶν δέκα λογίων τότε ϛ καὶ τὸ ζ. τὸ κατὰ μοιχῶν, καὶ παντὸς ἀμολάσου, καὶ τὸ, κατὰ τῶν ἀνδροφόνων, καὶ πάσης βίας. λόγ. κβ.

Eiusdem de specialibus legibus, quae referuntur ad duo capita decalogi, sextum et septimum contra moechos, omnesque libidinosos, et contra homicidas, et omnem violentiam. Lib. XXII.

A. Ἦν ποτε χρόνος, ὅτε Φιλοσοφία.
T. *τοῖς ὁρῶσιν ἐξομοιοῦσθαι.*

†. Est egregius, iudice Mangeio, de adulterio et homicidio commentarius.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικὸς, ὅπερ ἐσι περὶ τοῦ Ἰωσὴφ. λόγ. κγ.

Eiusdem vita viri civilis, sive de Iosepho. Lib. XXIII.

A. *Τρεῖς μέν εἰσιν, ἰδέαι, ὧν.*
T. *πρυτανεύειν ἱκανότατος.*

†. Est historia et allegoria vitae Iosephi, quam Hieronymus inscripsit: de conversatione vitae, et Sophronius eius interpres: *περὶ ἀγωγῆς βίου.*

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Τοῦ αὐτοῦ ἱσορία πάνυ ὠΦέλιμος, καὶ τῷ βίῳ χρήσιμος τὰ κατὰ τὸν Φλάκκον, ἤτοι περὶ προνοίας. λόγ. νδ.

Eiusdem historia valdè utilis ad vitam, continens Flacci gesta, seu de providentia. Lib. XXIV.

A. *Δεύτερος μετὰ σηϊανὸν Φλάκκος.*
T. *ἐπικουρίας τῆς ἐκ θεοῦ.*

†. In editione Parisiensi inscribitur: *εἰς Φλάκκον*, in Flaccum, Iudaeos malè tractantem, in exilium dein pulsum et interfectum.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ αὐτοῦ ἱσορία πάνυ χρήσιμος, καὶ ὠΦέλιμος περὶ τῶν κατὰ τὸν γάϊον, καὶ τῆς αἰτίας τῆς πρὸς ἅπαν τὸ ἰουδαίων ἔθνος ἀπεχθείας αὐτοῦ. λόγ. κε.

Eiusdem historia valdè utilis de gestis Caii, et de causa ipsius odii adversus omne Iudaeorum genus. Lib. XXV.

A. *Ἄχρι τίνος ἡμεῖς οἱ γέροντες.*
T. *λεκτέον δὲ καὶ τὴν παλινωδίαν.*

† In editionibus et aliis codicibus inscribitur: *περὶ ἀρετῶν καὶ πρεσβείας πρὸς γάϊον*, de virtutibus et legatione ad Caium.

φύλ. σπβ. Fol. 282.

Τοῦ αὐτοῦ τὰ πρὸς δικά- Eiusdem de iudice. Lib.
σην. λόγ. κϛ. XXVI.

A. Οἴεται δεῖν ὁ νόμος ἅπαντας.
T. καὶ συμφέρον αὐτὸ μολεῖν.

†. Pauca desunt, quae Lutetiana editio subiicit p. 489.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν ἱερουρ- Eiusdem de sacrificiis
γοῦσιν ἄβελ τε, καὶ κάϊν. Abelis et Caini. Lib.
λόγ. κζ. XXVI.

A. Καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφόν.
T. παρέχεται ὁλοπαυτοῦν θεῷ.

φύλ. τη. Fol. 308.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν χερου- Eiusdem de Cherubim
βεὶμ καὶ τῆς φλογίνης ῥομ- et flammeo gladio et de
φαίας καὶ τοῦ κτισθέντος ᾱ Caino, primo ex homine
ἐξ ἀνθρώπου κάϊν. λόγ. κη. procreato. Lib. XXVIII.

A. Καὶ ἐξέβαλε τὸν ἀδάμ.
T. ὡς αἰτίου τὸ σώζεσθαι.

φύλ. τιδ. Fol. 319.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωργίας. Eiusdem de agricultura.
λόγ. κθ. Lib. XXIX.

A. Καὶ ἤρξατο νῶε ἄνθρωπος.
T. αὐτοῦ λέγων αὖθις.

†. In fine scholium habetur sequens: *ἰσέον, ὅτι ἡ βίβλος ἐσφαλμένη ἦν, καὶ ὁ βουλόμενος κατήγορος ἔσω μοι τῆς ἀμαθίας.* Sciendum est, librum esse mutilum, et volens inscitiam meam accuset. Cui recentiore manu subiicitur: *περὶ φυτουργίας τὸ δεύτερον.* Extat in edit. Lutet. p. 147. De plantatione liber secundus hîc deest.

Φύλ. τλγ. Fol. 333.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. λόγ. Ā. — Eiusdem, Deum esse immutabilem. Lib. XXX.

A. Καὶ μετ' ἐκεῖνο φησί.
T. γνωσθέντων ἀναδικάζοιεν.

Φύλ. τμη. Fol. 348.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων. λόγ. Λα. — Eiusdem de gigantibus. Lib. XXXI.

A. Καὶ δὴ ἐγένετο, ἠνίκα.
T. τρεψώμεθα. ἔτι δὲ ταῦτα.

Φύλ. τνδ. Fol. 354.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποικίας. λόγ. Λβ. — Eiusdem de migratione. Lib. XXXII.

A. Καὶ εἶπε κύριος τῷ ἀβραάμ.
T. τὸ πραττόμενον ἔργον.

Φύλ. τοε. Fol. 375.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς πρὸς τὰ προπαιδεύματα συνόδου. λόγ. Λγ. — De congressu eruditionis causa eiusdem. Lib. XXXIII.

A. Σάρρα δὲ ἡ γυνὴ ἀβραάμ.
T. τοῖς ἀρετῆς ἄθλοις διαθλούσης.

Φύλ. τϟ. Fol. 390.

Τοῦ αὐτοῦ, νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. λόγ. Λδ. — Eiusdem sacrarum legum allegoria post hexaëmeron. Lib. XXXIV.

A. Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανός.
T. καὶ νεκροῦ συνθέτου τοῦ σώματος.

Φύλ. υα. Fol. 401.

Τοῦ αὐτοῦ τὴν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. λόγ. Λε. — Eiusdem post hexaëmeron. Lib. XXXV.

A. Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός.
T. πανήγυρις ἀνθρώπων ἐχώρησε.

Φύλ. υιβ. Fol. 412.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. λόγ. λϛ. Eiusdem, quod a Deo mittantur insomnia. Lib. XXXVI.

A. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης γράφη.
T. ζάλην ἐκφυγοῦσα.

Φύλ. υλβ. Fol. 432.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. λόγ. λ̄ζ̄. Eiusdem, quod a Deo mittantur insomnia. Lib. XXXVII.

A. Τὸ τρίτον εἶδος τῶν θεοπέμπτων.
T. καὶ χεῖλη καὶ τοῖς.

†. Est cum Hoeschelii notis marginalibus, ut et alia.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Βίος σοφοῦ τοῦ κατὰ διδασκαλίαν τελειωθέντος, ἢ νόμων ἀγράφων. λόγ. λ̄η̄. Vita sapientis doctrina perfecti, seu de legibus non scriptis. Lib. XXXVIII.

A. Τῶν ἱερῶν νόμων ἐν πέντε βίβλοις.
T. καὶ θεσμὸς ἄγραφος.

†. In indice miniato praemisso ad Lib. IX. de divinarum rerum haerede scholium recentioris Graeci adscriptum est: ἐν τῷ παρόντι λόγῳ εὑρήσεις αὐτὸν ὁμολογοῦντα ἀμυδρῶς καὶ συνεσκιασμένως τὴν ἁγίαν τριάδα. In praesenti libro invenies eum confitentem obscurè et adumbratim sanctam trinitatem. — In primo autem folio hunc librorum ordinem alius statuit:

Ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ πρῶτον ὀφείλουσιν ἀναγινώσκεσθαι οἱ δύο περὶ μοναρχίας λόγοι. εἶτα ὁ περὶ κοσμοποιίας, καὶ μετ' αὐτὰν ὁ λ̄δ̄ καὶ λ̄ε̄, οἵ εἰσιν εἰς

τὴν μετὰ τὴν ἑξαήμερον, ὅτι κατ' ἀκολουθίαν ἔπονται τῆς ἱστορίας, καὶ ἀλληγορίας. καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ η̄ λόγος, ὃς ἐπιγράφεται, περὶ νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα. πλὴν δοκεῖ ἀναμέσον τούτων ἔχειν καὶ ἕτερον λόγον, ὃς ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ οὐκ ἔστιν, μετ' αὐτὸν δὲ τὸν η̄ λόγον ἀναγινώσκεται ὁ κη̄ λόγος, οὗ ἡ ἐπιγραφή, περὶ τῶν χερουβεὶμ, καὶ τῆς Φλογίνης ῥομφαίας. ἔχει δὲ μέσον τούτων ἔλλειψίν τινα ὡς οἶμαι. —

In praesenti libro legendi sunt primò duo libri de monarchia. Deiu liber de mundi creatione. Post hunc lib. XXXIV^us^ et XXXV^us^ post hexaëmeron, quia sequuntur in ordine ad historiam et allegoriam. Post illos liber VIII^us^, qui inscribitur: de sacris legibus allegoria 2da. Videtur tamen intermedius esse alius liber, qui in hoc codice non est. Post librum VIII^um^ legitur liber XXVIII, cuius inscriptio est: de Cherubim et flammeo gladio. Puto autem, in medio quid deesse.

Adhuc nota alterius subiecta est: εἰς τὸν λᾱ λόγον περὶ γιγάντων εὑρήσεις, ὅτι δοξάζει. καὶ ὅλος ὁ κόσμος πεπλήρωται ψυχῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ σύμπαντες ἀστέρες εἰσὶν ἔμψυχοι, ἐπεὶ ἀεὶ καὶ ῥητοί εἰσι. In libro XXXI° de gigantibus invenies, quid sentiat. Et mundus totus animis repletus est, et ipsae stellae omnes animatae sunt, utpote ordine ipsis semper praescripto.

Demum ultima haec est: τρεῖς γὰρ δόξας ἐναντίας τῇ ἐκκλησίᾳ εὑρίσκω τοῦτον σφάλλοντα, τὴν ὕλην προύπαρξιν ψυχῶν, τοὺς ἀστέρας ζῶα καὶ τὸν ἀέρα ζῶον.

Tres opiniones ecclesiae contrarias invenio, in quibus lapsus est, materiam aeternam, praeexistentiam animarum, stellas animantes et aerem animantem. Reiserus in loco citato notam addit: Haec hactenus antiquiore manu sunt exarata, reliqua et sequentia recentiore. Fallitur autem. Alia quidem manu, coaeva tamen, ut ex charactere patet.

Cod. CCCCLX.

Chartaceus, membrana tectus, in fol., titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 75, Saec. XV, signatus p. 82. n. 12. optime conservatus et inscriptus:

Τὸ καθ' ὑσμινῆ καὶ ὑσμινίαν δράμα. ποίημα εὐσταθίου φιλοσόφου. — De Hysmine et Hysminia drama, auctore Eustathio philosopho.

A. Πόλις εὐρύκωμις, καὶ τ' ἄλλα.

T. καὶ τὸν ὑσμινίαν ἐμέ.

†. Constat lib. XI, hinc inde alia manu suppletus. Extat gr. et lat. Occurrit saepius in hac bibliotheca, ut codd. 96. 456.

Cod. CCCCLXI.

Chartaceus, in charta spissiore, circa dorsum lacerata, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, in foliis 185, Saec. XIV, XV. signatus p. 81. n. 3. optime conservatus et inscriptus:

Θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστὴς, ἢ φιλόσοφος. — Themistii philosophi explorator seu philosophus.

A. Ἄνδρες, ὅσοι συνελέγητε ὑπ' ἐμοῦ.

T. οὐδὲ ἐν κόσμῳ ἐχρῆτο.

†. Extat inter alias eiusdem orationes. Occurrit adhuc in cod. 59.

Φύλ. ις. — Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα. — Eiusdem in patrem suum.

A. Θρήνους μὲν δὴ ἄδειν καὶ ὀδυρμούς.

T. καὶ ἀνδρίαν εἰς τὸν ἀγῶνα.

†. Extat ibidem, et occurrit adhuc in cod. 59.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλουστῖνον. Iuliani Caesaris in regem solem ad Sallustinum.

A. *Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου.*
T. *καὶ πολυστεῖς περιόδους.*

†. Est in eius operibus Paris. 1630. 4. inscripta ad Sallustium praefectum. Occurrit adhuc in codd. 59. 113. 305. 339, ut et sequens.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. Iuliani Caesaris Antiochicus seu Misopogon.

A. *Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά.*
T. *ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων.*

†. Subsequuntur duo folia vacua.

Φύλ. μη. Fol. 48.

Πρισκιανοῦ Φιλοσόφου λυδοῦ μετάφρασις τῶν θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως. Prisciani philosophi metaphrasis Theophrasti de sensu.

A. *Περὶ αἰσθήσεως αὐτῷ ὁ σκόπος.*
T. *τοῦ πέμπτου βιβλίου ἐπεξεργαζόμενοι.*

†. Priscianus, Simplicii et Damascii aequalis, memoratur. Ipsius paraphrasis Theophrasti de sensu in editione Theophrasti Basil. 1541. f. prodiit, et saepe cum aliis. Fabricius autem ait, vol. III. p. 444. eam quoque editam cum Alexandri Aphrodis. quaestionibus naturalibus Venet. 1536. Morellius autem adfirmat, p. 149. bibl. gr. etc. nunquam cum Alexandri quaestionibus naturalibus eas reperire sibi licuisse. Occurrit adhuc in bibl. Medic. apud Bandinium. In bibl. S. Marci.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Πρισκιανοῦ φιλοσόφου λύδου μεταφρασις τῶν θεοφράστου περὶ φαντασίας. Prisciani philosophi Lydi metaphrasis Theophrasti de phantasia.

A. *Ἡ φαντασία, περὶ ἧς ἐξῆς.*

T. *οὐδὲ τὸ ὅταν γένηται. ζῆ.*

†. Etiam apud Bandinium idem finis habetur, non autem memoratur, quidpiam deesse. Hìc verò ad marginem adscriptum: *ζήτει.* Caeterum ubi prior, etiam haec metaphrasis prodiit.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ. Nicephori Gregorae.

A. *Οὐδὲν καινὸν, εἰ πολλὰ τῶν πάλαι.*

T. *τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι.*

†. Est haec Nicephori Gregorae Saec. XIV. clari protheoria in Synesii insomnia, ubi etiam ipsius icon habetur hac inscriptione: *συνέσιος ὁ σοφός.* Occurrit adhuc apud Bandinium vol. I. p. 489. et in codd. Bav. 29. 87.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Συνεσίου περὶ ἐνυπνίων. Synesii de insomniis.

A. *Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.*

T. *κατὰ θεόν τι πιστεύηται.*

†. Est etiam cum explicatione interlineari v.g.: *τὸν ἄπονόν φησιν ἐνταῦθα. ἀγαθῶν, τῇ λογικῇ δυνάμει τῆς ψυχῆς κ. τ. λ.* ut in cod. 85.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ. ἑρμηνεία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον. Nicephori Gregorae expositio in Synesii librum de insomniis.

A. *Ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια.*

T. *εἰπόντες οὗτοι οἱ ποιηταί.*

†. Edita haec omnia sunt in Synesii operibus.

φύλ. ριζ. Fol. 117.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων. Porphyrii philos. de abstinentia ab esu animalium.

A. *Τῶν πρὸς ὑμᾶς ἡκόντων, ὦ Φίρμε.*

T. *προσάτ]οντος καὶ πελάνοις.*

†. Constat lib. IV. opusculum notis marginalibus miniatis ubique instructum. Primus graecè P. Victorius edidit. Latinè Venet. 1547. 4. cum versione Feliciani prodiit. Occurrit adhuc in codd. 39. 91. 171.

Cod. CCCCLXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, bipartitò scriptus, cum notis marginalibus miniatis, in foliis 323, Saec. XIII, praemisso indice miniato, signatus p. 6. n. 16. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ. ἀρχιεπ. κωνσαντ. τοῦ χρυσοσόμου λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi, archiep. Constantinop. homilia de patientia et longanimitate.

A. *Εἰ βούλεσθε, προθῶμεν.*

†. Sunt eclogae è variis sermonibus S. patris nostri Ioan. Chrysostomi, in ipsius operibus tom. XII. edit. Montfauc. editae. Occurrunt adhuc in cod. 108. alio autem ordine. Huius codicis ordo est

2. *Περὶ ἐλεημοσύνης*, de eleemosyna.
3. *Περὶ ἀγάπης*, de dilectione.
4. *Περὶ διδαχῆς κ. τ. λ.* de doctrina etc.
5. *Περὶ ἁμαρτίας κ. τ. λ.* de peccato etc.
6. *Περὶ ἀρχῆς κ. τ. λ.* de imperio etc.
7. *Περὶ μελλούσης κρίσεως*, de futuro iudicio.
8. *Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας*, de virtute et vitio.

9. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος, de fortitudine et robore.
10. Περὶ ὅρκων, de iuramentis.
11. Περὶ θανάτου, de morte.
12. Περὶ παίδων ἀνατροφῆς, de liberorum educatione.
13. Περὶ ἀπανίας κ. τ. λ. de mansuetudine etc.
14. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον παῦλον συντεθὲν παρὰ θεοδώρου μαγίστρου κ. τ. λ. Encomium in S Paulum collectum a Theodoro magistro etc.
15. Περὶ σιωπῆς κ. τ. λ. de silentio etc.
16. Περὶ εὐχῆς, de oratione.
17. Περὶ μετανοίας, de poenitentia.
18. Περὶ νηστείας κ. τ. λ. de ieiunio etc.
19. Περὶ ταπεινοφροσύνης, de humilitate.
20. Περὶ ψυχῆς, de anima.
21. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κ. τ. λ. De non contemnenda Dei ecclesia et sacris mysteriis.
22. Περὶ προνοίας, de providentia.
23. Περὶ πλούτου καὶ πενίας, de divitiis et paupertate.
24. Περὶ γαστριμαργίας κ. τ. λ. de gula etc.
25. Περὶ ἀρρωστίας κ. τ. λ. de infirmitate etc.
26. Περὶ γυναικῶν κ. τ. λ. de mulieribus etc.
27. Περὶ πλεονεξίας, de avaritia.
28. Περὶ εὐτυχίας κ. τ. λ. de prosperitate.
29. Περὶ ἀλαζονείας κ. τ. λ. de superbia etc.
30. Περὶ φθόνου, de invidia.
31. Περὶ μίσους κ. τ. λ. de odio etc.
32. Περὶ λύπης κ. τ. λ. de tristitia etc.
33. Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ, de ira et furore.

In oris miniatè notatum, ex qua homilia quaelibet ecloga sumpta sit.

Cod. CCCCLXIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio fusco tectus, in 4to, titulo secundo miniato, literis minutis et ni-

tidis, in foliis 100, Saec. XV, signatus p. 78. n. 8, optime conservatus et inscriptus:

Δημοσθένους ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος. Demosthenis de corona oratio.

A. *Πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.*

T. *καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῶς.*

φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἀριστείδου ῥήτορος παναθηναϊκόν. Aristidis rhetoris panathenaica.

A. *Νόμος ἐστὶ τοῖς ἕλλησι παλαιός.*

T. *καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.*

†. Sophista Adrianensis Saec. IIo. floruit.

Cod. CCCCLXIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, bipartitò scriptus, atramento flavescente, literis minutis et elegantissimis, initio et fine in charta suppletus a Constantino Lascare, in foliis 191, Saec. X, signatus p. 25. n. 13. malè conservatus et inscriptus:

Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου γρηγορίου πάπα ῥώμης. Ex vita sancti Gregorii papae romani.

A. *Ὁ μακάριος γρηγόριος γενόμενος.*

T. *Θεοτόκου, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.*

†. Occurrit apud Bandinium vol. 1. p. 428. eodem initio, alio autem fine, et dicitur anonymi. De hac Fabricius vol. IX. p. 497. videtur dicere, nondum vidisse lucem. V. Photium cod. 252.

Finita vita sine titulo sequitur: *Γνωσόν ἔσω, ὅτι ἡ ἱερὰ θυσία ἐκείνους τοὺς νεκροὺς ὠφελεῖ, οἵτινες ἐν τῷ παρόντι βίῳ ζῶντες ἐγκρατεῖς τῶν πονηρῶν ἐγένοντο.*

Notum sit, sacram hostiam illis prodesse mortuis, qui in hac vita a malis abstinebant operibus.

Quod videtur esse fragmentum ipsius liturgiae. In margine notatur cap. LXI. et LXII.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Γρηγορίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας.

Gregorii sanctissimi et apostolici Papae V. R. dialogi historici ad Petrum archidiaconum eiusdem ecclesiae.

Περὶ πολιτείας διαφόρων πατρῶν ἐν τῇ ἰταλίᾳ διαλαμψάντων. λόγ. δ.

De instituto variorum patrum in Italia illustrium. Lib. IV.

A. *Μιᾷ τῶν ἡμέρων σφόδρα τισὶν ἀνάγκαις.*

T. *ἡμεῖς αὐτοὶ θυσία γενώμεθα. ἀμήν.*

†. In fine haec subscriptio habetur: *τέλος τοῦ ἁγιωτάτου γρηγορίου πάπα ῥώμης, ὃν κωνσαντῖνος ὁ λάσκαρις ἐν μεσσήνῃ τῆς ἰταλίας ὠνησάμενος ἐτέλεσε, ὡς ὁρᾶτε ἔτει ᾳυϟ.*

Finis dialogi sanctissimi Gregorii Papae romani, quem Constantinus Lascaris Messanae in Italia emptum supplevit, ut videtis, anno 1490. Fuit autem Constantinus Lascaris Byzantinus, qui grammaticam Messanae et Mediolani scripsit A. 1460 ad 1470. unus restauratorum linguae graecae in Italia.

Dialogus ipse constat lib. IV. quorum cuilibet capitularium praemittitur. Lib. I. continet cap. XII. Lib. II^us^ cap. XXXVIII. Lib. III^us^ cap. XXXVIII. Lib. IV^us^ cap. LXII.

In lib. IV. cap. 31. fol. 165. acrostichiden Zachariae patriarchae recentiore manu exaratam lego, his conceptam verbis:

Ἀκροστιχὶς ζαχαρίου πατριάρχου.
Ζωῆς θησαυρὸς ὑποκεῖται ἐνταῦθα.

Ἁγίων

Ἁγίων πατρῶν ἐνάρεσοι βίοι,
χεῖρα ὀρέγοντες τοῖς κάτω κειμένοις.
Ἀγὼν δὲ τοῦτο ὑπάρχει γρηγορίου,
Ῥεῖθρα βλύσαι τῶν ἐνθέων διδαγμάτων,
ἱλαρὸς πρασιὼν τῷ λόγῳ τοῖς πᾶσιν.
Οὗτος δὲ πρῶτος τῷ ὀνόματι τούτῳ,
Ὑπάρχει τῆς ῥωμαίων πόλεως πάπας.
Πόθῳ δὲ θείῳ καὶ ἐναρέτῳ ζήλῳ
Ἀγόμενος ὁ πάνσοφος ζαχαρίας,
Τοῦ πορυφαίου πέτρου κοσμῶν τὸν θρόνον,
Ῥῶσιν ψυχῆς καὶ αὐτὸς παρέχειν θέλων,
Ἰωσὴφ ἄλλος ἄρτι ὃς ἀνεδείχθη,
Ἄρτον ζωῆς σιτοδοτίσας τῷ κόσμῳ.
Ῥωμαίων τῇ γλώττῃ τὸ πρότερον ὄντα
Χῡ τοῦ θεοῦ τοῦτον κεκοιμηκότος,
Ὅλην τὴν βίβλον ἑλληνικῇ γλώττῃ
Τφηγήσας τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεύς.

Acrostichis Zachariae patriarchae.
Vitae thesaurus hic subiacet,
Sanctorum patrum praeclarae vitae,
Manum porrigentes hic viventibus.
Conatus verò hic est Gregorii,
Fundere divinarum fluenta doctrinarum
Hilaris accedens sermone omnibus.
Hic autem primus hoc nomine
Est Romanorum urbis Papa.
Sed divino desiderio, et virtutis zelo
Actus sapientissimus Zacharias,
Principis Petri decorans sedem
Robur animae et ipsus praebere volens,
Qui Iosephum alterum se nunc monstravit,
Panem vitae distribuens mundo,
Scriptum prius latina lingua,
Christo Deo hunc ad se vocante,

Librum totum lingua graeca
Reddidit omnibus interpres. —

Ex qua acrostichide apparet, Zachariam Pont. Rom. A. 741—752. hos dialogos post Gregorii M. mortem seu circiter CLXV annos in linguam graecam transtulisse, non latinam, qui calami error est apud Fabricium vol. IX. p. 497. ubi notat, plura ibi legi fabulis simillima, et prorsus incredibilia, legenda autem praefatio est in hos dialogos cum aliis Gregorii M. operibus gr. et lat. editos Paris. 1705. f. Extat etiam Melchior. Cani iudicium de his dialogis lib. XI. loc. theol. cap. VI.

Cod. CCCCLXV.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, literis minutissimis et nitidissimis, a Mauro sacerdote exaratus, in foliis 140, cum scholiis marginalibus Saec. XII, signatus p. 21. n. 4. sat conservatus et inscriptus:

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας κυρ θεοφυλάκτου ὑπόθεσις εἰς κατὰ λουκὰν ἅγιον εὐαγγέλιον.

Ex ore sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae dom. Theophylacti argumentum in sanctum Lucae evangelium.

Α. Λουκᾶς ὁ θεῖος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν.
Τ. ἀκούειν τοῦ εὐαγγελίου.

†. Praeeunte hoc brevi argumento sequitur S. Lucae evangelii textus, et Theophylacti commentarius, qui incipit: ἐπειδήπερ πολλοί) τίνες ἦσαν οἱ πολλοὶ οὗτοι, οἱ ἐπιχειρήσαντες.

Des. καὶ ἐνάρετος βίος, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ. cum hac subscriptione:

Εὐαγγέλιον κατὰ λουκὰν ἐγράφη εἰς ἀλεξανδρείαν τὴν μεγάλην μετὰ ιε ἔτη τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυ. ἔχει

δὲ ΙΙΙΓ τρισχίλια ὀκτακόσια τρία. ἔχει στίχους δισχιλίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα.

Evangelium Lucae scriptum est Alexandriae post XV annos ascensionis Domini. Habet dicta ter mille octingenta tria. Habet versus bis mille septingentos quinquaginta.

φύλ. ϛε. Fol. 95.

Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον. ἐξήγησις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας, κυρ. θεοφυλάκτου.

Evangelium S. Marci. Expositio sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae, d. Theophylacti.

†. Praeit argumentum: τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον μετὰ δέκα ἔτη τῆς χῦ ἀναλήψεως ἐγράφη ἐν ῥώμῃ. ιιτ. Ἦν μὲν γὰρ οὗτος ὁ μάρκος κ. τ. λ. Des. ἄκουε γὰρ. Sequitur:

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰῦ χῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ κ. τ. λ. Ἰωάννης τελευταῖος τῶν προφήτων. ἀρχὴν εἶναι κ. τ. λ. Des. καὶ ἔργων δόξα καὶ εὐχαριστεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Sequitur subscriptio librarii:

σῶσον με σωτὴρ ἁμαρτωλόν σου θύτην, μαῦρον ταπεινὸν καὶ ἔσχατον σου δοῦλον, καὶ λόγον ἀκούσομαι φωνῆς καλλίστης εὐλογήμενος καλοῦντα ὧδε.

Salva me salvator peccatorem tuum sacerdotem, Maurum humilem et ultimum tuum servum, et sermonem audiam vocis optimae Benedictus vocantem hic.

Reliqua sunt abscissa, sc. scriptionis annus etc. ut ex literis abscissis apparet. Initio evangelii in ora superiore scriptum: ἐν μιτ σεπτεμβ. ιβ̄ δίμματα ἱλίου ἐκιμήθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ μαρία ἡ κόρι τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ ἀκ... σου. καὶ ἱ ἀναγινώσκοντες μακαρίσατε αὐτὴν κατὰ ἔτους ϡτπϛ. τοῦ χυ.

XII. mens. Septemb. obiit serva Dei Maria, virgo beati Petri Ac... sti. Et lectores beatam praedicate illam. A. 1386 XI.

In utroque evangelio lectiones evangeliorum et alia quaedam in marginibus notantur.

Theophylactus A. C. 1070 clarus haec commentaria ex Chrysostomo et aliis antiquis scriptoribus collegit, teste Rich. Simon lib. III. hist. crit.

Extant gr. et lat. Paris. 1631. f. Sed longe melior editio, ex hoc et aliis antiquis codicibus parari posset.

Cod. CCCCLXVI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis quibusdam miniatis, literis minutis et elegantissimis, atramento flavescente, manu diversa, in foliis 178, Saec. XII, signatus p. 20. n. 40. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας πρὸς εὐνόμιον ἀντιῤῥητικός. — Sancti Basilii archiep. Caesareae Cappadociae ad Eunomium antirrheticus.

A. Εἰ μὲν ἐβούλοντο πάντες.
T. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ.

φύλ. κη. — Fol. 28.

Πρὸς εὐνόμιον λόγος δεύτερος. περὶ υἱοῦ. — Ad Eunomium sermo 2dus de filio.

A. Εἰ τοίνυν τοῖς περὶ θεοῦ.
T. ἀνταποδόσεως ἀναμένων.

φύλ. νζ. — Fol. 57.

Περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου πρὸς εὐνόμιον λογ. γ. — De sancto spiritu ad Eunomium serm. IIIus.

Α. Μόλις ποτὲ πορεσθείς.

Τ. θεωρίας ἀξιωθῶμεν.

†. Extant hi tres antirrhetici sermones ad Eunomium inter eius opera.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου πρὸς ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον ἰκονίου τῆς λυκαόνων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν κεφαλαίοις λ̄. προσφωνητικῶς πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα.

Sancti Basilii ad Amphilochium episcopum Lycaoniae de sancto spiritu in cap. XXX. allocutive ad interrogantem.

Α. Ἐπήνεσα τὸ φιλομαθές σου.

Τ. ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀμήν.

†. Praemittitur capitularium cum titulo. Ultima προσφωνητικῶς πρὸς ἐρωτήσαντα in editione non habentur.

Apud Bandinium tom. III. p. 324. legitur: προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος, et vertitur: Salutatio Amphilochii, a quo consultus fuerat. In nota ait, fortasse legendum est: προσφωνητικός. Reiserus in cit. loco notat in parenthesi: Malè legitur in caeteris indicibus, quasi hoc opusculum sit Iconii alicuius, cum nullus in antiquitate ecclesiastica hoc nomine sit cognitus; certum verò, Amphilochium, Basilio amicissimum, Iconiensem fuisse episcopum. In quibus hoc legitur indicibus? Ego nullum reperi, excepto Ehingeri, ubi pag. 22. legitur, Iconii episcopi de spiritu sancto. At hic evidenter est typographi error, et legendum: eiusdem ad Amphilochium Iconii episcopum de spiritu sancto. Sic enim integer titulus est, et sic alii sumpsere.

In fine huius tractatus hi versus sequuntur:

Εἰ καὶ παρῆλθες τοῦ πνεύματος τὸ πλέος
ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ σὺ τῷ γεγραμμένῳ,

ἀλλὰ θεὸν τὸ πνεῦμα νυνὶ δεικνύεις σαφῶς, καθαρῶς, ἠκριβωμένως μάκαρ.
Licet praeterieris spiritus gloriam in tertio sermone a te scripto: At nunc Deum spiritum ostendis clare, pure, accurate felix.

Φύλ. ριϛ. Fol. 116.

Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου βασιλείου περὶ υἱοῦ ἐν κεφαλαίοις λβ. Eiusdem Basilii M. de filio in cap. XXXII.

A. Εἰ φύσει θεὸς ὁ υἱός, θεὸς δὲ φύσει.
T. καὶ τὸ σωτήριον σου δόης ἡμῖν.

†. Est liber IVus contra Eunomium, quem Reiserus non notavit. Hoc finito sequitur titulus: προοίμιον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐνθυμηθῶμεν πασᾶ ψυχῇ ζητοῦσα περὶ τῶν θειοτέρων. Des. ἐν πνεῦμά ἐϛιν, αὐτῷ ἡ δόξα.

Quod in Fabriciano Basilii M. elencho non occurrit.

Φύλ. ρνϛ. Fol. 156.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος εἰς κοιμηθέντας. Sancti patris nostri Gregorii episc. Nysseni oratio in defunctos.

A. Οἱ τὴν ἀναγκαίαν τῆς Φύσεως.
T. οἰκτιρμῶν αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Inter haec: ὥσπερ τι ἄχθος ἀποσκευάσας τῆς Φύσεως, et ἕως ἂν ἐφ' ἑαυτοῖς ἡ Φύσις ἀπαρατρεπτομένη. Intermedia duo folia cancellata sunt, et ad marginem duo scholia antiquorum scholiastum duorum habentur:

1. Ἰσέον, ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦτο κομμάτιον τὸ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις Φύλλοις ἀλλότριόν ἐϛι παντελῶς, καὶ τοῦ λόγου, καὶ τῆς ὀρθῆς τοῦ ἁγίου δόξης. τέλος γὰρ δογμα-

τίζει κολάσεως καὶ ἐσι προσθήκη τῶν τὰ ὠριγένους Φρονούντων. Διὸ καὶ ἐν ἑτέροις βιβλίοις τοῖς ὀρθῶς τε καὶ ἀνοθεύτως ἔχουσιν οὐχ εὕρηται τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐκβέβληται, ὡς αἱρετικὸν δόγμα, καὶ συκοφαντία κατὰ τοῦ ἁγίου.

Sciendum, frustulum hoc intermedium duorum foliorum prorsus alienum esse et a sermone, et a vera sancti sententia. Finem enim statuit punitionis et est additamentum Origenis asseclarum. Ideo et in aliis codicibus genuinis et non adulteratis hoc non reperitur. Hinc et a nobis hìc reiectum tanquam haereticum dogma, et calumnia contra sanctum.

2. Ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ ἀναπτύξας καὶ καλῶς ἐξετάσας, εὗρον, ὅτι τὰ παρόντα δύο φύλλα καλῶς γεγραμμένα, καὶ ἀνοθεύτως εἰσὶ, πλὴν ἐν τοῖς χωρίοις, οἷς ἐσημείωσα, καὶ ἀπέβαλον, ὡς αἱρετικῶν φληναφείας. Διὰ τοῦτο οἱ ἐντυγχάνοντες ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναγινωσκέτω χωρίς τινος ἀμφιβολίας, μηδὲν ἐνδοιάζων, σκοπῶν τὰ πρὸ ἐμοῦ ἐξητασμένα. Ἴσως γὰρ ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος, ὁ σημιώσας, οὐκ ἐνέτυχε θεάσασθαι τὸν παρόντα λόγων ἐγγράφως ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ, καὶ μὴ φέρων τὴν ἔκφυλον δόξαν, ἣν προσέτησάν τινες κακόδοξοι κατὰ τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ὀρθῆς δόξης τῶν χρισιανῶν, ἀπέβαλε μέρος, καὶ τὰ καλῶς εἰρημένα παρὰ τοῦ ἁγίου, ἐν οἷς ὑπῆρχον ἀναμεταξὺ αἱ παραχρήσεις τῶν κακοδόξων, τῶν ληροδούντων εἶναι ποτε τέλος κολάσεως.

In alio codice indagans et probe examinans, inveni, haec duo folia bene scripta, nec adulterata, nisi in quibusdam locis, quae notavi et reieci, tanquam haereticorum nugas. Hinc a quovis obvio in posterum legi poterit sine ulla ambiguitate, nil haesitante, considerando, quae ante me explorata sunt. Fortassis enim beatus ille notator non incidit in codicem alium, qui hunc continuit sermonem, nec fe-

rens alienam hanc sententiam, quam malevoli quidam addidere contra sanctum, et veram Christianorum sententiam, reiecit partem bene dictorum a sancto, in quibus erant abusus malevolorum nugantium, esse finem punitionis.

Hic igitur alter Scholiastes relinquit duo folia, tanquam bene scripta, exceptis, quae notavit, reiicienda. Sunt verò:

1. ἢ μετὰ τὴν ἐνθένδε μετανάστασιν διὰ τῆς τοῦ καθαρσίου πυρὸς χωνείας.
2. Addit ad: δι' ὧν σωζόμεθα, καὶ δι' ὧν ἀπόλλυμεθα.
3. Quae sunt inter τῆς θειότητος, et ταῦτα δ' ἐστι, notat. σίχον τελείως ὧδε.
4. τῶν δὲ λοιπῶν usque τῶν ἀποβαλλόντων haec corrigit: τῶν δὲ διὰ τῆς ὕστερον μεταμελείας τῆς ἐν τῷ καθαρσίῳ τῶν δακρύων, τῷ καὶ μετανοίας βαπτίσματι ἀποβαλλόντων.

Reliqua, tanquam orthodoxa, reliquit. Et tamen Fabricius tom. IX. p. 120. edit. nov. ait: Totus in hoc sermone Origeniana dogmata sapit Nyssenus. Ibi verò inscriptio est: πρὸς τοὺς πενθοῦντας, non esse dolendum de mortuis, qui ex hac vita ad sempiternam transierunt.

Ter adhuc in bibl. Monac. occurrit in codd. 23. 107. 192. Nullibi verò eiusmodi scholium legitur. Consule Germanum patr. CP. in apologia Gregorii Nysseni, quam Photius refert in biblia sua. Cod. 233.

Cod. CCCCLXVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum aliquot marginalibus, in

foliis 258, Saec. XI, possessus a Ioanne Birgete, signatus p. 12. n. 32. male conservatus et inscriptus:

Ἀνασασίου μοναχοῦ τοῦ ὄρους. Anastasii Monachi montis Sina.

Α. Παρακαλοῦμεν τοὺς μέλλοντας ἐντυγχάνειν.

Τ. βλασφημιῶν αὐτὸν ἐπλήρωσαν.

†. In ora superiore alia manu inscriptum: Ἀρχὴ βιβλίου τοῦ ὁδηγοῦ, initium libri ducis viae. Est igitur Anastasii Sinaitae, qui Saec. VII. floruit, dux viae contra Acephalos haereticos. Praemittitur prooemium, quod in bibl. Vindob. appendix quaedam operis nominatur. In editione Gretseri gr. lat. Ingolst. 1606. 4. ex hoc codice etiam est prooemium.

Subsequitur tabula contentorum hoc tit.: τάδε ἐστὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τῇ λεγομένῃ ὁδηγῷ. Sunt verò cap. XXIV. quorum Ium est: προθεωρία κατ' ἐπιτομὴν, ὧν δεῖ ἐξασκεῖν τὸν περὶ πίστεως θεοῦ λαλεῖν καλῶς βουλόμενον. σὺν θεῷ προγυμνασία κατ' ἐπιτομήν. et ultimum: Τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀπόφασις φάσκουσα, ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκοινώνησεν ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα τῇ τοῦ λόγου σαρκώσει, εἰ μὴ τῇ εὐδοκίᾳ μόνῃ, τοῦτο δὲ παρεθέμεθα, διὰ τὸ φάσκειν σευῆρον συνσεσαρκῶσθαι τῷ ἰδίῳ τὸν πατέρα, καὶ τὸ πνεῦμα, πρὸ δὲ φύλλου τοῦ κδ΄ κεφαλαίου εὑρήσεις σχόλιον περὶ τῆς μιᾶς τοῦ θεοῦ λόγου φύσεως σεσαρκωμένης.

Des. διετάξαντο, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Et hic finis est tituli ultimi, reliquis additi, qui sonat: προσθήσω δὲ, ὥσπερ τινα φάνην ἐπινίκιον νυμφικὴν τῇ βίβλῳ καὶ τάδε. Νόμος θεῖος κ.τ.λ. Reiserus adhuc addit:

Eiusdem opus de fide orthodoxa etc. Severi, Gabalensis in Syria episcopi, sermo in dictum Apo-

stoli: In Christo habitat. Non enim animadvertit, esse capita eiusdem tractatus.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες, ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀνεφύησαν.

Omnium haeresium matres et prototypi quatuor, ex quibus reliquae omnes ortae sunt.

A. Βαρβαρισμὸς, ὅσις καθ' ἑαυτὸν ἔσῃ.

†. Sunt cap. XLVI. et ultima haeresis Tatianorum hac subscriptione: ταῦτα τὰ κεφάλαια τῶν γ̄. τοῦ ᾱ̅ βιβλίου τόμων περὶ τῶν μ̄ς̄. αἱρέσεων. Sequitur titulus tom. IV. Lib. II. haeresium XVIII. Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ β̄. βιβλίου τόμου δὲ δ̄. ἐν ᾧ εἰσὶν αἱρέσεις ῑη̄, quarum ultima est Origenianorum hac subscriptione: Αὗται τοῦ Δ̄ τόμου, β̄. δὲ βιβλίου αἱρέσεις ῑη̄. Sequitur tomus V. Lib. II. haeresium V. τάδε ἔνεσιν ἐν τῷ ε̄ τόμῳ, β̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ε̄, quarum ultima est Arianorum hac subscriptione: αὗται τοῦ ε̄ τόμου, β̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ε̄.

Sequitur tom. VI. lib. III. haeresium VII. τάδε ἔνεσιν ἐν τῷ ς̄. τόμῳ, γ̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ζ̄, quarum ultima est Aetianorum hac subscriptione: αὗται εἰσὶν ὁμοίως τοῦ ς̄ τόμου, γ̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις Δ̄, quarum ultima Massalianorum.

Sequitur tom. VII.

Αὕτη τοῦ ζ̄. τόμου ἀνακεφαλαίωσις. κεφάλαια τοῦ τῶν μασσαλιανῶν δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτῶν.

Ἔτι περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως τῶν μασσαλιανῶν τῶν ἐν μοναστηρίοις μάλιστα εὑρισκομένων, ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας θεοδωρήτου.

Αὗται μὲν ἕως μαρκιανοῦ αἱ αἱρέσεις. ἀπὸ δὲ μαρκιανοῦ, καὶ δεῦρο, καὶ μικρῷ πρὸς ἐπὶ λέοντος ἀνέφυησαν αἱ αἱρέσις αὗται.

A cap. LXXXI. usque C. quarum ultima est Saracenorum, et desiuunt: *οἰνοπωσίαν δὲ παντελῶς ἀπηγόρευσεν.*

In margine notatur: *ἐπιφανίου*, et quidem recenti manu. Ex datis etiam his omnibus apparet, librum hunc nil aliud esse, quàm epitomen Panarii S. Epiphanii continuatam a S. Ioan. Damasceno usque ad sua tempora. Certè in bib. Vindob. apud Nessselium p. 450. hic illius liber occurrit eodem initio:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὰ περὶ αἱρέσεων. Πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι, et extat in editione Damasceni Lequiniana cum tit. de centum haeresibus compendium gr. et lat.

Graecè librum integrum de haeresibus CIII. primus vulgavit Io. Bapt. Cotelerius cum vers. et notis tom. I. monum. eccles. p. 278. ubi finis nostri codicis in haeresi CI. occurrit.

φύλ. ρν. Fol. 150.

Ἀνασασίου πατριάρχου θεουπόλεως ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν περσίδι πραχθέντων. Anastasii patriarchae Antiocheni narratio de factis in Perside.

Α. *Βασιλεύοντος ἀρρενάτου τῆς περσικῆς.*

Τ. *ὤφειλαν, εἰ ἀληθῆ δοκεῖ.*

Τέλος τοῦ ἱστορικοῦ λόγου περὶ τῶν ἐν περσίδι πραχθέντων.

†. Alii Anastasium Sinaitam monachum, et patriarcham Antiochenum in unum confundunt. At differunt. Patriarcha enim obiit A. 599. et Sinaita monachus narrat, quae post A. 608. contigere. Gretserus ait, hanc narrationem olere fabulosum quid, ut difficile creditu sit, ex Anastasii Antiocheni officina prodiisse. Certe illius tempore nullus Arena-

tus regnavit in Persia. v. Bolland. tom. 2. April. p. 854.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Περὶ τῶν ἓξ οἰκουμενικῶν συνόδων. De sex oecumenicis conciliis.

A. *Χρὴ γινώσκειν πάντα χριστιανὸν, οτι ἕξ εἰσιν.*
T. *Φυλάξατε. ἐν χῷ κ.τ.λ.*

†. Ex initio credebam, esse synopsin Germani patriarchae CP. At ex ulterioribus, et ex fine collatis cum editione Harduiniana statim perspexi, hanc synopsin ab illa Germani differre, ac proin anonymi esse. Prolixior enim multum est.

Φύλ. ρλα. Fol. 191.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου τοῦ τῶν σουδίων ἡγουμένου, συγγραφεὶς παρὰ θεοδώρου μαγίστρου τοῦ δαφνοπάτου. Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Theodori Studitae conscripta a Theodoro Daphnopate magistro.

A. *Καὶ πᾶσι μὲν ἡδὺς καὶ τοῦ παντὸς ἄξιος.*
T. *ἀναπέμποντες, ᾧ πρέπει κ.τ.λ.*

†. Ultima tituli verba recentiore manu adscripta sunt, sc. *συγγραφεὶς παρὰ θεοδώρου τοῦ δαφνοπάτου.* In alio codice eiusdem Studitae vita a Michaele monacho conscripta huic quoque Theodoro Daphnopati tribuitur. Plures de eo vitas Fabricius enarrat. At haec vita in ipsius vitarum elencho tom. IX. edito non habetur.

Cod. CCCCLXVIII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus ac clausus, in fol. m. titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, in foliis 38,

atramento flavescente et imbibito, Saec. XIII. signatus p. 27. n. 21. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείσων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἀπορουμένων, καὶ παρὰ πᾶσι χρισιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλόντων.

Sancti patris nostri Athanasii archiep. Alexand. ad Antiochum principem de plerisque quaestionibus in scriptura controversis et omnibus Christianis scitu necessariis.

A. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες.

T. πολλαὶ κολάσεων διαφοραί.

†. Quaestiones nullo signatae numero sunt. Numeravi verò CXXXIX, quorum ultima est: διὰ τί ἰουδαῖος, ἢ ἄπιστος, ἢ σαμαρείτης πεποιήκει πολλὰ ἀγαθὰ. Ἆρα εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Idem scholium, θεὸν ἕκαστον καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον κ.τ.λ. quod post primam responsionem occurrit in cod. 270. hic etiam habetur cum reliquis.

Editae sunt hae quaestiones in eius operibus gr. lat. Sed omnes sunt suppositae. Citantur enim Ioan. Climacus, Maximus, Nicephorus CP. qui longè posteriores sunt.

φύλ. λβ. Fol. 52.

Ἑρμηνεία τῶν παραβολῶν τοῦ εὐαγγελίου.

Expositio parabolarum evangelii.

A. Τίς ἐπέβαινεν ἀπὸ ἠλημ εἰς ἰεριχώ.

T. ὁ δεῖπνος τοῦ κυρίου.

†. Sequuntur alia adhuc fragmenta vg. dialogus inter Adamum, serpentem et Evam etc. et alia ex evangeliis.

Cod. CCCCLXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in fol. m. titulis miniatis, literis minutis et

nitidis, diversa manu, in foliis 254, Saec. XIV, signatus p. 63. n. 77. malè conservatus et inscriptus:

Γαληνοῦ ἑρμηνείαι εἰς τὸ ἱπποκράτους περὶ διαίτης ὀξέων. ᾱ περὶ πισάνης. — Galeni expositio Hippocratis de diaeta acutorum 1. de ptisana.

A. Οἱ ξυγγράψαντες τὰς κνιδείας.

T. περὶ ὧν ἐφεξῆς ποιήσομαι τὸν λόγον.

Τέλος τοῦ θεῷ τῆς παρούσης πιξίδος.

†. Sunt lib. IV. editi in operibus cum aliquot notis marginalibus. Praecessere alia adhuc, cum primus foliorum numerus sit 18.

Φύλ. ϟδ. — Fol. 94.

Γαληνοῦ τὰ ἐρωτήματα τῆς ἰατρικῆς. — Galeni quaestiones de arte medica.

A. Τί ἐστὶ τέχνη. τέχνη ἐστὶ σύστημα.

T. ποιεῖται τὴν κίνησιν ἐν τε κύκλῳ.

†. Ultima quaestio est de pulsu.

Φύλ. ϟε. — Fol. 95.

Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐτησίων καιρῶν, ὧν δεῖ διαιτᾶσθαι. — Galeni de temporibus Etesiarum, quomodo utendum sit.

A. Ἀπὸ πλειάδων δύσεως ἕως τῶν χειμερινῶν.

T. τὸν ἀπόλλωνος καὶ ζεύσου χρόνου.

Γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως. — Galeni de facultate medicamentorum simplicium.

A. Τῆς ῥίζης ὁ φλοιὸς μετ' οἴνου.

T. ἑλκῶν ἐχρησάμεθα.

†. Sunt lib. VIII. IX. X. XI. editi Basil. p. 113. tom. 2.

Φύλ. ρος. — Fol. 175.

Γαληνοῦ, τίνας δεῖ καθαίρειν, καὶ τοῖς καθαρτηρίοις, καὶ πότε. — Galeni, quinam purgandi sint, quibus purgativis, et quando.

A. Τοὺς ὑγιεινὰ σώματα ἔχοντας.
T. ἑτέρας κενώσεως γίνεται.
Ἐνταῦθα τέλος γαληνοῦ μονοβίβλου.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium hic libellus tom. 3. p. 152. et non 122, ut Fabricius citat. Reiserus malè cum superiore tractatu confundit. Extat tom. X. p. 470. operum Galeni.

φύλ. ρπ. Fol. 180.

Καὶ ἀρχὴ ῥούφου μονοβίλου. Et principium Rufi libri singularis.

A. Οὔτε πάντας τοὺς ὀπωσοῦν διακειμένους.
T. σήθους καὶ πνεύμονος.

†. Est de purgativis, quod etiam occurrit apud Bandinium tom. III. p. 152. Erat medicus Ephesius Saec. IIo post Christum clarus.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ῥούφου ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύστει καὶ νεφροῖς παθῶν. Rufi Ephesii de vesicae, et renum morbis.

A. Ὅσα περὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν κύστιν.
T. τὸ δὲ ψυχρὸν ἐγκρατέστατον τῇ κύστει.

†. Hoeschelius in catalogo suo notat, libellum utrumque, priorem et hunc posteriorem, plura suppeditare, quàm editio Paris. 1554. habet.

φύλ. συγ. Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σατυριασμοῦ ἢ γονορροίας. Eiusdem de Satyriasmo seu gonorrhoea.

A. .... ᾧ τὸ αἰδοῖον ἐπάλλετο.
T. ὅπως διὰ σωφροσύνης κατασήσωσιν αὐτοὺς παντελῶς.
Περὶ σατυριασμοῦ ἢ γονορροίας.

†. In elencho scriptorum Rufi Ephesii hic titulus non occurrit, nec Reiserus illius notionem dedit, licet expressè legatur: *τοῦ αὐτοῦ περὶ σατυριασ...* Erui difficulter in titulo potest, literis iam evanescentibus. At in fine clarè expressum est, v. Paul. Aegin. lib. III. *ἡ σατυρίασίς ἐσι παλμὸς τοῦ αἰδοίου, φλεγμονώδει τινι διαθέσει τῶν σπερματικῶν ἀγγείων, ἐπόμενος μετ' ἐντάσεως.* Dicitur morbus acutissimus atque exitialis propter accidentia, rarus, mulieribusque contingens. Ait enim: *ἔσι δὲ νόσημα σπάνιον μὲν καὶ γυναιξὶ συμβαῖνον.*

Cod. CCCCLXX.

Bombycinus, in charta spissiore, in fol. m̄. titulis, interlinearibus et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, cum explicatione interlineari eiusdem manus, in foliis 157, Saec. XV, signatus p. 81. n. 2. initio madefactus, caeterum probe conservatus et inscriptus:

Βουκολικὰ θεοκρίτου. εἰδύλ. ᾱ. Bucolica Theocriti. Idyl. 1.

A. Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα.
T. μὴ ὁ τράγος ὕμμιν ἀνασή.

†. Explicatio interlinearis initio evanuit. Ultima est: *πηδήσητε. ἵνα καθ' ὑμῶν.*

φύλ. η. Fol. 8.

Σιμαίθα Φαρμακεύτρια. Simaeta Pharmaceutria.

A. Πᾶ μοι ταὶ δάφναι φέρε.
T. νυκτὸς ὐπαδοί.

†. Explicatio interlinearis incipit: *ποῦ αἱ δάφναι. ὦ πῆ τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα.*

φύλ.

Φύλ. ιϛ. Fol. 16.

Βάτος αἴπολος ἢ κωμάστης. Batus caprarius vel Comastes.

A. Κωμάσθω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα.

T. κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

†. Explicatio interlinearis incipit: *ἀπέρχομαι πρὸς τὴν.* In fine Hoeschel. notat. Idyll. 4. *λείπει* h. l. Subiicitur quinto.

Φύλ. ιϑ. Fol. 19.

Κομάτας αἴπολος καὶ λάκων ποιμήν. Comates caprarius et Lacon pastor.

A. Αἴγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα.

T. μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

†. Explicatio interlinearis incipit: *ἐκεῖνον τὸν ἐκ συβάρεως.*

Φύλ.' κϛ. Fol. 26.

Βάτ]ος αἴπολος. κορύδων βούκολος. Batus caprarius. Corydon bubulcus.

A. Εἶπε μοι, ὦ κορύδων.

T. κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

†. Explicatio interlinearis incipit: *ὄντος δὴ, ὄντως αὐτὰς λάθρα πρὸς ἑσπέραν.*

Φύλ. κϑ. Fol. 29.

Βουκολιασταὶ δαμοίτας καὶ δάφνις. Bucolici cantores Damoetas et Daphnis.

A. Δαμοίτας καὶ δάφνις ὁ βώκολος.

T. ἀνάσσατοι δὲ γένοντο.

†. Explicatio interlinearis incipit: *βούκολος. ὦ. ἦν. καθήμενοι.*

Φύλ. λα. Fol. 31.

Θαλύσια. θεόκριτος. Thalysia. Theocritus.

A. Ἧς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ.

T. ἐν ἀμφοτέργσιν ἔχοισα.

†. Explicatio interlinearis incipit: *ὅτε. τόπον ἐβαδίζομεν. ἡμῖν. τῇ δήμητρι ἐτέλει.*

Φύλ. λη. Fol. 38.

Βουκολιασαί. Bucolici cantores.

A. *Δάφνιδι τῷ χαριέντι.*

T. *ἐὼν ἔτι ναΐδα γᾶμεν.*

†. Explicatio interlinearis incipit: *συνήντησε βοῦς νέμοντι. πρόβατα βόσκων. Φασὶ.* Sunt adeoque Idyllia VIII. eodem ordine, ut in editione, excepto quarto. Theocritus Syracusanus Saec. III. ante Christum floruit.

Φύλ. μγ. Fol. 45.

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. Hesiodi opera et dies.

A. *Μοῦσαι πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι.*

T. *καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.*

†. Explicatio interlinearis incipit: *ὧ ἐκ τῆς πιερίας ταῖς ὑμετέραις μελωδίαις. δοξάζουσαι τοὺς ἀνθρώπους.* Hesiodus floruit nono ante Christum saeculo.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Πινδάρου ὀλύμπια. Pindari Olympia.

Ἱέρωνι συρακουσίῳ κέλλητι. Hieroni Syracus. Celeti.

†. 1. *Ἄριστον μὲν ὕδωρ.* Expl. interl. *κράτιστον τῶν ἄλλων στοιχείων.*

2. *Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι.* Expl. interl. *ἄνακτες τῆς φόρμιγγος.*

3. *Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις.* Expl. interl. *Διοσκούροις κάσορι καὶ πολυδεύκει.*

4. *Πλατὴρ ὑπέρτατε.* Expl. interl. *διοικητὰ ὕψιστε.*

5. *Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν.* Expl. interl. *ὑψηλῶν ἀρετῶν.*

6. *Χρυσέας ὑποσάσαντες.* Expl. interl. *λαμπρὰς ὑποβάλλοντες.*

7. *Φιάλαν, ὡς εἴ τις.* Expl. interl. *ποτήριον ὥσπερ.*

8. Μᾶτερ ὦ χρυσοσεφ. Expl. interl. ἀγώνων, ὅπου μάντεις.

9. Τὸ μὲν ἀρχιλόχου. — — Φωνηθὲν. ἐν τρίτου.

10. Τὸν ὀλυμπιονίκαν. — — τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ νικήσαντα.

11. Ἔσιν ἀνθρώποις. — — χρεία. κόπω. ἀφορμαί.

12. Λίσσομαι παῖζηνός. — — ἱκετεύω θύγατερ ἐφόρου.

13. Τρισολυμπιονίκαν. — — τὸν τρὶς ἐν ὀλυμπίᾳ νενικηκότα.

14. Καφησίων ὑδάτων. — — καφησοῦ ποταμοῦ οἰκεῖτε.

Eodem ordine, initio et fine occurrunt in editione Heyne Götting. 1773. 8.

Cod. CCCCLXXI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, literis minutis et elegantissimis, titulis, initialibus et notis quibusdam musicis rubris, usu tritus, in foliis 320, Saec. XI, signatus p. 40. n. 57. sat conservatus et inscriptus:

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μὴν σέπτεμβρος. Ā.

Sticherarium totius anni mens. Septemb. I.

Ἀρχὴ τῆς ἰνδικτ. καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ στυλίτου καὶ μνήμη ἰῡ τοῦ ναυβη καὶ τῶν ἁγίων πνευματικῶν.

Initium indictionis, et memoria sancti patris nostri Simeonis Stylitae, et memoria Iesu Nave et sanctorum spiritualium.

Ā. Ἐπέσῃ ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

†. Incipit a Septembri, et desinit in Augusto die 31. τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίου θεοτόκου, his verbis: καὶ προσασία καὶ σωτηρία ἡμῶν, et consistit in echis.

Finitis his novus titulus sequitur: fol. 188. Ἀρχὴ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καὶ ἡ παραβολὴ τοῦ τέλωνος καὶ τοῦ Φαρισαίου. Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί.

Fol. 275. hae subscriptiones recenti manu leguntur:

1. In monocondilio. Νικόλαος δομεστικὸς σμύρνης ἠπαρχη τω ββολὴ ὠντον το. Sic.
2. Ο χ̄ μου. Φοτίσων το νοῦν νέου τούτου καὶ Φοτισων Φοτι τοι σής θεογνοσίας. Sic.
3. ση. 1586. μὴν ὀκτοβρίου ση. II. τω ἐπιραμον ἀποτε σμύρνης νικαῖ ἐΦερα τῶν τω ϛ̄ βενετ[ά ϛολω γαγοργιο. ναπροσιληθον. ἀμήν. Sic.

Fol. 290. Tit. σιχερὰ ἀνασάσιμα.
εὐΦράνθητε οὐρανοὶ σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Fol. 318. ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου καὶ θεοΦόρου πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου. Τὸν ἀνέσπερον Φωσῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν πάντες ἀθανάσιον, et des. καὶ ὑπὲρ τούτου τὸ θεῖον ἐξιλεούμενος.

Reiserus inscripsit: liber cantionum graecarum in festis sanctorum. Hic autem titulus verus non est, sed quem ego posui miniatè exaratum et literis capitalibus, abbreviatum, et ita innexum, ut Reiserus enodare nesciret.

Sticheraria sunt libri, in quibus scribuntur versus officii ecclesiastici prolixiores, de quibus vide Iac. Goarum in notis ad euchologium.

Anastasima autem sunt libelli chorales pro paschatis diebus.

Cod. CCCCLXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio exaratus, literis ligatis et nitidissimis in foliis 370, initio laceratus, Saec. XI,

caeterum optime conservatus, signatus p. 6. n. 17. et inscriptus a Reisero:

Prophetae maiores et minores cum periochis Hesychii, presbyteri Hierosolymitani, Theodoreti, Polychronii et fragmento Chrysostomi in Susannam.

†. Occurrit primò titulus I.:

ἑρμηνεία. οἱ δύο καὶ δέκα προφῆται οὐχ ὡς ἀλλήλοις συνεζηκότες καὶ κατ' αὐτὸν γεγονότες. Des. τὴν ὑπόθεσιν προδιδάξαντες.

Tit. II. Ὑπόθεσις τῆς ὡσηὲ προφητείας. Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως ἐπὶ ῥοβοὰμ. Des. ἤδη τῆς κατὰ μέρος ἑρμηνείας.

Tit. III. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων στιχηρὸν τῶν ιβ. προφητῶν, καὶ ἡσαΐου, καὶ δανιὴλ ἔχον ἐν παραθέσεσιν τὰς τῶν δυσχερεστέρων ἑρμηνείας. ἔστι μὲν ἀρχαῖον τοῦτο τοῖς θεοφόροις τὸ σπούδασμα στιχηδόν.

Sequuntur Osee cap. XX. et ipsius liber cum scholio finali: ὡσηὲ ἑρμηνεύεται σωζώμενος.

Ioel cap. X. cum ipsius libro et scholio finali: ἰωὴλ ἑρμηνεύεται ἀγαπητὸς κυρίου.

Amos cap. XVII. cum ipsius libro et scholio finali: Ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερέωσις ἢ ἰσχύς.

Abdiae cap. III. cum ipsius libro et scholio finali: Ἀβδιοῦ ἑρμηνεύεται δοῦλος ἐξομολογητός.

Ionae cap. IV. cum ipsius libro et scholio finali: Ἰωνὰς ἑρμηνεύεται ὑψισοῦ πονοῦντος.

Michaeae cap. XIII. cum ipsius libro et scholio finali: Μιχαίας ἑρμηνεύεται ταπείνωσις.

Naum cap. I. cum libro et scholio finali: Ναοὺμ ἑρμηνεύεται παράκλησις.

Habacuc cap. IV. cum libro et sine scholio finali.

Sophoniae cap. VII. cum libro et scholio finali: Σοφονίας ἑρμηνεύεται σκοπία κυρίου.

Aggaei cap. V. cum libro et scholio finali: Ἀγγαῖος ἑορτάζων ἑρμηνεύεται.

Zachariae cap. XXXII. cum libro et scholio finali: Ζαχαρίας ἑρμηνεύεται μνήμη ὑψισοῦ.

Malachiae cap. X. cum libro et scholio finali: Μαλαχίας ἑρμηνεύεται ἄγγελος.

Isaiae cap. LXXXVIII. cum Theodoreti Cyri argumento: ἅπαντες οἱ δεσπέσιοι προφῆται, et cum libro.

Ieremiae liber: τῇ ῥῆμα τοῦ θεοῦ, ὅ ἐγένετο.

Fol. 261. Theodoreti Cyri episc. in Ezechielem: Ὁ μακάριος ἐζεκιὴλ ὁ προφήτης. v. edit.

Fol. 264. Polychronii argumentum in Ezechielem: Ἦσαν δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ ψευδοπροφῆται.

Ezechielis liber cum lacunulis.

Fol. 344 Ioan. Chrysostomi ex homilia in Susannam: Ἀγωνιζέσθω οὖν καὶ σουσάννα.

Danielis liber.

Hesychii Hieros. σιχηρὸν sive κεφάλαια in XII prophetas minores Conr. Rittershusius cum latina sua versione in asse fatidico sive XII prophetis metaphrasi latina donatis Ambergae 1604, 8. edidit. Confer de his capitibus R. Simonis epist. criticas.

Polychronii argumentum in Ezechielem graecè edidit cum Hesychii argumentis in XII prophetas etc. D. Hoeschelius ex hoc, ut videtur, codice.

Ioan. Chrysostomi argumentum in eius operibus. Theodoreti argumentum in eius editione.

Cod. CCCCLXXIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti, cum notis marginalibus, abbreviatus, in foliis 208, Saec. XIII, signatus p. 9. n. 26. malè conservatus et inscriptus:

Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον γενομένη παρὰ νικήτα διακόνου τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τοῦ σερρῶν βιβλίον δεύτερον περιέχον ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ καὶ δεκάτου κεφαλαίου καὶ αὐτοῦ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἐννάτου, καὶ αὐτοῦ ἤγουν κεφάλαια τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου εἰκοστὸν καὶ τρίτον.

Collectio expositionum in Lucae evangelium facta a Niceta diacono magnae Dei ecclesiae, et doctoris Serrarum liber secundus continens a cap. XVII usque ad trigesimum nonum, et ipsius capita sancti Lucae evangelii, quorum ultimum est vigesimum tertium.

A. *Καὶ καταβὰς μετ' αὐτὸν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.*
Εὐσεβ. ὁ μὲν ματθαῖος ἐν τῷ ὄρει λελέχθαι φησί.
T. *οὕτω καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ.*

†. Praemittitur capitularium, cuius cap. 1. *περὶ τῶν μακαρισμῶν*, et ultimum: *περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν.*

Interpretes obvii sunt: Eusebius, Cyrillus, Gregor. Nyss. Chrysostomus, Severus, Titus, Basilius, Gregor. Theologus, Damascenus, Maximus monachus, Macarius, Isidorus, Theodoretus, Niceta David, Athanasius, Origenes, Asterius, Nilus, Metaphrastes Epiphanius, Isaac, Dionysius, Clemens Alexand. Anepigraphus.

Τέλος τοῦ δευτέρου τῶν τεσσάρων τεύχους τῶν εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον κατὰ συναγωγὴν ἐξηγήσεων.

Ex quo fine vocabula tituli prius positi: τοῦ σέρρων corrigi possunt, et legi: τῶν τεσσάρων.

In codice Vindob. XXIXo. v. Lambec. p. 114. occurrunt evangelia IV. cum catena Nicetae Heracleensis, ut suspicor. Nesselius huius non meminit. Taurini in bibl. regia catena in evangelia Matthaei et Ioannis asservatur.

De Niceta Heracleensi primò quidem Serrarum, postea verò Heracleae metropolita A. 1077 claro catenisque eius editis v. Hamberger Z. N. III. p. 766.

Cod. CCCCLXXIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 199, madefactus, Saec. XIII, signatus p. 28. n. 28. malè conservatus et recentiore manu inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̄. τοῦ χρυσοστόμου λόγοι. — Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi homiliae.

†. Initium mutilum est, et verus titulus deest. In aliis verò codicibus, ut cod. 108. est: Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̄. τοῦ χρυσοστόμου. Sine collectoris nomine. Reiserus autem inscripsit: Chrysostomi ἀπανθίσματα, id est, homiliae è diversis eius scriptis collectae a Theodoro quodam, ut videtur, magistro. At gratis hoc dicit. Nullum enim ipsius vestigium hîc apparet, nec Fabricius huius, tanquàm collectoris mentionem facit tom. VIII. p. 575. ubi ex professo hanc collectionem memorat. Nec Harlesius meminit, suspicatus nimirum, hanc Reiseri inscriptionem fraudi esse.

Occurrit adhuc in cod. 462, etiam sine collectoris nomine. Cum verò in variis codicibus varius ordo sit, titulos et initia etiam hîc ponam:

1. Περὶ προνοίας. De providentia.
2. Περὶ ψυχῆς. Ἐοίκασιν. De anima.
3. Περὶ εὐχῆς. Μέγα. De oratione.
4. Περὶ ἀγάπης. Βουλόμενος. De dilectione.
5. Περὶ ἐλεημοσύνης. Ὁ τῆς. De eleemosyna.
6. Περὶ ἀρετῆς. Εἰσί τινες. De virtute etc.
7. Περὶ παρθενίας. Τὸ τῆς. De virginitate.
8. Περὶ ἀνδρίας. Δειλὴν. De fortitudine etc.
9. Περὶ μετανοίας. Διὰ τοῦτο. De poenitentia.
10. Περὶ νηστείας. Βούλει. De ieiunio.
11. Περὶ γαστριμαργίας. Βούλεσθε. De gula.
12. Περὶ ἁμαρτίας. Ἐπεδήμησε. De peccato.
13. Περὶ κρίσεως. Πολλοί. De iudicio.
14. Περὶ θανάτου. Πολλὰ μὲν. De morte.
15. Περὶ ὑπομονῆς. Εἰ βούλεσθε. De patientia.
16. Περὶ ἀνεξικακίας. Τίνα ἂν. De clementia.
17. Περὶ μίσους. Εἴ τις παρὰ. De odio.
18. Περὶ βασκανίας. Οὐδὲν. De invidia.
19. Περὶ ὀργῆς. Βούλει. De ira.
20. Περὶ λύπης. Τὴν ἀθυμίαν. De tristitia.
21. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. Ὀλίγοι. De non spernenda Dei ecclesia.
22. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ὅταν. De humilitate.
23. Περὶ ἀλαζονείας. Βουλόμενος. De superbia.
24. Περὶ πλεονεξίας. Τίνος. De avaritia.
25. Περὶ πλούτου. Ὅταν ἴδῃς. De divitiis.
26. Περὶ εὐτυχίας. Τίνος. De prosperitate.
27. Περὶ σιωπῆς. Λόγος ἁπλῶς. De silentio.
28. Περὶ ὅρκων. Μὴ τοῖς. De iuramentis.
29. Περὶ διδαχῆς. Πρώην. De doctrina.
30. Περὶ ἀρχῆς. Ὁ μακάριος. De imperio.

51. Περὶ ἀῤῥωστίας. Ὅταν. De infirmitate.
52. Περὶ γυναικῶν. Οἱ γυναῖκας. De mulieribus.
53. Περὶ παίδων. Δεόμαι. De pueris.
54. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον παῦλον ἐκ διαφόρων αὐτοῦ λόγων συντεθὲν παρὰ θεοδώρου μαγίστρου. Τῆς μὲν. Encomium sancti apostoli Pauli ex variis ipsius homiliis collectum a Theodoro magistro.

Finis huius est mutilus. Ex hoc autem titulo erui nequit, reliquas etiam homilias a Theodoro magistro esse collectas, ut Reiserus putavit. De encomio enim solo scimus, non de reliquis. Prodiere hae eclogae in Chrysostomi operibus.

Cod. CCCCLXXV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, atramento pallido, cum notis marginalibus, carie exesus, in foliis 304, Saec. XIII, signatus p. 76. n. 2. malè conservatus et inscriptus:

Πορφυρίου εἰσαγωγή. Porphyrii isagoge.
A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.
T. γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ....

†. Est in Aristotelis organum, sive liber de V. vocibus. Constat tantum tribus foliis. Reliqua desunt. v. infra. Occurrit adhuc in codd. 222. 254. v. edit. Venet. 1500. f.

φύλ. δ. Fol. 4.

Προλεγόμενα σύντομα καὶ σαφῆ εἰς τὴν τοῦ πορφυρίου εἰσαγωγήν. Prolegomena succincta et clara in Porphyrii isagogen.

A. Πρὸ παντὸς πράγματος καὶ πρὸ πάσης.
T. πρὸς τούτους ἑλαυνόμενοι.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Πορφυρίου εἰσαγωγή. Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.
T. καὶ τῆς κοινωνίας παράσασιν.

Τέλος τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

†. Constat duabus sectionibus v. supra.

φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἀριστοτέλους κατηγορίαι. Aristotelis categoriae.

A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον.
T. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηται.

Τέλος τῶν κατηγοριῶν.

†. Initium et finis cum editis conveniunt.

φύλ. με. Fol. 45.

A. Σημαίνει χωρὶς καί ἐσιν ἀεὶ τῶν κατ' ἕτερον.
T. τῇ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐσιν.

†. Initium et finis est mutilus, adeoque sine ullo auctoris vestigio. Rectè verò inscripsit Reiserus: Aristotelis liber de interpretatione. Initium enim est ex tertio editionis capite. Hìc autem divisio fit in sectiones III. Sectio IIa incipit in cap. VIIo. et sectio IIIa in cap. XIIo. Desinit verò in cap. XIIIo. Scholia etiam marginalia habentur, sed evanescentibus iam ferè literis.

φύλ. νβ. Fol. 52.

A. Λέγεται τὸ ἐνδέχεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον.
T. ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

†. Nullus apparet titulus, initio utpote mutilo. At ex sequentibus colligitur, esse Aristotelis analytica priora et posteriora, ut rectè inscripsit Rei-

serus. In editione Francof. 1585. 4. initium p. 81. v. 20. occurrit. Scholia ubique marginalia habentur. Passim tamen evanuere.

Φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Ἀριστοτέλους διαλεκτικὴ, ἤγουν τὰ τοπικά. Aristotelis dialectica, seu topica.

A. *Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας.*

T. *χαλεπὸν ἐκ τοῦ παρὰ πόδας.*

Τέλος τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους.

†. Sunt lib. VIII. ut in edit. cit.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Ἀριστοτέλους περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. Aristotelis de sophisticis elenchis.

A. *Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.*

T. *πολλὴν ἔχειν χάριν.*

Τέλος τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

†. Nec in libros, nec capita dividitur, ut in edit. cit. Nec scholia habentur.

Cod. CCCCLXXVI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 106, Saec. XIII, signatus p. 79. n. 20. optime conservatus et inscriptus:

Συνεσίου κυρηναίου φιλοσόφου φαλάκρας ἐγκώμιον. Synesii Cyrenaei philosophi calvitii encomium.

A. *Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν.*

T. *ἀνειλῆφθαι ταῖς χέρσιν.*

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum I^um^ est ad textum: *ἐν πείσει. τὸ πείσει, εἰ μὲν ἀμφότερα*

διφθογγα γράψεις, οὕτως ἐρεῖς. Τήρησον καὶ Φύλαξον. μὴ ἔκφυγε τὸ πεισθῆναι, εἰ δὲ ῑ καὶ η̄, καὶ δύο σίγμα. ἔυρηται γὰρ καὶ τοῦτο, λέξεις οὕτω. τήρησον τὴν καρδίαν ἐν πίσῃ, τουτέστι, παρασπεύασον σεαυτὸν εἰς τὴν μάχην τοῦ Δίωνος, ὥσπερ ἂν εἰ παρὰ πίσσαν τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἔμελλες ἀγωνίσεσθαι. τὸ δέ Φασι, λέγει, ἐπειδὴ παροιμία ἐστίν.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. Eiusdem Dio, seu de suo ipsius instituto.

Α. Φιλόστρατος μὲν ὁ λήμνιος.

Τ. κινουμένῳ τῷ μέλει.

†. Est quoque cum scholiis marginalibus. Seligo unum ad verba: ὁποῖος ἀμοῦς ὁ αἰγύπτιος κ. τ. λ. ἐρομένου τινὸς αὐτὸν, εἰ ἀναγκαῖα τὰ γράμματα, ἔφη. εἰ ὁ νοῦς ἔρρωται, τίς χρεία γραμμάτων. τὸ δὲ οὐκ ἔξευρεν, ἀλλ' ἔκρινε χρείαν γραμμάτων, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐχρήσατο αὐτὸς γράμμασιν, ἀλλ' ἀπεφήνατο, τούτους θεῖσθαι γραμμάτων, οἵτινες οὐ μέγεθος εὐτύχησαν νοῦ, ἵνα τὴν τοῦ νοῦ ἔνδειαν ἐντεῦθεν ἐπανορθῶνται.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Αἰγύπτιος, ἢ περὶ προνοίας. προθεωρία. Aegyptius, sive de providentia. Protheoria.

Α. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.

Τ. οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum unum est ad textum: τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος, νέον ἰσάντες. ἵνα τὸ ἑρμῆν πρὸς τὸ νέον ἰσάντες, συνάπτῃ, λέγει οὕτω. τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι νέον ἰσάντες παρὰ πρεσβύτῃ, διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν, τοῦ δαίμονος, ἤτοι αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ πολυδεύκους. ὁ πρωτεὺς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ ὁμηρικὸν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαὶ,

ἤγουν αὐτός. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. αὕτη ἡ αἰτιατικὴ ἀναπόδοτός ἐσι διὰ τὸ τεθῆναι εὐθὺς τὴν ἐπανάληψιν. τὸ γὰρ τοῦ δαίμονος ἐπανάληψίς ἐσιν. εἰώθαμεν δὲ ἐν ταῖς ἐπαναλήψεσιν, ἢ πρὸς τὴν πρότασιν ἐπάγειν τὴν σύνταξιν, ἢ ὡς ἂν βουλώμεθα, δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν. τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι διπλοῦν τὴν ἰδέαν ποιοῦσιν. ὁ δὲ ἐπαναλήψει χρησάμενος τῷ δαίμονος, πρὸς ταῦτα τὸν λόγον ἐσχημάτισεν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ τοῦ πολυδεύκους. καὶ γὰρ κακεῖ τὸ αὐτοῦ ἐπανάληψίς ἐσι. Τοιοῦτον καὶ παρὰ λιβανίῳ ἐν τῇ τῆς νικομηδείας μονοδία. ἐγὼ δὲ τῆς νικομηδείας πόλεως, ἐν ᾗ λόγους μὲν, οὓς εἶχον, ἐπηύξησα κ.τ.λ.

Φύλ. κη. Fol. 28.

Αἰγύπτιος, ἢ περὶ προνοίας λόγος δεύτερος. Aegyptius, sive de providentia sermo IIus.

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν ἐνθένδε.

T. μάρτυρες σοφώτατοι.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum est ad: πανικοὶ θόρυβοι.

Πανικὰ δείματα φασὶν, ὅταν ἐπὶ τῶν στρατοπέδων αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ γὰρ πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς, ἥτις ἐξαίφνης ὑπ' αὐτῶν γενομένη τῇ τοῦ θεοῦ κατοχῇ, φόβον ἔγειρει τοῖς ἀκούουσιν.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Πρὸς παιόνιον ὑπὲρ τοῦ δώρου. τὸ δὲ ἦν ἀστρόλαβος. Ad Paeonium de dono astrolabii.

A. Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ φιλοσοφίας.

T. μεσεμβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Περὶ ἐνυπνίων προθεωρία. De insomniis protheoria.

A. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πλατωνικόν.
T. κατὰ θεὸν τί πιστεύεται.

†. Non tantum protheoria, sed et ipse liber de insomniis est. Cum haec protheoria ab illa Nicephori Gregorae differat, et brevis sit, et in aliis, desit, integram exhibebo. Sic verò pergit: ὑπὸ προσχήματι Φαυλοτέρας ὑποθέσεως κρύπτειν τὰ ἐν Φιλοσοφίᾳ σπουδαῖα, τοῦ μήτε τὰ μόλις εὑρεθέντα πάλιν ἐξ ἀνθρώπων ἀπόλλυσθαι, μήτε μολύνεσθαι ὄχλοις βεβήλοις ἐκκείμενα. Τοῦτο τοίνυν ἐξηλώθη μὲν ὅτι μάλιστα τῷ παρόντι συγγράμματι. Εἰ δὲ καὶ τούτου τυγχάνει, καὶ τ'ἄλλα περιτ/ῶς εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἐξήσκηται, ἐπιγνοῖεν ἂν οἱ μετὰ Φιλοσόφου Φύσεως αὐτῷ συνεσόμενοι. ὁ λόγος. εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι, καὶ τὰ ὀναρθεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσι κ.τ.λ.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκαδίου περὶ βασιλείας. Ad imperatorem Arcadium de imperio.

A. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἦκοι.
T. παρέχω λόγον καὶ δέχωμαι.

†. Scholium marginale habetur unicum, quod ad hoc ferè in medio: τοῖς γὰρ ἐναντίοις. Διαλεκτικὸς λόγος ὁ λέγων, εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον καὶ τῷ ἀναντίῳ τὸ ἐναντίον. εἴγουν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς Φύσεως τελειοῖ ἄσκησις, δηλονότι ἡ ῥαθυμία Φθείρει. καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ Φθείρεσθαι ἕκαστον τῶν συνισάντων τοῖς ἐναντίοις. ὅ γὰρ ῥαθυμία πρὸς Φθορὰν ἄγει, σπουδὴ καὶ ἄσκησις ἀνορθοῖ καὶ ὅ τελειεῖ σπουδὴ καὶ ἄσκησις, ῥαθυμία Φθείρει.

Ex hac et aliis inscriptionibus clarum est, non ad Theodosium iuniorem inscriptionem factam esse, ut perperam tradunt Evagrius libr. I. c. 15. et Nicephorus Gregora XIV. 55.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία. Eiusdem homilia.

A. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν ἄφωνον.

T. οὐκ ἐξεκενώθη.

Ἑτέρα. Alia.

A. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.

T. πρόσοδον ἐποιήσαντο.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

A. Οὔτε Φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον προελόμενος.

T. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.

†. Licet nullo titulo praefixo, ex initio tamen et fine constat, esse Synesii constitutionem, seu Anysii laudem. Prodiere homiliae duae priores et haec constitutio gr. et lat. cum reliquis eius scriptis.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι. Eiusdem hymni metrici.

A. Μετὰ παγᾶς ἁγίας αὐτολοχεύτου.

T. ὠδίσι σοφίας νόον πατάρδω.

Ἕτεροι. Alii.

A. Πρῶτος νόμον εὑρόμαν.

T. ἐξ ἀκαγέων μελῶν.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ὑποδώριον ἁρμογάν.

T. πάλιν ἀκήρατον ἁρμόσω.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ἄγε μοι λίγεια Φόρμιγξ.

T. θεὸς ἐν θεῷ χορεύσοις.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ἄγε μοι ψυχά.

T. βόσκοι με τύχα.

Φύλ.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Ἕτεροι. Alii.

A. Σὲ μὲν ἀρχομένας.

T. ἱκέτιν ψυχάν.

Ἕτεροι. Alii.

A. Μνάεο χρισέ.

T. πνεύματι θ' ἁγνῶ.

Ἕτεροι. Alii.

A. Πάλιν φέγγος, πάλιν.

T. τὰ πανάρρητα χορεύσω. Fol. 54.

†. In bibliotheca Uffenbachiana sunt hymni, quotquot extant, nro. X. aliter verò collocati, quàm hìc, et in editis. v. P. II. p. 427. In hoc igitur codice duo desunt: ὑμνῶμεν κοῦρον et πολυήρατε. Occurrunt adhuc in cod. 87. eodem initio et fine, et fors ordine, ut in cod. Uffenbachiano. Non enim singillatim recensebam, ut hìc.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Πυθαγόρου σαμίοιο ἔπη τάδ' ἔνεστι τὰ χρυσᾶ. Aurea Pythagorae Samii sunt carmina.

A. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς.

T. οὐκ ἔτι θνητός.

†. Haec praemittuntur: πυθαγορικὰ ἔπη τὰ λεγόμενα χρυσᾶ στοιχείωσιν ἔχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν πυθαγορίων φιλοσοφίας. ἰσέον δὲ ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο ταῦτα ὕστερον, τὰς ἀρχὰς αὐτῶν ἔχοντες ἐκ τοῦ πυθαγόρου. πυθαγόρα τάδε χρυσᾶ ἔπη ἴσθι ἐόντα.

Pythagorae carmina dicta aurea, institutionem continentia perfectissimae Pythagoreorum philosophiae. Sciendum autem, ipsius discipulos haec postea conscripsisse, principia eorum a Pythagora habentes. Scito, haec esse aurea Pythagorae carmina.

Prodiere saepius gr. et lat. et occurrunt adhuc in codd. 113. 315. et in sequentibus.

φύλ. νϑ. Fol. 59.

Συνεσίου ἐπιστολαί. Synesii epistolae.

1. Νικάνδρῳ. Παῖδας ἐγὼ λόγους.
2. Ἰω̄. Ἀφοβία μεγίστη.
3. Τῷ ἀδελφῷ εὐοπτίῳ. Τρίτη μὲν ἦν.
4. Τοῖς πρεσβυτέροις. Ἀγαθὸν πεποιθέναι.
5. Τῷ ἀδελφῷ. Λύσαντες ἐκ βενδιδίου.
6. Ἀννησίῳ. Ὁ δὲ καρνᾶς ἔτι.
7. Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ. Πῶς δοκεῖτε.
8. Τῷ ἀδελφῷ. Οὐ μὴ ἐρεῖς.
9. ΘεοΦίλῳ. Βαθὺ σε γῆρας.
10. Τῷ Φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. Αὐτήν σε καί.
11. Τοῖς πρεσβυτέροις. Οὔτε προτέρου.
12. Κυρίλλῳ. Ἴθι παρὰ τὴν μρᾶ.
13. Πέτρῳ πρεσβ. Θεὸς ἡγείσθω.
14. Ἀννησίῳ. Οὕτως ἀμύνουσι.
15. Τῇ Φιλοσόφῳ. Οὕτω πάνυ πέπραγα.
16. Τῇ αὐτῇ. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα.
17. Ἡλιοδώρῳ. Πολλὰ καγαθὰ γένοιτο.
18. Τῷ ἀδελφῷ. Ὦ δεινὰ βουλευτής.
19. Ἡρώδῃ καὶ μαρτυρίῳ. Οὐκ ἐν αἰτίᾳ.
20. Διογένει. Ἕως ἔτι περιῆν.
21. Τῷ ϑεοδώρῳ. Εἰ τοῦ ϑεοδώρου.
22. Ἀνασασίῳ. Ἤσθην, ἀλλὰ πῶς.
23. Διογένει. Τοιοῦτον ἐστὶ ἡ σύρων.
24. Συμπλικίῳ. Ἔδει μέντοι ταῖς.
25. Ἡλιοδώρῳ. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι.
26. Τρωίλῳ. Ἀλλ' εἰ μήτε κυρηναῖοι.
27. Κώνσαντι. Εἰ δὲ ΦιλοσοΦίας.
28. Συμπλικίῳ. Ἀφιέναι Φησί.
29. Πενταδίῳ αὐγουσαλίῳ. Τοῦ παρ' ἡμῶν.
30. Τῷ αὐτῷ. Ἐγὼ καὶ σοῦ κήδομαι.

51. Αὐρηλιανῷ. Εἴ τινές εἰσιν.
52. Τῷ ἀδελφῷ. Ἐπιτομοτάτην ὁδόν.
53. Τῷ αὐτῷ. Ἓκ καὶ δεκάτη.
54. Ἀνυσίῳ. Ἰωάννης, ὃν ὅτι.
55. Αὐρηλιανῷ. Οἶμαι σοῦ τὴν.
56. Τῷ ἀδελφῷ. Ἕλκει με παρά σε.
57. Οὐρανείῳ. Ἐπεμψά σοι δῶρον.
58. Ἑταίρῳ. Ἐμισθωσάμην σοι ναῦν.
59. Κληδονίῳ γενναδίῳ. Συγγενὴς ἐμός.
60. Ἀνασασίῳ. Σωσηνᾶν τις ἔπεισεν.
61. Κατὰ ἀνδρονίκου. Αἱ κακοποιοί.
62. Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους. Ἀνδρόνικον τόν.
63. Ἰωάννῃ. Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις.
64. Ὀλυμπίῳ. Λύπουσι τὴν ἐκλησίαν.
65. Τῷ ἀδελφῷ. Ὃ καὶ τοὔνομα.
66. Τῇ φιλοσόφῳ. Ἠχοῦς ἔοικα.
67. Αὐρηλιανῷ. Οὔπω τῇ προνοίᾳ.
68. Ἀνασασίῳ. Οὐδὲ ἅμασις μέν.
69. Θεοτίμῳ. Ἀριθμει καὶ πέτρον.
70. Πυλαιμένῃ. Καλῶς ποιεῖς.
71. Θεοτίμῳ. Πλείω καλὰ τῆς.
72. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀπέκτονε φησί τις.
73. Τῷ αὐτῷ. Ἄραντες ἐκ φυκοῦντος.
74. Τῷ αὐτῷ. Ἥκειν τις ἀθήνηθεν.
75. Τῷ αὐτῷ. Μῆκος ἐπισολῆς.
76. Τῷ αὐτῷ. Συχνοὶ παρ' ἡμῖν.
77. Τῷ αὐτῷ. Ἔλυσας τὸ πρυμνήσιον.
78. Τῷ αὐτῷ. Ἀδικεῖς με, ὦ θεία.
79. Ἀνυσίῳ. Ὦ δέδωκα τὴν ἐπισολήν.
80. Αὐξεντίῳ. Ἂν γράψωμαι σε. Edit. Ἤν.
81. Πυλαιμένῃ. Δάπιδα μεγάλην.
82. Τῷ ἡγεμόνι. Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος.
83. Ἰωάννῃ. Μὴ αἴτει μεγάλα. B.
84. Ἰωάννῃ. Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. A.
85. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀμφω τοὺς διονυσίους.

66. Θεωφίλω. Ἐγὼ καὶ βούλομαι.
67. Τῷ αὐτῷ. Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιστολήν. Β.
68. Πεῦσιν τινὰ πυθέσθαι. Α.
69. Τῷ αὐτῷ. Μέλει γάρ σοι.
70. Πρόκλῳ. πέρυσιν οὐχ ἥκει.
71. Πυλαιμένει. Διτ]οὶ δὴ λόγοι.
72. Τοῖς ἐπισκόποις. Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν
73. Τρωίλῳ. Σὺ γὰρ δὴ καὶ.
74. Πυλαιμένει. Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον.
75. Νικάνδρῳ. Τοὐπίγραμμα σου.
76. Θεοφίλῳ. Ὀλβιάταις. Οὗτοι δέ.
77. Ἀνυσίῳ. Οὐκ ἐθέλει παραμένειν.
78. Τῷ αὐτῷ. Οὐδὲν ἂν γένοιτο.
79. Ἀνασασίῳ. Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα.
80. Θεοφίλῳ. Ἐγὼ μὲν οἷος ἦν.
81. Τῇ φιλοσόφῳ. Εἰ καὶ μὴ πάντα.
82. Τῷ ἀδελφῷ. Τίνα μέντοι, τίνα.
83. Χρύσῃ. Οὐχ ὅτι μοι τῶν.
84. Τῷ ἀδελφῷ. Μῆκος ἐπιστολῆς.
85. Τῷ αὐτῷ. Δέδεξο μετὰ τῆς.
86. Τῷ αὐτῷ. Ἐπιστολὴν ἐπέθηκα.
87. Τῷ αὐτῷ. ὃ δέδωκα τὴν ἐπιστολήν.
88. Πυλαιμένει. Ἡρινὰς ἐπιστολὰς ἀπὸ θράκης.
89. Τῷ ἀδελφῷ. Τέος μὲν ἐπράτ]ομεν.
90. Θεοφίλῳ. Οἴχεται τὸ δίκαιον.
91. Τρωίλῳ. Πάλαι μὲν ἀπραγμονεσέρας.
92. Τῷ ἀδελφῷ. Κακὸν οὐ μικρόν.
93. Ἡσυχίῳ. Ἀθηναῖοι θεμιστοκλέα.
94. Ἀνυσίῳ. Πρώην οὐκ ἔφθασα.
95. Τῷ ἀδελφῷ. Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἶκειν.
96. Ὀλυμπίῳ. Ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι.
97. Τῷ αὐτῷ. Τὴν ἐπιστολὴν ἀναγιν.
98. Ὀλυμπίῳ. Πῶς οἴει με διψῶντα.
99. Τῷ αὐτῷ. Καινὸς οὗτος τρόπος.
100. Πυλαιμένει. Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς.

101. Τῷ αὐτῷ. Φυκούντιος ἄνθρωπος.
102. Τῷ αὐτῷ. Συνίσημι τῇ Φιλίᾳ.
103. Πυλαιμένει. Οὐ μὰ τὸν Φίλιον.
104. Τῷ ἀδελφῷ. Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις.
105. Τῷ αὐτῷ. Ἀνόητος ἂν εἴην.
106. Τῷ αὐτῷ. Ἠρόμην τὸ μειράκιον.
107. Τῷ αὐτῷ. Ἠδὺς εἶ κωλύων.
108. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ λόγχαι μέγ.
109. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ὄνος, οὐχ ἡμίονος.
110. Τῷ αὐτῷ. Χειλᾶς ὁ πορνοβοσκός.
111. Τῷ αὐτῷ. Πυνθάνη περὶ διοσκόρου.
112. Τρωίλῳ. Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.
113. Τῷ ἀδελφῷ. Εἶτα τοὺς μέν.
114. Τῷ αὐτῷ. Εἶτα θαυμάζεις.
115. Θεοδώρῳ ἰατρῷ. Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον.
116. Ἡλιοδώρῳ. Ἡ φήμη λέγει.
117. Αὐξεντίῳ. Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα.
118. Τρωίλῳ. Εἰ τὸν ἥρωα μαξιμῖνον.
119. Τρύφωνι. Εἰς διογένην, ὅτι.
120. Τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἀσκληπιάδαι.
121. Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρόμικτι. Ὀδυσσεὺς ἔπειθε.
122. Τῷ ἀδελφῷ. Πολλὰ καγαθὰ γένοιτο.
123. Τρωίλῳ. Εἰ δὲ θανόντων.
124. Τῇ φιλοσόφῳ. Εἰ δὲ θανόντων.
125. Τῷ ἀδελφῷ. Δυσυχουμεν, οἷς.
126. Ἀσκληπιοδώτῳ. Οἴμοι, τί δέ.
127. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀσπίδα, φρύνον.
128. Πρὸς ἐπίσκοπον. Ἀπέλαβες, ὅπερ.
129. Πυλαιμένει. Πλάτωνι σωκράτης.
130. Συμπλικίῳ. Ἐχαρίσω κεραλίῳ.
131. Πυλαιμένει. Τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρους.
132. Τῷ ἀδελφῷ. Τὸ μὲν τὰς γυναῖκας.
133. Ὀλυμπίῳ. Χθὲς καὶ πρώην.
134. Πυλαιμένει. Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν.
135. Τῷ ἀδελφῷ. Ποιμένιος οὗτος.

136. Τῷ αὐτῷ. Ὀναίμην τῶν ἀθηνῶν.
137. Ἑρκουλιανῷ. Εἰ τῆς ὀδυσσέως.
138. Τῷ αὐτῷ. Ἤκουσα που τῶν.
139. Τῷ αὐτῷ. Εἰ τοσοῦτον ἐσι.
140. Τῷ αὐτῷ. Τῶν ἐρώτων οἱ μέν.
141. Τῷ αὐτῷ. Μὴ θαυμάσης.
142. Τῷ αὐτῷ. Τὸν μὲν ὀδυσσέα.
143. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ἐμπεδοῖς τά.

Λύσιδος πυθαγορείου ἐπισολὴ πρὸς Ἵππαρχον.

A. Μετὰ τὸ πυθαγόραν ἐξ ἀνῶν.

T. καὶ ἀνήρ ἐσιν ἀγαθός.

†. Lysidis Pythagoraei epistola ad Hipparchum extat gr. et lat. saepius.

144. Ἑρκουλιανῷ. Φοιβάμων, ὁ τὴν ἐπισολήν.
145. Τῷ αὐτῷ. Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν.
146. Τῷ αὐτῷ. Ἐπιθυμήσας ἀρρενῶσαι.
147. Ἰωάννῃ. Οἶμαι σε καὶ πρό.
148. Ὀλυμπίῳ. Ἀπέλιπον τὴν τάξιν.
149. Τῷ αὐτῷ. Ἡμῖν ἀεὶ καὶ ἀπών.
150. Πρὸς θαλέλαιον. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ'.

†. Est hoc titulo praefixo: Συνεσίου ἐπισκόπου κατάσασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίσῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος γενναδίου καὶ δουκὸς ὄντος ἰνοκεντίου. Extat gr. et lat.

151. Πυλαιμένει. Οὐδὲ τὴν σήν.
152. Τῷ αὐτῷ. Ἆρα μοι μένεις.
153. Τῷ αὐτῷ. Οἷου με περιπτύσεσθαι.
154. Τῷ αὐτῷ. Δι' ἔτους ἡμῖν.
155. Τῇ φιλοσόφῳ. Τῆτες ἐξήνεγκα.
156. Δομιτιανῷ. Πάνυ σαφῶς.
157. Τῷ αὐτῷ. Τὰ δίκαια χρήζει.

†. Sunt igitur, dempta constitutione ad Thalelaeum, epistolae CLVI. Mirandum verò, quod Reiserus inscripserit epistolas aliquot. Ordo idem

non est in edit. Paris. 1633. f. nec in aliis codicibus vg. 50 bibl. Monac. et apud Bandinium vol. II. p. 240. nec eadem ubique inscriptio. In nostro codice in multis epistolis habentur scholia marginalia. Qualia verò sint, ex primo ad epist. III^m. intelligitur. Est verò ad: *Ἁρμόνιος ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πηρ. Ἁρμόνιος δύο μὲν υἱοὺς ἔσχεν, αἰσχύνην καὶ θυρωρὸν, τὸν καὶ ἡρώδην καλούμενον. μίαν δὲ θυγατέρα τὴν μητέρα ταύτης τῆς νύμφης, περὶ ἧς ἐστιν ὁ λόγος. Ἔστιν οὖν αὕτη ἡ νύμφη ἐγγόνη μὲν ἁρμονίου, ἀδελφιδὴ δὲ αἰσχύνης καὶ ἡρώδου.*

Φύλ. ργ. Fol. 103.

Ἐπιστολὴ ἀμάσιδος βασιλέως αἰγύπτου πρὸς πολυκράτην ἄρχοντα σάμου φίλον αὐτοῦ καὶ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα, ὧν καὶ συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται.

Epistola Amasidis Aegypti regis ad Polycratem Sami principem, ipsius amicum et in omnibus felicem, quorum et Synesius in epistola meminit.

A. *Ἄμασις πολυκράτει ὧδε λέγει. Ἡδὺ μέν.*
T. *ὑποκειμένῳ, ἄκεο.*

†. Margini sequens scholium adscriptum est: *ὁ πολυκράτης σαμίων τύραννος ὤν, ἔσχε δακτύλιον πλείσου ἄξιον, ὃν ὑποθήκαις ἀμάσιδος ἔρριψε εἰς θάλατταν, τὸν δ' ἰχθὺς καταπίων, ἠγρεύθη κατὰ τύχην μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἁλιέων καὶ διαρρήξαντες αὐτὸν, καὶ τὸν δακτύλιον εὑρόντες, προσήγαγον πολυκράτει. ἀκούσας δὲ τοῦτο ὁ ἄμασις, τότε μᾶλλον πρὸς τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν φίλον, διασένει, τεκμαιρούμενος, ὡς ἡ τοσαύτη εὐτυχία καὶ δυστυχίαν παραπλησίαν ἕξει.*

Polycrates Samiorum tyrannus, annulum habuit pretii maximi, quem suasu Amasidis in mare proiecit. Hunc piscis deglutiens forte fortuna captus est non multò post ab ipsius piscatoribus, illo-

que disrupto, annulum inventum Polycrati attulere. Quo audito Amasis magis adhuc ingemuit, ad non habendum eum amicum, significans, tantam felicitatem etiam similem infelicitam post se trahere.

Τοῦ αὐτοῦ ἀμάσιδος καὶ ταῦτα πρὸς πολυκράτην ἔτι πάντα εὐτυχοῦντα μετὰ τὴν ἐπιστολήν.

Eiusdem Amasidis ad Polycratem adhuc in omnibus prosperum post epistolam.

†. Πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐν σάμῳ, διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινίην. Τοῦ δὲ ἕνεκεν ταῦτα ἐποίεεν, ἵνα μὴ δυστυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης πολυκρατέα καταλαβούσης, αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψύχην, ὡς περὶ ξείνου ἀνδρός.

Misso autem praecone Samum, hospitalitatem finitam esse aiebat. Hac verò de causa haec fecit, ne infortunio gravi et magno Polycratem invadente, ipse animo doleret, de viro tanquàm hospite.

Montfaucon in bibl. etiam duas Amasidis epistolas memorat, contra quem Bandinius vol. 2. p. 353. in nota sic ait: Hanc veluti alteram Amasidis ad Polycratem epistolam enunciat in suo catalogo Montfaucon, quae quidem talis non est. Hinc subiicit. Huic adnectuntur pauca, quibus regis cum Polycrate hospitalitas ideo soluta narratur, ne si qua Polycratem calamitas premeret, ipse amico condolere cogeretur.

Fabricius vol. I. p. 429. unam etiam epistolam memorat. Sic enim scribit: Denique post Amasidis Aegypti regis epistolam ad Polycratem principem Sami ex Herodoti Thalia seu lib. III. cap. 40. Reiserus etiam clarè inscripsit: Amasidis Aegyptiorum regis epistolae duae. — Titulus quidem secundam etiam epistolam innuit. At in forma epistolae non est, et contextum solum significat.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα Φαίνει. Justa haec deorum consilia sanctis ostendit.

Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα. Phocylides virorum sapientissimus, felicia dona.

A. *Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν.*
T. *μέχρι γήρακος ὁδῷ.*

†. Sunt CCXIII. sententiae distichae in Lectii corpore poetarum editae. Phocylides hic Milesius philosophus Theognidis aequalis fuit saeculo ante Christum sexto. Clarissimi viri Christiano anonymo adiudicarunt, cum nullam huius carminis mentionem antiquissimi patres fecerint. At Fabricius eorum sententiam improbat, cum haec ab ethnico et Iudaeo non minus, quàm Christiano scribi potuerint.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Λέξης τῶν χρυσῶν ἐπῶν. Dictiones aureorum carminum.

A. *Ἀθανάτους, τοὺς ἀεὶ ζῶντας.*
T. *ἀλλ' ἡμᾶς αὐτούς. ἀρχὴ γὰρ ....*

Φύλ. ρς. Fol. 106.

Αἱ ῥωμαῖαι λέξεις, αἱ ἐγκείμεναι εἰς τὸ νόμιμον βιβλίον. Dictiones latinae obviae in libro legis.

A. *Φιδονομεῖσον, ἠτ[η] λεγάτον, μαρτικαυσα ἡ μετὰ θάνατον δωρέα.*
T. *τεκμάριον, ἀληθυνὸν σημεῖον.*

†. A graeculo latinae linguae ignaro haec scripta sunt, ut cuilibet patet. A possessore quodam in fine notatus annus est: *τοῦ χῡ ανκε.* N. *β.* *ἡμέρα τετράδη.* Christi 1425. indict. 2. die quarto.

Cod. CCCCLXXVII.

Chartaceus, in albis, titulis et initialibus rubris, in 4to, charactere minuto et nitido, cum notis D. Hoeschelii marginalibus, in foliis 32, signatus p. 41. n. 73. probe conservatus et inscriptus:

Ἀδριανοῦ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς θείας γραφάς.	Adriani isagoge in sacras literas.

A. Τοῦ ἑβραϊκοῦ χαρακτῆρος ἰδιωμάτων.

T. εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est Adriani monachi isagoge in S. scripturam, libellus utilis et lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, quem primus ex hoc Msco. Augustano graecè edidit Dav. Hoeschel Aug. Vind. 1602. 4.

Φύλ. λα.	Fol. 31.
Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς τῶν προφητικῶν καὶ τῶν ψαλμῶν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ ἐπὶ τὸ ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι. καὶ τίνες οἱ ταῦτα ἑρμηνεύσαντες, καὶ ποτε.	Quot editiones sunt sacrae scripturae, prophetarum et psalmorum, sive ex hebraïco in graecum versiones. Et quinam sunt, qui interpretabantur, et quando.

A. Πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν οβ̄ ἑρμηνευτῶν.

T. εἰς ἀνεπίληπτον μνήμην.

†. Est synopsis editionum VII. Septuaginta, Aquilae, Symmachi, Theodotionis, duorum anonymorum et Luciani sumpta ex Athanasio M. de S. scriptura. Occurrunt adhuc in codd. 295. 296. In margine nota Hoeschelii est. De sex editionum auctoribus ac temporibus meminit etiam Jornandes mr̄ae edit. 649. 14. 38. 44. 650. 1.

Φύλ. λβ.	Fol. 32.
Ποσάκις, καὶ πότε ἐπόρθησαν οἱ ἐξ ἰσραήλ.	Quoties et quando vastati sunt Israelitae.

A. ᾱ Ἐπὶ ῥοβοὰμ σουσακεὶμ ὁ αἰγυπτίων βασιλεύς.
T. καὶ γραφῇ παρέδωκεν.

†. Occurrit adhuc in cod. 230. nisi quod hîc post finem ibi datum ἐσχάτῃ ἀλώσει, adhuc additum, ἀνὰ λ̄ εἰς δηνάριον. ὅτι κ.τ.λ.

Cod. CCCCLXXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, atramento flavescente, cum scholiis marginalibus, in foliis 190, a Schulzio ad editionem adhibitus, Saec. XII, signatus p. 21. n. 2. malè conservatus et inscriptus:

Προοίμιον εἰς τὸν ψαλτῆρα καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν δαυίδ. Prooemium in psalterium, et encomium Davidis.

A. Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου.
T. περὶ τοῦ προτέρου κεφαλαίου διαληπτέον.
Κείμενον. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη.
ἑρμην. Καὶ ἐντεῦθεν ῥάδιόν συνιδεῖν.

†. Prooemium differt ab edito, ut ex initio et fine constat. In decursu observavi, inscitia bibliopegae folia quaedam inversè esse ligata. Initium chartâ suppletum est manu recentiore, et in folio I. inscriptio legitur: B. Theodoreti episc. Cyri interpretatio psalmorum nonaginta trium, cum initio nonagesimi quarti. Quae inscriptio falsa est. Est enim in CL psalmos, ut expressè in marginibus notatum. Hinc alia huic subiecta est Schulzii sequens: Integrum Theodoreti in psalmos commentarium complectitur praestantissimus hic codex, quo ad adornandam novam operum B. Theodoreti editionem indultu perillust. reip. Augustanae

procerum ac bibl. celeberrimae curatorum unacum aliis codicibus usi sumus, Ioan. Lud. Schulze conf. Schulze in praef. ad tom. I. p. XVI. et in vita Theodoreti p. 32 etc.

Occurrit adhuc idem commentarius in cod. 42. cum alia verò protheoria.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Ἑρμηνείαι διαφόρων ἐξηγητῶν εἰς τὰς ᾠδάς. Expositiones variorum interpretum in cantica.

Ὠδὴ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. Canticum Moisis in exodo.

A. *Εὐσεβ. καισ. Ὠδή ἐστιν ἡ ἐν δόγμασιν ὀρθοῖς εὐλογία.*

T. *ἐποιήσατο ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.*

†. Expositiones sunt in cantica, non in canticum Moisis tantum, ut perperam Reiserus inscripsit. In primo Moisis cantico interpretes sunt: Euseb. Caes. et Gregor. Nyss. cuius finis est: *καὶ αἰνοῦντα τὸν κύριον.*

II. Sequitur secundum Moisis canticum in deuteronomio: *Πρόσεχε οὐρανέ κ.τ.λ. συγκαλεῖ δὲ ἐπὶ μάθησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κῦ λεγομένων.* Interpretes sunt: Cyrillus Alexand. Aquila, Severianus et Chrysostomus Des. *δίκην, ὧν ἐπλημμέλησαν.*

III. Canticum Annae, matris Samuel: *ἐστερεώθη ἡ καρδία μου κ.τ.λ. εἰ καὶ μεγαλ. αυχῶ.* Auctor verò nullus citatur. Des. *οἱ ἀπὸ τοῦ δαυὶδ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας διήρκεσαν.*

IV. Canticum Habacuc: *κε̄ εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν κ. τ.λ.* Μέτεισιν ὁ λόγος *ἐπὶ τὸ θαυμάζειν κ.τ.λ.* Citantur verò Cyrillus, Hesychius, Severus, Nicolaus presb. Symmachus et Theodorus. Des. *τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.*

V. Oratio Esaiae: Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει κ. τ. λ. οἱ λέγοντες ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου. Citantur auctores: Cyrillus, Theodorus, Eusebius, Severus. Des. τοῖς ἀπιστήσασιν ὄλεθρον.

VI. Oratio Ionae: Τύπος ἰωνᾶς τοῦ κῡ. κ. τ. λ. Citantur auctores: Hesychius et Gennadius. Des. καὶ τῆς ἐμῆς φυγῆς τὴν ζημίαν.

VII. Oratio Ezechiae: Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει κ. τ. λ. ἔμελλον γαρ τῆς ἐζεκίου βασιλείας εἰς ὕψος κ. τ. λ. Citantur interpretes: Cyrillus, Theodorus et Eusebius.

VIII. Oratio trium puerorum: Εὐλογητὸς εἶ κε̄. κ. τ. λ. Citatur auctor Eudoxius. Des. ἐπί σοι πεποιθότας ποιῶν.

IX. Ὕμνος τῶν γ̄ παίδων. Εὐλογητὸς εἶ κε̄. κ. τ. λ. ὕμνων ἄξιος, ὁ μὴ διαφθείρας. Nullus citatur auctor. Des. τῇ τοῦ θεοῦ ἐπικρατείᾳ.

X. Canticum Mariae, Dei genitricis: Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τον κῡ. — ὥσπερ ἤρξατο ἡ ἁμαρτία. Des. τοῦ κοινοῦ σωτῆρος χῡ. Citantur Victor et Severus.

XI. Oratio Zachariae: εὐλογητὸς κ̄ς — ἐπισκόπησάντος γὰρ τοῦ θεοῦ. Des. ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Citatur Severus.

XII. Oratio Symeonis: Νῦν ἀπολύεις — εἰσεφέρετο ἐν τῷ ἱερῷ χς̄. Des. ὡς ὑπηρετήσασαν θείᾳ βουλῇ. Nullus citatur auctor. Est verò S. Cyrilli commentarius.

Ex hoc conspectu iam intelligitur, esse catenam SS. PP. in cantica S. scripturae a Corderio editam. Occurrit adhuc eadem catena in codd. 66. 296.

φύλ. σπζ. Fol. 287.

Οἱ ἀληθῶς τοῦ χρυσοστόμου γνήσιοι λόγοι, οἱ δὲ τούτων ἔξωθεν ψευδεῖς. Chrysostomi verè genuinae homiliae, illae verò extra has falsae.

†. Inter genuinas refert etiam, quae spuriae sunt. Sic VIII[a]: οὐκ οἶδα. quae in editione ipsa omissa est. XI[a]: ὅταν ἐναντία. Editio autem habet χρονία. In omnibus sunt homiliae CII.

φύλ. σπθ. Fol. 289.

Περὶ ψυχῆς. De anima.

A. Ὅτι πρῶτον πάντων τιθέμεθα.

T. ἐδείχθη ἄρα λογικὴ ἡ ψυχή.

†. Reiserus inscripsit: Gregorii Nysseni liber de anima. At nullum auctoris vestigium apparet, initium quoque et finis differt. Citat adhuc p. 355. n. 53. Subsequitur prognosticon.

Cod. CCCCLXXIX.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum notis marginalibus, in foliis 103, Saec. XV, signatus p. 27. n. 22., optime conservatus et inscriptus:

Ἀπὸ τοῦ πρώτου λόγου τῶν στρωματέων. Ex libro primo stromatum.

A. Τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν.

T. νικῆσαι τὴν καλὴν βουλήν.

†. Inscriptio falsa est. Non enim è primo stromatum libro, sed è sexto sunt prima et sequentia, v. edit. p. 275. στρομ. ς. — Folio autem tertio liber stromatum primus occurrit, cuius tamen initium mutilum est. Sunt verò lib. VII. è quibus

haec sumpta sunt. Ultimus enim titulus est: *ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου στρωματέως, τοῦ καὶ ἤτα.* Ex libro stromatum septimo, sive *ἤτα.* —

Teste Fabricio vol. VII. p. 126. edit. Harles. Neapoli in bibl. regia cod. CLXV continet excerpta longiora ex lib. VII. stromatum. Inc. *τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων ὁ τῆς σοφίας μαθητής.* Quae in editis initio libri I. mutilis desunt. — Initium igitur cum codice Monac. regio convenit. At nesciit Fabricius, haec non ad primum, sed ad sextum librum pertinere, uti suprà notavi.

Ex notis marginalibus codicis apparet, eum ad editionem parandam esse adhibitum. Id quod ex nota Hoeschelii confirmatur. Ait enim, ex hoc codice quaedam restituta fuisse in editione Commeliana, ut Reiserus notat p. 27. n. 22.

Cod. CCCCLXXX.

Bombycinus, in albis, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura minutissima et nitidissima, madefactus et laceratus, in foliis 27, quoad contenta sat conservatus, Saec. XIII, inscriptus:

Λιβανίου σοφιστοῦ καὶ ποιαίσορος μελέται. Libanii Sophistae et quaestoris declamationes.

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. Μενέλαος. Legatio Menelai ad Trojanos pro Helena.

A. *Εἰ μὲν ἐβούλετο ἀλέξανδρος.*

T. *καὶ πολεμήσομεν, ἑτέρων ἀναγκαζόντων.*

φύλ. ζ. Fol. 7.

Λιβανίου σοφιστοῦ καὶ ποιαίσορος μελέται. Libanii Sophistae et quaestoris declamationes.

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Ὀδυσσεύς.

Legatio Ulyssis ad Troianos pro Helena.

A. Ὦμην μὲν, ὦ τρῶες, μηδενός.

T. αἷς ἂν προβάλλοντες. λείπει μία σέλις.

†. Extant in ipsius operibus.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

A. Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν ἤτουν.

T. τοῖς ἐχθρῶν λόγοις οὐ πιστευτέον τὴν προσήκουσαν φυλακήν.

†. Eadem fabula, aliis verò concepta verbis apud Aesopum occurrit. In mea editione Antverp. 1581. 8. est ultima.

A. Σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος ἐπὶ τῷ τάχει.

T. πολλὴν δὲ ἐλεγχθέντι ποιεῖ αἰσχύνην.

†. Est alia fabula de equo et testudine de cursu certantibus.

Φύλ. κε. Fol. 25.

A. Δηιάνειραν τὴν οἰνέως ἐβούλετο μὲν γάμειν ἡρακλῆς.

T. ἀφ' οὗ σειρῆνες ἐγένοντο.

†. Est certamen Herculis cum Acheloo flumine.

A. Ἀκούεις ἄνθος ὑακίνθινον.

T. καὶ ἀνήει τὸ ἄνθος.

†. Est de Hyacintho mutato in florem.

A. Ἔρως ἅπτεται ποταμοῦ.

T. καὶ ἐν θαλάττῃ τὸ ῥεῖθρον.

A. Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρά τινος, ποῦ ἂν ἔχοις τοὺς θησαυροὺς, τοὺς φίλους ὑπέδειξεν.

T. καὶ γνώμας ἀγορεύοντες καὶ τοὺς ἀδικοῦντας.

†. Haec omnia a Reisero omissa sunt.

Cod.

Cod. CCCCLXXXI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis, initialibus et interlinearibus ac marginalibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, cum scholiis marginalibus, in foliis 220, Saec. XIV, signatus p. 87. n. 59. probè conservatus et inscriptus:

Pythagorae carmina.

A. Ἀλλ' ταί γ' ἐκτελέειν, ἃ σε μή.

T. ἄμβροτος οὐκ ἔτι θνητός.

Τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν.

†. Desunt priores versus XXVIII. et XXIX^us hîc incipit. Occurrebant integri in cod. 476.

A. Τετρακτῶν τὴν διὰ πάντα διατείνουσαν, καὶ διελοῦσαν τετραχῇ πάντα.

†. Sc. quadrifariam omnia in omnibus esse. Hîc autem tantum est de diis, temporibus, elementis, punctis, rationalibus et irrationalibus. Plura occurrunt in cod. 102. ubi totum exhibetur.

Φύλ. β. Fol. 2.

Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος, ἄργυρα ἐπῆ. Phocyllidis carmen utile, argentea carmina.

A. Μήτε γάμον κλοπέειν, μήτε ἄρσενα.

T. μέχρι γήραος οὐδοῦ.

†. Sequuntur titulum duo versus atramento scripti: ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα Φαίνει Φωκυλίδης ἀνδρῶν σοφώτατος ὅλβια δῶρα. Sunt versus CCXIII, qui etiam in cod. 476. occurrunt, eodem disticho praemisso. Finitis his sententia Xenophanis habetur: τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτε ἀνὴρ εἶδεν, οὐδέ τις ἔσται εἰδώς. Et Simonidis altera.

Ὁ μηδὲν τεύχων τοῦ ζῆν ἄξιον, ἴσος τεθνεῶτι.

Phocyllidis carmina prodiere in Lectii corpore poetarum veterum.

Φύλ. 6. Fol. 6.

Βίβλος καλῶν ἔντοσθεν ὄλβον εἰσφέρει.
Liber bonorum intus thesaurum infert.

Συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαΐδος ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι. Synesii Cyrenaei, episc. Ptolemaidis epistolae et orationes variae.

†. Cum eodem ordine sequantur in cod. 476. hic nonnisi discrimina adferam:

Epist. XIV. inscribitur Dionysio.
— XXI. inscribitur *τῷ ἡγεμόνι.*
— XCIX. sine inscriptione est.
— CXII. inscripta: *Ἄλλῳ.*
— CXVII. inscripta: *Αὐξάνοντι.*
— CXLIII et IV. Lysidis epist. deest.

In omnibus sunt CLVI, ut in cod. 174. exceptis excipiendis.

Sed et explicatio interlinearis hic habetur miniata et scholia marginalia. Qualia sint, ex prima epistola ad Nicandrum clarescit.

Σύνναος ἀπὸ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ναός. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. ἀπὸ τοῦ συννάου τὸ συρρῶ. ὁ δεῖνα ἐγέννησε τὸν δεῖνα ἐκ τῆς δεῖνος. Eiusmodi scholia habentur usque ad epistolam 59.

Φύλ. π. Fol. 80.

Συνεσίου κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ ἐπὶ βασιλείᾳ. Synesii Cyrenaei in imperatorem, seu de imperio.

A. *Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως.*
T. *παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.*

†. Est ad Arcadium imp. ut in cod. 87. expressum est. Occurrit adhuc in codd. 29. 88.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. Dio, seu de suo ipsius instituto.

Α. Φιλόστρατος μὲν ὁ λήμνιος.
Τ. κινουμένῳ τῷ μέλει.
†. Est eiusdem, et occurrit hic saepius.

Φύλ. ριζ. Fol. 117.
Τοῦ αὐτοῦ κατασάσις. Eiusdem constitutio.
Α. Οὔτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον.
Τ. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.
†. Occurrit hic saepius.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρώτη. Eiusdem homilia I.
Α. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν.
Τ. αὐτοῦ οὐκ ἐξενενώθη.
Ὁμιλία ἑτέρα. Homilia II[a].
Α. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.
Τ. πρόσοδον ἐποκήσαντο.
†. Occurrunt etiam in cod. 87 etc.

Φύλ. ρκ. Fol. 120.
Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον λόγος τρίτος. Eiusdem calvitii encomium homil. III[a].
Α. Διωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτ]αν.
Τ. ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσίν.
†. Occurrit etiam in cod. 87. etc.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.
Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. Aegyptii, seu de providentia.
Προθεωρία. Protheoria.
Α. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.
Τ. οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.
Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. Aegyptii, seu de providentia.
Λόγος δεύτερος. Sermo II[us].

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν.

T. μάρτυρες σοφώτατοι.

†. Occurrunt in cod. 87. sed tanquam unus.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Πρὸς παιόνιον περὶ τοῦ δώρου. Ad Paeonium de dono.

A. Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ.

T. μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.

†. Est eiusdem, et occurrit adhuc in cod. 87. etc. de dono astrolabii.

Φύλ. ρξς. Fol. 166.

Περὶ ἐνυπνίων προθεωρία. De insomniis protheoria.

A. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πλατωνικόν.

T. φύσεως αὐτῷ συνεσόμενοι.

Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ ἑρμηνεία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον. Philosophi domini Nicephori Gregorae expositio in sermonem de insomniis.

Περὶ ἐνυπνίων. De insomniis.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. ὅταν κατὰ θεόν τι πιστεύηται.

Τὴν εὐχάριστον σοι φέρω φωνὴν λόγε,
ἰδὼν ποθεινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

†. Protheoria differt ab ea, quae in aliis codicibus v. g. 87 etc. occurrit. Alio enim initio et fine est. Nec existimandum, hanc esse expositionem in insomnia Synesii. Sed est ipsius liber de insomniis cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus. Scholium primum est: ταῦτα εἶπεν ἀποδείξεις εἶναι, ἤγουν τὸ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν σοφίαν δύνασθαι προορᾶν τὰ ἐσόμενα καὶ τὴν μαντείαν πραγματεύεσθαι περὶ ταῦτα.

Post libri finem animalium voces subsequuntur, vg. χρηματίζειν ἐπὶ ἵππου etc. Quae etiam habentur in cod. 263.

φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Epistola Paeti ad Artaxerxem.

A. Πρὸς μὲν πατρὸς ἀσκληπιάδης.

T. τῆς θεοπρεποῦς ἐπιστήμης. ἔρρωσο.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης ὑστάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.

Rex regum magnus Artaxerxes Hystani Hellesponti principi salutem.

A. Ἱπποκράτους ἰητροῦ νύου ἀπὸ ἀσκληπίου.

T. οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο.

Ὑστάνης ἱπποκράτει ἰητρῷ ἀπὸ ἀσκληπίου γεγονότι χαίρειν.

Hystanes Hippocrati medico Asclepii filio salutem.

A. Βασιλεὺς μέγας ἀρταξέρξης σοῦ χρήζων.

T. παραγένου συντόμως. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς ὑστάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.

Hippocrates medicus Hystani Hellesponti principi salutem.

A. Πρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔπεμψας.

T. ἐχθροὺς ὑπάρχοντας ἑλλήνων. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης Δημητρίῳ βασιλεῖ ὑγιαίνειν.

Hippocrates Demetrio regi salutem.

A. Βασιλεὺς περσέων ἡμέας μεταπέμπεται, οὐκ εἰδὼς, ὅτι λόγος ἐμοὶ σοφίης χρυσοῦ πλέον δύναται. ἔρρωσο.

Βασιλεῖ βασιλέων τῷ ἐμῷ μεγάλῳ δεσπότῃ ἀρταξέρξῃ ὑστάνης ἑλλησπόντου ὕπαρχος χαίρειν.

Regi regum magno meo despotae Artaxerxi Hystanes Hellesponti princeps salutem.

A. Ἣν ἔπεμψας ἐπιστολὴν λέγων.

T. γυμνάσβην. διευτύχει.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης κώοις τάδε λέγει. Rex regum magnus Artaxerxes Cois haec dicit.

A. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις ἱπποκράτην.

T. νῆσος ἢ πόλις κῶ.

Ἀποκρισις κώων. Responsum Coorum.

A. Ἔδοξε τῷ δάμῳ ἀποκρίνασθαι.

T. οἱ θεοὶ ἀμελήσοντι ἁμέων.

Δόγμα ἀθηναίων. Sententia Atheniensium.

A. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.

T. καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ διὰ τέλους.

Φύλ. ρπδ. Fol. 184.

Ἱπποκράτης κρατεύᾳ χαίρειν. Hippocrates Crateuae salutem.

A. Ἐπίσαμαί σε ῥιζοτόμον ἄριστον.

T. τῶν Φαρμάκων σοφὴ τελός. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης δαμαγήτῳ χαίρειν. Ἔστι δὲ αὕτη μετὰ ἐπάνοδον. Hippocrates Damageto salutem. Est verò illa post reditum.

A. Τοῦτ' ἐκεῖνο δαμάγητε, ὅπερ.

T. γυθόσυνος πάνυ γε. ἔρρωσο.

Δημόκριτος ἱπποκράτει εὖ πράττειν. Democritus Hippocrati bene valere.

A. Ἐπῆλθες ἡμῖν, ὦ ἱππόκρατες.

T. τὸν περὶ μανίης λόγον. ἔρρωσο.

Δημόκριτος ἱπποκράτει περὶ φύσεως ἀνθρώπου. Democritus Hippocrati de natura hominis.

A. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους ἰατρικήν.

T. ὠκέως ἔπαυσε λειτουργείης.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Ἱπποκράτους πρὸς τὸν υἱέα Θεσσαλόν. Hippocratis ad filium Thessalum.

A. Ἰσορίης δὲ μελέτῳ σοι, ὦ παῖ.

T. τῆς τοίης δὲ ἐμπειρίης. ἔρρωσο.

†. Omnes hae epistolae prodiere in collectione epistolarum Aldina et Cuiaciana.

Λουκιανοῦ πρὸς νιγρῖνον ἐπιστολή. Luciani ad Nigrinum epistola.

A. Ἡ μὲν παροιμία φησὶ γλαῦκα.

T. πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἴτιος. ἔρρωσο.

†. Extat tom. I. p. 19. Hic autem scholium marginale habetur: αἱ γάρ τοι τῶν παλαιῶν προσρήσεις, αἱ μὲν ἐωθιναὶ, χαῖρε. αἱ δὲ ἑσπεριναὶ, ὑγίαινε. Antiquorum salutationes, matutinae quidem, gaude, vespertinae autem, vale.

Νιγρίνου φιλοσοφία. Nigrini philosophia.

A. Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα, καί.

T. ἰᾶσθαι παρακαλεῖν.

†. Est dialogus Luciani et Nigrini de philosophorum moribus.

φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ αὐτοῦ μυίας ἐγκώμιον. Eiusdem muscae encomium.

A. Ἡ μῦια ἐστι μὲν οὕτω σμικρότατον.

T. ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

†. Scholium marginale est: ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καί τοι ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ταυτόν φησι κώνωπας καὶ ἐμπίδας.

φύλ. σε. Fol. 205.

Τοῦ αὐτοῦ προλαλία, ἢ ἡρακλῆς. Eiusdem praefatio de Hercule gallico.

A. Τὸν ἡρακλέα οἱ κελτοὶ ὄγμιον.

T. ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

φύλ. σζ. Fol. 207.

Προλαλία, ἢ διόνυσος. Praefatio, seu Bacchus.

A. Ὅτε ὁ διόνυσος ἐπ' ἰνδοὺς στρατίαν.
T. ὁ σιληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

†. Scholium marginale est: ἄνω τοὺς ὑποστρατήγους ὅσον ἀπὸ τοῦ εἴδους εἰκάσαι, τὸν ἰκάριον ἔδειξε καὶ τὸν πᾶνα. ἐνταῦθα ὀνομασὶ τὸν σιληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μή πω ταυτὸν οἴεται τὸν σιληνὸν τῷ ἰκαρίῳ.

Φύλ. σθ. Fol. 209.

Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεύειν διαβολῇ. De non temere credendo calumnias.

A. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια καὶ πολλῶν.
T. τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

†. Est liber lectu dignissimus, notis marginalibus hîc instructus, quarum una longior est: ἐχθρὸς ἦν ἀεὶ θεμιστοκλέῳ ἀριστείδης. Διὸ καὶ σὺν αὐτῷ πρεσβευτὴς πεμφθεὶς ἀριστείδης, βούλει φησὶν ἐπὶ τῶν ὁρέων θεμιστόκλεις τὴν ἐχθρὰν ἀπολίπωμεν. ἂν γὰρ δοκῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ἀναληψόμεθα.

Inimicus semper Themistocli Aristides erat. Hinc et cum illo missus legatus Aristides ait. Visne Themistocles, in finibus inimicitiam relinquamus. Si enim videatur, reduces eam rursus recipiamus.

Φύλ. ριζ Fol. 117.

Περὶ τοῦ ἐνυπνίου, ἤτοι βίος λουκιανοῦ. De insomnio, sive vita Luciani.

A. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ.
T. τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

†. Scholium marginale est: ὁ τὰ σχήματα τῶν φανέντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων, καὶ τὴν φωνὴν ἔναυλον, ἆρα τὴν ἔννοιαν τῶν εἰρημένων, οὕτω ταχέως ἐξήμβλωκας; καινὸν τοῦτο.

In fine epigramma Luciani est: ἐπίγραμμα, ὃ ἐπέγραψε λουκιανὸς ἐν στήλῃ βηρύλλου λίθου πρὸς τῷ λι-

μενι τῆς τῶν μακάρων νήσου, ποιηθὲν αὐτῷ παρ' ὁμήρου. λουκιανὸς τάδε πάντα Φίλος μακάρεσσι θεοῖσι. εἰ δέ τε καὶ πάλιν ἦλθεν ὀὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. Ista omnia in Luciani operibus extant.

Cod. CCCCLXXXII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, cum marginalibus et figuris, Saec. XIII et XIV, in foliis 252, signatus p. 89. n. 66. sat conservatus et inscriptus:

Κλεομήδους εἰσαγωγὴ περὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως καὶ τῆς τῶν πλανήτων. καὶ πόσον διάστημα διέστηκεν ἕκαστος αὐτῶν καὶ πόσον χρόνον διέρχεται ἕκαστος τὴν ἰδίαν ζώνην. καὶ πῶς καλεῖται. καὶ περὶ ἐκλείψεως ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ποσότητος αὐτῶν. ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς γῆς. καὶ πῶς οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀναλογοῦνται ἄνθρωποι. καὶ περὶ τροπῶν τῶν ὡρῶν. καὶ ὅτι σφαιρικὴ ἡ γῆ. καὶ ὅτι ἐστὶ κενόν.

Cleomedis introductio de motu coeli et planetarum. Et quantum quilibet distet, et quanto tempore quilibet zonam percurrat suam, et quomodo vocetur. Et de eclipsi solis et lunae eorumque quantitatis. Quin et de terra et quomodo mortales ibi habitantes respondeant. Et de tropis temporum. Et quod sphaerica terra. Et quod sit vacuum.

A. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου.

T. τοῦ ποσειδωνίου εἴληπται.

†. Constat opusculum lib. II. quorum primus desinit: ὧν ἐστι καὶ ποσειδώνιος. Et secundus incipit: ἐπίκουρος, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως. Liber primus habet scholia marginalia, non item secundus. Alia sunt brevia, alia longiora. Inter posteriora primum occurrit fol. 4. ad: κατὰ πλῆθος καὶ

κατὰ μέγεθος ἄπειρα. ἰσέον, ὅτι τὸ μὲν εἰπεῖν κατὰ πλῆθος ἄπειρα λόγον ἔχει. τὸ δὲ κατὰ μέγεθος, πᾶς τις ἂν εἴη, οὐκ ἀληθὲς εἶναι φησί. πῶς γὰρ οἷον τε τὰ ὑπὸ κενοῦ πεπερασμένα σώματα ἄπειρα κατὰ μέγεθος εἶναι. καὶ μὲν κακεῖνα εἰπεῖν ἔδει. καὶ οὕτω σώματα, καὶ κενὰ γενήσεται κατὰ πλῆθος ἄπειρα, ἐπειδὴ προυπέθηκεν σῶμα ὑπὸ κενοῦ, καὶ κενὸν ὑπὸ σώματος ἐν διαδοχῇ περιέχεσθαι. νῦν δὲ τὰ ἄτοπα συμβεβήκει, τότε κατὰ μέγεθος ἄπειρα εἰπεῖν. Καὶ τὸ μόνα σώματα θεῖναι κενὸν δ' οὐδέν.

In aliis codicibus titulus est: Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων, Cleomedis cyclicae considerationis meteororum. Nullibi autem amplum huius codicis titulum inveni. Declaratur autem illo, quid sub meteoris intelligendum sit.

In Fabricii bibl. gr. legitur, graecè primum editi sunt Cleomedis libri apud Conradum Neobarium 1539. 4. Fallitur autem. Non enim apud, sed per legitur in editione. Nec id cl. Harlesius animadvertit.

In codd. Monac. 91. 287. 337. idem, quamvis mutilum, occurrit. Horum tamen, et huius Augustani nulla fit mentio, nec a cl. Harlesio, licet codex antiquus integer et nitidè exaratus sit. Literae marginalium sunt adhuc longè minutiores, aequè autem nitidae, quae alterius quidem manus, non verò posterioris aevi videntur.

Extat adhuc in Mingarelli bibl. Nanniana, et in cl. Matthaei bibl. Mosquensi. Utriusque non meminit cl. Harlesius. Posterioris verò meminisse non poterat.

φύλ. οα. Fol. 71.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης ἰουσινιανῆς — Sapientissimi chartophylacis primae Iustinianeae

καὶ πάσης βουλγαρίας, τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ ἰω. διακόνου τοῦ πεδιασίμου, ἐξήγησις μερικὴ εἴς τινα τοῦ κλεομήδους, σαφηνείας δεόμενα.

et totius Bulgariae, nec non Hypati philosophorum dom. Ioan. diaconi Pediasimi expositio partialis in quaedam Cleomedis explicatione indigentia.

Εἰς τὴν ἐπιγραφήν: ϖ

Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων.

In inscriptionem: ϖ

Cleomedis cyclicae considerationis meteororum.

Α. Κυκλικῆς μὲν εἴρηται, διότι εἰσὶ.

Τ. κατὰ τὸ δέκατον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τῶν στοιχείων.

Τέλος τῶν εἰς τὰ σαφηνείας δεόμενα τῶν μετεώρων κλεομήδους σχολίων.

†. In ora suprema legitur: πηγὴ σοφίης, ὦ τριὰς, ἄγνοιαν ἐμεῦ ὦσον ἀπό.

Textus est miniatus, et breves notae marginales apparent cum fig. mathemat. Teste Harlesio vol. IV. p. 40. idem titulus in bibl. Gudiana occurrit. Ibi ergo locus erat, etiam codicis Augustani mentionem faciendi. Minutissimè quidem, at et nitidissimè scriptus est codex, et Saec. XIV. videtur esse. In Reiseri catalogo clarè indicatus est pag. 89. Codicis Monacensis signati 100 (69) non oblitus est, licet Cleomedis codices praeterierit.

φύλ. ϛ. Fol. 90.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων.

Eiusdem Hypati philosophorum.

Α. Τὸ εἰς τοὺς ἀστέρας τοὺς ἑπτά.

Τ. ἄλλης ἡμέρας ἐμβολίμου δέονται.

†. Breve admodum est de stellis VII, seu planetis, et adhuc in cod. 100. occurrit. At alibi illius non fit mentio, nec apud Fabricium. In mar-

gine notatur: λόγος πρῶτος et λόγος δεύτερος. In fine autem sequitur: σχῆμα τοῦ πρώτου λόγου, sc. figura astronomica. Schema verò secundi subsequitur. Non est autem eiusdem, sed illius, qui sequitur.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Σχῆμα τοῦ δευτέρου λόγου. ἐπινόημα δὲ κυροῦ τοῦ καβασιλᾶ. Schema secundi sermonis. Inventio autem dom. Cabasilae.

A. Ἰσέον, ὡς οὐδείς πω τόδε τὸ τοῦ δευτέρου.
T. οἱ συνετῶς τὰ τοιαῦτα ἐρευνῶντες.

†. Videtur contineri in ipsius commentario in lib. III^m. magnae constructionis Ptolemaei. Subiectum est huic schemati aliud clarius anonymi hoc titulo: ἕτερον σχῆμα τοῦ εἰρημένου σαφέστερον.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Ἐπινενόηται καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ταυτὶ πρὸς δήλωσιν γέγραπται παρὰ κυροῦ δημητρίου τοῦ τρικλινίου. Excogitatum est et illud schema, et hoc ad declarationem scriptum a Demetrio Triclinio.

A. Εἰδέναι χρὴ, ὡς οἱ τῆς σελήνης σχηματισμοί.
T. καὶ ἡμᾶς ἂν σχοίη συντιθεμένους.

†. Nec illud a quopiam memoratur. Huic manu alia subiectus annus est: ἔτους ϛϡιζ. Ν. β. anni 6917. indict. II^ae. aerae nostrae. 1409.

φύλ. ϟϛ. Fol. 96.

Νικομάχου γερασήνου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ πρῶτον. Nicomachi Geraseni introductionis arithmeticae lib. I. duorum.

A. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες.
T. ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκείτω.

†. In ora suprema legitur: χε προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων. Christe, dux esto laborum meorum. Con-

stat lib. II. quorum primus desinit: ὁ ἔσχατος καὶ μείζων τετράγωνος αὐτός ἐστιν. Et secundus incipit: ἐπειδὴ δὲ σαίχειον λέγεται, καί ἐστιν. Habet notas interlineares et marginales, quarum prima est: τὸ νοητὸν πᾶν καὶ ἀΐδιον καλεῖ διὰ τὸ παντοίως ἀμετάβλητον εἶναι. γινόμενον δὲ καὶ οὐδέ ποτ' ὄν, τὸ τῇδε πᾶν διὰ τὸ συντόμως μεταβάλλεσθαι. Et scholia haec sunt copiosa. Nec tamen commune quid habent cum commentariis Asclepii Tralliani, aut. Ioan. Philoponi. Apud Bandinium tom. II. p. 472. eadem introductio occurrit eiusdem initii et finis. In codicibus Monacensibus 76. 238. 301. idem habetur, alio autem semper fine.

Item in bibl. Mosquensi cl. Matthaei p. 147. Prodiit autem graecè Paris. 1538. 4.

Finita hac introductione tituli sequuntur: ἢ διὰ τῶν τεσσάρων συμφωνία. — εἰς τὸ ἕβδομον τῆς γεωμετρίας εὐκλείδου στοιχείων. πᾶς ἀριθμός. — εἰς τὸ ε̄ εὐκλείδου τῆς γεωμετρίας στοιχείων. σκόπος τῷ ε̄ βιβλίῳ. Sunt autem brevia. Reiserus p. 89. alium adhuc titulum notat: Eiusdem, sc. Nicomachi, de analogia musices. At scire debuisset, haec ad secundum Nicomachi librum pertinere. Nec, quid de Cyri Gregorae schemate putet, divinare licet. Nihil enim hìc apparet. Forsan est, quod fol. 91. occurrit tit. κυροῦ καβασιλᾶ. Ibi enim dom. Cabasilae schema est, non Cyri, non Gregorae. Κυρὸς enim dominum innuit et malè pro καβασιλᾶ, γρηγορᾶ legit.

Φύλ. ρογ. Fol. 173.

Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.

Ioannis grammatici Alexandrini philosophi expositio in primum Nicomachi arithmeticae introductionis.

A. Διὰ δύο συλλογισμῶν δείκνυσι.
T. εἰσὶ δὲ αὐταὶ φησὶ τάξει .....

†. Constat liber II., quorum primus desinit: ἐπὶ πασῶν τῶν σχέσεων οὕτως εὑρήσεις, et secundus incipit: εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι. Praemittitur prooemium, quod breve est, et desinit: οὐκ ἄνευ μαθημάτων ἡ Φιλοσοφία. Tum sequitur textus miniatus: οἱ παλαιοὶ κ. τ. λ. et prologus: πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου.

At sic et incipit Asclepii Tralliani commentarius in hanc ipsam in cod. 76. et apud Bandinium tom. 2. p. 472. Nempe utriusque prologus ab iisdem primis verbis incipit, et hinc factum, ut alterius commentarius alteri etiam ab eruditis viris tribueretur. Uterque autem est ineditus, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199.

Illud verò mirum, quod in cod. 431. Asclepii Tralliani sit commentarius, cuius liber primus et secundus iisdem prorsus verbis incipiant, ut Ioan. Philoponi. Solus finis Tralliano convenit. In aliis enim Trallìani codicibus libri secundi commentarius incipit: ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν κ. τ. λ. Quod ibi non fit, sed Philoponi verbis incipit et Trallìani verbis desinit.

Id quod me ad ulteriorem utriusque collationem determinavit. Legi ergo in primo libro et conferendo eadem prorsus inveni quoad rem, paucis subinde mutatis. Et idem etiam in secundo libro inveni. Ut ista magis adhuc pateant utriusque commentarii initia iuxtà ponam.

Asclep. Tralliani lib. I.	Ioan. Philoponi liber I.
Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὸν πλατωνικὸν σκόπον, ζητεῖ τό-	Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὸν πλατωνικὸν σκόπον, ζητεῖ τό

τε τέλος τῆς ὄντως Φιλοσοφίας καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ ταύτην, ὅτι μὲν οὖν, ὡς καὶ νικόμαχος ὁρίζεται Φιλίαν σοφίας, παντὶ προῦπτον ἐστι. Ἆρα δὲ τι ἐστι σοφία. φαμὲν, ὅτι σαφία τις οὖσα, ὡς σαφηνίζουσα τὰ πάντα. Ἆρα δὲ πόθεν αὐτὸ τοῦτο σαφία ἐλέχθη, λέγομεν, ὅτι παρὰ τὸ φῶς, ὅθεν καὶ ἀριστοτέλης τὰ θ᾽ὅσα φανότατα ταῦτα πεφωτισμένα καὶ καθαρὰ καλεῖ.

Liber IIus.

Εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ πρός τι, τὸ μέν ἐσιν ἴσον, τὸ δὲ ἄνισον. καὶ ὅτι τοῦ ἀνίσου πολλαὶ αἱ σχέσεις. ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ πρὸ τούτου γράμματος, διὰ τινος θείου προσάγματος ἔδειξεν, ὅτι ἐκ τῆς ἰσότητος προέρχεται ἡ ἀνισότης.

Cod. 76. bibl. Monac. Asclepii Tralliani lib. I.

Prologus idem est cum Augustano, quo finito inc. Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως κ.τ.λ. ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας, τὰς μὲν ζωτικὰς καὶ ὀρεκτικὰς, τὰς δὲ νοερὰς. τέλος δέ ἐστι τῆς νοερᾶς δυνάμεως τῆς ψυχῆς ἡ ἐπιτέλος τῆς ὄντως Φιλοσοφίας καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ ταύτην. ὅτι μὲν οὖν, ὡς ὁ νικόμαχος ὁρίζεται. Φιλοσοφία ἐστὶ Φιλία σοφίας, παντὶ προῦπτον. ζητιτέον δέ, τί ἐστι σοφία, καὶ πόθεν ἔσχε τὸ ὄνομα. σοφία μὲν οὖν ἐκλήθη, οἱονεὶ σάφεια τις οὖσα, ὡς σαφηνίζουσα τὰ πάντα. τοῦτο δὲ τὸ σαφὲς εἴρηται, οἱονεὶ φαές τι ὂν παρὰ τὸ φάος καὶ φῶς διὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ κεκρυμένα. ἐπεὶ τοίνυν τὰ νοητὰ καὶ θεῖα, ὡς ἀριστοτέλης φησὶν.

Liber IIus.

Εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι ποσοῦ τὸ μὲν ἴσον ἐστί, τὸ δὲ ἄνισον. καὶ ὅτι τοῦ ἀνίσου πολλαὶ αἱ σχέσεις. ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ πρώτου τούτου συγγράμματος διά τινος θείου προσάγματος ἔδειξεν, ὡς ἐκ τῆς ἰσότητος προέρχεται ἡ ἀνισότης.

Cod. 76. bibl. Monac. Ioan. Philoponi liber I.

Εἰσαγωγὴ ἐπιγέγραπται, ὡς πρὸς τὰ γεγραμμένα αὐτῷ θεολογικὰ, ἤτοι μεγάλα ἀριθμητικὰ γεράσηνος δὲ λέγεται ἀπὸ τῆς πόλεως, ἣ ὄνομα γέρασα. ἔστι δὲ περὶ βόστραν καὶ ἀραβίαν, γέρασα δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ, συστρατεύσαντας.

σήμη, καὶ γνῶσις τῶν ὄντων καὶ θείων, καὶ ἁπλῶς τῶν ὄντων τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. οὐ δυνατὸν δὲ ἡ ψυχὴ ἀμέσως ταῦτα γνῶναι διὰ τὸ παρεμποδίζεσθαι τῷ σώματι.

Des. καὶ τοῦτο τοῦ ἐπιτεταμερους.

τῷ ἀλεξάνδρῳ γέροντας, καὶ μὴ δυναθέντας πολεμεῖν ἐκεὶ τὴν οἴκησιν ποιήσασθαι. παλαιοί. πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ. κ. τ. λ. ut in Augustano codice.

Des. πολλαπλασιαζομένων ἐπ' ἀλλήλας γίνεται.

Lib. II.

Ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης στοιχεῖον ἐστι τοῦ πρὸς τοῦ ποσοῦ, ἤτοι τῆς ἀνισότητος. καὶ φυσὶν, ὅτι ἐπεὶ στοιχεῖον ἐστι, ἐξ οὗ γίνεταί τι καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. Des. ὑπάρχει. τοσαῦτα τοίνυν ἀρκείτω πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.

Lib. II.

Incipit, ut Augustanus codex tàm Tralliani, quàm Philoponi, et desinit: δέδεικται ἆρα διὰ παντῶν, ὅτι ἐν τῇ στερεᾷ μεσότητι αἵ τε ἄλλαι πᾶσαι, καὶ πάντες ἀριθμοὶ, καὶ ἁρμονικοὶ ἐνθεωροῦνται λόγοι. τέλος τῆς ἐξηγήσεως Φιλοπόνου.

Iam quomodo haec omnia concilianda sunt? Mihi videtur, in codice Monacensi et Marciano, Vindobonensi et Taurinensi esse Asclepii commentarius. In Augustano autem Ioannis Philoponi, titulo licet contrariò, et eruditis aliter sentientibus. Nam Ph. Labbeus Vindobonensem Ioanni Philopono tribuit, et Taurinensis illius testimonio nititur. Nempe utriusque prologus iisdem verbis incipit. Hinc factum, ut unius commentarius alteri tribueretur, v. Morellii bibl. gr. etc.

Quid verò? In codice Augustano libri secundi finis est Asclepii. Quomodo hoc solvendum est? Haec mihi videntur a quodam librario addita. Quae enim finem praecedunt, non sunt amplius Asclepii. Sunt verò haec: ὥσπερ γὰρ ὁ ἢ τοῦ ξ ὑπερέχει δυάδι, ἡ δὲ

ἡ δὲ δυὰς τέραρτον μέρος ἐστι τοῦ η̄ οὕτως ὁ ιβ̄ τοῦ η̄ τετράδι ὑπερέχει.

Tum Asclepii verba incipiunt: ἀλλὰ μέν ἐστι εὑρεῖν καὶ τῆς ἁρμονίας ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα. Et sic usque ad finem. Haec sufficiant pro his Iam verò quis Trallianus, quis Philoponus erat? Fabricius tom. 2. p. 54. ait: Asclepius Trallianus Ammonii Hermeae discipulus. Et graecus Scholiastes notat apud Matthaei in bibl. Mosqu. Ἀμμώνιος ὁ ἑρμείας διδάσκαλος ἰωάννου τοῦ φιλοπόνου. Adeoque eodem fuerunt tempore, sc. Saec. VI et VII. Jöcher autem inquit: Asclepius seu Aesculapius Trallianus, discipulus Hermetis trismegisti et Aesculapii nepos. Hic ergo valde hallucinatus est.

Cod. CCCCLXXXIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, sine minio titulorum et initialium, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 265, Saec. X, quondam Thomae Cantacuzeni, collatus a cl. Reiske, signatus p. 78. n. 15. sat conservatus et inscriptus: Libanii orationes et declamationes.

†. Titulus et oratio I deest.

2. Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. ὡς δὲ βαρύς.	Ad molestum eum vocantes.
3. Πρὸς τοὺς νέους. οὐδ' ὑμᾶς.	Ad iuvenes.
4. Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. Πολλάκις.	De non nugando.
5. Ἄρτεμις. Αὐτὸ τοῦτο.	Diana.
6. Περὶ ἀπλησίας. Οὐ ῥάδιον.	De insatiabilitate.
7. Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον. Χθές.	Divitem fieri iniuste esse miserabilius, quàm pauperem esse.

8. Περὶ πλούτου. Πλούσιον ἀνον.	De divitiis.
9. Εἰς τὰς καλάνδας. Ἡ μὲν οὖν.	In calendas.
10. Περὶ τοῦ πλέθρου. Ἐπειδή.	De plethro.
11. Ἀντιοχικὸς. Ἀμφοτέροις.	Antiochicus.
12. Εἰς Ἰουλιανὸν. Νῦν πρῶτον.	In Iulianum imp.
15. Ἰουλιανῷ. Ἐπανήκει.	Ad Iulianum.
— Πρὸς αὐτὸν. Ἦλυθες.	Ad eundem.
18. Πρὸς ἀντιοχέας περὶ τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Ἃ μὲν.	Ad Antiochenos de imperatoris ira.
19. Ἡ ἐπὶ Ἰουλιανῷ μονῳδία. ὦ πόποι.	In Iulianum monodia.
20. Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ. Ἔδει μεν.	Funebris in Iulianum.
21. Πρὸς θεοδόσιον βασιλ. περὶ τῆς στάσεως. Ἠτύχηκε.	Ad Theodosium imp. de seditione.
22. Πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. Ὃ μὲν πολλάκις.	Ad Theodosium de reconciliatione.
23. Εἰς καισάριον μάγιστρον. Ἐπειδὴ ταῖς.	In Caesarium magistrum.
24. Πρὸς ἑλλέβιχον. Εἰσί.	Ad Ellebichum.
25. Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ. Οὐκ ἀρκεῖ.	De ulciscenda Iuliani nece.
26. Περὶ δουλείας. Τῷ δὲ.	De servitute.
27. Πρὸς ἰκάριον. Ὡς μὲν.	Ad Icarium.
28. Πρὸς ἰκάριον. Ἐπαίνων.	Ad Icarium.
29. Κατὰ ἰκαρίου.	Contra Icarium.
30. Ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. Ἐπὶ πολλῶν.	Pro templis gentilium.
31. Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. Ὅτι μὲν οὐκ.	Ad Antiochenos pro rhetoribus.
32. Πρὸς θρασύδαιον. Καλῶς.	Ad Thrasidaeum.
33. Κατὰ τισαμένου. Ἔδει μὲν.	Contra Tisamenum.

34. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγώγου βλασφημίας. Οὐ τοὺς.	Adversus paedagogi calumnias.
35. Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας. Καὶ ἐμὲ.	Ad non dicentes.
36. Κατὰ τῶν πεφευγότων. Τὰ μὲν.	Contra fugientes.
37. Περὶ τῶν φαρμάκων. Ἡ μὲν.	De venenis.
38. Πρὸς πολυκλέα.	Ad Polyclem.
39. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Οἱ μὲν.	Pro se ipso.
40. Κατὰ σιλβανοῦ. Οὐδὲν.	Contra Silbanum.
41. Ἀντιόχῳ. Ἡγοῦμαι.	Ad Antiochum.
42. Πρὸς εὐμόλπιον. Εἶναι μὲν.	Ad Eumolpinm.
43. Πρὸς τιμοκράτην. Ἀφῖκαι.	Ad Timocratem.
44. Ὑπὲρ θαλασσίου. Ὑβρισθέντι.	Pro Thalassio.
45. Περὶ τῶν συνθηκῶν. Οἱ μὲν.	De pactis.
46. Εἰς εὐσάθιον. Ὑπεσχόμην.	In Eustathium Cara.
47. Πρὸς τὸν βασιλέα. Εἰ μὲν	Ad imperatorem.
48. Κατὰ φλορεντίου. Οὐδὲν καινὸν.	Contra Florentium.
49. Περὶ τῶν προσαγίων. Εἰ μὴ σὲ.	De patrociniis.
50. Πρὸς τὴν βουλὴν. Ὅσοις μὲν.	Ad senatum.
51. Ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. Εἰ καὶ.	Pro rusticis.
52. Πρὸς τὸν βασιλέα. Τῶν μὲν.	Ad imperatorem.
53. Πρὸς τὸν βασιλέα. Πολλῶν.	Ad imperatorem.
54. Σωκράτους ἀπολογία. Οὐ δεῖ.	Socratis apologia.
55. Πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμων κ.τ.λ.	Ad imperatorem promulgatio legis etc.
56 Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων. Ὑπ' ἄλλων.	De vocationibus ad festa.

57. Πρὸς εὐσάθιον. Ἐπειδὴ. Ad Eustathium.
58. Πρὸς ἀναξέντιον. Ὁρῶν. Ad Anaxentium.
59. Κατὰ λουκιανοῦ. Εἰμί. Contra Lucianum.
60. Κατὰ σευήρου. Πάρεισι. Contra Severum.
61. Πρὸς τοὺς νέους. Ὅνπερ αὖ. Ad iuvenes.

†. Initium et finis est mutilus. Codex verò est vetustissimus et praestantissimus, ex quo Reiske suam paravit editionem, novas orationes edidit et magnas restituit lacunas. Varias notas breves marginales eadem manu exaratas observo. Bibliopegi inscitia multa folia è suo turbata loco et a Reiske notata. Thomam Cantacuzenum codicis huius possessorem fuisse, ipsius inscriptiones testantur, malè quidem factae. Sic fol. 77. lego:

Ἐγὼ θώμας ὁ καντακουζήνος δυηλθῶν τὴν δε την δελτὸν αὐτί.

Ego Thomas Cantacuzenus percurri hunc codicem rursus.

Et fol. 237. ἐγὼ δηηλθῶν τίδε τὴν δελτὸν ταύτην θῶμας καντακουζήνος.

Cod. CCCCLXXXIV.

Bombycinus et membranaceus, in assere, corio nigro tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, manu diversa, Saec. XII et XIV, in foliis 435, signatus p. 12. n. 51. sat conservatus et inscriptus:

Gregorii Naz. orationes cum commentario.

1. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. In sanctum pascha.

Prol. Ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεύς.

Textus. Ἀνασάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.

Expos. Ἐπειδὴ φησιν ἀνασάσεώς ἐσιν ἡμέρα.

2. Εἰς τὴν ἁγίαν πεντεκοστήν. In sanctam pentecosten.

Prol. Πανηγυρικὸς οὗτος ὁ λόγος. καὶ δῆλον.
Textus. Περὶ τῆς ἑορτῆς Βραχέα.
Expos. Μετριοφρονῶν, ὡς εἴωθε.

5. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χῡ γέν- In sanctam Xī nativi-
νησιν. tatem.
Prol. Τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον.
Textus: Χ̄ς γεννᾶται, δοξάσατε.
Expos. Τὸ χ̄ς ὄνομα, κυρίως μέν.

4. Εἰς τὸν μέγαν βασίλειον. In sanctum Basilium.
Prol. Ὁ προκείμενος οὗτος λόγος.
Textus. Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν.
Expos. Παθαινομένης καὶ ὀλοφυρομένης.

5. Εἰς τὰ ἅγια φῶτα. In sacra lumina.
Prol. Πανηγηρικὸς καὶ οὗτος.
Textus. Πάλιν ῑ̄ς ὁ ἐμός.
Expos. Διὰ τοῦτο πάλιν συνάπτει.

6. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. In S. baptismum.
Prol. Ὁ παρὼν οὗτος λόγος ἀγωνιστικός.
Textus. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν Φώτων.
Expos. Χθές φησι τὸ φῶτα ἑορτάσαμεν.

7. Εἰς τὸν ἅγιον γρηγορ. νύσ- In S. Gregorium Nyss.
σης.
Textus. Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν.
Expos. Ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον.

8. Εἰς τὸν ἅγιον ἀθανάσιον. In S. Athanasium.
Prol. Ὁ παρὼν λόγος καθαρόν ἐστιν.
Textus. Ἀφ' ὅλοις ἔτεσι μ̄ς τὸν τῆς.
Expos. Ἀπὸ συλλογισμῶν το προοίμιον.

9. Εἰς τὴν τῶν ρ̄ν̄ ἐπισκόπων In CL episcoporum
παρουσίαν. praesentiam.
Prol. Οἱ ρ̄ν̄ ἐπίσκοποι κελεύσει θεοδοσίου.
Textus. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.
Expos. Πῶς φησὶ, ὦ ἐπίσκοποι, δοκεῖ.

10. Περὶ φιλοπτωχίας. De amore pauperum.

Textus. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.
Expos. Οἰκείως τοὺς ἀκροατὰς ἀδελφούς.

†. Sunt aliàs orat. XVI. reliquae desunt. Ex ista autem descriptione clarè apparet, auctore commentarii licet non praefixo, esse Nicetae Heracleensis commentarium. In aliis enim codicibus passim praefigitur. Sic in Vindobon. apud Nesselium p. 193. In Laurent. medic. apud Bandinium vol. I. p. 249. ubi amplior fit descriptio. Et in Monac. 121. 140. 216. 277. quorum nulla mentio fit in Fabricii bibl. graeca etc. Reiserus decem quidem notat Gregorii Naz. orationes. De Nicetae autem commentario altum silet, licet textus et expositio in margine miniatè notetur.

Fol. 265. margini possessor adscripsit: ὦ χ̄ε μου δῶς ζωὴν καλὴν καὶ χρόνους. καὶ εὐημέριαν, ὁποῦ ἔχει τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ τὴν αἰώνιον βασιλείαν ποίησον ἄξιον. καὶ ὅποιος τὸ ἀναγινωσκείας συγχωρῆ.

O Christe mi, da vitam bonam, et tempora, et prosperitatem, qui habet hunc librum, et regnum aeternum fac dignum. Et quicunque hoc legis, ignosce.

In primis duobus foliis membranaceis tetrasticha habentur cum commentario. Incipit XVII et desinit XXVI. Folium verò secundum primo anteponendum: Κηρῷ τὰ ὦτα Φράσσε πρὸς Φαυλοὺς λόγους. ὠδῶν τε τερπνῶν ἐμμελῆ λυγίσματα. οἷς δ' αὖ καλοῖς τε καγαθοῖς ἀεὶ δίδου. εἰπεῖν, ἀκοῦσαι καὶ δρᾶσαι μικρὸν μέγα Comment. ὥσπερ διὰ θυρίδος τῆς ὁράσεως. τοῦ πάθους προσβάλλοντος τοῦ τῆς πορνείας ἐπεισρέειν τῇ ψυχῇ. κ.τ.λ.

Sunt autem Gregorii Nazianz. cum expositione Nicetae Davidis. v. infra fol. 402.

Φύλ. τϟζ. Fol. 397.

Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἐπάξη αὐτῶν συνήχθη.

De sanctis et oecumenicis conciliis, ubi et quando et contra quos quodlibet coactum sit.

Α. Χρὴ γινώσκειν πάντα χρισιανὸν, ὅτι ἑπτά εἰσιν.

Τ. τούτους οὖν ἀποβάλλεται, ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας.

†. Hoeschelius ex cod. August. edidit. Augustae 1595. Occurrit adhuc in cod. 524 etc. alio autem fine.

Φύλ. υβ. Fol. 402.

Νικητᾶ τοῦ καὶ δαυὶδ δούλου Χῦ τοῦ Φιλοσόφου ἑρμενεία τῶν τε τετρασίχων τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Οἷς ἐπιγραφὴ οὕτως· ῥωϊκὰ ἰ.

Nicetae Davidis, servi Christi et philosophi, expositio in tetrasticha sancti Gregorii theologi. Quorum inscriptio haec est: Heroica I.

Γρηγορίου πόνος εἰμι, τετρασιχίην δὲ φυλάσσω.

Gregorii labor sum et tetrasticha servo.

Γνώμαις πνευματικαῖς μνημόσυνον σοφίης.

Sententiis spiritualibus monumentum sapientiae.

Α. Ἀποβλέψας ὁ μακαριώτατος πρός τε τὴν πρᾶξιν.

Τ. καὶ τῆς βασάνου τῶν ἁμαρτωλῶν δεήθης.

†. Notantur in margine LIX, quae incipiunt: πρᾶξιν προτιμησείας, ἢ θεωρίαν κ.τ.λ.

Expos. Πολλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ σοφῶν λόγων τῶν εἰς οἰκοδομὴν ψυχῆς κ.τ.λ.

Ultimum tetrastichon est:

Πέρας λόγου δισσή τις ἄρνησις θεοῦ,
ἔργῳ, λόγῳ τε μὴ κλαπῆς περισκόπων
ἀεὶ διώκει λαθρίοις παλαίσμασι,
μή πως δεήθης ἐσχάτων καθαρσίων.

In hoc codice multa desunt. Post X^um^ enim signatur XXXII^um^. Omnia intermedia hic desunt.

At in primis duobus foliis incipit tetrastichon XVII^um^ et desinit XXVI^um^, quae huc pertinent.

Laurentiani codicis titulus apud Bandinium tom. I. p. 207. differt. Est enim: τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα ἐξ ἰαμβων, ἑρμηνευθέντα ἀπὸ Φωνῆς νικητᾶ Φιλοσόφου τοῦ καὶ δαυὶδ, ὧν ἡ ἐπιγραΦὴ διὰ στιχῶν ἡροελεγείων.

Nec initium, nec finis expositionis ibi est, qualis in hoc codice, ut ex adductis patet. Tetrasticha haec cum commentario Nicetae Davidis latino extant tom. II. opp. Gregorii Nazianzeni.

In Fabricii bibl. gr. N. ε. tom. VIII. p. 431. haec leguntur. Quae autem Nicetae Paphlagoni in illo codice et aliis quibusdam? tribuuntur, forte et ipsa sunt Nicetae Heracleensis, v. Allatium de Psellis cap. 13.

Iam quid ait Allatius in citato loco? Nicetam hunc eundem cum Niceta Serrone faciunt plerique codices Vaticani. Expositionem siquidem in carmina Gregorii Nazianz. eiusdem, qui et in alta Gregorii commentatus est, Nicetae, Serronis scilicet, quod et plurimi codices manuscripti confirmant, huic Nicetae Davidi tribuunt. —

Quomodo iam probat, esse Nicetae Heracl.? Ex eo, quod in alia Gregorii commentatus sit, confirmantibus hoc plurimis codicibus manuscriptis. Quid verò, si et Niceta David in eundem commentatus est? Sic legitur apud Theupolum p. 259. in eiusdem arcana et apud Nesselium p. 397. in eiusdem carmen sepulchrale commentatus. Et ubi sunt codices Mscᵢ, qui Nicetae Heracleensi tribuunt? In Montfauc. bibl. bibl. in codicibus Vindobonens. Paris. Marciano, Laurentiano et Augustano Nicetae Davidi tribuitur, nec unico invento, qui tribueret Nicetae Heracl. — Quomodo ulterius probat, unum eundemque facere codices MSC^os^? Ex eo enim,

quod alii Nicetae Heracl. alii Paphlagoni tribuant, nondum sequitur, unum eundemque fieri. In codice Augustano Asclepii Tralliani et Ioan. Philoponi commentarius in Nicomachi arithmeticam iisdem incipit, prosequitur et desinit. An ex hoc inferri potest, Asclepium et Philoponum unum eundemque fieri? Quilibet scit, hos differre. At et nemo ignorat, Nicetam Heracleensem et Paphlagonium esse diversos. Totum ex eo dependet, an Heracleensi, vel Paphlagonio tribuendus sit commentarius. Cum pro Heracleensi nullus sit codex et pro Paphlagonio omnes, quantum scio, pugnent, facilis esse decisio videtur.

Φύλ. νιζ. Fol. 417.

Τὰ ἀπόῤῥητα τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου τοῦ θεολόγου.	Arcana magni et sancti patris nostri et doctoris theologi.

A. Οἶδα μὲν, ὡς σχεδόν τι μακρὸν πλόον.

T. ὑβρισθεὶς τε καὶ ἐμπαιχθεὶς .....

†. Sunt Gregorii Naz. cap. VIII. in versibus heroicis DCCXXX. in edit. tom. II. p. 161. In hoc autem nec capita, nec versus numerantur. Titulis verò VI constat. Sequuntur *λόγος γ̄. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος*:

λόγος δ̄. περὶ τοῦ κόσμου,

λόγος ε̄. περὶ προνοίας,

λόγος ς̄. περὶ τῶν λογικῶν οὐσίων.

Non sunt verò arcana solum, sed et expositio comitatur. Prima est: *οἶδα μὲν, ὅτι ἡμεῖς, οἷς ὁ νοῦς ὥρμηται λέγειν τι περὶ θεότητος κ. τ. λ.* et ultima: *ἢ τάχα διὰ τοῦτο καὶ ἵνα πλείονα δίκην δῶ κ. τ. λ.* Finis autem est mutilus.

Ex hoc codice Hoeschelius cap. VI. cum paraphrasi hac veteri graeca prosaria edidit Lugd. Bat. 1591. 8.

Cod. CCCCLXXXV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, in 4to, sine miniatis titulis et initialibus, charactere minuto et nitido, in foliis 450, cum notis marginalibus minutissimè scriptis, initio et fine mutilus, foliis inversè ligatis, Saec. XII, signatus p. 78. n. 7. sat conservatus et a Reisero inscriptus:

Demosthenis orationes ferè omnes:

1. Κατὰ Φιλιππον. α. Contra Philippum.
A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ. T. μέλλει συνοίσειν.

†. Habetur bis. At primae initium tantum adest.

2. Ὀλυνθιακὸς α. Olynthiaca I.
A..... T. χρησὰ δ' εἴη παντὸς ἕνεκα.

3. Ὀλυνθιακὸς β. Olynthiaca II.
A. Ἐπὶ πολλῶν μὲν. T. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

4. Ὀλυνθιακὸς γ. Olynthiaca III.
A. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταται. T. καὶ ἅπασιν ὑμῖν μέλλει.

†. Praemittitur argumentum: ἔπεμψαν βοήθειαν τοῖς ὀλυνθίοις ἀθηναῖοι κ. τ. λ. et des. προϊσαμένων τῇ πόλει. Quod est Libanii.

5. Περὶ εἰρήνης. De pace.
A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες. T. νυνὶ πολεμῆσαι.

†. Praecedit argumentum, quod Libanii non est: ὁ Φίλιππος μετὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς φωκέας. Des. πράγματος ἄρχεσθαι.

6. Κατὰ Φιλίππου β. Contra Philippum II.
A. Ὅταν, ὦ ἄνδρες, λόγοι. T. δίκην ὑποσχεῖν.

7. Περὶ ἁλονήσου. De Haloneso.
A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐκ ἔστιν. T. καὶ συμφέρουσιν ὑμῖν.

8. Περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. De Chersoneso.
A. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες. T. καὶ τὴν πόλιν σῶσαι.

9. Κατὰ Φιλίππου. γ. Contra Philippum III.
A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες, λόγων. T. θεοὶ συνενέγκαι.
β
10. Πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολήν. Ad Philippi epistolam.
A. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες. T. τῶν ἄλλων ἑλλήνων.
α
11. Κατὰ Φιλίππου δ. Contra Philippum IV.
A. Καὶ σπουδαῖα νομίζων. T. ἢ ὑμᾶς αὐτούς.
12. Κατὰ ἀνδρωτίωνος. Contra Androtionem.
A. Ὅπερ εὐκτήμων. T. οἷα τούτῳ βεβίωται.

†. Scholium Hermogenis: Isocratis discipulum fuisse aiunt Androtionem et dicendi peritum.

13. Κατὰ μειδίου. Contra Midiam.
A. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. T. τιμωρήσασθε τοῦτον.
14. Κατὰ ἀριστοκράτους. Contra Aristocratem.
A. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες. T. παρανομώτατα εἴρηκεν.
15. Περὶ στεφάνου. De corona.
A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες. T. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.
16. Περὶ τῆς παραπρεσβείας. De falsa legatione.
A. Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες. T. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν.
17. Κατὰ τιμοκράτους. Contra Timocratem.
A. Τοῦ μὲν ἀγῶνος. T. ὑμᾶς ὡς πλείους.
18. Πρὸς λεπτίνην περὶ τῆς ἀτελείας. Ad Leptinem de immunitate.
A. Ἄνδρες δικασταὶ, μάλιστα. T. ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.
19. Κατὰ ἀριστογείτονος. Α. Contra Aristogitonem I.
A. Πάλαι καθήμενος. T. τῆς τούτου πονηρίας.
20. Κατὰ ἀριστογείτονος. Β. Contra Aristogitonem II.
A. Ὅτι μὲν τοίνυν. T. τὰ πράτιστα ψηφιεῖσθε.
21. Κατὰ κόνωνος. Contra Cononem.
A. Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄνδρες. T. ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.
22. Πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου. Ad Calliclem de fundo.
A. Οὐκ ἦν ἄρ', ὦ ἄνδρες. T. ἐσι μαρτυρίας.

23. Κατὰ ὀλυμπιοδώρου βλάβης.	Contra Olympiodorum noxae.
A. Ἀναγκαῖον ἴσως ἐσιν.	T. αὐτῷ τούτῳ.
24. Κατὰ διονυσοδώρου.	Contra Dyonysodorum.
A. Κοινωνός εἰμι τοῦ.	T. δεῦρο θημόσθενες.
25. Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς. $\bar{\alpha}$.	Contra Aphobum tutelae. I.
A. Εἰ μὲν ἐβούλετο.	T. ἔτει δεκάτῳ.
26. Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς. $\bar{\beta}$.	Contra Aphobum tutelae. II.
A. Πολλὰ καὶ μεγαλ'.	T. πεφευγέναι δοκῇ.
27. Ὑπὲρ Φάνου ψευδομαρτυρίων.	Pro Phano falsorum testimoniorum.
A. Εἰ καὶ μὴ πρότερον.	T. ....
28. Πρὸς ὀνήτορα ἐξούλης.	Contra Onetorem eiectionis.
A. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος.	T. ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω.
29. Πρὸς ὀνήτορα ὕστερος.	Contra Onetorem posterior.
A. Ὁ παρέλιπον ἐν τῷ.	T. ἐβούλεσθε πράττειν.
30. Παραγραφὴ πρὸς πανταίνετον.	Inscriptio ad Pantaenetem.
A. Δεδοκότων, ὦ ἄνδρες.	T. καταλυθήσεται ἐφ' ἡμῶν.
31. Πρὸς τὴν λακρίτου παραγραφήν.	Ad Lacriti inscriptionem.
A. Οὐδὲν καινὸν διαπράττοντα.	T. συμβολαῖα τὰ ναυτικά.
32. Παραγραφὴ πρὸς ναυσίμαχον καὶ ξενοπείθην.	Inscriptio ad Nausimachum et Xenopithem.
A. Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες.	T. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.
33. Ὑπερ χρησίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφήν.	Pro Chresippo ad Phormionis inscriptionem.
A. Δίκαια ὑμῶν.	T. ἐὰν κελεύητε.

34. Παραγραφὴ πρὸς ξενόθεμιν.
A. Ἄνδρες δικασταὶ βούλομαι.
T. τὰ τοιαῦτα ἐξήτηκα.
Inscriptio ad Xenothemin.

35. Ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφή.
A. Τὴν μὲν ἀπειρίαν.
T. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.
Pro Phormione inscriptio.

36. Παραγραφὴ πρὸς ἀπατούριον.
A. Τοῖς μὲν ἐμπόροις.
T. γινώσκετε, ἃ δίκαια.
Inscriptio ad Apaturium.

37. Συμβουλευτικοὶ περὶ συντάξεως.
A. Περὶ μὲν τοῦ παρόντος.
T. τοὺς πειθομένους.
Consultoriae pro republ. ordinanda.

38. Περὶ τῶν συμμορίων.
A. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.
T. νῦν ἁμαρτάνοντες.
De classibus.

39. Ὑπὲρ μεγαπολιτῶν.
A. Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν.
T. τῷ μείζονι.
Pro Megapolitis.

40. Ὑπὲρ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας.
A. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.
T. ἀναθέντων ἀρετάς.
Pro Rhodiorum libertate.

41. Ὑπὲρ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθήκων.
A. Ἄξιον ἀποδέχεσθαι.
T. τοῖς παραβεβηκόσι.
Pro foedere cum Alexandro.

42. Περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας.
A. Εἰ μὲν οὖν οὕτω.
T. πλείσους μισθοῦσθαι
De corona praefecturae navalis.

43. Πρὸς μακάρτατον περὶ κλήρου.
A. Ἐπειδὴ καὶ πρότερον.
T. τὰ συμφέροντα.
Ad Macartatum de sorte.

44. Πρὸς λεοχάρην περὶ κλήρου.
A. Αἴτιος μέν ἐστι.
T. τοῦ ποιησαμένου.
Ad Leocharen de sorte.

45. Πρὸς βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος.
A. Οὐδὲ μιᾶ φιλοπραγ.
T. εἰωθότα γίνεσθαι.
Ad Boeotum de nomine.

46. Πρὸς βοιωτὸν ὑπὲρ προικὸς μητρώας. — Ad Boeotum de dote materna.

A. Πάντων ἐστὶν ἀνιαρότατον. — T. πάντα τὰ δίκαια.

47. Πρὸς σπουδίαν ὑπὲρ προικός. — Ad Spudiam de dote.

A. Ἀδελφὰς ἔχομεν. — T. ἀναγκαζόμενος λέγειν.

48. Πρὸς τιμόθεον ὑπὲρ χρέως. — Ad Timotheum pro debito.

A. Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιστον. — T. ὁ πατὴρ κατέλιπεν.

49. Πρὸς νικόστρατον περὶ ἀνδραπόδων ἀπογραφῆς ἀρεθουσίου. — Ad Nicostratum de mancipiorum descriptione Arethusii.

A. Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν. — T. ὀρθῶς βουλεύεσθε.

50. Πρὸς φαινιππον περὶ ἀντιδόσεως. — Ad Phaenippum de retributione.

A. Πολλὰ καὶ ἀγαθά. — T. περιιδεῖν ὑπὲρ τούτων.

51. Πρὸς πολυκλέα ὑπὲρ τοῦ τριηραρχήματος. — Ad Polyclem de praefectura navali.

A. Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων. — T. τὴν μαρτυρίαν.

52. Περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας. — De corona praefecturae navalis.

A. Εἰ μὲν οὖν ὅτῳ. — T. ὡς πλείσους μισθοῦσθαι.

53. Ἔφεσις πρὸς εὐβουλίδην. — Appellatio ad Eubulidem.

A. Πολλὰ καὶ ψευδῆ. — T. ὑπὸ τούτων ταφῆναι.

54. Κατὰ θεοκρίνους. — Contra Theocrinem.

A. Τοῦ πατρὸς, ὦ ἄνδρες. — T. ἀνάβηθι.

55. Κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου. — Contra Evergum et Mnesibulum.

A. Καλῶς μοι δοκοῦσιν. — T. .....

†. Extant Demosthenis orationes LII graecè cum Ulpiani commentario Bas. 1532 f. Hìc numerantur LIV, non LV. unà enim bis occurrit. Scholia marginalia, quantum collatione ad Olynthia-

cam I. facta vidi, sunt Ulpiani, minutissimè quidem scripta et abbreviata, ad editionem eorum non ita lectu difficilia.

Possessor quidam in primo folio inscripsit: Insunt in hoc codice ferè omnes Demosthenis orationes, sed nullo ordine. Scholia videntur ex Ulpiano desumpta. Non legi possunt faciliter: *ἄνθρακες τοίνυν ἡμῖν οἱ θησαυροί.* — Et sic omnes graeci thesauri nobis semper erunt carbones, nisi alia studiorum dispositio fiat. Proverbium hoc: graeca sunt, legi non possunt, manebit. Quid iuvat dicere? In scholis graecè docetur, si ipsi docentes in Graecia peregrini sunt.

Cod. CCCCLXXXVI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 134, Saec. XV, signatus p. 78. n. 9. optimè conservatus et inscriptus:

Δημοσθένους ἐπιτάφιος. Demosthenis funebris.

A. *Ἐπειδὴ ἐν τῷ δε τῷ τάφῳ.*

T. *καὶ νόμιμα ποιήσαντες, ἄπιτε.*

φύλ. θ. Fol. 9.

Λυσίου ἐπιτάφιος. Lysiae funebris.

A. *Εἰ μὲν ἠγούμην οἷόν τε εἶναι.*

T. *ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.*

†. Est funebris in Corinthiorum socios. Apud Bandinium vol. 1. p. 55. titulus est: *εἰς τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας.*

Oratio elegantissima facilè et elaboratissima, iudice Schurzfleischio ad Dionys. Longinum p. 42. Io. Henr. Maius lectiones varias ad editionem patrui sui Burch. Maii Marb. 1683, 8. in bibl. Uffenbachiana tom. 1. p. 567. dedit.

Huius codicis Augustani ex Reisero meminisse non poterat cl. Harlesius, cum ille hanc Lysiae orationem, titulo licet expressè posito, indicare omiserit. Meminit autem ex Reiske praef. p. XIV.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Δημοσθένους κατὰ ἀριστογείτονος. Ὑπόθεσις. Demosthenis contra Aristogitonem. Argumentum.

A. *Πυθάγγελος καὶ σκάφων ἰδόντες.*

T. *ἄξιον ἔχοντα τοῦ ῥήτορος.*

Πρῶτος. Prima.

A. *Πάλαι καθήμενος, ὦ ἀθηναῖοι.*

T. *δεδωκότα αὐτὸν ἐπιδεῖν.*

Δεύτερος. Secunda.

A. *Οτι μὲν τοίνυν καὶ ὀφείλει.*

T. *καὶ τὰ πράτιστα ψηφιεῖσθε.*

†. In edit. Bas. 1552. f. hoc argumentum non habetur.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Ὑπόθεσις τοῦ πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου. Argumentum ad Calliclem de fundo.

A. *Καλλικλῆς, πρὸς ὃν ὁ λόγος.*

T. *καὶ διὰ τοῦτο συκοφαντίας μηχανᾶσθαι.*

†. Est Libanii argumentum in cit. edit.

Πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου. Ad Calliclem de fundo.

A. *Οὐκ ἦν ἄρ', ὦ ἀθηναῖοι.*

T. *καὶ τὰς ὑπολοίπους ἔτι μαρτυρίας.*

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ἀφόβου. Argumentum tutelae contra Aphobum. I.

A. *Δημοσθένης ὁ παιανιεὺς δημοσθένους.*

T. *τῶν προειρημένων ἀνάμνησιν.*

Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς α. Contra Aphobum tutelae. I.

A. *Εἰ*

Α. Εἰ μὲν ἐβούλετο ἄΦοβος.
Τ. καὶ ταύτ' ἔτει δεκάτῳ.

†. Extat argumentum, et oratio in cit. edit.

Φύλ. ξγ. Fol. 63.

Κατὰ ἀΦόβου ἐπιτροπῆς δεύτερος. Contra Aphobum tutelae. II.

Α. Πολλὰ καὶ μεγαλ' ἐψευσμένου.
Τ. καὶ ὡς ἀποΦευγέναι δοκῇ.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Πρὸς ὀνήτορα ἐξούλης. Ad Onetorem. unde vi.

Α. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος.
Τ. ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Πρὸς ὀνήτορα ὕστερος. Ad Onetorem posterior.

Α. Ὃ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρῳ.
Τ. εἴ τι τῶν δεόντων ἐβούλεσθε πράττειν.

†. Omnes hae Demosthenis orationes in cit. editione prodiere.

Φύλ. οθ. Fol. 79.

Βίος αἰσχύλου ποιητοῦ τραγικοῦ. Vita Aeschyli poëtae tragici.

Α. Αἴσχυλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν ἀθηναῖος.
Τ. ἀρισόμαχος καὶ πρόκλος.

Αἰσχύλου ποιητοῦ δράμα προμηθεύς. Aeschyli poetae drama Prometheus.

Α. Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον.
Τ. αἴσχιστον εἶναι Φημὶ συνθέτους λόγους.

Τὰ ἐπίλοιπα quaere p. 43. H. Steph.

†. Finita vita, quae est in edit. H. Stephani 1557. sequitur argumentum: προμηθεὺς ἐν σκυθίᾳ δεδεμένου. Des. ἐστὶ προμηθέως δεύσις.

Drama est cum notis interlinearibus miniatis quae incipiunt: γῆς μακρὸν καὶ ὑψηλὸν, ἀΦ' οὗ τῆλε,

καὶ μακρᾶν τίς δύνεται. λέγει δὲ καὶ τὸν καύκασον, ἤγουν τὸ μακρόθεν ὁρώμενον. Sed et scholia marginalia habentur. Inferius verò primùm incipiunt: ἐπειδὴ τὸ κράτος θεὸς ἦν, διὰ τοῦτο ἀρσενικῶς προσέθηκεν κ. τ. λ.

Initio tantum adsunt. In medio nulla iam apparent.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Pindari Pythionica ā.

A. Φρυσέα Φόρμιγξ ἀπόλλω.

T. ὕψισον δέδεκται.

†. Praemittitur argumentum: τῶν πυθίων ἀγὼν ἐτέθη κ. τ. λ. Des. λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ κηρύκειον. Τῷ αὐτῷ ἅρματι. β̄.

A. Μεγαλοπόλιες, ὦ συρά.

Ἱέρωνι νικήσαντι κέλλητι, τὴν κ̄γ̄ καὶ κ̄ζ̄ πυθιάδα. Hieroni vincenti Celete. 23 et 27 Pythion.

A. Ἤθελον χειρωνά κε Φυλιρίδαν.

T. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

Φύλ. ρκς. Fol. 126.

Ὑπόθεσις νεμέων. Argumentum Nemeorum.

A. Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων.

T. σεφάνας εἶχον.

Ἄλλως. Aliter.

A. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις.

T. τοῖς παισὶ συναγωνίζεσθαι.

Ἄλλως. Aliter.

A. Καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἑπτὰ τῶν.

T. ἱππικός τε καὶ γυμνικός.

†. Omnia haec tria argumenta in editione Pindari Romae 1505. 4. graecè prodiere.

Sine tit. A. Ἀμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ.

T. τὸν σπάργανον ἐγκατέβαν.

†. Inscribitur in cit. edit. *πινδάρου νεμέα χρομίῳ αἰτναίῳ εἶδος ᾱ.*

In hoc codice habentur etiam scholia marginalia, quae cum editis non concordant. *Ἄμπνευμα σεμνόν. γέγραπται ὁ ἐπίνικος χρομίῳ αἰτναίῳ. ἱερῶν γὰρ οἰκητὴς ἀντὶ τυράννου βουλόμενος καλεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀγώνων αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀντεῖπε κ.τ.λ.*

Ex fine posito apparet, finem esse mutilum, multis desideratis. Et cum hoc desinunt etiam scholia.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Πινδάρου ὀλυμπίων εἶδος ᾱ. ἱέρωνι συρακουσίῳ κέλλητι ᾠδὴ ᾱ. Pindari Olympiorum I. Hieroni Syracus. Celeti. Oda I.

A. *Ἄριστον μὲν ὕδωρ ὀδὲ.*

T. *μάκαιραν ἱέρωνος ἐσίαν.*

†. Adest tantum initium, quo finito titulus est: *τοῦ σοφωτάτου κυροῦ θομᾶ τοῦ μαγίστρου καὶ τοῦ μανουὴλ μοσχοπούλου σχόλια.* Inc. *Ἄριστον μὲν ὕδωρ τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων. Καὶ γὰρ τὰ μὲν ὑπερβατικὰ κ.τ.λ.* Des. *ὁ ὕμνος οὐ πολυκλεώς.*

Cod. CCCCLXXXVII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, aequalibus et nitidissimis, manu diversa, in foliis 289, Saec. XII et XIII., signatus p. 54. n. 22. sat conservatus et inscriptus:

Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ κοσμᾶ. Ad sanctissimum et venerandum patrem Cosmam.

A. *Τὸ μὲν ξενὸν τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.*

T. *ἐπειδὴ πόρρωθεν ἐσι ὄῆλος. ἐν οὐρανῷ κατώκισε.*

†. In prologo suo ait: *τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα φθέγξομαι, τὰ πάσης λογικῆς κτίσεως ὑπερβαίνοντα τὴν κα-*

τάληψιν.— Et inferius. Καὶ πρότερον μὲν τῶν παρ' ἕλλησι σοφῶν τὰ κάλλιστα παρασήσομαι.

Maximus Conf. inscripsit ad Cosmam opusculum. Initium verò illius non concordat. Sed et Ioan. Damascenus ad Cosmam Maiumae episc. epistolam, et capita tàm philosophica, quàm theologica scripsit. Et haec est ipsius epistola cum capitibus. Eodem enim initio profertur. Finis autem videtur esse mutilus. Occurrit adhuc in cod. 317. Reiserus inscripsit: Opusculum ad S. patrem Cosmam. Cuiusnam autem sit, ignoravit. Ioan. Damasceni epistola cum capitibus prodiit Venet. 1798. f.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Fragmentum lexici Harpocrationis.

†. Est duorum tantum foliorum, et continet literas ῡ, Φ̄, Χ̄, Ψ̄. Prima sunt: τῷ ῥήτορι γέγραπται ὑπόκοιλον. ὑπὸ λόγου. Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως. εἰ γνήσιος. οὐχ ὑπὸ λόγου ὄντα ἀντὶ τοῦ. οὐκ ἐν λόγῳ. Et ultima: ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι, καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη, καὶ ἑρμῆς ψίθυρος. Reiserus omisit.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Τοῦ ἀββᾶ μάρκου ἀντίζυγα κακιῶν τῆς ἀρετῆς. Marci Abbatis adversa vitiorum et virtutis.

A. Ἀκροώμενος λόγον, ἐρῶτα τὸν νοῦν.

T. ὅτι μετόχος γενήσεται ζωῆς αἰωνίου. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Est hic Marcus eremita, cuius Th. Galeus habuit MSca κεφάλαια, ἠθικὰ, γνωστικὰ, ἀντίζυγα vitiorum et virtutum. Laudatur hic Marcus inter clarissimos Saec. IV, Aegypti monachos a Palladio in Lausiaca cap. 20.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Θεωδωρήτου ἐπισκόπου κύρου θεραπευτικῆς ἑλληνικῶν παθημάτων. Theodoreti episc. Cyri graecanicorum morborum curationis argumentum.

A. Πολλάκις μοι τῶν τῆς ἑλληνικῆς.

T. ἀλωμένους εἰς τοὺς ἄνδρας, σαγη ....

†. In fine prologi habetur epigramma in Theodoretum:

ὡς νεῖλος ἄλλος πλημμυρῶν τοῖς σοῖς λόγοις,
ὦ θεοδώρητε, τῶν ἀχαίων τὴν πάλην
πνίγων τὸν καλὸν αὔξεις πόρον.

Tanquam alter Nilus inundans tuis verbis,
Ô Theodorete, Graecorum luctam
Suffocans, bonam augebis viam.

Constat opusculum lib. XI.

1. περὶ πίστεως. de fide.
2. περὶ ἀρχῆς, de principio.
3. περὶ ἀγγέλων κ.τ.λ. de angelis etc.
4. περὶ ὕλης καὶ κόσμου, de materia et mundo.
5. περὶ φύσεως ἀνθρώπου, de natura hominis.
6. περὶ τῆς θείας προνοίας, de divina providentia.
7. περὶ θυσίων, de victimis.
8. περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς, de martyrum honore.
9. περὶ νόμων, de legibus.
10. περὶ χρησμῶν κ.τ.λ. de oraculis.
11. περὶ τέλους καὶ κρίσεως, de fine et iudicio.

Sunt aliàs lib. XII. Hìc ultimus deest, et undecimus in fine est mutilus. F. Sylburgius hoc etiam codice usus gr. et lat. edidit Heidelb. 1592. f.

Occurrit adhuc in codd. 53. 203.

φύλ. σα. Fol. 201.

Τοῦ βοητίου Φιλοσόφου περὶ τέχνης διαλεκτικῆς. Boetii philosophi de arte dialectica.

A. Πρότασίς ἐστι λόγος ἀλήθειαν.

T. ἀπὸ ὁμοιώσεως.

†. Habetur cum scholiis marginalibus, quae incipiunt: ὅτι προαγγέλλεται, καὶ προλέγεται τοῦ συμπεράσματος. Πρόλογος δὲ καὶ προαγγελεία παρὰ λατίνοις καλεῖται.

Haec scholia usque ad finem habentur. Opus clauditur divisionibus Themistii et Ciceronis his titulis:

ὧδε ἡ ἁπλῶς τῶν διαιρέσεων θεμιστίου τοῦ μεγάλου, καὶ τοῦ τουλλίου κικέρωνος ἔκθεσις. — *ὧδε ἡ συμφωνία τῶν διαιρέσεων τοῦ φιλοσόφου θεμιστίου καὶ τοῦ μάρκου τουλλίου τοῦ καὶ κικέρωνος.* Desinit, uti supra indicatum. Tum ista: *οὗτοι εἰσὶν οἱ διαλεκτικοὶ τόποι, περὶ ὧν ὅσον τοῦ προκειμένου ἔργου λόγος ἀπήτει, σὺν θεῷ διεξηληλύθαμεν. τέλος σὺν θεῷ τούτων.* — *τῶν συλλογισμῶν ταῖς δὲ πλεκτάναις φίλος τραχηλιῶντας ἰταλοὺς κρατῶν πνίγε.*

Nomen interpretis, neque in hoc codice, nec in Medicaeo apud Bandinium vol. III. p. 21. nec in Mosquensi apud Matthaei p. 204. nec in Parisiensibus praefigitur. Cum verò Maximus Planudes Boëtium de consolatione philosophiae verterit, suspicandum, etiam eundem huius versionis esse auctorem.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Fragmentum musicum.

†. Constat libris et sectionibus.

Incipit lib. II. Sect. X. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ μαλακοῦ ἐντόνου γένους.*

Sect. XI. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ μαλακοῦ διατόνου γένους.*

Sect. XII. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ χρωματικοῦ συντόνου γένους.*

Sect. XIII. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ χρωματικοῦ μαλακοῦ γένους.*

Sect. XIV. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ ἁναρμονίου γένους.*

Sect. XV. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ διατονιαίου γένους.*

Lib. III. Sect. 1. *περὶ τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ τάξεως κ.τ.λ.*

Sect. II. *περὶ τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ τάξεως τῶν ε̄ τόνων ὧν ἀριστόξενος μέμνηται.*

Sect. III. *περὶ τῆς τοῦ μουσικοῦ τε καὶ ὀργανικοῦ μέλους ἀνομάτων.*

Sect. IV. *περὶ τῶν ἢ τῆς μελωδίας εἰδῶν.*

Sect. V. *περὶ τῆς προλήψεως τε καὶ προκρούσεως.*

Sect. VI. *περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους μίξεως.*

Sect. VII. *περὶ τῶν δι' ἣν αἰτίαν, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κ.τ.λ.*

Sect. VIII. *περί τε πύκνων, καὶ ἀπύκνων συστημάτων.*

Sect. IX. *περὶ τοῦ καλουμένου συνημμένου συστήματος.* Des. *ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐξεθέμεθα.*

Ex dato hoc conspectu facile erit quaesituris, cuiusnam hoc de musica opusculum esse queat. Cum enim titulus et initium desit, determinari nequit, an auctor sit nominatus, an anonymus.

Cod. CCCCLXXXVIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, a tineis circa oras laesus, maculatus, in foliis 190, Saec. XIII. signatus p. 24. n. 18. sat conservatus et à Reisero inscriptus:

Iobi enarratio, incerto, eoque haud ita vetere auctore, ut videtur Hoeschelio, sub initium mutila.

†. Prima sunt: *ἐπὶ μὲν προτέραις ἀγγελίαις σύνηνους ἦν, ὡς εἰκὸς, καὶ ἐθαύμαζε τὰ γινόμενα, ὡς δὲ πολλῶν, καὶ ὡραίων παίδων ἀθρόαν ἤκουσε τελευτὴν κ.τ.λ.* Quae est expositio in cap. 1. v. 20. Adeoque non multum deest. Sequuntur tum reliqua. Primò semper pars textus, tum expositio sine citatione SS. PP. ita, ut commentarius, non catena sit. Ultima sunt: *καὶ καλλισεφάνου καὶ ἀμέμπτου ἰώβ. σὺν χάριτι τοῦ κῦ καὶ σῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, τιμὴ, κράτος σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.*

Ultimum quidem caput notatur XXXIII. Malè verò. Nihil enim deest. Quin et post finem Iobi continuatur, quasi Iobi adhuc essent.

Κειμ. γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀνασήσεσθαι, μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνιςήσιν.

Ἑρμ. τῶν δικαίων δηλονότι. οἱ ἀσεβεῖς γὰρ οὐκ ἀνασήσονται ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων κ.τ.λ. Et sic duo adhuc folia sequuntur.

Apud Nessel. P.I. p.259. titulus est: Ἀρίση ἐπιλογὴ θείων τινων ῥήσεων τοῦ μακαρίου, καὶ γενναίου Ἰὼβ, συμβαλλομένη παντὶ χρισιανῷ εἰς ὠφέλειαν. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη κ.τ.λ. et dicitur, esse collectio Nicephori Gregorae.

Φύλ. ργγ. Fol. 155.

Gregorii Naz. carmina cum paraphrasi.

Κείμ. Χε ἄναξ, ὅς ἀγαῖς ποτ' ἀειρομέναις, παλάμησι σαυροτύποις μωσῆος ἐπ' οὔρει σοῦ θεράποντος ἔκκλινας ἀμαλὴκ ὅλον σθένος.

Ἑρμ. Ὦ χε βασιλεῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐν ὄρει ποτὲ τὴν ὀλεθρίαν τοῦ ἀμαλὴκ δύναμιν, σαυροτύπῳ χειρῶν ἐκτάσει μωυσέος τοῦ θεράποντος.

†. Sunt versus heroici DCXX. tom. II. p. 31—42. opp. Hic verò tantum numerantur XLVII. Des. ἐπικήρου τὸ ὑψηλὸν, τοῦ ἀπολλυμένου τὸν βέβαιον.

Ex primis datis iam apparet, propriè non esse commentarium, sed paraphrasin. Singulae paginae in duas columnas sunt divisae. Ex sinistra parte textus est, et ex dextra paraphrasis.

Apud Bandinium tom. I. p. 257. anonymè quoque paraphrasis occurrit, diversa tamen, ut ex sequentibus patet.

Χε βασιλεῦ, ὅσις καθαραῖς ποτὲ κουφιζομέναις χερσὶ σαυροειδῶς τοῦ μωσέως ἐπὶ τῷ ὄρει τοῦ σοῦ ὑπηρέτου δούλου εἰς φυγὴν ἔτρεψας τοῦ ἀμαλὴκ τὴν ὀλεθρίαν δύναμιν κ.τ.λ.

At cuinam adscribendae sunt hae paraphrases? Alii tribuunt Ioan. Zonarae, ut Lambec. lib. IV. p. 32. Alii Nicetae Davidi, cuius explanatio admodum similis est huic anonymi paraphrasi. Fors Zonaras in compendium redegit, cuius nomen habetur in codice Parisiensi. Hinc compilatoris nomen in aliis codicibus omissum videtur.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπ. κωνσαντ. νέας ῥώμης γρηγορίου τοῦ θεολόγου περὶ ἀρχῶν λόγ. ᾱ.

Sancti patris nostri Gregorii theologi archiep. Constantinop. novae Romae de principiis Sermo I.

A. Οἶδα μέν, ὡς σχεδίησι μακρόν.

T. *Φευγέειν πέλασα, οὐδὲ γὰρ .....*

†. Sunt Gregorii Naz. arcana, sive de capitibus fidei christianae in versibus heroicis tom. II. p. 161. Sermo 2us est: *περὶ υἱοῦ λόγ. β.* et sermo tertius: *περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγ. γ.* cuius finis est mutilus.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Φιλοσοφία ἰωσήππου περὶ τοῦ· ὅτι αὐτοδεσπότης ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.

Philosophia Iosephi de hoc: per se domina est affectionum pia ratio.

A. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι.

T. *διὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἐπίδειξιν.*

†. Inscribitur aliàs de imperio rationis, et est in laudem septem Macchabaeorum. Alii Flav. Iosepho vindicant, ut Eusebius etc. Alii verò illi abiudicant, teste Caveo. Quidquid sit, communiter laudatur, et tanquàm liber IV^us^ Macchabaeorum quibusdam graecis bibliorum codicibus adiunctus fuit.

Φύλ. ροϑ. Fol. 179.

Τοῦ πανυπερτίμου καὶ φιλοσοφώτατου μιχαὴλ τοῦ

Panhypertimi et philosophorum maximi Mi-

ψελλοῦ πρός τινα ἐπερωτήσαντα αὐτὸν, εἰ ἀσώματα, ἢ ἐνσώματά εἰσιν τὰ δαιμόνια. καὶ πόσα γένη εἰσὶν, καὶ πῶς καλοῦνται τὰ τούτων γένη.

chael. Pselli ad quemdam interrogantem, an incorporei corporeive sint daemones. Et quot eorum genera, et quomodo vocentur.

A. Ἐπὶ Φιλοπευσών τὰ πολλὰ καὶ πᾶσαν
T. ἀλλὰ τὸ ἐν τούτοις ὑπάρχον πνεῦμα .....

†. Idem opusculum occurrit apud Bandinium tom. III. p. 406. hoc tamen titulo: τοῦ πανυπερτίμου, καὶ σοφωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ ψέλλου λόγος περὶ δαιμόνων, ἀσωματοῦσιν, ἢ ἐν σώματι εἰσιν, ὡσαύτως καὶ περὶ ἀγγέλων. καὶ εἰ διαφορὰν ἔχουσιν τὰ ἀγγελικὰ σώματα πρὸς τὰ δαιμόνια — ἐπεὶ Φιλοπεύσων τὰ πολλὰ κ.τ.λ. Des. ἢ ταῖς συμπαθείαις μειλίζοντες. Est ineditum.

Φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἀνδρονικοῦ κεφάλαια τῆς ἀριστοτέλους φιλοσοφίας, λογικά.

Andronici capita Aristotelis philosophiae logica.

A. Τὸ λογικόν ἐστιν πᾶν περὶ τὸν λόγον.
T. ἐφαπτόμενοι τῆς ὕλης .....

†. Videtur esse fragmentum Andronici Rhodii Peripatetici.

Cod. CCCCLXXXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum marginalibus, in foliis 254, Saec. XIII., signatus p. 65. n. 85. usu tritus, caeterum conservatus et inscriptus:

Ἰατρικὸν σὺν θεῷ κατὰ ἀλφάβητον, οὐ μόνον ἀπὸ διοσκορίδων. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλωκίδων διαφόρων περιέχον

Medicum, favente Deo, alphabeticum, non solum a Dioscoride, sed et aliis diversis auctoribus, conti-

πᾶν νόσημα, καὶ θεραπείαν. Ἀρχὴ τοῦ Ᾱ.

nens omnes morbos et curationes. Initium A.

A. Ἄβρωτα τηρεῖ μυσὶ καὶ σκώληξι.

T. ἢ πύρεθρον μετὰ ἰσσώπου.

†. Iam desinit in O, et huius tantum initium adest. Simile opusculum cum eodem initio occurrit apud Nessel. P. III. p. 29. 55. ubi ex Dioscoride et Stephano Atheniensi collectum dicitur, et ordine alphabetico.

φύλ. ιγ. Fol. 13.

Παύλου αἰγινήτου περιοδευτοῦ ὠργανωσαμένου πᾶσαν τὴν ἰατρικὴν ἐν ἑπτὰ βιβλίοις, ὡς ἑκάστου τόπῳ βιβλίου δηλωθήσονται καὶ οἱ τούτων σκοποί. ἐν οὖν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τὴν ὑγιεινὴν ἅπᾶσαν εὑρήσεις ὑπόθεσιν, καὶ τὴν τῶν οἰκείων ταῖς ἡλικίαις τε καὶ ὥραις, καὶ κράσεσι καὶ ἑτέροις τισι παθημάτων προφυλακήν τε καὶ διόρθωσιν, καὶ τὰς ἐν ταῖς τροφαῖς ἁπάσαις δυνάμεις τέ καὶ χρήσεις, ὡς ἐν τοῖς κεφαλαίοις ἐκθησόμεθα.

Pauli Aeginetae circuitoris concinnantis omnem artem medicam in lib. VII. ut in loco cuiuslibet libri etiam eorum fines declarabuntur. In primo igitur libro omnem salubritatis basin invenies, et propriorum aetatibus, temporibus et temperamentis, aliisque morborum praecautionem, et correctionem, et in omnibus alimentis facultates et usus, ut in capitibus exponemus.

A. Τῶν συμπιπτόντων ταῖς κυούσαις.

†. Titulum subsequitur tab. cap. CI. quorum I est: περὶ τῶν συμβαινόντων ταῖς κυούσαις. καὶ πῶς αὐτὰς διαιτητέον.

Lib. II. Argumentum, et tab. cap. LVIII. miniatè exarata. I. est: προοίμιον τοῦ περὶ πυρετῶν. Μετὰ ταῦτα ὑγιεινῶν. Ultimum: θεραπεία τῆς περὶ τὸ ἱερὸν ὀσοῦν ἑλκώσεως.

Lib. III. Argumentum, et tab. miniata cap. LXXIX. Primum: *περὶ ἀλωπεκίας, καὶ ὀφιάσεως, καὶ φαλακρώσεως. Καθάπερ τῶν φυτῶν.* Ultimum: *περὶ τῶν περὶ τοὺς ὄνυχας.*

Lib. IV. Argumentum breve, et tab. cap. LVI. Primum: *περὶ ἐλέφαντος. Ὀρθῶς οἶμαι.* Ultimum: *περὶ δρακόντων.*

Lib. V. Argumentum breve, et tab. cap. LXVI. Primum: *προφυλακτικὰ κοινῇ πάντων ἰοβόλων. Τὴν περὶ τῶν ἰοβόλων.* Ultimum: *περὶ τῶν συμφυῶν ἡμῖν οἴνου τε, καὶ ψυχροῦ ὕδατος.*

In cap. XLVI. *περὶ ἀκονίτου* iam desinit. Reliqua desunt.

Lib. VI. Argumentum breve, et tab. cap. CXX. Primum: *προοίμιον τῶν χειρουργουμένων. τὸν περὶ χειρουργουμένων.*

Ultimum: *περί τῆς ἐν κατάγματι γενομένης ἐξαρθρήσεως.*

In fine huius libri haec subscriptio habetur: *ἐγόρασα ἐγὼ τζανεπιζα νέλος, ἀπε τὸν κῃ περτουμε. τὴν μεγαλὴν τὸ τϊτζοχα Γς̄. πιχὲς. λουτρὰ. δίασαρα τα ἀσπρα τὴν πιχην σου μαολοὺ. ἀσπρ. ρμ̄. καί ἔδωκα τ᾽ τον μαγιον εἰς ῑη ἀσπρ. ξ̄.*

Lib. VII. Argumentum breve, et tab. cap. XXVI. Primum: *περὶ τῶν ἀπογάσων ποιοτήτων δηλουμένων πράσεων. Οὔτε ἐξ ὀσμῆς ἐστιν ἀσφαλές.* Ultimum: *περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.*

In capite XVII. iam desinit. Reliqua desunt. Numerus tabularum non semper convenit cum numero capitum librorum, numeratione scilicet malè facta.

Occurrit adhuc in bib. Marciana, ubi Morellius monet, initio lib. IV^i^ rectè Aretaei, non Aetii legi, ut in editionibus. — In nostro autem codice Aetii quoque legitur. In bibl. Coislin. apud Montfaucon.

ubi Aretaei legitur, et praefatio habetur, quae in nostro codice deest.

In bibl. Medic. apud Bandinium tom. III. p. 46. ubi eadem praefatio continetur. Ait, se contulisse cum edit. gr. lat. Basil. 1538. f. quam prae manibus habuit. At haec editio tantum graeca est.

Claruit autem Paulus Saec. VII. Hinc fallitur Merklinus dicendo, eum claruisse sub Honorio et Theodos. iun. A. C. 420.

Cod. CCCCXC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 500, Saec. XV. signatus p. 84. n. 56. optimè conservatus et inscriptus:

Πυθαγορικὰ χρυσὰ ἔπη. Pythagorae aurea carmina.

A. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεός.
T. ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

†. Graece et latine prodiere. Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

φύλ. ιζ. Fol. 17.

Ἐπιστολαὶ Φαλάριδος τυράννου ἀκραγαντίνων. Epistolae Phalaridis Tyranni Agragentinorum.

†. Sunt epistolae XCIV, quarum initia hic habes:

1. Πολύκλειτος ὁ μεσσήνιος.
2. Μεγαρεῦσιν. Οὐ μέμφομαι.
3. Εἰ τοὺς μετ' ἀνάγκης.
4. Λυκίνῳ. Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.
5. Λεοντίνοις. Εἰ καταλῦσαι με.
6. Εὐξίππῳ. Τῷ μὲν υἱῷ σου.
7. Σαμέᾳ. εἰδωώς σου τὴν.
8. Κλεοσράτῳ. Πάνυ μοι δοκεῖ.
9. Λαπριτῳ. Ἀχθομένῳ μέν σοι.

10. Μεγακλεῖ. Καὶ τοὺς ἵππους.
11. Ἀγλαῷ. ἐκτεθησαυρίκαμεν.
12. Εὐμήλῳ. οὔτε δοκοῦντος.
13. Ἡρωδίκῳ. Ἄλλου μὲν οὖν.
14. Τεύκρῳ. Ταυρομενείταις τὰ λύτρα.
15. Ἀριφοίτῃ. Τὰ μὲν σὰ καί.
16. Ἀμφινόμῳ. οὐ διδόναι χαριτας.
17. Ἐρυθίᾳ. Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ.
18. Παυρόλᾳ. Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους.
19. Τῷ αὐτῷ. Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
20. Μεσσηνίοις. Πολύπλειτον, ὡς πυνθάνομαι.
21. Πυθαγόρᾳ. Ἡ Φαλάριδος τυραννίς.
22. Θώρακι. Πρότερον ἐμαυτόν.
23. Ἀριφράβει. Αὐτάδεια καὶ νεότητος.
24. Ἀντιμάχῳ. εἰ μὲν ἔχων.
25. Ἀρισομένει. Μὴ συνάχθου μοι.
26. Ξενοπείθῃ. οὐκ ἄχθομαι ταῖς.
27. Καταναίοις. Ἀχθέντας αἰχμαλώτους.
28. Ταῖς θυγατράσι σησιχόρου. Ταυρομενεῖται μέν.
29. Κριτοφήμῳ. Ἀγαθοῦ μὲν ἔργον.
30. Πολυδεύκει. Θαυμάζειν διὰ τῆς.
31. Πολυγνώτῳ. Καὶ τοῦ δορεῖσθαι.
32. Ἀξιόχῳ. Μεμύνεσθαι μὲν, ὥσπερ.
33. Δημοτέλει. Συγγνώμην ἔχω σοι.
34. Πολυσράτῳ. Καὶ τοῖς ἄλλοις.
35. Παυρόλᾳ. Ἐδεξάμην τὸν ὑπὸ σου.
36. Ἱππολυτίωνι ἐπιτρέπω σοι πρός με.
37. Πολυτίμωνι. εἰ μὲν ἀπὸ τῶν.
38. Νικίᾳ. Ἐφ' οἷς μισεῖς.
39. Ἀδειμάντῳ. Ἀκούω σε διαφέρεσθαι.
40. Αὐγεσαίοις. Παύσασθέ μου.
41. Ἀντισαίνει καὶ θετύμῳ. Τῶν ὑπ' ἐμοῦ.
42. Μενεκλεῖ. Μὴ μεταμέλου.
43. Ἐπισραίτῳ, ὡς πρὸς εὐτυχῆ.
44. Ὀνίτωρι. Καὶ σὺ καὶ πάντες.
45. Ἐτεωνίκῳ. τῆς μὲν τῶν ἄλλων.

46. Λεοντίνοις. Λεονίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε.
47. Ἱμεραίοις. Ἐγὼ πάντα μέν.
48. Θρασυπώρι. Τὸ Φρούριον. ὦ σύ.
49. Ἀβάριδι. πυνθάνομαί σε.
50. Ἐπιχάρμῳ. περὶ τῶν αὐτῶν.
51. Ἀρισολόχῳ. εἰ τὸν ξησίχορον.
52. Πελοπίδαις. Οὐτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι.
53. Παυρόλα. Ἀφικόμενος εἰς ἰμέραν.
54. Ἐρυθείᾳ. εἰ μὲν εὐλαβουμένη.
55. Πολυκλείτῳ. Οὐκ οἶδα τί σου.
56. Τῷ αὐτῷ. Ἀπέλυσα διὰ σέ.
57. Ὀρσιλόχῳ. εἰ τὸ μὴ βουληθῆναι.
58. Στησιχόρῳ. Νικοκλῆς ὁ συρακούσιος.
59. Τῷ αὐτῷ. τῶν μὲν ἐπὶ κλεαγίσην.
60. Κλεαινέτῃ, καὶ Θεανοῖ. Τὴν μὲν Φιλοφρ.
61. Ἐνναίοις. Οὐ μεταμελήμενος.
62. Τιμάνδρῳ. Τῆς ἐν καμερίνῃ.
63. Μελιταίοις. συμπέπεισμαι πρεσβ.
64. Μεσσηνίοις. Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι.
65. Τιμώνακτι. Νενίκηκα τῷ πολέμῳ.
66. Ἱέρωνι. Πολλὰ λέγει ἔχων.
67. Ἀρισαινέτῳ. Οὐ λύπει με.
68. Ἱμυραίοις. Ἡμῖν μὲν, ὦ ἱμεραῖοι.
69. Νεολαΐδα. Οὐδὲν ἄχαρι βούλομαι.
70. Μνησικλεῖ. Τῆς μὲν εὐτυχίας.
71. Ἀλκάνδρῳ. Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος.
72. Στησιχόρῳ. Ἀκούω σε καὶ.
73. Ἱμεραίοις. Ἀπελύσαμεν ξησίχορον.
74. Στησιχόρῳ. Τυραννοῦμεν, ὦ ξησίχορε.
75. Αὐτονόῃ. Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον.
76. Νικοφήμῳ. Τοὺς ἐν λεοντίνοις.
77. Λυσίνῳ. Οὐ παύση τῆς ἀμαθίας.
78. Ἐπιχάρμῳ. Ἀρκεῖς μόνον ἡμᾶς.
79. Κέβρωνι. Τί δήποτε θαυμάζοντες.
80. Εὐκτήμονι. Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν.
81. Κλεοβούλῳ. Οὐ πείθονταί σοι.

82. Κλοδίκῳ. Πολὺ δεινὰ βεβούλευσαι.
83. Στησιχόρου παισίν. Τοῦ μὲν πένθους.
84. Καταναίοις. Ὑμεῖς μὲν ἴσως.
85. Νικαινέτῳ. Τὰ πολλάκις ἴσως.
86. Γοργίᾳ. Τὰ μὲν ἄλλα.
87. Τεύκρῳ. Ἴ και ἱπολυτίων.
88. Ναυσικλεῖ. Ὅπερ ἤδη πολλάκις.
89. Τηλεκλείδῃ. Ὃ πρὸς πολλούς.
90. Ἀθηναίοις. Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς.
91. Ἀγησιλάῳ. Ἡ τελεσίππη.
92. Πολυμνήστορι. Πολλά σοι καὶ μεγάλα.
93. Στησιχόρῳ. Μὴ φρόντιζε.
94. Ἀβαρις σκύθης Φαλάριδι. Ἔδειξας φύσιν.

Contuli ad editionis Cuiacianae Aurel. 1606. f. seriem, et ad indicem illarum alphabeticum apud Bandinium tom. II. p. 254. et sequentia reperi discrimina. Epist. 32. ibi incipit: Σεμνύνεσθαι. Ep. 51. Ἀδείας. deest.

Epist. 77. habet initio ἀβουλίας.
Epist. 78. habet μόνος.
Epist. 88. incipit: Ἐγὼ μὲν ὅπερ.
Epist. 87 et 89. ibi deesse videntur.

Ut magis hoc pateat, primam hîc integram ponam: Ἴ καὶ ἱπολυτίων ἀφείθη τῶν ἐγκλημάτων, σε δ' ὡς ἐπαγγέλη, προσδοκοῦμεν. Ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι, εἰ τουτ' ἐσιν ἐρρῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα, καὶ τῶν πλείσων περιγενόμενον διὰ τὰ χείρω μεταμελεῖσθαι καί περ τῶν βελτιόνων.

II. Ὃ πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑταίρων διήλεξαι, τοῦτο ἴσως διαπρατ]όμενος. ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου περίλλου ἄλλους κατεργασασθαι τῷ τρόπῳ τῆς αὐτῆς αἰτίας κ. τ. λ. Des. ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνύσαιμι. πέπαυσο δὲ καὶ σεαυτῷ κάμοὶ πράγματα παρέχων.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum in bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Continuatio. Cod. CCCCXC.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Πυθαγόρας ἱέρωνι. Pythagoras Hieroni.

A. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσύχιος.

T. τοῖς νοσοῦσι συγκάμνειν.

†. Extat in collectione epistolarum citata. Sequitur tum alia epistola sine inscriptione: *πέπεισμαι τὸν κοινὸν πατέρα κ.τ.λ.*

Μιθριδάτης βασιλεῖ μιθριδάτι τῷ ἀνεψίῳ χαίρειν. Mithridates regi Mithridati consobrino salutem.

A. Καθαρτέον οὖν τῷ βασιλεῖ.

T. καὶ γνησίῳ σπέρματι προσφύονται.

Φύλ. με. Fol. 45.

A. Τὰς βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιστολάς.

T. ἐμοὶ ἑκόντες ἀποδοῦναι.

†. Est praefatio Mithridatis ad regem Mithridatem in Bruti epistolas, et ibidem extat.

Φύλ. μς. Fol. 46.

1. Περγαμηνοὶ βροῦτῳ. A. Χρήματα δολαβέλλα.
2. Βροῦτος περγαμηνοῖς. — Τὰ χρήματα ἡμῖν.
3. Περγαμηνοὶ βρούτῳ. — Εἰ ῥάδιος ὁ πορισμός.
4. Βροῦτος περγαμηνοῖς. — Τὰ χρήματα ὑμῶν.
5. Περγαμηνοὶ βρούτῳ. — Ἐπέμψαμέν σοι χρήματα.
6. Βροῦτος περγαμηνοῖς. — Δολοβέλλας ἐστιν ἡμῖν.
7. Περγαμηνοὶ βρούτῳ. — Τῆς μὲν πάλαι.
8. Βροῦτος περγαμηνοῖς. — Ψήφισμα ὑμέτερον.
9. Περγαμηνοὶ βρούτῳ. — Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν.
10. Βροῦτος ῥοδίοις. — Ξανθίους ἀποσάντας ἡμῶν.
11. Ῥόδιοι βρούτῳ. — Οὐκ εἰ σὺ βαρέως.
12. Βροῦτος κώοις. — Ῥόδος μὲν ἤδη.
13. Κῶοι βρούτῳ. — Οὔτε ἡ ῥοδίων ἅλωσις.
14. Βροῦτος κώοις. — Οὐδὲν οὔτε θαλάττης.

15. Κῶοι βρούτῳ. A. Καὶ γεωργίαν ἐσιν.
16. Βροῦτος κώοις. — Οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν.
17. Κῶοι βρούτῳ. — Τοὺς μὲν ἰδίους.
18. Βροῦτος παταρεῦσιν. — Δαμάσιππον ῥόδιον.
19. Παταρεῖς βρούτῳ. — Εἰ θᾶττον ἡμῖν.
20. Βροῦτος καυνίοις. — Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν.
21. Καύνιοι βρούτῳ. — Οὐδὲν θαυμαστόν.
22. Βροῦτος καυνίοις. — Αἱ μὲν κατ' ὄψιν. Ed. εἰ.
23. Καύνιοι βρούτῳ. — Πίσις εὐνοίας.
24. Βροῦτος λυκίοις. — Ὅσα παρ' ὑμῖν ἐσι.
25. Λύκιοι βρούτῳ. — Ὀξείας ἐπιταγῆς.
26. Βροῦτος λυκίοις. — Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν.
27. Λύκιοι βρούτῳ. — Καί σοι τάχιον.
28. Βροῦτος λυκίοις. — Ξάνθιοι τὴν ἐμήν.
29. Λύκιοι βρούτῳ. — Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα.
30. Βροῦτος λυκίοις. — Ξανθίων τοὺς διαφύγοντας.
31. Λύκιοι βρούτῳ. — Οὐδὲ αὐτοὶ ξανθίους.
32. Βροῦτος Δάμαπι. — Ὅπλων καὶ χρημάτων.
33. Βροῦτος τραλλιανοῖς. — Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ.
34. Τραλλιανοὶ βρούτῳ. — Καὶ δολοβέλλας ἐν τῇ.
35. Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς. — Καὶ πρόσθεν ὑμῖν.
36. Οἱ αὐτοὶ βρούτῳ. — Ἐδηλώσαμεν σοι.
37. Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς. — Ἠγγέλθη μοι μηνόδορον. Ed. κινι.
38. Οἱ αὐτοὶ βρούτῳ. — Μηνόδορος ὑποδέξασθαι. Ed. οὐ.

Hae Bruti aliorumque ad illum epistolae omnes in cit. collectione editae sunt, non tamen eodem ordine.

Φύλ. να. Fol. 51.

Λιβάνιος ἀνατολίῳ. Παρεπαθήμην τῷ θείῳ.
2.— Βηλαίῳ. Ἐγένετο μοι φίλος.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Εὐρυβιάδης κίμωνι. ἐπαγγέλη πολλά.

†. Occurrit infra nomine Theophylacti. Apud Fabricium tom. XIII. p. 479. audit Euryades.

Διογένης σινοπεῦσι. Ἐγὼ δ' ὑμῶν μονήν.
— — Ἀντισθένει. Ἀνέβαινον εἰς ἄστυ.
— — Ἱπαρχίᾳ. Ἄγαμαι σε τῆς ἐπιθυμίας.
— — Κράτιδι. Χωρισθέντος σου εἰς Θήβας.
— — Εὐγνησίῳ. Ἦκον εἰς κόρινθον.

†. V. Collect. Cuiac.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Ἀρταξέρξης ὑσάνει. Ἱπποκράτους ἰητροῦ.
Ὑσάνης ἱπποκράτει. Ἣν ἔπεμψεν ὁ βασιλεύς.
Ἱπποκράτης ὑσάνει. Πέμπε δὲ βασιλέα.
Ἱπποκράτης δημητρίῳ. Βασιλεὺς περσέων.
Ὑσάνης ἀρταξέρξῃ. Ἣν ἔπεμψας ἐπιστολήν.
Ἀρταξέρξης κώοις. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις.
Κῶοι ἀρταξέρξῃ. Ἔδοξε τῷ δήμῳ.
Ἀρταξέρξης παίτῳ. Νοῦσος προσεπέλασεν.

†. Omnes hae epistolae occurrunt in cod. 481 et prodiere in collectione Cuiaciana etc.

Φύλ. νε. Fol. 56.

Ἐπιστολαὶ ἀναχαρσίδος σκύθου πρὸς ἀθηναίους. Epistolae Anacharsidis Scythae ad Athenienses.
— Γελᾶτε ἐμὴν φωνήν.
— Σόλωνι. Ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες.
— Ἱππάρχῳ τυράννῳ. Οἶνος πολὺς ἄκρατος.
— Μικώ. Φθόνος καὶ πτόησις. Ed. Δημόκῳ.
— Ἄνωνι. ἐμοὶ μὲν περίβλημα.
— υἱῷ βασιλέως. Σοὶ μὲν αὐλοὶ καί.
— Τήρει. Οὐδεὶς ἄρχων ἀπολλύει.
— Θρασιλόχῳ. Σύων ψυχή.
— Κροίσῳ. οἱ ἐν ἕλλησι ποιηταί. Des. ἵνα τε γῆς.

†. In cit. collectione quoque sunt epist. IX.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Χίωνος ἐπιστολαί. Chionis epistolae.
— Ματρίδι. πολλὴν χάριν οἶδα.
— τῷ αὐτῷ. ἐπιτυχόντες τῶν.

Χίωνος τῷ αὐτῷ. Ἀφίγμεθα ἐς ἀθήνας.
— τῷ αὐτῷ. Ἐκόμισέ μοι Φαίδιμος.

†. V. Collect. epistol.

Has epistolas alia subsequuntur sententiosa, quae hîc ponam :

Ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν μὴ ὄντων, ὡς ὄντων Φροντίζειν, καὶ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, τῶν δὲ ὄντων, ὡς μὴ ὄντων καταΦρονεῖν, καὶ ὀλιγώρως ἔχειν. Δέον οὖν τοὐναντίον. τὰ γὰρ ἐνταῦθα παρόντα οὐκ ὄντα, τὰ δὲ ἀπόντα, ὄντα τῷ ὄντι παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὀρθῶς ἂν κριθείη. Διὸ δὴ καὶ ξένοις, καὶ παρεπιδήμοις, καὶ ἀλλοτρίοις παρείκασαν τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. ∾

Curam non habendam non existentium, tanquam existentium, nec ea maximi facienda, illa verò, quae sunt, tanquam non essent, contemnenda, et parvi facienda. Sed contrarium oportet esse. Nam quae hîc adsunt, non sunt, quae verò absunt, re verà sunt ratione praeditis et rectè iudicantibus. Ideo et hospitibus, peregrinis et alienis assimilarunt homines nunc existentes. ∾

Τὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἐπαγόμενα ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ λυπηρὰ ἢ κολαστήρια τῶν ἐκεῖ βασάνων ὑποτέμνεται μέρος οὐ μικρόν. ∾

In praesenti vita a Deo nobis inflicta mala, aut poenae, tormentorum ibi tolerandorum partem non parvam minuunt. ∾

Ὅτι πάντων τῶν ἐπιόντων ἡμῖν δυσχερῶν αὐτοὶ ἡμεῖς αἴτιοι αὐτῶν. ὁ γὰρ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων. καιρὸς δὲ ἀθυμίας οὐχ, ὅταν πάσχομεν κακῶς, ἀλλ' ὅταν δρῶμεν κακῶς. ∾

Omnium nobis accidentium adversorum ipsi causae sumus. Deus enim mortem non fecit, nec interitu viventium delectatur. Tempus tristitiae non est, quando malè patimur, sed tunc, quando malè facimus.

Καί γε ἑπτὰ θεάματα μεγίστα γέγονεν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. Ἱερὸν κιζήκου, καπετώλιον ῥώμης, ἑπτάπυλοι Θῆβαι, μαυσόλου τοῦ καρὸς τάφος, κολοσσὸς ἐν ῥόδῳ, βαβυλώνια τείχη, καὶ πυραμίδες αἰγύπτου. ω

Septem orbis miracula fuere, templum Cizici, capitolium Romae, Thebae septem portarum, mausolaeum Cari, Colossus Rhodi, muri Babylonici et Aegypti Pyramides.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Ἐπιστολαὶ συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου φιλοσόφου καὶ ῥήτορος. Synesii Cyrenen. episcopi philosophi et rhetoris.

1. Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις. 57. κατὰ ἀνδρονίκου.
2. Ἀνδρόνικον τὸν βερονϊκέα. 58. πρὸς τοὺς ἐπισκόπους
3. Τοῖς πρεσβυτέροις. Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν. 72.
4. Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα. 79.
5. Ὄχεται τὸ δίκαιον. 89.
6. Ἀθηναῖοι θεμιστοκλέα. 92.
7. Ὀλυμπίῳ. ἐγὼ μάρτυρα. 95.
8. Τῷ αὐτῷ. Τὴν ἐπιστολὴν ἀναγινώσκων. 96.
9. Τῷ αὐτῷ. πῶς οἴει με διψῶντα. 97.
10. Τῷ αὐτῷ. Καινὸς οὗτος τρόπος. 98.
11. Συνίσημι τῇ φιλίᾳ. 102.
12. Τῷ ἀδελφῷ. Ὀναίμην τῶν ἀθηνῶν. 135.
13. Τῷ ἡγεμόνι. Μισθὸς ἀρετῆς. 62.
14. Τῷ ἀδελφῷ. τέως μὲν ἐπράττομεν. 88.
15. Πυλαιμένῃ, φυκούντιος ἄνθρωπος. 100.
16. Θεοδώρῳ ἰατρῷ. Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον. 115.
17. Διογένει. Εἶτα θαυμάζεις. 114.
18. Τρωίλῳ. Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. 112.
19. Πυλαιμένῃ. Οὐ μὰ τὸν φίλιον. 103.
20. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀνόητος ἂν εἴην. 105.
21. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. Κλινοπέτης. 16.
22. Τῷ ἀδελφῷ εὐοπτίῳ. Τὸ μὲν τάς. 131.

23. Θεοτίμῳ. Ἀριθμεῖ καὶ πέτρον. 47.
24. Τῷ αὐτῷ. Πλείω καλὰ τῆς. 49.
25. Ἰωη. Μὴ αἴτη μεγάλα. 64.
26. Τῇ Φιλοσόφῳ. Ἡροῦς ἔοικα πρᾶγμα. 33.
27. Ἀνυσίῳ. Λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν. 45.
28. Ἰῶ. τῷ αὐτῷ. Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. 63.
29. Τοῖς πρεσβυτέροις. Οὔτε πρότερον. 11.
30. Τῷ ἀδελφῷ. Εἶτα τοὺς μὲν. 113.
31. Τῷ ἀδελφῷ. Τρίτη μὲν ἦν. 3.
32. Ἀυρηλιανῷ. Εἴ τινές εἰσι. 31.
33. Τῷ ἀδελφῷ. Οὐ μὴ ἐρεῖς. 8.
34. Θεοφίλῳ ἀρχιεπ. Βαθύ σε γῆρας. 9.
35. Τῷ θεοδώρῳ κ. τ. λ. Πῶς δοκεῖτε. 7.
36. Κυρίλλῳ. Ἴθι παρὰ τὴν μητέρα. 12.
37. Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ. Θεὸς ἡγείσθω. 13.
38. Ἡλιοδώρῳ. Πολλὰ καγαθὰ τῶ δε. 17.
39. Τῷ ἀδελφῷ. Ὁ δεῖνα βουλευτής.
40. Οὐκ ἐναντία μοι. 19. ἐν αἰτία.
41. Διογένει. Ἕως ὅτε περιῆν. 20. ἔτι.
42. Τῷ ἡγεμόνι. Τοῦ θεοδώρου μνήμη. 21. εἰ τοῦ.
43. Ἀνάσασίῳ. Ἤσθην. ἀλλὰ πῶς. 22.
44. Διογένει. Τοιοῦτον ἐστίν. 23.
45. Σιμπλικίῳ. Ἔδει μέντοι ταῖς. 24.
46. Ἡλιοδώρῳ. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι. 25.
47. Τρωΐλῳ. Ἀλλ' εἰ μήτε. 26.
48. Σιμπλικίῳ. Ἀφιέναι φησὶ δεῖν. 28.
49. Πενταδίῳ αὐγους. τοῦ παρ' ἡμῶν. 29.
50. Τῷ αὐτῷ. Ἐγω καὶ σοῦ δέομαι. 30. κήδομαι.
51. Τῷ ἀδελφῷ. Ἐπιτομοτάτην ὁδόν. 35.
52. Τῷ αὐτῷ. Ἔλπει με παρά σε.
53. Ἀνυσίῳ. Ἰωάννης ὤν. 37. ὅν.
54. Τῷ ἀδελφῷ. ἑκ καὶ δεκάτη. 36.
55. Τῷ αὐτῷ. Ἔπεμψα σοι δῶρον. 40.
56. Ἀυρηλιανῷ. Οἶμαι σὴν τήν. 38. σοῦ.

Omnes istae Synesii epistolae in collect. Cuiac. sunt. Quo ordine, vides ad latus.

φύλ. ϛα. Fol. 91.

Ἐπιστολαὶ συνεσίου φιλοσόφου καὶ ῥήτορος. Epistolae Synesii philosophi et rhetoris.

1. Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
2. Δομετίῳ. Ἀφοβία μεγίστη. 2.
3. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. Αὐτήν τε σε. 10.
4. Τῷ ἀδελφῷ. Λύσαντες ἐκ βενδιδείου. 4.
5. Ἔδει μὲν ταῖς τυχαῖς. 24.
6. Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
7. Ἆρα σέ ποτὲ ὄψομαι.
8. Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρομίκτῃ. Ὁ ὀδυσσεὺς ἔπειθε. 121.
9. Τῷ ἀδελφῷ. εἰ δὲ θανόντων περ. 123.
10. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. εἰ δὲ θανόντων. 124.
11. Τῷ ἀδελφῷ. Δυσυχοῦμεν, οἷς. 125.
12. Τῷ αὐτῷ. Οἴμοι, τί δ' οἴμοι. 126.
13. Πρὸς ἐπισκόπους κ.τ.λ. ἐπέλαβες ὅπερ. 128. Ἀπέλαβες.
14. Πυλαίμενει. Πλάτωνι σωκράτης. 129. ᾱ.
15. Ἑρκουλιανῷ εἰ τῆς ὀδυσσέως. 136.
16. Τῷ αὐτῷ. Ἤκουσα τοῦ τῶν. 137. ποῦ.
17. Τῷ αὐτῷ. εἰ τοσοῦτον ἐσι. 138.
18. Τῷ αὐτῷ. τῶν ἐρώτων οἱ μὲν. 139.
19. Τῷ αὐτῷ. Μὴ θαυμάσῃς. 140.
20. Τῷ αὐτῷ. Τὸν μὲν ὀδυσσέα. 141.
21. Πυλαιμένῃ. Ἆρα μοι μένεις. 150.
22. Τῷ αὐτῷ. Οἷου με περιπτύσσεσθαι. 151.
23. Τῷ αὐτῷ. Δι' ἔτους ἡμῖν. 152.
24. Πενταδίῳ αὐγουσ. Πάνυ σαφῶς. 154.
25. Τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἀσκληπιάδαι τοῖς. 120.

Epistolas VII non inveni in elencho Bandinii alphabetico. Ulteriora autem sunt: πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε. Ἆρα ποτὲ τὴν ἱερὰν σου κεφαλὴν περιπτύ-

ξομαι. Ἆρα μεθέξω τοῦ συνεδρίου τοῦ διά σε μακαρίου ἢ εἰ γὰρ γένοιτο μοι τούτων τυχεῖν, ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ τῷ ἰάσονι τῷ θετ]άλῳ λόγον, ὃν Φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀναβῆσαι, νέον ἐκ πρεσβυτέρου γενόμενον. τέλος.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Θεοφυλάκτου ἐπιστολαὶ ἠθικαὶ ἀγροικικαί, ἑταιρικαί. Theophylacti epistolae ethicae, rusticae et amatoriae.

1. Εὐρυβιάδης κίμωνι. ἐπαγγέλη πολλά.
2. Κριτίας πλωτίνῳ. Ὁ τέτ]ιξ ὁ μουσικός.
3. Ἐυαγόρας ἀντιπάτρῳ. Ὅρους ὁ δημιουργός.
4. Ἀρίστων νικίᾳ. Φιλομαθέστατον ζῶον.
5. Γοργίας ἀριστείδῃ. Δανειζόμενος γέγηθας.
6. Ἀντισθένης περικλεῖ. Ὁ Φιλίππου παῖς.
7. Σωσίπατρος ἀξιόχῳ. Τον ἀδελφὸν ἐναγχός.
8. Ἡρακλείδης ἀντισθένει. Οὔπω μοι τῆς ὀργῆς.
9. Ἡραισίων θάλητι. Τὸ μηδικὸν ὄρνων ὁ ταώς.
10. Θεμιστόκλης χρυσίππῳ. ἐπειδὴ σωφροσύνη.
11. Σωκράτης πλάτωνι. Ἀδικεῖται μὲν οὐδείς.
12. Διογένης δημονικῷ. Τὸ τεχνικὸν γύναιον.
13. Διογένης ἀριστάρχῳ. Κατέπλητ]ε τὴν μακεδονίαν.
14. Λεονίδης περιάνδρῳ. Ἠδέσθη καὶ πρίαμον.
15. Σωκράτης κλέωνι. Ὅταν οἱ λύκοι.
16. Παρμενίδης χρυσοσθένει. Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι.
17. Δάμοκος ἀντιγόνῳ. Εἰ μὴ βίου.
18. Πλάτων ἀξιόχῳ ..... deest.

Quarundam etiam Fabricius mentionem facit vol. XIII. p. 479. Eurybiadis epistola iam suprà occurrit praeposita epistolis Diogenianis, ubi monui, apud Fabricium legi Euryadis. v. collect. Cuiac. ubi epistolae LXXXV. numerantur. Penultima ἀνέκδοτος dicitur in indice praemisso.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Ἀτ/ικοῦ πλατωνικοῦ πρὸς ἀριστοτέλην διενεχθέντα μωσεῖ, καὶ πλάτωνι ἐν τῷ περὶ τοῦ τέλους λόγῳ.

Attici Platonici contra Aristotelem dissentientem a Moise et Platone in sermone de fine.

A. *Τῆς γὰρ συμπάσης Φιλοσοφίας κοινῇ γνώμῃ.*
T. *ταῦτα ὁ ἀτ/ικὸς πρὸς ἀριστοτέλην χρεωσκοποῦντα τὸν περὶ προνοίας λόγον.*

Φύλ. ριδ. Fol. 114.

Πρὸς αὐτὸν. *πέμπτην σωμάτων ὑποθέμενον οὐσίαν.*

Contra eundem, quintam corporum essentiam statuentem.

A. *Περὶ γοῦν τῶν καλουμένων στοιχείων.*
T. *ἀσώματον ἀναγκαίως ὁμολογοῖτ' ἄν.*

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Ὅποσα καὶ ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν θεωρήμασι διηνέχθη τῷ πλάτωνι.

In quantis etiam a Platone circa rerum coelestium speculationem dissensit.

A. *Ἔπειτα τούτοις ἑπόμενα πολλά.*
T. *τοσοῦτον ἀλλήλων ἀφεστήκωτον.*

Φύλ. ριζ. Fol. 117.

Πρὸς τὸν αὐτὸν *ἐν τοῖς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς διενεχθέντα τῷ πλάτωνι, καὶ τοῖς ἑβραίων λόγοις.*

Contra eundem circa animae immortalitatem a Platone et Hebraeis dissentientem.

A. *Ὑπὲρ δὲ ψυχῆς τί καὶ λέγοιμεν ἄν.*
T. *ὅτι ἀδύνατον ἔγνω πλάτων τὸ τοιοῦτον.*

†. De Attico hoc Platonico philosopho sic Fabricius vol. 2. p. 54. ait: Sub M. Aurelio Antonino claruit teste Syncello p. 353. Ex eiusdem adversus Aristotelem disputationibus loca praeclara servavit Eusebius XV. 4—9. praeparat. et 12 et 13.—

Haec omnia ibi extant. Occurrunt adhuc haec fragmenta in cod. 29. cuius cl. Harlesius meminit. At cur non et meminit codicis huius Augustani, quem Reiserus descripsit? Eidem Harlesio videtur esse Herodes Atticus, a Gellio saepè memoratus.

In marginibus variae narrationes breves habentur, quarum auctor Plutarchus mihi videtur. Sunt verò de Manethone Sebenita, de Aegyptiorum sacerdotibus, de pueris manticis, de Manete quodam phrygio, de Ocho, Persarum rege, de hominibus ex se alios iudicantibus, de Phrynone Atheniens. duce, et Pittaco, de Platonis amicis a tyrannide liberantibus, de agricultura necessaria, de loquendi libertate, de Euemero Messenio, de Zoroastre ex Plethone v. Plethonis epilogum, de Ione, de Belepheronte, de Thespide. Demum ex Platone de sui ipsius victoria, et ex Aristobulo de Graecia verè homines generante, cum Heraclito: *οὗ γὴ ξήρη, ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη.*

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Πλωτίνου ἐκ τοῦ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς πρὸς τὸν φήσαντα ἐντελέχειαν τὴν ψυχὴν εἶναι.

Plotini ex libro de immortali anima contra dicentem, animam esse vim ex se moventem.

A. *Τὸ δὲ τῆς ἐντελεχείας, ὦδ' ἄν τις.*
T. *δι' ὅλου πεπονθέναι τὸ πᾶν.*

†. v. Plotini editionem.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Εἰς λιθίασιν, τοῦ πλήθονος.

In calculum Plethonis.

A. *Ἀσπαλὰ θουρίζαν, σελίνον, κοδιμέντου.*
T. *καὶ θαυμασῶς ἐνεργεῖ.*

†. Non Platonis, ut Reiserus legit, sed Plethonis, ut clarè legitur. Nullibi verò memoratur, est breve admodum, et, ut videtur, apospasmation. Addita est praecautio contra morsum venenati animalis ex Apollonio, aut potius Aetio.

Ἔτι ἀτ]ικοῦ διαπαίξαντα, καὶ τὰς παρὰ πλάτωνι ἰδέας. Adhuc Attici contra ridentem Platonis ideas.

A. Τὸ δὲ κεφάλαιον, καὶ τὸ κῦρος.

T. καὶ ἡ μακαρίτη βιοτὴ παραγίνεται.

†. Clauditur his: τοσαῦτα ἀτ]ικά. v. suprà. Subsequuntur duo scholia: I. Ἑβραίοις ὁμοίως τὴν ψυχὴν ἀθάνατον ὑποθέμενος κ.τ.λ. II. Ἀσωμάτους μὲν καὶ νοητὰς οὐσίας τὰς λογικὰς Φύσεις ὁμοίως ἑβραίοις ὑφίσησι κ.τ.λ. Des. φαυλοὺς εἶναι τε καὶ ὀνομάζεσθαι. Reiserus inscripsit: Atticus contra Platonis ideas. Quae inscriptio!

φύλ. ρκα. Fol. 121.

Ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ. Epistolae Iuliani.

1. Βασιλείῳ. Τὸ ἔμφυτον ἐκ παιδόθεν.
2. Βασίλειος ἰουλιανῷ. Μικρά σοι τὰ τῆς.
3. Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ. Ἐπειδὴ τῆς ὑποσχέσεως.
4. Λιβάνιος Ἰουλιανῷ. Εἰ ταῦτα γλώτ]ης.

†. Ad latus: Κοίντου σμυρναίου περὶ τῶν δώδεκα ἡρακλέους ἄθλων. Quinti Smyrnaei de duodecim Herculis certaminibus, in XII hexametris.

5. Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ. Ἀνέγνων χθές.
6. Ἰουλιανὸς πρὸς δῆμον. Εἰ μὲν εἰς τὸ θέατρον.
7. Ζωγράφῳ. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.
8. Εὐσοχίῳ. Ἡσιόδῳ μὲν δοκεῖ.
9. Ἀρσάκῃ. ἐπείχθητι πρὸς τὴν τῶν.

†. Apud Fabricium haec epistola edita est, cuius haec discrimina animadverti. In MSCo legitur ἐνορίας, ex Parthorum territorio. Et hoc vocabulum

saepius apud Graecos in hoc sensu occurrit. Editor autem legit *ἐυοδίας*, si Parthis res feliciter successerit. legitur insuper *νῦν μοι*. Hoc editor reiecit. Nescio autem, quanam ex causa. An malè dicitur. Nunc mihi cogita: *ἐννόησον*, non *ἐυνόϊσον*, ut Muratorius legit.

In fine huius epistolae haec Muratorii nota est. Fabric. vol. VII. p. 87. In altero Ambrosianae bibliothecae antiquissimo codice aliam quandam brevem Iuliani epistolam nondum publici iuris factam haberi, sed fugientia, inquit, characterum vestigia omnem mihi legendi spem sustulere. En illam, quae hîc ad latus f. 122. B. scripta est.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴ τοῦτ' ἐννόει, ὅπως μηδεὶς σ' ἀδικήσει. ἀλλ' ὅπως κἂν βούληται, μὴ δύνηται. τοῦτο δ' οὐδαμόθεν ἑτέρωθεν τίκτεται, ἢ ἐκ τοῦ τῆς χρείας ἔχεσθαι, καὶ μὴ πλειόνων ὀρέγεσθαι. ὁ γὰρ πλειόνων ἐφιέμενος εὐάλωτός ἐσι καὶ ἀνθρώποις καὶ πάθεσιν.

Eidem.

Non hoc cogita, ne quis te laedat, sed ne possit, quando etiam vellet. Hoc autem nullo alio modo fit, quàm necessitati inhaerendo, et non plura desiderando. Qui enim pluribus inhiat, facilis captu est et hominibus et passionibus.

Sed et alia ad Eutonium, quae in elencho epistolarum non habetur, nisi cum sequenti Polusiotae sit.

Εὐτονίῳ.

Σφαλερὰ μὲν ἐλπὶς ἐξ ἀλλοτρίας κακοπραγίας, ἀλλ' οὐκ ἐξ οἰκείας ἀρετῆς ἠρτημένη. ἡ γὰρ τοιαύτη ῥαδίως οἰκήσεται. εἰ δέ τις οἴκοθεν ἔχοι τὰ τῆς ἀσφαλείας ἐνέ-

Eutonio.

Caduca quidem spes, quae ab aliena mala actione, et non a propria virtute dependet. Talis enim facilè disparebit. Si quis verò a se securitatis pigno-

χορα, ἀνάλωτός ἐσαι, καὶ τῶν ἐπιβουλευόντων κρείττων.

ra habet, capi non potest, insidiantibus melior.

Item alia ad praesidem vel ducem.

Ἡγεμόνι.

Praesidi.

Κακία μὲν ἡ δυσώνυμος, καὶ δυσκλεὴς κρατεῖ, ὅταν τυραννὶς κατέχῃ, ἀρετῇ δὲ νίκα, ὅταν βασιλεία διακοσμῇ τὰ πράγματα. ἡ μὲν γὰρ τυραννὶς πρὸς τὸ οἰκεῖον, ἡ δὲ βασιλεία πρὸς τὸ τῶν ἀρχομένων ξύμφερον βλέπει.

Malitia quidem infausta, et ingloria superat, quando tyrannia occupat. Virtus autem vincit, quando regnum exornat res. Tyrannia enim propriam, et regnum subditorum utilitatem respicit.

Φύλ. ρηγ. Fol. 123.

10. Ἀλεξανδρεῦσιν. Ὀβελον εἶναι παρ' ὑμῖν.

11. Ἐυαγρίῳ. Σοι γητησίδιον μικρὸν ἀγρῶν.

†. Neque haec in elencho epistolarum Fabriciano habetur, nimis longa, quàm ut exscribatur. Brevior ad latus inscripta Lauro occurrit.

Λαύρῳ.

Lauro.

Κανών ἐσι καὶ εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης τὸ κρύπτειν τὰ κατορθώματα διὰ τὸ τοῦ τέλους ἄδηλον, καὶ διὰ τὸ ἐνοχλεῖν τοῖς ἀκούουσιν, ἐναγώνιον δ' εἶναι διά τε τὸ τῆς φύσεως ἐπιρρεπὲς πρὸς καὶ τῶν ἀκουόντων τὴν περὶ τὰ κακὰ ἑτοιμοτέρα πίσιν τε καὶ συγκατάθεσιν. ὀλίγοι γὰρ τοῖς καλοῖς, πολλοὶ δὲ τοῖς κακοῖς πιστεύουσιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τὴν περὶ τῶν ἄλλων περιφέροντες ψῆ-

Regula est et pietatis et iustitiae occultare emendationes ob finis incertitudinem et auditorum molestiam, atque certamen propter naturae proclivitatem ad peccatum, et propter audientium promptiorem circa mala fidem, atque dispositionem. Pauci enim bonis, multi verò malis credunt, non solum ex suis rebus et sententiam de aliis cir-

φον, ἀλλὰ καὶ τὰς σφῶν ἁμαρτίας διὰ τῆς τῶν ἄλλων κατηγορίας περισέλλειν οἰόμενοι.

cumferentes, sed et peccata sua ob aliorum accusationes comprimere rati.

Insuper alia ad Zosimum vel Cerycum pariter non edita, si Iuliani est.

Ζωσίμῳ: κηρύκῳ.

Zosimo: Ceryco.

Μὴ διαδίδρασκε τρυφᾶν τὸν μέτρια χρῆσθαι πεπαιδευομένον, ἵνα μὴ λάγνον, καὶ ἀκόλαστον ἀντὶ σώφρονος δημιουργήσας, εἰς τὸν πυθμένα τῶν κακῶν καταγάγοις, ἔνθα διατρίβων σαυτὸν ἴσως λανθάνεις.

Ne sine genio indulgere mediocriter vivere doctum, ne lascivum et impudicum pro casto institutum in profundum malorum deducas, ubi moratus te ipsum fortasse lates.

Φύλ. ρκδ.

Fol. 124.

Ἰσιδώρου πηλουσιώτου ἐπιστολαί.

Isidori Pelusiotae epistolae.

1. Τινές σε φασιν ἱερωσύνης. 107.
2. Σεργίῳ Φιλολόγῳ. Οὐκ ἔστι σοι πάροδος.
3. Μηνᾶ. Τὰ πράγματα λόγων οὐ χρήζει. deest οὐ. 130.
4. Νεμεσίῳ ἄρχοντι. Ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία. 131.
5. Ζωσίμῳ. Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε. 15.
6. Θεοτίμῳ. Λόγος πρὸς ὠφέλειαν. 44.
7. Ἀφελίῳ γραμματικῷ. Δέρματος γένος. 163.
8. Τοῖς ταβεννησιώταις. Μὴ πολλοὶ γίνεσθε. 168.
9. Μαρτυρίῳ. Ὑπερηφάνοις θεός. 219.
10. Ἡλίᾳ. Τὸν μάχαις χαίροντα. 1.
11. Τοῖς υἱέσι νείλου. τί ἀρνεῖσθε τὴν Φύσιν. 2.
12. Ἀρχοντίῳ. χάσμα μέγα. 224.
13. Κυρηνίῳ τῷ ἡγεμ. Καὶ τὰ μέτρα. 226.
14. Ζωσίμῳ. εἰ τῆς ἀνοχῆς. 233.
15. Κύρῳ. Κόμπος καὶ τύφος. 39.
16. Τοῖς μοναχοῖς. Οὐκ ἔστιν ἀδελφοί. 16.

17. Ζω-

17. Ζωσίμῳ, εὐσαθίῳ, μάρωνι. εἰ οὔτε τῆς. 9.
18. Κερκυρίῳ. ταῖς παντόλμοις. 269.

†. Epistola 2ª in ordine epistolarum alphabetico Bandinii non occurrit, nec in edit. Venet. 1745. f. Sed et aliae ad latus habentur, quae ibi non sunt, editae tamen.

Πέτρῳ.

Μόνη ἡ ἀρετὴ αὐτάρκης κοσμῆσαι τὸν ἔχοντα. Οὐδεὶς γοῦν τῶν ἐν τέλει καθ' ἑαυτὸν ἔχει τὸ γέρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑπηκόοις κέκτηται τὴν τιμήν. ὁ δὲ Φιλάρετος καὶ ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἀναφέρετον ἔχει τὸ κλέος.

Petro.

Sola virtus sufficit ad exornandum eum, qui illam possidet. Nullus igitur magistratus in se habet honorem, sed in subditis acquirit gloriam. Virtutis autem studiosus in se, et relativum decus habet.

†. Inter epistolas Isidori editas Venet. 1745. f. non inveni. Sapit tamen ipsius stylum.

Ἀντιόχῳ. ἔοικας ἀγνόειν, ὅτι. ext. lib. IIo. 267.
Ep. Θεοδωσίῳ. Παρὰ μὲν ἀνθρώποις. Ext. lib. IIo. 259.
Λεοντίῳ. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ext. lib. 2. 98.
ἑτέροις μοναχοῖς. εἰ νομίκως ἀσκεῖτε, νηστεύοντες μὴ τυφοῦσθε. εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ αὐχεῖτε, μᾶλλον κρεοφαγεῖτε. Non inveni ibi.
Παύλῳ. τὰς ἀρετὰς τίμα. Ext. lib. 5. 374.
Παμπρεπίῳ. ἐλεήμονα, ὦ φίλος. Ext. lib. 2. 130. inscripta Pamcretio.
Αντιόχῳ. Ἡ κακία, καὶ θεοῦ. Ext. lib. 2. 131.
In MSco legitur: ἀρετῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας ἔρως, non κανών.

Σελεύκῳ.

Seleuco.

Ταπεινοφρόνει μᾶλλον, καὶ μὴ ταπεινολόγει, ἵνα μὴ ἔγγυθεν ἔχῃς τῶν ῥημάτων κατηγορίαν τὰ πράγματα. μᾶλλον δὲ τὰ πράγματα διὰ τῶν ῥημάτων δεικνύεις, ἔργα

τοὺς λόγους ἔχων, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις ἀνατρέπων τοὺς λόγους.

Humiliter senti potius, quàm humiliter loquere, ne propè res habeas verba accusantes. Potius rem verbis monstra, opera pro verbis habens, et non operibus verba repellens.

In cit. edit. non reperi.

Φύλ. ρκε. Fol. 126.

Τοῦ Γαζῆ θεοδώρου τεμάχια. Theodori Gazae frustula.

1. Ἐξ ὧν αἱ ἐπιστῆμαι, ἐκεῖνα ἐστι πρῶτα. ἀλλὰ μὲν αἱ ἐπιστῆμαι ἐκ τῶν μερικῶν οὐσίων. ἆρα τὰ μερικὰ πρῶτα.

2. Ὅτι ἡ ὕλη φθείρεται κατ' αὐτὸ, καὶ οὐ καθ' αὐτὸ κ.τ.λ.

3. Οὐδὲν θαυμαστὸν, ὦ θεμίστιε, εἰ φθείρει τὸ εἶναι ἡ στέρησις, οὖσα μὴ καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός κ. τ. λ.

4. Οὐ λέγομεν μᾶλλον οὐσίαν τὸ εἶδος τῆς ὕλης, καθὸ ἐφίεται ἡ ὕλη τοῦ εἴδους κ.τ.λ.

5. Ἄτοπόν ἐστιν τοίνυν τὸ λέγειν, ὡς ἔσεσθαι πάντα ἕν, εἰ μὴ ἔσαι τὶ ἄλλο παρ' αὐτὸ τὸ ὄν.

6. Ἐντελέχεια λέγεται παρὰ τὸ ὄν, καὶ τὸ τέλος, καὶ τὸ ἔχειν. ὅταν γὰρ ἕκαστον ἔχῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐνέργειαν, τότε ἐντελέχεια λέγεται.

7. Ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου κατ' αὐτὸ τὸ ἐναντίον οὐ γίνεται κ. τ. λ.

8. Ὅτι διχῶς θεωρεῖται τὸ δίκαιον, κατὰ γεωμετρικὴν ἀναλογίαν, ὡς κατὰ ἀριθμητικήν· κ.τ.λ.

†. De his frustulis nulla fit mentio apud Fabricium. Contigit viro huic tàm graecè, quam latinè doctissimo, ut fame ipsi moriendum fuisset, nisi dux Ferrariae eum ad se advocasset. A Xysto M. P. ferè nihil suis pro lucubrationibus nactus,

prae indignatione exclamavit: Effugere hinc lubet, postquàm optimae segetes in olfactu praepinquibus Asinis sordescunt. Obiit senex a. 1478. Haec omnia frustula Reiserus praeteriit.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Γεωργίου τοῦ σχολαρίου τεμάχια. Georgii Scholarii frustula.

1. *Ὅτι ἡ τῶν ἀγγέλων γνῶσις τριπλῆ κ.τ.λ.*
2. *Ὅτι τῆς ψυχῆς διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἐνίσχησιν, καὶ εἰς τὰ ὑλαῖα ἀπόκλισιν, εἰς ἅδου ἀπιούσης καθικνεῖται τὸ πῦρ, ὁ δὲ λόγος, ὅτι καὶ τὸν λεπτότατον ἀέρα ἐκπυρακτεῖ.* ∾
3. *Ὅτι ἡ Φαντασία ἐκ τῶν ἀνιόντων, καὶ συνισαμένων ὧδε πνευμάτων κ.τ.λ.*
4. *Ὅτι ξὺν τῷ παντὶ καὶ τὰ νοερὰ ὑπέστησαν πνεύματα, ἵνα μὴ πρότερον ὑποσάντες, θεοί τινες νομίσθειεν, παντεῦθεν καὶ τοῦ παντὸς συναίτιοι, καὶ θεῷ συναΐδιοι,* ∾
5. *Ὅτι ἡ Φυχὴ ἐγχεομένη οὐ κτίζεται, καὶ κτιζομένη ἐγχεῖται.*
6. *Ὅτι οἱ τὰ τῶν ἀπίστων παιδία βαπτίζοντες, θανάσιμα ἐξαμαρτάνουσι κ.τ.λ.*
7. *Ὅτι περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ὕλης οὐ χρεὼν πλείονα λόγον ποιεῖσθαι κ.τ.λ.*
8. *Ὅτι οὐκ ἀπόλλυται μισθὸς τῆς προτέρας ἀρετῆς τῷ ἀνθρώπῳ κ.τ.λ.*
9. *Τὸ ἂν μέλλοντι τιθέμενον καθ' ὑπόθεσιν τὸν λόγον ποιεῖ τὸ βέβαιον παραιρούμενον.* ∾
10. *Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις κ.τ.λ.*
11. *Ὅτι ἡ εὐχὴ ἐν τοῖς πρὸς τὸ τέλος ἡμᾶς ὀνήνισι κ.τ.λ.*
12. *Ὅτι καὶ μηδαμῶς τὸ σωτήριον κήρυγμα διακεκοπότες κ.τ.λ.*

†. Neque haec Scholarii frustula apud Fabricium occurrunt.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἰαμβλίχου περὶ προνοίας. Iamblichi de providentia.

A. Καθάπερ γὰρ ὁ ἥλιος ἔξωθεν φωτίζει πάντα.
T. καθάπερ ὁ ἀνδριαντοπλάστης.

†. Separatim non memoratur.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Πλήθονος περι εἱμαρμένης. Plethonis de fato.

†. Gabrieli Naudaeo est cap. VI. libri de legibus, dicenti, Allatii beneficio in lucem proditurum, quod haud factum est.

Est quidem cap. VI. sed secundi libri, ut in indice operis a me dato videre est.

In pluribus adhuc bibliothecis occurrit, ut Parisiensi, Vindobonensi, Ambrosiana, S. S. Apost. Neapoli, et in Laurent. Medic. apud Bandinium tom. 2. p. 317. ubi iisdem verbis incipit et desinit.

In Vindobon. fragmentum de fato dicitur, finis autem reticetur.

Cum iam ex alio codice quaedam illius capita de legibus a flammis Scholarii servata graecè et latinè publicaverim, etiam hoc ista occasione dabo. Praedicantur enim luce digna, et quae tàm diu lateant, indigna. At textu valdè corrupto, fieri non potuit, ut sensum ubique divinarim. Qui meliores habet codices, errata corriget.

Πότερα δὲ ὥρισαί τε καὶ εἵμαρται ἅπαντα τὰ μέλλοντα, ἢ ἔστιν, ἃ οὐδ' ὡρισαι αὐτῶν, ἀλλ' ἀορίστως τε δὴ, καὶ ἀτάκτως χωρεῖ, καὶ οὕτως, ὅπως ἂν τύχοι. δηλαδὴ, ὅτι

Sunt ne definita fatoque decreta futura omnia, an dantur, quae non sunt definita, sed indefinitè et inordinatè procedunt, et sic, ut inciderint? Nem-

ὥρισαι ἅπαντα. εἰ γὰρ ὁτιοῦν οὐχ ὡρισμένως γίγνοιτο τῶν γιγνομένων, ἤτοι ἄνευ αἰτίου γεγονὸς ἔσαι, καὶ τὶ ἔσαι τῶν γιγνομένων τὴν γένεσιν ἄνευ τοῦ αἰτίου ἐσχηκὸς, ἢ οὐχ ὡρισμένως αὐτὸ, οὐδὲ σὺν ἀνάγκης τὸ αἴτιον ἀπεργάσεται. Καὶ τί ἔσαι τῶν αἰτίων οὐκ ἀνάγκης, οὐδ' ὡρισμένως δεδρακός τι, ὧν δρώη, οἷν οὐδέτερα δυνατά. πολὺ δὲ τί μᾶλλον ἀδύνατον, εἰ τοὺς θεούς τι λέγοι μεταβάλλεσθαί τε περὶ τὰ σφίσιν ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἐγνωσμένα, καὶ ἕτερ' ἄττα παρ' ἃ ἐμέλεσαν, ἀποτελεῖν, εἴτε ὑπ' ἀνθρώπων λιταῖς, ἤ τισι δώροις παραπειθομένους, εἴτε δὴ καὶ ἄλλως γε πως αὐτὸ πάσχοντας, κινδυνεύουσι γὰρ οἱ τὴν περὶ τῶν ἐσομένων ἀνάγκην τὲ καὶ εἱμαρμένην ἀναιροῦντες, ἢ καὶ τῆς προνοίας ὅλως τῶν τῇδε ἐκβάλλειν τοὺς θεούς, ἢ καὶ τὴν τῶν χειρόνων αὐτοῖς αἰτίαν ἀντὶ τῶν ἐκ τῶν δυνατῶν βελτίωνων περιάπτειν, ἀμήχανον ὄν, μὴ οὐ θάτερα ἀεὶ, ἤτοι τὰ πρότερον, ἢ ὕστερον αὐτοῖς ἐγνωσμένα χείρω τῶν ἑτέρων εἶναι. Ὥσε τοῖν δυοῖν ἂν τούτοιν ἀσεβημάτοιν θατέρω πάντως

pe omnia sunt definita. Si enim quodcunque existentium haud definitè fieret, vel sine causa existet, et quid erit existentium, generationis causam non habens, vel non definitè hoc, nec necessitate causa perficiet. Et quid erit causarum non necessitate, nec definitè quid faciens, quae faceret, quorum neutrum fieri potest. Multò autem quid magis impossibile, si quis deos dicat mutare de iis, quae de futuris cognoscunt, et alia quaedam, quàm voluere, efficere, sive hominum precibus, aut donis quibusdam permotos, sive alio quodam modo hoc iis contingat. In periculo enim sunt, qui futurorum necessitatem et fatum tollunt, aut omnino providentia rerum humanarum deos privandi, aut peiorum eis causam pro possibilium optimis imputandi, cum impossibile sit, ut non alterutrum semper, sive prius, sive posterius ipsis cognitum reliquis peius sit. Adeo, ut in alterutram duarum harum im-

τοὺς τὴν εἱμαρμένην ἀναιροῦντας περιπίπτειν. ἀλλὰ τούτοιν τὰ ἑκάτερα πολλαχῇ ἀδύνατα. καὶ τὰ μέλλοντα ἅπαντα εἵμαρταί τε ἐξ αἰῶνος, καὶ τέτακται, ὡς δυνατὸν αὐτοῖς, ὑφ' ἑνὶ τῷ πάντων βασιλεῖ τατ]όμενά τε, καὶ ὁριζόμενα. ὅς εἰ καὶ μὴ ὥρισαι μόνος τῶν πάντων, οὐκέτ' ὄντος τοῦ καὶ τοῦτον ἂν ὁριοῦντος. ὑπὸ γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ αἰτίων ἅπαντ' ἂν ὁρίζεσθαι τὰ ὁριζόμενα, ὅμως κρεῖττ]ον, ἢ ὥσε ὡρίσθαι, μένει τε ἀεὶ, καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως. καὶ τὴν μεγίσην πασῶν ἀνάγκην καὶ κρατίσην, αὐτὴν δι' αὐτὴν οὖσαν ἀνάγκην, οὐ δι' οὐδὲν ἕτερον, αὐτός ἐσιν ὁ κεκτημένος, ὡς τήν τε ἀνάγκην τῆς οὐκ ἀνάγκης ἀμείνω οὖσαν, καὶ αὐτῷ τὴν μεγίσην ἀνάγκων, ἄκρως ἀγαθῷ ὄντι μᾶλλον τοι προσήκορσαν τοῖς τε προσέχως προϊοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ, ταῦτο τοῦτο δευτέρως μεθ' ἑαυτὸν παρέχεται. οἰκεῖα γὰρ ἂν ἑαυτῷ τὰ ἀπ' αὐτοῦ παράγοι. καὶ ταῦτα τε ἅμα, καὶ τ' ἄλλα δι' αὐτὸν πάντα ὁρίζει, καὶ οὐδὲν οὐθ' οὕτω παμμέγεθες, οὐτ' ἂν πάνυ μικρὸν οὕτως, ὥσ' ἂν αὐτὸν

pietatum omninò incidant, qui fatum tollunt. At horum utrumque multifariàm fieri nequit. Et futura omnia a saeculo decreta sunt, et ordinata, ut fieri potuit, uni omnium regi subiecta atque definita. Qui licet solus omnium non sit determinatus, alio eum non amplius determinante. Nam à causis, quae in ipso sunt, determinata sunt omnia, melius tamen est, sic determinari, ipseque semper manet, in iisdem eodem modo et maximam omnium necessitatem et fortissimam, eamque per se necessitatem, non per aliud, ipse possidens, ita, ut necessitas non necessitate melior sit, ipsique summo bono maxima necessitatum magis sit conveniens, ab ipso verò proximè procedentibus, idem secundo loco post se praebeat. Sibi enim propria a se ipso producit. Et haec simul et alia omnia per se determinat, et nihil adeo magnum, aut parvum, ut non ad ipsius determinatio-

μὴ οἷον τε εἶναι τῷ ἀΦ' αὐτοῦ ὁρῷ ἐΦίκεσθαι. Οὐδένος γαρ ὅτου οὐκ αὐτὸν εἶναι τὸν αἰτιώτατον. ἔτι δ' εἰ μὴ ὥριστο τὰ μέλλοντα, οὐδ' ἂν προεγινώσκετο, οὐ μόνον γε οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐδὲ ὑπὸ θεῶν ἄν οὐδένος. οὐ γὰρ οἷον τε ὅλως ἂν γνῶσιν ὑπάρξαι τοῦ παντῇ ἀορίστου. οὐ γὰρ οὐδὲ πότερον ἀληθὲς εἴη ἂν ὁρίσαι περὶ αὐτοῦ, οὐδ' ὡς ἔσοιτο, οὐτ' αὖ, ὡς οὐκ ἔσοιτο. νῦν δὲ οἵ τε θεοὶ ἴσασι ὅπου τὰ ἐσόμενα, οἵπερ καὶ ὁρίζουσί τε αὐτὰ, καὶ ἐν σΦίσιν αὐτοῖς ἔχουσι παρόντα ἀεὶ τῇ αἰτίᾳ, κἂν μήπω τήν γε αὐταν γένεσιν ἀπειληΦότα ᾖ. Ἴσασι δὲ οὐκ ἄλλως ἢ τῷ διατιθέναι τε, καὶ αἴτιοι εἶναι αὐτῶν. οὐ γὰρ ἂν τὸ διατίθεσθαί πη ὑπὸ τῶν τῇδε γινώσκοιεν αὐτά. Οὐ γὰρ θέμις, οὐδ' οἷον τε θεοὺς ὑπὸ χειρόνων, καὶ μὴ ὄντων γέπω διατίθεσθαι, ἐπεὶ κινδυνεύουσιν ἔτι οἱ θεοὺς μὲν εἶναι νομίζοντες, τὴν δὲ περὶ τὰ τῇδε αὐτῶν πρόνοιάν τε καὶ εἱμαρμένην ἀναιροῦντες, καὶ τὴν περὶ τὰ τῇδε αὐτῶν γνῶσιν ἀναιρεῖν, οὐτ' ἂν τῷ διατίθεσθαι κρείττους ὑπὸ χειρόνων γινωσκόντων,

nem perveniat. Nihil enim, quodcunque demum, est, cuius ipse non propriissima causa sit. Insuper si futura non essent determinata, nil praesciretur non tantum ab hominibus, sed neque à deorum ullo. Nulla enim cognitio prorsus indeterminati fieri potest. Neque utrum verum esset determinare de hoc, an futurum, an non futurum sit. Iam verò dii sciunt futura, qui et ipsa determinant, et in se ipsis praesentia habent causâ, licet existentiam suam nondum acceperint. At non alio sciunt modo, nisi quod ea disponant, et eorum causae sint. Non enim cognoscerent, si ab his in hoc mundo disponerentur. Neque fas est, neque possibile, deos a peioribus et nondum existentibus disponi, cum in periculo adhuc sint, cum deos quidem putent esse, providentiam verò et fatum eorum tollant, ne et ipsorum cognitionem circa ista tollant, nec meliores sunt, si disponantur

οὐτ' ἂν τῷ διατιθέναι εἴπερ μηδὲ αἴτιοί εἰσιν αὐτῶν, δέον πᾶν τὸ γινώσκον ἢ μεθέξει, καὶ τῷ διατίθεσθαί πη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ γινώσκειν, ἢ αἰτία, καὶ τῷ διατιθέναι, ἄλλως δ' οὐκ ἂν γνώσεως συμβαινούσης, μή τινος ἂν καὶ γινώσκοντι πρὸς γνωστὸν κοινωνίας γιγνομένης, εἴτε καὶ αἴτιοι μὲν εἶεν τῶν τῇδε οἱ θεοὶ, μὴ ἀνάγκης δὲ, μηδ' ὡρισμένως εἶεν αἴτιοι, ὧν ἂν αἴτιοι γίγνοιντο. οὐδ' οὕτως ἂν εἰδεῖεν ἅτ[α] ποτε δράσουσι, μὴ οὐκ ἀναγκαίως τε ἐξ αἰῶνος πρὸς αὐτὰ ἀπαρατρέπτως ἔχοντες. ἀλλ' οἵ τε θεοὶ ἴσασι τὰ ἐσόμενα, καὶ ἀνθρώπων, οἷς περ ἂν ἐθέλοιεν, ἢ καθ' ὅσον προσημαίνουσι, καί τισι καὶ προμεμαθηκόσι τῶν ἐσομένων ἐσιν, ἃ καὶ πειρωμένοις διαφυγεῖν, οὐδὲ ἦτ[ον] ἄφυκτά τε αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ ἀναπόδρασα τὰ πεπρωμένα. τοῖς δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο προμεμαθηκέναι τε καὶ πειράσθαι διαφυγεῖν, τοῖς πεπρωμένοις περιπεσεῖν συνέσει. οὕτω που καὶ τοῦτο εἱμαρμένον αὐτοῖς, οὐκ οὖν ἂν εἶναι ἀνάλυσιν, οὐδὲ παρατροπήν τινα τοῖς ἅπαξ ὑπὸ διὸς ἐγνωσμένοις

a peioribus cognoscentibus, nec si ipsi disponant, si eorum causae non sint. Necesse enim est, ut cognoscens partieipatione et dispositione a cognoscibili cognoscat, aut causa et dispositione. Alio enim modo cognitio non fit, nisi communicatio quaedam cognoscenti ad cognoscibile fiat, licet causae horum essent dii, non tamen ex necessitate, quorum causae fierent, aut determinatè essent causae. Neque sic scirent unquàm, quae facerent, nisi necessariò ab aeternitate et immutabiliter se ad illa habeant. At dii sciunt futura, et homines, quibus volunt, et in quantum antea significant, et quibusdam etiam futurorum praesciis, et evitare tentantibus nihilominus inevitabilia fiebant, et haud fugienda, quae decreta sunt. Quin et hoc ipsum praesciisse, et effugere tentasse, fatis subiectum esse intelliget. Sic hoc quodam modo ipsis fato decretum est, nullam esse dissolutionem,

τε ἐξ αἰῶνος, καὶ εἱμαρμένη διδομένοις. ἀλλ' εἰ πάντα ὥρισαι, φαίη ἄν τις, καὶ οὐδὲν μὴ καὶ ἀνάγκης μετείληφε τῶν ὄντων τε καὶ γιγνομένων, ἔκ τε τῶν ἀνθρώπων οἴχοιτ' ἂν ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ δίκη ἐκ τῶν θεῶν, τῶν μὲν ἀνθρώπων ἀνάγκη ἅτ' ἂν πράττοιεν, πραττόντων, καὶ οὐκέτι οὐτ' ἂν κυρίων ἑαυτῶν ὄντων, οὐτ' ἂν ἐλευθέρων· τῶν δὲ θεῶν ἦτοι τὸ παράπαν ἀφεσώτων ἂν τοῦ κολάζειν τοὺς κακοὺς, ἢ οὐκ ἂν ἐν δίκῃ κολαζόντων, εἴ γε δὴ ἀνάγκῃ οἱ κακοὶ κακοί. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀνθρώπους κυρίους ἂν ἑαυτῶν εἶναι, οὐ τῷ μὴ ὑπ' οὐδένος ἂν τὸ παράπαν ἄρχεσθαι, μήτε τοῦ ἄλλου, μήτ' ἂν αὐτῶν τῶν θεῶν, ἀλλὰ τῷ ἔχειν μέντοι ἐν ἑαυτοῖς ἄρχον τὸ φρονοῦν. τὸ δὲ πολὺ ἀρχόμενον. καὶ τοῦ πολλοῦ τούτου ἦν τὸ φρονοῦν τε καὶ φύσει βέλτιστον τῶν ἡμετέρων, κύριον ἂν εἶναι. αὐτὸ δὲ δὴ τὸ φρονοῦν, ὡς οὐκέτ' ἄν ἄρχοι ὑπ' οὐδένος, οὐκ ἂν εἴη εἰπεῖν. ὃ πρῶτον μὲν τοῖς ἔξω πράγμασιν φαινοιτ' ἂν ἑπόμενον. ἔπειτα εἰ καὶ μὴ ὡσαύτως ἅπασιν ἀνθρώποις

aut effugium semel his a Deo cognitis ab aeterno, et fato traditis. At si omnia decreta sunt, dicat quis, et nihil existentium et futurorum sine necessitate fiat, hominum libertas peribit, et deorum iustitia, hominibus necessariò, quae facerent, facientibus, nec amplius ipsorum dominis aut liberis; diis verò prorsus a puniendo malos desistentibus, aut non iustè punientibus, siquidem mali ex necessitate mali essent. At homines sui ipsorum domini sunt, non quidem, ut nullius dominationi subsint, neque alterius, neque ipsorum deorum, sed quod in se habeant sapiendi principium. Multum verò illius imperio subiectum, et huius multi sapere erat natura optimum ex nostris et dominum esse. At hoc ipsum sapere nemo dixerit, nullius dominio subesse. Quod primum rebus externis videretur consectaneum. Dein si et non eodem modo omnibus hoc sapere a rebus ipsis vi-

τὸ Φρονοῦν τοῦτο ὑπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων Φαίνεται διατιθέμενον, οὐκ ἂν ὀρθῶς τις οἰήθειε, μηδ' ἐξ ἀνάγκης ἂν ἕπεσθαι αὐτὸ τοῖς πράγμασιν. δῆλον δ' ἐστὶν τοῦτο σύμβαινον, παρά τε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τοῦ Φρονοῦντος ἑκάστου Φύσιν, παρά τε τὴν ἄσκησιν. ταὐτο γὰρ ὁτιοῦν πλείοσι μὲν, διαΦέρουσι δ' ἐπ' ἀλλήλων πρόσπιπτον, ὥς τι ὁράσον, διαΦέροντά τι καὶ τὰ παθήματα ἐξ ἀνάγκης ἀπεργάσεται. διαΦέρειν γὰρ ἂν τὸ Φρονοῦν τοῦτο ἑκάστοις, καὶ τὴν Φύσιν, καὶ τὴν ἄσκησιν. καὶ τῆς μὲν Φύσεως τοὺς θεοὺς ἂν κυρίους εἶναι, τῆς δ' ἀσκήσεως τὴν τοῦ ἀσκητέως ἂν εἶναι δόξαν, προτέραν αὐτῷ ἐγγενομένην, ἣν ἂν ἀμήχανον ἂν εἶναι ἐγγενέσθαι ὁτωοῦν, μὴ οὐ θεοῦ παρασήσαντος. κυρίους μὲν ἑαυτῶν τοὺς ἀνθρώπους εἶναι, καθ' ὅσον που ἄρχουσιν αὐτῶν, κἂν ἀρχομένοι ἄρχωσιν. ἐλευθέρους δὲ εἶναι τέ πως, καὶ μὴ εἶναι. εἰ μὲν γὰρ ἐλευθερίαν τις τὴν οὐκ ἀνάγκην καλεῖ, οὐκ ἂν ὀρθῶς Φαίνοιτο καλῶν. ἀναγκάζοιτο γὰρ ἂν δουλείαν τὴν ἀνάγκην καλεῖν. τῇ δὲ δου-

deatur esse dispositum, nullus rectè putaverit, non ex necessitate ipsum rebus esse consectaneum. Clarum autem est, hoc accidere contra propriam sapientis cuiusque naturam et exercitationem. Nam idem quodcunque pluribus a se invicem differentibus accidens, ut quid faciant, varias etiam affectiones ex necessitate operabitur. Hoc enim sapere singulis diversum est et natura et exercitio. Et naturae quidem dii domini sunt, exercitii verò opinio exercentis est, quae ipsi prior inest, et quam cuivis inesse, impossibile est, Deo non adstante. Homines quidem sui ipsorum domini sunt, in quantum dominantur, licet imperio subiecti dominentur. Sunt verò liberi et non sunt. Si enim quis libertatem non necessitatem vocet, non recte videbitur vocare. Cogeretur enim servitutem vocare necessitatem. Servituti autem dominium quoddam deberet esse, cui serviret, utpote servi-

λείᾳ καὶ δεσποτείαν δή που εἶναι τινὰ δεῖ, ᾗ δουλεύσει, δουλεία οὖσα. τῇ οὖν πρεσβυτάτῃ ἀνάγκῃ ἀναγκαίως, καὶ ἡ μόνη αὐτὴ δι' αὐτὴν ἔχει, τὰ δ' ἄλλα ἅπαντα δι' ἐκείνην, ἣν τ' ἀγαθόν τε αὐτὸ, καὶ τὸν Δία φάμεν. τίς ποτε ἔσαι δεσποτεία, ᾗ δουλεύσει. οὐ γάρ που κ' αὐτὴ δεσποτεία ἅμα καὶ δουλεία ἔσαι. εἰ δὲ τῷ ἄρχεσθαι τε καὶ μὴ ὁριεῖται τις τήν τε δουλείαν, καὶ ἐλευθερίαν, οὐ μόνον οὐκ ἂν ἀνθρώπων οὐδεὶς εἴη ἐλεύθερος, ἀλλ' οὐδ' ἂν θεὸς ἄλλος τις, πλὴν Διός. ἄλλων μὲν ἄλλοις τῷ ἄρχεσθαι δουλευόντων, ἁπάντων δ' ἀπὸ θεῶν ἀρξαμένων. τῷ κοινῷ δεσπότῃ Διΐ. οὐ μὲν τ' ἂν δεινόν τι εἴη τοῦτον τρόπον καθάπαξ ἡ δουλεία, οὐδὲ φευκτόν. ἡ γὰρ τῷ ἀγαθῷ δουλεία, οὐ μόνον οὐδεινον, ἀλλὰ καὶ λυσιτελές τε, καὶ φίλον, καὶ αὐτῷ τῷ δουλεύοντι. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀλλ' ἢ ἀγαθῶν ἀπολαυσείε τις, δουλεύων ἀγαθῷ. εἰ δ' οὐ τίς ὁριεῖται δουλείαν τε καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἔκη μᾶλλον, τῷ κωλύεσθαι, ἢ μὴ κωλύεσθαι τινα ζῆν, ὡς βούλεται, βούλοιτο δ' ἂν πᾶς τις

tus, adeoque antiquissimae necessitati necessariò. Et haec sola ipsa per ipsam habet, reliqua autem omnia per illam, quam ipsum bonum et Iovem dicimus. Quod unquàm dominium erit, quod serviet? Non enim ipsum dominium simul et servitus erit. Si quis autem servitutem et libertatem definiret, esse dominio subiectum et non subiectum, non solum nullus homo esset liber, sed neque deorum aliquis, excepto Iove, cum alii aliis, tanquam principio serviant, omnes autem dii communi domino Iovi. Nec tali modo grave quid esset, aut fugiendum servitus. Subiecta enim bono servitus, non solum non grave quid, sed et utile, et amicum, ipsi quoque servienti. Non enim, nisi bonis frueretur serviens bono. Si quis autem servitutem et libertatem non sic definiret, sed magis, ut impediretur, vel non impediretur vivere, ut vult, vellet autem omnis bene agere et

πράττειν τε εὖ καὶ εὐδαιμονεῖν, ἅπας μὲν ἂν ὁ εὖ πράττων, κἂν ἐλεύθερος εἴη, ἂν τε ἀρχόμενος, ἄν τε μή, εὖ πράττων τυγχάνει ὡς γὰρ βούλεται, ζώη ἄν, κακῶς δὲ πράττων τὶς, οὐτ' ἂν, ὡς βουλοιτο, ζώη οὐτ' ἂν ἐλεύθερος δή που εἴη. κακῶς δὲ πράττειν ἀνθρώπους οὐκ ἄλλη ἂν ἢ κακοὺς γεγονότας. ὥς' οὐδ' ἂν κακὸς ἀνθρώπων οὐδεὶς βούλοιτ' ἂν γίγνεσθαι. εἴ γε δὴ μηδὲ κακῶς ἂν πράξαι, ἀλλ' ἄκοντας κακοὺς γίγνεσθαι ἐξαμαρτάνοντας, οὐδ' ἂν ἐλεύθερον κακῶν εἶναι οὐδένα, τοὺς δὲ καλούς τε μόνους καγαθούς. τοὺς δὲ θεοὺς κολάζειν ἄν. οὐκ ἂν τοῦτο τὸ τέλος δήπου τό γε κολάζειν ποιουμένους, οὐδὲ ἐπ' αὐτοῦ κατασρέφοντας, ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ἐπανορθοῦντας. ἐπεὶ γὰρ οὐχ οἷον τ' ἦν γε ἁμαρτάνειν τὸν πάντως ἄνθρωπον, τοιοῦτον τινα γεγονότα, ἐκ τε θείας καὶ ἐπικήρου φύσεως σύνθετον, ἀλλ' ἔδει τοτὲ μὲν ἂν κατὰ τὸ θεῖον τὸ ἐν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τοῦ συγγενοῦς ἀφομοίωσιν ἀγομένους, εὖ τε πράττειν, καὶ μακαρίως ζῆν. τότε δ' ἂν ὑ-

felix esse, omnis benè agens liber esset, sive dominio subiectus, sive non, bene agens existit, viveret enim, prout vult. Malè autem quis agens, neque prout voluerit, viveret, neque liber esset. Malè autem homines agere non aliter, quàm malos existentes, adeo, ut nullus homo malus velit fieri. Si verò neque malè agere, sed nolentes malos fieri contingat peccantes, nec ullus malorum liber esset, sed soli boni honestique. Dii verò puniunt. Nec hoc ipsum punire tanquam finem constituunt, nec in ipso convertunt, sed peccata corrigunt, cum enim fieri non possit, ut homo totus peccet, talis factus, et ex divina puraque natura compositus, sed oportebat tunc secundum hoc divinum, quod in ipso est, ad congeniti similitudinem actos, benè agere et feliciter vivere. Tunc verò a mortali, quod in ipso est, abstractus cum aliter agat, auxilium quod-

πὸ τοῦ θνητοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασπώμενον, ὡς ἑτέρως αὖ πράτ]ειν, βοήθειάν τινα αὐτῷ καὶ τὴν διὰ τῶν κολάσεων ταύτην ἐπανόρθωσιν τοὺς θεοῦς μεμηχάνησθαι, ὥς ποτε τῷ κολασθῆναι τε καὶ δίκην δεδωκέναι ἀπαλλαγέντι τῆς κακίας, οἷον περ νόσου, θηκτικοῖς τε καὶ ἀνιαροῖς τισι Φαρμάκοις, ἄμεινόν τε πράξαι γένοιτο, καὶ ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας μεταλαβεῖν, ὅτου μὴ ἠπιωτέρα τις ἐπανόρθωσις δι' ἀμοχθηροτέραν τινὰ ἕξιν δύναιτο καθίκεσθαι. ὡς οὐδὲν ἂν κωλύει καὶ ἄκοντας κακοὺς ὄντας τοὺς κακοὺς ὅμως κολάζεσθαι. κακὸν μὲν οὐδὲν προσπεισομένους, ἀλλ' ὠφελισμένους τῷ κολάζεσθαι. ὡς μὲν οὖν εἰσί τε θεοὶ, καὶ ὡς προνοοῦσιν ἀνθρώπων, μὴ ὡς οὐ κακῶν αἴτιοι, καὶ ὡς εἱμαρμένη ἀπαρατρέπτῳ τὸ βέλτιστον ἑκάστοις ἀπονέμουσιν, ὡς μετρίως εἰρῆσθαι, ἱκανῶς εἰρήσθω.

dam ipsi, et per punitionem mechanantur emendationem, ut puniendo, et poenam dando liberetur a malo, tanquàm a morbo corporis et medicinis mordacibus, et ameris quibusdam meliu sagere contingat, libertatemque pro servitute permutare, ubi mollior quaedam correctio per habitum quemdam minus penibilem haud possit pervenire. Quare nil impedit, quo minus malos, etiam illibenter malos, tamen puniant, nil mali inde perpessos, sed punitione adhuc emolumentum nactos. Hinc iam deos esse, et hominibus providere, nec malorum esse causas, sed fato immutabili optimum singulis partiri, moderatè et sufficienter dictum esto.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Πλήθωνος. Plethonis.

†. Alius titulus non habetur. At percurrendo opusculum, mox vidi, etiam ad tractatum de legibus pertinere. Nec fallebar. Nam apud Bandinium tom. 2. p. 317. legitur titulus:

Πληθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομίς,
Plethonis sui libri epilogus.
Inc. Ἃ μὲν οὖν μείζω τῇ ἀληθείᾳ κ.τ.λ.
Des. καλλίω εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς ....
Sequitur tum scholium marginale:
Ζητητέον τὰ ἐπιόντα, εἰ καὶ ἀνεύρετα.
ἠφάνισαι γὰρ ὑπὸ σχολαρίου. ὥς φασιν.

Quaerenda sunt reliqua, si tamen invenienda. Aiunt enim, a Scholario sublata. Multa tamen deesse haud videntur, hoc capite ad reliqua comparato. Iisdem etiam codex noster incipit et desinit, quasi ex eodem antigrapho descripti essent. Est verò recapitulatio eorum, quae in libro de legibus dicta erant. Reiserus de hoc nihil habet.

In Cod. 48. etiam fragmentum occurrit p. 480. quod Fabricius edidit vol. XIV. p. 140. V. Quod hìc monere voluì, cum ibi dicere oblitus sìm.

Cum alia de legibus gr. et lat. iam publicaverim, etiam epilogum hìc addam:

Ἃ μὲν οὖν τῆς βίβλου ἐν ἀρχῇ ἡμῖν τῆς δε προυτέθη, ἐξείργασαί τε σὺν τῶν θεῶν, τοῖς τῶν τοιούτων ἐφόροις, ἐφ' οὓς δὴ ἡμεῖς καὶ ποσειδῶ κορυφαῖον τήν δε ἀναφέρομεν τὴν συγγραφὴν, καὶ διαπεπέραταί γε ἱκανῶς. Ἐπιδέδεικται γὰρ ἡμῖν, ἥτις τε ἀρχὴ τῶν πάντων, καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν τίνες, μὲν πρῶται τε τε φύσεις, καὶ τῇ ἀρχῇ προσεχεῖς, τίνες δὲ δεύτεραι, τίνες δὲ τρίται καὶ ἔσχατοι, ὅ τε ἄνθρωπος ἐν αὐτοῖς τίνα

Quae igitur nobis in principio libri proposita erant, praestita etiam sunt faventibus diis, talium praesidibus ad quos et ad Coryphaeum Neptunum hoc scriptum referimus, et sufficienter etiam completum est. Ostensum enim a nobis est, quodnam omnium principium, et in omnibus quaenam primae naturae principioque proximae, quaenam secundae, quaenam tertiae et ul-

ποτὲ τὴν χώραν εἴληχεν, ἢ ἐκ τίνων συνέστηκεν. Οἵῳ τε ὄντι αὐτῷ, οἷος καὶ βίος προσήκει, ὥστε δὴ καὶ εὐδαιμόνως ζῆν, οὗ δὴ κυριωτάτου τε ὄντος, καὶ κοινοῦ ἐπιθυμήματος, ἅπαντες μὲν ἄνθρωποι ἐφίενται, ζητοῦσι δ' αὐτὸ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ ἅπαντες βίῳ, ἀλλ' ᾧ ἀποδέδεικται ἕκαστα, ἀπ' ἐννοιῶν τε, καὶ ἀξιωμάτων οὐκ ἀσθενῶν τινων καὶ ἀμφιλόγων, ἄλλων τε δὴ καὶ τριῶν μεγίστων ἐκείνων. ἑνὸς μὲν τοῦ, ὡς ἡ ἀρχὴ αὕτη τῶν πάντων, ὁ μέγιστος θεὸς, οὗ γε ἡμεῖς πατρίῳ Φωνῇ Διὰ καλοῦμεν, ἄπρως ἀγαθός ἐστιν, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀγαθοῦ ὑπερβολῆς, μὴ οὐκ ἐς ὅσον οἷόν τε βελτίστῳ εἶναι, λιπομένης. ἑτέρου δὲ τοῦ τάς τε οὐσίας ταῖς γεννήσεσι ταῖς αὐτῶν, καὶ τὰς γεννήσεις ταῖς οὐσίαις ἀνάλογον ἔχειν δεῖ. καὶ τοῦ τρίτου, τοῦ καὶ τὰ ἔργα ταῖς οὐσίαις, καὶ τὰς οὐσίας τοῖς ἔργοις τοῖς σφετέροις ἀνάλογον δεῖν, καὶ αὐτὰ ἔχειν. τούτων γὰρ ὑποκειμένων ἀξιωμάτων βεβαίων, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου, ἄλλη τε ἡμῖν τῶν καλῶς ἐχόντων δογμάτων ἀποδεδείκνυται, καὶ ὡς τὸ πᾶν ἅμα μὲν ἀΐδιον τῷ δι'

ultimae sint. Homo autem quemnam in ipsis locum nactus sit, aut ex quibus constiterit. Qualis, existenti tali, etiam vita conveniat, ut feliciter vivat, quod, cum propriissimum et commune desiderium, omnes quidem homines expetunt. Quaerunt autem idem non in eadem omnes vita, sed in qua singula monstrata sunt, a cogitationibus et dignitatibus non infirmis quibusdam dubiisque, sed ab aliis et maximis illis tribus, ab uno quidem, tanquam a principio omnium et deo maximo, quem nos patria voce Iovem vocamus, summè bono, cui nulla boni eminentia, in quantum esse optimo fieri possit, deest. Secundi verò substantiae ipsorum generationibus, et generationes substantiis analogae esse debent. Et tertii opera etiam substantiis, et substantiae operibus suis analogae esse debent. His enim subiectis firmis dignitatibus, ex prima quidem alia nobis bona dogmata osten-

γέγονεν, ἅμα δὲ καὶ, ὅτι δὴ κάλλιστον ἐκ τῶν ἐνόντων γεγονὸς, ἐν τῇ αὐτῇ μὲν ἐς τὸν πάντα αἰῶνα κατασάσει, ἓκ γε δὴ τοῦ καθάπαξ αὐτῷ ἀποδεδειγμένου σχήματος ἀπαρακίνητον, οὐ γὰρ ἂν ἐχωρεῖη, ὅτι περ βέλτιστον ὄντα τὸν θεὸν, ἢ μὴ παράγειν ποτὲ τοῦργον τὸ αὐτοῦ μηδ' εὐποιεῖν μηδ' ὁτιοῦν δέοι γὰρ ἂν τὸ οὕτω βέλτιστον, καὶ ἄλλοις τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ, ἐς ὅσον τε ἐγχώρει, καὶ ἀεὶ μεταδιδόναι, ἢ εὖτε ποιοῦντα, καὶ παράγοντα, ἐνδεέστερόν ποτε τῆς δυνάμεως εὐποιῆσθαι, καὶ χεῖρον τοτε ἔξον τὸ αὐτοῦ ἔργον ἀποδοῦναι, ἢ οἷον ἂν γεγονὸς, ὅτι δὲ κάλλιστον εἴη. δῆλα γὰρ δὴ, ὡς τῶν καθεσηκότων, εἴ τι ζεὺς παρακινήσειε. καὶ τὸ πᾶν, εἴ τι πᾶν, εἴ τέ τι, εἰθ' ὕστερον χεῖρον γε ἔξον ἀποδοίη. ἐπεὶ κἂν εἰρόοντι αὐτοῦ μεταβαλεῖν, ἤ τι οὐ πρότερον μεταβάλλειν εἰωθός, ἢ οὐκ εἰς τὸ εἰωθὸς μεταβαλών. ἀμήχανον μὴ οὐ καὶ ὅλον αὐτῷ συμμεταβαλὼν τὸ σχῆμα. τῷ γὰρ αὐτὸ σχῆμα, μὴ οὐχὶ πάντων ὡσαύτως μενόντων τῶν

duntur, et quod omne simul cum Iove aeternum extitit, simul et, quod optimum ex iis, quae insunt, factum in sua aeterna constitutione, ex semel illi constituta forma immobile sit. Non enim fieri posset, ut optimus deus opus suum non produceret, neque bene faceret vel minimum. Oportet enim, ut sic optimum aliis etiam ex proprio bono, in quantum fieri potest, semper participet, aut bene faciendo, et producendo aliquando virtutis suae indigentius, bene faceret, et peius tunc habens opus suum ostendat, aut, quale factum, optimum sit. Clarum enim est, quod consistentium, si quid Iupiter mutet, etiam omne, seu omne, seu quid, seu postea habens ostendet, cum licet definierit quid mutare, aut quid prius non mutare consueverit, aut non suo more mutarit. Impossibile enim est, ut non et totam cum ipso formam transmutet. Eadem enim forma, non omnibus similiter manenti-

μορίων

μορίων, οὐχ οἷον τε σώζεσθαι. ἐκ δὲ δὴ ἀξιώματος τοῦ βίου, ἢ τῶν θείων πραγμάτων ἡμῖν διαφαίνεται κατάστασις. διαιρούσης γὰρ τῆς τῶν πάντων οὐσίας ἔς τε τινα ὁμοίον τε καὶ ἀεί, καὶ κατὰ πάντα τε αὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσαν, ἔς τε τὴν ἐς χρόνον μὲν κινητὴν, ἀΐδιον δὲ, καὶ εἰς τρίτην τε θνητήν. ἐπειδὴ ἑκάστη οὐσία, δι' ἅς, καὶ τῆς γεννήσεως τῆς γε ἀναλόγου αὐτῇ ἐξούσης δεῖτειν μὲν τὴν πρώτην γέννησιν τῇ ἀρχῇ τῶν πάντων ἀπονέμομεν τῷ Διΐ. τῆς δ' αὖ τῆς δευτέρας τῷ τῆς ᾱ ταύτης πορυφαίῳ οὐσίας ποσειδῶνι, χρωμένῳ καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῖς γνησίοις, ἄλλῳ ἐπ' ἄλλον συνεργοῖς. τῆς δε τῆς γ̄ τῶν τε τῶν διὸς νόθων πρεσβυτάτῳ κρόνῳ καὶ ἡλίῳ, τῶν ποσειδῶνος γνησίων τῷ κρατίστῳ. χρωμένοιν νῦν καὶ τούτο, ἵν' ἄλλῳ ἐπ' ἄλλον, κρόνῳ μὲν τῶν συμπάντων νόθων ἀδελφῶν, ἡλίῳ δὲ τῶν ἑαυτῷ ὁμοιοτέρων τῶν γνησίων πλανητῶν διὰ τὴν πλεοναχῆ Φόραν καλουμένων. ἐκ δ' αὐτοῦ τοῦ γ̄ ἀξιώματος τὰ περὶ τῆς Φύσεως ἡμῖν τῆς τοῦ

bus partibus servari non potest. Ex vitae autem dignitate divinarum rerum ordinatio nobis innotescit. Dividente enim substantia in quamdam similem, et semper, et in omnibus eodem modo habentem, et in mobilem ad tempus, aeternam verò, et in tertiam mortalem. Cum quaelibet substantia generationem ipsi analogam habere debeat, primam quidem generationem principio rerum omnium Iovi attribuimus. Secundae verò Neptuno primae substantiae Principi utenti quoque germanorum genuinis, alio alii cooperante. Tertiae verò Iovis nothorum antiquissimo Saturno, et Soli, Neptuni genuinorum fortissimo. Et hoc utentibus alio ad alium, Saturno quidem omnium nothorum fratrum, Soli verò sibi magis similium genuinarum planetarum, multfario motu sic vocatarum. Ex tertia verò dignitate natura hominis nobis ostenditur, ut videamus, hominem ex dua-

ἀνθρώπου ἀποδείκνυται, ὡς ἐκ δοιῶν· ὅ γε ἄνθρωπος σύνθετός ἐστιν ἰδεῖν, τοῦ μὲν θηριώδους, καὶ θνητοῦ, τοῦ δὲ ἀθανάτου τε καὶ τοῖς θεοῖς συγγενοῦς. ἐπεὶ γὰρ τοῖς ἔργοις ὁ ἄνθρωπος, τοῖς μὲν θηριώδους, τοῖς δὲ καὶ τοῖς τῶν θεῶν παραπλησίοις χρωμενος φαίνεται, ἀνάγκη που καὶ τῶν ἔργων τούτων ἑκατέροις οὐσίαν ἰδίαν τὴν ἀνάλογον ἔξουσαν ἀποδιδόναι. ὡς δ' ἔστι θάτερα ἀνθρώπῳ τῶν ἔργων τοῖς τῶν θεῶν παραπλήσια. Καὶ ταῦτα αὐτῶν τοῖς σπουδαιοτάτοις ἐναργές. οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς τῆς τῶν ὄντων θεωρίας ἄλλο σπουδαιότερον φήσομεν εἶναι ἔργον, οἷς κεφάλαιον ἡ διὸς ἔννοια ὅ τε ἄνθρωπος φαίνεται, τῇ τε ἄλλῃ αὐτῆς θεωρίας τῶν ὄντων κοινωνῶν, καὶ οὐδὲ τῆς διὸς ἐννοίας ἀπολειπόμενος, ἄχρι ἧς ἐσχάτης, καὶ αὐτοὶ θεοὶ ἐξικνοῦνται. δέοι ἄρα ἂν αὐτῷ καὶ οὐσίας τῇ τῶν θεῶν παραπλησίας, τῆς δὲ τ'οὔργου παραπλήσιον ἀποδούσης, καὶ ἀθανάτου δή, εἴ γε καὶ οὐσία ἀθάνατος ἡ τῶν θεῶν. Οὐ γὰρ ποτ' ἂν θνητὸν γένοιτο ἀθανάτῳ παραπλή-

bus esse compositum, animali quidem et mortali, nec non immortali diisque congenita. Cum enim homo opera partim animalia, partim divina exercere videatur, necesse est, ut utrisque operibus propriam substantiam, et analogam nactus sit, ut adeo alterutra operum humanorum divinis sint similia. Et hoc in eorum operosissimis conspicuum est. Neque enim aliud operosius rerum speculatione opus in diis dicemus, quibus caput Iovis mens homo apparet, aliaque ex parte speculationis rerum communium, neque a Iovis mente relinquitur, ad extremum usque, quò ipsi dei perveniunt. Opus igitur ipsi substantia deorum simili, actionemque similem praebente, et immortalis, cum deorum substantia immortalis sit. Non enim unquàm mortale immortali simile esse poterit in quantumcunque. Neque enim comparari poterit omnino finitam existendi virtutem

σιον, οὐδ' ἐφ' ὅσον οὖν. οὐ γὰρ οὐδὲ συμβλητὸν ὅλως τὸ πεπερασμένην ἔχον τὴν τοῦ εἶναι δύναμιν, καὶ ἐπιλείπουσαν τῷ ἀνεπιλήπτον ἔχοντι, καὶ ἄπειρον, διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐν τῶν πράξεων τῶν τὰ πρὸς θεοὺς συγγενείᾳ προσηκούσων τῇ ἀποδώσει, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπιεικέσι διδασκάλοις τό γε εὔδαιμον ἀνθρώπῳ ἀποφαίνομεν, ὅ καὶ τῆς βίβλου ἡμῖν τῆσδε ἔργον, ὡς εὐδαιμονεστάτους τοὺς τοῖσδε λόγοις προσέχοντες ἐκ τῶν ἐγχωρούντων ἀνθρώπων ἀπεργάζεσθαι. ὡς γε μὴν ἐκ δοῖν ὁ ἄνθρωπος συντέθειται εἰδοῖν, καὶ ἐξ ἑτέρου ἡμῖν, οὐδὲ τούτου ἀμφιλόγου ἀποδεικνυται ἀξιώματος, τοῦ μηδ' ὅτι οὖν τῶν ὄντων εἶναι, ὃ κἂν αὐτὸ ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ὄλεθρον ὁρμήσειεν. ἀλλ' ἅπαντα τοῦ σώζεσθαί τε. καὶ εἶναι ἐξ δύναμίν γε μὴ μεθίεσθαι. τοῦτο γὰρ λαμβάνουσι τὸ ἀξίωμα, καὶ ἐπειτὰ αὐτῶν ἀνθρώπων, τοὺς αὐτοὺς αὐτοὺς ἀποκτίνυντας ἐπιβλέπουσιν, ἐναργεστάτως καταφαίνεται, οὐ τὸ θνητὸν ἡμῶν ὄν, τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἀποκτείνειν, ἀλλὰ τι ἕτερον τούτου τε κρεῖττον, καὶ οὐ

habens, et deficientem cum ente incomprehensibili et immenso. Ideo et in communicatione actionum propinquitati deorum convenientium, ipsi quoque praeter aequos magistros homini felicitatem tribuimus. Quod libri huius nobis propositum est, ut felicissimos eos, qui sermonibus his attendunt, quantum homo capax est, reddamus. Quod homo ex duabus compositus formis sit, ex alia, neque illa dubia dignitate a nobis ostenditur, qua nullum existentium quodcunque ad suum tendat interitum, sed omne servari, et esse pro viribus contendat. Hanc enim dignitatem accipientibus, et postea ipsorum hominum ipsos se occidentes videntibus manifestè apparet, non quod in nobis mortale est, seipsum occidere, sed aliud quid illo melius, et non simul periturum, utpote ab eo non dependens, quemadmodum mortalia omnia, quae a corporibus, quibus insunt, dependentia,

συναπολούμενόν γε, ἅτε οὐδ' ἂν τούτου ἐξημμένον, οἷα περ θνητὰ ἅπαντα ἤδη, ἅ δὴ τῶν σωμάτων τε ὡς οἷς ξύνεσιν, ἐξημμένα, τούτοις καὶ λυομένοις συνδιόλλυται. οὐ γὰρ ποτ' ἂν αὐτῷ οὐ μόνον γε οὐκ ἐς τοσοῦτον, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐπὶ σμικρόν τι ἀντέβαινεν. εἰ αὐτοῦ ἔξηπτο, ἀλλ' οὐσίαν ἰδίαν τε ἔχον, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ὕφεσι μιᾶς. ὃ ἐπειδὰν μηκέτι ἑαυτῷ λυσιτελεῖν τὸν μετὰ τοῦ θνητοῦ βίον οἰηθῇ. εἴτ' ὀρθῶς, εἴτε καὶ μὴ τοῦτο οἰηθὲν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει κτεῖναί γε αὐτὸ, ὡς ἄλλο ὄν, ἄλλου κακοῦ δὲ δόξαντος, καὶ οὐκ εὐχεροῦς συνοίκου ἀπαλλάσσεται. τὴν μέντοι ἀθανάτου τε καὶ θνητοῦ ἐν ἡμῖν μίξιν, ὑπὸ ἁρμονίας τοῦ παντὸς θεοῖς τοῖς ἡμῶν δημιουργοῖς, κατὰ διὸς θεσμοὺς, μεμηχανῆσθαι ἀξιοῦμεν, ὡς τοῦ οὐρανοῦ τοῦδε δύο μοῖραι, ἥ τε ἀθάνατος, καὶ ἡ θνητὴ, μεθορίῳ τινὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ τούτῳ σχήματι συνιδίσθην. ἵνα μὲν γὰρ πλήρες τε ᾖ τὸ πᾶν, καὶ παντελές, ἔκ τε ἀθανάτου, καὶ θνητοῦ αὐτὸ ἔδει συνεσάναι, ἵνα μὴ διέσηκεν αὐτὸ αὑτοῦ, μηδὲ διεσπασμένον ᾖ, ἀλλ' ἑς ἕν τι τῷ ὄντι σύστημα συνέσηκεν, ὥσ-

his solutis, simul pereunt. Non enim ipsi nec in tantum, nec in parvum quid accidisset, si ab eo penderet, sed propriam habens substantiam, sibi soli subiectus est. Qui postquàm non amplius sibi cum mortali vitam prodesse putet, sive rectè, sive non rectè putet. Nihil enim interest ipsum occidere, tanquàm alienum, sed ab alio, quod videtur malo, et difficulter cohabitante liberatur. Hanc verò immortalis et mortalis mixtionem harmoniae causa a diis creatoribus nostris secundum Iovis leges factam arbitramur, ut coeli huius duae partes, immortalis et mortalis, confini huic humanae formae contigerint, ut enim plenum omne et perfectum sit, ex immortali et mortali necesse erat consistere, ne idem distet ab eòdem, nec divulsum sit, sed in unum verè systema coadunatum. Quemadmodum alia sunt in ipso, quae non mediocriter dif-

περ ἐσιν ἄλλα τῶν ἐν αὐτῷ οὐ σμικρῷ ἀλλήλοις διαφόρων, μεθορίοις τισιν ἐκ τῶν ἐνόντων συνηρμόσθη. οὕτω καὶ ἀθανάτοις τὰ θνητὰ, τῷ κατὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μεθορίῳ συνεδέθη. εἰ μὲν οὖν τῷ αὐτοῦ ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν ἀεὶ συνῆν, κἂν αὐτὸ ἀθάνατον ἀπέβαινεν, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀθάνατον ἀεὶ συνουσίας ἀπαθανατιζόμενον, καὶ οὐκέτ' ἂν θανάτου τε μοίρας, καὶ μεθόριον, καὶ θνητῆς, ὅπερ ἔδει, ὁ ἄνθρωπος ἦν, ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις ἂν ὅλως συνετέτακτο. εἴτε καὶ ἅπαξ τὸ ἀθάνατον τῷ θνητῷ ὁμιληκὸς τὸν λοιπὸν ἅπαντα χρόνον ἀπήλλακτο αὐτοῦ, ὥχετ' ἂν καὶ οὕτω τὸ ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν μεθόριον ἅπαξ γεγονός. οὐκ ἀεὶ μὲν ὂν μεθόριον, οὐδ' ἀεὶ θνητὰ ἀθανάτοις συνάρμοττον, ἀλλὰ ἅπαξ γε συνηρμοκός. καὶ ἔπειτα σὺν τῇ αὐτοῦ τοῦ θνητοῦ ἀπαλλαγῇ, καὶ ταύτην τὴν ἁρμονίαν λελυκός. ἀλλ' εἵπετο ἄρα μέρος μὲν τῷ θνητῷ τὸ ἀθάνατον κοινωνεῖν. παρὰ δὲ μέρος τούτου γε ἀπολλυμένου, καθ' αὐτό τε ἑκάτερον γίνεσθαι, καὶ ζῆν χωρὶς, καὶ τοῦτο οὕτω τὸν ἀεὶ χωρεῖν, καὶ ἄπειρον χρόνον.

ferunt ab invicem, confiniis quibusdam eorum, quae insunt, coaptata sunt. Sic et immortalibus mortalia confinio homini huic conveniente coniungebantur. Si igitur ipsius immortali parti mortalis semper aderat, ipsum etiam immortale factum, ex coexistentia cum immortali immortalisatum, et non amplius mortis et mortalis partis confinium, quod debuit, homo erat, sed immortalibus omnino coordinatus. Siquè semel immortale cum mortali coniunctum, reliquo omni tempore ab eo liberatum sit, confinium immortalium et mortalium semel factum sic periret, confinium non semper existens nec semper mortalia immortalibus coaptans, sed semel tantum et postea mortali suo liberatum, soluta etiam ista harmonia. At consequitur, partem immortalem mortali communicare. Hoc autem ex parte perdito, ipsum separatum manet, seor-

ταῦτα δὲ δόγματα τοῖς ἀπὸ τοῖς ἀπὸ πυθαγόρου μάλισα καὶ πλάτωνος δέδοκται σοφοῖς. ταῦτα ἄλλων τε ἔθνων ἐξηγηταῖς καὶ δὴ, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων, τῆς τὴν κατὰ κούρητας ἐκείνους καλῶς τε καὶ εὖ διαδεδεγμένους θεοσέβειαν. ταῦτα ζωροάστρη, καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ, ἐς ὃν ἡμεῖς ἕνα δὴ ἄνδρα ἀρχαιότατον τῶν γε ἐν μνήμῃ τὰ τοιαῦτα ἀναφέρομεν τῶν δογμάτων, οὐκ ἀπ' ἐκείνου καὶ ἤρχθαι ἡγούμενοι αὐτά. συναΐδια γὰρ ἂν τῷ παντὶ οὐρανῷ, καὶ ἐν ἀνθρώποις ταύτα δὴ τἀληθῆ δόγματα εἶναι, κἂν εἴ ἐσι μὲν ὅτε παρὰ πλείοσιν, ἐσι δ' ὅτε παρ' ἐλάτ]οσι κρατῇ. τοῖς γε δὴ ἀπ' ἐννοίων κοινῶν τῶν ὑπὸ θεῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐντεθειμένων, καλῶς τε καὶ εὖ ὁρμωμένοις. ἀλλ' ὅτι τῶν ἐς ἡμᾶς ὀνομαζομένων οὗτος δογμάτων τῶν γε ὀρθῶν ἐξηγετής ἐσιν ὁ παλαιότατος. * * πλείοσιν, ἢ πεντακισχιλίοις ἰσορούμενος τῆς ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσι πρεσβύτερος. τὸν γάρ τοι μίνοα τῶν αἰγυπτίων νομοθέτην ἔτι αὖ καὶ τοῦτον πλείοσιν ἢ τρισχιλίοις ἔτε-

sim vivit, et sic semper et in infinitum procedit. Haec Pythagorae potissimum et Platonis dogmata sapientes docuere. Haec aliarum gentium doctores, et nostrorum progenitorum secundum Curetes illos in pietate bene succedentes. Haec Zoroastres, et ipsius asseclae, ad quem nos unum virum antiquissimum hominum memoria talia referimus dogmata, nec tamen rati, ab illo incepisse. Coaeterna enim sunt toti coelo. Et haec vera inter homines dogmata sunt, licet modo apud plures, modo apud pauciores in vigore sint, bene tamen rectèque a sensu communi animis nostris a diis insito, tendentes. At horum nobis dictorum dogmatum rectorum interpres est antiquissimus. Pluribus, quàm quinque millibus annorum Heraclidarum descensus antiquior, ut narrant. Minoem enim Aegyptiorum legislatorem, etiam hunc pluribus, quàm tribus millibus annorum seniorem,

σιν ἰσορούμενον πρεσβύτερον, οὐ σοφόν τινα φήσομεν, οὐδὲ σπουδαῖον γεγονέναι νομοθέτην. οὐ γὰρ ποτ' ἂν οὕτω περὶ ἔργους τὰς τῶν θεῶν ἀγισείας, καὶ φαυλάς γε ἐνομοθέτει, εἰ μὴ καὶ τὰ δόγματα αὐτῷ φαυλῶς προσεῖχεν. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἀπ' ἐκείνου ἱερεῦσι τὰ δόγματα τοῖς γε ζωροαστρείοις τούτοις παραπλήσιον ἔσχεν, ἀλλ' οὗτοι καὶ παρὰ μηνὸς τοιαῦτα ἐκδέδοσθαι αὐτὰ φήσομεν, ἀλλ' ὕστερον αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ σοφίαν ἀνευρηκέναι σχολήν, καὶ ἔπειτα οὐ καὶ τὰς ἀγισείας οἵους τε γενομένας διορθώσασθαι. διανέμοντα μὲν μηνὸς αὐτοῖς καθεσηκότα ἄρισα δ' ἔχοντα, καὶ σωτήριον εὐνομουμένοις, οὐ μέντοι καὶ φαυλοῖς γε χρωμένοις νόμοις, τὸν τῶν πατρίων μὴ ἐῶντα τολμᾶν μηδὲ τὸ σμικρώτ[α]ον κινεῖν. δόγμασι μὲν διατελεῖν αὐτοὺς σπουδαίοις χρωμένους, ἀγισείαις δὲ τοὺς πολλοὺς φαυλαῖς τελεῖν. γεγονέναι μὲν οὖν καὶ ἄλλοις ἄλλους νόμους ἐπιεικεῖς τινας. καὶ εἶναι γε ἐνίους τῶν μὲν ζωροαστρείων τούτων τοῖς δόγμασιν οὐκ ἀποδούς. οὗτοι μὲν καὶ τῆς ἀκριβείας εἰς ἅπαν γε ἐφικνού-

non sapientem quemdam dicemus, nec probum fuisse legislatorem. Non enim tam superfluos deorum cultus, et malos ordinasset, nisi et mala dogmata secutus fuisset. Nam si et illius sacerdotes dogmata Zoroastricis similia habuere, non tamen dicemus, a Minoe haec esse edita, sed ipsos postea ob philosophiae studium invenisse, et deinceps, non tamen cultus, quales erant, emendasse. Minoem enim ipsis optimum fuisse legislatorem atque salutarem, bene constitutos, et non malis usos legibus haud sinentem patria vel minimo movere modo, dogmatis quidem usos probis permanere, malum verò cultum a populo praestari. Igitur aliis quidem alias quasdam leges aequas esse factas. Et sunt quaedam a Zoroastricis his dogmatis non aliena, haud tamen ad perfectionis apicem pervenientia. Quos inter Indorum et Iberorum oc-

μενα. ἐν οἷς καὶ τούς τε ἰνδῶν καὶ ἰβήρων τῶν ἑσπερίων γεγονέναι, τούτους μέν γε καὶ ζωροάστρη τούτῳ ἐσχρόνους σχεδὸν ἐσχήκοτας. ἰβήρων μὲν οὐδὲ τοῦ νομοθέτου ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς ὀνομαζομένου, οὔτε τῶν νόμων μενόντων αὐτοῖς. ἰνδοῖς δὲ τῶν τε νόμων, καὶ ἔτι μενόντων πολλῶν, καὶ τοῦ νομοθέτου διονύσου λεγομένου, ὃς ἰνδῶν κεκρατηκώς τε, καὶ ἄρξας, ἔπηλυς ταις λέγεται, καὶ νόμοις τισὶν ἐπιεικέσι τὸ γένος διακεκοσμηκέναι. τούτῳ καὶ ὁ ἐκ σεμέλης πολλῷ ὕστερον γεγονὼς διόνυσος, ἤτοι ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῇ ψυχῇ, ἢ τὸν βίον ἀφόδρα τιν' ἐζηλωκώς, ἀσυκωτάτω δὲ τῷ ἀνδρι ἀμφω, ὃν ἂν περὶ ἡρακλέους τις νομίσειε τοῦτε ἐξ ἀμφιτρυωνος καὶ ἀλκμένης, τοῦ τε πολλῷ τούτου πάλαιοτέρου γεγονότος τοῦ τυρίου, στρατικωτάτω δὲν τούτω τῷ ἀνδρι, φέρειν δὲ δὴ τὰς περιόδους παραπλησίους, καὶ βίους ἑκάστοτε καὶ πράξεις, καὶ οἴσειν γε ἀεὶ. γεγονέναι τε οὐδὲν οὐδεπώποτε καινὸν, οὐδὲ γίνεσθαι, ὃ μὴ καὶ πρότερον ποτὲ ταὐτὸ γεγονέναι τε ἰδέᾳ, ἃ μήτε καὶ αὖθις ποτὲ ἔσαι. ἐπειδ' ἀνάγκη μὲν ἀθέου μὲν

cidentalium quosdam fuisse aiunt, illis Zoroastri huic ferè coaevis. Iberorum verò neque legislatore ad nos usque nominato, neque legibus manentibus. Indorum verò legibus adhuc multis manentibus, et legislatore Baccho vocato, qui Indorum potitus imperio legibus quibusdam aequis dicitur genus exornasse. Hunc secutus est ille ex Semele multò post Bacchus, quasi îdem anima esset, aut videtur maximè imitatus. Civilissimi verò ambo viri, quem circa Herculis tempora illius ex Amphitryone et Alcmene quis existimaret, et hunc multò antiquiorem tyrium, bellicosissimos verò hos viros similes fecisse circuitus, vitam et actiones, et semper permanere. Nihil quidem unquàm fieri novum, aut factum, quod non et prius idem sensu fuerit, et quod non rursus futurum sit. Cum necesse sit, nulla gente

οὐδενὸς ὄντος γε ἔθνους, ἄλλοις δ' ἄλλων γιγνομένων καὶ διαφόρων περὶ τοῦ θείου ἀνθρώποις τῶν δόξων. μίαν μὲν καὶ τὴν αὐτὴν ἀεὶ τὴν κρατίστην εἶναι. τὰς δ' ἄλλας φαυλοτέρας, καὶ τούτων αὖ ἄλλην ἄλλης τῆς κρατίστης ἐγγυτέρω, τὰς δὲ πορρωτέρω καὶ πορρωτάτω δὲ ἐνίας. ἡμεῖς κρατίστην οὖσῃ τῇ κατὰ ζωροάστρην ταύτῃ προτιθέμεθα. ἣ καὶ ἡ κατά τε πυθαγόραν καὶ πλάτωνα συνεφήνεγκται Φιλοσοφία, ἀκριβείᾳ τε τῶν ἄλλων πασῶν πλεονεκτοῦσα δοξῶν, καὶ ἅμα πατρίᾳ, καὶ ἡμῖν οὖσῃ. ἐν οὖν ταύτῃ μόνῃ δὴ καὶ ἀκραιφνοῦς τῆς μακαριότητος, ὁπόση ἡμῖν δυνατὴ ἐνεῖναι, ἐντυγχάνειν ἀξιοῦμεν, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις, καθ' ὅσον περ ἂν ἑκάστη ταύτης ἀπολείπεται, κατὰ τοσοῦτον καὶ μακαριότητος μὲν τοὺς χρωμένους ἀπολείπεσθαι, ἀθλιότητι δὲ πελάζειν, καὶ ἀθλιωτάτους δὴ τοὺς ταῖς πορρωτάτω ταύτης δόξαις χρωμένους ἀποβαίνειν, ἅτε καὶ ἐν ἄδει τε δεινῷ τῇ περὶ τῶν μεγίστων ἀμαθίᾳ καλινδουμένους. ἀλλ' εἶποι ἄν τις, ὡς τῶν σοφιστῶν ἔνιοι, οἷς καὶ ἀνθρώπων πάμπολλοι ἕσπονται, μείζω τὰ ἀ-

athea, variis autem hominum variorum de deo opinionibus, ut una semper et eadem fortissima sit, reliquae autem peiores, et ex iis una prae alia fortissimae propior, remotiores verò et remotissimae quaedam. Nos optimam hanc Zoroastricam praeponimus, aut illam, quae secundum Pythagoram et Platonem unà introducta est philosophia, praecisione omnium opinionum optima, quaeque patria et nostra est. In hac igitur sola felicitatem summam, quanta nobis possibilis est, consequi arbitramur. In aliis verò, quantum quaelibet ab ista relinquitur, tantum etiam utentes a felicitate relinquuntur, miseriae autem appropinquant, miserrimi verò remotissimi ab illa eveniunt, tanquàm in misero inferno maximorum inscitia revoluti. At dixerit quis, esse Sophistarum quosdam, quos plurimi hominum sequuntur, qui maiora dicto audientibus

γαθὰ τοῖς σφίσιν πειθομένοις τῶν ὑφ' ἡμῶν περὶ τὸ ἀνθρωπεῖον γένος ἀποφαινομένων καταγγέλλουσιν. εἴ γε καὶ εἰς εἰλικρινῆ τινα ἥξειν αὐτοὺς ἀθανασίαν διατείνονται, θνητῷ οὐδενὶ οὐκέτι ἐγκατα-μιχθησομένην, τῶν ἡμετέρων λόγων οὔποτε παύσεσθαι ἀξιούντων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θνητῇ ἑκάστοτε κοινωνούσας φύσει, ὅποτε δὲ ἑκάστη περίοδος καθέλκοι. ἀλλὰ πρῶτον μὲν καὶ ἀνθρώπων οὐ τοῖς μείζω ὑπισχνουμένοις συμβάλλειν, οὐ μᾶλλον, ἢ τοῖς πιστοτέροις, οἵ γε οὐ φρονοῦντες ἀξιοῦσι. οὐκ οὖν οὐδὲ τῶν λόγων οἱ μείζους ἐλπίδας ὑποτείνοντες πρὸ τῶν πιστοτέρων αἱρετέοι. οὐ γὰρ ἂν λυσιτελοῖ, ἐλπίσι μείζοσι μὲν, κεναῖς δὲ, καὶ ἀνηνύτοις κολουμένοις ψευδέσι τισιν ἐνδιατρίβειν περὶ τῶν μεγίστων, καὶ οὐχ ὑγιέσι δόξαις. κακοδαιμονίας γὰρ τοῦτο δὴ τὸ χείριστον ἐψεῦσθαι περὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν μεγίστων ἀνθρώποις διανοημάτων, καὶ ἕτερα οἴεσθαι, ὧν χρὴ φρονεῖν περὶ αὐτῶν. ἔπειτα οὐδὲ θαυμαστὸν οὐδὲν, εἰ ἅγε ἡμεῖς περὶ τὸ γένος ἀποφαίνομεν τὸ ἀνθρωπεῖον, καὶ μείζω ἅμα

bona, quàm nos circa genus humanum ostendimus, annuntiant. Si et ad veram se venturos immortalitatem collimant, mortali nulli permiscibilem, nobis asserentibus, animas nunquam cessaturas communicare mortali naturae, quoties singula periodus exigit. At primò quidem non hominibus plus pollicentibus credere. aut magis quàm fide dignioribus, sapientes existimant. Adeoque qui maiores sermonum spes protendunt, non pro fide dignioribus eligendi sunt. Neque enim prodest, spei maiori vanae et non implendae falsae immorari circa maximas et non sanas opiniones. Hoc enim infelicitatis pessimum est, esse deceptum circa res divinas, et circa maximas hominibus cogitationes, et alia censere, quàm sapere de his oportet. Dein haud mirum, si ea, quae nos circa genus humanum proferimus, maiora etiam

τῶν ὑπὸ τῶν σοφιστῶν τούτων ἐπαγγελλομένων φανείη σκοποῦσι ὀρθῶς. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοὶ οὐχ ὁλόκληρον τὴν ἀϊδιότητα οὐδ' αἰτίαν, οὔτε ὅλῳ τῷ οὐρανῷ οὔτε τῇ ψυχῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀξιοῦσιν, οὐκ ἐπ' ἀμφότερα, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μόνον τὸ μέλλον φάσκοντες τῇ γενέσει τῶν ὄντων τὴν ἀϊδιότητα ἕσεσθαι. τὸν γάρ τοι οὐρανὸν χρόνῳ τε ἠργμένον ποιοῦσι καὶ ἅμα τοῖς πράγμασιν τοῖς ἀνθρωπείοις συμμετασκευσθήσεσθαι ἀξιοῦσιν, ἵνα πιθανότεροι σγοῦν, οἷς ταῦτα διαγγέλλουσι, φαίνοιντο. τοῦτο μὲν μὴ καθ' ἑαυτὰ τὰ ἂν εἴη πράγματα, ἀλλὰ τῷ ὅλῳ φάσκοντες συμμεταβαλεῖν, τοῦτο δὲ καὶ βραχὺν μέν τινα χρόνον φαυλὰ. τοῦ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄπειρον σπουδαῖα τὰ ἔργα τὸν θεὸν ἀποδώσειν ἀξιοῦντες. πιθανότερον γάρ πως τὸ τοιοῦτον, ἢ εἰ ἄπειρον χρόνον τὸν πρότερον φαυλὰ, ἄπειρον δ' αὖ τὸν μετὰ ταῦτα σπουδαῖα ἔφασκον ἀποδώσειν, ἡμεῖς δ' ἀρτίαν τε καὶ οὐχ ἡμιτομον, οὐδὲ χωλὴν τῇ ψυχῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ τὴν ἀϊδιότητα ἀποφαίνοντες, καὶ μεῖζον τοῦ ταύτῃ ἀποφαίνομεν ἀγαθόν.

illis, quae a Sophistis annunciantur, appareant rectè considerantibus. Primò enim non integram aeternitatem, neque causam toti coelo, neque animae humanae statuunt, dicentes, non ex utraque parte, sed ex alterutra tantum futuram generationi rerum aeternitatem esse. Coelum enim tempore inceptum aiunt, et simul cum rebus humanis transmutatum iri statuunt, ut scilicet fide digniores illis, quibus haec annuntiant, videantur. Hoc quidem, non secundum se fore, sed cum toto mutare dicentes, illud verò, brevi quidem tempore mala, futuri autem deum in infinitum proba opera daturúm statuentes. Credibilius enim aliquo modo tale, quàm si infinito tempore prius mala, infinito rursus postea daturum dixissent. Nos verò praesentem, et non dimidiam, neque claudam animae humanae aeternitatem ostendentes, maius illa bonum ostendimus. Clarum enim

δῆλα γὰρ δή, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα αὕτη ἡ ἀϊδιότης τῆς ἡμετέρου ἐκείνης πολὺ μείζων καὶ καλλίων. καὶ τὸ οὕτως ἀΐδιον τοῦ ἐκείνου πολὺ τελεώτερον, καὶ κάλλιον ἴσως μὲν οὖν ὑπολάβοι ἄν τις, ὡς τὸ μὲν οἰχόμενον οὐκέτι δή ἐστιν αὐτοῦ αὖθις πειραθῆναι τὸ δὲ μέλλον εἰ οὐδέπω καὶ τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' οὖν διὰ τὸ ἔσεσθαί ποτε, τοῦ οὐκέτι ἐσομένου μᾶλλον γ' ἂν εἴη, ὥστε καὶ ἄμεινον εἴη ἄν, ἐπὶ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μὲν οἰχομένου μεθίεσθαι ἤδη πρὸς δὲ τὸ ἐσόμενον, ὡς δὴ καὶ μᾶλλον ὄν, ὅλην τετράφθαι. τὴν οὖν ἐπ' ἀμφότερα ταύτην ἀϊδιότητα, μὴ ὄντι μόνῳ τῆς ἐπὶ θάτερον τὸ μέλλον γιγνομένην μείζω, οὐτ' ἂν μείζων τῇ ἀληθείᾳ, οὐτ' ἂν καλλίῳ εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς....

est, hanc ex utraque parte aeternitatem illa dimidia multò maiorem melioremque esse, et sic infinitum hoc multò perfectius meliusque esse. At fors subiecerit quis pereuntis non amplius esse periculum. Futurum verò si hoc non est, at propter futurum aliquando illo non amplius futuro magis expetendum, ut et melius sit, etiam ad desiderium pereuntis contendere. Ad futurum verò tanquàm magis expetendum, totum converti. Hanc igitur ex utraque parte aeternitatem, soli non existenti illa ex alterutro, neque maiorem reipsa, neque meliorem esse. At nos....

*) Ἐκ τῶν πλουτάρχου συγγραμάτων παρασημειώσεις, τοῦ πλήθονος. ὅτι ζωροάστρην πλούταρχος ἱστορεῖσθαι φησὶ, πεντακισχιλίοις ἔτεσι τῶν τρωϊκῶν πρεσβύτερον γεγονέναι. τοῦτον τρεῖς θεοὺς τριῶν μοιρῶν τῶν ὄντων ἡγεμονικοὺς σεβεῖν διδάξαι, ὠρομάζην, μίθρην, ἀριμάνην. ὠρομάζην μὲν τὸν κράτιστον τῆς πρεσβυτάτης καὶ καλλίστης τῶν ὄντων μάλιστα μοίρας αἴτιον, ἀριμάνην τῆς ἐσχάτης, μίθρην δὲ τῆς μέσης. ∾ fol. 115. cod. huius. Falsò hoc scripsere Hermippus, Aristoteles et Hermodorus Platonicus, ex quibus Plutarchus et Pletho hausere. Suidas ait, eum fuisse 500 annis ante bellum Troianum. v. Bailly.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ περὶ ἑνὸς, ἢ περὶ ἰδεῶν. Platonis ex libro de uno sive de ideis.

A. Οὔτε τὰ ἀνόμοια ὅμοια, οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια.

T. ἕν εἰ μή ἐστιν, οὐδέν ἐστιν.

Ἐκ τοῦ, τίμαιος, ἢ περὶ φύσεως. Ex libro, Timaeus, seu de natura.

A. Τὸ ἀεὶ καὶ κατὰ ταῦτα ἔχον ἀκινήτως.

T. τὸ καλῶς συσσὰν, λύειν ἐθέλειν οὐ καλοῦ.

Ἐκ τοῦ, ὅτι οὐ δυνατὸν τὰς χωρίσας οὐσίας νοεῖν, ὡς ἀβερρόης ὑποτίθεσιν. Ex libro, possibile non esse, separatas cogitare substantias, ut Averoes supponit.

A. Τῶν συνιόντων εἰς ἕν ὑποκείμενον, ὥσπερ εἶδος.

T. ψευδεῖς ἐξοστρακίζονται δόξαι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

†. Sunt brevia excerpta ex Platone. Cum immediatè sequantur, suspicor, etiam Plethonis esse. Reiserus praeteriit.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Πλάτωνος ἐπιτάφιος. Platonis funebris.

A. Ἔργω μὲν ἡμῖν οἶδε ἔχουσι.

T. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε.

†. Est ex dialogo, Menexenus. Occurrit adhuc in cod. 445. cum fine mutilo.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ ξενοφῶντος ἀπομνημόνευμα πρὸς σωκράτην τὸν θεῖον. Xenophontis memorabile ad Socratem divinum.

A. Ἄλλος μέν τις τελευτῶν ὑπὲρ χρημάτων.

T. ὡς νῦν οἱ θεοί.

†. V. ipsius memorabilia edita. Reiserus nec hoc, nec sequentia indicavit.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Θεμιστίου. Themistii.

A. *Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος εἰς πόθον ἦλθες.*
T. *νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.*

†. Est tetrastichon epigramma in se ipsum, quod et apud Bandinium vol. 2. p. 366. occurrit.

Ἐκ τοῦ, πῶς ἡ νοερὰ οὐσία ἑνοῦται τῷ σώματι. Ex libro, quomodo substantia rationalis unitur corpori.

A. *Τὰ μιγνύμενα ἀλλοιοῦντα πρὸς ἄλληλα.*
T. *γίνεται ἓν ἁπλῶς.*

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Στοίχοι τῶν δώδεκα μηνῶν. Versus XII mensium.

A. *Ἐγὼ στρατιγοὺς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.*
T. *σεῦτλα πρὸς ἑσίασιν οὐ ποιεῖν θέλω.*

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Ἀνδρονίκῳ τῷ καλλίστου νικόλαος ὁ σεκουνδινὸς εὖ πράττειν. Andronico Callisti Nicolaus Secundinus salutem.

A. *Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίστῳ ἀρχιερεῖ.*
T. *καὶ πράττειν τὰ δυνατά. ἔρρωσο.*

Ἐν οὐιτερβίῳ ἐγράφη. Viterbii scriptum.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 2. p. 483. Ibi verò subscriptio est: *ἐν οὐιτερβίῳ ἰουνίου ἄγοντος πέμπτην, ἔτει τῷ ἀπὸ χῦ ϛυξβ.* Est ille Euboicus, et varia latina in graecum transtulit. Reiserus praemisso indice deceptus inscripsit: Andronici Callisti ad Nicolaum Secundinum.

Φύλ. ρνά. Fol. 158.

Βησσαρίων καρδινάλις μιχαὴλ τῷ ἀποστολ. Bessarion Cardinalis Michaeli Apostolio.

A. Ἀφίκεταί ὡς ἡμᾶς βραδύτερον.

T. ἔποιο τῇ ξυμβούλῃ.

†. Occurrit adhuc in codd. 57. 77. et apud Bandinium tom. 2. p. 482. Huius epistolae Fabricius non meminit inter eius scripta. Subscriptio est: ἐν βιτέρβῳ παρὰ τοῖς θερμοῖς λοετροῖς ἐγράφη. Apud Bandinium additur adhuc: μαΐου μηνὸς ἐννάτην πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔτει ἀπὸ χῦ ϛυξβ. ἐνισαμένου.

Τοῦ κυριακοῦ. Cyriaci.

†. Cyriacus Anconitanus saec. XV, dictus antiquarius, in cuius laudem Carol. Masuppini carmen elegiacum composuit, quod in Cyriaci itinerario edito 1743 extat. In sequenti scripto testimonium eius adfertur de dictis libro de bello troiano, quod cum a Fabricio non memoretur, nec longum sit, exscriptum latinè reddam, ex eo potissimum, quod suspicer, etiam Plethonis esse. Coaevi enim erant. Nec fallor. Nam in Mingarelli catalogo p. 488. Plethoni inscribitur.

Ὅτι ὀδίτης κρὴς πρῶτος τὸν τρωϊκὸν πόλεμον συνέγραψεν.

Quod Otites Cretensis primus bellum troianum conscripserit.

Ὅτι ἐπὶ νέρωνος εὑρέθη ἐν κρήτῃ [a]) γεωργοῦ τινος σκάπτοντος ὑπὸ γῆν κεκρυμμένη [b]) μολιβδίνη λάρναξ, συγγραφὴν ἔχουσα τοῦ τροϊκοῦ πολέμου [c]) φοινικείοις γράμμασιν συγγεγραμένην ὑπὸ δίκτυος ἢ ὀδείτου, τοῦ ἐπὶ ἴλιον καὶ αὐτοῦ ἰδομενεῖ συστρατευομένου, ἥ καὶ μεθερμηνευθεῖσα ἐκ τῶν φοινικείων γραμμάτων εἰς ἰταλικὴν συγγρα-

Imperante Nerone inventa est in Creta, fodiente quodam agricola, sub terra abscondita plumbea urna continens descriptionem belli troiani literis phoeniciis exaratam, auctore Dictye seu Odeito, qui et ipse cum Idomeneo contra Troiam pugnavit, quae et ex literis phoeniciis in linguam latinam

Φὴν εὑρίσκεται νῦν παρ' Ἰταλοῖς. οὕτως ἀπήγγειλεν ἡμῖν κυριακὸς, ὁ ἐξ ἀγκῶνος, Φάμενος καὶ αὐτὸς ἔχειν [d]) τὴν βίβλον. ἔφη δ' αὐτὸς κυριακὸς δηλοῦν τὴν συγγραφὴν, ὡς ἐν κρήτῃ ἐπιδεδημικόσι τοῖς Ἀτρείδαις παρὰ Ἰδομενέα ἐπὶ διαλύσει ἐνίων πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητημάτων, ἀγγελθῆναι τὴν τῆς Ἑλένης ἁρπαγὴν, καὶ δὴ βουλεύσασθαι εὐθὺς μετὰ Ἰδομενέως, μετελθεῖν τὸ ἀδίκημα, ἐπ' Ἴλιον στρατεύσαντας. παρασκευάζεσθαι μὲν οὖν ἐννέα ἔτη, δεκάτῳ δὲ ἐπιπεπλευκότας τοῖς τρωσὶ, καὶ μείναντας ἓν μόνον ἔτος, ἑλεῖν τὸ Ἴλιον. ἑλεῖν δὲ ὧδε. ὡς μένουσιν αὐτοῦ ἐν τῇ τροάδι τοῖς Ἕλλησιν οὐ προυχώρει τὸ πρᾶγμα, τοὺς μὲν μεταστρατοπεδεύσασθαι, ἐπὶ χερόννησον, ἐς δ' Ἴλιον πρέσβεις πέμψαι, ὧν καὶ ὀδυσσεὺς ἦν, τῷ μὲν λόγῳ, συμβησομένους τί περὶ ὧν ἐπάλουν, τῷ δ' ἔργῳ τὰ τῶν τρώων πράγματα κατασκεψομένους, διδόντας καὶ ἀνάθεμα τῇ ἀθηνᾷ τῇ ἰλιάδι, ἵππον ξύλινον, ὃν κατασκευάσαντες οἱ Ἕλληνες αὐτοῦ ἔλιπον ἐν τῇ τρωάδι, δόξαν παρέχοντες τοῖς τρωσὶν ὡς

translata apud Italos nunc reperitur. Sic nobis annunciavit Cyriacus Anconitanus, affirmans, sibi quoque esse hunc librum. Aiebat autem Cyriacus, hoc scriptum declarare, quod Atridis in Cretam ad Idomeneum peregrinantibus, ut quaedam inter se dubia solverent, Helenae raptum esse nunciatum, et statim consultasse cum Idomeneo ad ulciscendam hanc iniuriam. In apparatu igitur novem effluxisse annos, decimo autem contra Troianos navigasse, et unum moratos annum Ilium cepisse, et quidem tali modo. Cum manentibus Troiae Graecis res non processissent, in Chersonesum reduces legatos Ilium misisse, quorum unus Ulysses erat, specie quidem ad paciscendum, reipsa verò, ut Troianorum res explorarent, dato etiam Minervae Troianae dono equi lignei, quem Graeci confectum Troia reliquerunt, opinionem praebentes Troianis, in Graeciam iam renavigasse. Legatos explorata

δὴ

δὴ ἐν ἑλλάδα ἤδη ἀποπλέοντες. κατασκοπήσαντας δὲ τοὺς πρέσβεις τῆς μὲν φυλακῆς ἠμεληκότας τοὺς τρῶας, πρὸς δ' εὐωχίας, καὶ πότους τετραμμένους, σημῆναι τοῖς ἕλλησι μένουσιν ἐν χερονήσῳ. τοὺς δὲ νύκτωρ οὐ προσδεχομένοις τοῖς τρωσὶν ἐπιθεμένους, οὕτω τὴν πόλιν ἔχειν. μεμνῆσθαι μὲν τὴν συγγραφὴν καὶ παλαμήδους ὡς ἀδίκως ἀποθανόντος, καὶ πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος ἐπὶ συμμαχίᾳ ἥκούσης τοῖς τρωσί. καὶ ὡς ἕκτορι ἐξιόντι πρὸς αὐτὴν, ὡς ἀπαντησομένῳ μετ' ὀλίγων, ἐνεδρεύσειέ τε πρὸς τῷ ποτάμῳ ἀχιλλεὺς, καὶ κτείνειεν ἐπιπεσών, μετὰ δὲ καὶ πενθεσιλείαν κτείνειε μεμαχημένος. συχνοὺς δὴ ἑλλήνων καὶ αὐτὴν ἀποκτονῆαν τοῖς τόξοις. μεμνῆσθαι δὲ καὶ μέμνονος, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῖς τρωσὶν ἐκ τῆς ἕω ἐπὶ συμμαχίᾳ ἥκοντος.

Troianae custodiae negligentia, et viso, Troianos ad epulas et potus conversos esse, Graecis in Chersoneso manentibus hoc significasse. Hos verò noctu Troianos id non exspectantes adortos, sic urbem cepisse. Scriptum hoc memorare, etiam Palamedem iniustè necatum, et Penthesiliam Amazonem auxilio venisse, Hectoremque ad ipsam eum paucis egressum, ab Achille ad fluvium insidiis petitum, et ab illo occisum, postea et Penthesiliam pugnâ necatam, multis etiam Graecorum ab ipsa occisis. Meminisse quoque Memnonis, quod et ipse Troianis ex oriente auxilio venerit.

a. Apud Fabric. tom. 1. p. 32. in terrae motu.

b. *κασσιτερίνῳ κιβωτίῳ.*

c. non lingua, sed literis Phoeniciis.

d. latinum. Lascaris enim iam ante 300 annos negavit, Dictyn amplius reperiri apud Graecos.

†. Sunt excerpta ex Strabone.

Prima occurrunt tom. 2. p. 690. edit. Amstel. diversitates sunt: *καὶ τῶν οἰταίων ὀρῶν.*

p. 691. *Ἐν τῷ ἀχιλόῳ. — Οἰναία. μέσον πού τῆς. — Ἀμβραχία. — Πλευρῶν αἱ μέγισαι. — Καὶ περὶ καλυδῶνα. — Περὶ πλευρῶνα καὶ μέχρι λοκρῶν, καὶ τῆς οἰταίας.*

p. 692 *Ἐθνῶν, τραχυτέραν τε οὖσαν, καὶ λυπροτέραν τῆς ἑτέρας. — Βωμιέων — δύσιν — κατὰ μεσεμβρίαν.*

p. 705. B. *Κυνία. ἡ μεταξὺ ἀχελόου, καὶ εὐήνου λίμνη μεγίστη κυνία, τὸ δὲ μετ' εὐήνου ἐυθὺς ὄρος παράλιον, χαλκίς.*

p. 708. C. *Ὅτι ὁ Ἴκαρος ὁ πενελόπης πατὴρ τυνδάρεω τοῦ ἑλένης πατρὸς ἀδελφὸς ἦν. καὶ ἅμφω λακεδαίμονος ἐκπεσόντες μοῖραν τινα ἀκαρνανίας κατέσχον, εἶτα τυνδάρεω ἐς λακεδαίμονα κατελθόντος, ὁ Ἴκαρος ἐν ἀκαρνανίᾳ κατέμεινεν.*

p. 704. *Ὅτι ἀμφιτρύων ἐπιστρατεύσας ταῖς ἐχινάσι νήσοις ὑπὸ τελεβοῶν κατεχομέναις, λησῶν ἀνθρώπων, καὶ κρατήσας, κέφαλον ἀθηναῖον φυγάδα, ἑαυτῷ ἑπόμενον τῶν νήσων τούτων κύριον κατέστησεν.*

p. 712. Epigramma in Eleorum foro, ut in editione.

— D. *Ὅτι καὶ ἕτεροι αἰολεῖς ἐκ θετταλίας οἱ βοιωτοῖς συναπάραντες ἐν αἰτωλίᾳ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖ αἰτωλοῖς ὕστερον συνώκησαν.*

— — *Ὅτι ἐν θέρμοις τῆς αἰτωλίας πάτριον ἦν αἰτωλοῖς τὰς ἀρχεραισίας ποιεῖσθαι.* Quod in Strabone non inveni.

p. 692. B. *Ὅτι τὸ τῆς πλευρῶνος τῆς αἰτωλίας ὑποκείμενον ὄρος κούριον.*

p. 730. B. *Ὅτι καὶ ἕτερος ῥαδάμανθυς ὁμώνυμος τῷ τοῦ μίνω ἀδελφῷ ἐν κρήτῃ γέγονεν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις ἑλλήνων καὶ δικαιοτάτοις, νομοθέτης καὶ οὗτος κρητῶν, τά τε προσάγματα, ὡς ἐκ Διὸς ἐκφέρων, οὗ κατὰ ζῆλον καὶ μίγως ἐνομοθέτησεν.*

p. 716 etc. Ὅτι κούρητες μάλισα μὲν ἐν κρήτῃ ὠνομάσθησαν, κούρητα τ' ὄνομα ἀρχηγέτην λεγόμενον ἐσχηκέναι, μετὰ δὲ καὶ ἐν εὐβοίᾳ. ἀλλ' οὗτοι μὲν ἀμφότεροι, ἱεροί τε ὁμοῦ, καὶ ἔνοπλοι, καὶ αὐλητικοὶ, καὶ τυμπανισαὶ, καὶ ὀρχησθαί. ἄλλως δὲ κούρητες ὠνομάζοντο, καὶ οἱ ἐν αἰτωλίᾳ πρὸ μὲν αἰτώλου, καὶ πᾶν τὸ ἔθνος. μετὰ δὲ αἴτωλον οἱ περὶ πλευρῶνα τε καὶ τὴν ἐπίκτητον.

Tom. I. p. 352. Ὅτι εὐάνδρου τοῦ ἀρκάδος τοῦ ἐν ἰταλίᾳ παρὰ ποταμὸν τίβεριν οἰκήσαντος παῖς ἦν πάλλας.

Tom. II. p. 1189. Ὅτι καρχηδόνα ἀπώκισε γυνὴ τυρίᾳ, ἔλισσα τούνομα διδὼ ἔτι ἐπικαλουμένη ἔτει πρὸ τῶν τρωικῶν πεντεκόσῳ ἐωνημένη τὸν τῆς ἀκροπόλεως ὅρον παρὰ ἰάρβα βασιλέως νουμηδείας πρὸς μέτρον βύρσης βοὸς, ἀφ οὗ καὶ βῦρσα αὕτη ἡ ἀκρόβολις ἐκλήθη, ἅν τὸ πρῶτον καρχηδόνιοι οἰκήσαντες, ὕστερον κρατοῦντες τῶν προσχώρων, καὶ τὸν ἄλλον τοῦ ἄστεος ὅρον προσπεριεβάλοντο. ἐπεστράτευσε δὴ τῇ καρχηδόνι πρῶτος ῥωμαίων ῥηγοῦλος ὕπατος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐνίκησε τοὺς καρχηδονίων στρατηγοὺς, ἔπειτα ἐπιδημοῦντα τῇ πόλει ξάνθιππον λάκωνα, ὃν ἀπορίᾳ οἰκείων χρησῶν στρατηγῶν ἔτυχον μεταπεμψάμενος. τοῦτον στρατηγὸν καρχηδόνιοι σησάμενοι, ῥωμαίους τε οὗτοι νικῶσι, καὶ ῥηγοῦλον ὕπατον αἱροῦσιν, ἀλλὰ ξάνθιππον μὲν φθονήσαντες τῆς δόξης ἀπομεμπόμενοι κατεπόντωσαν. ῥηγοῦλον δὲ πέμψαντες πρεσβεύτην ἐς ῥώμην, ἐπειδὴ ἐπανῆκε, καὶ ἔγνωσαν καρχηδόνιοι συμβουλεύσαντα ῥωμαίοις ἐχέσθαι τοῦ πολέμου καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀπέκτειναν. πολούμενοι δ' ὑπὸ ῥωμαίων τελευτῶντες ἐσπείσαντο, ῥωμαίοις ἐνσάντες σικελίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐπολέμουν.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Tom. I. p. 330. Ἀπὸ ῥώμης κτίσεως ἀχρὶ τῆς σεβάσου καίσαρος μοναρχίας ἔτη $\overline{\psi κα}$. Αἰνειὰν μὲν ἀσκά-

νιος διαδέχεται παῖς, οἴκοθεν ἑπόμενος τῷ πατρὶ. ἀσκάνιον δὲ σιλούιος ἀδελφὸς, ἐκ λαουινίας γεγονὼς αἰνείᾳ τῆς λατίνου. σιλούιον δὲ αἰνείας, αἰνείαν δὲ λατῖνος, λατῖνον δὲ πάσης. πάσην δὲ τιβερῖνος. τιβερῖνον ἀμούλιος. ἀμούλιον δὲ ἀουεντῖνος, ἀουεντῖνον δὲ νουμίτωρ, καὶ ἀμούλιος υἱωνοί, οὗ νουμίτωρος θυγατριδοῖ γίνονται ῥωμῦλος τε καὶ ῥῶμος, οἱ τῆς ῥώμης κτίσαι. V. continuat. in cod. 48.

Tom. I. p. 584. Καρχηδών τε καὶ κόρινθος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ῥωμαίοις κατεσκάφησαν. ἡ μὲν διὰ σκηπίωνος, τοῦ δευτέρου ἀφρικανοῦ, ὅς τὰ τελευταῖα καρχηδονίους ἀποσάντας ῥωμαίων κατεχρέψατο, ἡ δὲ διὰ μουμίου, ὅς ἀχαίους ἡγουμένους ἑλλήνων, καὶ ἀποσάντας καὶ τούτους ῥωμαίων κατεδουλώσατο, κατεσκάφησαν δ' ἄμφω $\overline{\chi\zeta}$. ἔτει ἀπὸ ῥώμης κτίσεως.

Tom. 2. p. 784. Ἀρσάκης πρῶτος σκύθης, πάρθους μακεδόνων ἀποσήσας, ἐκράτησέ τε καὶ τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν ἀχρὶς ἀρταβάνου. ἀρταβάνῳ δὲ ἀρταξέρξης πέρσης ἐπανασὰς, ἐκράτησε δέ τε καὶ συλλαβὼν ἀπέκτεινε. καὶ οὕτως ἐς πέρσας αὖθις ἡ βασιλεία περιῆλθεν. ἐπ' ἀλεξάνδρου τοῦ μαμαίας αὐτοκράτορος. ὕστερον μέντοι καθαιροῦνται αὖθις παρ' ἀράβων, νόμοις ἤδη τοῖς μωαμέθου κεχρημένων, εἶθ οἱ ταύτη ἄραβες ὑπὸ τούρκων. ταγκρολίγκιψ γὰρ τούρκων ἡγεμὼν ἐπανασὰς μωαμέτῃ τῷ ἰσμαηλίτου, τῶν ταύτη ἀράβων ἄρχοντι, κράτεῖ τε καὶ καταδουλοῦται σουλτὰν κληθεὶς ἐπὶ βασιλείου ῥωμανοῦ ῥωμαίων αὐτοκράτορος. τοῦρκοι δὲ ἀρθέντες ἐπὶ μέγα, ὡς καὶ τῆς ῥωμαίων ἐν ἀσίᾳ ἐπικρατείας ἄρξαι, ὕστερον ὑπὸ σκυθῶν ἐξελαύνονται μὲν τῆς ἀνωτέρω ἀσίας, ἧς ἐκεῖνοι ἦρξαν τε, καὶ κρατοῦσιν εἰσέτι καὶ νῦν. οἵ δ' ἐς τὴν ἐν τῇ κάτω ἀσίᾳ περιλελειμμένην σφίσιν μοῖραν συνεσταλμένοι, ἀπό τε ταύτης ὁρμώμενοι ῥωμαίους, καὶ τὴν λοιπὴν ἤδη ἐν τῇ ἀσίᾳ καὶ εὐρώπῃ ἐπικράτειαν ἀφείλοντο.

Μωαμήτην τῶν ἀράβων νομοθέτην ἐπράτησαν δὲ καὶ τῆς ἀφρικῆς ἄραβες ἐπὶ λεοντίου ῥωμαίων αὐτοκράτορος.

Ὅτι κατὰ πολυχρονίον ἀλέξανδρον τὸν μέγαν διαδέχεται κατὰ τὴν ἀσίαν ἀντίγονος. ὃν δὲ δημήτριος υἱὸς, ὃν σέλευκος ὁ νικάνωρ. ὃν ἀντίοχος υἱὸς ὁ σωτήρ. ὃν ἀντίοχος ὁ θεός. ὃν σέλευκος ὁ καλλίνικος, ὃν σέλευκος ὁ κεραυνός. ὃν ἀντίοχος ὁ μέγας.

Φύλ. ρνε. Fol. 155.

Ἐξ ἱστορίων. Ex historiis.

Ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν μνημονευομένων μεγάλων βασιλείων πρώτη ἡ τῶν ἀσσυρίων ἐστί. μετὰ δὲ ταύτην ἡ τῶν μηδῶν δευτέρα ἐγένετο καθελόντων ταύτην τῶν ἀσσυρίων ἀρχήν. αὐτὴν δ' αὖ τὴν τῶν μήδων οὐκ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διαρκέσασαν, ἡ τῶν περσῶν διεδέξατο, κύρου τοῦ καμβύσου ἀσυάγη τὸν ἑαυτοῦ πρὸς μητρὸς καθελόντος πάππον. οὗ δὴ πέρσου ὄντος ἀπὸ πατρὸς καὶ τὴν βασιλείαν οὕτω τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότος, καὶ ἔπειτα ταύτην ἐπὶ μεῖζον αὐξήσαντος διεδέξατο μὲν καμβύσης ὁ τούτου, τήν γε τοιαύτην βασιλείαν αὐτοῦ τελευτήσαντος. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς ἄλλους κατὰ διαδοχὴν ἡ τοιαύτη βασιλεία μετέβη, οὐκ ἐν ὀλίγοις διαρκέσασα, πρότε ἀπὸ τῆς τῶν ἀσσυρίων γενομένη μεχρὶ καὶ τρίτου δαρείου

Magnorum imperiorum nobis cognitorum primum est Assyrium, cui successit secundum Medorum, principatum Assyriorum evertentium. Et hoc non multis permanens annis, illud Persarum excepit, Cyro Cambysis filio, Astyagem maternum suum avum è medio tollente, cuius genere paterno Persae filius Cambyses imperium suscepit magis auctum post ipsius mortem. Postea tale imperium ad alios delatum per successionem, et non paucis annis permansit, ab Assyriis usque ad Darium III ultimum Persarum regem. Quo occiso

τοῦ τελευταίου περσῶν βασιλεύσαντος. ὃν καθελὼν ὁ μακεδὼν ἀλέξανδρος, ἐς μακεδόνας ἐκ περσῶν συνέσησε τὴν ἀρχήν. τετάρτη δὲ καὶ αὕτη ἡ τῶν μακεδόνων τῶν μεγάλων ἐγεγόνει βασιλείων. ταύτην οὖν πέμπτης ἡ τῶν ῥωμαίων διεδέξατο, διαιρεθεῖσαν μὲν μετὰ τὴν τελευτὴν ἀλεξάνδρου εἰς διαφόρους τῶν ὑπ' αὐτοῦ μακεδόνων ἀρχάς. χρόνοις δὲ ὕστερον πᾶσαν ὑφ' ἑαυτοῖς τῶν ῥωμαίων ποιησαμένων, ἥδε τῶν ῥωμαίων ἀρχὴ διωκεῖτο μὲν ἄνωθεν ὑπὸ βασιλέων μεχρὶ ταρκύνου. ἐξ ἐκείνου δὲ μεχρὶ αὐγούστου καίσαρος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ σάσεων ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ γενομένων. πρῶτος δὲ αὔγουστος καίσαρ τὴν μοναρχίαν ἐκτήσατο, τὸν ἀντώνιον καθελὼν, μηδενὸς ἔτι λοιπὸν τὸ παράπαν ἀνθισταμένου, καὶ οὕτως ἐς μοναρχίαν τὰ τῶν ῥωμαίων κατέση πράγματα. τὴν δὲ μὴν ὅμως εἰλικρινεστάτην μοναρχίαν κωνσταντῖνος ὁ μέγας πρῶτος περιεποιήσατο, λιπὼν μὲν τῇ ῥωμαίων εἰς δὲ τὸ βυζάντιον ἐλθὼν, καὶ πόλιν βασίλειον ἑαυτῷ οἰκοδομησάμενος. πολλοῖς δὲ ὕστερον ἔτεσιν, ἀφελόντες ἄραβες αἰ-

Alexander Macedo a Persis ad Macedones imperium transtulit et hoc Macedonum quartum erat imperium magnum, cui quintum successit Romanorum, diviso post Alexandri mortem in varios Macedonum principatus. Tempore autem posteriore, Romanis totum subigentibus, Romanorum imperium ab initio sub regibus usque ad Tarquinium erat. Ab illo autem tempore usque ad Augustum Caesarem sub senatu, seditionibus hinc inde factis. Primus vero Augustus Caesar monarchiam obtinuit, Antonio è medio sublato, et nullo amplius adversario superstite. Et sic Romanorum res in monarchiam coaluit. Verissimam autem monarchiam Constantinus M. acquisivit, relicta quidem Roma, Byzantium verò delatus, et urbem regiam sibi aedificans. Multis autem annis post Arabes Aegypto Syria-

γυπτον καὶ συρίαν ῥωμαίους οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν περσῶν καθελόντες ἀρχὴν καὶ ὑφ' ἑαυτοῖς αὐτοὺς ποιησάμενοι, μείζω τὴν τῶν ῥωμαίων τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν κατεσήσαντο. τούτους δ' αὖ τοῦρκοι καθηρέθησαν καὶ νῦν σκύθαι τὴν μεγίστην ἔχουσι τῶν κατα τὴν οἰκουμένην ἀρχῶν, τελευτῶντες ἐν τοῖς πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα μέρεσιν.

que subacta, non solum Romanorum, sed et Persarum sustulere imperium, illoque potiti, maiorem Romanis principatum effecere. Hos Turcae propulsarunt, et nunc Scythae maximum in orbe imperium obtinent, in orientalibus desinentes partibus.

Φύλ. ρνς. Fol. 156.

Λιβανίου ἐπιστολαί. Libanii epistolae.

1. Ἀκούω παῖδα γεωργόν.
2. Ὀνωράτῳ. Νῦν μοὶ τοὺς μεγάλους.
3. Νοταρίῳ. Οἱ λόγοι τὴν φύσιν.
4. Βασιλείου Λιβανίῳ. Τὸ μὴ συνεχῶς.
5. Βασιλείῳ. Καλὸν, ὅτι σοι.
6. Λιβανίῳ. Δεχομένοις μὲν ἡμῖν.
7. Βασιλείω. Οἱ ταῦτα γλώτ]ης.
8. Λιβανίῳ. Λέλυταί σοι τὸ.
9. Βασιλείῳ. Πᾶς μὲν ἐπίσκοπος.
10. Λιβανίῳ. Εἰ τὸ κερδαίνειν.
11. Βασιλείῳ. Διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς.

†. Mutuae Libanii et Basilii epistolae XXVI numerantur in edit. Amstel. 1738. f.

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

Πλουτάρχου περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων παίδων ἀγωγῆς. Plutarchi de puerorum institutione.

A. Τίς ἂν ἔχοι εἰπεῖν περὶ τῆς.
T. ἀνθρωπίνῃ φύσει καθίσηκεν.

†. V. ipsius opera.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Πλούταρχος περὶ κικέρωνος. Plutarchus de Cicerone.

A. Πολλῶν δὲ φοιτώντων ἀνδρῶν.

T. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν παθῶν συμμεθέξων.

†. Videtur esse Plethonis excerptum ex Plutarcho. Haec autem de illo sentit:

Τὸ φρόνημα τι μικρὸς ὢν, καὶ ταπεινὸς ὑπὸ τῆς συμφορᾶς γεγονὼς, καὶ συνεσταλμένος, ὡς οὐκ ἄν τις ἄνδρα παιδείᾳ συμβεβιωκότα τοσαύτῃ προσεδόκησε. Καί τοι πολλάκις αὐτὸς ἠξίου τοὺς φίλους, μὴ ῥήτορα καλεῖν, ἀλλὰ φιλόσοφον. φιλοσοφίαν γὰρ, ὡς ἔργον ἠρῆσθαι. ῥητορικὴν δὲ ὀργάνῳ χρῆσθαι πολιτευόμενος ἐπὶ τὰς χρείας.

Prudentia parvus et in calamitate humilis atque compressus adeo, ut nullus virum tanta eruditione instructum expectaret. Quin et saepe amicos rogavit suos, ne rhetorem se, sed philosophum appellarent. Philosophiam enim se, tanquam opus, elegisse, rhetorica verò, tanquam instrumento, in necessitatibus politicis uti.

Φύλ. ροα, Fol. 171.

Πλήθωνος προσφώνημα πρὸς τὸν κυρ. δημήτριον τὸν πορφυρογέννητον. Plethonis allocutio ad dom. Demetrium Porphyrogenetam.

A. Οὐκ ἦν παραπλήσια, ὦ θειότατε.

T. Ἵνα δὴ καὶ τὸν θεὸν ἵλεων ἐν πᾶσιν ἔχοις.

†. Apud Fabricium vol. X. p. 745. memoratur allocutio, et Mediolani in Ambrosiana asservata dicitur. Pag. 748. epistola ad Demetrium Porphyrog. in bibl. Augustana, quasi scripta diversa forent. Est verò unum idemque, ut ex initio iam constat.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Νεκρικοὶ διάλογοι. Dialogi mortuorum.

1. Diogenis et Pollucis.
2. Pluto, seu contra Menippum.
3. Menippus et Trophonius.
4. Mercurius et Charon.
5. Pluto et Mercurius.
6. Terpsion et Pluto.
7. Xenophantes et Callidemodus.
8. Cnemon et Damnippus.
9. Simylus et Polystratus.
10. Charon et Mercurius.
11. Crates et Diogenes.
12. Alexander et Hannibal.
13. Alexander et Diogenes.
14. Alexander et Philippus.
15. Achilles et Antilochus.
16. Diogenes et Hercules.
17. Menippus et Tantalus.
18. Mercurius et Menippus.
19. Aeacus et Protesilaus.
20. Aeacus et Menippus.
21. Menippus et Cerberus.
22. Charon et Menippus.
23. Pluto et Protesilaus.
24. Diogenes et Mausolus.
25. Nireus, Thersites et Menippus.
26. Menippus et Chiron.
27. Antisthenes, Crates et Diogenes.
28. Menippus et Tiresias.
29. Aiax et Agamemnon.
30. Minos, Mercurius et Sostratus.

†. Sunt Luciani.

Φύλ. οβ. Fol. 202.

Λουκιανοῦ μένιππος, ἢ νεκυομαντεία. Luciani Menippus, seu oraculum mortuorum.

A. Χαίρε μέλαθρον προπυλάθ' ἑστίας.
T. ὅπως ἐν λεβαδείᾳ γίνομαι.

†. Est cum decreto.

Φύλ. σι. Fol. 210.

Περὶ τῶν διψάδων. De dipsadis.

A. Τῆς λιβύης τὰ νότια ψάμμος.
T. κόρος οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Φύλ. σιβ. Fol. 212.

Θεῶν ἐκκλησιά. λόγ. $\overline{\beta}$. Deorum Concilium. Serm. II.

A. Μηκέτι τονθορύζετε, ὦ θεοί.
T. ὡς μὴ πλεῖον ἂν γίγνηται.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Ψήφισμα ἀγαθῇ τύχῃ. λόγ. $\overline{\gamma}$. Decretum bona fortuna. Serm. III.

A. Ἐκκλησίας ἐνόμου ἀγομένης.
T. θεόν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν.

†. Sunt haec omnia Luciani. Subiicitur explicatio signorum Evangelistarum, leonis, hominis, aquilae et vaccae.

Φύλ. σιε. Fol. 215.

Ἀληθοῦς ἱσορίας λόγος $\overline{\beta}$. τοῦ λουκιανοῦ. Verae historiae sermo alter Luciani.

A. Τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μηκέτι.
T. ἐν τοῖς ἑξῆς βιβλίοις διηγήσομαι.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Τίμων, ἢ μισάντρωπος. Timon sive misanthropus.

A. Ὦ ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε.
T. οὐδὲ ἄνευ τραυμάτων.

†. Est quoque Luciani.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Ὀκτὼ εἰσὶ κεφάλαια σὺν ἄλλοις δυσὶν ἀποδεικνύντα, ὡς ὁ χ̄ς ἐστιν υἱὸς θεοῦ, καὶ θεος ἀναντιρρήτως, καὶ ἀναμφιβόλως, καὶ ἄλλως ἀδύνατον.

Octo esse capita cum duobus aliis, quod Christus sit filius Dei, et Deus manifestè et indubitanter, et aliter impossibile.

A. Πρῶτον, ὦ τεσσάρων μεγίστων ἀξιωμάτων.
T. ἄρισε μοι, καὶ φιλολογώτατε.

Φύλ. σλε. Fol. 235.

Λιβανίου. Libanii.

†. Sunt ipsius declamationes.

1. Ad Achillem Patrocli oratio cum argumento, protheoria et oratione.

Inc. ὤμην ὦ ἀχιλλεῦ. Des. ἐκκλίνων τὸν θόρυβον.

2. Legatio Menelai ad Troianos pro Helena.

Inc. Εἰ μὲν ἐβούλετο. Des. ἑτέρων ἀναγκαζόντων.

3. Legatio Ulyssis ad Troianos pro Helena.

Inc Ὤμην, ὦ τρῶες. Des. εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει.

Ad latus breves narrationes ex Plutarcho, ut videtur, excerptae.

1. De solutione tyrannidum per Lacedaemonios.
2. De Cnidiis Cercyreorum pueros liberantibus.
3. De Locris colonia in Evanthe etc.
4. De Charicrate Cercyram occupante.
5. De Corinthiis ad Salamina opitulantibus.
6. De Herodoto Aristophanis Boeoti.
7. De Eretriensibus Lysaniae Maloti.
8. De amore.
9. De Aegeo. Fors etiam Plethonis sunt.

Φύλ. συθ. Fol. 259.

Επιστολαὶ Ἰουλιανοῦ. Epistolae Juliani.

1. Μαξίμῳ φιλοσόφῳ. Ἀλέξανδρον μὲν τόν.
2. Τῷ αὐτῷ. Ὁ μὲν μῦθος ποιεῖ.

Φύλ. σοκ. Fol. 271.

De Cyro.

Α. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ, καὶ ἡ μητήρ.
Τ. μαρτυροῦντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Φύλ. σπ. Fol. 280.

1. Septem miracula mundi.
2. Quis evangelia scripserit, ubi, et qua lingua et quando, cum eorum signis.

Φύλ. σπα. Fol. 281.

Θεοφράστου χαρακτῆρες. Theophrasti characteres.

Α. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις.
Τ. δεινὸς δὲ τοῖς θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.

Τέλος τῶν τοῦ θεοφράστου χαρακτήρων.

†. Hic non nisi cap. XV. numerantur, quorum I. περὶ εἰρωνίας. et XV. περὶ αὐθαδίας est. Sunt aliàs cap. XXX. in editione Bodoniana. Sequitur scholium in Theophrasti characteres: Ἀλλ' ὅτι, ὦ θεόφρασε, χαλεπὸν, καθαροὺς τῶν τοιούτων ἰδεῖν ἐν τῷ βιῷ, καὶ τῆς ἐν τούτοις κακίας ὅλως ἀφεστηκότας. Εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δοκοίη τις εἶναι κακὸς, τοῖς γοῦν πλείοσι τοῦ χοροῦ τῶν ἀρίστων ἐξέωσαι. ἢ τοίνυν σοι πειθομένους ἡμᾶς τὰς ἁπάντων ὄψεις φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ κοινωνοῦντας καὶ λόγων, καὶ πράξεων τὴν ἑκάστου γνώμην μιμεῖσθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν κακίας ἐσμὸς, καὶ ἀρετῆς ἀλλοτρίωσις ἔπεται. ἐκείνους δὴ ἡ μισανθρωπία, καὶ τὸ τοῦ τίμωνος ἔγκλημα. ταύτη τοι καὶ χαλεπὸν ἐλέσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ δεινὸς ἑκατέρωθεν ὄλισθος.

At, ô Theophraste, difficile visu est, a talibus in vita puros, et ab horum malitia omninò alienos.

Si enim quis non in omnibus videatur malus, at pluribus ab optimorum choro seclusus est. Aut igitur tibi obedientes nos omnium conspectus fugere necesse est, aut communicatione sermonum et operum cuiuslibet sententiam imitari. At sic malitiae multitudo, et a virtute alienatio sequitur, illos verò misanthropia et Timonis accusatio. At sic difficilis est melioris electio, et gravis ex alterutra parte lapsus.

φύλ. σϟα. Fol. 291.

Πλάτωνος μένων, ἢ περὶ ἀρετῆς. Platonis Menon, sive de virtute.

A. Ἔχεις μοι εἰπεῖν. ἆρα διδακτόν ἐσιν.

T. παραγίνεται κτωμένοις.

†. Est excerptum, ut ex fine constat. Occurrit adhuc in Cod. 408.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ πατριάρχου καὶ Φιλοσόφου κυρ. γενναδίου ὁμιλία περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς πίσεως τῶν χρισιανῶν διαλεχθεῖσα πρὸς τοὺς σοφίσας πέρσας τῶν ἀγαρηνῶν προτροπῇ τοῦ μεγάλου αὐθέντου ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐρωτηθεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ· τί πισεύετε ὑμεῖς ἢ χρισιανοί. οὗτος ἀπεκρίνατο. Sanctissimi et patriarchae et philosophi dom. Gennadii homilia de vera et recta fide Christianorum, habita ad Sophistas Persas Agarenorum, hortatu magni Authentis coram se, interrogatus ab eo, quid ipsi aut Christiani crederent. Hic verò respondit.

A. Πισεύομεν, ὅτι ἐσι θεὸς δημιουργὸς πάντων.

T. διελύθη ἂν εὐκόλως.

†. Extat gr. et lat. Helmst. 1614. 4. et alibi saepe. Subiicitur huic Persarum opinio de fato. Κατὰ τὴν πέρσων δόξαν. ἀνατρέπουσι τὴν εἱμαρμένην τρία ταῦτα. πρῶτον πρόνοια, ὡς καὶ πτολεμαίῳ δοκεῖ τῷ

τῆς μεγάλης συντάξεως πατρὶ, καὶ καθηγεμόνι. δεύτερον ἐπισήμη, καὶ ἀνεπισημοσύνη δέ. τρίτον σπουδὴ, καὶ τουναντίον ἀμελεία. Ex Persarum opinione Subvertunt fatum tria haec. Primò providentia, ut et Ptolemaeo magnae constructionis patri et principi videtur. Secundò scientia et inscientia. Tertiò studium et contrarii negligentia.

Φύλ. σϟθ. Fol. 299.

Ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ. Ex sancto Ioanne Damasceno.

†. Est excerptum geographicum. Cum verò mihi ignotum sit, ex quo libro, integrum dabo: Διαδέχεται τὸ αἰγαῖον πέλαγος ἑλλήσποντος, λῆγον εἰς ἄβυδον καὶ σεσόν. εἶτα ἡ προποντὶς λήγουσα εἰς καρχηδόνα, καὶ βυζάντιον, ἔνθα τὰ στένα, ἀφ' ὧν ὁ πόντος ἄρχεται. εἶτα ἡ μαιότις λύμνη. Πάλιν δὲ ἀπ' ἀρχῆς εὐρώπης καὶ λιβύης ἱβερικὸν τὸ ἀπὸ στύλων εἰς πυρίνης τὸ ὄρος. λιγυστικὸν δὲ τὸ ἕως τῆς τῶν πυρρινίας περάτων. σαρδόνιον δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν σαρδονεῦον πρὸς τὴν λιβύην κάτω. τυρρικὸν δὲ τὸ μέχρι σικελίας λῆγον, ἀρχόμενον ἀπὸ λιγυστικῆς ἄκρων. εἶτα λίβυκὸν, εἶτα κρητικὸν, καὶ σικελικὸν, καὶ ἰώνιον, καὶ ἄδριον. τὸ δὲ ἀνακεχυμένον ἐκ τοῦ σικελικοῦ πελάγους, ὃν καλοῦσι κορινθιακὸν κόλπον, ἤτοι ἀλκυονίδα θάλασσαν. τὸ δὲ σουνίων, καὶ σκυλαίων περιεχόμενον πέλαγος σαρωνικόν. εἶτα μυρτώων, καὶ ἰκάριον, ἐν ᾧ καὶ κυκλάδες. εἶτα καρπάθιον, καὶ παμφύλιον, καὶ αἰγύπτιον. ἔστι δὲ ὁ τῆς εὐρώπης παράπλους ἀπὸ τανάϊδος ποταμοῦ ἐκβολῶν ἕως ἡρακλέους στηλῶν στάδια μυριάδες ἓξ καὶ ϡϟθ. τῆς δὲ λιβυκῆς ἀπὸ τιγάσεως στόματος κανοβικοῦ στάδια μυριάδες β. καὶ ϡσνβ. τῆς δὲ ἀσίας ἀπὸ κανώβου ἕως τανάϊδος ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλπων στάδια μυριάδες ὃ καὶ ρια. ὁμοῦ παράλιος τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης στάδια μηριάδες ιγ καὶ βοβ.

Φύλ. τ. Fol. 300.

Ἐκ τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ δα- Ex sancto Ioanne Da-
μασκηνοῦ. masceno.

†. Est alterum geographicum, de quo tàm parum, quàm de primo in Fabricii bibl. gr. mentio fit, nisi sub generali titulo fragmentorum sit. Tale etiam de terrae figura occurrit apud Bandinium tom. III. p. 14. quin constet, ex quo libro excerptum sit: *εἴσι δὲ αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ἤτοι τετραπίαι αὗται. Εὐρώπης μὲν πίνακες ι̅. ἐπαρχίαι λ̅δ̅. πόλεις ἐπίσημοι ρι̅η̅. λιβύης πίνακες η̅. χῶραι ι̅β̅. πόλεις ἐπίσημοι υ̅β̅. ἀσίας δὲ μεγάλης πίνακες ι̅β̅ — ἐπαρχίαι μ̅β̅. πόλεις ἐπίσημοι ρ̅π̅. αἱ πᾶσαι τῆς οἰκουμένης χῶραι ϟδ, πόλεις τ̅ν̅. ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα κατὰ ἀπηλιώτην βακτριανοί. κατ' εὖρον ἰνδοί. κατὰ φοινικὰ, ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ αἰθιοπία. κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ δύρτην γερμάντες. κατὰ λίβα αἰθίοπες, καὶ δυσμικοὶ ὑπέρμαυροι. κατὰ ζέφυρον σήλαι, καὶ ἀρχὴ λιβύης καὶ εὐρώπης. κατὰ ἀργέσην ἰβερία, ἣ νῦν ἱσπανία. κατὰ θρασκίαν κέλτοι, καὶ τὰ ὅμορρα. κατὰ ἀσπραντίαν οἱ ὑπὲρ θράκην σκύθαι. κατὰ βορᾶν πόντος μαιώτις καὶ σαρμάται. κατὰ καϊκιαν κασπία θάλασσα καὶ θράκες.*

Haec duo fragmenta non memorat Reiserus.

Φύλ. τα. Fol. 301.

Πλάτωνος νόμων βιβλίον ε̅. Platonis de legibus lib. V^us.

A. *Ἀκούοι δὲ πᾶς, οἵπερ νῦν.*

T. *ἐμοί τε οὕτως ποιητέον.*

Φύλ. τιζ. Fol. 317.

Διάγνωσις τῶν λογισμῶν, Cognitio cogitationum,
δι' ὧν πᾶσα ἁμαρτία τελεῖ- quibus omne peccatum
ται. perficitur.

A. *Οὑτῶ εἰσι πάντες οἱ περιεκτικοί.*

T. *εἰς αἰῶνας ἀπεράντους καταλαμπόμενος.*

†. Fragmentum unius folii ex Ephraemo, aut alio.

φύλ. τιθ. Fol. 319.

Πλάτωνος πολιτειῶν ἑβδομή. Platonis politiarum lib. VII^us.

A. Μετὰ ταῦτα δὲ εἶπον ἐγώ.
T. οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων .....

†. Sequitur S. Chrysostomi excerptum de extremo iudicio.

φύλ. τλε. Fol. 335.

Δημοσθένους ὀλυνθιακοὶ γ̄. Demosthenis Olynthiacae III.

Arg. Ὄλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ Θράκης.
Des. τὰ πράγματα ἀπόλυσθαι.

Orat. I. Inc. Ἀντὶ πολλῶν, ὦ ἀθηναῖοι.
Des. χρησὰ δὲ εἴη παντὸς ἕνεκα.

Arg. II. Inc. Προσήκαντο μὲν τὴν πρεσβείαν.
Des. οὐκ ἰσχυρόν.

Orat. II. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις.
Des. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Arg. III. Inc. Ἔπεμψαν βοήθειαν οἱ ἀθηναῖοι.
Des. προισαμένων τῆς πόλεως.

Orat. III. Inc. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταί μοι.
Des. ὑμῖν συνοίσειν μέλλει.

†. Argumenta sunt Libanii edita unà cum Demosthenis orationibus, ut et sequentia. Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

φύλ. τνς. Fol. 356.

Κατὰ Φιλίππου λόγ. α̅. ContraPhilippum orat.I.

Arg. Inc. Καθὼς ἐν πολέμῳ.
Des. δύναμις ὑπάρχει.

Orat. I. Inc. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.
Des. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

φύλ.

Φύλ. τξζ. Fol. 367.

Περὶ εἰρήνης. De pace.

Orat. Inc. Ὁρῶ μέν, ὦ ἀθηναῖοι.

Des. νυνὶ πολεμῆσαι.

Φύλ. τοα. Fol. 371.

Κατὰ Φιλίππου λόγ. β. ContraPhilippum orat. II.

Arg. II. Inc. Παραίνει διὰ τούτου τοῦ λόγου.

Des. πρὸς τοὺς ἀθηναίους.

Orat. II. Inc. Ὅταν, ὦ ἀθηναῖοι, λόγοι.

Des. δίκην ὑποσχεῖν.

†. Hanc Demosthenis orationem Reiserus omisit, cum sine titulo incipiat. Epistola verò ad priorem adhuc orationem pertinet.

Φύλ. τπα. Fol. 381.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασι- Eiusdem in regem So-
λέα ἥλιον. lem.

A. Προσήκειν ὑπολαμβάνω.

T. καὶ πολυετεῖς περιόδους.

†. Non est Demosthenis, sed Iuliani Imp., cuius alia praecessisse necesse est. Occurrit adhuc in cod. 461 etc.

Φύλ. τλς. Fol. 396.

Περὶ βασιλείας. De regno.

A. Ὅρα, εἰ μή τις ἐκ πόλεως.

T. παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.

†. Est Synesii Cyrenaei, ut sequentia. Fol. 400. Fragmentum habetur Agathiae in Mauricium Imp. et de lavacris.

Φύλ. υιβ. Fol. 412.

Περὶ ἐνυπνίων. De insomniis.

Π[illegible]ωρία. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πρακτικόν.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. κατὰ θεόν τι πιστεύεται.

τέλος περὶ ἐνυπνίων ἢ περὶ εἰδώλων.

†. Haec protheoria differt ab alia Nicephori Gregorae. Idem opusculum occurrit adhuc in cod. 461. v. Synesii opera.

φύλ. υκζ. Fol. 427.

Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. Aristotelis de generatione et corruptione.

A. Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

T. οἷα ἐνδέχεται μὴ εἶναι.

†. Sunt duo libri.

φύλ. υξ. Fol. 460.

Mythologiae:

de Pelope, Tantalo, Cecrope,
de Alcmaeo, Hercule, Saturno,
de Graecis in Troiam navigantibus.
De Rhea, Cerere, Semele,
de Iside, Medis, Thracibus,
de Sole, Luna.

Fors etiam Plethonis sunt, aut M. Pselli, cuius opuscula sequuntur.

φυλ. υξδ. Fol. 464.

De tribus animae partibus passivis.

A. Τρισσόν ἐσιν τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς μέρος.

†. V. cap. 27. Pselli capitum.

Ψέλλου πρὸς τὸν μιχαὴλ τὸν κομνηνὸν κεφάλαια διάφορα. Pselli ad Michael. Comnenum capita varia.

A. Πιστεύω εἰς ἕνα πατέρα τῶν πάντων.

†. Est Mich. Pselli omnifaria doctrina ad Michaelem Ducam, non Comnenum, edita a Fabricio vol. V. p. 70.

Prima capita XI. conveniunt. Tum omissis 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. occurrit titulus: *περὶ νοῦ. Νοερὰ μὲν καὶ ἡ ψυχὴ. νοερὸς δὲ καὶ ὁ νοῦς.* Des. *καὶ ἡ τελείοτης κατὰ τοῦτον.* Quo capite caret editio.

Tit. *περὶ ψυχῆς. Πᾶσα ψυχὴ ἢ θεία ἐσιν κ.τ.λ.* Des. *καὶ ζωὴ οὐσιώδης.* Quod pariter non extat.

Sequuntur cap. 27. 31. 40. 41. 50. 55. 56. Tum Tit. *περὶ τοῦ κακοῦ. οὔτε οἱ λέγοντες ἁπλῶς εἶναι τὸ κακόν.* Des. *κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐσάναι δυναμένοις.* Quod ibi pariter non est.

Tit. *περὶ κινήσεως κ.τ.λ.* sc. cap. 76. 81. 84.

Tit. *εἰ δὲ τὸ ἔμβρυον ζῶον, καὶ πῶς τρέφεται τοῦτο. τρισὶν ἐνετύχομεν βίβλοις.* Des. *τὸ γεννηθὲν τρέφεται.* Quod ibi deest.

Sequuntur cap. 85. 89. 90. 91. 92. 94. 95. 96. 97. 98. 102.

Tit. *περὶ τῶν ἄτρων τῶν καλουμένων διοσκούρων. ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ματαία τῶν ἑλλήνων σοφία.* Des. *πολυδεύκην κατασερίζουσιν.* Quod ibi deest.

Post cap. 105. tit. *περὶ δρόσου ἄν καὶ πάχνης. πάχνη καὶ δρόσος νηνεμίας* — Des. *ποιεῖ τὴν χάλαζαν.* dein cap. 111. 112. 113. 114. 123. 128. 129. 130. 137. 139.

Ex hoc conspectu iam apparet, Fabricii exemplar constans cap. CLVII. non esse integrum. v. cod. 384. ubi idem opusculum occurrit. Observo ulterius, a Fabricio vol. V. p. 50. de eodem Psello afferri opusculum, quasi distinctum: *περὶ ψυχῆς. Νοερὰ μὲν οὖν ἡ ψυχὴ, νοερὸς.* Quod cap. XX. omnifariae doctrinae est.

Reiserus hîc omnia confundit et commiscet, quae huc non pertinent, ut de encyclopaedia etc. de quibus infra agam. Quin adfert, quae in codice prorsus non sunt, ut de necessitate etc. et omnia

sic confusa ex indice Reiseri Fabricius in loco citato refert, quasi omnia Pselli forent, aut distincta ab omnifaria doctrina.

In fine fol. 480. sine titulo tria initia, quasi tot capitum reperio. Sunt:

1. *τὸ τῆς ψυχῆς κατὰ Φιλοσόφους πρῶτον μὲν ὕπαρξις.* Quae ultima pars est cap. XXXVI. doctrinae omnifariae.
2. *ἡ μὲν ἀρχὴ οὐκ ἔχει τί πρότερον αὐτῆς.* Quod est cap. LIX. doctrinae omnifariae.
3. *πόθεν φωτίζωνται οἱ ἀστέρες.* Quod est cap. 101. eiusdem doctrinae.

Φύλ. υπα. Fol. 481.

Quae sequuntur, Reiserus adhuc sub Pselli capitibus theologicis et physicis ad Michaelem Comnenum comprehendit. Id quod falsum est. Nam ad haec non pertinent. Sed et nec Pselli esse dicuntur, titulo primario desiderato. Notionem verò illorum dabo:

1. Ἐγκύκλιος παίδευσις καλεῖται ἡ γραμματικὴ κ.τ.λ.
2. Τί ἐστι δόλος. κακοποιία λαθραία.
3. Τὰ γράμματα πρώτους μὲν λέγουσι τυπῶσαι τοὺς αἰγυπτίους.
4. Βωμολοχία λέγεται ἀπὸ τοῦ τινὰς ἐν τοῖς βωμοῖς λοχῶντας.
5. Περὶ ἀμαζόνων. τάδε λέγουσι περὶ ἀμαζόνων, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν.
6. Ἡ παλαιστὴ δακτύλους ἔχει $\overline{δ}$.
7. Ἡ διάμετρος τοῦ ἡλίου ἐστὶ μυριάδων σταδίων $\overline{γβ}$.
8. Τοῦ οὐρανοῦ ὁ κύκλος ἄρχεται κατὰ μῆνα μάρτιον.
9. Ἡλίου κύκλος ἄρχεται ἀπὸ ὀκτωβ.
10. Ἡ δὲ ἴνδικτος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ σεπτεμβ.

11. Περὶ ῥώμης. πολεμουμένης τῆς ῥώμης ὑπὸ βαρβάρων.
Est de philosopho Romano, et triplici solis ortu.

12. Ἡ δὲ ποτιδαία ἐστὶ μέν πόλις ἐπὶ θράκην.
Est de philosopho Potidaeo.

13. Ἀρκαδία χώρα τίς ἐστι πελοποννήσου.
Est de piscatoribus pediculos quaerentibus, et, Homero eos interroganti, an pisces caperent, respondentibus: Οὕς ἕλομεν, λιπόμεθα. οὕς δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεθα. Quos capimus, relinquimus, quos non capimus, portamus. Cuius responsi sensu non intellecto, ex tristitia obiit.

14. Περὶ ἀριστοτέλους. Ἀριστοτέλης ὁ σοφὸς μαθητής.
In Euripum se praecipitasse dicitur.

15. Περὶ κλεάνθου. ὁ δὲ κλέανθης.
Aquas e puteo pro aliis hausit, et vixit.

16. Περὶ τοῦ ἀναξαγόρα. τὸν ἀναξαγόραν δέ φασίν τινες λόγον περὶ ἀπόρων ζητημάτων γράψαντα, τοῦτον ἴμαντα καλέσαι.

17. Περὶ γραμμάτων, ut supra n. 3.

18. Περὶ εὐβοίας. Ἡ δὲ εὔβοια νῆσος τίς ἐστι. Dicitur Palamedes ab Ulysse ex invidia accusatus, et mortis damnatus.

19. Περὶ σικελίας. ἐν δὲ τῇ σικελίᾳ τῇ νήσῳ.
Est narratio de Cyclopibus.

20. Περί τύρου τῆς κογχύλης. ἐν τύρῳ δὲ νήσῳ.
Est de inventa purpura.

21. Περὶ ἐπιτιμίων. πρόσκλαυσις μέν ἐστι.
Est de poenis ecclesiasticis.

22. Περὶ τοῦ· ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι.
Est in dictum Evangelii.

23. Περὶ ἀποδείξεων. καὶ ὥσπερ τὸ φῶς.
Est de S. trinitate.

Φύλ. υπς. Fol. 486.

Σὺν θεῷ ὅροι ἔκ τε κλήμέντος καὶ ἑτέρων. Cum Deo definitiones ex Clemente et aliis.

A. Οἷον τί ἐστι θεὸς, καὶ ποσαχῶς νοεῖται.

T. καὶ ἐσιώπησαν οἱ προφῆται.

†. Sunt quaestiones et responsiones. V. edit.

Φύλ. υϟδ. Fol. 494.

Capita paraenetica acrostichide comprehensa Agapeti ad Justinianum.

A. Ὡς κυβερνήτης ἀγρυπνεῖ διὰ παντός.

T. τοῖς εἰς αἰῶνα αἰώνων μένουσι.

†. Dicitur scheda regia constare cap. LXXII. hac in acrostichide: τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος.

In hoc codice non nisi Cap. LXX. habentur, absente etiam prologo.

Commentarius, qui in Cod. 83. occurrit, hîc non habetur. Fabricius quidem Vol. XIII. p. 493. mentionem facit cuiusdam commentarii, cuius auctorem Moschopulum vocat, et ex quo excerpta dat in Vol. XII. p. 306.

Quaesivi ergo in Cap. I. et lego σκίμπους, τὸ ὑποπόδιον, non σκάμνιον.

Ex reliquis pauca inveni, ut apud Fabricium habentur. Ex his tamen paucis mihi videtur esse Moschopuli. Parum verò aestimatur.

Cod. CCCCXCI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitido, in foliis 43, Saec. XV, quondum D. Hoeschelii, signatus p. 24. n. 17. optime conservatus et inscriptus:

Catena in Jobum.

†. Est sine titulo, nisi quod manus D. Hoeschelii chartae spissiori adscripsit: *συλλογὴ ἐξηγητικὴ εἰς τὰ τοῦ Ἰωβου.* Incipit verò textus: *Ἄνθρωπος τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ αὐσίτιδι* etc. *Χώρα ἡ αὐσίτις χώρα ἦν τοῦ ἡσαῦ. ἀπὸ γὰρ ἡσαὺ αὐσίτις ἐκλήθη.*

α. *Τὴν χώραν τοῦ σκῶν φησι, ἥτις ἑβραϊστὶ αὖς καλεῖται.*

α. *Εἷς τῶν πολλῶν κατὰ φύσιν μὲν, κατ' ἀρετὴν δὲ πολλῶν ὑψηλότερος.*

Est catena, quam Morellius bibl. gr. p. 38. describit. Ibi enim idem initium est. Ait verò, magnoperè eam differre a catenis Camitoli et Junii.

Interpretes sunt Chrysostomus, Olympiodorus. In Cap. II°. Dionys. Areop. Basil. Caes. Gregorius theologus, Nyssenus, Theodorus Mops. Olympiodorus, Chrysost. Polychron. Apam. Didymus, Evagrius, Origenes, Apollinarius, Julianus, Clemens, Aquila, Symmachus, Theophilus Alexand. Ultimum caput notatur VIII. Est verò Cap. XI. Sophar. et ultima sunt: *Ὅτι σοφῶς ταῦτα ἐπήγαγε. διακείμενος δὲ ὡς περὶ.....*

Eiusmodi catena occurrit in Cod. 32. Cuius auctor est Niceta Heracl. et in Cod. 148. cuius auctor Polychronius est. Utraque verò differt, demum in Cod. 488. Commentarius sine ulla patrum citatione. Codex praesens inscribitur: É libris Dav. Hoeschelii Augustani. 1584.

Cod. CCCCXCII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidis, in foliis 53, Saec. XV, quondam Ioan. Moebani, signatus p. 79. n. 3. optime conservatus et inscriptus:

Ἀριστοφάνους ἀθηναίου θεσμοφοριάζουσαι. Aristophanis Athenaei Cerealia celebrantes.

A. Ὦ ζεῦ, χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται,
T. τούτων χάριν ἀνταδοῖτον. τέλος.

φύλ. κ. Fol. 20.

Ὑπόθεσις. Argumentum.

A. Λυσιστράτη τις ἀθήνησι τῶν πολιτίδων.
T. τὸν πόλεμον ἐξέρρεσαν.

Λυσιστράτη. Lysistrata.

A. Ἀλλ' εἴ τις εἰς βακχεῖον αὐτάς.
T. τὰν πάμμαχον. τέλος.

†. Hae duae Aristophanis comoediae in antiquissimis editionibus desiderantur.

φύλ. μ. Fol. 40.

Πρόλογος. Prologus.

A. Εἰς τὰ περὶ σφαίρας καὶ κυλίνδρου ἀρχημήδους.
T. τῶν ἀρχημηδείων συντάξεων ἑρμηνεῦσαι.

Ἑρμηνεία. Expositio.

A. Προείπων τὰ μέλλοντα ἐκτίθεσθαι.
T. καὶ τὸ β χωρίον πρὸς αὐτὸν τὸν κύκλον ....

†. Quantum ex prologo intelligitur, est ad Ammonium, adeoque Eutocii Ascalonitae commentarius in Archimedem de sphaera et cylindro. Si Reiserus hoc indicasset, cl. Harlesius huius commentarii meminisset. Sunt verò tantum quatuor folia. Prodiit gr. et lat.

φύλ. μδ. Fol. 44.

Σχόλια παλαιὰ εἰς τὰ πινδάρου ἴσθμια. Scholia antiqua in Pindari Isthmia.

A. Ἐτελοῦντο μὲν οἱ παλαιοὶ πάντες.
T. διὰ τριετηρίδος ἄγεται.

†. Omnia argumenta et inscriptiones habentur, ut in editione Oxon. 1697. f.

Σχόλια. Μᾶτερ ἐμὰ ϗ. Παρ' ὅσον καὶ ὁ πίνδαρος.
T. ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος τυφλός.

†. Sunt haec scholia in odam I. Sequitur 2ª cum inscriptionibus. Initium verò tantum adest. Des. οὔπω φιλοκέρδης ἦν οὐδὲ μισθοῦ συνταγ ..... Prodiere in citata editione.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Argumenta in Pindari Nemea.

A. Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων τινες.
T. Στέρμασι νικαφόροις.

†. Sunt ter cum inscriptionibus, ut in citata Pindari editione.

Σχόλια ϗ. οἷον ἀνάπνευμα καὶ ἀναπνόημα.
T. καπνῷ ὕδωρ ἐπιφέρειν.

†. Est vix medium odae I. et scholiorum antiquorum Oxonii editorum. Reiserus ea indicare omisit.

Cod. CCCCXCIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, titulis plerumque deficientibus, manu eadem, qua priores duo, exaratus, in foliis 79, Saec. XV. quondam Dav. Hoeschelii, signatus p. 74. n. 25. optime conservatus et inscriptus:

Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.
T. καὶ τῆς κοινωνίας παράσασιν.
τέλος τῶν ε̄ φωνῶν τοῦ πορφυρίου.

†. Occurrit adhuc in codd. 222. 234. 475. Subscriptio finis est alia manu facta. Titulus graecus

deest. Est verò in codd. citatis, et prodiit opusculum graecè et latinè.

φύλ. θ. Fol. 9.

Aristotelis categoriae.

A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν.

T. σχεδὸν ἅπαντες καθηρίθμηνται.

†. Titulus quidem deest. At ex initio et fine constat, has esse Aristotelis categorias. v. edit.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Aristotelis de interpretatione.

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα.

T. τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ.

τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας ἀριστοτέλους.

†. Ex initio et fine clarè constat, esse Aristotelis de interpretatione, titulo licet non praefixo. v. edit.

φύλ. λβ. Fol. 32.

Prologus anonymi in tractatum de principiis et ideis contra Aristotelem.

A. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθομένων.

T. ἀρκτέον δὲ ἐντεῦθεν.

Tractatus. de princ. Προείπων ὁ ἀριστοτέλης, ὡς χρὴ, περὶ τῶν ἀρχῶν.

T. ὡς πρὸς τὰς ἰδέας ἠπόρησαν, ἐπισκεψώμεθα.

Tract. de ideis. περὶ δὲ τῶν ἰδεῶν πρῶτον αὐτήν.

T. αὐτομονάδα. πρῶτον μὲν .....

†. Finis est mutilus. Citantur auctores, quos fugitivo percurrens oculo offendi, in Part. I. Pythagoras, Plato, Severus, Alexander, Aristippus, Nicomachus, Iamblichus. In Part. II^{a}. Chrysippus, Archidemus, Longinus, Cleanther, Plutarchus, Democritus, Boethus Peripat. Atticus Numenius, Cronius, Amelius, Porphyrius.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον σέξτου τοῦ ἐμπειρικοῦ. Pyrrhoniarum institutionum lib. I. trium Sexti Empirici.

A. *Τοῖς ζητοῦσι τί πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν.*

T. *καὶ τὸ πρῶτον τῶν ὑποτυπώσεων σύνταγμα.*

†. Est igitur primus tantum liber. Reliqui duo desunt. V. edit.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. Aristotelis de poetica.

A. *Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν.*

T. *ἐπεὶ ἔσχε τῆς αὐτῆς Φύσιν καὶ.....*

†. Sunt tantum duo folia. V. edit.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν ὑστέρων, ἤτοι τῆς ἀποδεικτικῆς α̅. Aristotelis analyticorum posteriorum, seu demonst. I.

A. *Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις.*

T. *ἐγγυτάτω δὲ τὰ καθ'.....*

†. Adest tantum initium. V. edit.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Prooemium strategematum Polyaeni.

A *Τὴν μὲν κατὰ περσῶν καὶ παρθυαίων.*

T. *τῇ βίᾳ ἀποκινδυνευτέον.*

†. Prooemium et unicus adhuc titulus adest. *τίνες δόλῳ ἐχρήσαντο. πρῶτος μὲν τοίνυν.* Des. *ὧν ἂν βούλοιτο.* Est tantum initium. V. edit.

Φύλ. οϛ. Fol. 76.

Ἀριστοτέλους πολιτικῶν τὸ α̅. Aristotelis politicorum I.

A. *Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν.*

T. *οἱ δὲ τὸ ἀρχαῖον ἔβασι.....*

†. Adest tantum initium unius folii. V. edit.

φύλ. οζ. Fol. 77.

Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως περὶ φυσικῶν ἀρχῶν ᾱ. Aristotelis physici auditus de principiis phys. I.

A. Ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι, καὶ τὸ ἐπίσασθαι.

T. τοῦτο δὲ οὐκ ὄν ἐσίμαινεν.....

†. Sunt tantum duo folia.

Cod. CCCCXCIV.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, manu diversa, nitidè exaratus, in foliis 66, Saec. XV., signatus p. 69. n. 45. optimè conservatus et inscriptus:

Ξενοφῶντος φιλοσόφων συμπόσιον. Xenophontis philosophorum convivium.

A. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ καλῶν κἀγαθῶν.

T. μικραῖς κύλιξι πυκνὰ.....

†. Finis est mutilus. V. edit.

φύλ. ε. Fol. 5.

Orphei argonautica.

A. Ἄναξ πυθῶνος μεδέων ἑκτήβολε μάντι.

T. ἴΦικλος αὖ φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησεν.

†. Finis est mutilus, loco tituli suprà miniatè scriptum:

Θρηϊκὰ χρυσολύρην τῇ δ' ὄρφεα μοῦσαι ἔθαψαν.
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων ζεὺς ψολοέντι βέλει.

φύλ. η. Fol. 8.

Καλλιστράτου ἐκφράσεις περὶ τῶν ἀγαλμάτων. Callistrati descriptiones statuarum.

A. Ἄντρον ἦν περὶ θήβας.

T. τὴν ἀναισθησίαν ἐνικήσας.

φύλ. θ. Fol. 9.

Εἰς τὸ βάκχης ἄγαλμα, μεταφορικῶς δὲ εἰς τὴν δημοσθένους τέχνην διαλεκτικήν.

In Bacchae statuam, metaphorice autem in Demosthenis artem dialecticam.

A. Σου ποιητῶν δὲ καὶ λογοποιῶν μόνον.

T. ἀλλά τι σφάγιον.

†. Relictum spatium vacuum. Est Callistrati.

φύλ. ι. Fol. 10.

Fragmentum de pictura.

A. Ὅσις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.

T. ἀλλ' εἴδη ζωγραφίας ἀπαγγελ.....

φύλ. ια. Fol. 11.

Dioclis epistola praeservatoria ad Antigonum regem.

A. Ἐπειδή σοι συμβαίνει μουσικωτάτω.

T. εἰς τροπὰς χειμερινὰς ἡμέραι με.

Τέλος τῆς τοῦ διοκλέως πρὸς βασιλέα ἀντίγονον ἐπιστολῆς.

†. Prodiit Lips. 1591. 4.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ἱπποκράτους. Hippocratis.

A. στοιχεῖε ἀνθρώπου ἴσχοντα.

T. ὀξῶδες καὶ ἄποιον. τέλος.

†. Est apospasmation.

Ἀντίδοτος ἡ θεοδώριτος ἀναναρδίων ποιοῦσα πρὸς ὅλον τὸν ἄνθρωπον.

Antidotus a Deo data Anacardiorum utilis pro omnis homine.

φύλ. ιε. Fol. 15.

Ποδαγρικαὶ θεραπεῖαι ἐκ τῶν αἐτίου.

Curationes podagricae ex Aetio.

A. Κένωσις διὰ φλεβοτομίας.

T. ἢ βρῦα θαλάσσης ἐπίθες.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Εὐριπίδου ποιητοῦ δράγικοῦ δράμα ἑκάβη. Euripidis poëtae tragici drama Hecuba.

A. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.

T. οἴτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεὺς τ' ἀποσαθείς.

†. Desinit in vers. 807.

Φύλ. μ. Fol. 40.

Γένος νικάνδρου ποιητοῦ. Genus Nicandri poëtae.

A. Νίκανδρον τὸν ποιητὴν διονύσιος.

T. καὶ φυτῶν ἰδιότητος.

Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας. Initium expositionis.

A. Ὁ νοῦς ῥᾴδίως σοι τὰ εἴδη.

T. οὐ κέρατα, ἀλλὰ τύλοι.

Νικάνδρου ποιητοῦ αἰτώλου θηριακά. Nicandri poëtae Aetoli theriaca.

A. Ῥεῖα κέ τοι μορφάς τε.

T. ὑπαιφοινίσσεται ὄθμα.

†. Anonymi scholia cum theriacis Nicandri prodiere Paris. 1557. 4. unàcum vita ipsius praemissa. Sunt verò mutila utraque. Num Theriaca et scholia desinunt in v. 178. Ex ipsius vita constat, eum tempore Attali, ultimi Pergami regis, fuisse celebrem medicum, historicum, poëtam et grammaticum secundo ante Christum saeculo.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Αἴας ὁ μασιγόφορος. Aiax flagellifer.

A. Α'εἰ μὲν, ᾧ παῖ λαερτίου.

T. σε τὸν ἱππομανῆ.

†. Praemittitur argumentum cum personis. Est Sophoclis drama in fine mutilum.

Φύλ. νδ. Fol. 59.

Ὀρφέως ποιητοῦ βίβλος ἀργοναυτικῶν. Orphei poëtae liber Argonauticorum.

A. Ὦναξ πυθῶνος μεδέων.

T. πάντα φυλασσάμενοι πεπίθοιεν.

†. Finis est mutilus. Plura tamen hîc habentur, quàm fol. 5.

φύλ. ξε. Fol. 65.

A. Ὅτι δεῖ τοῖς τῶν ἀρχαίων ἐντυγχάνειν συγγράμμασιν.

T. πλεονεκτήμασι κατορθοῦντα.

†. Est primò de Zeuxi. Sequitur tum tit. περὶ ἡρωϊκῶν ποιητῶν. De heroicis poetis. Sunt autem Homerus, Hesiodus, Antimachus, Panyasis. Tum alius adhuc titulus: Περὶ λυρικῶν ποιητῶν. De lyricis poëtis. Sunt verò Pindarus, Simonides et Stesichorus. Reliqua desunt.

Cod. CCCCXCV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 228, in fine corrosus, Saec. XIV. et XV., signatus p. 89. n. 67., maximam partem sat conservatus, et inscriptus:

Διβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ Ἰουλιανῷ. Libanii monodia in Julianum.

A. Ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος.

T. οὐ δένδρον, οὐκ ὄρνιν.

†. Vide edit. operum.

φύλ. ς. Fol. 6.

Γιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν. Libanii Sophistae encomium in Antiochiam.

A. Ἀμφοτέροις ἄν τις εἰκότως.

T. καὶ τὴν δευτέραν ἀσμένως δέχεσθαι.....

†. Finis est mutilus. v. edit.

Φύλ. θ. Fol. 9.

A. Βραδὺν εἰργάσατο πρὸς τὸ ἀγαθόν.

T. καὶ ἀϊδίου δόξης μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀξιούμενος.

†. Est sine titulo et initio. Ex fine autem constat, esse Christiani, non ethnici auctoris. Ingressus orationis est: de hominis imbecillitate. Auctoris verò nullum apparet vestigium. Reiserus tamen inscripsit: Marci Eupenici de hominis imbecillitate. Ego potius arbitror, esse exhortationem ad virtutem et ad socordiam excutiendam. Sic enim fol. 14. legitur: ῥαθυμία μόνη καὶ ἀκούσιος ἡδυπαθεία τῶν κακῶν ἀρχηγός. In fine fit allocutio ad Imperatorem, ut ipse virtutis exemplo praeeat. Sic enim ait fol. 20. ἀλλὰ σὺ βασιλέων ἄριστε καὶ θεοφιλέστατε τὸν λόγον τοῦ βίου πάντὸς προηγάμενος, ἥπερ ἂν ἰθύνῃ, ταύτῃ καὶ σαυτὸν ἄγε.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν. Quomodo legatio recipienda et gerenda.

A. Πρέσβεις ἢ παρ' ἡμῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς.

T. τῶν πραγμάτων ἐπισυμβαινόντων. v. fol. 34.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου πρός τινα γρηγόριον, καὶ οὐ τὸν μέγαν. Basilii M. ad quemdam Gregorium, non illum magnum.

A. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς.

T. ὅταν κολιοὶ σιωπήσονται.

†. Reiserus hanc notam adscripsit: Alii Gregorio Naz. tribuunt. At nec in elencho homiliarum et epistolarum Fabriciano, nec inter Gregorii Nazianz. opera inveni, nisi sit inter eius epistolas.

Δόξα σοφοκλέους. Sophoclis sententia.

A. Εἷς ταῖς ἀληθείαις εἷς ἐστὶ θεός.

T. οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Ὀρφέως.

Ὀρφέως. Orphei.

A. Εἷς ἐς' αὐτογενὴς. ἐνὶ ἔκγονα πάντα τέτυκται.

T. αὐτὸς δὲ πάντα ὁρᾶται.

Πυθαγόρου. Pythagorae.

A. Εἴ τις ἔρει, θεός εἰμι παρέξενος.

T. εἰπεῖν οὗτος ἐμός.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Nicephori Callisti.

$\overline{\alpha}$ $\overline{\beta}$ $\overline{\gamma}$ $\overline{\delta}$

Τὸ χαῖρε. γεννα. συμεών. ἰορδάνης.

$\overline{\varepsilon}$ $\overline{\varepsilon}$ $\overline{\varsigma}$ $\overline{\zeta}$ $\overline{\eta}$

θαβώρ. λάζαρος. βάϊα. σαυροῦ ξύλον.

$\overline{\vartheta}$ $\overline{\iota}$ $\overline{\iota\alpha}$ $\overline{\iota\beta}$

ἔγερσις. ἄρσις. πνεῦμα. καὶ κόρης μόρος.

Εὐαγγελισμὸν, καὶ θεοῦ γένναν ὅρα,

τὴν ὑπαπαντὴν καὶ τὸ βάπτισμα πάλιν.

ὄρος τὸ θαβὼρ, καὶ λάζαρον ἐξ ἅδου,

τὸ τῆς νίκης σύσημα σαυρὸν κυρίου,

ἀνάσασίν τε καὶ τὴν εἰς πόλον ἄρσιν,

σὺν καθόδῳ πνεύματος ἁγνῆς τὸ μόρον.

†. In Fabricii bibl. gr. non occurrit, nec alibi me memini legere. Innuit autem salutationem, nativitatem, occursum, baptismum, montem Thabor, Lazari excitationem, victoriae trophaeum, crux dñi, resurrectionem et in coelum ascensionem, spiritus descensum et Mariae mortem.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Λόγος ἰσωκράτους πρὸς δημόνικον. Oratio Isocratis ad Demonicum.

A. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ δημόνικε.

T. ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι, ἢ πρεσβεύειν. De recipienda et gerenda legatione.

A. Πρέσβεις ἢ παρ' ἡμῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς.
T. τῶν πραγμάτων ἐπισυμβαινόντων.

†. Iam occurit fol. 21.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Expositio brevis in dictum scripturisticum: Adimplebo numerum dierum tuorum.

A. Τὸν ἀριθμὸν Φησὶ τῶν ἡμέρων σου ἀναπληρώσω. τουτ' ἐσιν, εἰς λιπαρὸν ἄξω σε γῆρας καὶ πλῆρες.
T. τοῦτο δὲ πρόδηλον, ὡς ἀσεβὲς νοεῖν.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Epistola Gregorii Nazianz.

A. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς.
T. ὅταν κολοιοὶ σιωπήσονται.

†. Supra fol. 22. tribuitur Basilio M. in cuius Fabriciano epistolarum elencho non occurrit.

Φύλ. λη. Fol. 38.

A. Τὸ μὲν πρόβλημα, ὡς οὐ μετέσχε θείας ἐλλάμψεως ὁ διάβολος, ἡ δ' ἐπιχείρησις λογικὴ τε βούλεται εἶναι καὶ Φυσική.
T. καὶ τὴν ἀλήθειαν παντὸς μᾶλλον τιμᾶν εἰδότα.

†. Hoc problema de divina diaboli illustratione adfirmat interpres hoc potissimum dicto: ἑωσΦόρος τοί γαρ ὤν, lucifer enim cum sit.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Versus in mulieres.

A. Ἄλυπον ἔξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
T. τερπνὸν κακὸν πέΦυκεν ἀνδράσι γυνή.

†. Sunt versus XX.

Φύλ. μ. Fol. 40.

Τιμαίῳ λόκρῳ περὶ ψυχῆς κόσμου καὶ Φύσιος. Timaei Locri de anima et natura mundi.

A. Τιμαῖος ὁ λόκρος τάδε ἔφα.
T. ἀγεννάτῳ καὶ αἰωνίῳ καὶ νοατῷ.

†. Est anonymi commentarius in Platonis Timaeum, et occurrit saepius in hac bibliotheca vg. cod. 180 etc.

φύλ. ν. Fol. 50.

A. Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
T. ἐγγύην φεύγειν δὲ, θαλῆς μιλήσιος ἤυδα.

†. Sunt sapientum VII. dicta in versibus:

Πατριάρχων ἑλλήνων τὸ μέγα κλέος ὧδε
γρηγόριος θεῖος, δαιμόνιος ἐτάφη.
εἰ δὲ τὸ συγγενὲς αὖτη δὴ καὶ πάτριος αἶα
ποιμνῆς τῆς αὐτοῦ γοῦν ἀπεληλαμένος.
ἐν ἔτει ϛξζ. Ν. ζ.

Patriarcharum graecorum magnum decus
Gregorius divinus, beatus hîc jacet,
licet congenitum quid haec patria terra,
a suo tamen semotus grege est.
Anno 6067. seu aera nostra A. 559. Indict. VII.

†. Est epitaphium Gregorii Naz. a Reisero omissum. Sequitur subscriptio: Μην. ἰουν. κϛ. Ν. ιε. ἐτελεύτησεν ὁ διδάσκαλος ὁ γόμοσος ἡμέρα δευτέρα, ὥρα ᾱ τῆς ἡμέρας.

Mens. Jun. 26. indict. XV. obiit Magister Gemistus die 2da, hora prima diei.

φύλ. να. Fol. 51.

Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. Aristotelis de virtutibus.

A. Ἐπαινετὰ μέν εἰσι τὰ καλά.
T. τῶν ψεγομένων ἐσίν.

†. Occurrit adhuc in cod. 102. v. edit.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Ἀριστοτέλους ὅροι ἀρετῶν καὶ κακίων. ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. Aristotelis definitiones virtutum et vitiorum. ex ethicis.

A. *Ἀρετή ἐσιν ἕξις προαιρετική.*

T. *εἰς Φύσιν ἑκάσου τὴν αὐτοῦ.*

† Sequuntur adhuc definitiones ex ipsius rhetorica et politicis.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς. Phaedo, sive de anima.

†. Est unicum folium, tanquam finis. Ultima enim sunt: *καὶ ἄλλως Φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου. τέλος Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς.*

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν συγγραμμάτων τοῦ πανταρίσου γεμίσου. Principium cum Deo sancto scriptorum optimi Gemisti.

A. *Οὐ γὰρ θέμις χρισιανοῖς ἀνάγκη καὶ βίᾳ καταστρέφειν τὴν πλάνην κ.τ.λ.*

†. Sunt dicta sententiosa, quorum ultimum est: de Nabuchodonosore et Valente, utroque mittente Archimagirum suum, illo Hierosolymam, hoc ad Basilium.

Στίχοι χρησματώδεις εἰς ἀνδρονικὸν κομνηνὸν τὸν τύραννον. Versus fatidici in Andronicum Comnenum tyrannum.

Αἴφνης δ' ἀνασὰς ἐκ τόπου πλήρης πότου
ἀνὴρ πελιδνὸς, ἀγέρωχος τὸν τρόπον,
σιμὸς, πολιὸς, ποικίλος χαμαιλέων
ἐπεισπεσεῖται, καὶ θερίσει καλάμην.
πλὴν ἀλλὰ κ' αὐτὸς συνθερισεὶς τῷ χρόνῳ
ἐσύσερον τίσει ἐναθλίας δίκας, ὦ.
ὥνπερ κακῶς ἔπραξεν ἐν βίῳ τάλας.

ὁ γὰρ Φέρων μάχαιραν, οὐ φεύγει ξίφος.
καὶ ταῦτα δρεπανηφόρε, τετράμηνόν σε μένει.

Subitò autem surgens ex loco, plenus potu,
Vir lividus, superbus moribus,
varius, canus, variegatus chamaeleon
Illabetur, et metet stipulam.
At et ipse cum tempore unà demessus,
Postea miseras dabit poenas, ô,
Eorum, quae malè patravit in vita miser.
Portans enim gladium, haud effugiet ensem.
Et haec, falcifer, in quadrimestri te manent.

Ex priore titulo colligitur, etiam hos versus, licet nomine non praefixo, ipsius Plethonis esse.

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦ λατινικοῦ δόγματος βιβλίον. πλήθωνος. Ad librum pro latinorum dogmate. Plethonis.

Α. Τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον τὸ ἐς ἡμᾶς ἦκον.
Τ. τὰ κράτιστα ἡμῖν βουλευσαμένοις ἐλέσθαι.

†. Est opusculum: Demonstratio, spiritum sanctum ex patre solo procedere, neque inde absurdum sequi.

Cum autem fundamenta ex gentilium philosophis petiisset, neque ipsis Graecis schismaticis satisfecit. Quod Manuel Peloponesius libello edito refellit, eumque impietatis et gentilismi accusat. Allatius ait: Plethonis librum conceptum simul et exclusum fuisse, antequam ad concilium Florentinum venisset. Ipsius sermones ibi habitos Sguropulus refert in historia huius concilii.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Κατὰ σχολαρίου τοῦ πλήθωνος. Plethonis contra Scholarium.

A. Γίγνεσθαι λέγει δεῖν γιγνόμενον ἰδίως.

T. λελόγισαί τε ἤδη καὶ αὖθις λογισθήσεται.

†. Est hic opusculi finis. Quaere reliqua infra fol. 69. Extat verò adhuc in bibl. Vindobon. apud Nesselium P. IV. p. 43. In Medic. apud Bandinium Vol. 2. p. 318. et in aliis, quas Fabricius refert.

Φύλ. ξς. Fol. 66.

Ἀποφθέγματα ἑπτὰ σοφῶν εὔχρηστοί λόγοι. σόλωνος. ᾱ. — Apophthegmata septem sapientum. Solonis I.

A. Μηδὲν ἄγαν μήτε λέγε, μήτε πράτ/ε.

T. ἥτις τόπους δίδωσι ἀφθονωτάτους.

†. Sunt Solonis, Chilonis, Cleobuli, Biantis, Pittaci, Periandri et Thaletis. v. edit. Venet.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Ε'ς θεοὺς τοὺς λογίους εὐχή. — Precatio ad deos scientiarum praesides.

A. Ἄγετε, ὦ θεοὶ λόγιοι, οἵτινες.

T. καὶ ἄρισα καθισαμένοις ζῆν.

†. Est Plethonis cap. IV^um^ libri I. de legibus, cuius fragmenta edidi gr. et lat. et in quibus haec precatio habetur.

Sequuntur sententiae brevissimae, quarum I^a^ est: ὡς ἄλλῳ ἄλλου ψυχήν τε καὶ γνώμην ὁ θεὸς οὐχ ὑποτέταχε, τὸ θνητὸν ἡμῶν τῷ ἰσχυροτέρῳ ὑποτέταχε.

Ultima: τὸ γὰρ πολλὰ γινώσκειν, πολλοῦ ἄξιον.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα. — Hymnus in Apollinem.

A. Ἄναξ ἄπολλον φύσεως τῆς ταύτου.

T. ψυχαῖς ὠηπαιάν.

Ὕμνος ε'ς διόνυσον. — Hymnus in Bacchum.

A. Βάκχε περ ψυχῶν λογικῶν γενέτορ.

T. ἐπὶ θηρὸν ἀφράινευ.

Ἕτερος εἰς πάντας θεούς. Alius in omnes deos.

A. Ω πάντες θεοὶ, εἴτε μετὰ ζῆν.

T. νέμοντες ἀνορθοετ' ἀιέν.

†. Occurrit in libro IIIo Plethonis de legibus cap. XXXV. ὕμνος εἰς θεούς.

Videntur hi omnes hymni eiusdem Plethonis esse ibique contineri.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Τὰ κατὰ σχολαρίου τοῦ πλήθωνος. Contra Scholarium Plethonis.

Γεωργίου γεμίστου πρὸς τὰς σχολαρίου ὑπὲρ ἀριστοτέλους ἀντιλήψεις. Georgii Gemisti ad Scholarii obiectiones pro Aristotele.

A. Ἐπὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ' ἀριστοτέλους —
ἐγὼ μὲν οὐκ ὀψὲ ὥς γε σὺ φῄς.

T. ἀνοήτως λεγόμενα ἰτέον.

†. Non est verus hic finis, sed occurrit fol. 65. codicis, ut et a librario miniatè notatum: ἐντεῦθεν γύριζε εἰς τὴν ἀρχὴν, ἵνα εὕρεις τὸ τέλος εἰς τὸ κατὰ λατίνων. Hinc redi ad initium, ubi invenies finem libri contra Latinos.

In hoc libro textus Scholarii praemittitur, et Plethonis refutatio subiacet usque ad finem, ita, ut liber integer Scholarii et Plethonis coniunctus sit.

In suppleto fine duo asterisci notantur:

1. Τά γε ὡς ἡμᾶς ἥκοντα. οὐ γὰρ οὐδ' ὁλόκληρα ἦμεν. Haec ad nos pervenere. Neque enim integrum pervenit.
2. Οὐ γὰρ οὐδ' ἐπὶ σῷ κακῷ τάδε συνεγράψαμεν. ἀλλ' ὅπως καὶ σὺ τοῦ ἄγαν τύφου τι ὑφεὶς, ἀμείνων τι τὴν ψυχὴν γένοιο. Non enim in malum tuum haec conscripsi, sed ut nimia tua superbia quid remittens, melior fias. Est liber ineditus.

Φύλ. ϟη. Fol. 98.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίστου λόγος ἐπικήδειος τῇ ἀοιδίμῳ βασιλίσσῃ κλεόπῃ, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἀϊδιότητος.

Sapientissimi et disertissimi domini Georgii Gemisti sermo funebris illustri imperatrici Cleopae, in quo et de immortalitate et aeternitate animae.

Α. Σόλων μὲν ὁ σοφὸς πρὸς τοὺς σφίσι.

Τ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνοῖς εὐδοκιμεῖν.

†. Asservatur etiam in aliis bibliothecis, ut apud Fabricium legere est. Reiserus malè inscripsit: in obitum Helenae reginae.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίστου περὶ ἀρετῶν. ὅρος ἀρετῆς.

Sapientissimi et disertissimi dom. Georgii Gemisti de virtutibus. Definitio virtutis.

Α. Ἀρετή ἐστιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοί ἐσμεν.

Τ. πολιτεία ὁσιότης, θεοσέβεια.

†. Occurrit adhuc in cod. 260. Prodiit gr. et lat. cum Stobaei eclogis. Item Bas. 1552. 8.

Φύλ. ρϑ. Fol. 109.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίστου, περὶ ὧν ἀριστοτέλης πρὸς πλάτωνα διαφέρεται.

Sapientissimi et disertissimi dom. Georgii Gemisti de iis, in quibus Aristoteles differt a Platone.

Α. Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι.

Τ. καὶ φαυλὰ ἔγκατα μέμικται.

†. Occurrit adhuc in cod. 242. et saepius prodiit. In fine alia manu notatum: ἡ βίβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζωροάστρην τε, καὶ πλάτωνα νομαζομένων τῶν διὰ φιλοσοφίας ἀναγνωριζομένων θεῶν

τοῖς πατρίοις τοῖς ἕλλησι θεῶν ὀνόμασι ἑλκομένοις ἑκάστοις. Liber hic continet theologiam Zoroastricam simul et Platonicam deorum per philosophiam cognitorum patriis graecis deorum nominibus.

φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων ξενοφῶντος ῥήτορος. Ex memorabilibus Xenophontis rhetoris.

A. Σωκράτης τὰ μὲν ἀναγκαῖα συνεβούλευε.

T. τοὺς συνόντας παρεσκεύαζεν.

†. In margine notatum: Xenophontis memorabil. Socratis lib. I. cap. 1. §. 6 — 10. 13. 15. cap. II. §. 3 — 8. §. 23. 30. 31. 32. 33. §. 42 — 44. cap. III. §. 2 — 4. 5 — 15. cap. IV. §. 8 — 16. 17. 18. cap. V. 1 — 5. lib. II. cap. I. 21 — 34. lib. IV. cap. III. §. 3. usque ad finem capitis. v. edit.

φύλ. ρλα. Fol. 131.

Ξενοφῶντος ἱέρων, ἢ τυραννικός. Xenophontis Hiero, seu tyrannicus.

A. Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετο.

T. εὐδαιμονῶν γὰρ οὐ φθονηθήσῃ.

†. V. edit.

φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Xenophontis memorabil. Socratis.

A. Λέγει δέ που καὶ ἡσίοδος.

T. τοῖς κοσμίως διαιτομένοις ἀντητίθει.

†. Sunt lib. II. cap. 1. locus Hesiodi et Epicharmi. cap. III. IV. §. 6. cap. VI. 1 — 15. 18 — 21. 24 — 26. 36. ad finem capitis. cap. VII. 13. lib. III. cap. XIII. 2. ad finem. cap. XIV.

Huc pertinent, quae Reiserus inscripsit: locus de fraternitate. Fabula de ove et cane.

Φύλ. ρμλ. Fol. 144.

Xenophontis symposium.

Α. Καὶ ὁ σωκράτης εἶπεν.
Τ. τὴν ἀφροδίτην ἐγείρειν.

†. Sunt cap. II. §. 9—11. §. 25. cap. III. §. 2.

Ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ λόγου. Eiusdem ex oeconomicis.

Α. Ἆρα ἔφη ὁ σωκράτης, μὴ αἰσχύνθωμεν.
Τ. ἀγαθὸς γὰρ ὢν ἀνὴρ εὐδαιμονεῖς.

†. Sunt cap. IV. §. 4—13. 22. cap. V.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Ἀποφθέγματα Διογένους τοῦ κυνικοῦ. Apophthegmata Diogenis — Cynici.

Α. Διογένης ὁ σινωπεὺς γενόμενος.
Τ. ὡς νῦν οἱ θεοί.

†. Non solum Diogenis, sed atticarum mulierum aliorumque apophthegmata, ut Anacharsidis, Aristippi. Pythagorae, Aristonymi, Sostrati, Euripidis, Isidori, Socratis, Agathonis, Apollonii, Aristotelis, Philistini, Pittaci etc.

Φύλ ρνγ. Fol. 153.

Ἀποφθέγματα τοῦ σοφωτάτου θεόγνιδος. Apophthegmata sapientissimi Theognidis.

Α. Ὦ ἀναλήτους υἱὲ, διὸς τέκος.
Τ. πολλ' ἀνιηρὰ παθών.

†. Sunt versus CCLXXVI. Extant in Iac. Lectii corpore poetarum graecorum.

Sequitur exclamatio in Spartam veterem et novam, hisque desinit:

οὐ ῥώμη, οὐ φίλιππος ἔφη, ἀλλ' ὁ χρόνος, καὶ τῶν ὑμετέρων γενετῶν ἡ ἀνανδρία τε καὶ ῥαθυμία μεταβληθῆναι παρεσκεύασεν. εἰς μυσιθρ' ὑπὸ κωνσαντῖνον.

Non Roma, non Philippus, aiebat, sed tempus, et patrum vestrorum imbecillitas, et socordia in obscuritatem reduci fecit sub Constantino.

Tum sequitur alphabetum Atticum et omnium Graecorum. Item inscriptio: *εἰς ἀλεξανδρίαν τρῶαν. Ἡ τρωὰς φυλὴ κ. τ. λ.*

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ἑρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πορφυρίου τοῦ φοίνικος. Hermiae philosophi protheoria in isagogen Porphyrii Phoenicii.

A. *Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων.*
T. *ἀλλ' ὄργανον, ὡς ἑτέρῳ δείξωμεν.*

†. Sunt prolegomena Ammonii Hermeae filii, quae occurrunt etiam in cod. 222. et apud Bandinium tom. 2. p. 386. Prodiere Venet. 1546. 8.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ ζωροάστρου μάγων. Magica oracula Magorum Zoroastrem secutorum.

A. *Δίζεο σὺ ψυχῆς ὀχετόν.*
T. *τῶν τρωικῶν πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι.*

†. Sunt oracula XXXVI. Prima XIX sunt sine expositione. A XX usque XXXIII prorsus desunt. Oracula XXXIII. XXXIV. XXXV. et XXXVI. expositionem habent, et quidem ut finis ostendit. Plethonis. Apud Bandinium tom. 2. p. 386. totidem occurrunt eodem initio et fine. Oracula et scholia prodiere Paris. 1599. 8. cum Sibyllinis.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Ἀριστοτέλους περὶ παντὸς κόσμου πρὸς ἀλέξανδρον βασιλέα. Aristotelis de universo ad Alexandrum regem.

A. Πολλάκις μὲν ἐμοί γε θεῖον τι.
T. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη.

†. Sequuntur versus IV:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκας ὄντων τὴν φύσιν
λόγοις ἄρισα τάξιν αὖ τε καὶ θέσιν
εὔσχημον κόσμον καλλόνης ἀσυγκρίτου
χρυσοῦν ἀριστοτέλους ὀργάνον λόγων.

Sapientibus dedisti rerum naturam sermonibus optimè ordinem rursus et statum aureum Aristotelis sermonum organum decorum ornatum formae non confusae.

Apud Bandinium tom. 2. p. 386. iidem cum opusculo occurrunt. V. edit.

φυ'λ. ρπς. Fol. 186.

Μάρκου τουλίου κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς, μετηνέχθη ἐκ τοῦ λατινικοῦ. Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiali translatum è latino.

A. Περὶ τῆς μνήμης πότερον ἔχει.
T. πλείω τῆς χρείας λέγειν φιλοτιμεῖσθαι.

†. Censetur inter Ciceronis supposita. Versio videtur esse aut Maximi Planudae, aut Theodori Gazae, quorum uterque Ciceronis quaedam vertisse dicitur. Eadem versio adhuc occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 387. ubi eam Planudis esse suspicatur. De graeca hac versione nec verbulum habet Fabricius. Prodiit graecè in B. de Aretin subsidiis literariis A. 1806. Octob. Curâ Franc. Berger, Presb. Boici, qui plura in hac sylloge gr. et lat. edidit.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Κάτωνος ῥωμαίου κεφάλαια παραινετικά. Catonis Romani capita paraenetica.

A. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν,
T. τὰ ὑπάρχοντα Φρούρει.

†. Praemittitur prooemium ad filium, et iam desinit, uti indicatum adeoque initium tantum adest. Non tamen censetur esse Catonis Uticensis, teste Fabricio in bibl. lat., licet Nesselius ipsi tribuat. Versio est Maximi Planudis, quae etiam occurrit apud Bandinium tom. 2, p. 135. eodem initio.

Φύλ. ρλβ. Fol. 192.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ μονωδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγάλου λογοθέτου. Sapientissimi et disertissimi dom. Nicephori Gregorae monodia in obitum magni Logothetae.

A. Ἐμοὶ δὲ, ὦ παρόντες, ταυτόν τι συνέβη.
T. περὶ τὰς κρίσεις τῶν πάλαι σοφῶν.

†. Extat in hist. Byzant. lib. X. c. 2. et est Theodorus, de quo loquitur. Occurrit adhuc in cod. 10. eodem initio, alio autem fine.

Φύλ. ρλγ. Fol. 193.

Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεύειν διαβολῇ. Non facile credendum est calumniae.

A. Δεινόν γε ἡ ἀγνοία, καὶ πολλῶν.
T. ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

†. Occurrit adhuc in cod. 481. Est verò Luciani.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Περὶ πένθους. De luctu.

A. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν.
T. τὸν θάνατον οἴκασθαι.

†. Est quoque Luciani.

Φύλ. σε. Fol. 205.

Ὄνειρος τοῦ σκιπίωνος. Somnium Scipionis.

A. Ἡνίκα περὶ τὴν ἀφρικὴν ἀφικόμην.
T. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην.

†. Est Ciceronis. Versio autem graeca nomine Theodori Gazae edita Bas. 1524. 12. At et Maximus Planudes somnium hoc graecè vertit, ut apud Bandinium tom. 3. p. 213. legitur. Titulus enim est: σκηπίωνος ὄνειρος συγγραφεὶς μὲν παρὰ Μάρκου τουλλίου κικέρωνος τοῦ ῥήτορος, ἐξηγηθεὶς δὲ παρὰ μακροβίου ἀμβροσίου. εἰς δὲ τὴν ἑλλάδα γλῶτταν μετενεχθεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανούδη.

Scipionis somnium, conscriptum quidem a Marco Tullio Cicerone rhetore, expositum verò a Macrobio Ambrosio, in linguam verò graecam translatum a sapientissimo Maximo Planude monacho.

Sic etiam occurrit in bibl. Coislin. apud Montfaucon p. 520.

Quin et in codice nostro 439 somnium Scipionis et Macrobii in illud commentarius graecè versus a Maximo Planude habetur.

Cum vero textum somnii nomine Theodori Gazae editum cum illo Planudis conferrem, vidi, eandem prorsus esse, nec in verbo differre, facta maximae partis illius collatione. Quis ergò graecè vertit somnium? Theodorus Gaza, an Maximus Planudes? Quae pugnant pro Theodoro Gaza? Quae pro Planude? Pro illo editio, pro hoc Mscti. codices. Pro utroque Fabricius. Versio enim credebatur diversa, quae eadem est. Si et diversa foret, Theod. Gaza post Planudem graecè vertisse mihi videretur. Quid verò Reiserus sua voluerit inscriptione, nescio. Sic verò inscripsit: somnium Scipionis, auctore Macrobio, graecè translatum. — Scimus

quidem, Macrobium in illud commentatum esse, eum verò somnii auctorem esse, nec somniamus.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Aristotelis fragmentum.

A. *Φησὶ ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι ἡ ἐσχάτη τῶν γνωσικῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἡ αἴσθησις, ἤγουν ἡ ὄψις.*

T. *ἡ λογικὴ κρείττων οὖσα πολλῶν.*

†. Est de visu et aliis animae facultatibus corporis expertibus.

Φύλ. σιγ. Fol. 213.

Ἑρμώνυμος χαριτώνυμος μονῳδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρῷ γεωργίῳ τῷ γεμίστῳ.

Hermonymi Charitonymi monodia in sapientissimum dom. Georgium Gemistum.

A. *Τὸ μὲν ἥδη τοῦ πάθους ἀνήκεστόν ἐστι.*

T. *λάλει διδασκάλων θειότατε καὶ σοφώτατε.*

†. Apud Fabricium de hoc nulla fit mentio. Apud Bandinium tom. I. p. 492. occurrunt cap. X. demonstrativa de Iesu Christo, filio Dei et vero Deo. Tom. 2. p. 433. funebris in Catherinam Palaeoginam.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Γρηγορίου μοναχοῦ μονῳδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρ. γεωργίῳ γεμίστῳ.

Gregorii monachi monodia in sapientissimum magistrum dom. Georg. Gemistum.

A. *Φεῦ, τίς ἂν ἀξίως, ὦ παρόντες.*

T. *τὴν ἀρετὴν ἐκείνου καὶ τὴν θειότητα.*

†. Neque de hoc fit mentio apud Fabricium.

Φύλ. σκς. Fol. 226.

Ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν λευκτρικὸς ε̄ πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα.

De auxilio neutris ferendo Leuctrica V. legatio ad Achillem.

A. Ἄριστε ἀχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαι σε.

T. μιμούμενος γὰρ τὴν τοῦ .....

†. Est Libanii declamatio in fine mutila. v. edit.

Cod. CCCCXCVI.

Membranaceus, in assere, corio badio tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantissimis, columnis binis, initio et fine chartâ suppletus, in foliis 197, Saec. XI, signatus p. 69. n. 58. malè conservatus, et inscriptus:

Ἱστορία ψυχοφελὴς τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιώπων χώρας τῶν ἰνδῶν λεγομένης, καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ ἰωάννου ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου σάβα, ἐν ᾗ ὁ βίος βαρλαάμ τε καὶ ἰωάσαφ τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων πατρῶν.

Historiá animae utilis ex interiore Aethiopum, seu Indorum regione ad sanctam urbem translata per Ioannem virum venerandum et virtute praeditum monasterii S. Sabae, in qua vita Barlaami et Ioasaphi illustrium et beatorum pàtrum.

A. Ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγονται.

T. περὶ ὧν ἡ διήγησις ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Alii codices Ioanni Sinaitae, alii Ioan. Climaco et alii Ioan. Damasceno tribuunt. Saepius latinè prodiit, nunquàm graecè, licet in bibliothecis obvia. Sic occurrit adhuc in codd. 41. 138. 188. bibl. Bav. ne de aliis dicam.

φύλ. ροθ. Fol. 179.

Περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς γενομένης θαυματοποιΐας ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι, καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίστου νοταρίου.

De sacra imagine miraculosa in sacro puteo et de patricio et Christi amantissimo notario.

A. Οὐ-

A. Οὐδεν οὕτως εὐφραίνειν οἶδεν.
T. καὶ λατρεύοντες τῷ πατρὶ κ.τ.λ.

†. Est auctoris incerti, et extat gr. ac lat. in auctario novo Combefisii.

φύλ. ρπε. Fol. 186.

Μαρτύριον τῆς ἁγίας αἰκατερίνης. Martyrium sanctae Aecaterinae.

A. Τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου μαξεντίου.
T. καὶ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ.τ.λ.

†. Ineditum adhuc apud Fabricium.

Cod. CCCCXCVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, atramento flavescente, in foliis 314, Saec. XII, datus ad usum Wolf. Musculi, signatus p. 16. n. 39. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὡς ἀληθῶς μεγάλου βασιλείου ἐπιστολαὶ θαυμασίαι πρός τινας τῶν ἑαυτοῦ φίλων. Magni verè Basilii epistolae admirabiles ad quosdam amicorum.

1. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ. ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολήν. 1.
2. Πρὸς εὐσάθιον. Ἀπειρηκότα με ἤδη. 165.
3. Ὀλυμπίῳ. οἷα ποιεῖς ὦ. 169.
4. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, ἥτις καὶ ὤφειλε προγραφῆναι πρώτης. λαθοῦσα δὲ ἐγράφη ὧδε. ἐγὼ τοῦ ἀδελ. 19. Ante primam scribenda erat, ex oblivione hîc scripta.
5. Τῷ αὐτῷ, ἥτις ἔλαθεν οὖσα ἐν τοῖς παλαιοῖς γράμμασι γεγραμμένοις ἐπιστολαῖς. ὅμως οὐδὲν βλαβερόν. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
Non erat in antiquis codicibus. Sed nil nocet.
6. Τῷ αὐτῷ. οὐδέποτε ἠγνόουν. 2.

7. Τῷ αὐτῷ. Γράμμα ἦλθε μοι. 5.
8. Τῷ αὐτῷ λέγει τὸ πρωτότυπον Βιβλίον. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι. ἀλλ ἐσι ἀνεπίγραφος. τίς δώσει μοι. 4.
Eidem, dicit prototypum. Mihi verò persuasum non est. Sed est sine nomine.
9. Ἀνεπίγραφος. ἐπειδή μοι τὴν σιωπήν.
In margine scriptum: Celeusio. 14. At nec initium hoc, nec Celeusium, nec numerum 14. in elencho epistolarum Fabriciano inveni. Bis terve iam suprà occurrit, ubi Basilio et Gregorio Naz. inscripta fuit.
10. Ἀπολιναρίῳ τῷ δεσπότῃ μου. πρότερον μέν σοι.
11. Βασιλείῳ ἀπολιναρίος. Φιλοθέως πιστεύεις.
In elencho Fabriciano non est.
12. Ἀπολιναρίῳ. Διημάρτομεν τῶν προφάσεων. p. 89. Cotel.
13. Βασιλείῳ ἀπολιναρίος. ποῦ μὲν ἤμην.
Nec haec ibi habetur.
14. Τοῖς δυτικοῖς. Θεοῦ τοῦ ἁγίου τήν. 182.
15. Εὐσταθίῳ ἰατρῷ. ἔστι μὲν καὶ πᾶσιν. 80.
16. Σαταλεῦσι πολίταις. ἐγὼ τάς τε ἰδίας. 183.
17. Πρὸς εὐνόμιον αἱρετικὸν. Ὁ ἐφικτὴν εἶναι. 168.
Est cum notis marg.
18. Τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἀσκηταῖς. Δυνατὸς μὲν ὁ ἅγιος. 73.
19. Παλαδίῳ καὶ ἰνοκεντίῳ. ἐγὼ πόσον ὑμᾶς. 184.
20. Τῇ ἐκκλησίᾳ κ. τ. λ. Καὶ ἔθει ἑπόμενος. 185.
21. Τῇ ὁμοζύγῳ κ. τ. λ. Τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν. 186.
22. Βοσπορίῳ ἐπισκ. Πῶς μου οἴει τὴν ψυχήν. 86.
23. Θυσιανοῖς. εἰ καὶ πολὺ τὸ πλῆθος. 72.
24. Τερεντίῳ κώμητι. πάνυ πολλὴν σπουδήν. 187.
25. Τοῖς παρακλιώταις. ἐγένετο μοι πολλή. 77.
26. Τοῖς κατὰ νεοκαισαρίαν. ἡ μὲν συμφωνία. 63.
27. Πρὸς νεκτάριον. οὔπω εἶχον τρίτην. 18.
28. Πρὸς τὴν ὁμόζυγα νεκταρίου. ἔμελλον ἀποσιωπᾶν. 189.
29. Τοῖς νικοπολίταις. ὅτε ἐνέτυχον τοῖς. 190.

30. Τοῖς αὐτοῖς. ὅταν ἴδω καὶ τὸ. Homil. XII.
31. Τοῖς αὐτοῖς. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
32. Τοῖς αὐτοῖς. Καὶ ἐπιστείλαντες ἡμῖν. 192.
33. Πρὸς τοὺς κληρικοὺς νικοπόλ. Καὶ παρ' ἐνὸς. 193.
34. Πολιτευομένοις νικοπόλ. Αἱ περὶ τάς. 194.
35. Θεοδότῳ ἐπισκ. Πολὺς ὁ χειμών. 195.
36. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς καὶ προσηκόντως. 196.
37. Τῇ ἐκκλησίᾳ ἀντιοχ. τίς δώσει μοι. 60.
38. Διοδώρῳ. Ἐνέτυχον τοῖς ἀποσταλεῖσι. 167.
39. Τῷ αὐτῷ. Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα. 197.
40. Γρηγορ. πρεσβ. Ἐνέτυχον σου τοῖς. 198.
41. Πρεσβ. ἀντιοχ. τὴν μέριναν, ἣν εἴχετε. 199.
42. Ἀνακίῳ κ. τ. λ. ἐγὼ ἀκούσας τὸν βαρύν. 200.
43. Τῇ ἐκκλησίᾳ ἀγκύρας. Πολὺν ἡμῖν χρόνον. 67.
44. Ἀθανασίῳ ἐπισκ. ἀγκύρας. ἐπήγγελον μοι τινες.
Notatur 305. In elencho tamen non est.
45. Περὶ σχολασικοῦ. ἐπειδὴ ἐν δευτέρα τάξει. 201.
46. Παραμυθικὴ. εὐχῆς ἄξιον ἦν. 202.
47. Παραμυθικὴ ἀνδρὶ. ὅπως διετέθημεν. 346.
48. Τοῖς ἐν κολωνείᾳ. Καὶ τί οὕτω καλόν. 292.
49. Πολιτευομένοις κολωνείας. ἐδεξάμην τὰ γραμ. 290.
50. Καισαρίῳ. χάρις τῷ θεῷ τῷ. 362.
51. Μακαρίῳ κ. τ. λ. Οὔτε γεωργοὺς οἱ κατά. 211.
52. Στρατιώτῃ. Ὑπὲρ πολλῶν ἔχοντες. 407.
53. Παραμυθικὴ. Νῦν μάλιστα τῆς τοῦ. 366.
54. Τοῖς ἀλεξανδρεῦσι. Ἡμᾶς μὲν ἡ ἀκοή. 71.
55. Ἀθανασίῳ ἀλεξ. Ὅταν μὲν πρὸς τά. 51.
56. Τῷ αὐτῷ. Ὅσον τῶν ἐκκλησίων.
Notatur 305. In elencho tamen non est.
57. Τῷ αὐτῷ. Ἐνέτυχον τοῖς γράμμασιν τῆς. 47.
58. Τῷ αὐτῷ. Ἦν ἐκ παλαίου περί. 52.
59. Τῷ αὐτῷ. Οὐδένα τοσοῦτον ἡγοῦμαι. 48.
60. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ μὲν ἐξάρκουν. 50.
61. Πέτρῳ ἀλεξ. τῆς μὲν σωματικῆς. 320.
62. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς μου καθήψω. 321.

63. Τῷ σαμοσατ. κλήρῳ. Ὁ πάντα μέτρῳ. 280.
64. Εὐαγρίῳ πρεσβ. τοσοῦτον ἀπέσχον. 542.
65. Εὐσεβίῳ σαμοσατ. Οὕτως εἶδον τὰ. 256.
66. Τῷ αὐτῷ. ἐν οἵοις ὄντας ἡμᾶς. 257.
67. Τῷ αὐτῷ. εἰ πάσας ἐφεξῆς. 7.
68. Τῷ αὐτῷ. ἔοικε μοι τοῦτο. 258.
69. Τῷ αὐτῷ. πάνυ ὡρμημένος. 250.
70. Τῷ αὐτῷ. Οὐχ ὥστε πλείους. 260.
71. Τῷ αὐτῷ. τίνα με οἴει. 8.
72. Τῷ αὐτῷ. Ὅτε τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. 6.
73. Τοῖς πρεσβ. σαμοσατ. Ὅσον λυπούμεθα. 266.
74. Πολιτευομένοις σαμοσατ. Ὅταν ἀπίδω. 294.
75. Εὐσεβίῳ. Μόλις ἡμῖν ὑπῆρξεν. 254.
76. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ τὴν περὶ τὸ. 265.
77. Τῷ αὐτῷ. Ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν. 10.
78. Τῷ αὐτῷ. Ὁ φιλάνθρωπος θεός. 253.
79. Τῷ αὐτῷ. πάλαι ἐπιζείλας. 261.
80. Τῷ αὐτῷ. Ἐδεξάμην ἤδη δύο. 262.
81. Τῷ αὐτῷ. Μετὰ τὴν ἐπιστολήν. 263.
82. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ. 264.
83. Εὐσεβίῳ πρεσβ. Πῶς ἂν σιωπήσαιμεν. 5.
84. Τῷ αὐτῷ. ἔδειξε καὶ ἐφ' ἡμῶν. 9.
85. Τῷ αὐτῷ. Οἶδα τοὺς μυρίους. 255.
86. Εὐσεβωνᾷ. Οὕπω ἡμᾶς ὁ λιμός. 267.
87. Τῷ αυτῷ. Οὐκ ἔχω μέμψασθαι. 268.
88. Τῇ ἐκκλη. νεοκαισ. Ἀπήτει μὲν τά. 62.
89. Ἡγεμόνι νεοκαισ. Τὸν σοφὸν ἄνδρα. 371.
90. Πρὸς νεοκαισαρ. Ὅλως μὲν οὐδέν. 64.
91. Ἀταρβίῳ. παραγενόμενοι μέχρι. 364.
92. Τοῖς νεοκαισαρ. πολὺν χρόνον ἀπεσιώπησα. 75.
93. Πατροφίλῳ. ἐνέτυχον σου τοῖς γράμ. 82.
94. Τῷ αὐτῷ. Ὀψὲ μὲν ἐδεξάμην. 85.
95. Μελετίῳ πολλαὶ μὲν ἡμᾶς. 272.
96. Ἐπιφανίῳ. τὸ πάλαι προσδοκηθέν. 315.
97. Θεοφίλῳ. πάλαι δεξάμενος. 309.

98. Ἀρκαδίῳ. Ηὐχαρίστησα τῷ ἁγίῳ. 388.
99. Ἰνοκεντίῳ. Καὶ τίνι ἄλλῳ. 409.
100. Εὐφρονίῳ. Διὰ τὸ μακράν. 312.
101. Εὐσαθίῳ. Οἶδα, ὅτι συγγνοποιόν. 306.
102. Θεοδότῳ. Οἶδα, ὅτι εἰ καὶ μὴ. 310.
103. Ὀτρείῳ. Οἶδα, ὅτι καὶ τῆς. 315.
104. Ἰνοκεντίῳ. Ὅσον εὐθύμησα. 319.
105. Εὐσαθίῳ. Καὶ πρὸ τοῦ δέχεσθαι. 308.
106. Εὐσαθίῳ. Καὶ διὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου. 307.
107. Πρὸς εὐσάθιον. Καιρὸς φησι τοῦ σιγᾶν. 79.
108. Γενεθλίῳ. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
109. Ἱλαρίῳ. ἐμὲ δὲ τί οἴει. 370.
110. Εὐλογίῳ κ.τ.λ. Μεγάλην ἐν πᾶσιν. 293.
111. Ὀλυμπίῳ. Ὄντως ἡ τῶν. 382.
112. Τερατίνῳ κώμ. Ὅτε ἠκούσαμεν. 349.
113. Μαγνηνιανῷ. Πρώην ἐπέστελλέ μοι. 410.
114. Βαρσῇ. ἐρχομένων τῶν. 326.
115. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ τῆς διαθέσεως. 327.
116. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὀρκοῦν. Οὐ παυόμεθα. 305.
117. Οὐρβικίῳ. ἔμελλες ἡμῖν. 343.
118. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς ἐποίησας. 344.
119. Πρὸς μονάζοντα. Διτλός μοι φόβος. Homil. VIII.
120. Εἰς παρθένον. Νῦν καιρὸς ἐκβοῆσαι. Homil.
121. Φιλακρίῳ. χάρις τῷ ἁγίῳ θεῷ. 355.
122. Παραθετική. Ὁ δεῖνα ὡς λέγει. 383.
123. Περὶ τελειότητος βίου. πολλῶν ὄντων τῶν. Deest in elencho.
124. Τῷ κηνσίτορι. Οἶμαι μέν τινα. 304.
125. Ἐλπιδίῳ. πάλιν ἡμεῖς τόν. 322.
126. Τῷ αὐτῷ. Νῦν μάλιστα τῆς. Deest in elencho.
127. Τοῖς ἐν ταρσῷ. Συντυχῶν τῶδε. 130.
128. Τοῖς αὐτοῖς. Ὅσον ἐστὶ τὸ τῆς. 204.
129. Μελετίῳ. εἴ πως ἐγένετο. 56.
130. Ἀχολίῳ. Καλῶς ἐποίησας καί. 337.
131. Τῷ αὐτῷ. Ὅσης ἡμᾶς εὐφροσύνης. 338.

152. Τῷ αὐτῷ. παλαιὰν ἡμῖν εὐχήν. 339.
153. Μελετίῳ. τέως ἐβουλήθημεν. 57.
154. Ἐπισκόποις. Μαρτυρῶν τιμαί. 291.
155. Ἀμβροσίῳ. Μεγάλαι ἀεὶ καὶ πολλαί. 55.
156. Μελετίῳ. γράμματα ἐδεξάμην. Deest in elencho.
157. Τῷ αὐτῷ. Ἤδειν, ὅτι ξενίσει. 58.
158. Τῷ αὐτῷ. Ὁ ἀγαθὸς θεός. 273.
159. Τῇ θυγατρὶ. Ὅσην εὐφροσύνην. 387.
140. Ἀμφιλοχίῳ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τούς. 393.
141. Τῷ αὐτῷ. παράσχοι ὁ ἅγιος θεός. 394.
142. Τῷ αὐτῷ. ἐντυχόντες τοῖς γράμ. 398.
143. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ καὶ τῶν ὁμιληθέντων. 392.
144. Τῷ αὐτῷ. Ὀλίγας εὑρίσκω. 395.
145. Τῷ αὐτῷ. Καὶ ἄλλως μέν μοι. 396.
146. Τῷ αὐτῷ. Ἡμᾶς ἀρρωσίαι. 397.
147. Τῷ αὐτῷ. πολλῶν ἕνεκεν. 402.
148. Τῷ αὐτῷ. τὴν μὲν χρείαν, ἧς. 403.
149. Τῷ αὐτῷ. πᾶσα ἡμέρα γράμματα. 404.
150. Τῷ αὐτῷ. Ὅταν μὲν πρός. 405.
151. Τῷ αὐτῷ. Ἀξίως τὴν σεαυτοῦ. 406.
152. Τῷ αὐτῷ. ἐζητημένον ἤδη παρά. Deest in elencho.
153. Τῷ αὐτῷ. Οἶδα καὶ αὐτός. 399.
154. Τῷ αὐτῷ. Οἶδας, σέβεις. 400.
155. Τῷ αὐτῷ. τί πρότερον ἡ γνῶσις. 401.
156. Τῷ αὐτῷ. Ἀνοήτω φησί. I. Canon.
157. Τῷ αὐτῷ. πάλαι πρὸς τάς. IIª Canon.
158. Τῷ αὐτῷ. Ἀπὸ ὁδοῦ μακρᾶς. IIIª Canon.
159. Ὀπτίμῳ. Καὶ ἄλλως ἡδέως. 191.
160. Λιβάνιος βασιλείῳ. Οὔπω μοι τῆς λύπης. 148.
161. Λιβανίῳ. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι. 142.
162. Λιβάνιος βασιλείῳ. Οὐ παύση βασίλειε. 150.
163. Λιβανίῳ. Λέλυταί σοι τό. 157.
164. Λιβανίῳ. πολλοὶ περιτυχόντες. 158.

165. Λιβάνιος βασιλείῳ. Ἰδοὺ πέπομφα. 157. bis occurrit.
166. Λιβανίῳ. Ἀνέγνων τὸν λόγον. 160.
167. Λιβάνιος βασιλείῳ. Νῦν ἔγνων εἶναι. 161.
168. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἆρα βασίλειε. 162.
169. Λιβανίῳ. Δεχομένοις μὲν ἡμῖν. 163.
170. Λιβάνιος βασιλείῳ. Διὰ χρόνου πρός. 143.
171. Λιβανίῳ. Ἰδού σοι καί. 144.
172. Λιβάνιος. Οἶδα, ὅτι πολλάκις. 145.
173. Τῷ αὐτῷ. τί οὐκ ἂν εἴποι. 146.
174. Λιβάνιος. εἰ πάνυ πολύν. 147.
175. Λιβανίῳ. Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον. 149.
176. Λιβάνιος βασιλείῳ. εἰ ταῦτα γλώττης. 150.
177. Λιβάνιος βασιλείῳ. πᾶς μὲν ἐπίσκοπος. 154.
178. Λιβανίῳ. εἰ τὸ κερδαίνειν. 155.
179. Λιβανίῳ. τὸ μὴ συνεχῶς. 151.
180. Λιβάνιος βασιλείῳ. Μᾶλλον, ὅτι μή. 152.
181. Λιβάνιος βασιλείῳ. εἰ μέν τι περί. 153.
182. Γρηγορίῳ. ἐπειδὴ πολλοί. 43.
183. Διακόνοις. ἐγὼ καὶ σαμοσάτοις. 301.
184. Εὐαγρίῳ πρεσβ. Οὐδέποτε ἠγνόουν. 2.
185. Γρηγορίῳ. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 33.
186. Τῷ αὐτῷ. πρᾶγμα μὲν ὑπέσης. 412.
187. Τῷ αὐτῷ ἐπέσαλκά σοι. 413.
188. Γλυκερίῳ. Μέχρι τινος ἀπονοῆ. 414.
189. Εὐσεβίῳ. Εὐθὺς καὶ κατά. 11.
190. Ἡγεμόνι. Σχεδὸν μὲν ἄπιστον. 389.
191. Ἁρματίῳ. καὶ ὁ κοινός. 365.
192. Τραϊανῷ. πολλὴν φέρει. 376.
193. Τῷ αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς ὑπέβαλες. 377.
194. Μαρτινιανῷ. ἐμὲ τι οἴει. 370.
195. Ἀνδρονικῷ. εἰ μὲν οὕτως. 164.
196. Μοδέστῳ. Κἂν πολλοὶ ὦσιν. 274.
197. Ἀρινθαίῳ. καὶ φιλελεύθερον. 380.
198. Καλλισθένι. Ηὐχαρίστησα τῷ θεῷ. 388.

199. Μοδέστῳ. Μέμνημαι τῆς μεγάλης. 278.
200. Τῷ ἡγεμόνι. Οἶδα μείζην. 179.
201. Ἡσυχίῳ. Οἶδα σου καὶ τήν. 351.
202. Δημοσθένει. πολλὴν χάριν ἔχομεν. 385.
203. Ἀθανασίῳ. Ὅτι μὲν κρείττονα. 54.
204. Ἀρκαδίῳ. Ἔδωκαν μείζονα. 415.
205. Ἰμερίῳ. Ἡ πρὸς τὸν. 416.
206. Κομεντευρησίῳ. ἐπειδή τινες ἐν τῇ. 417.
207. Νουμεριάνῳ. Συνηγάγομεν πάντας. 418.
208. Νουμεραρίῳ. εἰ μὲν αὐτῷ μοι. 419.
209. Τρακτευτῇ. γνωρίζεις πάντως. 420.
210. Πρωτεύοντι. πολλὰς ἡμῖν ποιοῦσι. 421.
211. Ἑλλαδίῳ. πάνυ παραιτούμενος. 422.
212. Κόμητι. Οἱ τοῦ χωρίου. 423.
213. Ἡγεμόνι βασείας. Αἰσθάνομαι τῆς. 424.
214. Οὐαλεριανῷ. ἐγὼ τὴν εὐγένειαν σου. 425.
215. Παιονίῳ. Ὅσον εὐφρανας ἡμᾶς. 341.
216. Ζωΐλῳ. Οἷα ποιεῖς ὦ. 169.
217. Εὐλαγκίῳ. Μικρὸν ἀπεσιώπησας. 281.
218. Φαλερίῳ. πάνυ ἡδέως ἐτέρφθης. 282.
219. Ἰοὐβίνῳ. εἶδον σου τὴν ψυχήν. 378.
220. Λεοντίῳ. χρόνια μέν σοι. 83.
221. Τῷ αὐτῷ. ἔοικέ τι τῆς κοινῆς. 373.
222. Εὐσαθίῳ. εἴ τι ὄφελος. 81.
223. Θεοδώρῳ. Λέγουσί τινες. 328.
224. Τοῖς ἐν σωζοπόλει. Ἐνέτυχον τοῖς γραμ. 65.
225. Ἀντίγραφον πίσεως. Τοὺς ἢ προληφθέντας. 78.
226. Ὑπογραφὴ εὐσαθίου. Εὐσάθιος ἐπίσκοπος. Deest in elencho.
227. Συνοδικὴ. Ὁ ἀθανὸς θεὸς. ὁ ἀεί. Deest in elencho.
228. Πρὸς ἰταλούς. Ὁ κύριος ἡμῶν. 70.
229. Τοῖς δυτικοῖς. Κς ὁ θεὸς ἡμῶν. 74.
230. Τοῖς δυτικοῖς. θεοῦ τοῦ ἁγίου. 182.
231. Οὐαλεριανῷ. χάρις τῷ κυρίῳ. 324.

232. Πελαγίῳ. παράσχοι ὁ κύριος. 311.
233. Τοῖς θεοφιλεσ. Φέρει μέν τινα. 69.
234. Βίτῳ. Εἶθε ἦν μοι. 314.
235. Ἀμβροσίῳ. πάντα τὸν ἀπό. Deest in elencho.
236. Ἀταρβίῳ. Καὶ τί πέρας ἔσαι. 363.
237. Τῇ βουλῇ τυάνων. Ὁ ἀνακαλύπτων. 68.
238. Παλλαδίῳ. τὸ ἥμισυ τῆς. 386.
239. Μελετίῳ. Ἡμῖν δὲ οὐδ' ὅσον. 369.
240. Ποιμενίῳ. πάντως ἐπεζήτησας. 313.
241. Πρὸς ἐπίσκοπον. Μὴ καλούμενος. 336.
242. Πρὸς καλλίγραφον. Ὀρθὰ γράφε. 180.
243. Νοταρίῳ. Οἱ λόγοι τὴν φύσιν. 178.
244. Ἀντιπάτρῳ. ὡς καλὴ ἡ φιλοσοφία. 213.
245. Ἀντίπατρος βασιλείῳ. Δὶς πράμβη θάνατος. 214.
246. Τῷ ἀντιπάτρῳ. Νῦν μοὶ δοκῶ. 366.
247. Φήσῳ. Πρέπει μέν που. 210.
248. Πρὸς χαλκιδέας. τὸ γράμμα τῆς. 297.
249. Πρὸς τοὺς ἐν βεροίᾳ. Ἔγνωμεν ὑμᾶς. 298.
250. Τοῖς αὐτοῖς. Μεγάλην ὁ κύριος. 299.
251. Τῷ ἄρχοντι. Ὥρμησα μὲν καί. 372.
252. Ὠριγένει. Καὶ ἀκουόμενος. 384.
253. Ὑπερεχίῳ. Καὶ προσαγορεύω. 367.
254. Ἰοβίνῳ. Ἔχω σε χρεώστην. 318.
255. Φιρμίνῳ. Καὶ σπανία σου. 174.
256. Μαγνημιανῷ. Ἐξαρκεῖ καὶ τὸ. 381.
257. Πασινίκῳ. Δεῖγμα τοῦ μῆ. 375.
258. Μαξίμῳ. Ἀπήγγειλέ μοι. 42.
259. Ἰουλιανῷ. Πῶς σοι τὸν ἐν. 166.
260. Κηνσίτορι. Εἰδότι μοι ἔγραφες. 352.
261. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ἔσι πόρρωθεν. 353.
262. Τῷ αὐτῷ. οἶδας τὰς ἐκ τῶν. 426.
263. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ πρὸς τὴν. 427.
264. Ἀβουργίῳ. Οὗτος ἐσιν ὑπέρ. 357.
265. Τῷ αὐτῷ. Διάτ/ειν σε, ὡς. 359.

266. Τῷ αὐτῷ. Μῦθον ἐνόμιζον. 356.
267. Τῷ αὐτῷ. Καὶ τις οὕτως παλαιάν. 358.
268. Τῷ αὐτῷ. Πολλῶν ὄντων, ἅ. 361.
269. Τῷ αὐτῷ. Πολλοὺς οἶδα πολλάκις. 36.
270. Οὐίκτορι. Ἄλλω μέν τινι. 344.
271. Βίκτορι. Ὁσάκις ἂν ἡμῖν. 428.
272. Μοδέστῳ. Ἀλλῶς μὲν οὐκ ἄν. 276.
273. Τῷ αὐτῷ. Αὐτὸ τὸ γράφειν. 279.
274. Τῷ αὐτῷ. Ὅσης ἡμῖν τιμῆς. 277.
275. Τῷ αὐτῷ. Εἰ καὶ τολμηρόν. 275.
276. Σωφρονίῳ. Ἀπήγγειλε μοι ἀκτιακός. 42.
277. Τῷ αὐτῷ. Καὶ τίς οὕτω φιλόπολις. 332.
278. Τῷ αὐτῷ. Ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ. 333.
279. Τῷ αὐτῷ. τὸ μὲν μέγεθος. 331.
280. Τῷ αὐτῷ. εἰ αὐτὸς διπλῆν. 329.
281. Τῷ αὐτῷ. Καταλέγειν μέν. 334.
282. Τῷ αὐτῷ. Ἀπολαύει τοῦ καιροῦ. 84.
283. Σωφρονίῳ. Ὅπως εὐφρανας. 335.
284. Θέκλῃ. Τὸ παριππεῦσαν. 212.
285. Κανονικαῖς. Ὅσον ἠνίασεν ἡμᾶς. 310.
286. Πρὸς Θεοδώραν. Ὀκνηροὺς ἡμᾶς. 302.
287. Πρὸς ἐλευθέραν. Ἐγὼ καὶ πάνυ. 283.
288. Πρὸς ἐλευθέραν. Τέχνη τίς ἐσι. 175.
289. Πρὸς ἐλευθέραν. Ἡμέραν μέν. 284.
290. Ἐλευθέρᾳ. Στοχαζόμενός σου. 285.
291. Ἐλευθέρᾳ. Πάνυ ἐμαυτῷ. 286.
292. Ἰουλίτῃ. Πάνυ ἠθύμησα. 287.
293. Τῷ κηδεμόνι. Ἐθαύμασα ἀκούσας. 288.
294. Πρὸς καισαρείαν. Καὶ τὸ κοινωνεῖν. 289.
295. Ἀνεπίγραφος. Ἤγαγεν εἰς ἔργον. 29.
296. Ἀνεπίγραφος. Ἐθαύμασα πῶς. 390.
297. Ἀνεπίγραφος. Οὐκ ἔλαθεν ἡμᾶς. 215.
298. Ἀνεπίγραφος. Ἀκριβῶς πεπεισμένος. 216.
299. Ἀνεπίγραφος. Προσέλαβες τάς. 217.
300. Ἀνεπίγραφος. Πάνυ πεπεισμένος. 219.

301. Ἀνεπίγραφος. Τοὺς ἐκ τῆς. p. 94.
302. Ἀνεπίγραφος. Πάνυ πεπεισμένος μηδέν. Deest in elencho.
303. Ἀνεπίγραφος. Ἀρχαίας ἀγάπης.
304. Ἀνεπίγραφος. Κατὰ πόδας. 95.
305. Ἀνεπίγραφος. Διὰ μακροῦ ἡμῖν. 221.
306. Ἀνεπίγραφος. Σπανίας ἡμῖν. 222.
307. Ἀνεπίγραφος. Δεξάμενος τὰ γράμματα. 223.
308. Ἀνεπίγραφος. Ἔδωκεν ἡμῖν. 224.
309. Ἀνεπίγραφος. Ὑπὲρ ὧν παρόντας. 225.
310. Ἀνεπίγραφος. Ἓν καὶ τοῦτο. 266.
311. Ἀνεπίγραφος. Συνεκληρώθης ταῖς λύπαις. 227.
312. Ἀνεπίγραφος. Ὁ πρεσβύτερος τοῦ χωρίου. 228.
313. Ἀνεπίγραφος. Ὁ τῆς ἐκκλησίας. 229.
314. Ἀνεπίγραφος. Πάνυ κατέγνων. 230.
315. Ἀνεπίγραφος. Καὶ πῶς ἔμελλον. 231.
316. Ἤδη γνώριμος ὑμῖν ἐστιν. 232.
317. Καὶ παρούσης τῆς. 233.
318. Ἐγὼ καὶ ἄλλως. 234.
319. Ὅτι μὲν περὶ πάντων. 235.
320. Περὶ πολλῶν μὲν. 236.
321. Αὐτῷ μοι περισπούδαστον. 237.
322. Συγχαίρω τῷ ἀδελφῷ. 238.
323. Τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. 239.
324. Μάταιόν ἐστι δὶς περί. 240.
325. Πρὸς πολλὰς τάς. 241.
326. Κύριος ὁ παρασχόμενος. 242.
327. Τὴν δυσκολίαν τῆς. 243.
328. Πάνυ λύπουμαι, ὅτι. 244.
329. Δυσμεταχείριστον ἔοικεν. 245.
330. Οὗς τὰ κοινὰ ἐπιτίμια. 246.
331. Διωθοῦνται πολλάκις. 247.
332. Ὑφορῶμαι λοιπόν. 248.
333. Ἐγὼ ἴσον ἁμάρτημα. 249.
334. Ὅτι σε Φιλῶ. 176.

335. Ἓν γνώρισμα τοῦ ζῆν. 177.
536. Ἀντιόχῳ. Ὅσον ὀδύρομαι. 269.
537. Τῷ αὐτῷ. Πῶς οἴει βαρέως. 270.
538. Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδὴ ἀντέσησάν μοι. 271.
539. Νεκταρίῳ. Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο. 323.
340. Δωροθέῳ. Εὐθὺς ἐπιτυχών. 250.
341. Μονάζουσι. Α κατ' ἐμαυτόν. 300.
342. Γρηγορίῳ. Καὶ πρότερον ἡδέως. 45.
343. Τῷ αὐτῷ. Ἐσιώπησα, μὴ καί. 46.
344. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ. τίς δώσει μοι. 60. bis.
345. Σιμπλικίᾳ. Ἀβούλως ἄνθρωποι. 87.
346. Ἰουλιανὸς βασιλεῖῳ. τὸ ἔμφυτόν μοι. 207.
347. Τῷ ἀποσάτῃ. Μικρά σοι τὰ τῆς. 209.

†. Praemittitur index epistolarum cum earum initiis, quarum quaedam falsas habent inscriptiones, ad latus verò correctas. In elencho epistolarum Fabriciano non omnes occurrunt. Operae igitur pretium fuisset, supplendi eas, quae ibi desunt. Sic deesse deprehendi epist. 9. 11. 13. 44. 56. 123. 126. 136. 152. 226. 227. 235. 302. Aliae etiam bis occurrunt, quas ad latus notavi. Ordo idem longè alius est, quàm in editione Garnierii.

Ad usum W. Musculi datum hunc esse codicem, inscriptio ostendit, quae est: Ex hoc codice magna est accessio facta ad editionem postremam a D. W. Musculo. Basil. 1540. f. lat.

Fol. 189. Occurrit etiam possessoris recentioris nota mutila, abscissis cum margine literis. Supersunt adhuc: σαβάτω ἐκ ... ὁ δοῦλος τοῦ θε ... μανὸς. ι ... κ^ο. καὶ μ ... περισερ^η . ὁ θῖ μα ... αὐτὸν α .. ἔτει ϛ ... N. 1.

Cod. CCCCXCVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus ac aereris clausus laminis, in 4to, sine minio, literis minu-

tis et nitidissimis, cum marginalibus, atramento flavescente, in foliis 264, Saec. X., signatus p. 25. n. 20. male conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ κασιανοῦ περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων καὶ τῆς τούτων διαγωγῆς.

Sancti patris nostri Abbatis Cassiani de institutione et regulis Aegypti et Orientis Coenobiorum, nec non ipsorum disciplina.

Α. Ἐπειδή μοι προσέταξας μακαρ. πέρ.
Τ. τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. ἀμήν.

†. Extat gr. et lat. inter scripta Athanasio supposita. Ex Eucherio dicitur versa. Cassianus latine scripsit. Occurrit apud Bandinium tom. III. p. 504. alio autem fine. Item apud Nesselium.

Φύλ. ια.

Fol. 11.

Ἑπτὰ κεφάλαια λόγων, ἃ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς μωυσῆς τῷ ἀββᾶ ποιμένι, καὶ ὁ φυλάσσων αὐτὰ, δύναται σωθῆναι, εἴτε ἐν ἐρήμῳ, εἴτε μέσον ἀνθρώπων.

Septa capita sermonum, quae Abbas Moyses Abbati Pastori misit, et qui ea servat, salvari potest sive in eremo, sive inter homines.

Α. Εἶπεν ὁ γέρων, ὅτι ὀφείλει ἄνθρωπος.
Τ. χάριτι τοῦ θεοῦ λόγου. ἀμήν.

†. Moysis Abbatis, quem et Reiserus omisit, nullam facit mentionem Fabricius. Eiusdem epistolae fragmentum ad pastorem occurrit in cod. 318. Cl. de Matthaei citat quoque in catalogo suo Moysen Hieromonachum in subscriptione cod. 13.

Eadem haec capita VII. occurrunt apud Bandinium vol. 1. p. 471. diverso aliquantum titulo. Et apud Pasinum p. 255. cum epistola.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Ἐπιστολὴ ἑρμαίου μοναχοῦ πρὸς ἀββᾶν δουλᾶν ζητοῦντος περὶ κατανύξεως.

Epistola Hermaei monachi ad Abbatem Dulam, quaerentis de compunctione.

A. Τῷ ἁγιωτάτῳ — πρὸ πάντων δέομαί σου.
T. τὴν ὁσιώτητά σου. καὶ ἔρρωσο κ. τ. λ.

†. Eadem epistola occurrit adhuc apud Mingarelli p. 348. Fabricius autem eius non meminit. Nec Reiserus illius notionem dedit.

Φύλ. ιζ. Fol. 17.

Διήγησις ιβ πατρῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων.

Narratio patrum XII. in unum congregatorum de propriis rectè factis.

A. Ἀναχορηταί ποτε σοφοὶ καὶ πνευματικοί.
T. εὐαρεστήσω μὲν τῷ θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Reiserus citat Io. Cassianum de institutis coenobiorum etc. p. 111. n. 39.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ μαξίμου κεφάλαια τῶν περὶ ἀγάπης.

Sancti Abbatis Maximi capita de charitate.

A. Ὅτις ἀγαπᾷ, τούτου καὶ ἀνέχεται πάντως.
T. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt Maximi Conf. centuriae II. III. IV. editae. Reiserus notat, et quidem rectè. Quarum prima deest, et initium secundae usque ad cap. VII. deest. Duae autem posteriores adsunt integrae.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου.

Sancti patris nostri Nili.

A. Εἰ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες.
T. ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κ. τ. λ.

†. Cum titulus integer et initium desit, nequeo determinare, quodnam eius opusculum sit. Consistit autem in contemnendis terrenis et curandis coelestibus.

φύλ. μϑ. Fol. 49.

Τοῦ αὐτοῦ νείλου περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν γνῶμαι. Eiusdem Nili de octo cogitationibus sententiae.

A. Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος.

T. ἐμφαιδρύνεται ταπείνωσις ἀνδρός.

†. Apud Bandinium tom. I. p. 421. titulus est: περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς πονηρίας πνευμάτων. De octo malitiae spiritibus. Et isti octo malitiae spiritus sunt gula, fornicatio, avaritia, ira, tristia, acedia, vana gloria, superbia.

Isti sermones habent scholia marginalia, vg. de acedia: δένδρον καλῶς πεπηγὸς οὐκ ἔσεισε βία πνεύματος, καὶ ἀκηδία οὐκ ἔκαμψεν ἐρηρεισμένην ψυχήν.

In cl. Matthaei catalogo Mosquensi saepius et diversis titulis occurrit.

φύλ. νε. Fol. 55.

Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς τοὺς βουλομένους ἀσκεῖν τὴν σωτήριον ἄσκησιν. Eiusdem exhortatio ad eos, qui volunt salutarem ascesin exercere.

A. Φόβον ἔχε θεοῦ, καὶ πόθον.

T. βοηθοῦντος αὐτῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Apud Bandinium tom. I. p. 420. sunt cap. LXXV. Et cum initium ac finis idem sint, etiam hîc habentur, licet nullo signentur numero. Prodiere gr. et lat. in bibl. PP. Paris. 1624. f. praeter caput ultimum, quod Suaresius in suis ad Nilum scholiis dedit. Sic verò incipit: τὰς δρωρεὰς τοῦ ἁγίου πνεύματος κ. τ. λ. In catalogo quoque Mosquensi citato occurrit tit. κεφάλαια διάφορα.

Apud Montfaucon in bibl. Coisl. inscribuntur apophthegmata. Reiserus omnino praeteriit.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς μοναχούς. Eiusdem exhortatio ad monachos.

A. *Ἀπρασίαν βρωμάτων περιπόπτει.*

T. *μηδὲ συνεσθίειν καλόν.*

†. Occurrit adhuc apud Matthaei in bibl. Mosq. p. 214. et apud Bandinium tom. I. p. 420. Est cum scholiis marginalibus vg. *αὐτοὺς μὲν γὰρ εἰς κακίαν ἀλείφῃς, ἄδε μολύνῃ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ τραύματος.* Initio statim ad *ἀκολασίαν.* v. in Suaresii Nilo. Reiserus praeteriit.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ κασιανοῦ τοῦ ῥωμαίου περὶ τῶν τῆς κακίας ὀκτὼ λογισμῶν. Sancti patris nostri Abbatis Cassiani Romani de octo cogitationibus malitiae.

A. *Πρώην τὸν περὶ τῆς διατυπώσεως.*

T. *κατορθοῦται χάριτι κῦ ἀμήν.*

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. I. p. 366. et apud Nesselium p. 186. Sunt verò *περὶ γαστριμαργίας, πορνείας, Φυλαργυρίας, ὀργῆς, λύπης, ἀκηδίας, κενοδοξίας, ὑπερηφανίας,* ut apud Nilum superius. Bandinius notat, in bibl. Coislin. Montfaucon. inscribi de octo vitiis capitalibus. Ego ibi nil inveni. v. Lambec. lib. IV. p. 166. Est verò antiqua epitome graeca, ut de institutis coenobiorum supra. Cassianus enim non scripsit graece, ut Trithemio visum.

(Die Fortsetzung folgt.)

SPECIAL 86-B
24682
V. 4

THE GETTY CENTER
LIBRARY